MANIFESTUL CAPITALIST

ROBERT KIYOSAKI

AUTORUL BESTSELLERULUI INTERNAȚIONAL *TATĂ BOGAT, TATĂ SĂRAC*

ROBERT KIYOSAKI

AUTORUL BESTSELLERULUI INTERNAȚIONAL
TATĂ BOGAT, TATĂ SĂRAC

MANIFESTUL CAPITALIST

Traducere din engleză de
BOGDAN GHIURCO

CURTEA VECHE

Această carte este dedicată
libertăților noastre...
în special Libertății Adevărului

Promisiunea mea către tine:Voi urma în această carte sfatul KISS – și KISS:ES,**Keep It Super Simple: Extra Simple** (Fă totul Super Simplu: Extra Simplu)

Lucrurile simple sunt uneori mai greu de obținut decât cele complexe. Trebuie să muncești din greu pentru a-ți elibera gândirea și a simplifica lucrurile. Dar merită, pentru că, dacă reușești, vei putea muta munții din loc.

– Steve Jobs

UN MESAJ DE LA ROBERT KIYOSAKI

Vreau să spun trei lucruri înainte să începi să citești această carte.

Primul: **Repetiția este mama învățăturii.** Vei observa că multe citate și mesaje se repetă pe parcursul cărții. Metoda poate părea o sminteală... dar, în orice caz, repetiția este intenționată și ajută la memorarea ideilor-cheie, îi ajută pe cititori să facă legătura între informațiile anterioare, actuale și viitoare.

Al doilea: **Mesajele sunt mai importante decât mesagerii.**
Editorii și redactorii responsabili cu verificarea informațiilor mi-au reproșat că i-am scos din minți cu citatele. În unele cazuri, este incert cine a spus un lucru (sau cine l-a spus primul) și vreau să fie clar că „mesagerii“ – personaje istorice credibile, conducători politici, economiști sau lideri de opinie – sunt mult mai puțin importanți decât mesajele propriu-zise. Înainte să ne imputi atribuirea anumitor citate, te rugăm să ții cont că suntem conștienți de controversă, dar vom lăsa citatele – mesajele – să vorbească de la sine.

Ultimul: **Jocurile sunt instrumente de învățare foarte eficiente.**
Vei întâlni în carte o sumedenie de referiri la jocurile noastre *CASHFLOW®*. Vreau să știi că acestea sunt mai puțin „mesaje comerciale“ și mai mult mărturii despre eficiența jocurilor – ca instrumente de predare și învățare. Tatăl bogat ne-a învățat pe mine și pe fiul său despre bani și despre investiții folosind jocul *Monopoly®*, iar jocurile *CASHFLOW* duc aceste lecții la nivelul următor într-un mod distractiv și antrenant. Jocul *CASHFLOW*, lansat în 1996, a fost tradus în 16 limbi și este jucat în mii de cluburi *CASHFLOW* din întreaga lume. *Tată bogat, tată sărac*[1], publicată în 1997, devenită o lectură clasică și cartea numărul 1 din istorie în domeniul finanțelor personale, a fost concepută inițial ca „broșură de marketing“ pentru jocul *CASHFLOW*: instrumentul capitalist al Rich Dad, destinat familiilor noastre, care să învețe cu ajutorul lui despre bani, investiții și capitalism.
– RTK

Cum să te aperi de atacul comuniștilor

George Washington, unul dintre Părinții Fondatori ai națiunii și primul președinte al Statelor Unite ale Americii, care a trăit între 1732 și 1799, ne-a avertizat:

> *Dacă ne este răpită libertatea de exprimare, riscăm să fim duși, muți și docili, ca oile la tăiere.*

Privind în istorie, mă gândesc adesea la nenumăratele pierderi de vieți omenești și mă întreb: Cine a ucis cei mai mulți oameni?

Î: Generalul George Washington a condus America în victoria împotriva Angliei în Războiul de Independență. Câți oameni au trebuit să omoare liderii noștri pentru a întemeia Republica Constituțională Americană?

R: Niciunul.

Î: Câți oameni au omorât socialiștii?

R: După ce socialiștii au preluat puterea în țările lor, istoria ne învață că liderii lor, Marx, Stalin, Lenin, Hitler, Mao și ceilalți, au omorât cel puțin 130 de milioane de oameni pentru a instala o formă socialistă de guvernare. În august 2021, în Afganistan au început să aibă loc crime.

Karl Marx ne-a avertizat:

> *Comuniștii sprijină pretutindeni orice mișcare revoluționară împotriva orânduirii sociale și politice existente. [...] Ei declară fățiș că țelurile lor pot fi atinse numai prin doborârea violentă a întregii orânduiri sociale de până acum.*[2]

Iar președintele George Washington a declarat:

> *Prefer să mor în picioare... decât să trăiesc în genunchi.*

Definiția adaptată a cuvântului latinesc *parabellum* este următoarea:

> *Dacă vrei pace... pregătește-te de război.*

Generalul Washington era de aceeași părere. El ne-a avertizat:

> *Ai cele mai mari șanse să obții pacea… dacă te pregătești temeinic să îți întâmpini inamicul.*
>
> Î: Cum ne putem pregăti pentru întâmpinarea inamicilor?
>
> R: Ascultă poveștile celor care au trăit această experiență urmărind seria de videoclipuri Capitalist Manifesto. Am pregătit aceste scurte videoclipuri fiindcă știu că în curând libertățile și reputația mea vor fi atacate. S-ar putea să simți și tu la fel… că libertățile tale sunt atacate. Fiecare videoclip îți oferă o armă informațională cu care te poți apăra, o armă moștenită de la oameni adevărați, care au luptat cu comuniști adevărați în țara lor, în război și în Statele Unite ale Americii.

Știi că suntem atacați. Că ni se răpesc libertățile. Oamenii sunt forțați să se vaccineze, să poarte măști… Altfel riscă să își piardă slujbele. Președintele nostru

este cenzurat. Știrile noastre sunt părtinitoare. Poliția este lăsată fără buget. Alegerile sunt măsluite. Granițele noastre sunt invadate. Orașele noastre sunt jefuite și incendiate. Sălile de clasă ale copiilor noștri sunt transformate în tabere de îndoctrinare, iar părinții care contestă sistemul sunt considerați „teroriști interni“. America este înfrântă în războaie pe care nu ar fi trebuit să le piardă niciodată. Ne predăm armele în mâinile dușmanilor, dușmani care ne urăsc pe noi, pe prietenii și pe aliații noștri.

Am fost avertizați... de ani întregi

Este timpul pentru *parabellum*. Dacă îți place pacea, te rog să urmărești videoclipurile și să te pregătești de război, un război care a început deja. Urmărește videoclipurile și învață de la oameni care ripostează.

Un alt mare președinte al Americii, Abraham Lincoln, care a luptat în Războiul Civil pentru salvarea unității țării, a spus:

> *Părinții noștri au întemeiat pe acest continent o nouă națiune, zămislită în Libertate și dedicată*

ideii că toți oamenii sunt creați să fie egali.

În discursul său inaugural din 1961, președintele John F. Kennedy a lansat o provocare pentru generația mea:

Nu vă întrebați ce poate face țara pentru voi – întrebați-vă ce puteți face voi pentru țară.

Cuvintele lui Kennedy au fost o sursă de inspirație pentru mama și tatăl meu, care s-au înscris în Corpul Păcii. Eu m-am înrolat în armată. Familia noastră a luptat pentru America în mai multe feluri.

Ca să repet declarația președintelui George Washington:

Prefer să mor în picioare... decât să trăiesc în genunchi.

Lecțiile din seria de videoclipuri Capitalist Manifesto aparțin unor oameni care au luptat împotriva comunismului în picioare... nu în genunchi. În această serie vei auzi povești adevărate de la:

Philip Haslam... și de ce a scris Robert Kiyosaki *Manifestul capitalist*
Debbie D'Souza

Patrick Bet-David
Nely Galan
Barry Mitchell
Yeonmi Park
Dan Campbell
Trina White-Maduro
Robert Spalding, general de brigadă
Jack Bergman, parlamentar al SUA

Pentru a afla mai multe despre **seria de podcasturi și videoclipuri Capitalist Manifesto,** accesează:
RichDad.com/capitalist-manifesto
Povestea brandului Rich Dad o găsești la adresa:
RichDad.com

CUPRINS

Introducere

Pregătește-te de război

Ascultă-ți tatăl

Ce ești?

Partea I. Capitalism versus comunism, imaginea de ansamblu

Capitolul 1. Am fost avertizați

Capitolul 2. O altfel de educație

Capitolul 3. Profesori minunați – profesori adevărați

Capitolul 4. Cine a ucis mai mulți oameni?

Capitolul 5. Unde au dispărut eroii noștri?

Capitolul 6. Săracii aristocrați americani

Capitolul 7. Ce pot face eu?

Capitolul 8. Autoapărarea

Capitolul 9. Profituri infinite

Capitolul 10. Arhitecții viitorului

Capitolul 11. Un milion de căi spre paradis

Capitolul 12. Fapte, nu vorbe

Capitolul 13. Cum să predai capitalismul în sânul familiei

Partea a II-a. Echipele și Triunghiul B-I

Introducere la Partea a II-a

Capitolul 14. Cel mai de preț bun al unui antreprenor

Partea a III-a. Libertate versus putere

Introducere la Partea a III-a

Capitolul 15. America se trezește

Capitolul 16. Înalță-te deasupra tuturor

Capitolul 17. Fii chiar tu Rezerva Federală

Capitolul 18. Înțelepciunea antică și înțelepciunea postmodernă

Partea a IV-a. Viitorul banilor și viitorul comunismului

Introducere la Partea a IV-a

Capitolul 19. Ziua de poimâine

Capitolul 20. Emergența din urgență

Capitolul 21. Pregătirea viitorului

Despre autor

INTRODUCERE

Pregătește-te de război

Si vis pacem, para bellum
Dacă vrei pace, pregătește-te de război

În această etapă a vieții mele, am foarte puțin de câștigat scriind această carte... În schimb, am mult de pierdut.

A trebuit să mă întreb: **De ce aș scrie o carte** într-o lume condusă de liberalii din Silicon Valley... care susțin cenzura în numele Culturii Anulării din zilele noastre?

De ce aș scrie o carte într-o lume condusă de indivizi care susțin predarea Teoriei Critice Rasiale?

De ce aș scrie o carte când Dr. Seuss a fost cenzurat... sub acuzația de a fi dăunător și insensibil, fiindcă ar fi utilizat imagini care promovează stereotipurile rasiale?

De ce aș scrie o carte într-o lume în care liderii aleși nu spun și nu fac practic nimic... în timp ce protestatarii se revoltă, incendiază și jefuiesc afacerile

cetățenilor – adică tocmai ale acelora pe care acești lideri fără coloană vertebrală ar trebui să îi protejeze?

De ce aș scrie o carte într-o lume în care cetățenii cer eliberarea infractorilor condamnați... și apoi cer „retragerea finanțării poliției"?

De ce aș scrie o carte într-o lume în care istoria poate fi rescrisă și statuile eroilor patriei noastre sunt defăimate și dărâmate... de niște lași? Într-o lume în care reperele naționale istorice, precum cele reprezentate pe muntele Rushmore, sunt considerate de unii rasiste si controversate?

De ce aș scrie o carte într-o țară în care companiile de presă le pot suspenda accesul anumitor oameni pe platformele de socializare – inclusiv președintelui Statelor Unite – dacă nu sunt de acord cu ideile sau pozițiile lor... *într-o* țară în care dreptul inalienabil la liberă exprimare este pus mereu la grea încercare?

De ce aș scrie o carte când profesorii sunt mai preocupați de pronumele de gen, de cuvintele potențial ofensatoare și de beneficiile sindicatelor... decât de

educația reală – și în special de educația financiară?

După cum am spus, am mult de pierdut... pentru că *Tată bogat, tată sărac* este de aproape un sfert de secol un bestseller internațional, fiind vândut din momentul apariției primei ediții, în 1997, în zeci de milioane de exemplare. Timp de aproape 25 de ani, cărțile mele au fost publicate în zeci de limbi și primite pretutindeni cu brațele deschise de oameni iubitori de libertate, care aspiră la mai mult.

Pentru transparență maximă și, cu toate că această carte nu este despre politică, Donald Trump sau Partidul Republican, îmi vine greu să păstrez o poziție neutră – într-o carte despre capitalism – atunci când partidul politic aflat la putere promovează un program socialist și libertățile sunt atacate. Prin urmare, țin să te avertizez: dacă nu suporți să auzi despre „The Donald" și republicanii conservatori, ar fi bine să te gândești de două ori înainte să citești cartea. Am scris două cărți în colaborare cu Donald Trump. În 2015, când lucram la a treia carte, și-a anunțat candidatura pentru funcția de președinte al Statelor Unite. Cartea de față este mult mai importantă decât identitatea președintelui țării și numele partidului politic aflat la guvernare.

În condițiile în care multe dintre libertățile și drepturile pe care le considerăm sacre sunt atacate... mi-am pus întrebarea: *Cum să* nu *vorbesc?* Cum să nu vorbesc în apărarea pieței libere, a capitalismului, a drepturilor noastre oferite de Constituția SUA – și a modului în care antreprenorii pot salva atât capitalismul, cât și, eventual, visul american și economia mondială?

În 1997 am scris *Tată bogat, tată sărac*, iar la sfârșitul lui 2021... *Manifestul capitalist*. Scriu ca să putem lupta împotriva idealurilor comuniste predate în școlile noastre predând capitalismul... în sânul familiilor noastre.

Repet, așadar, întrebarea: **De ce aș scrie această carte**, de ce aș scrie un *Manifest capitalist*... de ce mi-aș asuma riscuri, când am atât de puțin de câștigat?

Decizia mea a devenit clară când mi-am pus altă întrebare: **Ce contează mai mult decât banii?**

Răspunsul este simplu: Libertatea.

Ascultă-ți tatăl

George Washington este considerat adesea Tatăl Națiunii datorită rolului-cheie pe care l-a jucat ca Părinte Întemeietor al Statelor Unite. De asemenea, în timpul Războiului de Independență, el a condus trupele americane în victoria împotriva englezilor, care aveau la acea vreme una dintre cele mai puternice armate din lume. A fost totodată liderul convenției care a redactat Constituția SUA, apoi, în 1789, a fost ales primul președinte al Statelor Unite.

După două mandate, Washington a demisionat din funcția de președinte, fiindcă nu dorea să devină „Regele Americii".

Tatăl Națiunii ne-a avertizat:

> *Dacă ne este răpită libertatea de exprimare, riscăm să fim duși, muți și docili, ca oile la tăiere.*

În mod evident, America nu și-a ascultat tatăl.

În 2021, americanii s-au trezit că libertatea de exprimare le-a fost răpită. Locul ei a fost luat de „corectitudinea politică“, de pronumele de gen, de rescrierea istoriei, de dărâmarea statuilor, de monitorizarea și cenzurarea rețelelor de socializare și de rasiștii care predau rasismul în școlile noastre.

Tatăl Națiunii ne-a mai oferit un avertisment:

> *Nu-ți plăti datoriile vechi contractând datorii noi.*

În 2021, s-au trezit că liderii noștri împrumută bani pentru a plăti datoriile.

Încă o dată, americanii nu și-au ascultat tatăl, pe George Washington.

George Washington ne-a avertizat despre riscul folosirii Rezervei Federale ca „bancă centrală“.

> *Banii de hârtie au avut în statul dumneavoastră efectul pe care îl vor avea întotdeauna: au distrus comerțul, au asuprit oamenii cinstiți și au deschis ușa fraudelor și nedreptăților de orice soi.*

În 2021, America este mai datornică decât oricând în istorie, sub conducerea unei bănci centrale corupte, cunoscută sub numele de Rezerva Federală. Rezerva Federală nu este federală, nu este bancă și nu are rezerve.

Pe 27 septembrie 2021, Associated Press publica următoarele:

> *Luni, într-un rar moment de dispută morală pentru Rezerva Federală, doi oficiali de rang înalt și-au dat demisia, ca urmare a dezvăluirilor despre tranzacțiile lor financiare, care au scos la iveală potențiale încălcări ale regulilor Rezervei Federale privind investițiile.*

O vedere normală

În 2020, Rezerva Federală și guvernul Statelor Unite s-au angajat să tipărească peste 10,5 trilioane de dolari în cadrul mai multor programe compensatorii, menite să anuleze blocajul economic global cauzat de carantina declanșată de COVID-19. Suma – 10 trilioane de dolari – înseamnă aproximativ 27 de miliarde de dolari pe zi.

În 22 mai 2021, *FinTech News* și TechStartups au publicat următoarele:

Patruzeci la sută dintre dolarii americani aflați în circulație au fost tipăriți în ultimele 12 luni. A repetat America greșeala Republicii Germane de la Weimar din 1921?

În 1933, Adolf Hitler a ajuns la putere. A reușit acest lucru în contextul hiperinflației din Germania. Hiperinflația a fost cauzată de banii tipăriți de Republica de la Weimar pentru a-și achita facturile și *despăgubirile* de după Primul Război Mondial.

Pe 5 aprilie 2019, candidata la președinția Partidului Democrat din SUA Kamala Harris le-a spus activiștilor de culoare prezenți la conferința National Action Network a reverendului Al Sharpton, organizată la New York, că, „atunci când va fi aleasă în funcția de președinte", va semna un proiect de lege bazat pe un studiu care propune *despăgubiri pentru descendenții sclavilor*.

Să ne amintim de data de 30 ianuarie 1933: președintele Paul von Hindenburg îl desemnează pe Hitler în funcția de cancelar al Germaniei. Hindenburg a făcut numirea în încercarea de a-i ține în frâu pe Hitler și pe membrii Partidului

Nazist, însă decizia s-a dovedit dezastruoasă pentru Germania și continentul european.

În următoarele 19 luni, Hitler a profitat de moartea lui Hindenburg și a preluat titlul de Führer, de lider suprem al Germaniei, combinând funcțiile de cancelar și președinte. Mai târziu, a declanșat Al Doilea Război Mondial și milioane de oameni au murit.

În America anului 2021, raportul dintre PIB și datorii este în creștere și a depășit 140%. Cu alte cuvinte, pentru fiecare dolar tipărit, datoria noastră națională crește, dar nu și economia.

George Washington, unul dintre Părinții Fondatori, ne-a avertizat:

> *Ultimul act oficial al oricărui guvern este să jefuiască trezoreria.*

America, altădată cea mai bogată țară din lume, tipărește și cheltuiește bani calpi, în drumul său spre faliment.

Un om cu scaun la cap a spus cândva:

> *Dacă îi dai bani unui dependent de heroină, aceștia vor fi cauza morții lui. Nu heroina.*

Tată bogat, tată sărac

Am pierdut socoteala de câte ori în ultimii 25 de ani le-am pus următoarea întrebare oamenilor din întreaga lume: Ce ați învățat în școală despre bani?

Răspunsul? Mai nimic. Cu toate acestea, avem de-a face cu bani în fiecare zi. Este valabil în orice parte a lumii, indiferent de condițiile demografice.

O altă întrebare la care am încercat de nenumărate ori să aflu răspunsul mi-am adresat-o mie însumi: Este o greșeală ca oamenii să învețe despre bani doar din întâmplare... sau este o omisiune planificată cu bună știință?

Cine mă cunoaște știe părerea mea: Omisiunea de a preda lecții de educație financiară în școlile noastre nu este o întâmplare. Este un act deliberat.

În 1997, am publicat *Tată bogat, tată sărac*. Am scos-o pe speze proprii, fiindcă toate editurile din New York cărora le-am propus-o au refuzat-o. Scrisorile de refuz au fost însoțite de comentarii de genul: „Nu știi despre ce vorbești."

Editorii nu au fost de acord cu cele trei idei principale ale tatălui meu bogat. Și anume:

1. Bogații nu lucrează pentru bani.
2. Casa ta nu este un capital.
3. Oamenii care economisesc sunt niște ratați.

În mod evident, tații editorilor din New York nu erau precum tatăl meu bogat. În mod evident, cei mai mulți dintre ei au avut tați precum tatăl meu sărac.

În mod evident, editorii din New York urmau sfatul tatălui meu sărac:

> *Mergi la școală, ia-ți o slujbă, muncește din greu, plătește impozite, economisește, scapă de datorii, cumpără-ți o casă și investește la bursă pe termen lung.*

Eu nu mi-am ascultat tatăl sărac. Mi-am ascultat tatăl bogat și am ales calea mai puțin bătătorită. Și nu a fost ușor.

Eu și Kim ne-am căsătorit în 1986. Zece ani mai târziu, în 1996, am ajuns independenți financiar. Am obținut libertatea financiară fără să merg la serviciu, fără să primesc moșteniri sau ajutoare guvernamentale; nu am câștigat

la loto și nu am investit la bursă. Am obținut libertatea financiară urmând sfaturile tatălui meu bogat, nu ale tatălui meu sărac.

În 1996, când nu reușeam să explicăm cum am dobândit libertatea financiară, eu și Kim am dezvoltat jocul de masă *CASHFLOW*, un instrument capitalist. A încerca să îi dai cuiva lecții de educație financiară reală – de capitalism real – este ca și cum te-ai strădui să îl înveți să joace golf fără crose, fără mingi sau fără teren de golf.

Lansarea jocului *CASHFLOW*, în 1996, a fost începutul Manifestului nostru capitalist, și anume:

> *Cum să combatem comunismul predat în școlile noastre predând capitalismul... în sânul familiilor noastre.*

În 1996, câțiva oameni au încercat să introducă jocul în școli. Eu și Kim ne-am oferit să donăm 1 000 de jocuri sistemului școlar din Arizona. Oferta noastră a fost refuzată.

O prietenă care avea relații cu un grup de femei de la Harvard a încercat să le

determine să evalueze jocul. Răspunsul lor: „Femeile nu joacă jocuri.“

Problema noastră era că nu știam cum să vindem jocul. Era complex și scump. Nu știam cum să îl introducem în casele oamenilor. Prin urmare, am scris o „broșură“, o „cărticică“, pentru a explica filozofia capitalistă și geneza jocului. Acea broșură... a devenit *Tată bogat, tată sărac*.

În 1997, eu și Kim am publicat pe speze proprii 1 000 de exemplare din *Tată bogat, tată sărac*, fără să știm dacă se vor vinde. Dacă nu se vindeau, era clar că urma să avem ani în șir destulă hârtie de aprins focul.

Astăzi, când se împlinesc aproape 25 de ani de la lansare, cartea *Tată bogat, tată sărac* este în continuare un bestseller internațional, fiind pe primul loc din istorie în domeniul cărților despre finanțele personale.

Când *Tată bogat, tată sărac* a ajuns pentru prima dată în topul *New York Times* al celor mai vândute cărți, am fost demonizat pentru că l-am numit „sărac“ pe tatăl meu sărac. La urma urmei, tatăl meu sărac era un om foarte educat,

foarte inteligent. Era un soț bun, un tată bun și un funcționar public bun... Ba mai mult, la un moment dat, fusese inspectorul general școlar al statului Hawaii. Tatăl sărac absolvise Universitatea din Hawaii în doi ani și urmase studii postuniversitare la Universitatea Stanford, Universitatea din Chicago și Universitatea Northwestern.

În 1970, fiind un om cinstit sătul de corupția cu care se confruntase ca membru al echipei guvernatorului statului Hawaii, tatăl meu sărac a candidat pentru funcția de viceguvernator din partea Partidului Republican, împotriva șefului său, guvernatorul Hawaii, care era democrat.

După ce l-a zdrobit în alegeri, guvernatorul l-a pus pe tatăl meu pe lista neagră, interzicându-i accesul la orice funcție guvernamentală din statul Hawaii. Incapabil să își găsească o slujbă, tatăl meu sărac a aflat cât de sărac era de fapt și a murit în sărăcie.

În 1991, cu puțin timp înainte să moară, colegii săi profesori i-au conferit titlul onorific de doctor pentru devotamentul său pentru învățământ. Îmi amintesc că

tatăl meu a fost impresionat până la lacrimi și a spus „Nu m-au uitat“.

În 1969, după ce am absolvit Academia de Marină Comercială a Statelor Unite de la Kings Point, m-am înrolat în infanteria marină și am urmat Școala de Aviație a Marinei SUA de la Pensacola, Florida. După ce am primit brevetul de pilot, am petrecut un an la Școala Avansată de Tehnologie Militară, zburând la Camp Pendleton, California.

Anul 1972 l-am petrecut la bordul unui portavion, zburând în largul coastei Vietnamului.

În ianuarie 1973, m-am întors din Vietnam și mi-am găsit tatăl singur acasă, șomer. Când l-am întrebat „Ce ar trebui să fac în 1974, când îmi expiră contractul militar“, sfatul lui a fost:

> *Reia-ți studiile, obține diploma de masterat, eventual și pe cea de doctorat, angajează-te la o companie aeriană, muncește din greu, plătește impozite, economisește, scapă de datorii, cumpără-ți o casă și investește la bursă pe termen lung.*

În timp ce îi ascultam sfatul, mi-am dat seama că era același sfat după care se călăuzise și el... Același sfat care îl adusese la sapă de lemn.

În ianuarie 1973, am plecat de la casa tatălui meu sărac și am mers la biroul tatălui meu bogat, în Waikiki, ca să aflu ce sfat avea *el* pentru mine. Sfatul tatălui meu bogat a fost complet diferit de sfatul tatălui meu sărac. Sfatul tatălui meu bogat a fost următorul:

> *Ia-ți o slujbă în care să înveți cum să vinzi. Învață să investești în imobiliare. Învață să folosești datoriile ca bani. Învață să câștigi milioane și să plătești, legal, impozite puține. Nu fi angajatul nimănui. Învață să fii antreprenor ca să poți crea locuri de muncă pentru sute de angajați.*

În iunie 1974, la vârsta de 27 de ani, am dat pentru ultima oară salutul de militar când am părăsit Baza Aeriană a Trupelor de Infanterie Marină din Kaneohe Bay, Hawaii.

În iunie 1974, nu mi-am ascultat tatăl sărac, ci am urmat, în schimb, sfaturile tatălui meu bogat.

Manifestul capitalist

În 1997, după ce am publicat *Tată bogat, tată sărac*, am început să primesc mesaje de ură pentru că îl numisem „sărac“ pe tatăl meu sărac. În 2022, după publicarea *Manifestului capitalist*, știu că voi fi atacat, calomniat și desființat pe rețelele de socializare de către elitele academice liberale și adepții Culturii Woke[3] a Anulării, fiindcă l-am numit pe tatăl meu sărac socialist, marxist și comunist… ceea ce și era. Doar că pur și simplu nu știa.

După cum ne-a avertizat George Washington:

> *Ar trebui să fim atenți la pericolul care pândește mințile înflăcărate și impresionabile, prea puternic și prea devreme preocupate de alte sisteme politice, deși nu sunt capabile să aprecieze sistemele proprii.*

Cum putem face diferența între un capitalist, un socialist, un fascist, un marxist sau un comunist, atâta timp cât aceste filozofii socioeconomice nu sunt studiate?

În prezent, milioane de părinți s-au „trezit“ că în școlile noastre se predă Teoria Critică Rasială, un concept derivat al mișcării BLM, Black Lives Matter, un concept derivat al educației postmoderne... care, la rândul lor, sunt concepte derivate din marxism.

Pe 2 noiembrie 2021, în urma unei victorii surprinzătoare în alegeri, republicanii au înlocuit guvernatorul, viceguvernatorul și procurorul general al statului Virginia. Problema nu era politica. Problema era educația. Părinții se treziseră că școlile le predau copiilor lor anumite lucruri... pe care ei le respinseseră, exprimându-se prin vot.

După cum ne-a avertizat George Washington, părinții s-au trezit că, în 2021, în școlile noastre se predau socialismul marxist, fascismul, comunismul și rasismul, dar nu și capitalismul.

După cum am întrebat adesea:

> *Ce am învățat în școală despre bani?*

Cum să știm să deosebim comuniștii de capitaliști dacă nu am învățat despre bani?

Manifestul comunist vorbește despre revoluție. Revoluțiile se declanșează atunci când diferența dintre bogați și săraci este prea mare.

În 2021, oamenii erau conștienți de prăpastia care s-a căscat între bogați și săraci. În loc să încerce să o astupe „învățându-i pe oameni să pescuiască", guvernul nostru extinde măsurile de asistență socială, „oferindu-le oamenilor pește" și spunându-le că au acest „drept".

Cartea de față, *Manifestul capitalist*, vorbește despre educație... despre cum să îi învățăm pe oameni să pescuiască și să predea lecții de capitalism în familie, în timp ce în școli se predă comunismul.

În 1965 am absolvit liceul și am plecat din Hawaii ca să urmez cursurile Academiei de Marină Comercială a SUA. Kings Point este una dintre cele cinci academii federale:

- Academia Militară a SUA din West Point, New York
- Academia Navală a SUA din Annapolis, Maryland

– Academia Forțelor Aeriene ale SUA din Colorado Springs, Colorado

– Academia Pazei de Coastă a SUA din New London, Connecticut

– Academia de Marină Comercială a SUA din Kings Point, New York

Pentru a fi admis în academiile federale, ai nevoie de o recomandare emisă de un congresmen sau de un senator, ori de vicepreședintele sau de președintele Statelor Unite.

Eu, unul, am primit recomandarea de admitere în Academia Navală a SUA și în Academia de Marină Comercială a SUA din partea senatorului Daniel K. Inouye, un soldat decorat de nenumărate ori în Al Doilea Război Mondial.

Manifestul comunist al lui Marx

În 1965, în primul meu an în Academia de Marină, profesorul de engleză/economie ne-a cerut să citim *Manifestul comunist* și *Capitalul* de Karl Marx, *Mein Kampf* de Hitler și *Cărticica roșie* a lui Mao.

În mod evident, programa unei academii militare diferă de cea a unei universități

liberale pentru fulgi de nea[4], unde Teoria Critică Rasială marxistă este mai importantă decât educația financiară.

În 1965, în timp ce citeam, studiam și discutam despre lucrările lui Marx, Hitler și Mao, am început să conștientizez că tatăl meu sărac este comunist și tatăl meu bogat este capitalist.

Abia după ce am plecat din Hawaii ca să studiez la o academie militară din New York – unde am învățat despre Marx, Hitler, Stalin, Lenin și Mao –, am înțeles animozitatea și tensiunea dintre tatăl meu bogat, un geniu financiar care nu a terminat niciodată liceul, și tatăl meu sărac, un geniu universitar care a excelat în școală și a devenit inspector general școlar al statului Hawaii.

Abia în 1972, când am activat în Vietnam ca pilot al trupelor de infanterie marină, am observat că avertismentele lui Marx, Hitler și Mao se concretizează în viața reală. M-a întristat faptul că nord-vietnamezii invadau Vietnamul de Sud și nu îi puteam opri. M-a întristat faptul că frumoasele castele franceze de pe Riviera Indochineză de odinioară erau bombardate, făcute scrum și abandonate.

În 2020, am trecut cu mașina pe lângă un magazin Polo Ralph Lauren de lângă casa mea din Phoenix, Arizona, și mi-am dat seama că lecțiile pe care le-am învățat în academie și în timpul misiunii din Vietnam se adeveresc în America.

Sunt cuvintele lui George Washington și mai adevărate în ziua de astăzi?

> *Dați-mi voie să vă întreb, domnule, dacă nu acum, atunci când este momentul potrivit ca oamenii curajoși să lupte pentru cauza libertății și a țării lor?*

Ziua Infanteriei Marine a SUA

Data de 10 noiembrie 1775 este ziua în care a luat ființă Infanteria Marină a SUA.

Pe 11 iunie 2021, mi-am sunat fostul coleg de cameră și camarad de pe portavionul cu care am zburat în Vietnam. În 1972, eram amândoi locotenenți de infanterie marină. Locotenentul-major Jack Bergman a devenit între timp general-locotenentul Jack Bergman, pe când eu am ieșit din infanteria marină cu gradul de locotenent-major. Nu am apucat să fiu promovat la rangul de căpitan.

În prezent, general-locotenentul Jack Bergman este congresmen de Michigan.

Mi-am sunat prietenul și i-am spus că public o nouă carte – cartea de față, *Manifestul capitalist*. I-am cerut să mă sprijine cu prezența lui la lansarea volumului, pe 10 noiembrie 2021, Ziua Infanteriei Marine.

L-am întrebat simplu:

> „A sosit momentul să luptăm din nou pentru libertate?“

Răspunsul lui Jack a fost:

> „Semper fi.“

„Semper fi“ înseamnă „Pururi credincios“.

După cum s-a exprimat George Washington, părintele națiunii noastre:

> *Dați-mi voie să vă întreb, domnule, dacă nu acum, atunci când este momentul potrivit ca oamenii curajoși să lupte pentru cauza libertății și a țării lor?*

Din clipa în care prietenul meu, general-locotenentul și congresmenul Jack Bergman, a spus „da“, a trebuit să scriu (și, în unele cazuri, să rescriu) această

carte în intervalul 11 iunie 2021 – 10 noiembrie 2021.

Lansarea oficială a cărții a avut loc pe 10 noiembrie 2021, cu ocazia celei de a 246-a aniversări a Infanteriei Marine a SUA. La aniversare au participat pușcași marini de toate gradele, inclusiv generali cu 3 stele și 4 stele, precum și soțiile lor.

Am ales Ziua Infanteriei Marine pentru că știu că vor urma atacuri la adresa cărții și a persoanei mele. Voi fi criticat, denigrat și desființat în mass-media socialistă, antisocială. Stânga liberală mă va ataca pentru că îi consider marxiști pe anumiți oameni cu o educație înaltă, precum tatăl meu sărac.

Repet, majoritatea oamenilor nu au citit cărțile lui Marx, Hitler sau Mao, deci cum ar putea să știe diferența dintre capitalism și comunism?

Cine sunt marxiștii?

În 2021, mulți oameni și-au dat seama brusc că originile BLM, Black Lives Matter, și ale educației postmoderne sunt strâns legate de *Manifestul comunist* al lui Karl Marx. Liderii BLM recunosc deschis că sunt discipolii lui

Marx. Nu am cum să nu le apreciez francheţea şi sinceritatea.

Le apreciez atitudinea pentru că America este o ţară liberă. Într-o ţară liberă ai libertatea să fii comunist sau capitalist. Într-o ţară liberă ai libertatea să fii creştin, musulman, evreu, budist sau ateu. Într-o ţară liberă ai libertatea să fii liberal, conservator, republican, democrat, libertarian sau ecologist.

Am scris această carte în numele libertăţii. Am scris această carte pentru a demasca organizaţiile puternice ai căror membri sunt discipolii lui Marx, dar cu toate acestea, se ascund ca şobolanii în umbră, ronţăind sufletul ţării noastre şi măcinându-ne libertăţile.

În această carte, voi pune reflectorul pe trei organizaţii.

- NEA: National Education Association (Asociaţia Naţională a Educaţiei), cel mai puternic sindicat din America
- IRS: The Internal Revenue Service (Agenţia de Administrare Fiscală a Statelor Unite) (adică Fiscul)

- FED: The Federal Reserve Bank (Banca Rezervei Federale)

Aceste trei puternice organizații sunt înrădăcinate în sufletul marxismului. Este momentul să iasă din umbră... din umbra sistemului bancar din umbră.

Repet, cartea de față vorbește despre libertate. Nu vorbește despre politică, partide, genuri sau religii.

Ca piloți în Vietnam, am luptat pentru libertățile noastre – libertatea de a alege să fim republicani sau democrați, capitaliști sau comuniști, homosexuali sau heterosexuali, creștini, evrei, musulmani sau atei.

George Washington a avut pentru noi următoarele cuvinte de avertizare:

> *Dacă ne este răpită libertatea de exprimare, riscăm să fim duși, muți și docili, ca oile la tăiere.*

Și acestea:

> *Dați-mi voie să vă întreb, domnule, dacă nu acum, atunci când este momentul potrivit ca oamenii curajoși să lupte pentru cauza libertății și a țării lor?*

N-a sosit oare momentul să ne ascultăm părintele... părintele libertății noastre?

Ce ești?

Ești socialist, marxist, fascist, comunist sau capitalist?

Pentru început, ar fi bine să ne definim termenii. Iată, așadar, câteva definiții pe care le vei întâlni în carte.

Socialism:

Substantiv: teorie politică și economică a organizării sociale potrivit căreia mijloacele de producție, de distribuție și de schimb trebuie să fie deținute sau reglementate de întreaga comunitate.

O serie de politici sau practici bazate pe teoria politică și economică a socialismului.

Conform teoriei marxiste: stare de tranziție a societății de la capitalism la comunism.

Marxism:

Substantiv: teoriile politice și economice ale lui Karl Marx și

Friedrich Engels. Ulterior, marxismul a fost dezvoltat de adepții săi pentru a forma baza teoretică și practică a comunismului.

Filozofie: Conform unui concept-cheie al teoriei marxiste, factorii economici explică transformările sociale, mijloacele de producție asigurând baza economică, iar aceasta influențează sau determină suprastructura politică și ideologică. Marx și Engels au profețit răsturnarea capitalismului de către proletariat în urma unei revoluții și construirea, în cele din urmă, a unei societăți comuniste, fără clase.

Comunism:

Substantiv: teorie politică derivată din gândirea lui Karl Marx care încurajează lupta de clasă și militează pentru întemeierea unei societăți în care proprietatea privată este desființată și fiecărui om i se cere să lucreze după capacități și este plătit după nevoi.

Cea mai cunoscută formă de comunism este cea instituită de bolșevici după Revoluția Rusă din 1917 și se referă, în general, la regimurile din fosta Uniune Sovietică, din țările sale satelit din Europa de Est, din China începând din 1949 și din unele țări în curs de dezvoltare, cum ar fi Cuba, Vietnam și Coreea de Nord.

La sfârșitul anilor 1980 și la începutul anilor 1990, comunismul s-a prăbușit în Europa de Est, pe fondul neîmplinirii așteptărilor economice ale oamenilor, al trecerii la o formă mai democratică de viață politică și al ascensiunii naționalismului, fenomene care au determinat destrămarea Uniunii Sovietice.

Conform ideologiei revoluționare comuniste, statul va dispărea treptat după răsturnarea sistemului capitalist. În practică însă, statul a ajuns să controleze toate aspectele societății comuniste.

Fascism:

Substantiv: sistem autoritar de guvernare și organizare socială, naționalist, de dreapta. Extrem de autoritar, opresiv, intolerant față opiniile sau practicile altora.

Primele regimuri fasciste au fost cele naționaliste de dreapta al lui Mussolini în Italia, al lui Hitler în Germania și al lui Franco în Spania.

De regulă, fascismul promovează supremația unui grup național, etnic sau rasial, se caracterizează prin disprețul la adresa democrației, obedienta față de un lider puternic și demagogia solidă.

Democrație:

Substantiv: sistem de guvernare la care participă întreaga populație sau toți membrii eligibili ai unui stat, prin intermediul unor reprezentanți aleși.

Capitalism:

Substantiv: sistem economic și politic în care comerțul și

> industria națională sunt controlate pentru profit de către proprietari privați și mai puțin de către stat.

Manifestul capitalist versus Manifestul comunist

Proprietatea privată este un element-cheie pentru capitalism. În *Manifestul comunist*, Karl Marx și Friedrich Engels au avertizat:

> *În acest sens comuniștii pot rezuma teoria lor în formula: desființarea proprietății private.*[5]

Marx și Engels au mai avertizat că:

> *Democrația este calea spre socialism.*

Și:

> *Revoluțiile sunt locomotivele istoriei.*

Ei ar mai fi zis și că:

> *Proprietarii de capital vor stimula membrii clasei muncitoare să cumpere din ce în ce mai multe bunuri, locuințe și tehnologii scumpe, determinându-i să ia împrumuturi din ce în ce mai*

costisitoare, până când datoria lor va deveni insuportabilă. Datoria neachitată va duce la falimentul băncilor, care vor trebui naționalizate, iar statul va fi nevoit să pășească pe drumul care va conduce în cele din urmă la comunism.

Tatăl bogat m-a întrebat, mascând un avertisment în întrebare:

De ce nu se face educație financiară în școlile noastre?

Vladimir Ilici Lenin a avertizat:

Dați-ne un copil pentru opt ani și vă garantez că va fi bolșevic pe viață.

Iosif Vissarionovici Stalin a avertizat:

Nu contează cine cu cine votează. Contează cine numără voturile.

Adolf Hitler a avertizat:

Educația universală este cea mai corozivă și mai dezintegratoare otravă pe care liberalismul a inventat-o vreodată pentru propria sa distrugere.

Mao Zedong a avertizat:

> *Oamenii spun că sărăcia este rea, dar de fapt sărăcia este bună. Cu cât oamenii sunt mai săraci, cu atât sunt mai revoluționari.*

Un sondaj din 2020

Rezultatele unui sondaj din 2020 realizat de către Victims of Communism Memorial Foundation dezvăluie părerea americanilor despre socialism.

Potrivit studiului, 40% dintre americani au o părere favorabilă despre socialism... în creștere de la 36%, în 2019. Din perspectivă demografică, cei care au o opinie favorabilă despre socialism au următoarele caracteristici:

> 47% sunt mileniali și 49% aparțin generației Z, în creștere de la 40%, în 2019.

Între 2019 și 2020, opiniile favorabile capitalismului au înregistrat un ușor declin în rândul tuturor americanilor – de la 58% la 55% –, în vreme ce 53% dintre americani au declarat că, după părerea lor, un guvern bun trebuie să favorizeze libertatea cetățenilor în detrimentul siguranței lor.

Așadar... tu unde te încadrezi? Ce ești? Ești socialist, marxist, fascist, comunist sau capitalist?

Scopul Manifestului capitalist al Rich Dad

Cea mai bună soluție de combatere a comunismului predat în școlile noastre este să predăm capitalismul... în sânul familiilor noastre.

PARTEA I

Capitalism versus comunism, imaginea de ansamblu

CAPITOLUL 1

AM FOST AVERTIZAȚI

Pe 29 septembrie 1959, Nikita Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al Uniunii Sovietice, ne-a avertizat:

Copiii copiilor voștri vor trăi în comunism. Voi, americanii, sunteți foarte creduli. Nu, nu veți accepta ***comunismul*** *imediat, dar vom continua să vă servim* ***socialismul*** *în porții mici până când, într-o bună zi, vă veți da seama că sunteți comuniști. Nu e nevoie să luptăm cu voi. Vă vom slăbi economia încet-încet, până când veți cădea ca niște fructe răscoapte în mâinile noastre.* [Evidențierea îmi aparține.]

Pe 3 ianuarie 1973, avionul militar în care mă aflam a oprit la terminalul pentru pasageri al bazei militare aeriene Norton din California de Nord.

La bord se aflau aproximativ 250 de soldați din trupele de marină, infanterie și pușcași marini care se întorceau din Războiul din Vietnam.

De ce îmi amintesc atât de bine data? Pentru că data la care ne-am întors acasă, numită adesea „data de rotație", a fost foarte importantă pentru noi toți. Eram conștienți că mulți dintre cei care au plecat să lupte pentru patrie nu s-au mai întors.

În timp ce aeronava era garată, ofițerul-șef ni s-a adresat prin interfon:

> *America s-a schimbat. Sfatul meu este să vă îmbrăcați în haine civile imediat ce vă luați bagajul. Nu părăsiți baza militară în uniforme. Există mii de protestatari care vă așteaptă. America s-a schimbat. Vă urez succes și mulțumesc că v-ați făcut datoria. Bun-venit acasă!*

Nu m-a întâmpinat nimeni. Pe mulți alții, da. În terminalul bazei, soțiile, mamele,

tații, rudele și iubitele militarilor îi așteptau făcându-le cu mâna.

La ieșirea din bază se aflau mii de protestatari, majoritatea cam de aceeași vârstă cu noi, tinerii coborâți din avion. Când eram pe punctul să mă debarc, am tras adânc aer în piept și am auzit parcă avertismentul lui Hrușciov:

> *Copiii copiilor voștri vor trăi în comunism.*

Eram locotenent-major de infanterie marină și aveam în subordine 16 pușcași marini tineri, unii încă adolescenți. Am plecat împreună și tot împreună ne-am întors acasă, pentru „rotație".

După ce ne-am luat bagajele, ne-am mulțumit reciproc și ne-am îmbrățișat de rămas-bun. Apoi am intrat în terminalul militar ca să ne îmbrăcăm în haine civile.

Cei mai mulți tineri erau așteptați de familii. A fost un moment emoționant pentru mame, tați, soții și copii, care se îmbrățișau și plângeau.

Mi s-a rupt sufletul când am văzut că unii militari plângeau fiindcă nu fuseseră întâmpinați de soțiile lor. Ci de avocații soțiilor lor, cu actele de divorț în mână.

Unul dintre pușcașii marini întâmpinați de avocat era prietenul meu John. Fuseserăm amândoi piloți de vânătoare și zburaserăm împreună tot anul. L-am lăsat în lacrimi, în timp ce avocatul îi dădea vestea. Soția lui, Pat, se mutase cu un alt bărbat și îi cerea acum să divorțeze. Bun-venit acasă!

Cel mai periculos moment din război a fost... să trecem printre miile de protestatari. Am fost lovit imediat cu un ou crud și scuipat de o tânără care purta o pancartă pe care scrisese cu furie: „Ucigași de copii".

Au trecut aproape 20 de minute până am reușit să urc într-un taxi. Au fost 20 de minute foarte lungi, timp în care am înfruntat abuzurile verbale, agresiunile fizice, îmbrâncelile și ghionturile „hipioților – bărbați și femei de vârsta mea. În cele din urmă, un taxi a străbătut mulțimea și am plecat spre aeroportul din San Francisco pentru a lua un avion spre Hawaii.

În timp ce zborul United Airlines traversa Pacificul, am auzit parcă avertismentul lui Hrușciov:

> *Voi, americanii, sunteți foarte creduli. Nu, nu veți accepta*

comunismul imediat, dar vom continua să vă servim socialismul în porții mici până când, într-o bună zi, vă veți da seama că sunteți comuniști.

Bun-venit acasă!

Pe aeroportul din Honolulu mă aștepta tatăl meu, tatăl meu sărac. Mama murise în 1970, pe când urmam cursurile de pilot în Pensacola, Florida. În mașină, în drum spre casă, conversația dintre mine și tata nu a fost prea dinamică.

Am străbătut drumul în tăcere. Acasă, Războiul din Vietnam era nepopular. Când eram în liceu, mama și tata și-au luat doi ani de concediu ca să se înscrie în Corpul Păcii... așa că nu au fost încântați când m-am înrolat la pușcașii marini.

La câteva zile după ce m-am întors acasă, un reporter de la un ziar local m-a sunat ca să îmi solicite un interviu. Abordarea lui: „Fiul lui Ralph Kiyosaki s-a întors din Vietnam.“ Tatăl meu, care fusese inspector-general școlar, era un om cunoscut în Hawaii. Totodată, candidase pentru funcția de guvernator adjunct al statului Hawaii din partea

Partidului Republican și pierduse de o manieră categorică. Guvernatorul îl pusese pe tata pe lista neagră, blocându-i accesul la slujbele guvernamentale din Hawaii și lăsându-l astfel fără serviciu.

În revista *Forbes*, statul Hawaii a fost numit Republica Populară Hawaii. Ca reprezentant al republicanilor, candidatura tatei nu a avut nicio șansă. Locuitorii statului Hawaii simpatizează atât de mult cu stânga liberală democrată, încât, glumind, unii s-au declarat uimiți că statul nu a votat anexarea de către China.

Tata a îndeplinit și funcția de șef al HSTA, Hawaii State Teacher's Association (Asociația Profesorilor din Statul Hawaii), organizația sindicală a profesorilor din respectivul stat.

Oricine l-a studiat pe Marx și a citit *Manifestul comunist* știe că sindicatele sunt marxiste. După cum a spus Marx:

> *Proletari din toate țările, uniți-vă! Nu aveți de pierdut decât lanțurile.*

În timpul alegerilor prezidențiale din 2020, care l-au detronat pe președintele Donald Trump, ofensiva a fost condusă de cel mai mare și mai puternic sindicat

din Statele Unite, Asociația Națională a Educației (NEA).

În 1993, revista *Forbes* (care se autointitula un „instrument capitalist“) a publicat o serie de articole, printre care și acesta: „Lăsați copilașii: Cum distruge Asociația Națională a Educației învățământul public.“

În articolul revistei *Forbes*, NEA este descrisă în felul următor:

> *Asociația Națională a Escrocheriei – un sindicat agresiv, care nu ezită să folosească frauda și constrângerea pentru a-și servi interesele.*

Potrivit articolului:

> *Ascensiunea NEA este direct legată de declinul, în ultimii 30 de ani, al educației americane – calitativ, dar mai ales cantitativ: de costul zdrobitor și în continuă creștere plătit de educație.*

Pe 15 februarie 2021, *The American Conservative* a publicat acest articol: „Sindicatele profesorilor au fost întotdeauna groaznice“.

Articolul susținea următoarele:

Comportamentul sindicatelor profesorilor în timpul pandemiei confirmă că porecla primită de NEA de la revista Forbes *în anii 1990 este binemeritată: „Asociația Națională a Escrocheriei". Ultimul act de trădare a elevilor americani nu este o surpriză, având în vedere istoria îndelungată de sabotare a învățământului de către sindicate. Încă din anii 1970, Asociația Națională a Educației a fost principala susținătoare a predării „fără vinovăție": orice s-ar întâmpla, profesorii nu pot fi acuzați de nimic. Sindicatele au declanșat greve pentru a împiedica „intervenția părinților" în învățământul public. În 1988,* Chicago Tribune *a conchis că Asociația Profesorilor din Chicago deține „asupra activității școlilor publice un control la fel de mare ca al Inspectoratului Școlar din Chicago" și „un control mai mare decât al directorilor, părinților, contribuabililor și alegătorilor".*

NEA reprezintă profesorii și alți profesioniști din domeniul educației.

NEA este cel mai mare sindicat din Statele Unite, cu aproape 3 milioane de membri. NEA susține interesele profesioniștilor din educație și este o forță unificatoare a membrilor săi, pentru ca aceștia să își îndeplinească angajamentele față de educația publică.

Din experiența mea, situația este diferită. Când eram în liceu, tata organiza în casa noastră întâlnirile liderilor de sindicat din învățământ. Deși eram adolescent, mi-am dat seama că sindicatul profesorilor nu urmărește îmbunătățirea educației. Din experiența mea, NEA este interesată doar de bani și de putere, confirmând proclamația lui Marx:

> *Proletari din toate țările, uniți-vă! Nu aveți de pierdut decât lanțurile.*

În 1963, când eram în liceu, angajații hotelului și restaurantului tatălui meu bogat au intrat în grevă. Au făcut acest lucru ca să li se permită înscrierea într-un sindicat. Tatăl meu bogat m-a sunat și m-a întrebat dacă vreau să vin la hotel, să lucrez la recepție, să cazez turiști. Am lucrat trei zile la recepție, trăgând din când în când câte un pui de somn în debaraua pentru lenjerie de pat.

Când m-am întors acasă, tatăl meu sărac a fost extrem de supărat și m-a numit „lepră“ – trădător – pentru că nu susținusem greva din fața hotelului.

În 1969, anul în care am absolvit Academia de Marină Comercială de la Kings Point, am refuzat să mă înscriu în MM&P, sindicatul ofițerilor, comandanților, ofițerilor secunzi și piloților de pe navele comerciale. Am refuzat să mă înscriu, pentru că nu sunt marxist.

În 1969, m-am înrolat în Infanteria Marină a SUA pentru a lupta cu marxiștii în Vietnam.

În 1973, când m-am întors din Vietnam, mi-am amintit de greviștii de la hotelul tatălui meu bogat în timp ce îmi croiam drum printre miile de hipioți și protestatari antirăzboi. Drumul spre casă de la aeroport l-am străbătut într-o liniște aproape deplină, fiindcă părerile mele despre Războiul din Vietnam și filozofia marxistă erau la polul opus față de cele ale tatălui meu sărac. Nu voi uita niciodată acea zi.

Tata, mama și cele două surori ale mele protestau împotriva războiului. Fratele

meu mai mic se înrolase în Forțele Aeriene. Am luptat amândoi în Vietnam. În 2020, eu și fratele meu l-am susținut pe Trump. Surorile mele, care îl urau pe Trump, l-au votat pe Biden.

În noiembrie 2020, Dominion Voting Systems Corporation a devenit un subiect controversat din cauza acuzațiilor de fraudare a alegerilor prezidențiale din SUA.

Lui Stalin i se atribuie adesea următoarele cuvinte:

> *Nu contează cine cu cine votează. Contează cine numără voturile.*

Iar Hitler a avertizat:

> *Nu adevărul contează... ci victoria.*

În 2020, votanții lui Biden au fost dezinteresați de corectitudinea alegerilor.

În 2020, puțini oameni au fost interesați de avertismentul lui Hitler:

> *Dacă repeți suficient de des o minciună sfruntată, în cele din urmă, oamenii îi vor da crezare.*

Tot Hitler a spus:

> *Ce noroc pe capul guvernelor că oamenii pe care îi conduc nu gândesc!*

În prezent, republicanii au solicitat renumărarea voturilor din Arizona pentru alegerile prezidențiale și verificarea acuzațiilor de fraudă electorală. Ancheta este în curs de desfășurare.[6]

În 1973, când m-am întors acasă din Vietnam, am fost intervievat de un post de radio din Hawaii. A fost prima dată când am dat un interviu.

Când reporterul m-a întrebat „Ce ai învățat din Vietnam?“, i-am răspuns: „Dacă tot voiam să omor niște comuniști împuțiți, mai bine rămâneam acasă și ciuruiam primăria.“ Mă bucur că interviul nu a fost difuzat niciodată.

După cum a spus colonelul de infanterie marină Frank Jessup, interpretat de Jack Nicholson, în filmul *A Few Good Men*:

> *Vrei adevărul? Voi nu suportați adevărul.*

Replica a devenit imediat clasică, întipărindu-se definitiv în cultura americană.

Î: Vrei să spui că *Manifestul comunist* al lui Marx se infiltrează în sistemul educațional din America... prin intermediul profesorilor noștri? Vrei să spui că: „Nu vom suporta adevărul?“

R: Va trebui să răspunzi singur la această întrebare, iar ceea ce se predă acum în școlile noastre este un subiect fierbinte. Mulți părinți îngrijorați pun întrebări dificile și solicită răspunsuri, după cum a spus Albert Einstein:

> *Aceluia care tratează neglijent adevărul în chestiuni mărunte nu i se pot încredința treburi importante.*

Merită repetat avertismentul lui Nikita Hrușciov din 1959:

> *Copiii copiilor voștri vor trăi în comunism. Voi, americanii, sunteți foarte creduli. Nu, nu veți accepta* ***comunismul*** *imediat, dar vom continua să vă servim* ***socialismul*** *în porții mici până când, într-o bună zi, vă veți da seama că sunteți comuniști. Nu e nevoie să luptăm*

> *cu voi. Vă vom slăbi economia încet-încet, până când veți cădea ca niște fructe răscoapte în mâinile noastre.* [Evidențierea îmi aparține.]

În 2020, epidemia de COVID-19 a oprit economia. Ca și cum ar fi apăsat cineva pe butonul de pauză... s-a ivit prilejul să încetinim ritmul, să ne dăm un pas înapoi și să ne punem o mulțime de întrebări. Unele extrem de importante, după părerea mea, cum ar fi:

> *Sunt americanii creduli?*
>
> *Ni s-au dat cumva doze mici de socialism și ne-am trezit prea târziu, după ce comunismul a prins deja rădăcini?*
>
> *Libera inițiativă din America, sistemul capitalist, este cumva pe cale să cadă ca un „fruct răscopt"?*
>
> *În școlile noastre se predă marxismul?*

Suntem „woke"? Suntem, pentru a cita o publicație, „conștienți și atenți realmente la faptele și problemele importante, în

special la cele de justiție rasială și socială“?

Iar dacă *Manifestul comunist* al lui Marx este predat în școlile noastre, inoculat ca un opioid în venele copiilor noștri de către NEA, cel mai puternic sindicat din America, ce putem face în această privință? Iată întrebarea: ce putem face în această privință?

În 2021, părinții care fac un pas în față și iau atitudine pentru a-și exprima nemulțumirea sunt considerați „teroriști interni“.

Pe 6 octombrie 2021, *The New American* scria următoarele:

> „Până de curând, ar fi fost de neimaginat ca guvernul SUA să îi considere teroriști interni pe părinții care îndrăznesc să protesteze împotriva numeroaselor politici distructive ale consiliilor școlare locale. Cu toate acestea, ceea ce până nu de mult era de neimaginat a devenit acum realitate în regimul Biden și nu este surprinzător că poziția ciudată a guvernului stârnește indignarea publică.

Conform unui memoriu publicat luni, procurorul general Merrick Garland a solicitat Biroului Federal de Investigații (FBI) să se mobilizeze împotriva părinților care se opun predării Teoriei Critice Rasiale (TCR) în școlile publice, invocând «amenințări» la adresa membrilor consiliului școlar și a profesorilor care «participă la activitatea vitală de administrare a școlilor publice ale țării noastre».

Garland a scris: «Departamentul tratează serios aceste incidente și își asumă angajamentul să își folosească autoritatea și resursele pentru a descuraja aceste amenințări, a le identifica atunci când apar și a le urmări penal dacă este cazul.»“

Pe 5 octombrie 2021, *National Review* publica următoarele:

„Procurorul general Merrick Garland a cerut FBI și parchetelor americane să investigheze presupusele amenințări la adresa oficialilor consiliilor școlare aduse

de către o coaliție tot mai mare de părinți care sunt revoltați de impunerea unor programe școlare rasiale, de închiderea școlilor cauzată de COVID și de obligativitatea purtării măștilor în sălile de clasă.

Ordinul, anunțat printr-un memoriu publicat luni, a fost emis după ce un grup al reprezentanților consiliilor școlare a solicitat guvernului Biden să verifice dacă conflictele declanșate de părinții indignați de restricțiile COVID și de Teoria Critică Rasială încalcă Patriot Act.“[7]

Instrumente capitaliste

În 1996, am creat împreună cu Kim jocul *CASHFLOW*, iar în 1997 am publicat pe speze proprii *Tată bogat, tată sărac*, întrucât toate editurile din New York au refuzat cartea.

Jocul *CASHFLOW* și *Tată bogat, tată sărac* au fost primele noastre instrumente capitaliste. Au fost create pentru a combate comunismul predat în

școlile noastre... prin predarea capitalismului în sânul familiilor noastre.

După cum a avertizat Marx:

> *Din momentul în care copiii se pot descurca fără îngrijirea mamelor lor, educația lor se va face în instituții de stat.*

După cum a avertizat Lenin:

> *Dați-mi-i pe copiii voștri pentru patru ani și, într-o generație, voi construi un stat socialist.*

După cum a avertizat Stalin:

> *Educatia este o armă ale cărei efecte depind de cine o ține în mână și către cine este îndreptată.*

Și după cum a avertizat Hitler:

> *Educația universală este cea mai corozivă și mai dezintegratoare otravă pe care liberalismul a inventat-o vreodată pentru propria sa distrugere.*

Tot el ar fi spus:

> *Lăsați-mă să controlez manualele și voi controla statul.*

Această carte, *Manifestul capitalist*, arată cum să preluăm controlul asupra

educației noastre, asupra economiei noastre, asupra țării noastre și, cel mai important, asupra libertăților noastre.

CAPITOLUL 2

O ALTFEL DE EDUCAȚIE

Ce noroc pe capul guvernelor că oamenii pe care îi conduc nu gândesc!

– Adolf Hitler

Și eu îmi amintesc ziua de 9 iulie 1962, ziua în care s-a dezlănțuit iadul... după cum relata revista *Discovery*:

Pe 9 iulie 1962, SUA au lansat o rachetă Thor de pe insula Johnston, un atol aflat la aproximativ 1 500 de kilometri (900 de mile) sud-vest de Hawaii. Racheta s-a înălțat într-un arc de cerc până la înălțimea de 1 100 de kilometri (660 de mile), apoi a coborât. La înălțimea programată, de 400 de kilometri (240 de mile), la doar câteva secunde după ora 09:00 UTC, dispozitivul nuclear de 1,4 megatone a fost detonat.

Și s-a dezlănțuit iadul.

1,4 megatone echivalează cu explozia a 1,4 milioane de tone de

dinamită. Cu toate acestea, armele nucleare sunt fundamental diferite de explozivii chimici simpli. Dinamita eliberează energia sub formă de căldură și lumină. Armele nucleare degajă și ele căldură și lumină, dar și cantități mari de raze X și raze gamma – forme de lumină cu energie înaltă –, precum și particule subatomice, cum ar fi electronii și ionii grei.

Sânge pe cer

Pe 9 iulie 1962 aveam 15 ani. Familia noastră tocmai lua cina, când un fulger alb, strălucitor a străbătut casa. La început, am crezut că a fost un bliț, o rafală luminoasă de la un aparat foto de epocă. După ce a privit în jur, încercând să afle de unde se declanșase blițul, sora mea s-a apropiat de fereastră și a spus: „O, Doamne!“

În următoarele ore, timp care ni s-a părut o veșnicie, familia noastră a privit clocotul și volbura cerului, care a devenit mai întâi de culoare alb-gălbuie, aprinsă, și, în cele din urmă, a căpătat nuanțe violet-roșcate, închise. Cerul arăta exact ca un animal sau un om care sângerează, după cum au scris și ziarele: „Cineva a turnat sânge pe cer“.

Ascunși sub bănci

La școală, toată lumea discuta doar despre cele întâmplate, despre evenimentele la care fuseserăm martori direcți. Profesorii s-au străduit să ne liniștească, să își păstreze optimismul și să ne determine se ne concentrăm din nou asupra temelor școlare... Numai că explozia atomică ne îngrozise.

În anii 1960, Războiul Rece cu Uniunea Sovietică crea tensiuni. Acesta este probabil motivul pentru care cuvintele lui Hrușciov din 1959 au avut un impact atât de puternic asupra mea.

> *Copiii copiilor voștri vor trăi în comunism. Voi, americanii, sunteți foarte creduli.*

Puterea bombei atomice a fost cumplită, devenind o mărturie a nebuniei umane, un test de verificare a lipsei de omenie a omenirii. A fost un test de verificare a realității Războiului Rece și a amenințării comunismului.

Când tentativele șovăielnice ale profesorilor de a-i calma pe elevi au eșuat, directorul școlii a hotărât să încerce o „simulare în cazul exploziei unei bombe atomice“. Nu glumesc.

Hilo, Hawaii, unde am copilărit, este cel mai sudic oraș american, fiind situat mai la sud decât Miami, Florida. Am fost martorii puterii bombei în timp ce restul Americii dormea.

Avertismentul lui Winston Churchill din 5 martie 1946 se adeverise:

> *O cortină de fier s-a lăsat peste continent.*

În 1962, toți elevii știau că Europa fusese despărțită de o cortină de fier.

Pe 7 mai 1954, trupele Viet Minh, conduse de generalul Vo Nguyen Giap, au invadat baza franceză de la Dien Bien Phu. Victoria forțelor comuniste a pus capăt unui secol de dominație colonială

franceză în Indochina. În 1962, știam că războiul împotriva comunismului era în curs de desfășurare în Asia. În 1962, ceva îmi spunea că voi lupta în următorul război.

În timpul Războiului Rece, Agenția Americană pentru Apărarea Civilă a impus ca toate școlile să organizeze „simulări în cazul exploziei unei bombe atomice". Simularea consta în faptul că directorul școlii declanșa un semnal de alarmă și le cerea tuturor elevilor să se ascundă sub birourile de lemn. Problema era că, după ce asistaserăm la explozia atomică din 1962, noi, elevii, știam prea multe.

Știam că băncile de lemn nu ne pot proteja... la fel cum în 2020 și în 2021 s-a dezbătut dacă purtarea măștilor și vaccinarea ne pot ajuta să ne menținem sănătoși. Și, de altfel, dacă mersul la școală ne poate îmbogăți.

Urmările pandemiei de COVID-19

21 ianuarie 2021: Bryan Renbaum de la *Maryland Reporter* a publicat următoarele:

> *„Odată cu scăderea numărului de cazuri de coronavirus și pe măsură*

ce vaccinurile vor deveni tot mai ușor accesibile, elevii din Maryland trebuie să revină în sălile de clasă", a declarat joi guvernatorul Larry Hogan.

„Consiliile școlare nu au niciun motiv legat de sănătatea publică să împiedice accesul elevilor în școli. Niciunul. Acest fapt chiar nu este deloc controversat. Datele științifice sunt clare. Și aproape toată lumea își dorește revenirea copiilor noștri în școli", a afirmat Hogan la o conferință de presă susținută la St. John's College din Annapolis.

Hogan a precizat că legea statului nu îi permite guvernatorului să ordone redeschiderea școlilor, fiindcă decizia este de competența fiecărei jurisdicții. Cu toate acestea, Hogan a avertizat cu severitate sindicatul profesorilor, spunând că își va folosi toate atribuțiile pentru a se asigura că elevii din Maryland vor reveni în sălile de clasă.

„Vreau ca sindicatul profesorilor să înțeleagă clar că ne așteptăm ca profesorii să depună toate

eforturile pentru a reveni în sălile de clasă... Vreau să fie perfect limpede că voi face tot ce îmi stă în putință să se întâmple asta.“

Creșterea procentului abandonului școlar

Yahoo News: 11 mai 2021

Profesorii americani fac tot posibilul pentru a-i identifica pe elevii de liceu care au renunțat să se prezinte la ore și pentru a-i ajuta să obțină notele necesare absolvirii, pe fondul creșterii anticipate a procentului abandonului școlar la nivel național în cursul pandemiei de coronavirus.

„Elevii care abandonează școala caută de obicei o oportunitate, o ocazie să renunțe. Și, din păcate, acum li s-a ivit această ocazie“, a declarat recent Sandy Addis, președintele Centrului Național de Prevenire a Abandonului, cu referire la pandemie. Organizația sa consideră că procentul abandonului a crescut în acest an și va rămâne în următorii ani la un nivel ridicat.

Primele semnale nu sunt încurajatoare. Organizația Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură a avertizat că, din cauza pandemiei, 24 de milioane de copii din întreaga lume sunt expuși riscului de abandon școlar. Iar efectele pandemiei ar putea anula progresul înregistrat de SUA în privința reducerii abandonului școlar, care a scăzut de la 9,3%, în 2007, la 5,1%, în 2019, potrivit Centrului Național de Statistică din Educație. Neabsolvirea liceului afectează semnificativ bunăstarea potențială a unei persoane, cei care abandonează școala câștigând în medie cu 150 de dolari mai puțin pe săptămână decât absolvenții de liceu, conform datelor Biroului de Statistică a Muncii din SUA.

Falimentul elevilor

FindLaw, o divizie a Thomson Reuters, oferă online informații juridice și servicii de marketing pentru firmele de avocatură. FindLaw.com este un site gratuit de informații juridice care îi ajută pe consumatori, pe proprietarii firmelor

mici, pe studenții și profesioniștii din domeniu să găsească răspunsuri la întrebările de zi cu zi și, la nevoie, consiliere juridică.

Pe 17 mai 2021, FindLaw a afirmat următoarele despre criza creditelor pentru studii:

> *Să analizăm câteva statistici, pentru a înțelege mai bine criza:*
>
> - *Datoria totală restantă la creditele federale pentru studenți este de 1,4 trilioane de dolari.*
> - *Datoria totală a creditelor private pentru studenți este de 124,65 de miliarde de dolari.*
> - *În medie, fiecare familie din SUA care are credite de studii datorează 47 671 de dolari.*
> - *În 2018, 65% dintre absolvenții de facultate au rămas după absolvire cu credite de studii.*
> - *În 2018, datoria medie a absolvenților de facultate a variat între 19 750 de dolari în Utah și 38 650 de dolari în Connecticut, în timp ce media națională a fost de 29 200 de dolari.*

- *Aproximativ o treime dintre americanii sub 30 de ani au datorii la creditele pentru studii.*
- *Aproximativ o cincime dintre americanii cu vârste cuprinse între 30 și 44 de ani au datorii la creditele pentru studii, în timp ce pentru americanii de peste 45 de ani proporția este de aproximativ 4% .*
- *Aproximativ 5,2 milioane de datornici federali sunt în incapacitate de plată.*

Cine se pricepe cât de cât la bani știe că datoriile pentru creditele de studii sunt cel mai rău tip de datorii. FindLaw afirmă următoarele despre creditele de studii:

> *Conform legii actuale, este foarte dificil să scapi de creditele de studii prin declararea falimentului personal. Pentru stingerea datoriilor, debitorul trebuie să demonstreze că rambursarea creditului este o „povară excesivă", un standard greu de îndeplinit.*

Familiile înstărite plătesc educația copiilor lor sau îi ajută să își achite

datoriile. Cei din familiile sărace nu își permit întotdeauna acest lux.

Candace Owens este îndrăgită de mass-media conservatoare. Este o tânără de culoare, ambițioasă, elocventă și realizată. Are capacitatea de a spune ceea ce mulți bărbați, în special albi, nu sunt în stare să spună.

Despre valoarea educației universitare, Candace a lansat următorul avertisment:

> *Am fost prima din familia mea care a făcut o facultate. Acesta trebuia să fie biletul meu către prosperitate. Dar nu a fost. Am terminat facultatea cu un munte de datorii și fără abilități practice.*

Dacă un student nu își poate achita creditul de studii, obligația financiară îi atârnă de gât pe vecie, ca un blestem. Și mai rău decât să nu termini o facultate este să rămâi la finalul ei cu datorii care îți vor afecta viitorul financiar pe termen foarte lung, poate chiar pentru totdeauna.

Scutirea de la plata datoriilor

Prăbușirea din 2008 a pieței imobiliare a dezvăluit o realitate sinistră despre

America. După ce au câștigat miliarde prăbușind economia globală, funcționarii de pe Wall Street și marii bancheri au fost răsplătiți cu prime de miliarde de dolari. Iar clienții lor au încasat loviturile financiare. Ce este în neregulă cu acest lucru?

În cartea sa *The Creature from Jekyll Island* (*Creatura de pe insula Jekyll*), G. Edward Griffen a scris despre crearea Băncii Rezervei Federale, în 1913, și a lansat următorul avertisment:

> *Jocul se cheamă „Scapă basma curată“.*

După cum a spus Buckminster Fuller: „Jocurile se joacă cu bani.“

KISS: Fuller are dreptate

Există mai multe jocuri cu bani. Să luăm, pentru exemplificare, jocul de fotbal. Există mai multe feluri de fotbal. Fotbalul clasic este cel mai răspândit și mai apreciat joc de acest tip, urmat de fotbalul american și de rugby. Toate sunt jocuri de fotbal, dar jocul propriu-zis, regulile și jucătorii diferă foarte mult.

Același lucru este valabil și pentru jocul banilor. Oamenii foarte bogați, din vârf, joacă un joc pe bani cunoscut sub numele de „Scutirea de la plata datoriilor“. Dacă pierd, noi, poporul, le scăpăm bancherilor pielea.

Pentru omul de rând care joacă jocul banilor, nu există scăpare în caz că pierde. Trebuie să declare falimentul.

Elitele intelectuale sunt scoase din minți de cele două variante diferite ale jocului banilor. După părerea lor, capitaliștii le îndeasă pe gât contribuabililor pierderile lor și așa este. Acesta este jocul banilor.

Din păcate, „salvarea pielii bogaților" nu e o idee capitalistă. Este, de fapt, o idee marxistă. Voi arăta mai târziu în această carte cum *Manifestul comunist* al lui Karl Marx a influențat proiectul sistemului bancar modern de astăzi, în special Rezerva Federală, „creatura" de pe insula Jekyll.

Pericolul moral

În limbajul financiar, situația în care bancherii știu că vor fi salvați – ba chiar răsplătiți cu prime pentru eșecurile lor – se numește pericol moral.

În economie...

> *Pericolul moral apare atunci când o entitate este stimulată să își crească expunerea la risc fiindcă nu suportă integral costurile riscului respectiv.*

În opinia mea, totul ține de responsabilitate și răspundere. Cine va fi tras la răspundere pentru consecințele deciziilor bancherilor și afacerile desfășurate în interesul lor propriu? Cei mai bogați bancheri din America scapă basma curată și sunt răsplătiți cu prime, chiar dacă au pierdut miliarde de dolari. Pe de altă parte, studenții săraci și cei din clasa mijlocie se pricopsesc cu cel mai rău tip de datorii. Cum se potrivește acest lucru cu definiția *pericolului moral*?

La sfârșitul anului 2021, datoria restantă pentru creditele federale de studii a ajuns la aproximativ 1,7 trilioane de dolari, reprezentând o sumă mai mare decât creanțele aferente cardurilor de credit și împrumuturile auto. Ce înseamnă acest lucru pentru economia americană și viitorul Americii?

După cum ne-a avertizat Hrușciov:

> *Nu e nevoie să ne luptăm cu voi. Vă vom slăbi economia încet-încet, până când veți cădea ca niște fructe răscoapte în mâinile noastre.*

Pe 16 aprilie 2015, *Investor's Business Daily* titra următoarele: „Adevărata criză

a creditelor pentru studii a fost creată de Obama“.

Articolul reclama:

> *Iresponsabilitate: Un nou raport arată că 27,3% dintre creditele de studii sunt restante. De ce contează acest lucru? Deoarece, grație președintelui Obama, aproximativ 1 trilion de dolari din aceste credite ar trebui achitate guvernului federal.*
> *Obama se străduiește să prezinte criza creditelor de studii ca pe o problemă a absolvenților de facultate, împovărați de un munte de datorii, care nu câștigă suficienți bani pentru a-și achita împrumuturile.*
> *Dar nu aceasta este adevărata criză.*
> *În primul rând, în medie, gradul de îndatorare pentru un credit de studii este de doar 20 000 de dolari. Un student care renunță la obiceiul zilnic de a bea cafea de 5 dolari de la Starbucks își va putea plăti datoria inițială după aproximativ un deceniu.*
> *În al doilea rând, în pofida zarvei și lamentărilor despre creșterea*

taxelor de școlarizare, suma pe care studenții o plătesc de fapt pentru facultate – fără granturi, ajutoare, reduceri și altele – nu s-a modificat aproape deloc, potrivit College Board. Problema nu este nici măcar că, după ce a atins aproape 1,2 trilioane de dolari, totalul datoriilor pentru creditele de studii depășește cuantumul împrumuturilor auto sau creanțele aferente cardurilor de credit.

Adevărata criză a fost creată de însuși Obama după începerea mandatului.

În 2010, Obama a eliminat programul federal de garantare a împrumuturilor, care le permitea creditorilor privați să le ofere studenților credite cu dobânzi mici. În prezent, Departamentul Educației este singura instituție la care studenții pot apela pentru astfel de împrumuturi.

Obama a prezentat această preluare guvernamentală ca pe o formă de economisire – de ce să suporte guvernul costurile de garantare a împrumuturilor private, a spus el, când se pot elimina

intermediarii și pot fi acordate direct credite?
Economisirea nu s-a produs. De fapt, Biroul pentru Buget al Congresului tocmai a mărit cu 27 de miliarde de dolari, adică cu 30%, prognoza pe zece ani pentru costurile programului de împrumut. Concret, am asistat la o creștere explozivă a volumului datoriilor pentru creditele federale de studii. Președintele Clinton a introdus împrumuturile federale directe în 1993, ca variantă opțională, iar în următorii 15 ani valoarea creditelor a fost destul de stabilă.
Rezultatul acțiunii lui Obama este uluitor. An de an, în ultimii șase ani, datoria creditelor federale directe a crescut cu peste 100 de miliarde de dolari.
Și, din moment ce Obama continuă să ușureze tot mai mult eschivarea de la rambursarea împrumuturilor, rezolvarea problemei va cădea în cele din urmă pe umerii contribuabililor.
Prin cuvinte și acțiuni, Obama a încurajat iresponsabilitatea studenților debitori. El vorbește

> *neîncetat despre datoria studenților ca despre o povară nedreaptă care le-a fost impusă fără să știe.*

Negru pe negru

În ultimii ani s-a vorbit mult despre Black Lives Matter (Viețile Negrilor Contează) și dacă această organizație este cumva rasistă sau marxistă.

Cele trei membre fondatoare ale organizației sunt prezentate în continuare la loc de cinste pe site-ul grupării. Acestea sunt Patrisse Cullors, Alicia Garza și Opal Tometi. Potrivit descrierii, ele sunt, mai presus de toate, organizatoare comunitare, artiste și scriitoare. Într-un interviu din 2015, recent publicat, Cullors a afirmat:

> *Avem un cadru ideologic. În special eu și Alicia suntem organizatoare instruite; suntem marxiste instruite.*

Viețile tuturor contează

Eu, unul, susțin libertatea de exprimare și de întrunire. Însă dezacordul meu cu Black Lives Matter pornește de la faptul că, după părerea mea, viețile tuturor – și

viața în general – contează. Viața fiecărui om care există pe pământ... a animalelor, plantelor și vietăților din ecosistemele de orice fel.

Mă opun vehement opiniei organizației Black Lives Matter conform căreia America este o țară sistematic rasistă. Fiind de origine asiatică, sunt conștient că există rasism, dar a susține în mod ostentativ că americanii sunt rasiști... este un gest rasist.

Conform definiției Dicționarului Oxford, rasismul se caracterizează prin afișarea prejudecăților, discriminare sau manifestarea antagonismului față de o persoană sau un grup de persoane din cauza apartenenței lor la un grup rasial sau etnic.

Conform acestei definiții, Black Lives Matter este o organizație rasistă. Dacă nu ar fi rasistă, numele organizației ar fi All Lives Matter (Viețile Tuturor Contează). Dacă ar fi conștienți de mediul înconjurător, numele organizației ar fi All Life Matters (Orice Viață Contează).

Proiectul 1619

Nu ai cum să nu ajungi la concluzia că Proiectul 1619 este marxist. Karl Marx a avertizat:

> *Ascunde-le oamenilor istoria și vor fi ușor de controlat.*

Proiectul 1619 este un proiect jurnalist amplu, conceput și dezvoltat de Nikole Hannah-Jones și ziariștii de la *The New York Times* și *The New York Times Magazine*, care „își propune să reinterpreteze istoria țării punând consecințele sclaviei și contribuțiile americanilor de culoare în centrul narațiunii naționale a Statelor Unite“.

Scopul Proiectului 1619 este să rescrie istoria americană, exact cum sugerează Marx în *Manifestul comunist*.

În Al Doilea Război Mondial, unchii mei au luptat în Batalionul 442 de Infanterie, format în întregime din americani de origine japoneză. Batalionul 442 a fost cel mai decorat batalion din Al Doilea Război Mondial, eliberând primele lagăre de concentrare ale lui Hitler.

Familia mea nu a cerut despăgubiri pentru pământul confiscat, ca istoria să fie rescrisă și economia americană să fie

descrisă ca o construcție ridicată pe umerii sclavilor și pe brutalitatea capitalismului american.

După cum ne-a învățat Marx:

> *Existența statului este inseparabilă de existența sclaviei.*

Acesta este mesajul central al Proiectului 1619 inițiat de *The New York Times*.

Adolf Hitler a spus cu încântare:

> *Ce noroc pe capul guvernelor că oamenii pe care îi conduc nu gândesc!*

Mă surprinde că ziariștii de la *The New York Times* nu au studiat mai bine și nu au scris nimic despre originile cuvântului *sclav*. Dacă ar fi făcut acest lucru, ar fi constatat că termenul provine de la cuvântul *slav*, cu referire la populațiile de albi din Europa de Est. Nu susțin că acest lucru justifică sclavia, doar că, dacă ar fi fost consecvenți, ziariștii de la *The New York Times* ar fi trebuit să publice reportaje despre locuitorii țărilor slave precum Polonia, Ucraina, Rusia, Cehoslovacia, Bosnia, Croația și Macedonia... în care robia are o istorie de secole.

Mi se pare interesant că ziariștii de la *Times* nu oferă o perspectivă mai largă asupra modului în care, de-a lungul istoriei, oamenii și-au înrobit semenii. Africanii din Africa de Nord i-au înrobit pe albii din sudul Europei. Asiaticii au înrobit alți asiatici, iar indienii americani au înrobit alți indieni americani.

După Pearl Harbor

În Al Doilea Război Mondial, guvernul american le-a confiscat membrilor familiei mele casele, fermele și bunurile private, închizându-i apoi în lagăre de concentrare din întreaga țară.

Batalionul 442 de Infanterie

În loc să acuze și să se plângă, copiii japonezilor emigrați în America au format Batalionul 442 de Infanterie. Acest batalion a luptat în Africa de Nord, Italia și Germania. Batalionul 442 a fost cea mai decorată unitate din istoria armatei SUA, pentru importanța și durata misiunii sale.

Cinci unchi de-ai mei au luptat în Europa. Bunica mi-a arătat scrisoarea unuia dintre ei în care descria descoperirea lagărelor de exterminare a evreilor,

înainte ca lumea să afle despre existența lor. După părerea ei, eliberarea evreilor din lagărele de concentrare naziste de către japonezii care fuseseră închiși în lagărele de concentrare americane a fost un act de dreptate.

Alți doi unchi au luptat în Pacific împotriva japonezilor. Unul a fost capturat și închis într-un lagăr de concentrare japonez. Experiențele lui au fost descrise în cartea *A Spy in Their Midst* (*Un spion în mijlocul lor*), scrisă de un alt unchi de-al meu. Cel care a căzut prizonier era spion american când a fost capturat, torturat și castrat de japonezi. A trăit apoi toată viața în Japonia, căutându-i și aducându-i în fața justiției pe criminalii de război japonezi, inclusiv pe ofițerul care îl castrase.

Discuțiile despre despăgubirea negrilor îmi ridică întrebări serioase. Nu dacă sclavia este sau nu un exemplu de lipsă de omenie a omenirii. Întrebările pe care mi le pun sunt: de ce doar negrii? Acest lucru nu este cumva rasist?

Candace Owen avertizează:

> *Nu cred că am întâlnit vreodată un asiatic care să îmi vorbească despre lagărele de concentrare. În*

schimb, negrii vor să discute mereu despre sclavie.

De ce le-am pretinde contribuabililor de astăzi, care nu au deținut niciodată sclavi, să le dea bani unor oameni care nu au fost niciodată sclavi? Sper că nu sunt singurul care se întreabă: nu-i așa că acest lucru este rasist?

Dacă cineva merită despăgubiri, aceștia sunt indienii americani. În 1626, într-o scrisoare trimisă directorilor Companiei Olandeze a Indiilor Orientale, negustorul olandez Peter Schaghen afirma că Manhattan a fost cumpărat în schimbul unor „bunuri comerciale de 60 de guldeni", adică 24 de dolari.

La valoarea din zilele noastre, suma se ridică la 1 163 de dolari, ceea ce tot un chilipir este. Dacă insula Manhattan a costat doar 1 163 în dolarii de astăzi, cât valorează restul Americii?

După cum am afirmat anterior în carte, în 2019, înaintea alegerilor prezidențiale din 2020, *The New York Times* a scris că, potrivit propriilor declarații, în cazul în care va fi aleasă președinte, Kamala Harris va sprijini „despăgubirea americanilor de culoare din banii

contribuabililor americani, pentru a aborda moștenirea sclaviei și a discriminării".

După Obama, primul președinte de culoare, era evident că Hillary Clinton trebuia să devină prima femeie președinte. Dar Trump a pus piciorul în prag.

După ce Trump a stricat ploile elitei intelectuale, în mod evident noul plan este ca Joe Biden să fie „temporar tipul alb", o caricatură de președinte, apoi Kamala, o femeie de culoare, să îl înlocuiască pe Biden, odată ce acesta va dispărea în asfințit.

După ce Harris, prima femeie președinte a Americii, va prelua conducerea, își va susține în continuare poziția din campanie, cerând despăgubiri pentru negri? Pentru corectitudine, oare nu ar trebui ca președinta Kamala Harris să le ofere indienilor americani aceleași despăgubiri ca și negrilor? Ce sumă vor trebui să achite contribuabilii pentru continentul american? Prețul nu va fi o problemă, fiindcă tot ce trebuie să facă este să tipărească mai mulți bani calpi, să distrugă dolarul american și să falimenteze America.

Karl Marx a avertizat în *Manifestul comunist*:

> *În acest sens comuniștii pot rezuma teoria lor în formula: desființarea proprietății private.*

Cei care îi acuză pe alții de rasism nu cumva sunt ei înșiși... rasiști? În lumea hipersensibilă de astăzi, plină de tensiuni rasiale, a spune ceva despre negri echivalează cu o sinucidere pe plan personal și profesional. Este mult mai sigur pentru cei care nu sunt negri să le permită negrilor să vorbească despre negri.

Printre puținii americani de culoare care au curajul să conteste public opiniile altor negri se numără:

1. Candace Owens
2. Larry Elder
3. Herschel Walker
4. Diamond și Silk
5. Leo Terrell
6. Mark Robinson

Analistul de culoare pe care îl apreciez cel mai mult este Thomas Sowell, un om foarte educat, curajos și elocvent... un

lider de opinie care „zburdă ca un fluture“ și lovește ca Muhammad Ali.

În prezent, Thomas Sowell este profesor la Hoover Institution din cadrul Universității Stanford. S-a născut în Carolina de Nord și a crescut în Harlem. A slujit în Infanteria Marină a SUA în timpul Războiului din Coreea. După ce a terminat armata, s-a înscris la Universitatea Harvard, pe care a absolvit-o cu magna cum laude în 1958. A obținut diploma de masterat la Universitatea Columbia în 1959 și titlul de doctor în economie la Universitatea din Chicago în 1968. A lucrat pentru mai multe universități, inclusiv Universitatea Cornell și Universitatea din Los Angeles, California. De asemenea, a colaborat cu mai multe grupuri de experți, printre care Urban Institute. Din 1980, lucrează pentru Hoover Institution din cadrul Universității Stanford, unde ocupă în prezent postul de profesor de politici publice la catedra Rose and Milton Friedman. Sowell scrie din perspectiva conservatoare a unui partizan al doctrinei libertății de conștiință. Este autorul a peste 30 de cărți și a primit Medalia Națională pentru Umanistică

pentru contribuțiile sale inovatoare din istorie, economie și științe politice.

Iată ce spune Thomas Sowell despre Barack Obama și elitele liberale:

> *Geniul politic al lui Barack Obama constă în capacitatea de a spune lucruri care sună bine pentru oamenii care nu au urmărit problemele în detaliu – chiar dacă spusele lui sunt evident false pentru oamenii informați.*
> *Poți deveni președinte al Statelor Unite fără să ai deloc contact cu realitatea economică.*
> *Greu de imaginat un mod mai prostesc sau mai periculos de a lua decizii decât să lași aceste decizii pe mâna unor oameni care nu plătesc niciun preț pentru greșelile lor.*
> *Din punctul meu de vedere, nu este niciun mister de ce Jesse Jackson, Al Sharpton și alții spun ceea ce spun, pentru că acest lucru este benefic, dar nu pentru oamenii pe care îi conduc, iar acești lideri nu sunt stimulați de lucrurile care îi ajută pe ceilalți, ci doar pe ei.*
> *Un mare talent al lui Barack Obama este capacitatea de a spune lucruri*

absolut absurde creând impresia că sunt plauzibile, ba mai mult, înălțătoare și profunde.
Vechea zicală potrivit căreia este mai bine să înveți pe cineva să pescuiască decât să îi dai un pește a fost actualizată de cititori: Dă-i cuiva un pește și îți va cere sos tartar și cartofi prăjiți! Mai mult decât atât, în căutare de voturi, unii politicieni vor declara că acest lucru este un „drept fundamental".
Cei care solicită imperativ ca guvernul „să facă ceva" nu cer informații despre ce s-a întâmplat concret atunci când guvernul a făcut ceva, în schimb cer informații când guvernul nu a făcut nimic.
De-a lungul generațiilor, oamenii de culoare au avut tot felul de lideri, de la oameni cu suflet nobil până la șarlatani nerușinați.
Termenul „rasism" este precum ketchupul. Merge cu orice – iar dacă ceri dovezi, ești „rasist".

În ceea ce privește educația, Thomas Sowell a spus următoarele:

Înainte să avem atâția absolvenți de colegii și de facultăți, simțul

realității era mult mai răspândit. Educația este neglijată în multe dintre școlile noastre de astăzi, ba mai mult, este înlocuită în mare măsură cu îndoctrinarea ideologică.

Din câte se pare, aproape oricine ne-ar putea educa mai bine copiii decât așa-zișii profesori din învățământul public. Copiii care sunt educați acasă de părinții lor obțin rezultate mai bune la teste decât copiii educați în școlile publice. Educația de succes demonstrează ce potențial există, fie că vorbim despre școlile speciale, școlile private, școlile militare, fie despre învățământul la domiciliu. Dificultatea este să creăm cât mai multe trape de evadare din școlile publice eșuate, nu numai pentru a-i ajuta pe elevi să scape, ci și pentru a forța instituțiile să se reorganizeze înainte să piardă și mai mulți elevi și locuri de muncă.

Manifestul capitalist

În 1996, am lansat jocul *CASHFLOW*. În 1997, am publicat *Tată bogat, tată sărac*.

Ambele produse au fost create pentru a contracara ceea ce Thomas Sowell numește *îndoctrinare ideologică*, cu alte cuvinte comunismul predat în școlile noastre. Manifestul capitalist al Rich Dad constă în lupta împotriva comunismului prin educație capitalistă, predată în sânul familiei.

Thomas Sowell vorbește despre școlile militare. El a luptat în Coreea, în trupele americane de infanterie marină, iar eu am luptat în Vietnam. Învățământul militar este diferit de învățământul din școli.

Școlile militare îi învață pe elevi să fie lideri; școlile de astăzi îi învață pe elevi să fie „fulgi de nea".

Puterea cuvintelor

În școlile militare, cele mai importante cuvinte sunt:

1. Misiune
2. Onoare
3. Disciplină
4. Respect
5. Datorie

În școlile „îndoctrinării fulgilor de nea", cele mai importante cuvinte și sintagme

sunt:

1. Teoria Critică Rasială
2. Sensibilități
3. Pronumele de gen
4. Corectitudinea politică
5. Echitate și egalitate… și „toată lumea merită un premiu“

În doctrina militară, indiferent de trupele din care faci parte, mentalitatea este:

Nu suferi… nu câștigi.

Și:

Îndură, floricico.

În doctrina fulgilor de nea, mentalitatea este:

Dacă suferi… vaită-te și acuză.

Iar când o dau în bară, fulgii de nea sunt învățați:

Să mintă, să nege, să mușamalizeze… apoi „să se vaite și să acuze“.

După cum ne-a avertizat Thomas Sowell:

O greșeală des întâlnită la oamenii cinstiți este incapacitatea lor de a înțelege cât de necinstiți sunt alți oameni și cât de periculos este să ai încredere în ei.

Repet observația din *Investor's Business Daily* despre criza creditelor de studii:

> *În 2010, Obama a eliminat programul federal de garantare a împrumuturilor, care le permitea creditorilor privați să le ofere studenților credite cu dobânzi mici. În prezent, Departamentul Educației este singura instituție la care studenții pot apela pentru astfel de împrumuturi.*

Repet avertismentul lui Thomas Sowell despre Obama:

> *Geniul politic al lui Barack Obama constă în capacitatea de a spune lucruri care sună bine pentru oamenii care nu au urmărit problemele în detaliu – chiar dacă spusele lui sunt evident false pentru oamenii informați.*

Repet observația din *Investor's Business Daily* despre modul în care Obama minte, neagă, mușamalizează, apoi se vaită și acuză.

> *Obama a încurajat iresponsabilitatea studenților debitori. El vorbește neîncetat despre datoria studenților ca*

despre o povară nedreaptă care le-a fost impusă fără să știe.

După cum ne avertizează Thomas Sowell:

Nu realitățile sunt punctul forte al liberalilor. Ci retorica.

Definiția retoricii:

Limbaj conceput să convingă sau să impresioneze publicul, dar lipsit adesea de sinceritate sau de conținut relevant.

Începând din 9 iulie 1962, după ce am fost martor ocular la explozia unei bombe atomice, nu m-am mai putut ascunde sub masă. Miza a devenit mult prea ridicată.

În 2020, Joe Biden a câștigat alegerile prezidențiale din SUA stând ascuns în subsol, în timp ce președintele Donald Trump a străbătut cu avionul toată țara, participând la mitinguri cu milioane de alegători însuflețiți.

După cum a avertizat Stalin:

Nu contează cine cu cine votează. Contează cine numără voturile.

Adăposturi antiatomice

La scurt timp după explozia din 1962, familiile au început să își construiască adăposturi antiatomice. Ba mai mult, unii au organizat chiar și petreceri în aceste adăposturi. Când l-am întrebat dacă ne vom construi și noi un adăpost antiatomic, tata mi-a dat un răspuns pe care îl folosea aproape mereu: „Nu-mi permit."

De fiecare dată când tatăl meu sărac spunea „Nu-mi permit", îmi răsunau în gând cuvintele tatălui meu bogat:

> *Oamenii săraci sunt săraci pentru că spun „Nu-mi permit" mai des decât oamenii bogați. În loc să spună „Nu-mi permit", oamenii bogați se întreabă: „Ce să fac ca să-mi permit?"*

Tatăl bogat a adăugat:

> *Un om care spune „Nu-mi permit" are o minte îngustă.*
> *Când te întrebi: „Ce să fac ca să-mi permit?", întrebarea îți lărgește orizontul și devii receptiv și capabil să înveți.*

Cum am ajuns în școala militară

În 1962, mi-am dat seama că sunt într-o situație dificilă: nu îmi plăcea școala. Nu mă număram printre „copiii cool“. Prietenii mei erau surferi și chiuleau de la ore când apăreau valurile înalte.

În 1962, am rămas corigent la limba engleză. Problema era că profesoara de engleză picase 80% din clasa noastră... așa că tata a concediat-o. Apoi a înfruntat protestele profesorilor și le-a spus: „Datoria voastră este să îi învățați pe elevi... nu să îi picați.“

Următorii trei ani de liceu au trecut fără probleme. Niciun profesor nu voia să mai aibă de-a face cu mine, fiul inspectorului general școlar.

Apoi, în ultimul an de liceu, o nouă profesoară de engleză m-a amenințat că mă lasă repetent. Am informat-o cu blândețe despre soarta fostei profesoare și am terminat clasa cu nota 5 la limba engleză.

Tata mi-a spus: „Te-aș lăsa să rămâi corigent dacă nu ai ști să scrii. Necazul tău este ortografia... și adevărata ta problemă este că nu ești de acord cu profesorii tăi.“ În acel moment, Primul

Amendament, libertatea de exprimare, a devenit o realitate pentru mine. Tata mi-a confirmat dreptul de a nu fi de acord cu profesorii mei. A spus următoarele:

> *Ai dreptul să spui ceea ce vrei să spui, ba chiar să nu fii de acord cu profesorul tău. Problema profesorilor este că, în opinia lor, există un singur răspuns corect... răspunsul corect pe care îl găsesc la sfârșitul culegerii de exerciții. Lumea reală, viața reală, este un test cu variante multiple, cu numeroase răspunsuri corecte.*

Când aveam 16 ani, tata m-a năucit informându-mă că nu îmi poate plăti studiile universitare. A spus ca de obicei: „Nu-mi permit.“ Dar adevăratul motiv era că știa că va fi o risipă de bani.

Știa că singurul motiv pentru care vreau să merg la Universitatea din Hawaii era să devin surfer.

Când aveam 17 ani, Universitatea din Hawaii mi-a respins cererea de admitere, susținând că media notelor mele este prea mică. A fost un șoc, deoarece crezusem întotdeauna că Universitatea

din Hawaii primește pe oricine aflat cât de cât pe linia de plutire.

După cum am spus, în 1962, când aveam 15 ani, mi-am dat seama că sunt într-o situație nefericită. Viața mea nu decurgea așa cum plănuisem. Chiar și în eventualitatea unui atac atomic, refuzam să mă ascund sub masă. Știam că tata are dreptate. Dacă mergeam la Universitatea din Hawaii, era o risipă de timp pentru mine și o risipă de bani pentru el. Mi-am dat seama că am nevoie de disciplină.

Una dintre poeziile mele preferate este „The Road Not Taken“ („Calea pe care n-am apucat“) de Robert Frost.

Două cărări se despărțeau în codrul galben Și trist că nu pot merge pe-amândouăEu călătorul, unu, îndelung am stat Și am privit la una din poteci până departe Unde cotea pierzându-se-n desiș;

Dar am ales celălalt drum, frumos și el Poate era de la-nceput preferabil,Năpădit de iarbă, se cerea desțelenit;Deși până la urmă trecerea pe aici Le-a netezit aproape asemenea,

Iar atunci dimineața erau acoperite la fel
De frunze pe care pasul nu le-
nnegrise.Ah, am lăsat prima cărare
pentru alt prilej!Știind bine cum un drum
conduce la altul,Și nesigur că voi mai
reveni.

Am să tot spun povestea asta oftând Ani
și ani de-acum pe undeva cândva:Două
cărări se despărțeau în pădure, eu Am
ales cărarea mai puțin umblatăȘi-
ntreaga diferență de aici a fost.[8]

După ce auzisem avertismentul lui Hrușciov din 1959, după ce văzusem cu ochii mei explozia unei bombe atomice și fusesem sfătuit să mă ascund sub masă, după ce tata m-a informat că nu îmi poate plăti studiile universitare și după ce fusesem respins la admiterea de la Universitatea din Hawaii, mi-am dat seama că trebuie să mă schimb. Și că am nevoie de disciplină.

În 1964, senatorul american Daniel K. Inouye m-a recomandat să fiu admis la Academia Navală din Annapolis, Maryland, și la Academia de Marină Comercială din Kings Point, New York.

Înainte de începerea admiterii, fiecare școală de acest tip solicită o

recomandare din partea Congresului sau a Președinției. Procedura de admitere a fost lungă și anevoioasă, incluzând o serie de teste, examene medicale și fizice, interviuri față în față și recomandări scrise de la oameni cunoscuți. Nu știu cum, dar am fost acceptat.

Am ales Kings Point pentru că era academia la care îmi doream cel mai mult să merg. La 14 ani, am construit într-un atelier de tâmplărie o barcă cu pânze lungă de 2,5 metri, în timp ce colegii mei au confecționat boluri de salată pentru mamele lor. După ce-am construit-o, am navigat cu barca mea cu pânze în golful Hilo, visând la ținuturi îndepărtate precum Tahiti și la femeile frumoase de pe această insulă.

În 1968, în calitate de cadet la Kings Point, visurile mele s-au împlinit și am ajuns în Papeete, Tahiti, la bordul unui petrolier Standard Oil. Acolo am întâlnit o fată frumoasă... așa cum sperasem, dovadă că visurile devin uneori realitate.

Față de celelalte academii, Kings Point avea avantajul că absolvenții săi primeau un salariu mai mare. În 1965, absolvenții celorlalte patru academii militare

câștigau 200 de dolari pe lună. În 1965, salariul lunar al absolvenților Kings Point începea de la 2 000 de dolari. Deși nu eram bun la matematică, știam că mai multe zerouri înseamnă mai mulți bani.

În 1969, anul în care am absolvit, mulți dintre colegii mei câștigau 120 000 de dolari pe an, o sumă frumușică pentru niște tineri de 21 de ani.

În 1969, deși împlinisem visul tatălui meu sărac de a avea o slujbă bine plătită, am ales, încă o dată, cărarea mai puțin umblată. În 1969, m-am înrolat în Infanteria Marină a Statelor Unite, câștigând lunar suma derizorie de 200 de dolari pe care o evitasem până atunci și am fost repartizat la Școala de Aviație din Pensacola, Florida, unde am început cursurile de pilot.

La Kings Point și Pensacola, cuvintele erau aceleași:

1. Misiune
2. Onoare
3. Disciplină
4. Respect
5. Datorie

Înainte să absolve Harvard cu magna cum laude, Thomas Sowell a fost pușcaș marin și a luptat în Coreea.

Poate că, dacă ar fi slujit în infanteria marină și ar fi luptat în operațiunea Desert Storm înainte să absolve Universitatea Harvard, Barack Obama ar fi avut o viziune diferită asupra lumii. Poate că, dacă Obama ar fi slujit în armata SUA și ar fi luptat în război, lumea de azi ar fi arătat altfel. Poate că am fi fost mai puțin îngrijorați de sensibilități, de pronume de gen, de Teoria Critică Rasială... și de cine numără buletinele de vot.

CAPITOLUL 3

PROFESORI MINUNAȚI – PROFESORI ADEVĂRAȚI

ACTA NON VERBA

Fapte, nu vorbe

Deviza Academiei SUA de Marină Comercială,
Kings Point, New York

Academia de Marină Comercială a SUA are un drapel de luptă, un steag militar. Kings Point este singura academie federală răsplătită cu un drapel de luptă.

El este purtat la paradă doar în compania steagului american.

Drapelul de luptă al Kings Point perpetuează memoria celor 142 de cadeți/aspiranți ai Academiei care au murit în Al Doilea Război Mondial. Cei 142 și-au pierdut viața pe navele marinei comerciale americane care transportau provizii de război în Europa. Au pierit când submarinele germane, vânând ca niște haite de lupi, le-au torpilat navele. Kings Point are privilegiul de a fi singura academie federală din totalul de cinci care este autorizată să poarte drapelul de luptă în timpul paradelor militare.

Cadeții/aspiranții de la Kings Point au slujit în războaiele din Coreea, Vietnam și Orientul Apropiat. Eu am fost unul dintre cei aproximativ 30 de elevi care au slujit în Vietnam. Și, din fericire, niciun elev nu a mai murit după Al Doilea Război Mondial.

Săptămâna Iadului

În august 1965, am plecat din Hawaii spre Kings Point, oprindu-mă mai întâi în New York. Mătușa și unchiul meu locuiau în Manhattan și au închiriat o limuzină care să ne ducă la academie.

După ce au asistat la schimbul de amabilități, la fastul și la comportamentul ofițerilor în uniforme albe care i-au întâmpinat pe noii studenți, părinții și rudele lor au plecat cu zâmbetul pe buze, mândri că fiii lor (în cazul meu, nepotul lor) au fost acceptați la o instituție atât de prestigioasă.

Baza de la Kings Point este uluitoare. Proprietatea pe care se află școala i-a aparținut odinioară lui Walter Chrysler și este situată în Long Island Sound, iar New Yorkul se profilează în depărtare.

Chiar înainte de plecarea părinților, ofițerul de presă m-a întrebat dacă vreau să mă fotografiez alături de un alt proaspăt cadet/aspirant. Era din Long Island și casa lui se afla la mai puțin de opt kilometri de academie. Ofițerul de presă voia o fotografie cu elevul venit din cea mai apropiată localitate față de academie, respectiv cu cel venit din cea mai îndepărtată. Pășind spre poarta principală pentru ședința foto, am spus: „Ce drăguț!“

Celălalt cadet a clătinat din cap și a spus: „Foarte probabil, nu vei rezista aici până săptămâna viitoare.“ Și a adăugat: „Urmează Săptămâna Iadului. Douăzeci

la sută dintre noi vor renunța în prima lună. Șaizeci și cinci la sută dintre colegii noștri nu vor absolvi niciodată."

„Ce se întâmplă cu cei care o dau în bară?" am întrebat ca idiotul.

„N-ai citit contractul, nu-i așa?" m-a întrebat rânjind noul meu amic.

„Nu", am răspuns șovăielnic.

„Au dreptul să ne trimită direct în Vietnam", a spus camaradul meu zâmbind către aparatul de fotografiat.

De îndată ce părinții și rudele au plecat și punciul și fursecurile au fost înlăturate, au început țipetele și urletele. Prima misiune: memorarea „Misiunii Academiei de Marină Comercială a SUA". Urma să fim testați chiar în acea seară, după cină, asta dacă urma să o primim. Bun venit în Săptămâna Iadului!

Deveniserăm oficial *boboci*, aspiranți de rangul IV. Un aspirant de rangul III, nu mai mare de 19 ani, a preluat conducerea și a început să își latre ordinele. Ne-am aliniat în grupe de aproximativ 20, iar aspirantul de rangul III a început să urle: „Clasă, aaa-tenți-eee, luați-vă hainele, atitudinea potrivită,

bagajele și înainte marș!“ Săptămâna ladului începuse.

Asta se întâmpla luni. O săptămână mai târziu, după cină, într-o seară de duminică, primul nostru răgaz, am urcat pe un deal, am privit spre apus, dincolo de luminile New Yorkului, spre Hawaii... și am plâns. Supraviețuisem Săptămânii ladului. Mai rămâneau doar patru ani. M-am întrebat dacă nu făcusem cumva cea mai mare greșeală a vieții mele.

Procentul celor care „au dat-o în bară“ a fost așa cum s-a preconizat. Dintre cei 400 de cadeți care au început cursurile odată cu mine, doar 165 au absolvit, în 1969. Promoția 1969 a inclus și studenți care rămăseseră repetenți cu un an înainte.

Am vrut să fiu codașul clasei

Mulți dintre colegii mei visau să devină ofițeri de rang I și să absolve cu cea mai mare medie, dar eu nu voiam să fiu decât codașul clasei, absolventul cu cea mai mică medie. De ce? Fiindcă acesta câștigă mulți bani de la studenții care strâng bani într-o oală pentru a avea noroc. Din păcate, media mea a fost cu

0,03 mai mare decât cea a colegului care a primit acest rol.

Cred că am reușit să termin Kings Point doar pentru că m-au interesat disciplinele predate. Visam să devin ofițer de marină și să navighez un an prin lume. În plus, am avut niște profesori minunați.

Majoritatea erau buni practicieni. De exemplu, am învățat trigonometria sferică și navigația astronomică de la un navigator adevărat, care era totodată și profesor de trigonometrie sferică. Trigonometria sferică este baza navigației astronomice, adică a orientării pe mare după Soare, Lună și alte corpuri cerești.

Profesorul meu preferat din toate timpurile era absolvent al Academiei Militare a SUA de la West Point, pilotase un bombardier B-17 deasupra Germaniei, fusese doborât de două ori și tot de atâtea ori reușise să nu fie luat prizonier. După ce a fost lăsat la vatră, a urmat studiile universitare și a obținut doctoratul în limba engleză, cu profil economic.

El a fost profesorul care ne-a vorbit pentru prima dată despre învățăturile lui Marx, Stalin, Hitler, Lenin și Mao. În timpul cursurilor sale, mi-am dat seama că filozofiile economice se aseamănă mult cu religiile. Și filozofiile religioase, și filozofiile economice au câte un lider. Profesorul nostru a subliniat faptul că discipolii și adepții acestor filozofii sunt gata să ucidă în numele lor.

A folosit exemplul IRA, Armata Republicană Irlandeză, formată din protestanți care își ucideau compatrioții catolici în Irlanda de Nord, deși erau tot creștini.

Ofensiva Tết

Pe 30 ianuarie 1968 a început Ofensiva Tết. „Tết", numele sub care a fost consemnată, a reprezentat una dintre cele mai mari escaladări ale unui conflict și una dintre cele mai importante campanii militare din Războiul din Vietnam. Trupele Việt Cộng și ale Armatei Populare a Vietnamului de Nord au atacat mai multe orașe și baze militare din Vietnamul de Sud.

În 1966, nava comercială pe care eram cadet a livrat bombe în Vietnam și

Thailanda. Fiind în zona de conflict, războiul a căpătat un interes major pentru mine. În fiecare seară, urmăream și ascultam cu atenție la CBS Evening News raportul lui Walter Cronkite despre evoluția războiului.

În 1968, în timp ce Ofensiva Tết era în plin avânt, am observat o schimbare a formulării știrilor. Mi s-a părut că știrile se întorc împotriva americanilor, înfățișându-ne subtil drept „personajele negative". Dacă nu aș fi fost în Vietnam, poate nu aș fi observat această schimbare subtilă.

Masacrul de la Mỹ Lai

Acest masacru din 1968 a fost mușamalizat și ascuns luni întregi de oameni aflați în funcții înalte. După publicarea știrii și a fotografiilor cu atrocități, mass-media a dedicat numeroase reportaje de televiziune, radio și presă scrisă masacrului de la Mỹ Lai. Atenția jurnaliștilor s-a concentrat asupra celor 340-500 de civili neînarmați uciși de soldații americani din ordinul locotenentului William Calley.

Deși locotenentul Calley a fost singurul acuzat, judecat și condamnat, mulți și-au

dat seama că nu este singurul ofițer vinovat și că masacrul fusese mușamalizat la nivel foarte înalt. Exista riscul ca adevărul să nu iasă niciodată la iveală.

Nu aprob ceea ce s-a întâmplat la Mỹ Lai în 1968. Dar, după părerea mea, este un caz definitoriu pentru modul în care un eveniment poate fi folosit împotriva femeilor și bărbaților din armată. După cum am spus deja, în 1968 am observat că presa a început să se întoarcă împotriva Americii.

Pe 1 februarie 1968, pe o stradă din Saigon, șeful poliției Vietnamului de Sud a pus pistolul la tâmpla unui prizonier încătușat din trupele Việt Cộng și a apăsat brusc pe trăgaci. În același timp, la câțiva metri distanță, fotograful Associated Press Eddie Adams a apăsat pe declanșatorul camerei foto.

Realizată în timpul surprinzătoarei Ofensive Tết a Nordului, fotografia lui Adams le-a arătat pentru prima oară americanilor chipul brutal al războiului. Protestatarii au considerat imaginea o dovadă explicită că Statele Unite luptă de partea guvernului injust al Vietnamului de Sud. Fotografia a

câștigat Premiul Pulitzer. Și a ajuns să îl bântuie pe fotograf.

În 1969, când eram acasă, în Hawaii, cu puțin timp înainte să absolv Kings Point, am întâlnit un pușcaș marin, prietenul unui prieten, care revenise recent din Vietnam. Participase la Bătălia de la Khe Sanh (21 ianuarie – iulie 1968), într-o zonă din nord-vestul provinciei Quảng Trị, în apropiere de Laos.

Principalele forțe americane care apărau Baza Militară de la Khe Sanh (KSCB) erau formate din două regimente ale Infanteriei Marine a Statelor Unite, sprijinite de soldați din Forțele Aeriene și din Forțele de Infanterie ale Statelor Unite. Bătălia de la Khe Sanh a făcut parte din Ofensiva Tết a Việt Cộng și a trupelor Vietnamului de Nord.

Pușcașul mi-a povestit la o bere că fusese lăsat la vatră din cauza stresului posttraumatic, așa cum l-am numi astăzi. Luând o înghițitură de bere, mi-a spus: „Adevărul este că am fost laș.“ Mi-a explicat că, după ce Khe Sanh a fost cucerit de trupele Việt Cộng și nord-vietnameze, în loc să rămână și să lupte, s-a aruncat într-un crater săpat de un obuz și s-a ascuns sub trupurile

numeroșilor camarazi uciși. A rămas nemișcat, în timp ce soldații Viêt Cộng și nord-vietnamezi au împușcat și au omorât cu baionetele pușcașii marini muribunzi. În timp ce îmi povestea, mâna îi tremura pe halbă. „Încă mai aud și mai simt baioneta soldatului care a străpuns trupul camaradului sub care mă ascunsesem“, mi-a spus el. A făcut o pauză, a luat o nouă înghițitură și a continuat: „Nu-mi pot ierta lașitatea. Din acest motiv am fost lăsat la vatră.“

Schimbarea de carieră

În primăvara lui 1969, mai aveam doar câteva luni până la absolvire. Compania Standard Oil din California mi-a oferit postul de căpitan de rangul III pe un petrolier care făcea legătura între California și Hawaii, Tahiti și Alaska.

Am fost recunoscător companiei Standard Oil pentru slujbă, fiindcă ofițerii maritimi nu erau sindicalizați. Deși salariul era mai mic, nu voiam – din principiu – să mă înscriu în MM&P, sindicatul ofițerilor, comandanților, ofițerilor secunzi și piloților. Sunt capitalist, nu marxist.

După ce am revenit la Kings Point, m-am dus imediat la profesorul meu de economie. Am discutat ore întregi despre reorientarea presei împotriva Americii, un subiect care îl preocupa și pe el. Mi-a spus: „În timp ce pilotam bombardierul B-17 deasupra Germaniei, simțeam că presa și poporul american susțin trupele și efortul nostru de război.“ Apoi mi-a arătat un citat din Adolf Hitler:

> *Demoralizează-ți inamicul din interior, surprinzându-l, terorizându-l, sabotându-l, asasinându-l. Iată războiul viitorului.*

Țin minte că i-am spus:

> *Se pare că Hitler câștigă Războiul din Vietnam.*

Am petrecut mai mult de o oră împreună, timp în care mi-a povestit cum a fost doborât, cum a pierdut mai mulți membri ai echipajului său, cum s-a adăpostit în ferme, punând în pericol viața fermierilor francezi care îl ascundeau, și cum, în cele din urmă, s-a întors în Anglia, pentru ca, ulterior, să fie doborât încă o dată... și să reușească să scape iarăși de prizonierat.

Povestea lui despre experiența ca pilot în Al Doilea Război Mondial m-a schimbat. Nu a încercat să îmi influențeze gândirea. Pur și simplu mi-a împărtășit trăirile lui. La ieșirea din biroul lui, mă hotărâsem deja. Mi-am schimbat cariera. Am trecut de la o profesie în care câștigam 47 000 de dolari pe an, o sumă frumușică pentru 1969, fiindcă lucram doar șapte luni pe an și aveam cinci luni de repaus, la un salariu anual de 2 400 de dolari și doar două săptămâni de concediu. A fost una dintre cele mai bune decizii din viața mea.

În octombrie 1969, am ajuns în Pensacola, Florida, unde am început o nouă mare aventură. A fost o experiență grozavă pentru că am avut din nou profesori minunați. Spre deosebire de profesorii din gimnaziu și liceu, aceștia erau profesori adevărați. Nu predau după manuale și răspunsuri memorate. Toți profesorii care ne-au învățat să zburăm... chiar știau să zboare. Erau piloți adevărați. Au fost niște profesori excepționali, care m-au inspirat să devin ca ei.

înseamnă că profesorii noștri sunt profesori adevărați. Ei aplică în practică ceea ce predau. Doar socialiștii, fasciștii și marxiștii folosesc profesori falși, care îndoctrinează, în loc să predea.

Povestea seamănă cu povestea tatălui sărac și a tatălui bogat. Tatăl meu sărac era un om bun, dar, fiind lipsit de educație financiară reală, nu știa că este marxist. Eu îmi doream să fiu capitalist, ca tatăl meu bogat.

După cum a spus Maria Montessori, antreprenoare în domeniul educației și fondatoarea Școlii Montessori:

> *Dezvoltarea este posibilă prin activitate, nu prin înțelegere intelectuală.*

Din acest motiv, Manifestul capitalist al Rich Dad este construit pe baza jocului *CASHFLOW*, creat în 1996.

De ce jocurile sunt excelente pentru învățare

Printre lucrurile care m-au inspirat să devin bogat au fost lecțiile de educație financiară pe care tatăl bogat ni le-a predat mie și fiului său folosind jocul *Monopoly*®. El ne spunea adesea:

Te poți îmbogăți în multe feluri. Una dintre cele mai bune lecții este jocul Monopoly.

Mulți dintre noi cunoaștem formula:

„4 case verzi; 1 hotel roșu. Repetă procesul."

Unul dintre motivele pentru care jocurile sunt mai bune pentru învățare decât majoritatea profesorilor de școală este că jocurile implică toate cele patru inteligențe umane.

De ce profesorii de școală sunt jalnici

Dacă privim tetraedrul celor Patru Inteligențe, înțelegem cu ușurință de ce majoritatea profesorilor de școală sunt săraci – și jalnici pe plan profesional.

Profesorii folosesc inteligența mintală pentru memorare. Memorarea nu înseamnă învățare. Majoritatea „oamenilor deștepți" memorează fapte,

cifre, date și formule. De multe ori par inteligenți pentru că sunt capabili să citească și să citeze. Dar întrebarea este: ce știu să facă?

Din acest motiv merită să repetăm cuvintele profunde ale Mariei Montessori:

> *Dezvoltarea este posibilă prin activitate, nu prin înțelegere intelectuală.*

Ea a spus totodată:

> *Ce face mâna, mintea își amintește.*

Două versiuni ale jocului *CASHFLOW*

Există două versiuni ale jocului de masă *CASHFLOW*, una tradițională și cealaltă electronică. În jocul de masă tradițional, trebuie să completezi personal – cu mintea și mâna ta – cifrele din declarația financiară a jucătorului. Din acest motiv, recomand jocul de masă în detrimentul versiunii electronice a jocului *CASHFLOW*. Actul fizic de completare a declarației financiare este de neprețuit.

Am și alte motive să cred că jocul *CASHFLOW* este mai bun decât profesorii tradiționali. Nu trebuie să

achiți orele suplimentare. Jocul va lucra cât și cum vrei. Chiar și în concedii, în vacanțele de vară și când ești la serviciu. *CASHFLOW* nu are nevoie de zile libere sau de vacanță.

Inteligența emoțională are un rol-cheie. Cel mai important motiv pentru care profesorii sunt săraci și îi învață și pe alții să fie săraci este că educația tradițională se face prin frica (*fear*) emoțională. FEAR este acronimul de la False Evidence Appearing Real (Dovezi False Aparent Autentice). Educația tradițională îi învață pe oameni să rămână săraci pentru că le inoculează frica de greșeală și de cooperare.

În școlile tatălui meu sărac, cei care greșeau erau considerați „proști", iar cei care cooperau erau numiți „trișori". Dar lumea reală nu funcționează așa.

În sistemul educațional al tatălui meu bogat, cei care au greșit și au învățat din greșeli au devenit mai deștepți. Iar cei care au cooperat au devenit capitaliști – care au inovat și au pavat calea spre viitor.

Un alt motiv pentru care jocurile *CASHFLOW* sunt instrumente minunate

de învățare este faptul că jocul vrea să greșești – cu bani de jucărie, nu adevărați. Jocurile *CASHFLOW* îți dezvoltă inteligența atunci când greșești. Fiecare greșeală este o lecție și poți aplica cele învățate în viață și în deciziile tale financiare. Ca instrumente de învățare, aceste jocuri nu au nevoie de beneficii medicale sau de planuri de pensie. Jocurile *CASHFLOW* îți vor fi utile generații în șir ție, familiei și prietenilor tăi.

După cum a spus Maria Montessori:

> *Prin urmare, educația unui copil mic nu vizează pregătirea lui pentru școală, ci pregătirea lui pentru viață.*

În adevărata lume capitalistă, suntem plătiți pentru ceea ce știm să facem, nu pentru cuvintele noastre. Din păcate, majoritatea profesorilor nu știu să facă mare lucru. În adevărata lume a afacerilor, oamenii sunt plătiți pentru ceea ce știu să facă.

Tatăl meu sărac a fost sărac și fiindcă, printre altele, după demiterea din funcția de inspector general școlar, cunoștințele lui nu au avut mare căutare în lumea

afacerilor mici și a corporațiilor americane. Avea doctorat, dar nu și abilități comerciale. Nu era contabil, administrator, avocat sau secretar; nu se pricepea la vânzări și nu voia să fie om de serviciu.

Unul dintre motivele pentru care absolvenții de la Kings Point câștigau imediat foarte mulți bani era că diploma lor includea brevetul de ofițer sau de inginer naval și împuternicirea de a activa ca sublocotenent în Infanteria Marină sau în Marina SUA.

Jocul *CASHFLOW* predă lecții de educație financiară, istorie financiară și alfabetizare financiară – materii care nu se studiază în școală. Majoritatea profesorilor nu știu prea multe despre bani, impozite, datorii, fluxul banilor, contabilitate, investiții sau administrare, cu atât mai puțin despre istoria financiară. Însă, în viața reală, aceste subiecte sunt foarte utile și importante.

Mai presus de toate, jocul *CASHFLOW* nu are nevoie de profesori. *El îi învață pe jucători să fie chiar ei profesori.*

După cum a spus Maria Montessori:

Pentru un profesor, cea mai bună dovadă a succesului este să poată spune: „Copiii lucrează acum de parcă nici n-aș exista“.

Inteligența spirituală

Primul cuvânt predat în școlile militare este Misiune. Misiunea este de ordin spiritual. Misiunea este rădăcina cuvântului *misionar*. La masteratul de administrare a afacerilor pe care l-am absolvit, „declarația de misiune“ era un simplu exercițiu mintal, nu o practică spirituală. Declarația de misiune a majorității corporațiilor se referă adesea doar la „a câștiga mai mulți bani“. De aceea, mulți oameni urăsc capitalismul corporativ, dar iubesc capitalismul antreprenorial și spiritul manifestat de întreprinzători precum Henry Ford, Thomas Edison și Steve Jobs când și-au lansat „afacerile“.

Ți-ai sacrifica viața pentru o misiune?

Așa începe inteligența ta spirituală. Ți-ai dedica viața unei cauze, unei vocații mai presus decât tine și, eventual, ți-ai sacrifica viața pentru o misiune?

Inițial, am ales Kings Point pentru educația gratuită și pentru că simțeam că îmi lipsește disciplina. La un moment dat, pe parcursul celor patru ani, am asimilat cuvântul *misiune*. După cum stă scris în Ioan 1:14:

> *Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.*[9]

Nu te speria, nu am de gând să predic sau să încerc să te convertesc la creștinism. Disprețuiesc profesorii care predică la fel de mult ca pe predicatorii care nu practică ceea ce predică. Prefer oamenii care tac și pun în practică ceea ce predică. Prefer oamenii ale căror cuvinte s-au făcut trup prin faptele și acțiunile lor. *Acta non verba*.

În școala militară și în infanteria marină, cei care nu-și coordonau faptele cu vorbele erau numiți „clănțăi“. În zilele noastre, lumea este plină de „clănțăi“.

Am pierdut trei colegi de clasă în Războiul din Vietnam. Unul pilota avioane pentru trupele de navigație, unul pentru trupele de infanterie marină și unul pentru trupele de aviație. Cu pilotul de la pușcașii marini fusesem prieten de la 9 ani. Făcuserăm școala primară

împreună, în Hilo, Hawaii. Robby absolvise la Dartmouth și pilota avioane A-6 Intruder pentru infanteria marină.

Jim, pilotul trupelor de navigație, era prietenul unui prieten din Hawaii și zbura tot cu A-6 Intruder.

Robby, Jim și avioanele lor nu au mai fost găsiți niciodată. Ei sunt, până în ziua de astăzi, DIM, dispăruți în misiune.

Colegul meu de liceu, care pilota un F-4 Phantom pentru Forțele Aeriene, a fost doborât de o rachetă sol-aer. A stat doi ani prizonier în Hanoi... înainte să fie eliberat.

Profesorul meu de economie, care pilota un avion militar B-17, a fost doborât de două ori.

Aeronava mea nu a fost doborâtă niciodată, dar m-am prăbușit de trei ori. Zburam zi și noapte, iar aeronavele noastre erau mai obosite decât echipajele. Prima dată când m-am prăbușit împreună cu echipajul meu, la 43 de kilometri în larg, a fost din cauza unei defecțiuni la motor. Am înotat patru ore înainte să fim salvați. A doua oară, ne-am prăbușit la pupa unei nave aflate pe mare din cauza unei duble defecțiuni

a sistemului hidraulic, iar al treilea accident a fost cauzat de o defecțiune a rotorului cozii, când aeronava a alunecat de pe puntea portavionului.

Vestea bună este că, deși am pierdut trei aeronave, echipajul – doi piloți, doi mitraliori și șeful de echipaj – s-a întors teafăr și nevătămat în Statele Unite.

Din punctul meu de vedere, am reușit să supraviețuim datorită calității școlilor de aviație ale armatei americane și profesorilor noștri, mulți dintre ei cu experiență adevărată de luptă. Au fost niște profesori minunați pentru că au fost profesori adevărați.

Bărbații și femeile din armată luptă în războaie cu gândul la un singur lucru. Luptăm pentru libertățile noastre... libertăți garantate de Constituția SUA. Merită să luptăm și să murim pentru libertățile noastre.

Un alt motiv important pentru care jocul *CASHFLOW* este mai eficient decât profesorii este misiunea sa. Misiunea jocului *CASHFLOW* este să predea capitalismul în sânul familiei, spre deosebire de profesorii care predau

comunismul și principiile comuniste în școală.

Mulți pușcași marini și-au tatuat pe corp deviza Infanteriei Marine a SUA:

Mai bine mort decât fără onoare

O altă deviză a Infanteriei Marine este:

Semper fidelis „Pururi credincios“

Deviza pe care Academia de la Kings Point le-o insuflă elevilor săi este:

ACTA NON VERBA „Fapte, nu vorbe“

CAPITOLUL 4

CINE A UCIS MAI MULȚI OAMENI?

SOCIALIȘTII? CAPITALIȘTII? SAU MARXIȘTII?

Democrația este calea spre socialism.

– Karl Marx

Pe 5 ianuarie 1972, târziu în noapte, aproximativ 200 de soldați, aviatori, marinari și pușcași marini au debarcat la Baza Aeriană Kadena de pe insula Okinawa, Japonia. Aerodromul Kadena fusese controlat de japonezi în Al Doilea Război Mondial, iar Okinawa fusese locul

unora dintre cele mai aprige lupte, chiar înainte de sfârșitul războiului cu Japonia.

Năuc, nedormit și după ce trecusem de la un fus orar la altul, mi-am croit drum spre popota ofițerilor, pentru micul-dejun. În murmurul sălii, mi-am căutat un loc liber. Nimeni nu a ridicat privirea. Nimeni nu mi-a dat „Bună ziua“. Am fost ignorat. Era un singur loc liber, așa că mi-am dus tava cu mâncare la acea masă și m-am așezat lângă un alt pilot care, la rândul lui, nu m-a băgat în seamă.

Mi-am dat toată silința să sparg gheața și să vorbesc cu cel de lângă mine. În loc să îmi răspundă, bolborosea doar cuvinte de neînțeles. În cele din urmă, am pus întrebarea care stătea pe buzele tuturor. L-am bătut pe umăr și m-am interesat: „Când te întorci în țară, pentru rotație?“

Mi-a zâmbit larg, cum nu am mai văzut pe nimeni în viața mea, s-a întors și a spus în gura mare, ca să audă toată popota:

> *Mă întorc cu avionul cu care abia ai sosit tu…*

Toată sala a izbucnit în râs. Picasem de fazan. Eram FNG, the Fucking New Guy (Fraierul nou sosit), pilotul înlocuitor pentru escadrila lui.

Zâmbind în continuare cu gura până la urechi, pușcașul marin și-a luat rucsacul și a spus: „La noapte voi dormi în patul meu, lângă soția mea. Bine ai venit la război.“ S-a întors și s-a îndreptat spre avionul cu care sosisem.

Am rămas prieten cu el până în ziua de azi. Un an mai târziu, după o nouă rotație, am fost încartiruiți amândoi la Unitatea Escadrilei de Infanterie Marină din Kaneohe, Hawaii... unde am rămas până în ziua în care avionul nostru a fost întâmpinat de protestatarii californieni antirăzboi.

Escadrila mixtă

În insula Okinawa, escadrila de infanterie marină se pregătea să facă parte dintr-o „floti“, prescurtare de la „flotilă“. O flotilă este o unitate de șapte nave de război, care luptă în vecinătatea unui portavion. Portavionul urma să fie locuința escadrilei noastre în zona de război.

În Okinawa, am fost integrați într-o escadrilă „mixtă“. Până atunci, fusesem repartizat într-o singură escadrilă formată dintr-un singur tip de aeronave. Proveneam dintr-o „escadrilă de mitraliori“, care se antrenaseră la Camp Pendleton, California.

Noua „escadrilă mixtă“, HMM-164, era formată din elicoptere CH-53 Sea Stallion, numite de mulți și Uriașii Verzi și Veseli.

Acesta este un CH-46 Sea Knight, un elicopter de dimensiuni medii pentru transportul militarilor.

Și acesta este un elicopter de luptă UH-1 Huey...

Zbor în echipă

Scopul antrenamentelor din Okinawa era să învățăm să zburăm împreună, pilotând și luptând în echipă, indiferent de tipul aeronavei. Sună mai simplu decât este în realitate.

CH-53 și CH-46 aveau misiunea să debarce cu maximă rapiditate cât mai mulți militari în ZA, Zona de Aterizare. Elicopterele de luptă Huey aveau sarcina să execute foc de acoperire și să sprijine cu mitralierele și rachetele din dotare aeronavele CH-53 și CH-46 aflate la sol pentru debarcarea sau îmbarcarea pușcașilor marini implicați în bătălie.

În mod evident, misiunea elicopterelor de luptă mi-a plăcut mai mult decât misiunea elicopterelor de transport. A sta la sol și a aștepta îmbarcarea sau debarcarea pușcașilor marini nu era pe placul meu. Am ales să pilotez

elicopterele dotate cu rachete și mitraliere.

În Okinawa am exersat zborul în formație, format adesea din două CH-53 și patru CH-46, escortate de două elicoptere de luptă. Zburam la 450 de metri altitudine. Altitudinea era importantă, fiindcă depășea raza efectivă de foc a armelor de calibru mic, cum ar fi automatele AK-47 ale Viêt Cộng, fabricate în China și URSS.

Războiul s-a schimbat

Chiar înainte să urcăm la bordul elicopterelor noastre de luptă, am primit vestea că trebuie să schimbăm tactica. Trupele nord-vietnameze și ale Viêt Cộng primiseră între timp lansatoare de rachete SA-7 de fabricație rusă, dotate cu sisteme de ghidare cu infraroșu.

Ofițerul de informații al noii escadrile mixte s-a ridicat și a spus: „Domnilor, războiul s-a schimbat. Nu mai putem lupta de la 450 de metri altitudine. Trebuie să zburăm la nivelul copacilor.“ Totul s-a schimbat. Zborul la 450 de metri altitudine era oricum dificil. Dar din acel moment, escadrila noastră a trebuit să învețe să zboare în formație strânsă

și să lupte la nivelul de înălțime al copacilor. Schimbarea a fost deosebit de grea pentru piloții elicopterelor de luptă, fiindcă învățaserăm să tragem de la altitudinea de 450 de metri.

Lansatoarele de rachete SA-7 le-au oferit soldaților de la sol un avantaj nedrept. Nu mai trebuiau să fie buni trăgători. Nu mai aveau nevoie de prea mult antrenament. Tot ce trebuiau să facă era să țintească și să tragă. Sistemul de ghidare cu infraroșu detecta căldura țevilor de eșapament și îndrepta rachetele către ele, pulverizând în aer elicopterele. Escadrila noastră a părăsit Okinawa cu destinația Vietnam, fără să fie pregătită pentru ceea ce o aștepta. Din cauza tehnologiei, antrenamentul nostru devenise desuet.

Prețul morții

Pentru a antrena un echipaj, Statele Unite investeau câțiva ani și mai multe milioane de dolari. Apoi, aveau nevoie de aproape 1 milion de dolari pentru ca cei doi piloți, doi mitraliori și șeful de echipaj să piloteze aeronava. Pentru ca escadrila noastră să ajungă în zona de război, în cadrul flotilei formate din șapte nave de

luptă, a fost nevoie de aproximativ 1 miliard de dolari.

Grație tehnologiei, un singur om – un bărbat, o femeie sau un copil... neinstruit – putea să pulverizeze în zbor o aeronavă, cu prețul unei rachete de 100 de dolari. Tehnologia ieftină a fost sfârșitul nostru.

Ne antrenaserăm și studiaserăm ani întregi de pomană. Dacă voiam să supraviețuim, ba mai mult, să câștigăm războiul, trebuia să reluăm de la zero studiile, antrenamentele și zborurile... în cadrul unei escadrile formate din aeronave cu misiuni diferite. Soldații Viêt Cộng aveau nevoie de mai puține antrenamente. Pentru ei, era suficient să țintească și să tragă. Tehnologia a redus costul războiului pentru Viêt Cộng – și a scumpit enorm războiul pentru America.

Picioare uscate

Flotila noastră a ajuns în scurt timp „la bază“, în largul coastei Vietnamului. Singurele lucruri pe care le aveam de făcut erau să așteptăm, să ne antrenăm și să ne uităm la filme. Era plictisitor. Singurele misiuni de zbor erau de „reaprovizionare“, călătorind până în Da

Nang, la cererea ofițerilor noștri comandanți.

Apoi, dintr-odată, activitatea a început să se intensifice. Zburam tot mai des, din diverse motive. În aprilie 1972, am transmis prin radio către portavion mesajul „picioare uscate“. Asta însemna că echipajul nostru, format din trei aeronave, două CH-46 și un elicopter de luptă, se îndepărtase la aproximativ 25 de kilometri de portavion și traversa plaja. Echipajul de trei se înclinase spre dreapta și zbura spre nord, deasupra uneia dintre cele mai frumoase plaje din lume.

Eram de șase ani în Vietnam. Ajunsesem aici în 1966, la vârsta de 19 ani, alături de ceilalți colegi aspiranți de la Kings Point, la bordul unei nave ruginite, care transporta bombe. În 1966, războiul începuse să se transforme dintr-un conflict de mici proporții într-o conflagrație în toată regula. În 1966, nava noastră de marfă „se balansa în cârlig“, adică era ancorată în Cam Ranh, un mare port militar. Singura acțiune de care avuseserăm parte până atunci era cea a gărzilor armatei americane staționate pe nava noastră, care aruncau

grenade peste bord o dată la jumătate de oră, pentru a-i împiedica pe scafandri să lipească explozibili de carena ambarcațiunii noastre. Aveam permisiunea să coborâm zilnic pe țărm pentru mâncare, bere rece și alte distracții. În 1966, nu văzusem altceva decât niște sate mici de pescari. Vietnamezii pe care îi întâlnisem erau oameni primitori, prietenoși, minunați. Nu se comportau ca și când ar fi vrut să mă omoare, iar eu nu voiam să îi ucid. Nu semăna deloc a zonă de război.

În 1972, aveam 25 de ani și observam chiar și în aer schimbările provocate de anii de război. Zburând la joasă înălțime deasupra plajelor imaculate, am descoperit castelele franceze, odinioară spectaculoase, distruse între timp de bombardamente. Vietnamul fusese supranumit cândva Riviera Indochineză și în acele momente am înțeles de ce. Colonialiștii francezi trăiseră pe picior mare în Vietnam. Imaginea castelelor, altădată mărețe, era tristă și ireală, făcându-mă să îmi imaginez cum arătase viața înainte de război, înainte ca francezii să piardă Vietnamul în ghearele comuniștilor.

Castelele bogaților

Zburând deasupra plajei, trecând pe lângă castelele bogaților francezi arse, bombardate și jefuite, mi-am amintit de profesorul meu de la Kings Point, pilotul de B-17. Lecțiile lui despre Marx, Lenin, Stalin, Hitler și Mao se derulau sub ochii mei ca un film, în timp ce escadrila de trei aeronave se apropia de orașul Huế, capitala de altădată a Vietnamului.

Am făcut o obsesie pentru un frumos castel galben, care, între timp, fusese bombardat și incendiat. Cu doar câțiva ani în urmă, găzduise o familie foarte bogată. M-am întrebat cum arătase viața lor... și mi-am imaginat că acel loc fusese martor la gale, petreceri și oameni în haine elegante. Acum era o amintire îndepărtată. Concepțiile filozofice ale lui Marx, Lenin, Stalin și Mao ieșiseră învingătoare. Gândindu-mă la lecțiile profesorului meu de economie de la Kings Point, m-am întrebat dacă nu cumva acesta era și viitorul Americii.

America în flăcări

În 2020, am urmărit un reportaj de televiziune despre incendiile din orașul Portland, Oregon. Locuisem cândva

acolo împreună cu Kim. Ceva mai târziu, am trecut cu mașina pe lângă magazinul Neiman Marcus, de lângă sediul firmei mele din Scottsdale, Arizona... și peisajul m-a făcut să îmi reamintesc de castelul galben, construit de francezi în Vietnam. Am auzit încă o dată avertismentul lui Hrușciov:

> *Voi, americanii, sunteți foarte creduli. Nu, nu veți accepta comunismul imediat, dar vom continua să vă servim socialismul în porții mici până când, într-o bună zi, vă veți da seama că sunteți comunisti.*

O capitală străveche

Până la plecarea francezilor din Vietnam, anticul oraș imperial Huế a fost aproape neatins de război. Fiind o capitală imperială străveche și leagănul istoriei și culturii vietnameze, Huế reprezenta un trofeu psihologic extraordinar în lupta pentru controlul acestei țări asediate.

Bătălia de la Huế, desfășurată între 31 ianuarie și 2 martie 1968, numită și Asediul orașului Huế, a fost o misiune de luptă majoră din cadrul ofensivei Tết, lansată de trupele Việt Cộng și nord-

vietnameze. După ce au pierdut inițial controlul asupra majorității orașului Huế și a împrejurimilor sale, forțele sud-vietnameze și americane au recucerit treptat zona după luni de lupte intense.

„Nu mai ies în viața mea cu un pușcaș marin...“

Pe măsură ce flotila noastră de trei aeronave se apropia de orașul antic Huế, altădată un oraș foarte frumos, distrus între timp de bombardamente, m-am gândit la o tânără care refuzase să iasă cu mine în oraș. Am cunoscut-o în timpul taberei de antrenament avansat de la Camp Pendleton, California. Fusese logodită cu un locotenent de infanterie marină și plănuiseră să se căsătorească după întoarcerea lui din Vietnam. Din păcate, a fost ucis în 1968, în bătălia de la Huế, în timpul ofensivei Tết.

Era prietena unei prietene și de fiecare dată când o invitam în oraș, îmi răspundea politicos și cu o tristețe adâncă: „Nu mai ies în viața mea cu un pușcaș marin.“ Din câte știu, s-a ținut de cuvânt și nu s-a căsătorit. Rana din sufletul ei nu s-a vindecat niciodată.

America a fost la un pas de victorie

În 1972, eu și copilotul meu ne-am jucat de-a „turiștii“ și am vizitat cele mai celebre locuri ale bătăliei de la Huế. Ghidul nostru a fost un comandant de infanterie marină sud-vietnamez, care luptase alături de pușcașii marini americani pentru recucerirea orașului. Cu aceeași tristețe adâncă pe care o văzusem la tânăra care își pierduse iubitul, ghidul ne-a spus: „Bătălia de la Huế a fost un punct de răscruce. Ofensiva Tết din 1968 a frânt coloana armatelor Việt Cộng și nord-vietnameze. America a fost la un pas de victorie.“

„Ce s-a întâmplat?“ a întrebat copilotul meu.

„Presa americană s-a întors împotriva Americii. După Ofensiva Tết, jurnaliștii americani au raportat și fotografiat numai atrocități, întorcând opinia publică americană împotriva războiului... exact când Statele Unite erau la un pas de victorie. Jurnaliștii voștri au arătat atrocitățile comise de voi, dar nu și atrocitățile comise de Việt Cộng. Nu au publicat nimic despre curajul tinerilor voștri, deși au existat mulți tineri americani foarte curajoși. Medicii și

asistentele din spitalele voastre de campanie au fost niște sfinți. Dar presa voastră a zugrăvit America ca pe un inamic. Presa voastră a câștigat războiul în numele comuniștilor."

Chiar în acea clipă, un jeep al armatei americane a oprit în dreptul nostru și din el au coborât doi compatrioți îmbrăcați civil.

„Sunteți pușcași marini?" a întrebat unul dintre ei.

„Da", a răspuns copilotul meu. „Voi cine sunteți?"

„Suntem reporteri. Ce caută aici niște pușcași marini?"

„Luptăm în război", am răspuns sarcastic.

„Pușcașii marini n-au ce căuta aici", a afirmat reporterul.

„Știu. Nu suntem aici", a zâmbit copilotul meu. „Ne întoarcem pe portavion până diseară. Atâta timp cât nu rămânem în Vietnam peste noapte, nu suntem practic aici."

„Ce portavion?" a întrebat unul dintre reporteri.

Eu și copilotul meu am tăcut. Știam că reporterii ar fi vrut să știe de pe ce navă eram, din ce escadrilă, de ce ne aflam pe uscat și, cel mai important, cine era pasagerul nostru. Așa că ne-am ținut gura. Pasagerul nostru era un general de infanterie marină cu o stea, iar pasagerii din a doua aeronavă erau membrii echipei sale. Generalul și echipa sa erau în Huế pentru a planifica următoarea ofensivă, care avea să devină cunoscută sub numele de a doua bătălie pentru Quảng Trị.

Cei doi reporteri au insistat, încercând să ne intimideze. Voiau să știe mai mult decât era cazul și decât eram dispuși să le dezvăluim. Deși toți patru eram americani, îmi era clar că nu suntem de aceeași parte a baricadei. Așa că le-am arătat degetul mijlociu și am continuat turul orașului Huế în compania ofițerului vietnamez.

Bătălia pentru Quảng Trị

N-am întors cu generalul cu o stea la escadrila noastră de luptă și la planificarea următoarei bătălii. După cum am fost învățați:

PARABELLUM: *Dacă vrei pace... pregătește-te de război.*

Bătălia pentru Quảng Trị a început în 28 iunie 1972 și a durat 81 de zile, până în 16 septembrie. În timpul celei de a doua bătălii pentru Quảng Trị, armata Vietnamului de Sud (ARVN) a învins armata nord-vietnameză (PAVN) în vechea citadelă din Quảng Trị.

Amintiri dureroase

Amintesc bătăliile, victoriile și prețul plătit la Huế și Quảng Trị în timpul ofensivei Tết din 1968 pentru că America era pe punctul să câștige Războiul din Vietnam. Am plătit prețul războiului – cu sânge, victime omenești și inimi frânte. Amărăciunea multor veterani americani din Vietnam este cauzată de conștientizarea faptului că America a fost învinsă de americani. Mass-media americană i-a întors pe americani împotriva soldaților noștri de pe câmpul de luptă.

Întrucât conștientizez acest lucru, am analizat atent definiția *trădării*: „crima de a-ți trăda patria“.

Dacă vei avea ocazia să vorbești cu un veteran din Vietnam, întreabă-l cum s-a simțit când propria țară s-a întors împotriva lui.

Elite intelectuale

Elitele intelectuale ale Americii, liderii incompetenți din Washington, D.C., au ucis mai mulți soldați americani decât trupele Việt Cộng și nord-vietnameze la un loc. După cum a spus Thomas Sowell:

> „Băieții deștepți au făcut parte și din guvernul lui Lyndon Johnson, în special din Pentagon, unde genialii «copii-minune» ai secretarului Apărării, Robert McNamara, au încercat să microgestioneze, cu rezultate dezastruoase, Războiul din Vietnam."

La Kings Point, profesorul de economie ne-a pus să studiem poemul lordului Alfred Tennyson, „The Charge of the Light Brigade" („Șarja brigăzii de cavalerie ușoară"). Iată cum descrie Wikipedia poemul:

> *Șarja brigăzii de cavalerie ușoară a fost o acțiune militară eșuată, în*

care au fost implicate trupele britanice de cavalerie ușoară, conduse de lordul Cardigan, lansate împotriva trupelor ruse, în bătălia de la Balaclava din 25 octombrie 1854, parte a Războiului din Crimeea. Lordul Raglan a plănuit să trimită brigada de cavalerie ușoară pentru a-i împiedica pe ruși să plece cu tunurile capturate de pe pozițiile turcești cucerite, sarcină pentru care această brigadă era potrivită. Cu toate acestea, în lanțul de comandă s-a produs o eroare de comunicare și brigada de cavalerie ușoară a fost trimisă în schimb într-un asalt frontal împotriva altei baterii de artilerie, bine pregătită și excelent dotată pentru foc defensiv. Brigada de cavalerie ușoară a intrat sub focul direct al bateriei, a împrăștiat o parte dintre tunari, dar a fost forțată să se retragă imediat, asaltul încheindu-se cu numeroase pierderi de vieți omenești în rândul britanicilor și fără câștiguri decisive.

Evenimentele constituie subiectul poemului epic al lordului Alfred

Tennyson „Șarja brigăzii de cavalerie ușoară“ (1854), publicat la doar șase săptămâni după bătălie. Versurile subliniază vitejia cu care cavaleria și-a îndeplinit ordinele, în pofida rezultatului aproape inevitabil. Vinovatul pentru eroarea de comunicare nu a fost stabilit, fiindcă ordinul a fost vag și Louis Edward Nolan a livrat ordinul scris completându-l cu interpretarea sa verbală, apoi a murit în primul minut al atacului.

Cum să predai lecții de leadership

Kings Point este considerată una dintre cele mai bune școli pentru leadership. Profesorul nostru de economie petrecea multe ore predând acest subiect, cerându-ne să discutăm poeme precum „Șarja brigăzii de cavalerie ușoară“, de Tennyson, care vorbește despre prețul erorii de comunicare a liderului față de soldații săi.

Șarja brigăzii de cavalerie ușoară, de lord Alfred Tennyson

Jumătate de leghe, jumătate de leghe,

Înc-o jumătate de leghe până la redute,
Galopau în Valea Morţii
Cei şase sute.
„Înainte, Brigadă Uşoară, la asalt!“
a strigat el.
„Scoateţi armele de-oţel!“
Galopau în Valea Morţii
Cei şase sute.

„Înainte, Brigadă Uşoară, la asalt!“
A fost cineva înspăimântat?
Nu, deşi călăreţii-nţelegeau
Că ordinul primit era o nebunie.
Nu puteau pretinde explicaţii, oricum,
N-aveau datoria de-a-nţelege ce şi cum,
Datoria lor era să moară-n astfel de lupte.
Galopau în Valea Morţii
Cei şase sute.

Tunuri în dreapta lor,
Tunuri în stânga lor,
Tunuri în faţa lor,
Tunete şi fulgere neîntrerupte;
În vârtej de foc, în scrâşnet de fier şi de obuz,

Ei au şarjat, în ceasul dintre toate mai confuz,
În gura Iadului şi-ntre fălcile Morţii –
Şi-au înfruntat sorţii
În galop cei şase sute.
Săbiile fluturau în vânt,
Strălucitoare-n al lor avânt,
Şarjând tunarii; de neînfrânt,
Atacau bateria de-artilerie; lumea
Era uimită de bravura şi de-a lor vârtute.
Plutea peste tunuri – fumul,
Cădeau ghiulelele – cu duiumul;
Ruşii şi cazacii s-au clătinat
Sub lovitură, plătind uiumul,
Spulberaţi, speriate ciute.
Apoi, au galopat în retragere, dar nu,
Nu şase sute.

Tunuri în dreapta lor,
Tunuri în stânga lor,
Tunuri înapoia lor,
Tunete şi fulgere neîntrerupte;
În vârtej de foc, în scrâşnet de fier şi de obuz,
Erou şi cal se prăbuşeau alături pe taluz.

Ei, vitejii, în ceasul dintre toate mai confuz,
S-au extras apoi dintre fălcile Morţii
Evitând urgia sorţii,
Cei care-au mai rămas din ei,
Cei care-au mai rămas din cei şase sute.

Va păli vreodată gloria lor?
Acea şarjă nebună, acel galop nemuritor!
Lumea era uimită de bravura şi de-a lor vârtute.
Onoare şarjei lor de nimeni întrecute,
Onoare Brigăzii de Cavalerie Uşoară,
Nobililor eroi, cei şase sute![10]

Falsele corporații de presă, elita liberală din Silicon Valley și Asociația Națională a Educației ar trebui să studieze acest poem. Este mult mai logic decât Teoria Critică Rasială și pronumele de gen. America și restul lumii au nevoie de lideri care să unească prin exemplul lor de curaj, nu de lideri care să dezbine prin ură.

În Valea Morții

În 1972, bătălia de la Quảng Trị a fost prima ofensivă majoră la care a participat escadrila noastră. Datorită politicii de vietnamizare, care presupunea să îi învățăm pe vietnamezi să lupte pentru țara lor, sud-vietnamezii au alcătuit majoritatea trupelor de la sol. Forțele aeriene, terestre, marine și navale ale SUA au furnizat sprijin militar. Aviația a lansat bombe cu ajutorul avioanelor B-52, infanteria marină a tras cu tunurile de calibrul 40 de pe navele sale, iar elicopterele Cobra ale armatei au sprijinit atacurile de la sol. Escadrila noastră a adus în zonă cu elicopterele numeroși pușcași marini din Vietnamul de Sud.

După cum am spus deja, nord-vietnamezii aveau o nouă armă, SA-7, un lansator de rachete portabil, capabil să detecteze căldura. Totodată, noi, piloții, știam că pregătirea noastră era depășită. Nu testaserăm niciodată noua tactică de zbor. Teoretic, totul suna bine. Dar în practică, trebuia să zburăm și să luptăm de la nivelul de înălțime al copacilor.

La Camp Pendleton, în timpul taberei de antrenament avansat, am învățat să pilotez și să lupt cu aeronava dotată cu

mitraliere și rachete la altitudinea de 450 de metri, în afara razei de acțiune a armelor de calibru mic ale inamicilor. De la 450 de metri înălțime, piloții au mai mult timp la dispoziție și pot vedea totul. La nivelul de înălțime al copacilor, totul se schimbă: aeronavele sunt mai apropiate una de alta, timpul de reacție este de fracțiuni de secunde, iar comunicarea trebuie să fie mai exactă.

În timpul uneia dintre bătăliile de la Quảng Trị, aviația, marina și armata SUA au apărat ZA, zona de aterizare a elicopterelor care transportau pușcași marini sud-vietnamezi.

Totul mergea conform planului. Aviația lansa bombe cu ajutorul avioanelor B-52, marina trăgea cu tunurile spre aceeași ZA bombardată de aviație, iar elicopterele Cobra ale armatei executau foc de acoperire pentru greoaiele elicoptere de transport ale infanteriei marine, pline cu soldați sud-vietnamezi.

După cum am spus, nu eram testați în luptă. Un Uriaș Verde și Vesel CH-53, care zbura la înălțimea copacilor, s-a înălțat brusc și a început să câștige altitudine. Uriașa aeronavă era înțesată cu 62 de soldați sud-vietnamezi și plină

cu armament. Nimeni nu a înțeles decizia pilotului. Am văzut doar cum Uriașul Verde, plin cu soldați, se străduia să câștige altitudine. Brusc, de la liziera pădurii s-a ivit un fulger, urmat de un nor de fum alb. O rachetă minusculă, întorcându-se și răsucindu-se, a căutat urma de căldură creată de eșapamentul elicopterului CH-53. După ce a detectat-o, racheta s-a întors, a izbit evacuarea motorului cu reacție și a explodat. Uriașul transportor s-a răsucit, s-a înclinat și s-a prăbușit, provocând moartea celor 62 de soldați sud-vietnamezi, a șefului de echipaj și a celor patru mitraliori americani de la bord.

Cobrele armatei americane au executat foc de acoperire până când un elicopter CH-46 al trupelor de infanterie marină a aterizat, i-a recuperat pe cei doi piloți și i-a transportat înapoi pe portavion.

Nimeni nu știe de ce a acționat pilotul elicopterului CH-53. Nu a declarat nimic ulterior. Era parcă în delir. După incident, putea fi văzut adesea plimbându-se pe puntea navei, clătinând din cap și vorbind de unul singur. Când grupul nostru de transportatoare s-a întors în Filipine, pilotul a fost exclus prin rotație

și înlocuit cu un proaspăt absolvent al școlii de aviație.

Tehnologia și antrenamentele ieftine au învins armele celei mai puternice, mai scumpe și mai bine antrenate armate din istorie.

Bun-venit acasă!

Șase luni mai târziu, în ianuarie 1973, aeronava mea a aterizat la baza North Air Force din California. După cum am scris mai devreme, am fost întâmpinați de mii de hipioți americani, care au aruncat în noi cu ouă, ne-au scuipat și ne-au numit „ucigași de copii".

Presa americană s-a întors împotriva Americii. Aceasta este puterea și libertatea presei.

După cum ne-a avertizat Marx:

> *Democrația este calea spre socialism.*

În anii 1960, bărbații și-au ars livretele militare... iar femeile, sutienele. A fost începutul mișcării feministe. Potrivit unui studiu din 2020, efectuat de Biroul de Recensământ al SUA, 80% dintre cele aproape 11 milioane de familii monoparentale cu copii sunt conduse de

mame singure. Majoritatea profesorilor – statisticile indică o proporție de circa 77% în școlile publice tradiționale și în școlile speciale – sunt femei. Unii profesori încurajează elevii să „își aleagă sexul“ încă de la vârsta de 5 ani.

În anii 1960, un serial TV foarte apreciat era *Father Knows Best* (*Tata știe cel mai bine*), cu Robert Young în rolul principal. În anii 1980, a apărut *Married with Children* (*Familia Bundy*), în care personajul masculin central era Al Bundy, un vânzător de pantofi nefericit. În 1988, *Roseanne*, cu Roseanne Barr în rolul principal, a devenit comedia de familie preferată.

În 2020, tinerii au tot mai puține exemple masculine pozitive. Din acest motiv, multe femei spun: „Practic, nu mai există bărbați.“

Mișcarea feministă

În 1963, cartea lui Betty Friedan, *The Feminine Mystique* (*Mistica feminină*), a redat frustrarea și disperarea generației de gospodine cu studii universitare care se simțeau captive și neîmplinite.

Cartea lui Friedan s-a adresat unui public format în mare parte din femei albe educate, provenite din clasa de mijloc superioară. Opera ei a avut un impact atât de puternic, încât este creditată cu declanșarea celui de „al doilea val“ al mișcării feministe americane, a femeilor care cer drepturi egale cu bărbații.

În 2016, Hillary Clinton aproape și-a îndeplinit visul. Din păcate, Donald Trump a stricat ploile elitei liberale, care voia să avem o femeie președinte, pe Hillary Clinton, după primul președinte de culoare, Barack Obama.

Elita liberală și-a învățat lecția. Intelectualii liberali sunt foarte deștepți. În timp ce Partidul Republican a susținut candidaturile lui Trump și Pence – doi „bărbați albi“ –, candidații democraților din 2020 au fost un bărbat alb în vârstă și o femeie puternică de culoare, care, după speranța multora, va fi viitoarea președintă a țării.

Democrații sunt deștepți. Au urmat sfatul lui Marx și au câștigat. Marx a spus:

> *Oricine se pricepe cât de cât la istorie ştie, de asemenea, că marile transformări sociale nu sunt*

> *posibile fără fermentul feminin. Progresul social poate fi apreciat cu exactitate după situaţia socială a sexului frumos (inclusiv a celor urâte).*[11]

Un concept-cheie al mișcării feministe este termenul de masculinitate toxică. Marx ar fi probabil de acord, fiindcă tot mai multe femei se raliază în spatele acestui concept.

Iată un scurt test de cultură generală. Femeile spun că există trei tipuri de bărbați:

1. Băieți buni
2. Băieți răi
3. Pămpălăi

Donald Trump este băiat bun, băiat rău sau pămpălău? Dar Joe Biden? Băiat bun, băiat rău... sau pămpălău?

Puterea presei

În ultima sută de ani, cea mai reprezentativă revistă de modă a fost *Vogue*. În cele zece decenii de existență, fiecare primă-doamnă din istoria SUA a apărut pe prima copertă. Numărul din iulie 2021 al revistei *Vogue* a prezentat-o

pe prima-doamnă, Jill Biden, soția președintelui Joe Biden, o femeie realizată și atrăgătoare.

În schimb, *Vogue* a ignorat-o pe soția lui Donald Trump, Melania, care este o femeie frumoasă și fost fotomodel. Ce să înțelegem din asta?

A avut dreptate Marx când a scris despre revolta femeilor? Ar fi fost firesc ca prima-doamnă Melania Trump să apară pe coperta *Vogue* sau puterea și frumusețea femeilor s-au politizat în totalitate?

Se naște întrebarea dacă primul-domn va figura pe coperta *Vogue*. Va respecta revista principiile intelectuale, liberale și ale corectitudinii... politice?

Unul dintre citatele preferate ale profesorului meu de la academie îi aparține lui Victor Hugo:

> *Ai dușmani? Foarte bine. Înseamnă că ai luptat pentru ceva în viață.*

În 1992, în filmul *A Few Good Men*, colonelul de infanterie marină Nathan Jessup, interpretat de Jack Nicholson, a rostit câteva adevăruri clasice din Infanteria Marină a SUA:

Jack Nicholson: „Vrei răspunsuri?“
Tom Cruise: „VREAU ADEVĂRUL!“
Jack Nicholson: „VOI NU SUPORTAȚI ADEVĂRUL!“ (Pauză)
Jack Nicholson: „Băiete, trăim într-o lume împrejmuită de ziduri, iar aceste ziduri trebuie păzite de oameni înarmați. Cine le va păzi? Tu? Sau tu, locotenente Weinberg?
Port o responsabilitate de neînchipuit pentru tine. Îl plângi pe Santiago și denigrezi pușcașii marini. Îți permiți acest lux. Îți permiți luxul de a nu ști câte știu eu; și anume că, deși tragică, moartea lui Santiago a salvat probabil alte vieți. Iar existența mea, deși grotescă și de neînțeles pentru tine, salvează vieți.
Nu cauți adevărul pentru că, în adâncul sufletului, un lucru despre care nu vorbești la petreceri, vrei să mă știi la zidurile alea. Ai nevoie de mine la zidurile alea.
Vorbești despre onoare, lege, loialitate. Pentru noi, aceste cuvinte sunt coloana vertebrală a

unei vieți dedicate apărării principiilor.
Pentru tine, sunt o glumă.
Nu am nici timpul, nici dispoziția necesară să dau explicații unui om care se culcă și se trezește sub protecția libertății asigurate de mine, apoi contestă modul în care i-o asigur! Spune mai bine «mulțumesc» și vezi-ți de drum sau, în caz contrar, pune mâna pe armă și stai de gardă. În ambele situații, puțin îmi pasă de ceea ce crezi că ți se cuvine!"

Zidul de la frontiera sudică

Președintele Biden și vicepreședinta Harris ar fi trebuit să vadă filmul înainte să oprească construcția zidului de graniță sudic, ridicat de președintele Trump, și să deschidă frontiera oricui, inclusiv traficanților de sex și de droguri.

Din câte se pare, părerea democraților despre zidul lui Trump și frontiera sudică americană pare desprinsă din învățăturile lui Lenin despre cum să câștigi alegerile. Lenin a avertizat:

> *Unul dintre simptomele unei revoluții este creșterea bruscă și*

accentuată a numărului de oameni obișnuiți care se interesează de politică în mod activ, independent și temeinic.

Democrații au deschis granița de sud pentru a câștiga mai multe voturi?

Adevărul

Voi repeta întrebarea: Cine a ucis mai mulți oameni? Socialiștii? Capitaliștii? Fasciștii? Sau marxiștii?

Toată lumea știe despre cei 6 milioane de evrei exterminați de Hitler prin acțiunea numită „Soluția finală“. Deși este o tragedie, în școala militară am învățat altceva. Profesorul nostru de economie a mers mai departe și a sondat adevărul în profunzime.

Stéphane Courtois, Andrzej Paczkowski și Karel Bartosek au studiat arhivele fostei Uniuni Sovietice și au dezvăluit în *Cartea neagră a comunismului. Crime, teroare, represiune*[12] „adevărul“ despre socialism, comunism și fascism – adevăruri cunoscute de mulți, dar pe care presa noastră a refuzat să le publice.

Cartea oferă detalii uimitoare despre teroare, torturi, foamete, deportări în masă și masacre. Estimările variază, dar comunismul se face vinovat, probabil, pentru moartea a circa 100 de milioane de oameni. Cartea descrie Marea Epurare a lui Iosif Stalin, foametea lui Mao și câmpurile ucigașe ale lui Pol Pot.

Potrivit estimărilor autorilor, numărul de morți pe țări și regiuni este după cum urmează:

- China 65 — de milioane de morți
- Uniunea Sovietică — 20 de milioane de morți
- Coreea de Nord — 2 milioane de morți
- Cambodgia — 2 milioane de morți
- Vietnam — 1 milion de morți
- Africa — 1,7 milioane de morți
- Afganistan — 1,5 milioane de morți
- Europa de Est — 1 milion de morți
- America Latină — 150 000 de morți

Naziștii... și japonezii

Naziștii lui Adolf Hitler, Partidul Național Socialist al Muncitorilor Germani, au ucis 6 milioane de evrei și aproximativ 12 milioane de etnici minoritari, inclusiv țigani și slavi.

După invadarea Chinei în 1937 și până la sfârșitul celui de Al Doilea Război Mondial, regimul militar japonez a ucis între 3 și 10 milioane de oameni, aproape 6 milioane fiind chinezi, indonezieni, coreeni, filipinezi, indochinezi și prizonieri de război occidentali.

Presa și politicienii noștri, adepți ai corectitudinii politice, nu vor să știm adevărul. Se naște astfel întrebarea: De ce?

Pentru că nu suportă adevărul. După cum a spus Nicholson în *A Few Good Men*:

> *Nu cauți adevărul pentru că, în adâncul sufletului, un lucru despre care nu vorbești la petreceri, vrei să mă știi la zidurile alea. Ai nevoie de mine la zidurile alea.*
> *Vorbești despre onoare, lege, loialitate. Pentru noi, aceste*

cuvinte sunt coloana vertebrală a unei vieți dedicate apărării principiilor.
Pentru tine, sunt o glumă.

CAPITOLUL 5

UNDE AU DISPĂRUT EROII NOȘTRI?

Eroul este un om obișnuit care găsește puterea să persevereze și să reziste în pofida obstacolelor copleșitoare.

– Christopher Reeve (1952–2004)
Superman

„E o pasăre... E un avion... E Superman!“ Christopher Reeve a devenit un simbol în rolul lui Superman. În 1995, a suferit un accident de călărie și și-a rupt gâtul. Paralizat irecuperabil, a devenit un Superman în viața reală, fiind o sursă de inspirație pentru milioane de oameni: Omul de Oțel Spiritual.

În acest capitol, pun întrebarea: „Unde au dispărut eroii noștri?“

Președintele John F. Kennedy

Vineri, 22 noiembrie 1963, eram în sala de clasă, așteptând cu înfrigurare meciul de fotbal de a doua zi. Fusesem primit,

în sfârșit, în echipa universității și eram încântat că urma să joc sâmbătă. Brusc, am auzit vocea directorului școlii prin interfon. El ne-a anunțat următoarele:

> *Președintele John F. Kennedy a fost asasinat astăzi la Dallas, Texas.*

Jocul de fotbal a fost anulat. Și lumea s-a îmbrăcat în haine de doliu.

Ne amintim unde eram

Se spune că toți ne amintim unde eram la anumite date. De exemplu, majoritatea oamenilor de astăzi își amintesc unde se aflau pe 11 septembrie 2001. Kim și cu mine eram în Roma, Italia, și am aflat despre atacurile din 11 septembrie la știri, pe televizorul din camera noastră de hotel. Am rătăcit două zile prin Roma în stare de șoc. Trei zile mai târziu, am ajuns în Istanbul, unde ne-am adresat unui grup de peste 1 000 de musulmani, învățându-i despre antreprenoriat și capitalism. A fost o discuție delicată de trei ore. Mi-am început discursul spunând: „Mă tem că nu știu ce este un musulman. Cred că aceasta este originea problemelor noastre.“ După părerea mea, este mai bine să spui

adevărul decât să încerci să fii CP, corect politic.

Data de vineri, 22 noiembrie 1963, i-a șocat pe viață pe mulți din generația mea, generația Baby Boom. Dacă întrebi pe cineva de vârsta mea unde era în ziua în care președintele Kennedy a fost asasinat, îți va spune exact unde era și ce făcea.

Dr. Martin Luther King Jr.

Pe 4 aprilie 1968, eram aspirant de rangul II (junior) la Kings Point și mai aveam un an până la absolvire. Eram în Long Island Sound cu echipa noastră de canotaj, unde ne antrenam pentru cursa împotriva rivalilor noștri absoluți de la Academia Maritimă din New York. În timp ce scoteam bărcile din apă și aranjam vâslele, cineva a spus: „Ați auzit... Martin Luther King a fost ucis astăzi."

Nu aveam voie să ne uităm la televizor și legătura noastră cu lumea exterioară era limitată. Cu toate acestea, moartea lui Martin Luther King a fost un moment pe care nu îl voi uita niciodată... la fel, unde eram și ce făceam.

Pe 5 iunie 1968, a fost asasinat Robert Kennedy. Promoția 1968 absolvise mai devreme, fiindcă Războiul din Vietnam avea nevoie de mulți ofițeri de marină comercială. Toți ne gândeam la salarii, la salariile duble pentru detașarea în zona de război. Aici puteai câștiga 120 000 de dolari neimpozabili.

La rândul ei, și promoția 1969 a vrut să absolve mai devreme și să câștige salariile din zona de război. Îmi amintesc că eram în sala armelor, dotată cu televizor, când știrile de dimineață au difuzat imaginile cu Robert Kennedy sângerând pe podeaua hotelului Ambassador din Los Angeles. Nu am reușit să spun altceva decât: „Nu din nou.“ Ce se întâmpla în America?

Abraham, Martin and John

În 1968, un cântec care părea să rezoneze cu sentimentele multor oameni a fost „Abraham, Martin and John“, compus de Dick Holler. A fost înregistrat prima dată de Dion, iar mai târziu, în 1969, de Marvin Gaye.

Cântecul este un omagiu adus celor patru americani asasinați deveniți simboluri ale schimbării sociale:

Abraham Lincoln, Martin Luther King Jr., John F. Kennedy și Robert F. Kennedy. A fost compus ca răspuns la asasinarea lui King și a lui Robert Kennedy în aprilie, respectiv iunie 1968. Versurile reflectă sentimentul anilor 1960... întrebând dacă „cineva de-aici“ i-a zărit cumva pe vechii noștri prieteni: Abraham, Martin, John... și Bobby.

Se pare că cei mai buni dintre noi mor tineri. Președintele John Kennedy avea 46 de ani; dr. Martin Luther King Jr. avea doar 39 de ani. Bobby Kennedy avea 42 de ani, iar Abraham Lincoln, 56.

După cum spune cântecul:

> *Nu-i așa că ți-au plăcut principiile lor?*
> *Nu-i așa că ne-au vrut binele?*
> *Și vom fi liberi...*[13]

Mi-au plăcut într-adevăr principiile lor. I-am admirat în tinerețe. Au fost oameni mari. Au fost lideri adevărați.

După părerea mea, Abraham Lincoln a fost un erou, un lider care a eliberat sclavii și a păstrat unitatea națiunii.

După părerea mea, frații Kennedy și Martin Luther King Jr. au fost eroi

americani adevărați.

După cum a spus președintele Kennedy în discursul său inaugural:

> *Nu vă întrebați ce poate face țara pentru voi – întrebați-vă ce puteți face voi pentru țară.*

Martin Luther King Jr. și-a enunțat visul despre viitorul Americii:

> *Visez ca, într-o bună zi, cei patru copii ai mei să trăiască într-o țară în care să nu mai fie judecaţi după culoarea pielii, ci după caracterul lor.*

Robert Kennedy a spus cu înțelepciune:

> *Există oameni care privesc cum sunt lucrurile și se întreabă de ce? Eu visez la lucruri care nu au existat niciodată și mă întreb de ce nu?*

Iar Abraham Lincoln a avertizat:

> *Filozofia predată în sălile de clasă unei generații va fi filozofia de guvernare a următoarei generații.*

În 1967, eram elev/aspirant pe navele de transport din San Francisco. Am fost martor pe străzile acestui oraș la Vara

Iubirii și la cultura hippy din cartierul Haight-Ashbury.

Una dintre melodiile anului 1967 a fost cântată de Scott McKenzie, „If You're Going to San Francisco" („Dacă mergi în San Francisco").

În 1969, am absolvit Kings Point. Standard Oil California mi-a oferit o slujbă de vis. Din păcate, Războiul din Vietnam era în plină desfășurare și lecțiile despre comunism versus capitalism ale profesorului meu de la Kings Point mă bântuiau.

În iunie 1969, eram căpitan de rangul III pe un petrolier. Deși câștigam mulți bani pentru un tânăr de 22 de ani, mă simțeam vinovat. Eram tulburat. Traversând Pacificul, l-am ascultat pe Dion cântând „Abraham, Martin and John". Am ascultat și melodia lui Scott McKenzie, „If You're Going to San Francisco". Cu cât ascultam mai mult aceste cântece, cu atât tulburarea mea sufletească sporea.

În octombrie 1969, mi-am dat demisia de la Standard Oil.

În octombrie 1969, am plecat din San Francisco către Baza U.S. Naval Air din

Pensacola, Florida... făcând primul pas spre liniștirea sentimentelor care mă bântuiau.

În ianuarie 1973, după aproape patru ani, am simțit pe propria-mi piele reculul unui război antipatizat, fiind scuipat și lovit cu ouă la întoarcerea în San Francisco.

După cum a avertizat Scott McKenzie:

> *În întreaga nație,*
> *E-o puternică vibrație.*
> *Oameni în migrație,*
> *O întreagă generație,*
> *Cu o nouă explicație.*[14]

Și după cum a avertizat Lincoln:

> *Filozofia predată în sălile de clasă unei generații va fi filozofia de guvernare a următoarei generații.*

De ce părăsesc oamenii California?

Potrivit statisticilor demografice, în 2019, pentru al șaptelea an consecutiv, numărul oamenilor care au părăsit California a fost mai mare decât al celor care s-au mutat în acest stat. Mai mult de 86 000 de oameni s-au mutat din California în Texas, aproape 70 000 au plecat în Arizona și aproximativ 55 000, în Washington.

În 2020, rata omuciderilor din California a crescut cu 31%. În 2020, vânzările de arme din California au crescut vertiginos.

În 2020, în pofida interdicției evacuărilor, accesul chiriașilor a fost restricționat în 7 677 de locuințe.

În 2020, mai mult de jumătate dintre persoanele fără locuință din America trăiesc în California.

Orașul Pop

În anii 1970 am lucrat în industria rock and roll. Compania mea producea portofele, șepci și genți din nailon, pe care erau serigrafiate siglele vedetelor rock. San Francisco era Orașul Pop. Era inima rock and roll-ului. În anii 1970, am lucrat mult timp la Winterland Arena din San Francisco, un nume de referință din rock and roll. Prin intermediul Winterland, am achiziționat drepturile de autor ale unor trupe precum Grateful Dead, The Police și Duran Duran.

Pe 31 decembrie 1978, străzile Post și Steiner din San Francisco au găzduit un eveniment extraordinar. Peste 5 000 de fani ai formației Dead Head s-au adunat

ca să aducă un omagiu și să își ia rămas-bun de la una dintre cele mai îndrăgite arene muzicale din Bay Area, Bill Graham, istorica Winterland Arena. Rock and roll-ul era pe moarte, iar muzica disco era pe cale să îi ia locul.

Orașul Poop

Din anii 2000, San Francisco a ajuns celebru pentru alte lucruri. În zilele noastre, este supranumit Orașul Poop (Rahat).

Din 2011, Departamentul Lucrărilor Publice din San Francisco a contorizat numărul rapoartelor și plângerilor despre fecale de pe străzile publice și trotuare. Datele sunt publice și au fost folosite pentru a crea grafice precum cel care urmează.

Sursa: Departamentul Lucrărilor Publice din San Francisco

Graficul ilustrează numărul anual de plângeri ale cetățenilor care au raportat prezența fecalelor umane pe străzile orașului. Din câte se pare, situația este din ce în ce mai gravă. De altfel, între 2001 și 2018, numărul celor care își fac nevoile în stradă a crescut cu mai mult de 400%. Acest lucru este confirmat de jurnaliștii care au întocmit acest grafic.

Noul Kremlin

Mulți dintre hipioții care au scuipat soldații reveniți în țară au ajuns să lucreze în NEA, Asociația Națională a Educației, în sistemul universitar din California și în așa-numitul „noul Kremlin", cu sediul în Silicon Valley. Am fost avertizați cu mult înainte ca Silicon Valley să devină Kremlinul Americii, un far al socialismului, fascismului și comunismului.

Doi mari autori ne-au avertizat în cărțile lor: *Revolta lui Atlas*, *Ferma animalelor* și *1984*. Din păcate, aceste cărți nu se găsesc în Kremlinul din Moscova, nici în Kremlinul din California, nici în biblioteca NEA, nici în sistemul universitar din California și nici în bibliotecile din Silicon Valley.

Revolta lui Atlas

Ayn Rand (1905–1982) a fost o scriitoare americană de origine rusă, renumită pentru cărțile *Revolta lui Atlas* și *Izvorul*. Ayn a avertizat:

> *Singura diferență dintre comunism și socialism este dată de mijloacele de atingere a aceluiași scop final: comunismul își propune să înrobească oamenii prin forță, socialismul – prin vot. Este aceeași diferență ca între crimă și sinucidere.*

Tot ea ne-a amintit că:

> *Individul este cea mai puțin numeroasă minoritate de pe pământ. Cei care neagă drepturile individuale nu se pot erija în apărători ai minorităților.*

Ferma animalelor și *1984*

George Orwell (1903–1950) a fost un scriitor și critic englez, celebru pentru romanele *Ferma animalelor* (1945) și *1984* (1949).

Orwell a condamnat viziunile utopice marxiste. A fost un critic extrem de aspru al pericolelor guvernării totalitare,

după cum atestă cartea sa, *Ferma animalelor*. Cel mai cunoscut citat din carte este:

> *Toate animalele sunt egale, dar unele sunt mai egale decât celelalte.*

Tot Orwell a spus:

> *Libertatea de exprimare este dreptul meu de a spune... ceea ce nu vrei să auzi.*
> *Cu cât societatea se îndepărtează mai mult de adevăr... cu atât îi va urî mai mult pe cei care îl rostesc.*
> *Într-o epocă a minciunii universale... a rosti adevărul este un act revoluționar.*
> *Dar dacă gândirea corupe limbajul, și limbajul poate corupe gândirea.*
> *Cea mai eficientă modalitate de a distruge oamenii... este prin negarea și anularea modului în care își privesc istoria.*
> *Oamenii vor crede... ceea ce le spune presa să creadă.*

Avertismentul lui Hrușciov din 1959 s-a adeverit în 2020:

> *Copiii copiilor voștri vor trăi în comunism.*

În 2020, Kremlinul din California l-a cenzurat pe președintele Trump. În iulie 2021, era în continuare cenzurat pe Facebook.

În 2020, „Kremlinul Marilor Companii Farmaceutice“, alias CDC, Centrul pentru Prevenirea și Controlul Bolilor, a cenzurat medicii care au îndrăznit să se îndoiască de legitimitatea COVID-19. Medicii și-au riscat slujbele atunci când i-au contrazis pe „cei de la putere“.

Fiul lui Bobby Kennedy

Când a fost întrebat dacă o va sfătui să se vaccineze pe Ethel Kennedy, mama sa în vârstă de 92 de ani și totodată văduva senatorului asasinat Robert Kennedy, fiul lor, Robert Kennedy Jr., a răspuns:

> *Cu vaccinul Pfizer sau Moderna? Nu, categoric nu.*

Când a fost întrebat dacă o va sfătui să nu se vaccineze, Robert Kennedy Jr. a răspuns: *Bineînțeles. Uitați-vă la testele clinice.*

Lui Bobby Kennedy Jr. i-a fost restricționat accesul la Instagram pe 11 februarie 2021 nu doar pentru că a pus întrebări informate despre vaccinuri, Bill

Gates și marile companii farmaceutice, ci și pentru că a sugerat posibilitatea unui risc și mai mare: declinul democrației și ascensiunea unei ordini totalitare.

The New York Times a susținut restricționarea lui RFK Jr., titrând:

> *Lui Robert Kennedy Jr. i-a fost restricționat accesul la Instagram din cauza afirmațiilor false despre coronavirus.*

la urma banilor

Articolul si atitudinea *The New York Times* mi-au stârnit suspiciunea. Când ceva i se părea putred, tatăl bogat spunea:

> *Dacă vrei să afli adevărul, ia urma banilor.*

După cum a avertizat Ayn Rand în *Revolta lui Atlas*:

> *Banii sunt barometrul stării morale a unei societăţi. Când vezi că afacerile sunt făcute nu prin consimţământ, ci prin constrângere, când vezi că pentru a produce ai nevoie să obţii permisiunea de la oameni care nu*

> *produc nimic, când vezi că banii curg către cei care fac afaceri nu cu bunuri, ci cu favoruri, când vezi că oamenii devin din ce în ce mai bogaţi mai curând prin mită şi şmecherii decât prin muncă, iar legile nu te protejează, dar îi protejează pe ei de tine, când vezi că este recompensată corupţia, iar cinstea este un sacrificiu de sine, atunci vei şti că societatea în care trăieşti este condamnată.*[15]

După cum a avertizat George Orwell:

> *Oricine contestă doctrina predominantă va fi redus la tăcere cu o eficiență surprinzătoare. O opinie care nu este la modă nu se va face auzită aproape niciodată, nici în presa populară, nici în periodicele cu pretenții.*

După cuvintele lui Stalin:

> *Presa trebuie să se dezvolte de la zi la zi – este cea mai ascuțită și mai redutabilă armă a partidului nostru.*

Cine le-a dat dreptul celor de la *The New York Times* să decidă că afirmațiile lui Robert Kennedy Jr. sunt false?

După cum a spus Hitler:

> *Un plan poate reuși doar prin aplicarea continuă și temeinică a metodelor de suprimare a unei doctrine etc.*

În iunie 2020, o editorialistă a cotidianului *The Washington Post* s-a dat de ceasul morții ca să dovedească că sunt rasist. Deși nu sunt de acord cu tacticile și prejudecățile ei, care slujesc o agendă prestabilită, îi respect dreptul la liberă exprimare – ca, de altfel, drepturile tuturor.

O altă întrebare pe care mi-o pun este următoarea:

Cine i-a acordat CDC, Centrul pentru Prevenția și Controlul Bolilor, puterea să „închidă" economia SUA, permițându-le în același timp marilor afaceri selectate pe sprânceană să funcționeze în continuare și să îi nimicească pe adevărații capitaliști ai SUA, micii proprietari și antreprenori?

După cum a avertizat Lenin:

> *Medicina este cheia de boltă a socialismului.*

Și după cum a spus Marx:

> *În acest sens comunişştii pot rezuma teoria lor în formula: desfiinţarea proprietăţii private.*

Cine i-a dat guvernului dreptul să închidă lăcașurile de cult, într-un moment în care oamenii aveau cea mai mare nevoie de sprijin spiritual?

După cum a spus Marx:

> *Conceptul democratic de om este fals, pentru că este un concept creștin.*

Marx a mai spus:

> *Știm că măsurile violente împotriva religiei sunt o prostie; dar aceasta este o părere: pe măsură ce socialismul va evolua, religia va dispărea. Dispariția ei trebuie efectuată prin dezvoltarea socială, în care educația are rolul său.*

Ca să revenim la citatul din Hrușciov cu care am început cartea:

> *Voi, americanii, sunteți foarte creduli. Nu, nu veți accepta comunismul imediat, dar vom continua să vă servim socialismul în porții mici până când, într-o bună*

zi, vă veți da seama că sunteți comuniști.
Nu e nevoie să luptăm cu voi. Vă vom slăbi economia încet-încet, până când veți cădea ca niște fructe răscoapte în mâinile noastre.

Eroi sau victime?

Pe 25 mai 2020, George Floyd a fost ucis de polițistul Derek Chauvin. Primul bărbat era negru; celălalt, alb. Evenimentul a avut urmări devastatoare pentru relațiile rasiale din America. Dar este George Floyd un erou sau martir?

Deși moartea lui a fost tragică, George Floyd nu a fost câtuși de puțin un erou precum John Kennedy, Bobby Kennedy sau Martin Luther King Jr... însă mulți oameni vor să îl ridice pe același piedestal. Adevărul este că George Floyd a avut un cazier penal voluminos.

Șeful Poliției din Minneapolis (MPD), Bob Kroll, a făcut o declarație pe 1 iunie 2020, dezvăluind „trecutul infracțional violent“ al răposatului George Floyd. Șeful sindical a publicat pe Twitter un mesaj adresat cunoștințelor și urmăritorilor săi:

> *Un lucru despre care nu se vorbește este trecutul infracțional violent al lui George Floyd. Mass-media refuză să difuzeze așa ceva.*

El a mai afirmat că protestele în curs sunt rezultatul unei „mișcări teroriste". Șeful Poliției din Minneapolis (MPD), Bob Kroll, este un om curajos.

Avertismentul următor i-a fost atribuit adesea lui George Orwell:

> *Într-o epocă a minciunii universale... a rosti adevărul este un act revoluționar.*

Adevărurile

Conform cazierului penal al poliției, în 2009 George Floyd a pledat vinovat pentru săvârșirea unei infracțiuni premeditate și a fost condamnat la cinci ani de închisoare după ce, în 2007, pătrunsese prin efracție în casa unei femei, o atacase și o jefuise sub amenințarea armei. George a recunoscut că purtase uniformă albastră ca să fie confundat cu un angajat guvernamental, să câștige astfel încrederea femeii și să fie primit în locuința ei.

Pe 2 iunie 2020, medicii legiști din Hennepin County au publicat raportul toxicologic, care a confirmat că George Floyd fusese în momentul morții sale sub influența fentanilului, metamfetaminelor, iar organismul său conținea urme de canabinoizi și morfină. Totuși, aceste substanțe nu au fost considerate principalii factori responsabili pentru decesul lui Floyd. Potrivit cazierului său, Floyd fusese condamnat de mai multe ori pentru comercializare de droguri, consum și alte infracțiuni. Nu prezint aceste informații ca să „pledez pentru o cauză" sau ca „circumstanțe atenuante", ci doar ca să arăt cât de părtinitoare – și pline de omisiuni – sunt „știrile" de astăzi.

Nimic de câștigat... doar de pierdut

În 2020, am intrat într-o epocă a minciunii universale. Nu am nimic de câștigat scriind aceste rânduri despre tragedia morții lui George Floyd, doar de pierdut.

Cu toate acestea, am ales cuvintele pline de înțelepciune ale lui Thomas Sowell:

> *Dacă nu ești pregătit să aperi civilizația cu puterea ta, atunci*

pregătește-te să accepți barbaria.

Edmund Burke (1729–1797) a fost un om de stat, economist și filozof irlandez. Născut în Dublin, Burke a fost membru al Camerei Comunelor a Marii Britanii între anii 1765 și 1794.

Și deși originea următorului citat – atribuit adesea lui Burke – este disputată, cuvintele propriu-zise, cuvinte curajoase, sunt un apel la acțiune:

> *Pentru ca răul să triumfe, este suficient ca oamenii buni să nu facă nimic.*

Cuvintele doctorului Martin Luther King Jr. se referă la aceeași idee:

> *Viețile noastre încep și se termină în ziua în care renunțăm să mai vorbim despre lucrurile care contează.*

După cum am spus, nu am nimic de câștigat contestând modul în care presa a reflectat moartea lui George Floyd sau statutul său de erou. Am învățat în școala militară și în infanteria marină că este mult mai important – și mai chinuitor – să trăiești cu curaj, nu ca un laș. Este nevoie de curaj să studiezi fața

și reversul aceleiași monede, să privești în perspectivă o problemă sau o credință și să analizezi obiectiv părerile ambelor tabere, ambele puncte de vedere. Nu m-aș putea răbda dacă aș accepta să iau parte la o înșelătorie sau să privesc această tragedie – ca, de altfel, orice problemă sau controversă – dintr-o singură perspectivă.

Știu că nu sunt primul care condamnă acțiunile Kremlinului din California de suprimare a adevărului. Orice om destupat la minte, care caută faptele și adevărul, se va întreba: De ce Kremlinul din California îl atacă pe Bobby Kennedy Jr. pentru criticarea vaccinurilor, dar îl consideră pe Bill Gates un sfânt și beatifică politicile sale de vaccinare în masă?

Anularea finanțării poliției

De ce vrea Kremlinul din Silicon Valley să taie finanțarea poliției? De ce îi distribuie pe polițiștii noștri în rolurile negative... așa cum a făcut presa cu bărbații și femeile care au luptat în Vietnam?

Adevăratul martir al anului 2020 este Derek Chauvin, polițistul condamnat pentru crimă, alături de alți colegi, pentru

că și-a făcut meseria. O meserie care le cere să își riște viața zi de zi.

Patrula Țărmului

În 1972, în timp ce staționau în port, toți piloții erau obligați să participe la Patrula Țărmului. Aceasta era formată dintr-un locotenent, un subofițer, de exemplu, un sergent, și doi militari în termen. Subofițerul și cei doi militari erau dotați cu bastoane și cătușe. Ofițerul era înarmat cu un fluier.

Orașul Olongapo din Filipine era supranumit și „Orașul păcatelor“. În timpul Războiului din Vietnam, în port staționau câte 20–30 de nave odată, iar barurile, restaurantele și cluburile de noapte de pe strada Olongapo, lungă de un kilometru și jumătate, era înțesată cu zeci de mii de soldați și pușcași marini. Pentru militarii americani, cluburile, trupele rock, berea și femeile erau tot ce își doreau. Noapte de noapte, „Orașul păcatelor“ fremăta.

În ce mă privește, îmi plăcea să fac parte din Patrula Țărmului, fiindcă economiseam bani. Nu puteam să beau, iar acțiunea de pe străzi era mai palpitantă decât filmele de pe portavion.

Singura noastră sarcină era să oprim cât mai repede izbucnirea unei „nebunii“. Treaba noastră era să controlăm rapid situația, înainte ca tulburările să cuprindă tot orașul. Nimeni nu voia ca Olongapo să devină scena unor bătăi, cu scaune aruncate, oameni bătuți și tăiați cu sticle sparte de bere San Miguel.

În eventualitatea unei tulburări, subofițerul și cei doi militari în termen trebuiau să intervină și să despartă certăreții cu bastoanele, rezolvând situația cât mai repede posibil. Sarcina mea era să fug în stradă și să fluier frenetic. O sarcină nepericuloasă. La auzul fluierului, interveneau polițiștii militari, care îi băgau în dubă pe pușcașii marini și soldații scandalagii și îi înapoiau la bază. Petrecerea din „Orașul păcatelor“ își continua freamătul... și noi ne vedeam de datorie.

Dacă ți se pare o treabă ușoară, te înșeli amarnic. Aveam nevoie de eficiență, forță brută și multă viteză.

Într-o noapte, în Hong Kong, un alt oraș al distracțiilor, m-am întors la sediul Patrulei Țărmului ca să predau raportul și fluierul. În celulă era un pușcaș marin de talia lui George Floyd. A început să

facă pe grozavul și a cerut să fie eliberat. Unul dintre militarii în termen din subordinea mea s-a apropiat de celulă, a trecut bastonul de-a lungul gratiilor și i-a cerut pușcașului marin să se liniștească.

Sunetul produs de baston prin ciocnirea cu barele metalice l-a scos din sărite. A înșfăcat gratiile, a urlat și a scos ușa din balamale.

Apoi ne-a atacat, ca Incredibilul Hulk, în spațiul înghesuit al sediului Patrulei Țărmului. Furios, pușcașul marin a ridicat soldații în brațe și i-a izbit de pereți. În cele din urmă, a fost nevoie de cinci pușcași marini ca să-l doborâm. Eu am fost unul dintre cei cinci oameni care au țintuit la pământ acea matahală de om.

A fost prima și ultima dată când am făcut ceea ce polițiștii fac zi de zi. Nu a fost ușor. Pușcașul marin era mai puternic decât cinci camarazi. A fost înspăimântător.

Abia mai târziu am descoperit cum se face că pușcașul marin reușise să scoată ușa celulei din balamale. Se pare că, atunci când fusese ridicat sediul Patrulei Țărmului, celula fusese

construită ca simplă butaforie. Era doar o încăpere din lemn, cu ușă cu gratii din fier. Când a înșfăcat ușa și a urlat, pușcașul marin nu s-a transformat brusc în Superman. Ea s-a desprins fiindcă barele metalice erau înșurubate în cadrul de lemn. Cartierul general al Patrulei Țărmului din Hong Kong semăna cu un platou de filmare de la Hollywood.

În 2020, când am văzut fotografiile polițistului Derek Chauvin cu genunchiul pe gâtul lui George Floyd, mi-am amintit imediat de acea noapte din Hong Kong. George Floyd avea 46 de ani, era un bărbat solid, înalt de doi metri și cu o greutate de aproape 110 kilograme. Dacă ești de părere că poți să țintuiești la pământ un astfel de om, mult succes. Doar polițiștii antrenați se pot pune cu uriași precum George Floyd. Eu, unul, nu aș vrea să îmi risc zilnic viața, mai ales în cartierele rău famate, în care poliția este demonizată și disprețuită.

Profesorul meu de economie de la Kings Point ne-a avertizat despre decizia lui Hitler de a tăia finanțarea poliției.

> *În 1933, Hitler l-a numit pe Hermann Göring în funcția de ministru de interne. Primele lui*

ordine au fost să taie bugetul poliției și să desființeze anumite departamente, pentru ca acestea să nu împiedice activitatea Cămășilor Maro. Misiunea Cămășilor Maro era să instige, să incendieze, să bată și să omoare cetățenii, pentru a influența rezultatul alegerilor în favoarea național-socialiștilor.

În 2020, în fortărețele elitei intelectuale americane, în așa-zisele universități, există oare un „Partid Național-Socialist" al căror adepți cer tăierea finanțării poliției? Oare istoria se repetă?

Cine sunt liderii care cer tăierea finanțării poliției?

Lista lor este mai lungă decât te-ai aștepta...

Un congresmen democrat de Minnesota, Ilhan Omar, a cerut desființarea Poliției din Minneapolis, afirmând pe Twitter că tăierea finanțării poliției ar permite realocarea fondurilor către alte segmente ale comunității.

Un congresmen democrat de Michigan, Rashida Tlaib, și-a explicat pe Twitter

argumentele emoționale în favoarea tăierii bugetului poliției: „Prin hashtagul #DefundPolice ne gândim la oamenii care mor, în loc să investim în bunăstarea lor.“

Un congresmen democrat de New York, Alexandria Ocasio-Cortez, a criticat bugetul poliției din New York: „Îți stă mintea în loc când te gândești că bugetul poliției dintr-un SINGUR oraș este de 6 miliarde de dolari – mai mult decât cheltuielile pentru sănătate, tineret, locuințe și servicii pentru persoanele fără adăpost la un loc – și, în același timp, considerăm că răspunsul la întrebarea «Care este soluția pentru combaterea brutalității polițiștilor?» este «Și mai mulți bani.»“

Fundația pentru o Societate Deschisă a lui George Soros este una dintre grupările din spatele mișcării care militează pentru „tăierea finanțării poliției“. Gruparea afiliată lui Soros a susținut această mișcare încă de la începutul anului 2016 – cu mult înainte de moartea lui George Floyd, care a atras atenția întregii țări.

Cine sunt liderii pentru care polițiștii sunt niște eroi?

Nu este de mirare că liderii puternici, care promovează „legea și ordinea“, consideră polițiștii niște eroi.

Donald Trump:

> *Polițiștii sunt cei mai nedreptățiți americani.*
> *Cine ucide un polițist sau o polițistă... va primi pedeapsa cu moartea.*

Rudy Giuliani:

> *Când vin să-ți salveze viața, nu te întreabă dacă ești alb sau negru, ci îți sar pur și simplu în ajutor.*

Toți putem fi eroi

În aceste timpuri triste și amare, marcate de dezbinare pe plan intelectual, rasial, politic și economic, prefer definiția lui Christopher Reeve despre erou.

> *Eroul este un om obișnuit care găsește puterea să persevereze și să reziste în pofida obstacolelor copleșitoare.*

CAPITOLUL 6

SĂRACII ARISTOCRAȚI AMERICANI

Cea mai bună soluție pentru a zdrobi burghezia este să o macini între piatra de moară a impozitării și cea a inflației.

– Vladimir Lenin

În epoca agrară, existau trei clase sociale: aristocrația, burghezia și proletariatul.

În vremea monarhiilor, regii și reginele erau învestiți cu putere de către Dumnezeu. Cel puțin aceasta era povestea pe care le-o spuneau țăranilor. Aristocrații erau prietenii și rudele regelui și reginei.

Foarte puține monarhii au supraviețuit până în zilele noastre. Anglia este una dintre ele, regina Elisabeta a II-a urcând pe tron în 1953. Prințul Phillip, cu care a fost căsătorită timp de 73 de ani, s-a stins din viață în 9 aprilie 2021, la vârsta de 99 de ani.

Karl Marx (1818–1883) s-a născut într-o familie de evrei[16], devenind ateu și rasist, asemenea lui Hitler, care îi ura pe

evrei. După părerea unora, Karl Marx și Adolf Hitler (1889–1945) au fost ideologic, economic și politic de aceeași parte a baricadei. Au fost rasiști, socialiști și naționaliști.

Marx nu a fost prea preocupat de monarhii și aristocrați. Cu toate acestea, toți discipolii lui Marx – Lenin, Stalin, Mao și Hrușciov – au urât aristocrații. Ei au ucis sau înfometat până la moarte milioane de oameni. Acești tirani criminali au fost ramuri ale aceluiași arbore, arborele Karl Marx.

Intelectualii occidentali numesc ideologia marxist-leninistă „comunism". Conform marxism-leninismului, pentru a înlocui capitalismul este necesară o revoluție comunistă în două etape.

Mai multe surse descriu aceste etape în felul următor: în prima etapă, un partid de avangardă se infiltrează în sistemul democratic și demarează procesul său educațional. Scopul final al partidului de avangardă este să preia puterea „în numele proletariatului", al oamenilor din clasa muncitoare, al celor asupriți de burghezie sau de clasele superioare. După preluarea puterii, este înființat în numele „proletariatului" un „stat

socialist“, condus de partidul comunist. Statul socialist controlează economia și mijloacele de producție și suprimă contrarevoluția burgheză și orice formă de opoziție. Acest proces deschide calea către a doua etapă.

În a doua etapă, sunt așternute bazele societății comuniste care evoluează din statul socialist. Societatea comunistă – idealul marxism-leninismului – este o lume utopică, în care statul și clasele sociale nu mai există.

Am scris această carte, *Manifestul capitalist*, pentru că, după părerea mea, Statele Unite și mare parte din lumea occidentală sunt pe ultima sută de metri a primei etape. Suntem la răscrucea dintre prima și a doua etapă. De îndată ce liberalii vor „umple Curtea Supremă“ și îi vor obliga pe toți să aibă un carnet de vaccinare, prima etapă se va încheia.

Cu puțin timp înainte să preia controlul deplin asupra Germaniei și să înceapă implementarea Soluției Finale – exterminarea evreilor –, Hitler a comis o serie de Mici Atrocități. De exemplu, le-a solicitat tuturor deținătorilor evrei de afaceri să afișeze pe ușă un semn care să arate cine sunt proprietarii. În acest

fel, mulți evrei au dat faliment. O altă mică atrocitate a fost obligarea tuturor evreilor să poarte o stea galbenă pe haine.

Au urmat lagărele de concentrare, în care au fost construite apoi camere de gazare, în sprijinul Soluției Finale: exterminarea rasei evreiești.

Poporul german a fost desensibilizat treptat de „micile atrocități" și voința sa de a rezista, de a lupta a fost slăbită. Distrus fizic și emoțional, poporul german a amuțit.

După cum avertiza Edmund Burke:

> *Pentru ca răul să triumfe, este suficient ca oamenii buni să nu facă nimic.*

În 2020 am observat primele mici atrocități din cartierul meu. Afacerile și bisericile au afișat pancarte cu Black Lives Matter. Pronumele de gen s-au modificat în limbajul oral. Teoria Critică Rasială a fost introdusă în programa școlară. În școlile noastre au fost organizate „spații sigure", menite să protejeze elevii de ideile necenzurate. Toată lumea a trebuit să poarte măști... apoi măști duble. Au circulat zvonuri

potrivit cărora, în curând, oamenii nu vor mai putea călători fără carnetul de vaccinare. Libertatea de exprimare este atacată și cenzura organizată de „regulile gloatei“ de pe internet a devenit predominantă. Dacă un om are alte idei decât gloata, este atacat cu cruzime. Kremlinul din Silicon Valley decide ce partid politic are voie să își exprime opiniile, aprobă narațiunile oficiale, cine și ce idei trebuie cenzurate.

Suntem martorii începutului contrarevoluției capitaliste și mi-e teamă că asistăm la suprimarea sa pe scară largă.

Micile atrocități conduc la crime în masă. Amintește-ți că prima etapă este etapa „revoluției proletariatului“, revoluția clasei muncitoare împotriva clasei de mijloc.

Vânzările de arme au crescut și acest lucru ne face să ne întrebăm dacă oamenii știu ce urmează. Oare de asta am o stea galbenă în colțul noului meu permis de conducere de Arizona?

În 1918, în timpul Revoluției Bolșevice, la mulți ani după moartea lui Marx,

discipolul său, Vladimir Lenin (1870–1924), l-a ucis pe țarul rus și familia sa.

Revoluția Rusă declanșată în 1917, care a pus capăt unei perioade de trei secole de stăpânire țaristă, își are rădăcinile în credințele marxiste. Liderul revoluției, Vladimir Lenin, și-a construit guvernul proletar în jurul interpretării date de el gândirii marxiste și l-a transformat pe Karl Marx într-o figură celebră în întreaga lume, la mai bine de 30 de ani de la moartea acestuia.

Iosif Stalin, care a preluat puterea după Lenin, a ucis sistematic mii de oameni din propriul partid, foști aliați, pentru a deține prin teroare puterea absolută. În 1917, crimele erau abia la început.

Mă tulbură că liderii Black Lives Matter recunosc că sunt adepții lui Marx.

La fel ca Black Lives Matter, Marx era profund preocupat de lupta dintre burghezie și proletariat. De lupta dintre bogați și săraci. Potrivit lui Marx, burghezia acumulase pământul, bogăția, resursele și capitalul... tot ceea ce, în mintea lui, aparținea poporului. El a folosit această diferență socioeconomică pentru a incita la ură și

dezbinare, combustibilul necesar pentru declanșarea crimelor.

Karl Marx a fost un om mânios. A fost un om inteligent, învățat, dar sărac. Nu a știut să câștige bani și să îi gestioneze și a eșuat în afaceri. Așa că a decis să susțină cauza proletariatului, a muncitorilor, și să își reverse furia asupra burghezilor, asupra capitaliștilor din clasa de mijloc.

În 2020, în timpul pandemiei, CDC a făcut un lucru similar, închizând afacerile mici, dar lăsând deschise anumite afaceri mari.

Hitler ura evreii. Marx ura religiile; îi ura pe evrei și pe creștini deopotrivă.

După cum a spus Lenin:

> *Putem și trebuie să scriem într-o limbă care să sădească ura, repulsia și disprețul maselor față de cei care nu sunt de acord cu noi.*

Teoria Critică Rasială este fidelă avertismentului lui Lenin.

Conform definiției de pe site-ul Critical Race Theory in Education, Teoria Critică Rasială este:

Produs al școlii marxiste europene a teoriei critice, Teoria Critică Rasială este un demers intelectual care urmărește să facă legătura între rasism, rasă și putere. Spre deosebire de mișcarea pentru drepturile civile, care a încercat să se integreze în structurile democrației americane, adepții Teoriei Critice Rasiale contestă tocmai fundamentele ordinii liberale, cum ar fi raționalismul, dreptul constituțional și raționamentul juridic. Ei susțin că viața socială, structurile politice și sistemul economic american sunt fundamentate pe criterii de rasă, care (după opinia lor) este un construct social.

După părerea adepților Teoriei Critice Rasiale, rasismul sistemic este cauzat de predominanța rasei în viața americană. Alături de militanții antirasism, ei susțin că, întrucât rasa este un element predominant al vieții americane, rasismul este profund interiorizat în conștiința americană. Din acest motiv, susțin ei, între grupurile

> *rasiale există aspecte juridice și economice semnificativ diferite.*

Teoria Critică Rasială este susținută de multe instituții de învățământ superior, inclusiv: USC, UCLA, UC Santa Barbara, UC San Diego, UC Davis, UC Berkeley, Universitatea Stanford, Southwestern College, Universitatea Santa Clara și Universitatea de Stat San Jose.

În ce mă privește, sunt îngrijorat că Teoria Critică Rasială în educație corespunde primei etape a marxism-leninismului: un partid de avangardă se infiltrează în sistemul democratic și demarează procesul său educațional.

Un alt element al primei etape este:

> *Statul socialist controlează economia și mijloacele de producție și suprimă contrarevoluția burgheză și orice formă de opoziție.*

În 2020, CDC a închis bisericile, într-un moment în care oamenii aveau cea mai mare nevoie de sprijin spiritual. Numărul cazurilor de crimă, sinucidere și violență domestică a crescut vertiginos în timpul pandemiei.

Potrivit unui raport din 22 mai 2020 al Institutului American de Cercetare Economică:

> *După instituirea carantinei, medicii din California au consemnat mai multe decese cauzate de sinucideri decât de coronavirus.*

O „mică mare atrocitate“ este numărul de medici care au fost concediați pentru că s-au îndoit de legitimitatea COVID-19. Ca mulți germani în timpul Soluției Finale a lui Hitler, numeroși medici își ascund adevăratele gânduri despre validitatea COVID-19 și a vaccinurilor.

Dați vina pe capitaliști!

Ca mulți oameni săraci, Marx i-a acuzat pe capitaliști pentru eșecurile sale. Marx considera că burghezii acumulaseră pământ și avere cu sângele, sudoarea și lacrimile proletariatului.

Manifestul comunist se referă la etapa a doua: o societate comunistă, o lume ideală, utopică, în care toți sunt egali, iar statul și clasele sociale au dispărut. În America anului 2020, etapa a doua se numește „Toată lumea merită un premiu“.

Marx visa ca bogăția – „mijloacele de producție“ ale țării – să fie controlată de stat, de economia și de guvernul centralizat.

După cum a avertizat chiar el:

> *În acest sens, comuniştii pot rezuma teoria lor în formula: desfiinţarea proprietăţii private.*

Mai simplu spus, guvernul și economia statului comunist sunt controlate de la nivel central. Nimeni nu deține nimic. Statul controlează totul. Toți sunt egali.

În *Ferma animalelor*, Orwell a scris:

> *Toate animalele sunt egale... dar unele sunt mai egale decât celelalte.*

Mi s-a părut interesant că Patrisse Khan-Cullors, cofondatoarea Black Lives Matter și marxistă declarată, aderă la afirmația lui Orwell, potrivit căreia „... unele animale sunt mai egale decât celelalte“. După părerea unora, atitudinea ei este rasistă.

După ce a preluat conducerea organizației și a strâns sute de milioane de dolari din sponsorizări în numele Black Lives Matter, Cullors și-a cumpărat

un complex de lux în Topanga Canyon, California, în schimbul a 1,4 milioane de dolari. A achiziționat alte patru case scumpe, cu peste 3,2 milioane de dolari, majoritatea în cartiere bogate, locuite predominant de albi. De asemenea, din câte se pare, a vrut să cumpere o proprietate și în Bahamas, într-o stațiune scumpă de pe malul mării, din apropierea orașului Nassau. Locuințele din această zonă costă între 5 și 20 de milioane de dolari.

După cum am afirmat mai devreme, Candace Owens este o conservatoare ambițioasă, elocventă și realizată. Este de culoare, dar a declarat fățiș:

> *[Cullors] se bucură de respectul meu pentru comportamentul ei lipsit de scrupule. Și-a declarat deschis orientarea – faptul că este marxistă. Marxiștii se îmbogățesc furând bani de la alții... Ea a furat bani de la alți oameni sub pretextul minciunii numite Black Lives Matter, s-a îmbogățit și și-a cumpărat patru case. Nu ai cum să nu-i apreciezi sinceritatea. Nu se ascunde după deget. Este comunistă până la capăt și se comportă fără niciun scrupul.*

Susțin libertatea de exprimare a organizației BLM. Dar, în ce mă privește, sunt în tabăra All Lives Matter (Viețile tuturor contează). De fapt, țin să repet încă o dată nuanța următoare: All Life Matters (Orice viață contează).

Te-ai întrebat vreodată, așa cum am făcut eu, de ce Black Lives Matter a fost sprijinită atât de mult de corporații? Un posibil răspuns este că, așa cum Hitler i-a obligat pe evrei să semnaleze afacerile pe care le dețin pentru a-i împiedica pe germani să facă tranzacții cu ei, la fel corporațiile sunt nevoite să se conformeze organizației BLM, pentru a se asigura că negrii le susțin în continuare afacerile. O altă asemănare este cea cu „taxa de protecție" pe care crima organizată o percepe afacerilor... adică semnalizarea virtuții și extorsiune.

După cum a afirmat Candace Owens, Patrisse Khan-Cullors are „un comportament lipsit de scrupule".

După cum a spus Orwell despre comunism:

> *Unele animale sunt mai egale decât celelalte.*

Thomas Sowell a avertizat:

Statul social nu este preocupat în realitate de bunăstarea maselor. Ci de orgoliile elitelor.

Martin Luther King Jr. a spus:

Asupritorul nu acordă niciodată libertatea de bunăvoie; ea trebuie cerută de cei asupriți.

Scriitorul și istoricul francez Voltaire (1694–1778) a spus:

Nu sunt de acord cu tine, dar voi lupta până la ultima picătură de sânge ca să ai dreptul de a nu fi de acord cu mine.

Americanul Frederick Douglass (1818–1895), care s-a eliberat din sclavie și a devenit apoi reformator social, aboliționist, scriitor și om de stat, a spus:

Suprimarea libertății cuvântului este o dublă greșeală. Încalcă atât drepturile ascultătorului, cât și pe cele ale vorbitorului.

Winston Churchill (1874–1965), fostul premier al Marii Britanii, a spus:

Toată lumea se declară în favoarea libertăţii de exprimare. Nu trece zi să nu fie lăudată, doar că unii oameni cred că sunt liberi să

> *spună ce le trece prin cap, apoi se scandalizează dacă îi contrazice cineva.*

Cum începe marxismul?

Prima etapă a marxism-leninismului a început în America în 1913. După cum a spus Lenin:

> *Înființarea unei bănci centrale reprezintă 90% din trecerea la comunism a unei țări.*

În 1913, a fost fondată Banca Rezervei Federale a Americii, pe scurt Fed. Fed este o bancă centrală. Fed are dreptul să tipărească bani, o măsură care se poate dovedi inflaționistă. Tot în 1913, a fost adoptat Al 16-lea Amendament constituțional. Amendamentul 16 îi acordă guvernului SUA dreptul să își impoziteze cetățenii. Până atunci, America fusese, în esență, o națiune fără impozite, întemeiată după revolta fiscală din 1773, intitulată Boston Tea Party.

Crearea Băncii Rezervei Federale și adoptarea celui de Al 16-lea Amendament în 1913 au sădit semințele marxismului.

După cum a avertizat Lenin:

Cea mai bună soluție pentru a zdrobi burghezia este să o macini între piatra de moară a impozitării și cea a inflației.

Adevărul este că America întemeiată în 1776 a fost adversara centralizării guvernului, băncilor, economiei și impozitelor. America este republică, nu monarhie; o republică este descentralizată, pe când monarhia este centralizată.

George Washington nu a fost înscăunat rege pe viață. A fost primul președinte al Americii și a renunțat la putere după opt ani de mandat.

Să facem acum un salt în viitor, în data de 15 august 1971, când președintele Richard Nixon a renunțat la etalonul-aur pentru dolarul american. Din acel moment, dolarul a devenit o monedă calpă, iar guvernul SUA a avut libertatea să tipărească oricând bani pentru a-și plăti facturile.

Să facem un nou salt, în martie 2020... când Banca Rezervei Federale a început să tipărească 60 de milioane de dolari pe minut.

După cum avertiza Lenin:

> *Cea mai sigură cale de distrugere a sistemului capitalist este prin devalizarea monedei sale.*

America nu a fost întemeiată în 1619 ca o națiune de sclavi, așa cum vor să credem elitele intelectuale de astăzi, Black Lives Matter, *The New York Times* și adepții Teoriei Critice Rasiale.

După cum ne-a avertizat Marx:

> *Ascunde-le oamenilor istoria și vor fi ușor de controlat.*

După cuvintele lui Hitler:

> *Toată propaganda trebuie să fie populară și să se adapteze capacității de înțelegere a celor mai puțin inteligenți dintre cei vizați de ea.*

După cum a avertizat Orwell:

> *Cea mai eficientă modalitate de a distruge oamenii este prin negarea și anularea modului în care își privesc istoria.*

Din acest motiv am fost profund tulburat de dărâmarea statuilor istorice în timpul revoltelor din 2020.

Bye, Bye… American Pie

Să analizăm următoarele versuri din „American Pie“, melodia clasică din 1971 a lui Don McLean:

> *Vai, când regele în jos privește,*
> *bufonul coroana de spini îi șterpelește.*
> *Judecata și verdictul s-au amânat*
> *Pe termen nelimitat.*[17]

La alegerile prezidențiale din 2020, regulile de vot au fost schimbate în ceasul al unsprezecelea. Ca și în cântec, „verdictul“ este încă în pronunțare, fiind o sursă de nemulțumire și de discreditare a procesului electoral. Statele Unite se pregătesc pentru alegerile parțiale din 2022, însă acuzațiile despre buletinele de vot ale unor persoane decedate, neverificarea semnăturilor și a numărului alegătorilor – alegători și buletine de vot absente și marje de eroare – se înmulțesc.

După cum a avertizat Stalin:

> *Nu contează cine cu cine votează.*
> *Contează cine numără voturile.*

„Și în timp ce Lenin citea o carte despre Marx…“

După cum afirmă Candace Owens despre fondatoarea Black Lives Matter:

> *[Cullors] se bucură de respectul meu pentru comportamentul ei lipsit de scrupule. Și-a declarat deschis orientarea – faptul că este marxistă. Marxiștii se îmbogățesc furând bani de la alții.*

Critical Race Theory in Education își asumă orientarea marxistă. Site-ul organizației face paradă de lecturile din Marx:

> *Produs al școlii marxiste europene a teoriei critice, Teoria Critică Rasială este un demers intelectual care urmărește să facă legătura între rasism, rasă și putere.*

Cântecul „American Pie“ se încheie cu următoarele versuri:

> *Cvartetul în parc a exersat*
> *Și-n întuneric am cântat*
> *În ziua când muzica a decedat.*[18]

Ziua în care America a decedat

În iulie 2021, președintele Biden a refuzat să aprobe spectacolele de

artificii de Ziua Independenței organizate de obicei la Muntele Rushmore.

Și...

> *Am cântat: Bye, Bye, Miss American Pie...*

Ca să repet avertismentul lui Marx:

> *Ascunde-le oamenilor istoria și vor fi ușor de controlat.*

Avertismentul lui Orwell s-a dovedit profetic:

> *Cine controlează trecutul controlează viitorul.*
> *Cine controlează prezentul controlează trecutul.*

Trecutul nostru este rescris de elitele intelectuale, precum cele de la *The New York Times*, care ne cer să recunoaștem că America a fost întemeiată în 1619 și că este o țară sistemic rasistă.

Se impune așadar întrebarea: Este prima etapă a marxism-leninismului în prag de finalizare? Urmează să înceapă suprimarea contrarevoluției burgheze?

Alte întrebări pe care ar trebui să ni le punem sunt:

Oare acesta este motivul pentru care tăierea finanțării poliției are tot mai mulți susținători?
De ce atacă elitele intelectuale Al Doilea Amendament constituțional, cerând interzicerea comercializării armelor de foc?
Oare acesta este motivul pentru care vânzările de arme sunt în creștere vertiginoasă?
Oare oamenii știu că prima etapă este în prag de finalizare și urmează suprimarea?

După cum a avertizat Lenin:

Un om înarmat poate controla o sută de oameni fără arme.

Salvarea bitcoin

Unul dintre motivele fanatismului susținătorilor monedei bitcoin este opoziția lor față de *controlul centralizat*. Controlul centralizat este conceptul-cheie al filozofiei marxiste.

Fanaticii bitcoin sunt hotărâți să salveze capitalismul de sub controlul centralizat al marxismului. Fanaticii bitcoin sunt adepții formulei „DeFi"... Descentralizarea Finanțelor.

După cum am subliniat deja: Banca Rezervei Federale, Trezoreria SUA și Wall Street sunt instituții financiare centralizate. Globalismul, un termen îndrăgit de elita liberală, înseamnă guvernare mondială centralizată.

Te îndemn încă o dată să fii extrem de atent la cuvintele *control centralizat*. Ele fac parte din vocabularul obișnuit al unui comunist, nu al unui capitalist.

Ascensiunea burgheziei

Burghezia este o clasă socioeconomică a societății moderne. În linii mari, să fii burghez înseamnă să aparții clasei mijlocii sau superioare. Epoca agrară a monarhiilor și aristocraților a luat sfârșit odată cu epoca industrială. Epoca de aur a aristocraților s-a încheiat când au fost spulberate zidurile castelului în spatele cărora s-au ascuns.

Revoluția bitcoin a început

„Revoluția prafului de pușcă“ a însemnat sfârșitul multor monarhii și aristocrații. A început în Europa, la jumătatea anilor 1400, evenimentul transformând definitiv fața războiului la nivel mondial. Praful de pușcă, inventat în China în secolul al IX-

lea și adus în Europa în anii 1200, a devenit în scurt timp ingredientul-cheie al revoluționării armelor balistice (cu proiectile).

Antreprenorii și industriașii înarmați cu tunuri și praf de pușcă și-au îndreptat tunurile spre zidurile castelului... și, după cum se spune, „restul e istorie“. Pe măsură ce monarhiile, castelele și familiile nobiliare au fost răpuse de tunuri, burghezii – antreprenorii care fabricau tunurile și praful de pușcă – au preluat puterea. Revoluția prafului de pușcă, numită și epoca industrială, a cuprins întreaga lume.

Revoluția bitcoin va fi și mai mare decât revoluția prafului de pușcă.

Ultimul samurai

Ultimul samurai, cu Tom Cruise în rolul principal, este un film despre această revoluție. Clasa samurailor, membri ai aristocrației japoneze, luptau cu săbii, în timp ce adversarii lor foloseau arme de foc, tunuri și praf de pușcă. De aici vine titlul filmului: *Ultimul samurai*. Este vorba despre sfârșitul aristocraților, prietenilor și rudelor împăratului Japoniei.

Familia mea provine din clasa samurailor. În imaginea de mai jos este stră, stră, stră, străunchiul meu, care ține în mână sabia familiei noastre.

A fost unul dintre *primii samurai* fotografiați după ce comandorul Matthew Perry a deschis porțile comerțului cu Japonia, în anii 1850. Deși a fost unul dintre primii samurai fotografiați, a fost totodată printre ultimii. Japonia începuse să fie condusă de industriași, adică de burghezi.

După înfrângerea sa în Al Doilea Război Mondial, Japonia a devenit o putere globală extrem de bogată. În prezent, Japonia are una dintre cele mai slabe economii din lume.

În 2021, Japonia este în pragul falimentului. În zilele noastre există încă

mulți japonezi care cred cu tărie că împăratul Japoniei este descendentul lui Dumnezeu.

Marx ura burghezia

Burghezia este clasa socială care a ajuns să dețină mijloacele de producție, fabricile și pământul. Marx credea că burghezia este interesată doar de supremația sa economică în societate.

Pe scurt: Marx credea că burghezii sunt lacomi, aroganți și nepăsători... și mulți sunt așa chiar și astăzi. După părerea multora, cei mai răi trăiesc în Silicon Valley, Washington, D.C. și pe Wall Street. Mulți oameni sunt încredințați că ei formează noua aristocrație, care crede că are dreptul să ne cenzureze, să ne spună ce să facem, ce să gândim și în ce să credem.

Aristocrații din Silicon Valley s-au îmbogățit și au mai multă putere decât orice rege sau regină de altădată. Ei sunt cauza prăpastiei economice care se cască tot mai adânc între clasa mijlocie și oamenii săraci.

Politicile lui Marx

Pe măsură ce prăpastia dintre bogați și săraci se adâncește, mulți politicieni recurg la filozofia marxistă. Ei pretind că urăsc burghezia, dar, în realitate, sunt ei înșiși burghezi. Doi politicieni din această categorie sunt senatorul Bernie Sanders, fost candidat la președinție, și Elizabeth Warren, senatoare de Massachusetts.

După cum spune chiar Sanders:

> *O națiune nu poate supraviețui moral sau economic atunci când atât de puțini oameni au atât de mult și atât de mulți au atât de puțin.*

Averea declarată a senatorului Sanders este de aproape 3 milioane de dolari. A făcut o avere din cărțile sale.

Senatoarea Elizabeth Warren din Massachusetts a afirmat:

> *Dacă nu ai loc la masă, înseamnă că figurezi probabil în meniu.*

Averea declarată a senatoarei Warren este de 8,75 milioane de dolari.

Mulți politicieni se pretind „proletari“ și susțin că vorbesc în numele acestora,

dar asta doar pentru că le solicită votul. În realitate, campaniile politicienilor așa-zis proletari sunt sponsorizate de aristocrați, de monarhii americani cu palate – numite astăzi campusuri – în Silicon Valley și zgârie-nori în New York și de statul paralel din Washington, D.C. ... finanțat de China.

Ayn Rand a avertizat:

> *Când vezi că afacerile sunt făcute nu prin consimţământ, ci prin constrângere, când vezi că pentru a produce ai nevoie să obţii permisiunea de la oameni care nu produc nimic, când vezi că banii curg către cei care fac afaceri nu cu bunuri, ci cu favoruri, când vezi că oamenii devin din ce în ce mai bogaţi mai curând prin mită şi şmecherii decât prin muncă, iar legile nu te protejează, dar îi protejează pe ei de tine, când vezi că este recompensată corupţia, iar cinstea este un sacrificiu de sine, atunci vei şti că societatea în care trăieşti este condamnată.*

Definițiile proletariatului

Definițiile proletariatului sunt următoarele:

1. Clasa muncitoare. În special clasa muncitorilor industriali, lipsiți de mijloace de producție proprii. Și nevoiți astfel să își vândă munca pentru bani.

2. Proletariatul este clasa socioeconomică situată la nivelul inferior al comunității.

Thomas Sowell i-a descris cel mai bine pe politicienii ca Bernie și „Pocahontas“ (ironia lui Trump la adresa senatoarei Warren, care a pretins că este de origine amerindiană):

> *După logica liberală, dacă viața este nedreaptă, atunci soluția este alocarea unei sume și mai mari din impozitele cetățenilor către politicieni... pentru a le spori șansele de a fi realeși.*

Același Thomas Sowell a avertizat:

> *A-i ajuta pe cei care au fost loviți de o năpastă imprevizibilă... este un lucru fundamental diferit de transformarea dependenței într-un mod de viață.*

Și, după cum au avertizat Marx și membrii Partidului Comunist Britanic:

> *Democrația este calea spre socialism.*

În sprijinul proletariatului

Ai auzit probabil următorul proverb:

> *Dă-i omului un pește și va avea de mâncare o zi. Învață-l să pescuiască și va avea de mâncare toată viața.*

Karl Marx ar fi spus, se pare:

> *Dă-i omului un pește și cere-i bani pe el. Învață-l să pescuiască și vei strica o oportunitate de afaceri grozavă.*

Părerea lui Thomas Sowell:

> *Cu cât numărul celor care depind de subvențiile guvernamentale este mai mare, cu atât stânga politică își va asigura mai multe voturi în favoarea expansiunii continue a statului social.*

Manifestul capitalist al Rich Dad

Pandemia de COVID-19 a provocat o varietate de schimbări, una dintre cele mai importante fiind conștientizarea de către părinți a implicațiilor „educației" copiilor în lumea de astăzi. În ultimii doi ani, mulți părinți și-au educat copiii acasă și au învățat astfel multe despre copiii lor, despre ei înșiși, despre

educația tradițională, despre sistemul școlar... și despre puterea și responsabilitatea pe care le au în rolul de cei mai importanți profesori ai copiilor lor.

Rich Dad susține că cea mai bună soluție de combatere a comunismului predat în școlile noastre este să predăm capitalismul în sânul familiilor noastre. Noi, cei de la Rich Dad, credem că cel mai bine este să îi învățăm pe oameni să pescuiască acasă.

De ce acasă? Pentru că mediul în care ne creștem copiii, lucrurile la care sunt expuși și importanța pe care părinții o acordă învățării le vor modela viața. Luarea deciziei și a angajamentului de a le preda acasă lecții despre bani este o acțiune pe care orice părinte o poate face, pentru a contracara avertismentul atribuit adesea lui Lenin:

> *Dați-ne un copil pentru opt ani și vă garantez că va fi bolșevic pe viață.*

Și riscul îndoctrinării ideologice despre care a vorbit Thomas Sowell:

> *Educația este neglijată în multe dintre școlile noastre de astăzi, ba mai mult, este înlocuită în mare*

măsură cu îndoctrinarea ideologică.

Cum să predăm capitalismul în sânul familiei

În 1996, am creat împreună cu Kim jocul *CASHFLOW,* pentru a preda lecții despre bani, un domeniu care nu se studiază în școlile noastre. Am vrut ca oamenii să se învețe unii pe alții, folosind jocul ca un instrument – și ne-am ferit intenționat de sistemul educațional.

În 1997, după ce am fost refuzat de mai multe edituri, am publicat pe speze proprii *Tată bogat, tată sărac.* După cum am povestit deja, un intelectual a criticat cartea, spunându-mi: „Nu știi despre ce vorbești."

Publicând pe speze proprii, am reușit să controlez integral conținutul – transmițând direct mesajul către oameni și ocolind, în mare măsură, elitele intelectuale.

Elitele intelectuale, oameni cu doctorate precum tatăl meu sărac, au determinat prăbușirea pieței operațiunilor repo în 2008. Elitele intelectuale din America zilelor noastre reprezintă aristocrația

modernă. Cea mai bună carte pe care am citit-o despre aristocrația Americii este *Tailspin* (*În vrie*) de Steven Brill, absolvent de Yale și Yale Law School.

Cartea lui Steven începe în felul următor:

> *În ultimul timp, indiferent de simpatiile politice, majoritatea americanilor și-au pus, într-o formă sau alta, următoarea întrebare: Cum am ajuns aici? Cum a devenit cea mai mare democrație și economie a lumii un tărâm al drumurilor desfundate, al inegalității galopante a veniturilor, al polarizării acerbe și al guvernării disfuncționale?*

Steven Brill este un avocat și jurnalist de investigație strălucit. El a identificat originea decăderii, declinului și depravării Americii. La rădăcina morții Americii se află cele mai bune școli ale noastre, cele mai prestigioase instituții de învățământ superior, inclusiv universitatea la care a studiat Steven, Yale.

Brill povestește cum, dintr-un copil sărac din Far Rockaway, Queens, New York, a devenit membru al aristocrației

americane. Când era licean, Brill a auzit că președintele Kennedy a studiat la o „școală pregătitoare pentru admiterea în învățământul superior“. Din păcate, Brill învăța la o școală atât de săracă dintr-un cartier nevoiaș, încât nici măcar profesorii lui nu auziseră de asemenea „școli pregătitoare“.

Visând să pășească pe urmele lui Kennedy, Brill a fost admis în 1964 la o școală pregătitoare exclusivistă: Deerfield Academy din Western Massachusetts. Directorul le-a spus părinților săi săraci și speriați – proprietarii unui magazin de băuturi aflat permanent în dificultate – să nu își facă griji pentru taxele de studiu. Politica financiară a Deerfield Academy era să le ceară părinților un cec anual cu suma pe care credeau că și-o permit.

Brill notează următoarele:

> *Trei ani mai târziu, într-o zi din toamna lui 1967, ultimul meu an de studii, m-am trezit față în față, în biroul directorului, cu un bărbat pe nume R. Inslee Clark Jr., decanul responsabil cu admiterea al Universității Yale. Clark mi-a analizat dosarul și mi-a pus o*

grămadă de întrebări, majoritatea despre locul în care crescusem și cum ajunsesem la Deerfield. Apoi a făcut o pauză, m-a privit în ochi și m-a întrebat dacă vreau cu adevărat să învăț la Yale – dacă este prima mea alegere. I-am zis că da și răspunsul lui Clark a fost instantaneu: „Atunci îți promit că vei fi admis. Îi voi spune domnului Boyden că nu trebuie să depui cereri de admitere în altă parte. Ai grijă doar să nu spui nimănui."

Ceea ce nu știam pe atunci era că admiterea mea juca un rol în revoluția declanșată de Clark, a cărui poreclă era Inky (Cerneală). Urma să devin unul dintre „băieții" și, ulterior, „fetele" lui Inky. Am făcut parte dintr-un val de meritocrație care a cuprins Yale și alte instituții de învățământ de elită, firme de avocatură și bănci de investiții la mijlocul anilor 1960 și 1970. A fost un mare progres în privința egalizării șanselor. Dar a avut o consecință neintenționată, consolidând terenul noii aristocrații, formată din lucrători mult mai bine informați, mai

> *deștepți, mai motivați și mai capabili să își îmbogățească și să își protejeze clienții cu bani decât rețeaua moștenitorilor născuți în puf.*

Despre ce vorbește Steven Brill? Despre copiii săraci admiși în școlile bogătașilor. Copiii săraci au devenit colegii copiilor aristocraților americani. Nobilii Americii, familii precum cea a lui Kennedy, le-au permis copiilor foarte deștepți proveniți din familii sărace să studieze în școli de prestigiu, cum ar fi Harvard, Princeton și Yale.

În anii 1960, copiii săraci, dar inteligenți s-au amestecat printre copiii elitelor Americii și, potrivit lui Brill, problemele financiare din zilele noastre au început atunci când copiii săraci, dar inteligenți au devenit mai flămânzi de succes financiar decât copiii bogați ai aristocraților Americii. Așa se explică de ce revista *TIME* s-a referit într-un articol la cartea *Tailspin* cu subtitlul: „Cum a distrus generația mea America".

Am menționat mai devreme că Academia de Marină Comercială a SUA de la Kings Point este situată într-o regiune considerată în epoca industrială

a Americii capitala bogăției și aristocrației. Academia este construită pe terenul lui Walter Chrysler, cu vedere spre Long Island Sound și New York. Balul Marinei de la Kings Point era cândva pe lista marilor evenimente sociale din New York. Părinții din înalta societate telefonau la școală și întrebau dacă un aspirant vrea să le invite fiica la bal. Am cunoscut astfel mai multe tinere foarte bogate.

Asemenea lui Steven Brill, și eu am fost un copil dintr-o familie nevoiașă care a intrat în contact cu stilul de viață al elitei sociale, economice și politice a Americii. În 1969, am invitat o „fată bogată" la Balul Marinei. Am fost șocat când m-am dus să o iau de acasă. Am avut nevoie de câteva minute ca să parcurg aleea întortocheată, mărginită de copaci, cu mașina închiriată pe care cu greu mi-o permiteam. Casa ei semăna cu Palatul Buckingham, la o scară ceva mai mică.

Este de la sine înțeles că aceea a fost prima și ultima noastră întâlnire. După cum spune un citat celebru din filmul *Marele Gatsby* (1974):

> *Fetele bogate nu se căsătoresc cu băieți săraci.*

Î: În concluzie, după părerea lui Brill, copiii săraci, dar inteligenți au distrus America pentru că nu aveau bogăția aristocrației americane?

R: Da, așa cred.

Î: Și acei copii săraci, dar foarte inteligenți au devenit noua aristocrație a Americii – meritocrația Americii – fiind mai înfometată după bani decât colegii lor de clasă, proveniți din rândul aristocrației?

R. Da. Brill scrie următoarele:

Ascensiunea meritocrației a însemnat mult mai mult decât profitul personal. Pe măsură ce generația mea de studenți performanți a absolvit universitățile de elită și a intrat în lumea profesională, succesele lor personale au avut adesea consecințe grave pentru societate. Au răsturnat America corporativă și Wall Street-ul prin tot felul de găselnițe juridice și financiare, creând o economie bazată pe tranzacții și mutând active, în loc să

construiască active noi. Au creat instrumente financiare exotice și riscante, inclusiv instrumente financiare derivate și swapuri pe risc de credit, care au generat imediat profituri maxime, dar care i-au despărțit pe cei care își asumă riscul de cei ce suportă consecințele. Au organizat fonduri speculative care au făcut ca deținerea de acțiuni să devină un pariu de câteva minute, și nu o investiție pe termen lung. Au inventat conflicte prin intermediari, au stimulat cumpărarea și răscumpărarea de acțiuni, oferindu-le avocaților și bancherilor onorarii grase, și au maximizat profiturile pe termen scurt ale unor acționari din ce în ce mai insensibili, subminând în același timp stimulentele pentru creșterea pe termen lung a restului economiei.

Î: Această cultură este predată și astăzi în cele mai bune școli ale noastre?

R: Potrivit lui Steven Brill, răspunsul este da. Acesta este motivul pentru care el a scris

Tailspin, în 2018, și eu am scris *Tată bogat, tată sărac*, în 1997. Cartea de față, *Manifestul capitalist*, a fost scrisă pentru a le oferi cititorilor o înțelegere de bază a educației financiare reale, o educație care include istoria banilor, motivele pentru care bogații devin tot mai bogați, de ce comunismul preia controlul Americii și, cel mai important, cum ne sunt răpite libertățile prin intermediul unor copii săraci, dar inteligenți, educati în cele mai bune scoli din America.

În anii 1960, meritocrația Americii, elita academico-financiară, absolvenții celor mai prestigioase școli, cum ar fi Stanford, Universitatea din Chicago și Wharton, au început să se infiltreze în economie. Mulți tineri din generația Baby Boom, unii cu doctorat, au ajuns lideri în Silicon Valley și în Banca Centrală, cunoscută și sub numele de Fed, iar astăzi conduc Wall Street-ul, băncile comerciale, guvernul SUA, universitățile, instituțiile financiare

guvernamentale, precum Fannie Mae și Freddy Mac, și firmele private de inginerie financiară, cum ar fi fondurile speculative, fondurile mutuale și firmele cu capital privat, majoritatea administrate cu bani din China și Europa.

După cum afirmă Steven Brill, acești studenți foarte inteligenți, proveniți din familii de muncitori, sunt responsabili pentru prăbușirea din 2008 a pieței operațiunilor repo. Presa financiară a numit această criză „crahul pieței creditelor subprime". Jurnaliștii au dat vina pe reprezentanții clasei muncitoare pentru prăbușirea pieței operațiunilor repo. În realitate, ea a fost cauzată de elita intelectuală și financiară, de noii aristocrați ai Americii, proveniți din familii de muncitori.

După prăbușirea în 2008 a pieței operațiunilor repo, urmată de crahul creditelor subprime, noile elite intelectuale și financiare ale Americii, provenite din familii sărace, au fost răsplătite cu prime, în timp ce colegii lor – clasa muncitoare a Americii – și-au

pierdut locuințele... iar contribuabilii au plătit factura.

Țin să repet avertismentul lui Thomas Sowell:

> *O greșeală des întâlnită la oamenii cinstiți este incapacitatea lor de a înțelege cât de necinstiți sunt alți oameni și cât de periculos este să ai încredere în ei.*

Și cuvintele lui Steven Brill:

> *Pe măsură ce generația mea de studenți performanți a absolvit universitățile de elită și a intrat în lumea profesională, succesele lor personale au avut adesea consecințe grave pentru societate. Au răsturnat America corporativă și Wall Street-ul prin tot felul de găselnițe juridice și financiare, creând o economie bazată pe tranzacții și mutând active, în loc să construiască active noi. Au creat instrumente financiare exotice și riscante, inclusiv instrumente financiare derivate și swapuri pe risc de credit, care au generat imediat profituri maxime, dar care i-au despărțit pe cei care*

își asumă riscul de cei ce suportă consecințele.
Au organizat fonduri speculative care au făcut ca deținerea de acțiuni să devină un pariu de câteva minute, și nu o investiție pe termen lung. Au inventat conflicte prin intermediari, au stimulat cumpărarea și răscumpărarea de acțiuni, oferindu-le avocaților și bancherilor onorarii grase, și au maximizat profiturile pe termen scurt ale unor acționari din ce în ce mai insensibili, subminând în același timp stimulentele pentru creșterea pe termen lung a restului economiei.

Steven Brill susține că noua aristocrație a Americii, formată din copii săraci care frecventează cele mai bune școli, a întemeiat o industrie complet nouă a serviciilor financiare. Dând dovadă de corectitudine politică, noua industrie se numește „inginerie financiară". În realitate, „inginerii financiari" construiesc niște monștri financiari, precum Frankenstein. Iar piața operațiunilor repo este banca noilor aristocrați americani, care construiesc acești monștri Frankenstein.

Marea prăbușire financiară de care nu a auzit nimeni

Pe 17 septembrie 2019, piața operațiunilor repo – sistemul bancar din umbră – s-a prăbușit. Rata dobânzilor a crescut chiar și cu 10%. A fost o știre foarte importantă, dar puțini oameni au aflat despre ea. Ba mai mult, puțini au scris despre ea. Deși a fost un eveniment extrem de important, știrea nu a ajuns niciodată la marele public grație deciziilor presei oficiale, supranumită și presa fake news.

După părerea lui Ken McElroy, care este partenerul nostru în domeniul imobiliar, cu investiții de aproape 1 miliard de dolari, prăbușirea de pe piața operațiunilor repo a fost BIN – Big Important News: o știre mare și importantă... de care nu a auzit nimeni.

De ce bogații se îmbogățesc și mai mult de pe urma crizelor?

Crizele operațiunilor repo sunt un prilej excelent de îmbogățire pentru cei care știu ce să facă. Ultima dată când Ken și cu mine am aflat de o astfel de criză a fost în 2008. Și de data aceasta, evenimentul a trecut neobservat. Ken,

Kim și cu mine am intrat în „alertă de cod roșu“. În scurt timp, piața imobiliară a început să se prăbușească.

În loc să le spună oamenilor adevărul, posturile TV fake news, precum CNBC și CNN, au redenumit criza. În loc să spună adevărul, presa fake news din 2008 a botezat criza „crahul pieței creditelor imobiliare subprime“. Presa fake news a dat vina pe „cei care au luat credite subprime“, adică pe oamenii săraci – proletariatul – care și-au cumpărat case pe care nu și le permiteau.

Ce ESTE piața operațiunilor repo?

Voi face tot posibilul să respect regula KISS, să fac totul super simplu. Nu este o sarcină ușoară, fiindcă piața operațiunilor repo este un subiect despre care cu cât afli mai multe, cu atât îți dai seama cât de puține lucruri știi.

Termenul „repo“ vine de la „repurchase“ („răscumpărare“), nu de la „repossess“ („confiscare“), ca în cazul unui automobil confiscat. Acordul de răscumpărare – sau „repo“ – este o componentă obscură, dar importantă a sistemului financiar. Piața repo este ca un amanet

pentru cele mai mari instituții financiare din lume.

SISTEMUL BANCAR DIN UMBRĂ

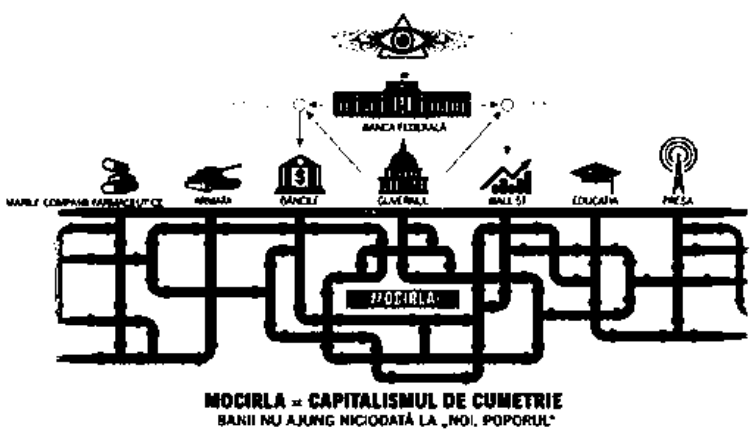

Piața repo este o componentă-cheie a sistemului bancar din umbră.

De ce este importantă piața repo?

Pe piața repo, există două tipuri de instituții financiare. Ele sunt:

FI-1: Instituțiile Financiare nr. 1, cu valori mobiliare, dar fără bani.

FI-2: Instituțiile Financiare nr. 2, cu bani, dar banii lor nu acumulează dobândă.

Când au nevoie de bani pentru a construi monștri Frankenstein, Instituțiile Financiare nr. 1 apelează la piața repo pentru sume pe termen scurt, de multe ori de pe o zi pe alta.

La fel ca o casă de amanet, Instituțiile Financiare nr. 2 au bani. FI-2 sunt adesea

fonduri mutuale de pe piața monetară, vândute de bănci și planificatori financiari.

Când au nevoie de bani, FI-1 apelează la piața repo FI-2. FI-2 cer „garanții“ sau gaj instituțiilor FI-1, întocmai cum o casă de amanet îți cere verigheta în schimbul unui împrumut pe termen scurt. Dacă nu returnezi banii, casa de amanet îți vinde verigheta.

Pe piața repo, principala garanție sunt titlurile Trezoreriei SUA, emise de guvern. Atât timp cât FI-1 oferă titluri de trezorerie drept garanție, FI-2 le acordă cu bucurie bani constructorilor de monștri Frankenstein.

Și totul merge bine... atât timp cât FI-1 își rambursează împrumutul către FI-2. Și cât timp titlurile de trezorerie revin în posesia instituțiilor FI-1. Dacă te vei gândi la ea ca la o casă de amanet uriașă, supravegheată de guvernul SUA și de Banca Rezervei Federale, vei înțelege piața repo mai bine decât 99% din populația lumii.

Pe scurt, aceasta este piața operațiunilor repo. În medie, valoarea zilnică a contractelor de recumpărare – a

împrumuturilor garantate pe termen scurt – este de 2–4 trilioane de dolari. Piața repo este o componentă esențială a unui sistem financiar extrem de complex, supranumit și sistemul bancar din umbră.

Dacă vrei să afli mai multe despre sistemul bancar din umbră, autorul și prietenul meu Jim Rickards simplifică aceste încrengături subterane.

Jim Rickards este autorul bestsellerelor prezente în topul *New York Times*: *The Road to Ruin* (*Drumul spre ruină*), *Currency Wars* (*Războaiele valutare*), *The Death of Money* (*Moartea banilor*) și *The New Case for Gold* (*O nouă pledoarie pentru aur*), care a fost tradus în 16 limbi. A lucrat peste 35 de ani în domeniul investițiilor bancare, fiind consilier de politică internă și specialist în economia internațională și amenințările financiare în cadrul Departamentului de Apărare și al serviciului american de informații, CIA. Jim a fost totodată facilitator al primelor jocuri financiare de război organizate de Pentagon.

Jim ne avertizează:

> *Biologii universitari care lucrează cu virusuri infecțioase folosesc*

echipamente etanșe pentru a se asigura că obiectul lor de studiu nu scapă din laborator și nu vatămă populația. Din păcate, astfel de garanții nu le sunt impuse și departamentelor economice.

Criza de care nu a auzit nimeni

După cum am afirmat în urmă cu câteva pagini, pe 17 septembrie 2019, rata dobânzilor de pe piața operațiunilor repo a crescut brusc cu 10%. A fost o criză uriașă, un indiciu că s-a întâmplat ceva cu garanțiile. Toți au început să ceară bani gheață. Oamenii de rând nu au auzit niciodată de criză. Majoritatea, probabil 99% din populația lumii, nu a aflat nimic despre ea. Dacă nu aș fi avut prieteni precum Jim Rickards, poate că nu aș fi aflat nici eu.

KISS: Fă totul super simplu:

Dacă piața repo încremenește, economia mondială eșuează.

Bogații se îmbogățesc și mai mult de pe urma crizelor

Ken McElroy și cu mine am fost încântați de prăbușirea pieței repo din 2008, pentru că era o oportunitate grozavă de

a face bani. Crizele sunt prilejuri excelente de îmbogățire pentru cei care au o educație financiară solidă și știu cum să profite de situație.

În 2008, oamenii cu credite imobiliare și planuri de pensie 401(k) sau IRA au suferit pierderi grele. Mulți „speculatori" imobiliari au fost ruinați. Cu toate acestea, în 2008, pe măsură ce rata dobânzilor a scăzut, „s-au pus în vânzare la promoție" unele dintre cele mai bune proprietăți imobiliare din lume.

Unul dintre motivele pentru care bogații se îmbogățesc și mai mult este că fac cele mai bune achiziții atunci când investițiile și banii – prețul banilor – sunt „la promoție". Pe de altă parte, unul dintre motivele pentru care săracii ajung și mai săraci este că fac investiții când piața este la apogeu și prețurile sunt foarte ridicate. Acest comportament este numit adesea FOMO: Fear of Missing Out („Frica de a Nu Rata Ocazia"). Chiar înainte de prăbușirea pieței repo și de criza creditelor imobiliare subprime din 2008, brokerii ipotecari au oferit împrumuturi NINJA, „doar cu buletinul, fără venit, fără slujbă".

Brusc, orice investitor imobiliar aspirant a devenit „speculator imobiliar“.

Apoi, din senin, piața repo s-a prăbușit și milioane de oameni și-au pierdut locuințele, slujbele, economiile și pensiile. Lumea nu și-a revenit complet nici astăzi după 2008.

Din 2008, problemele de pe piața repo și din sistemul bancar din umbră au crescut și mai mult, monstrul Frankenstein transformându-se într-un adevărat King Kong. Eu și Ken McElroy ne-am așteptat să existe mai multe știri după 17 septembrie 2019, dar nu s-a întâmplat nimic. Și în acel moment a intrat în scenă coronavirusul.

COVID-19 și pandemia globală

La sfârșitul lunii octombrie 2019, un prieten din Singapore m-a sunat și m-a avertizat că un virus ciudat a scăpat din China. În prezent, toată lumea știe că era vorba despre COVID-19.

Inițial, nu am pus lucrurile cap la cap. Inițial, nu am crezut că există vreo legătură între prăbușirea pieței repo și COVID-19. Nu am nicio dovadă, însă, din experiența mea cu știrile false din

Vietnam, am rămas cu o mare neîncredere în legitimitatea marilor companii de presă. Nu am nicio dovadă că există vreo legătură între prăbușirea pieței repo și COVID-19, totuși ceva este suspect. Mulți au mințit.

Pe 30 iunie 2021, CBS a anunțat:

> *Ipotezele privind scurgerea dintr-un laborator din Wuhan a virusului COVID-19 sunt „absolut legitime și plauzibile". Serviciul american de informații a ajuns aproape la jumătatea procesului de analiză de 90 de zile a originii COVID-19. Anchetatorii verifică dacă virusul a apărut în mod natural prin contactul uman cu un animal infectat sau dacă a scăpat accidental dintr-un laborator din Wuhan, China.*

Ca să repet cuvintele lui Jim Rickards, care a lucrat atât pentru CIA, cât și pentru Pentagon:

> *Biologii universitari care lucrează cu virusuri infecțioase folosesc echipamente etanșe pentru a se asigura că obiectul lor de studiu nu scapă din laborator și nu vatămă populația. Din păcate, astfel de*

> *garanții nu le sunt impuse și departamentelor economice.*

Nu spun că evenimentele sunt legate, doar că am suspiciunile mele. La Kings Point, profesorul nostru a vorbit pe larg despre relația dintre medicină și socialism.

După cum a spus Lenin:

> *Medicina este cheia de boltă a socialismului.*

Obamacare

Affordable Care Act (ACA) (Legea îngrijirii medicale accesibile), cunoscută oficial sub numele de Patient Protection and Affordable Care Act (Legea protecției pacienților și a îngrijirii medicale accesibile) și denumită colocvial Obamacare, este o lege cu statut federal, adoptată de cel de-al 111-lea Congres al Statelor Unite și promulgată de președintele Barack Obama pe 23 martie 2010.

Mulți o consideră un pas spre socialism. Problema mea cu Obama este că, în opinia mea, face parte din aceeași categorie cu Steven Brill, un om inteligent dintr-o familie burgheză.

Obama nu provine dintr-o familie săracă, așa cum mulți ar vrea să credem. Am prieteni care au fost colegi de școală cu el și cu sora lui și îi cunosc familia. A mers la un liceu privat foarte prestigios din Hawaii: Punahou School, o școală pregătitoare pentru admiterea în învățământul superior foarte asemănătoare cu cea urmată de Brill... gratuit.

Brill a studiat apoi la Yale, iar Obama, la Harvard.

Înainte să devină președinte, Obama era probabil deja milionar sau aproape milionar. În 2005, când a fost ales senator, Barack avea, potrivit *Forbes*, un salariu anual de 85 000 de dolari.

În 2018, averea sa a fost estimată la 140 de milioane de dolari. Deloc rău pentru un președinte cu un salariu anual de 400 000 de dolari. După părerea mea, acesta este un exemplu de om sărac care a învățat în compania copiilor aristocraților Americii, precum cei din familiile Kennedy și Bush.

Piața repo reversibilă

În iunie 2021, piața repo și-a inversat direcția. Pe o piață repo normală, Banca Rezervei Federale transferă bani către cele mai mari bănci comerciale, cum ar fi JP Morgan, Wells Fargo și Goldman Sachs.

Pe o piață repo reversibilă, cele mai mari bănci comerciale transferă bani Băncii Rezervei Federale. Nu pare de bun augur. Se pot întâmpla o sumedenie de lucruri. Aparent, acesta este un indiciu că băncile vor să aibă acces la cele mai bune titluri. Adică la titlurile de trezorerie. Asta înseamnă că monștrii Frankenstein sunt în creștere... Cine știe? Nu uita: bogații se îmbogățesc și mai mult de pe urma crizelor.

George Gammon se pricepe de minune să explice piața repo și piața repo reversibilă în podcastul său de pe YouTube, *Rebel Capitalist*. Pe 6 iulie 2021, George a făcut o treabă remarcabilă simplificând un subiect extrem de complex – piața repo – și explicând de ce trecerea la piața repo reversibilă ar putea semnala începutul celei mai mari crize economice din istoria lumii.

Jocul se cheamă „Scapă basma curată“

În cartea *The Creature from Jekyll Island* (*Creatura de pe insula Jekyll*), autorul G. Edward Griffin descrie cum s-a format în secret Banca Federală a SUA, alias Creatura.

Edward Griffin afirmă în carte:

> *Jocul se cheamă „Scapă basma curată“.*

În prezent, Rezerva Federală și Trezoreria estimează că următoarea ștergere de datorii va fi de 150 de trilioane de dolari.

În esență, piața repo și piața repo reversibilă înseamnă ștergerea datoriilor bogaților. Aceste piețe repo îi scapă basma curată pe copiii săraci, absolvenți ai celor mai bune școli, care construiesc monștri Frankenstein ce distrug economia și fură averea clasei muncitoare. Aristocrații săraci ai Americii îi jecmănesc pe burghezi și proletari impozitându-le investițiile, economiile, acțiunile, obligațiunile și valorile imobiliare și generând inflație.

După cum a spus Warren Buffett:

> *Aritmetica dovedește clar că inflația este un impozit mult mai*

devastator decât orice alt impozit adoptat de legiuitorii noștri.

După părerea mea, numărul în creștere de oameni fără locuințe și alte probleme sociale, cum ar fi ura și dezbinarea rasială, sunt cauzate în mare parte de aristocrații săraci ai Americii, fideli principiilor marxism-leninismului predate în cele mai bune școli ale noastre.

Repet avertismentul:

Statul socialist controlează economia și mijloacele de producție și suprimă contrarevoluția burgheză și orice formă de opoziție.

În încheierea capitolului, țin să pun următoarele întrebări: Este prima etapă a marxism-leninismului în prag de finalizare? Urmează să înceapă suprimarea contrarevoluției burgheze?

Mă întreb... Oare acesta este motivul pentru care vânzările de arme sunt în creștere? Și pentru care asistăm la înmulțirea tensiunilor, nemulțumirilor și tulburărilor sociale?

Viitorul

Următoarele capitole sunt dedicate viitorului... ce ne paște. Și, în special, analizei următoarelor întrebări:

Ce pot face eu?

Cum pot fi arhitectul viitorului... și nu victima sa?

Cum pot lupta împotriva comunismului predat în școlile noastre predând capitalismul în sânul familiei?

CAPITOLUL 7

CE POT FACE EU?

SUNT DOAR UN OM OBIȘNUIT

Dacă vrei ca oamenii să își schimbe modul de gândire, nu te obosi să-i înveți. Dă-le în schimb un instrument a cărui utilizare va da naștere unor noi modalități de a gândi.

– Dr. R. Buckminster Fuller (1895–1983)

În 1967, împreună cu un coleg, am făcut autostopul de la Kings Point, New York, până în Montréal, Canada. Voiam să vedem Expo 67, Târgul Mondial despre Viitor. Iar eu voiam să văd, mai mult decât orice, domul geodezic construit de dr. R. Buckminster Fuller pentru

Pavilionul SUA. Acel weekend mi-a schimbat viața.

În 1981, am luat avionul din Hawaii până în stațiunea de schi Kirkwood, California, în apropiere de Lacul Tahoe. Am fost unul dintre cei aproximativ 100 de participanți la evenimentul de o săptămână organizat de futuristul Buckminster Fuller.

Tatăl meu, tatăl meu sărac, era fascinat de Bucky Fuller. Am petrecut ore întregi împreună, construind tot felul de modele din scânduri subțiri și lipici. Fuller numea

aceste modele „cărămizile care alcătuiesc universul“. Iată-le ilustrate în cele ce urmează.

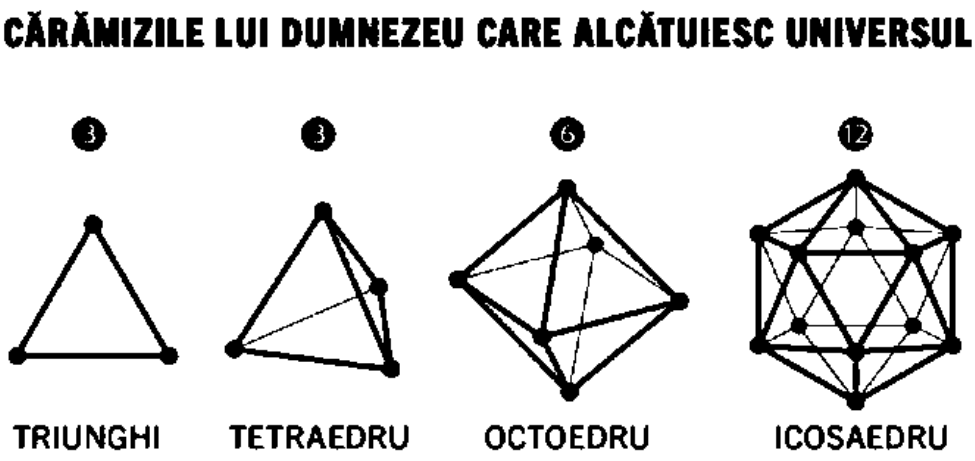

Tata, care era profesor, a fost intrigat de afirmațiile lui Fuller, care susținea că ne mințim copiii. Potrivit lui Fuller, școlile le predau elevilor matematica oamenilor, nu coordonatele matematice ale lui Dumnezeu.

Bucky Fuller nu era adeptul vreunei doctrine religioase. Prin cuvântul Dumnezeu, se referea la „integritatea misterioasă care guvernează universul“.

Pătratele nu există

Un element deosebit de important al teoriilor lui Fuller este cuvântul *pătrat*. El susținea că „pătratele nu există în univers“.

De ce era atât de sigur de asta? Pentru că pătratele nu au integritate – nu își păstrează forma. Fuller spunea: „Când

desenezi un pătrat pe tablă, singurul lucru care îi oferă integritate este tabla. În lipsa tablei, pătratul nu își poate menține forma.“

De ce este important acest lucru: în capitolul de față, vei afla de ce sistemul nostru educațional este lipsit de integritate. Lucrurile care se predau în școlile noastre sunt, în mare parte, opinii, nu fapte... și cu atât mai puțin fapte științifice.

Filozoful Platon (428/427–348/347 î.H.) considera că: *Nici senzaţia, nici opinia adevărată, nici înţelesul alăturat opiniei adevărate nu ar putea fi cunoaștere.*[19] Cei care l-au studiat pe Platon au formulat altfel aceeași idee: *Opinia este cea mai josnică formă de cunoaștere umană. Nu presupune nici responsabilitate, nici înțelegere.*

Motivul pentru care tatăl meu, tatăl meu sărac, mă punea să construiesc modele din scânduri și lipici era ca să testez modelul – ca să văd dacă își păstrează forma. Dacă și-o păstra, modelul avea integritate.

Când le uneam ca în desenul de mai jos, scândurile se deplasau cu ușurință.

Oricât lipici aș fi pus. Se mișcau și nu își păstrau forma.

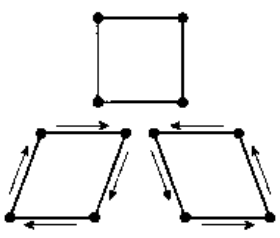

În schimb, un triunghi precum cel din imaginea următoare era mult mai solid. Își păstra forma.

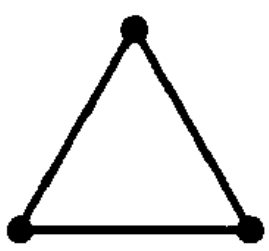

Fuller a dovedit că matematica predată în școlile noastre era „lipsită de integritate“. Iată două definiții pentru integritate:

1. Însușirea de a fi cinstit. Principii morale puternice, corectitudine morală.

2. Însușirea de a fi întreg și nedivizat.

Tatăl meu sărac, care era profesor, avea aceeași părere. El spunea: „Matematica noastră este întemeiată pe «pătrate», când ar trebui să se întemeieze pe «triunghiuri». Matematica noastră este lipsită de integritate.“

Însă tatăl meu sărac *nu* a înțeles că nepredarea disciplinei banilor în școală era tot o lipsă de integritate.

Tata și majoritatea profesorilor seamănă cu Marx. Karl Marx, un intelectual care a eșuat în afaceri și în gestionarea banilor, nu a fost capitalist. După părerea mea, acesta este motivul pentru care principiile și idealurile marxism-leninismului sunt asimilate atât de ușor în școlile noastre prin intermediul profesorilor.

Tatăl meu sărac nu îl simpatiza pe tatăl meu bogat. Tatăl bogat era capitalist. Ca și Marx, tatăl sărac îi considera pe capitaliști „asupritori" și pe muncitori „victime oprimate". Ca și Marx, tata nu și-a dat niciodată seama că lipsa lui de educație financiară și de experiență reală în afaceri îl determina să creadă într-o lume în care era victima oamenilor bogați.

Antreprenoarea educațională Maria Montessori spunea următoarele despre importanța educației:

> *O educație capabilă să salveze omenirea este o adevărată provocare: ea presupune dezvoltarea spirituală a omului,*

sporirea valorii sale ca individ și pregătirea tinerilor pentru înțelegerea vremurilor în care trăiesc.

Cărămizile care alcătuiesc universul

În ilustrația următoare sunt redate „cărămizile care alcătuiesc universul“, după cum le numea Fuller. Ele sunt cărămizi de construcție solide structural fiindcă au integritate. Își păstrează forma.

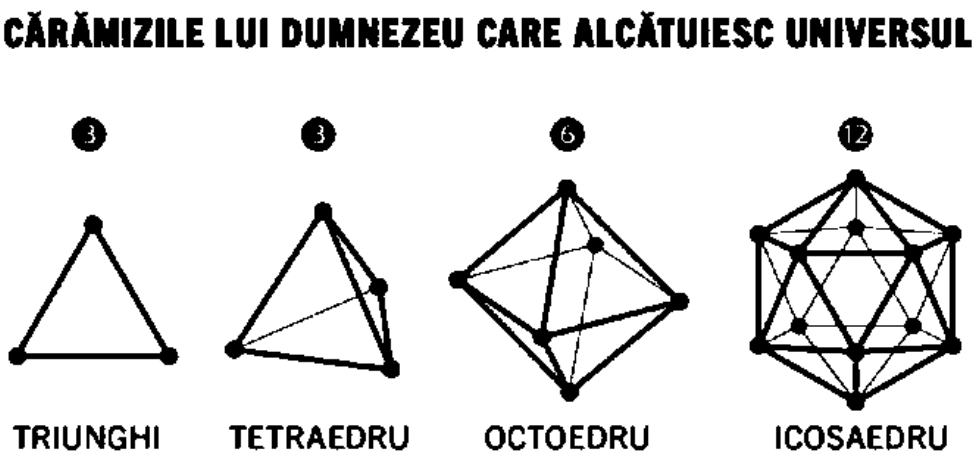

Domul geodezic care a reprezentat Pavilionul SUA de la Expo 67, ilustrat la pagina 135, este un model de integritate matematică și arhitecturală.

BUCKY FULLER

Fuller a fost considerat unul dintre cei mai mari arhitecți ai Americii... deși interesant este că nu era de profesie arhitect.

În pofida acestui fapt, bustul lui Fuller a fost expus ani în șir în cadrul Institutului American de Arhitectură din Washington, D.C. Simplu spus, Fuller a folosit în arhitectura lui matematica lui Dumnezeu – cărămizile lui Dumnezeu, nu ale oamenilor. Dacă Dumnezeu ar fi fost însărcinat să construiască Pavilionul SUA de la Expo 67... ar fi arătat probabil ca domul geodezic al lui Fuller.

Opinii, nu fapte

Bucky Fuller spunea adesea:

> *Sistemul nostru educațional este întemeiat pe opinii... nu pe fapte.*

Când a fost întrebat într-un interviu ce l-a determinat să își schimbe părerea despre marxism, Thomas Sowell a răspuns simplu: Faptele.

Gad Saad este un evreu născut în Liban, care a scăpat cu greu din țara sa natală. Gad împărtășește opinia lui Fuller despre ipocrizia din educație. În prezent, Gad este profesor de știință comportamentală evolutivă la Universitatea Concordia din Montréal, Canada, și autorul cărții *The Parasitic Mind* (*Mintea parazitară*).

Gad avertizează în cartea sa:

> *„Știința se întemeiază pe dovezi, nu pe opinii politice. În știință, cunoașterea este întotdeauna de preferat necunoașterii.“ Dar în mediul academic de astăzi, ideologia progresistă este mai presus decât realitățile științifice.*

Gad ridiculizează ideologia progresistă din educație, spunând:

> *Vai, ești un chimist bisexual non-binar? Păi, atunci se schimbă complet numărul atomic al carbonului, paladiului și uraniului.*

El scrie următoarele:

> *Progresiștii cred că, dacă rostesc suficient de des cuvintele „diversitate, incluziune și echitate“, toate problemele vor dispărea.*

Și, despre repararea sistemului educațional, Gad scrie:

> *Dacă vrei să afli care este problema învățământului superior, îți recomand să începi cu răsturnarea priorităților universitare tradiționale – justiția socială ocupând acum primul loc și erudiția, ultimul loc.*

Ne mințim copiii

Matematica a fost punctul sensibil al lui Fuller. El a criticat matematica bazată pe prezumții false, matematica falsă. Pentru a calcula aria unui cerc, matematica modernă folosește formula „πr^2“.

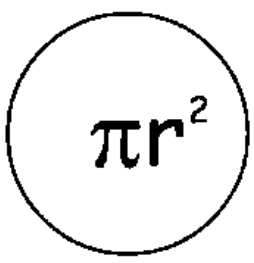

Numărul π este 3,14159265358979323846...

După virgulă, înșiruirea continuă la nesfârșit, fără un tipar detectabil.

Fuller a întrebat:

> *Crezi că Dumnezeu ar lăsa aria cercului nerezolvată?*

Din acest motiv, a spus în repetate rânduri:

> *Cum îndrăznim să ne mințim elevii?*

Geniul prietenos al planetei

Spre sfârșitul vieții, Fuller a fost supranumit Geniul prietenos al planetei. John Denver i-a dedicat o melodie,

numindu-l pe Bucky Bunicul Viitorului. Melodia se intitulează „What One Man Can Do“ („Ce poate face un om“).

Fuller s-a născut pe 12 iulie 1895, în Milton, Massachusetts. A urmat cursurile Academiei Milton din Massachusetts. În scurt timp, a început să critice modul de predare a geometriei. Nu a acceptat ca un punct desenat cu creta pe tablă să reprezinte un punct „nul“ sau ca o linie să se extindă la infinit. După părerea lui, acest lucru este ilogic, așa că s-a hotărât să își dezvolte propria matematică, numită sinergetică.

După ce a absolvit Academia Milton, Fuller a studiat la Universitatea Harvard. Familia lui i-a înmânat jurnalul celor patru generații din familia Fuller care absolviseră Harvard înaintea lui. I-au dat totodată suficienți bani, care, gestionați corespunzător, ar fi trebuit să îi ajungă în cei patru ani de facultate.

A fost exmatriculat de două ori de la Harvard, prima dată pentru că își cheltuise toți banii petrecând cu trupa de dansatori Radio City Rockette. După a doua exmatriculare, familia lui a strâns și mai mulți bani pentru facultate și cei de la Harvard l-au primit înapoi. Încă o dată,

Fuller s-a întors în New York, unde a cheltuit toți banii practicând „socializarea excesivă“, cum se numește la Harvard. Fuller nu a fost admis în universitate și a treia oară.

În mod interesant, deși nu a terminat această universitate, Harvard îl trece pe Fuller în rândul celor mai remarcabili absolvenți ai săi.

Fuller nu a absolvit Harvardul, dar a fost admis – și a absolvit – Academia Navală a SUA, una dintre cele cinci academii federale, soră cu Academia de Marină Comercială a SUA.

Fuller ne spunea adesea în clasă:

> *Oamenii mării... sunt altfel decât oamenii uscatului.*

A dezvoltat afirmația anterioară, spunând: „Când ești pe ocean, te afli sub stăpânirea forțelor naturii, a respirației lui Dumnezeu. Când ești pe ocean, lui Dumnezeu nu îi pasă dacă ești bogat sau sărac, negru sau alb, deștept sau prost. Când trăiești pe mare, înveți să te armonizezi cu forțele lui Dumnezeu.“

Repet, Fuller nu a folosit cuvântul *Dumnezeu* cu o conotație religioasă. În

concepția lui, Dumnezeu este „integritatea misterioasă care guvernează universul“.

Oamenii uscatului

Majoritatea suveranilor războinici, tiranilor, antreprenorilor și directorilor de companii sunt oameni ai uscatului. Majoritatea se cred mai deștepți decât Dumnezeu. Când oamenii mării se cred mai puternici decât Dumnezeu, devin căpitani pe Titanic, nava de pasageri transatlantică, considerată „de nescufundat“.

Și eu am fost căpitan pe Titanic... de mai multe ori.

În 2020, economia globală a început să se scufunde, intrând oficial în recesiune în luna februarie, fiindcă bărbații și femeile care au absolvit cele mai bune școli de pe uscat s-au crezut mai deștepți decât Dumnezeu.

Oare rezultatul – tabloul economic – ar fi fost altul dacă la cârma țării, a Rezervei Federale și a Trezoreriei SUA s-ar fi aflat bărbații (și femeile) mării? Nu vom ști niciodată.

Depresiune și epifanie

În 1981, Fuller ne-a povestit în clasă că, atunci când locuia în Chicago, era căsătorit, avea o fiică, o mică afacere în construcții și avea probleme financiare. Fuller ne-a spus că, într-un weekend din 1922, a vrut să meargă la meciul dintre Harvard și Yale. La acea vreme, fiica sa, Alexandra, avea aproape 4 ani și se lupta cu complicațiile cauzate de poliomielită și meningita spinală de care suferea.

Soția lui, Anne, i-a cerut ca, mai întâi, să îi spună fiicei lor unde pleacă. Atunci când și-a luat rămas-bun de la Alexandra, ea l-a întrebat: „Îmi aduci înapoi un fanion al echipei Harvard?“

Fuller i-a promis Alexandrei că da și a plecat cu trenul de la Chicago la Boston. Ca de obicei, Fuller a ținut-o într-o petrecere zile întregi, în timpul meciului și după. Într-un târziu, a primit vestea de la soția sa că Alexandra se simțea tot mai rău și că trebuia să vină urgent acasă.

Întors în Chicago, a urcat în fugă scările spre garsoniera lor și a îmbrățișat-o pe Alexandra, care ardea de febră. În 1981, Fuller ne-a povestit cum și-a ținut fiica în

brațe și cum aceasta a deschis ochii când și-a dat seama că tatăl ei se întorsese acasă. I-a zâmbit și l-a întrebat: „Tati, mi-ai adus fanionul?“

Fuller a clătinat încet din cap și a răspuns: „Nu, scumpo... am uitat.“ Alexandra a închis ochii și a murit în brațele lui, cu doar câteva zile înainte să împlinească 4 ani.

Se întâmpla în 1922.

În 1927, Fuller a vrut să se înece, pentru ca soția sa și a doua lor fiică, Allegra, să beneficieze de asigurarea lui de viață. Planul său era să înoate în lacul Michigan și să moară încet de epuizare.

În 1981, Fuller a urcat pe scenă și ne-a povestit cu glas sfârșit că, în timp ce stătea pe malul lacului Michigan, a trăit un moment foarte profund, care a oferit direcție și semnificație vieții sale. Fuller a povestit că s-a simțit ca și cum ar fi plutit câțiva metri deasupra solului, închis într-o sferă albă de lumină. Și a auzit o voce care i-a spus:

> *Nu-ți aparții. Aparții Universului. Semnificația vieții tale îți va fi veșnic ascunsă, dar îți vei putea îndeplini rolul dacă te hotărăști să*

îți transformi experiențele într-un avantaj pentru semenii tăi.

Nu mai lucra niciodată pentru bani

În 1927, Fuller avea 32 de ani. Ne-a povestit că experiența sa extracorporală l-a determinat să își reexamineze serios viața. În cele din urmă, a ales să facă un „experiment, pentru a descoperi ce poate face un singur individ pentru a contribui la schimbarea lumii și la bunăstarea întregii omeniri".

Ne-a spus că:

În urmă cu aproximativ 55 de ani, mi-am propus să văd ce poate face concret în numele întregii omeniri un anonim fără bani, cu o soție care depinde de el și un copil abia născut.

În 1927... s-a întors de pe malul lacului Michigan în garsoniera sa și a jurat să nu mai lucreze niciodată pentru bani.

Fuller ne-a povestit că se trezea în fiecare dimineață și, după micul-dejun, făcea curat pe masa din bucătărie ca să lucreze călăuzit de intuiție. A petrecut mult timp experimentând cu scobitori și boabe de mazăre, până când, în cele din

urmă, a creat cărămizile care alcătuiesc universul. Cu ajutorul scobitorilor și al boabelor de mazăre, a descoperit adevărata matematică a lui Dumnezeu, pe care a numit-o sinergetică.

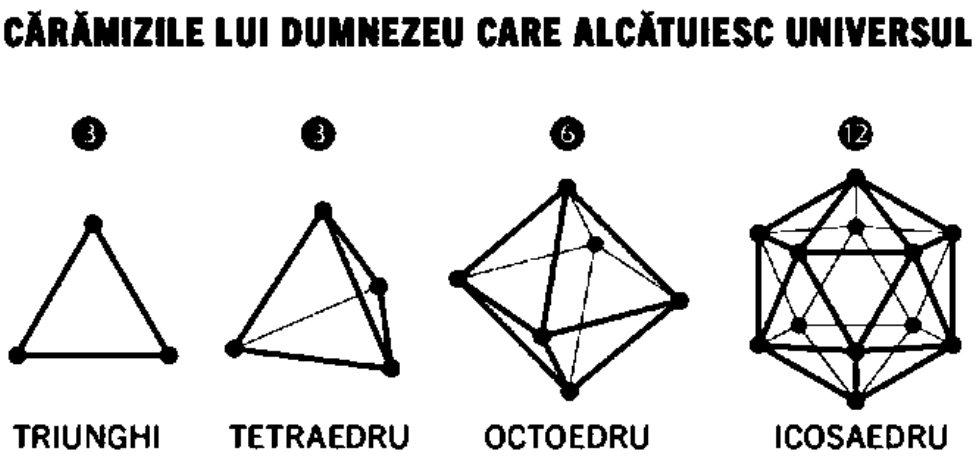

Denumirea matematicii sinergetice este derivată de la definiția sinergiei:

> *Sinergia este comportamentul sistemelor întregi, neprevăzut de comportamentul componentelor lor, luate separat.*

KISS... Fă Totul Super Simplu... Sinergia înseamnă că:

> 1+1+1=6 sau 11 sau 60

Margaret Mead, specialistă americană în antropologia culturală, care a trăit între 1901 și 1978, a spus:

> *Să nu te îndoiești niciodată că un grup mic de cetățeni bine intenționați și hotărâți pot schimba*

lumea; de fapt, doar așa este posibilă schimbarea.

Margaret Mead a explicat astfel sinergia între membrii unui grup mic de oameni, care se unesc pentru a schimba lumea.

Îmi amintesc că am fost sceptic față de explicația pe care ne-a dat-o Fuller în 1981, susținând că, atunci când „făcea voia lui Dumnezeu", găsea un colac de salvare. Iar atunci când nu „făcea voia lui Dumnezeu", familia lui flămânzea.

În 1981, mă simțeam înfrânt. Dărâmat. Și neputincios. Revenisem din Vietnam și asistasem la lecțiile de marxism și fascism predate în academie, conștient de faptul că presa noastră se întorsese împotriva soldaților americani din război și dându-mi seama că marxism-leninismul se răspândea în America cu ajutorul profesorilor, oameni buni, precum tatăl meu. Mă simțeam complet neputincios, mă simțeam o victimă.

Iată trei definiții ale victimei:

1. O persoană vătămată, rănită sau ucisă în urma unei infracțiuni, accident sau acțiuni.

2. O persoană păcălită sau înșelată.

3. O ființă ucisă printr-un sacrificiu religios.

În 1981, nu reușeam să-mi alung din gând imaginile cu tancurile nord-vietnameze care intraseră în 1975 pe porțile Ambasadei SUA din Saigon, marcând înfrângerea Americii în război. În minte mi se rostogoleau neîncetat știrile despre elicopterele care încercau să preia de pe acoperișuri cât mai mulți soldați sud-vietnamezi, care riscau să fie omorâți pentru colaborarea cu americanii. Nu reușeam să uit chipurile prietenilor și camarazilor care nu s-au mai întors niciodată din luptă. La fel cum nu reușeam să uit chipurile hipioților care ne-au scuipat pe mine și pe oamenii mei la întoarcerea în America.

În 1981, mă simțeam încă furios. Mă simțeam trădat. Mă simțeam o victimă.

După cinci zile cu Bucky Fuller, am devenit alt om. În loc să fiu în continuare o victimă, încercând să îmi dau seama cum să mă îmbogățesc, am participat la seminarul lui de cinci zile și m-am gândit la viitorul meu. M-am gândit la întrebarea pe care și-a pus-o Fuller în cel mai prost moment din viața lui: „Care este voia lui Dumnezeu?“

În august 1981, m-am întors acasă, în Hawaii, la afacerea mea din industria rock and roll. Am încheiat două noi contracte de achiziție de drepturi de autor pentru trupele Van Halen și Judas Priest, care erau absolut uriașe la acea vreme. Dar oricât de distractive ar fi fost afacerile în domeniul rock and roll... săptămâna cu Fuller mă transformase. Mă întrebam neîncetat: „Care este voia lui Dumnezeu?“

Nu știam răspunsul. Știam doar că nu mai vreau să vând pălării, portofele și tricouri cu siglele trupelor rock la concerte și în magazinele de comerț cu amănuntul.

Există o zicală celebră care spune:

> *Fă ceea ce-ți place... și vor veni și banii.*

În 1981, făceam ceea ce îmi plăcea... dar apoi l-am cunoscut personal pe Fuller. Și mi-am amintit de sentimentul pe care îl trăisem în 1967, când mă plimbasem cu trenulețul prin domul lui Fuller.

În 1981, mi-am dat seama că Fuller avusese epifania să construiască domul în 1927, la masa din bucătărie, după ce jurase să nu mai lucreze niciodată

pentru bani. Domul a fost rezultatul întrebării: „Care este voia lui Dumnezeu?“

După cum a spus chiar el:

> *Fie faci bani... fie ești rezonabil. Cele două se exclud reciproc.*

În 1981, tocmai începusem să fac mulți bani din rock and roll. Din păcate, a câștiga bani din produse rock and roll mi s-a părut tot mai nerezonabil.

În loc să fac ceea ce îmi plăcea, am început să mă întreb: „Care este voia lui Dumnezeu?“

Mi-am pus această întrebare de nenumărate ori. Și mi-am dat seama repede că am multe de făcut.

Cuvintele exacte ale lui Fuller sunt:

> *Lucrurile de făcut sunt cele care trebuie făcute, care consideri că trebuie făcute, pe care nimeni altcineva nu este în stare să le facă.*

Am încetat să mă întreb „Câți bani voi câștiga?“ și m-am concentrat în schimb pe găsirea unei nevoi pe care să o pot împlini... a unei probleme pe care să o pot rezolva.

Am înlocuit cuvintele mele cu cele ale lui Fuller:

> *Observându-mi viața de până în prezent, mi-am dat seama că, cu cât numărul celor pentru care lucrez este mai mare, cu atât sunt mai eficient. Prin urmare, este evident că, dacă lucrez neîncetat și exclusiv pentru întreaga umanitate, voi atinge eficiența maximă.*

Cu timpul, am simplificat cuvintele lui Fuller:

> *Cu cât servesc mai mulți oameni, cu atât sunt mai eficient.*

În vara anilor 1982 și 1983, am avut norocul să studiez din nou cu Fuller. Ambele evenimente au fost transformatoare.

Moartea lui Fuller

În 1983, la două săptămâni după ce petrecusem o nouă săptămână în compania lui, conduceam pe autostrada H-1, care străbate Honolulu, când crainicul de știri a anunțat că Buckminster Fuller murise în Los Angeles.

Era 1 iulie 1983. Am tras mașina pe dreapta și am plâns. Am aflat mai târziu că Fuller era la Los Angeles, în toiul unui discurs, când s-a oprit, a ridicat privirea și a făcut o pauză lungă.

Un prieten care era în public mi-a povestit următoarele: „Fuller s-a întors spre noi și a spus: «Starea soției mele s-a agravat. Este oare momentul să sfârșim împreună?»“

Bucky încheiase un pact cu soția sa, amândoi jurând să nu își continue viața unul fără celălalt. Fuller a părăsit conferința și s-a grăbit să fie alături de ea. Anne intrase în comă și nu era conștientă de prezența lui Bucky. Fuller și-a pus capul lângă ea și a murit în doar câteva ore. Peste câteva zile, a murit și Anne, fără să își mai revină vreodată din comă. Și-au respectat jurămintele de a nu-și continua viața unul fără celălalt.

Criticii lui Fuller susțin că povestea lui de viață nu este adevărată, dar știu din propria mea experiență că prezența lui a fost întotdeauna transformatoare. Drumul cu trenulețul prin domul geodezic construit de el pentru Pavilionul SUA de la Expo 67 va rămâne

pentru mine o experiență magică și înălțătoare.

Fuller a criticat foarte dur educația și profesorii. În mod evident, mulți dintre criticii săi sunt reprezentanți ai mediului academic.

Fuller a spus:

> *Toate sistemele noastre școlare sunt non-sinergetice. Luăm un copil întreg și fragmentăm capacitatea sa de înțelegere înscriindu-l în școala primară – pentru a deveni preocupat doar de elemente sau fapte izolate.*

Repet definiția sinergiei:

> *Sinergia este comportamentul sistemelor întregi, neprevăzut de comportamentul componentelor lor, luate separat.*

De ce este anost învățământul primar?

Descriind sistemul școlar existent, Fuller a afirmat că învățământul este anost din cauza școlilor primare. În loc să studieze un subiect, de exemplu un cățel, cățelul sinergetic este împărțit în elemente, cum ar fi matematica, fizica, cititul, scrisul,

istoria și alte componente plictisitoare, fără legătură între ele. Din acest motiv, educația este plictisitoare... și nu reală, iar elevii nu se pot identifica cu ea.

După părerea mea, așa se explică parțial de ce elevii se simt adesea proști. Eu, unul, recunosc că așa m-am simțit. Voiam să învăț despre bani. Dar în loc să studiem subiectul banilor, ca un întreg, am studiat matematica. M-a cuprins plictiseala – și am renunțat.

Slavă Cerului că, pe când aveam 9 ani, tatăl meu sărac mi-a sugerat să studiez cu tatăl meu bogat. Am descoperit că – deși nu îmi plăcea școala – îmi plăcea să învăț.

Specializarea forțelor școlare

Fuller a avut mai multe de spus pe această temă, explicând ce se întâmplă după ce școlile despart un subiect în componente:

> *După aceea îi obligăm să își aleagă o specializare, făcându-i să uite tot. [...] Ne putem întreba cum se face că întreaga strategie a învățământului superior este dedicată exclusiv specializării din ce în ce mai restrânse.*

Î: Deci elevii inteligenți merg la facultatea de drept, de medicină sau de asistenți medicali?

R: Cu cât un elev sau student este mai educat, cu atât devine mai hiperspecializat. După cum spunea Fuller: *Întreaga strategie a învățământului superior este dedicată exclusiv specializării din ce în ce mai restrânse*.

Î: De ce e rău să fii specialist?

R: Ei bine, Bucky Fuller avea o părere fermă despre subiect, avertizând: *Specializarea generează părtiniri care, în cele din urmă, se transformă în discordie internațională și ideologică, iar aceasta, la rândul său, conduce la război*.

Î: Tatăl tău bogat era de aceeași părere, nu? De aceea a creat Cashflow Quadrant (Cadranul banilor)?

R: Da. *Cadranul banilor*[20] este cartea nr. 2 din seria Rich Dad, a cărei esență am integrat-o în *Manifestul capitalist*.

În imaginea următoare este ilustrat Cashflow Quadrant:

E vine de la *employee* (angajat)

S vine de la specialist sau proprietar de afaceri mici

B vine de la business sau brand

I vine de la *insider* (om care știe toate dedesubturile) sau investitor

E și S investesc din exterior în bunuri precum acțiuni, obligațiuni, fonduri mutuale și ETF-uri. B și I investesc din interior.

Sistemul școlar îi programează pe elevi în felul următor: *Mergeți la școală, luați-vă o slujbă, plătiți impozite, cumpărați-vă o locuință, pentru că locuința este un activ, achitați-vă datoriile, investiți pe termen lung în acțiuni, obligațiuni, fonduri mutuale și ETF-uri și economisiți bani.*

Thomas Sowell a avertizat:

> *Educația este neglijată în multe dintre școlile noastre de astăzi, ba*

mai mult, este înlocuită în mare măsură cu îndoctrinarea ideologică.

Î: Deci elevii și studenții sunt programați să lucreze pentru bani?

R: Da. Majoritatea devin sclavii banilor, ai siguranței locului de muncă, ai salariului constant, ai pieței de acțiuni și obligațiuni de pe Wall Street și depind de programele guvernamentale de ajutor social, cum ar fi Administratia Securității Sociale și Medicare.

După cum a spus Fuller:

Tot ceea ce vedem se află în mintea noastră.

Î: Și ceea ce văd în mintea lor oamenii din segmentele E și S sunt salarii constante, siguranța locului de muncă și securitatea financiară?

R: Exact.

Î: Din acest motiv nu avem educație financiară în școli?

R: Mă tem că va trebui să îți răspunzi singur la această întrebare. Eu mi-am exprimat opiniile, dar ceea ce contează cu adevărat este ce gândești tu.

Fuller a avertizat:

Specializarea este, de fapt, doar o formă sofisticată de sclavie, prin care „expertul" este păcălit să își accepte condiția de sclav, în schimbul sentimentului că se află pentru tot restul vieții într-o poziție privilegiată din punct de vedere social și cultural, așadar, extrem de sigură.

Î: De aceea, când aveai 10 ani, tatăl bogat a refuzat să te plătească ca să lucrezi pentru el? Pentru că te-ar fi programat astfel să gândești ca un angajat? Să vezi lumea prin ochii unui angajat, să vezi lumea ca un specialist?

R: Exact.

Sclavii creierului

Istoria educației începe cu suveranii războinici analfabeți și ambițioși care au

finanțat școlile pentru a-i exploata pe „sclavii creierului“.

Fuller a spus următoarele despre istoria educației:

> *Am descoperit că începuturile istorice ale școlilor și educației au fost inițiate și susținute economic de suverani războinici analfabeți și extrem de ambițioși care aveau nevoie de o varietate de sclavi ai creierului cu care să îi copleșească logistic și balistic pe adversarii expansiunii lor teritoriale.*

Suveranii războinici ai lui Fuller se încadrează în segmentele din dreapta ale Cashflow Quadrant – B și I –, la fel ca tatăl bogat.

Fuller merge și mai departe. Pentru a-i ține sub control pe „sclavii creierului“, mai inteligenți decât ei, suveranii i-au dezbinat și i-au cucerit specializându-i și mai mult.

Fuller a scris:

> *De asemenea, i-au DEZBINAT și i-au CUCERIT simultan pe toți „oamenii inteligenți“, care, în caz contrar, s-ar fi putut porni împotriva lor, amenințându-le supremația.*

Suveranii războinici le-au viciat amenințarea, făcându-i pe toți specialiști și rezervându-și dreptul exclusiv de a gândi și de a acționa multilateral.

Î: Ce înseamnă mai exact „...le-au *viciat* amenințarea, făcându-i pe toți specialiști“?

R: Le-au viciat amenințarea, adică au stricat sau au depreciat intenționat puterea sclavilor creierului, mai inteligenți decât ei, făcându-i să se specializeze tot mai mult. De exemplu, un avocat inteligent a fost încurajat și recompensat să devină specialist în brevete de invenție sau un economist să se specializeze în economia muncii.

Î: Și sclavul creierului specialist își pierde puterea prin specializare?

R: Da.

Î: Iar suveranul războinic își sporește puterea rămânând un generalist, în timp ce sclavii creierului se specializează?

R: Corect.

Î: Și ce a vrut să spună Fuller prin fraza: „...rezervându-și dreptul exclusiv de a gândi și de a acționa multilateral“?

R: Suveranul războinic și-a rezervat dreptul exclusiv de a gândi „în ansamblu“. Fuller a spus că Dumnezeu a conceput oamenii să fie generaliști. Asta înseamnă că oamenii pot face multe lucruri. Pot să cultive plante, să vâneze animale, să construiască adăposturi, să gătească, să facă curat, să cânte la un instrument muzical, să conducă o mașină, să piloteze un avion și să își îngrijească semenii.

De aceea, școlile de astăzi continuă să îi învețe pe „elevii inteligenți“ să se hiperspecializeze.

În calitatea sa de futurist, Fuller a prezis:

> *Omul, ca specialist, va fi înlocuit complet de computer.*

În 2020, mulți medici au fost înlocuiți de computere, care sunt foarte eficiente și

consumă puține resurse. În curând, și șoferii de camion vor fi înlocuiți.

Î: De ce școlile noastre continuă să învețe elevii și studenții să se specializeze, dacă locul specialiștilor este luat de computere? Nu are nicio logică.

R: Acesta este motivul pentru care Fuller a spus:

Suveranii războinici le-au viciat amenințarea, făcându-i pe toți specialiști și rezervându-și dreptul exclusiv de a gândi și de a acționa multilateral.

„Sclavii creierului“ specializați sunt diferențiatori, axați pe o imagine din ce în ce mai mică, în timp ce suveranii sunt singurii integratori. Singurii care pot vedea sau înțelege imaginea de ansamblu.

Să luăm un exemplu concret. Fiind investitor și antreprenor imobiliar, dețin mii de proprietăți. Eu operez din segmentele B și I ale cadranului. Cu cât acumulez mai multe proprietăți, cu atât banii mei se înmulțesc.

Colaborez cu o serie de agenți imobiliari. Ei operează din segmentul S.

Pe măsură ce numărul proprietăților mele crește, muncesc tot mai puțin, îmi înmulțesc fără efort banii și adopt un plan prin care îmi reduc la minimum impozitele. Agentul imobiliar, pe de altă parte, trebuie să muncească din ce în ce mai mult, să găsească noi clienți, care să genereze alte comisioane, impozitate la cea mai înaltă cotă fiscală.

De aceea, potrivit lui Bucky Fuller, istoria educației începe cu suveranii războinici analfabeți și ambițioși, care finanțează școlile pentru a-i exploata pe „sclavii creierului".

În domeniul imobiliar, agentul imobiliar din segmentul S al cadranului lucrează pentru unul sau doi clienți. În cazul investitorilor din segmentele B și I și al proprietarilor de afaceri, numărul oamenilor deserviți de ei crește cu fiecare proprietate pe care o achiziționează. Cei din segmentele B și I câștigă mai mulți bani și plătesc legal mai puține impozite.

Ce poate face un om obișnuit?

Fuller se întreba adesea: „Ce pot face eu? Sunt doar un om obișnuit." Mi-am pus și eu aceeași întrebare. Fuller a

rezumat răspunsul în următoarele cuvinte:

> *Lucrurile de făcut sunt cele care trebuie făcute, care consideri că trebuie făcute, pe care nimeni altcineva nu este în stare să le facă.*

Î: Dar oamenii au nevoie de bani. De aceea merg la școală, își caută o slujbă și muncesc, nu-i așa? Majoritatea oamenilor nu pot supraviețui fără bani.

R: Asta ne învață la școală... să fim sclavii banilor. Majoritatea oamenilor termină școala și trăiesc de la un salariu la altul. Unii trăiesc așa toată viața.

O altă observație pătrunzătoare a lui Fuller:

> *Toate lucrurile „evidente“ pe care le-ai învățat în școală devin tot mai puțin evidente pe măsură ce începi să studiezi universul.*

Subiectul fierbinte

În cele trei veri pe care le-am petrecut studiind cu Fuller – 1981, 1982 și 1983 –, supraviețuirea financiară făcând

„exclusiv voia lui Dumnezeu“ a fost un subiect fierbinte. Frica de a nu avea bani este, din punct de vedere emoțional, o temă sensibilă. Pentru majoritatea elevilor și studenților, este o teamă primordială. Această frică primară îi determină pe oameni să devină pe viață „sclavii salariului“.

Fuller a făcut tot posibilul să ne schimbe imaginile mintale. Ne-a istorisit tot felul de întâmplări pentru a ne ajuta să deschidem ochii.

De exemplu, ne-a spus următorul lucru cu tâlc:

> *Copiii includ orice în desenele lor… case, copaci, oameni, animale… soarele ȘI luna.*
> *Adulții spun: „E un desen frumos, dar nu poți avea pe cer și luna, și soarele în același timp… e incorect“. Dar, de fapt, e corect, copiii au dreptate. Soarele și luna sunt pe cer în același timp.*

Una dintre sclipirile de geniu ale lui Fuller mi-a atins o coardă sensibilă când am auzit-o prima dată… și mă impresionează și astăzi:

> *Suntem destinați să fim arhitecții, nu victimele viitorului.*

În prezent, mulți dintre liderii noștri vor să fim victime. Vor să ne vedem ca niște victime, dependente de mila și generozitatea lor și a guvernului nostru.

În 2020, Nancy Pelosi, prima femeie aleasă în funcția de președinte al Camerei Reprezentanților, a împlinit peste trei decenii de carieră politică, începută în 1987. Ca președintă a Camerei, este una dintre cele mai puternice femei din America. Averea ei este estimată la 120 de milioane de dolari. Capacitatea ei de victimizare este uluitoare.

Iată câteva dintre declarațiile sale memorabile:

> *Alegeți-ne, trageți-ne la răspundere, luați o decizie și vedeți apoi ce iese. Dar vă spun că, dacă democrații vor câștiga și vor obține o majoritate substanțială, Congresul Statelor Unite va fi mai bipartizan.*

Ne ia de proști?

Tot Pelosi a spus:

> *Ajutorul de șomaj creează locuri de muncă mai repede decât orice alt program.*

Serios, chiar ne ia de proști?

Și:

> *Cred că gazele naturale sunt o alternativă ecologică și ieftină la combustibilii fosili.*

Nu am cum să nu întreb: E dezinformată?

Altă declarație marca Pelosi:

> *Dacă ar fi după mine, armele sportive ar fi reglementate strict, iar restul ar fi confiscate.*

Exact așa a procedat Hitler.

În cele din urmă, o replică clasică a lui Pelosi:

> *Să adoptăm proiectul de lege ca să vedem ce conține.*

Citatul complet este „Trebuie să adoptăm proiectul de lege ca să aflăm ce conține, departe de ceața controversei“. Deci acești politicieni ar trebui să ne inspire încredere?

După cum a avertizat Marx:

> *Pentru birocrat lumea este un simplu obiect al activităţii lui.*[21]

Iar Hitler a spus:

Ce noroc pe capul guvernelor că oamenii pe care îi conduc nu gândesc!

În iulie 2021, profesorul Gad Saad a afirmat într-un interviu pentru podcastul *Valuetainment*, moderat de Patrick Bet-David:

După părerea mea, de 40, 50 de ani încoace, ne luptăm cu o altă pandemie decât cea de COVID. Doar că virusul nu este biologic, este mintal. Din acest motiv, am botezat aceste idei patogene sau parazitare. De unde provin ele? Despre originea virusului COVID nu putem vorbi, pentru că acest lucru ar fi, bineînțeles, rasist. Dar ideile patogene de unde provin? Toate se nasc în ecosistemul universitar. Cu alte cuvinte, după cum le reamintesc mereu oamenilor, avem nevoie de intelectuali și profesori pentru a zămisli o parte dintre cele mai prostești idei cu putință.

Gad a mai întrebat:

Cum ne putem vaccina împotriva acestor idei nimicitoare?

Tatăl bogat spunea adesea:

> *Ai grijă pe cine angajezi, mai ales în funcții de conducere. Un marxist bine educat îți poate infecta întreaga companie.*

Din acest motiv, tatăl bogat s-a luptat să își păstreze afacerile nesindicalizate... și a câștigat.

Ca să repet cuvintele lui Ayn Rand din *Revolta lui Atlas*:

> *Când vezi că pentru a produce ai nevoie să obţii permisiunea de la oameni care nu produc nimic, când vezi că banii curg către cei care fac afaceri nu cu bunuri, ci cu favoruri, când vezi că oamenii devin din ce în ce mai bogaţi mai curând prin mită şi şmecherii decât prin muncă, iar legile nu te protejează, dar îi protejează pe ei de tine [...] atunci vei şti că societatea în care trăieşti este condamnată.*

Dar stai puțin... va fi și mai rău de-atât

Pe 11 mai 2021... secțiunea Under Commentary a site-ului Babylon Bee scria ironic:

Unii analiști și experți inteligenți au constatat că există o legătură între recompensarea oamenilor să rămână acasă... și rămânerea lor acasă.

Articolul continuă cu următoarele comentarii:

Este de-a dreptul bizar, a declarat un oficial guvernamental.
Se pare că, atunci când le virezi bani în cont... oamenii nu mai văd niciun rost în a merge la muncă.
Nimeni nu putea să anticipeze acest lucru.

Tată bogat spunea:

Primești întotdeauna ceea ce cumperi. Dacă îi plătești să nu muncească, oamenii vor înceta să mai lucreze.

Pe măsură ce prima etapă a marxism-leninismului se va apropia de final și va începe suprimarea opoziției, elitele intelectuale vor milita pentru adoptarea TMM, Teoria Monetară Modernă, și VMU, Venitul Minim Universal.

TMM: Teoria Monetară Modernă

Ideea centrală a Teoriei Monetare Moderne, sau TMM, este că guvernele cu un sistem monetar fiduciar pot și trebuie să tipărească (sau, în era digitală de astăzi, să creeze apăsând câteva taste) atâția bani cât sunt nevoite să cheltuiască, pentru că nu pot intra în faliment sau insolvență decât în cazul luării unei decizii politice în acest sens.

Au înnebunit? Exact asta a făcut Germania după Primul Război Mondial și Tratatul de la Versailles, determinând constituirea Republicii de la Weimar, ascensiunea lui Adolf Hitler și moartea a 42 de milioane de oameni. Mie îmi place să o numesc TMM: Teoria Monetară Marxistă.

VMU: Venitul Minim Universal

Venitul Minim Universal, VMU, este un program guvernamental prin care orice cetățean adult urmează să primească periodic o sumă de bani. Obiectivele sistemului de acordare a venitului minim garantat sunt ameliorarea sărăciei și înlocuirea altor programe sociale care necesită o implicare birocratică mai mare. Ideea Venitului Minim Universal a

început să se bucure de susținere în Statele Unite în momentul în care tot mai mulți lucrători din producție și din alte sectoare economice au fost înlocuiți de automatizare.

Au înnebunit? În loc să îi învățăm pe elevi să „meargă la școală pentru a obține un loc de muncă“, nu ar fi mai bine să îi învățăm „să meargă la școală și să devină antreprenori, care creează locuri de muncă“?

Î: De ce nu este bine să tipărim bani și să plătim oamenii ca să nu muncească?

R: Cu ce să încep? Ce zici de inflație? Definiția inflației este: „Creștere generală a prețurilor... și scăderea puterii de cumpărare“.

Ca să repet avertismentul lui Warren Buffett:

> *Aritmetica dovedește clar că inflația este un impozit mult mai devastator decât orice alt impozit adoptat de legiuitorii noștri. Inflația are o capacitate fantastică de a devora capitalul.*

Thomas Sowell a avertizat:

Hiperinflația te poate lăsa fără economiile de-o viață, fără ca guvernul să fie nevoit să crească oficial cota de impozitare.

Repet încă o dată cuvintele lui Hitler, pentru că sunt extrem de relevante:

Ce noroc pe capul guvernelor că oamenii pe care îi conduc nu gândesc!

Îți mai aduci aminte vremurile în care făceam haz de necaz și eram capabili de autoironie? Vremurile în care umorul era un instrument, un mecanism prin care puneam în lumină anumite probleme și idei? Comedienii americani au expus cel mai bine situația.

George Carlin a spus:

Nu subestima niciodată puterea oamenilor proști în grupuri mari.

Will Rogers ne sfătuiește:

Bea întotdeauna apă în amonte de gloată.

Gad Saad ne avertizează:

Occidentul suferă în prezent din cauza unei pandemii devastatoare, a unei maladii colective care le

distruge oamenilor capacitatea de a gândi rațional. Spre deosebire de alte pandemii, în care vina este a agenților patogeni biologici, actualul vinovat este un conglomerat de idei proaste, generate în campusurile universitare, care distrug edificiile rațiunii, libertății și demnității individuale.

Gad merge mai departe, susținând:

Strămoșul tuturor ideilor patogene... este postmodernismul.

Î: Ce este postmodernismul?

R: Iată ce are de spus pe acest subiect site-ul Asociației Naționale de Savanți:

Cele două ideologii aflate în competiție în cadrul postmodernismului sunt marxismul și istoricismul, la care se adaugă produsele lor secundare: justiția socială, diversitatea, multiculturalismul, sustenabilitatea și cetățenia globală.
După Al Doilea Război Mondial și demascarea crimelor lui Stalin,

intelectualii marxiști au înlocuit marxismul tradițional, economic, cu o versiune culturală, ba mai mult, au abandonat denumirea de marxism. Primul grup, Școala de la Frankfurt – care a determinat ascensiunea marxismului occidental și a marxismului cultural –, a apărut în Germania. Unii dintre membrii Școlii au emigrat în Statele Unite.

Î: Deci originea postmodernismului este marxistă?

R: Da. În interviul cu Patrick Bet-David, Gad Saad a spus că „potrivit postmodernismului, nu există adevăruri universale".

De aceea am citat fraza atribuită lui Platon:

> *Opinia este cea mai josnică formă de cunoaștere umană. Nu presupune nici responsabilitate, nici înțelegere.*

Î: Ce părere avea Fuller despre postmodernism?

R: Fuller nu ar fi fost deloc de acord cu teza postmodernă,

> conform căreia „nu există adevăruri universale“. Și cu ideea că suntem încătușați de subiectivitatea și preconcepțiile noastre.

Fuller ar fi fost de acord cu Platon, care susținea: *Opinia este cea mai josnică formă de cunoaștere umană. Nu presupune nici responsabilitate, nici înțelegere*. Postmodernismul se bazează pe opinii, preconcepții, diversitate, subiectivitate critică și opresiune. Postmodernismul susține ideea de victimizare de către societate. Postmoderniştii nu reuşesc să înțeleagă că ei sunt problema.

Mă gândesc din nou la cuvintele sfidătoare și dătătoare de speranță ale lui Fuller:

> *Suntem destinați să fim arhitecții, nu victimele viitorului.*

De aceea foarte mulți oameni susțin adoptarea TMM și VMU ca soluții pentru inegalitatea veniturilor.

De-a lungul istoriei, TMM și VMU au determinat creșterea sărăciei, a inegalității veniturilor și a haosului

financiar, au declanșat revoluții și au provocat moartea a milioane de oameni.

Suntem, așadar, la finalul primei etape a marxism-leninismului?

Am prezentat mai multe puncte de vedere. Mi-am făcut o idee despre cum va arăta începutul celei de a doua etape a marxism-leninismului. Cred că am întrezărit viitorul – a doua etapă – cu mult timp în urmă, când zburam pe deasupra castelelor arse de pe fosta rivieră franceză din Vietnam.

O întrebare și mai importantă este: Care este viziunea ta despre viitor?

Ești ca evreii din Germania anului 1933, care s-au lăsat forțați de Hitler să poarte stele galbene în piept? În prezent, purtăm măști și suntem obligați să ne vaccinăm – sub amenințarea pierderii locului de muncă.

În iulie 1983, la aproximativ o lună după moartea sa, a fost lansată postum cartea lui Fuller *Grunch of Giants*, ocazie cu care am reușit să găsesc răspunsul la întrebarea: Care este voia lui Dumnezeu?

GRUNCH este acronimul de la Gross Universal Cash Heist (Furtul Universal de

Bani). În 1983, am întâlnit-o pe Kim, o femeie frumoasă și uimitoare.

În 1984, eu, Kim și prietenul nostru Blair Singer am vândut totul și ne-am mutat din Hawaii în California, pentru a afla dacă putem face voia lui Dumnezeu. Au fost cei mai grei ani din viața noastră. Kim și cu mine am locuit pe străzi pentru o vreme, dar ne-am văzut de drum. Cuvintele lui Fuller ne-au ajutat să mergem mai departe:

> *Dacă vrei ca oamenii să își schimbe modul de gândire, nu te obosi să-i înveți. Dă-le în schimb un instrument a cărui utilizare va da naștere unor noi modalități de a gândi.*

Din 1984 până în 1994 nu am dus-o deloc bine, trecând de la un eșec la altul. Dar nu ne-am dat bătuți.

În 1994, ne-am câștigat libertatea financiară. Kim avea 37 de ani, eu 47. Am avut nevoie de zece ani și am înțeles că trebuie să le împărtășim și altora cum am reușit. Am înțeles că trebuie să creăm instrumente și o cale pentru ca alții să ne păsească pe urme. Misiunea noastră – de a crește bunăstarea

financiară a umanității – a devenit Misiunea The Rich Dad Company.

În 1996, eu și Kim am creat jocul *CASHFLOW*. Am urmat sfatul lui Bucky și „am creat un instrument a cărui utilizare va da naștere unui nou mod de gândire".

Fuller a mai spus:

> *Pentru ca democrația să prospere pretutindeni pe glob, societatea mondială trebuie să învețe cum să prospere.*

În 1996, eu și Kim am creat jocul *CASHFLOW* urmând sfatul înțelept al Mariei Montessori:

> *Ce face mâna, mintea își amintește.*

În 1997, după ce am creat jocul *CASHFLOW*, am scris *Tată bogat, tată sărac*. Am urmat încă o dată sfaturile lui Bucky Fuller:

> *Îndrăznesc să spun că vă așteaptă un viitor în care educația va fi cea mai importantă industrie mondială.*

În 1997, eu și Kim am întemeiat The Rich Dad Company... folosind jocul *CASHFLOW* ca instrument capitalist.

Ne-au inspirat cuvintele lui Fuller:

> *În urmă cu aproximativ 55 de ani [1927] mi-am propus să văd ce poate face concret în numele întregii omeniri un anonim fără bani, cu o soție care depinde de el și un copil abia născut.*

În 1996, am lansat Manifestul nostru capitalist...

Nu am făcut altceva decât să combatem comunismul predat în școlile noastre, creând produse pentru predarea capitalismului în sânul familiilor noastre. La început, Kim și cu mine am fost ironizați și criticați.

Așa că, în 1997, am publicat pe speze proprii *Tată bogat, tată sărac*. Ne-am călăuzit încă o dată după cuvintele pline de înțelepciune ale lui Fuller:

> *Ideile mele au parcurs un proces de apariție prin urgență. Ele ajung să fie acceptate când este nevoie disperată de ele.*

În prezent, *Tată bogat, tată sărac* este în continuare cartea numărul 1 din lume în domeniul finanțelor personale. Pandemia a reprezentat urgența despre care vorbea Fuller. Pandemia a

demascat ideile patogene marxiste provenite din ecosistemul universitar. Ea a pus în lumina reflectorului pericolele gândirii postmoderne și le-a oferit părinților care au copii de vârstă școlară o voce nouă și puternică, ce solicită schimbarea.

Educația postmodernă este lipsită de integritate. Nu își poate păstra forma, pentru că se bazează pe opinii, nu pe principii. Dar cel mai grav dintre toate este că nu reușește să pregătească elevii pentru lumea reală.

În capitolul următor, voi explica cum Fuller și tatăl bogat au combătut ideile marxiste din educația postmodernă... cu ajutorul Principiilor Generalizate.

CAPITOLUL 8

AUTOAPĂRAREA

Doar două lucruri sunt infinite, universul și prostia omenească... dar de primul nu sunt sigur.

– Albert Einstein

Este prostia omenească infinită? Întrebarea nu are cum să nu ne pună pe gânduri. Când privesc lumea din jur, mă

gândesc că nu suntem foarte departe de adevăr. Cuvintele îi sunt atribuite adesea lui Albert Einstein...

Dar un lucru de care sunt sigur este că prostia *mea* este infinită. Din rezervorul meu infinit de prostie îmi extrag cunoștințele, informațiile și, uneori, puțină înțelepciune.

După cum spunea Nelson Mandela:

> *În viață, cel mai glorios lucru nu este să nu cazi niciodată... ci să te ridici după fiecare cădere.*

Școlile predau lecții de prostie atunci când îi pedepsesc pe elevi pentru greșeli. Cum poți învăța fără să greșești niciodată? Cum poate un copil să învețe să meargă dacă nu cade niciodată sau dacă este pedepsit pentru căderile lui?

Dacă Nelson Mandela avea dreptate și „cel mai glorios lucru nu este să nu cazi niciodată“, atunci cum se face că greșelile sunt atât de stigmatizate? Dacă greșești nu înseamnă că ești prost. Omul învață astfel să facă lucrurile mai bine sau diferit. Cu toate acestea, am constatat că profesorii se concentrează asupra greșelilor, nu asupra lecțiilor pe care le-ar putea deprinde din ele. După

părerea mea, acesta este unul dintre motivele pentru care majoritatea profesorilor sunt săraci.

Bucky Fuller a abordat acest subiect, scriind despre modul în care Dumnezeu a creat oamenii:

> *Ființele omenești au fost create cu un picior stâng și un picior drept pentru a greși mai întâi la stânga, apoi la dreapta și iar la stânga, apoi iar la dreapta.*

Eram în public când Fuller a afirmat următorul lucru de pe o scenă:

> *Dumnezeu nu ne-a creat cu un picior corect și un picior greșit.*

O definiție a inteligenței este următoarea:

> *Abilitatea de a dobândi și folosi cunoștințe și abilități.*

Un om inteligent greșește și învață din greșeli. Școlile se concentrează foarte mult asupra memorării „răspunsurilor corecte" și extrem de puțin asupra lecțiilor pe care le putem deprinde din greșeli. Fuller ne-a spus odată:

> *Dumnezeu a creat oamenii în așa fel încât să învețe din greșeli.*

Mă gândesc la bebelușii care învață să meargă, la copiii care învață să pedaleze bicicleta... sau să conducă mașina. Ce s-ar întâmpla dacă am fi pedepsiți după fiecare cădere sau greșeală? Încă am merge cu toții de-a bușilea.

După părerea mea, suntem creați să învățăm din greșeli. Numai că școlile ne pedepsesc pentru greșelile noastre.

Unul dintre citatele mele preferate din Einstein este următorul:

> *Imaginația este mai importantă decât cunoașterea. Cunoașterea este limitată. Imaginația înconjoară lumea.*

Elon Musk a spus:

> *Pe cât posibil, evită să angajezi absolvenți de studii economice. Facultatea de economie nu îi învață pe oameni cum să creeze companii.*

Kim și cu mine am făcut cândva această greșeală. Am plătit o firmă de recrutare ca să ne găsească un director executiv cu studii economice. Am plătit firmei un procent din salariul noului director și acestuia din urmă o primă de 250 000 de dolari la semnarea contractului. Kim și

cu mine suntem de acord cu Elon Musk. Antreprenorii nu au nevoie de studii economice.

Steve Jobs a spus:

> *Inovația face diferența între un lider și un ucenic.*

Ca să repet cuvintele lui Einstein:

> *Imaginația este mai importantă decât cunoașterea.*

Tatăl bogat a spus odată:

> *Antreprenorii au nevoie de imaginație, de curaj și mai ales de modestie, pentru a învăța din greșeli.*

Școala este cel mai mare ucigaș al imaginației. Școala îi învață pe elevi că există răspunsuri corecte și răspunsuri greșite și că doar profesorii cunosc diferența între ele. Sunt sigur că, dacă ar recunoaște că au făcut o greșeală, profesorii ar fi concediați. Sau, cel puțin, aceasta este convingerea lor. Ce mod groaznic de a trăi! Din acest motiv, majoritatea profesorilor sunt săraci. De multe ori, ei consideră că există un singur „răspuns“, o singură cale. Mulți trăiesc cu teama de a nu găsi „răspunsul

corect“, de a face greșeli care i-ar putea determina să descopere și să trăiască viața pe care o merită.

I Love Rock ’n’ Roll

Am fost înnebunit după rock and roll. De aceea am lucrat în această industrie... până când l-am cunoscut pe Bucky Fuller. Una dintre vedetele mele preferate era Jimi Hendrix, o adevărată legendă rock. Nu era profesor universitar... dar era foarte inteligent.

Un citat atribuit de mulți lui Hendrix este următorul:

> *Cunoașterea vorbește, dar înțelepciunea ascultă.*

Căutata piață imobiliară

În 2008, piața imobiliară era foarte căutată. Toată lumea vorbea despre ea. Oamenii își lăsau slujbele pentru a deveni speculatori imobiliari.

Îmi amintesc că eram odată la casă într-un magazin Safeway și vânzătoarea mi-a înmânat cartea ei de vizită. Mi-a zâmbit și mi-a explicat câți bani pot câștiga din speculații imobiliare.

În timp ce-mi punea cumpărăturile în pungi, am întrebat-o: „Ce se va întâmpla dacă piața imobiliară se va prăbuși?“ Mi-a răspuns: „Prețul bunurilor imobiliare va crește mereu.“ Apoi a încercat să mă convingă să investesc. I-am ascultat discursul, dar nu am spus nimic.

Joseph P. Kennedy, tatăl președintelui John Kennedy, a spus cândva:

> *Dacă băieții care îți lustruiesc pantofii încep să îți dea sfaturi bursiere, e timpul să ieși de pe piață.*

În 2008, Ken McElroy și cu mine am anticipat prăbușirea pieței imobiliare. În 2008, știam deja că piața repo se prăbușise. În 2008, Ken și cu mine dețineam aproximativ 2 500 de apartamente.

În acel an, fiindcă băncile simplificaseră criteriile de acordare a creditelor, chiriașii noștri au început să plece, preferând în schimb să își cumpere locuințe. De multe ori, și-au luat case pe care nu și le permiteau. Știam acest lucru pentru că mulți chiriași abia puteau plăti garanția pentru închirierea apartamentului. Prin

urmare, în 2008, Kenny și cu mine am așteptat precauți.

În 2008, s-a declanșat una dintre cele mai mari crize din istorie. Ken și cu mine am anticipat că prăbușirea va avea loc pe piața instrumentelor financiare derivate.

Warren Buffett avertizase:

> *Instrumentele financiare derivate sunt arme de distrugere în masă.*

În loc să dea vina pe uriașele bănci comerciale, presa financiară a pus criza pe seama „investitorilor imobiliari în credite subprime". „Banksterii" – adică „gangsterii cu studii economice" – au fost răsplătiți cu prime de miliarde de dolari, în timp ce oamenii de rând au pierdut totul.

Bogații se îmbogățesc și mai mult pe timp de criză

În 2010, Kim, Ken și cu mine am împrumutat peste 300 de milioane de dolari și am cumpărat mai multe clădiri de apartamente grozave la prețuri mici și cu dobânzi extrem de favorabile.

După cum ne-a învățat tatăl bogat pe mine și pe fiul lui:

> *Banii se fac când cumperi... nu când vinzi.*

Și după cum a spus Warren Buffett:

> *Bogații investesc în timp. Săracii investesc în bani.*

În 2021, Ken, Kim și cu mine am ajuns să controlăm mai mult de 8 000 de spații de închiriat. Avem datorii de peste 1 miliard de dolari și știm din propria experiență că – dacă înțelegi cum funcționează piețele și datoria și știi cum să le exploatezi cu înțelepciune – crizele te pot îmbogăți. În prezent, așteptăm următorul crah.

Prăbușirea pieței repo

După cum am afirmat într-un capitol anterior, pe 17 septembrie 2019 a avut loc o prăbușire masivă pe piața repo, când rata dobânzii a crescut brusc cu 10%.

În aprilie 2021, a început piața repo reversibilă. Din nou, aproape nimeni nu a observat acest lucru.

În 2021, piața bursieră și piața imobiliară au înregistrat maxime istorice datorită stimulentelor guvernamentale care au

inundat economia. În vara lui 2021, în timp ce scriu această carte, telefonul meu s-a înroșit. Aproape toată lumea are o „ofertă unică“ în care vrea să mă convingă să investesc.

FOMO + Lăcomie = Nebunie

A investi în momentul de apogeu al unei piețe este nebunie curată... cu toate acestea, mulți investesc chiar în astfel de clipe. FOMO – Fear of Missing Out („Frica de a Nu Rata Ocazia“) – pune stăpânire pe ei. Lăcomia este nocivă în perioadele de apogeu ale pieței.

Merită să repetăm următorul citat:

> *Doar două lucruri sunt infinite, universul și prostia omenească... dar de primul nu sunt sigur.*

Dacă am învățat un lucru despre natura umană, acesta este că lăcomia îi poate determina pe oameni să facă lucruri prostești.

De ani întregi, îi întreb pe oamenii cu care mă întâlnesc: „Ce v-a învățat școala despre bani?“ Cam 90% dintre ei îmi răspund privind în gol de parcă le-ar fi rușine să spună: „Nimic.“ De cele mai multe ori, sunt oameni educați, care

muncesc din greu. Bănuiala mea este că le este jenă să pună o întrebare. Frica de a nu fi considerați proști, predată în școlile noastre, este epidemică.

După cum spunea psihologul evoluționist și profesorul Gad Saad:

> *Și în acest caz, virusul nu este biologic, este mintal. Din acest motiv, am botezat aceste idei patogene sau parazitare.*
> *De unde provin ele? […] Toate se nasc în ecosistemul universitar. Cu alte cuvinte, după cum le reamintesc mereu oamenilor, avem nevoie de intelectuali și profesori pentru a zămisli o parte dintre cele mai prostești idei cu putință.*

Am crescut într-o familie de profesori foarte educați. În mediul intelectual, este un semn de slăbiciune să spui „Nu știu“.

***Definiția** unui agent **patogen** este: o bacterie, un virus sau un alt microorganism care provoacă îmbolnăvirea.*

Prin urmare, mulți intelectuali cred că au – sau pretind că au – toate răspunsurile. Mai grav decât atât, i-am observat spunând: „Da, știam asta.“ Este mai mult o mișcare defensivă decât o minciună.

Dar indiferent ce este, după părerea mea, este o dovadă a unei minți obtuze.

Îmi plac cuvintele lui Confucius (551–479 î.H.):

> *Omul care întreabă este un prost timp de un minut. Omul care nu întreabă este prost pe viață.*

Gândește-te pentru o clipă de câte ori ți-a fost teamă să nu fii considerat prost? Eu, unul, am pierdut numărul cu mult timp în urmă. Odată ce vei înțelege cât de multe poți învăța punând întrebări, nu îți va mai păsa dacă pari prost.

Frica de a nu fi considerat prost este o idee patogenă.

Când eram în liceu, nu aveam nicio iubită. Într-o zi, tatăl bogat m-a întrebat: „De ce nu inviți nicio fată în oraș?“ Când i-am răspuns „Mi-e teamă să nu mă refuze“, a râs și mi-a zis: „Deci ai decis să spui «Nu» în locul ei.“

Mi-a luat ceva timp ca să scap de această idee patogenă.

În 1983, la câteva luni după moartea lui Fuller, am întâlnit cea mai frumoasă femeie din viața mea. Am aflat că o cheamă Kim. Am întrebat-o imediat dacă

vrea să iasă cu mine la o întâlnire. Mi-a spus „Nu“ timp de șase luni. Am continuat să o invit în oraș, am continuat să par prost, până când într-o zi mi-a spus „Da“. Fără Kim, The Rich Dad Company nu ar fi existat. Nu aș fi fost astăzi un om bogat dacă m-aș fi dat bătut după primul „Nu“ al lui Kim.

Îngăduie-mi să te întreb: De câte ori te respingi pe tine însuți?

Voi repeta sfatul înțelept al lui Confucius:

> *Omul care întreabă este un prost timp de un minut. Omul care nu întreabă este prost pe viață.*

După părerea mea, educația modernă este construită pe temelia fricii. La finalul școlii, majoritatea oamenilor rămân cu teama de greșeală, de a nu fi considerați proști... și cu frica de eșec.

Virusul fricii

După cum spunea Gad Saad: „Este un virus mintal.“ După părerea mea, educația este un virus al fricii. De aceea prostia este infinită. Virusul fricii este principalul motiv pentru care majoritatea oamenilor nu vor fi niciodată bogați. Oamenii termină școala cu o frică de

greșeală atât de mare, încât rămân pe viață proști și, în multe cazuri, săraci. Toate acestea, pentru că este mult mai ușor să pretinzi că știi totul decât să pui întrebări care să îți destupe mintea și să te învețe lucruri noi. În opinia mea, frica este motivul principal pentru care prăpastia între bogați și săraci, între cei care au și cei care nu au se cască tot mai adânc.

Conflictul între teamă și libertate

Pentru a înrăutăți și mai mult lucrurile, virusul fricii îi determină pe mulți să se agațe toată viața de sentimentul de siguranță, în loc să încerce să dobândească libertatea – libertatea adevărată.

Tatăl meu bogat nu a terminat școala. A abandonat-o la 13 ani, fiindcă, după moartea tatălui său, a trebuit să preia afacerea familiei. Tatăl meu bogat a făcut un lucru rar. A recunoscut în sinea lui că nu știe totul și s-a înconjurat de „sclavi ai creierului“, cum îi numea Fuller.

Istoria educației începe cu suveranii războinici analfabeți și ambițioși care au finanțat școlile pentru a exploata „sclavii creierului“. După cum spunea Fuller:

> *Am descoperit că începuturile istorice ale școlilor și educației au fost inițiate și susținute economic de suveranii războinici analfabeți și extrem de ambițioși... care aveau nevoie de o varietate de sclavi ai creierului... cu care să îi copleșească logistic și balistic pe adversarii expansiunii lor teritoriale.*

Tatăl bogat nu a absolvit liceul și cu atât mai puțin facultatea, așa că s-a folosit de „sclavii creierului“ – avocați și contabili – pentru a cuceri domenii pe care nu le cunoștea sau în care nu avea experiență.

După cum am scris și în cărțile anterioare, momentele mele preferate erau ședințele lunare pe care tatăl meu bogat le organiza într-o zi de sâmbătă. Cumpăra micul-dejun, iar „sclavii creierului“ veneau să își împărtășească cunoștințele. Tatăl meu bogat punea întrebări, își expunea problemele de afaceri, apoi asculta.

Eu și Mike, fiul tatălui bogat, stăteam, savuram micul-dejun și, în două ore, învățam mai multe despre lumea reală

decât în liceu. Tatăl bogat nu făcea altceva decât să își expună problemele de afaceri și să le pună întrebări numeroșilor oameni foarte inteligenți din jurul mesei – „sclavi ai creierului“: contabili, avocați, ingineri constructori, specialiști în resurse umane, agenți imobiliari, brokeri de asigurări și așa mai departe. Nu își permitea să îi plătească la oră, așa că le cumpăra micul-dejun și ei se simțeau bine arătând cât de deștepți sunt... și rezolvând astfel problemele tatălui meu bogat. În plus, mulți din grup s-au împrietenit la cataramă și au început să facă afaceri între ei.

După cum spunea Jimi Hendrix:

> *Cunoașterea vorbește... dar înțelepciunea ascultă.*

Tatăl bogat punea întrebări și asculta. Așa s-a îmbogățit.

Și, întocmai cum spunea Fuller:

> *Suveranii războinici le-au viciat amenințarea, făcându-i pe toți specialiști și rezervându-și dreptul exclusiv de a gândi și de a acționa multilateral.*

Fuller ne-a spus la cursuri:

Școlile îi învață pe elevi să fie specialiști. Eu vă învăț să fiți generaliști.

Specialiștii se concentrează la detalii. Generaliștii se concentrează la imaginea de ansamblu. Specialiștii – „sclavii creierului" – au rămas la un nivel inferior, iar tatăl meu bogat s-a îmbogățit. Imperiul afacerilor sale s-a răspândit în întregul stat Hawaii. În prezent, hotelul Hyatt Regency ocupă cea mai proeminentă poziție de pe plaja Waikiki. În 1969, grație micului-dejun oferit o dată la câteva sâmbete, tatăl bogat a achiziționat terenul de sub acest magnific hotel. L-a vândut chiar înaintea crizei din 2008 și a câștigat o avere.

Repet încă o dată cuvintele lui Jimi Hendrix:

Cunoașterea vorbește... dar înțelepciunea ascultă.

Tatăl bogat s-a îmbogățit pentru că a ascultat de oameni deștepți.

Î: Cum vicia tatăl bogat amenințarea reprezentată de sclavii creierului?

R: Dacă vreunul dintre sclavii creierului avea o idee care îi

stârnea interesul, tatăl bogat îl angaja pe loc, promițându-i că îi va plăti salariul cerut.

Î: Așadar, doar tatăl bogat câștiga de pe urma cunoștințelor sclavului creierului pe care îl angaja?

R: Exact. Tatăl bogat „vicia“, adică strica sau afecta intenționat puterea sclavilor inteligenți, plătindu-i să se specializeze și să îi rezolve problemele. Și toată lumea savura micul-dejun gratuit, deductibil din impozite, oferit de tatăl meu bogat.

Î: La vârsta de 10 ani... știai că vei ajunge suveran războinic?

R: Da. Mi-am dat seama că nu sunt suficient de inteligent ca să devin sclav al creierului. Mi-am dat seama că nu sunt suficient de inteligent ca să fiu avocat, contabil sau medic. Dar am înțeles că sunt suficient de inteligent ca să fiu capitalist.

Tatăl bogat a folosit Cashflow Quadrant pentru a ne învăța pe mine și pe fiul său

să devenim capitaliști, să ocupăm segmentele B și I ale cadranului.

Suveranii războinici sunt capitaliști și ocupă partea dreaptă a cadranului. Majoritatea sclavilor creierului sunt specialiști, prizonieri ai educației lor, și ocupă segmentele E și S.

The Rich Dad Company creează produse pentru cei care prețuiesc libertatea mai mult decât siguranța locului de muncă, indiferent de segmentul pe care îl ocupă în cadran.

Henry Ford (1863–1947), unul dintre marii capitaliști americani, a spus următoarele despre siguranța financiară:

> *Dacă speranța ta de independență sunt banii, nu îi vei găsi niciodată. Singura siguranță reală pe care o poate avea cineva pe această lume este rezerva sa de cunoștințe, experiență și abilități.*

A deveni capitalist este o măsură de autoapărare financiară împotriva comunismului. De exemplu, în ultimii 25

de ani, The Rich Dad Company s-a dezvoltat într-un brand global, descentralizat, a devenit o rețea. Rețelele sunt neprețuite. Rețelele globale, descentralizate, sunt o pavăză împotriva comunismului centralizat. McDonald's este o rețea descentralizată de francize din industria fast-food. Bitcoin este o rețea descentralizată de criptomonede. Rich Dad este o rețea globală de educație financiară, construită de comercianții de cărți și de liderii voluntari care administrează cluburile CASHFLOW.

Adevărații capitaliști construiesc și aparțin rețelelor globale descentralizate. Școlile produc sclavi ai creierului fără rețele.

Lecții gratuite – Desenele animate predau lecții de capitalism

Am produs în sprijinul Manifestului capitalist al Rich Dad un serial de desene animate. Animațiile simplifică educația financiară și o fac mai plăcută pentru oamenii de toate vârstele. Este o modalitate de combatere a comunismului predat în școlile noastre prin predarea capitalismului în sânul familiilor noastre.

Primul desen animat este despre un rege, un suveran războinic, care vrea să păstreze

controlul asupra regatului său. Merlin, sfetnicul său înțelept și de încredere, îi propune să întemeieze un sistem școlar propriu. La început, regele este șocat. „Să ne educăm oamenii?“ îl întreabă pe Merlin. Iar Merlin îi răspunde că scopul sistemului educațional este să creeze „specialiști“, sclavi ai creierului.

Dezvoltându-și propriul sistem școlar și învățându-i pe elevii inteligenți să se specializeze, puterea regelui crește, la fel și averea sa.

După cum a avertizat Bucky Fuller:

Specializarea este, de fapt, doar o formă sofisticată de sclavie, prin care „expertul“ este păcălit să își accepte condiția de sclav, în schimbul sentimentului că se află pentru tot restul vieții într-o poziție privilegiată din punct de vedere social și cultural, așadar, extrem de sigură.

Cum ne învață școlile să fim săraci

Sistemul educațional îi învață pe elevi și studenți să fie săraci într-o sumedenie de moduri. Unul dintre ele este să îi îndoctrineze să lucreze pentru siguranța

locului de muncă. Mantra este următoarea:

> *Mergi la școală, ia-ți o slujbă, muncește din greu, plătește impozite, economisește, cumpără-ți o casă, pentru că locuința este un activ și cea mai importantă investiție a ta, pune bani deoparte pentru pensie investind în acțiuni, obligațiuni, fonduri mutuale și ETF-uri.*

În multe privințe, siguranța – inclusiv siguranța locului de muncă – reprezintă opusul libertății. Odată cu libertatea vin și alegerile, iar din acest motiv pun un preț foarte mare pe libertate... pe toate tipurile de libertate.

Î: Așadar, atunci când școlile ne pedepsesc pentru greșeli, dobândim mai puține cunoștințe, experiență și abilități?

R: Da.

Î: Dar dacă avem o slujbă și ne temem să nu fim concediați din cauza greșelilor noastre, dobândim mai puține

cunoștințe, experiență și abilități?

R: Da. Virusul mintal al sistemului educațional te face să crezi că greșelile te prostesc.

Î: Oamenii care „memorează răspunsurile corecte“ și „nu greșesc“ nu sunt deștepți?

R: Da. Dimpotrivă chiar. Greșelile te ajută să devii mai inteligent – dacă înveți din ele. Când greșești și înveți, câștigi cunoștințe, experiență și abilitatea de a folosi cunoștințele respective. Dacă nu greșești – de frică –, prostia ta rămâne infinită.

De aceea cuvintele următoare sunt atât de profunde:

Informația este cunoaștere. Singura sursă de cunoaștere este experiența.

Î: Asta înseamnă că trebuie să găsim un loc în care să putem greși și învăța fără teama de a fi considerați proști sau concediați?

R: Da. Gândește-te în felul următor: Tiger Woods, probabil cel mai mare jucător de golf din istorie, a avut mai multe lovituri proaste și a ratat mai multe puncte decât o voi face eu vreodată. De aceea este cel mai mare.

Sau gândește-te la Thomas Edison... care a eșuat de 1 014 ori înainte să inventeze becul electric. În școală, profesorii îl considerau pe Edison – unul dintre cei mai mari inventatori ai Americii – un „zăpăcit".

Î: Ce înseamnă *zăpăcit*?

R: Confuz sau incapabil să gândească limpede.

Fuller a spus:

Sunt convins că toți oamenii se nasc cu mai multe înzestrări decât bănuim. Majoritatea se nasc genii, dar se „degenializează" rapid.

Elon Musk a spus, se pare, următoarele:

Nu confunda școala cu educația. Eu nu am fost la Harvard, dar cei care lucrează pentru mine, da.

Elon Musk este genial. Este antreprenor, capitalist și suveran războinic. Angajații lui, care au studiat la Harvard, sunt „sclavi ai creierului“. A deveni suveran, antreprenor și capitalist este o măsură de autoapărare împotriva sclavilor creierului comuniști, aflați la conducerea școlilor noastre.

Dacă vrem să învingem comunismul predat de sclavii creierului în școlile noastre, trebuie să învățăm cât mai mulți oameni să fie suverani războinici... în familiile noastre.

Gândeste-te la următoarele cuvinte: prostia este infinită.

Infinitul este căminul antreprenorilor, capitaliștilor și al suveranilor războinici. Infinitul nu este căminul sclavilor creierului.

În capitolul următor voi analiza modul în care suveranii războinici obțin profituri infinite.

CAPITOLUL 9

PROFITURI INFINITE

Cunoașterea este putere, spun unii, dar nu este adevărat. Caracterul este putere.

– Sathya Sai Baba (1926–2011)

Sai Baba a fost un guru și un filantrop indian. Organizația fondată de el are peste 2 000 de centre, în 120 de țări. Prin intermediul organizației, Sai Baba a înființat o rețea de spitale de specialitate și generale gratuite, mai multe clinici medicale, unități de furnizare de apă potabilă, o universitate, ashramuri și școli.

Acest capitol este dedicat profiturilor infinite. Profiturile infinite reprezintă modul prin care poți dobândi puterea de a crea bani fără bani. Singurul lucru de care ai nevoie este să înveți... ce este infinitul.

Alocarea resurselor limitate

Înainte să înveți ce este infinitul, este important să înțelegi că educația modernă este bazată pe penurie.

De exemplu, unul dintre cei mai importanți gânditori economici este Thomas Malthus (1766–1834). Economia malthusiană este o teorie economică bazată pe creșterea populației și pe penuria de resurse capabile să susțină viața pe planeta

noastră. Pe scurt, economia malthusiană se referă la alocarea de resurse limitate. Ideile lui continuă să influențeze și să molipsească toate discuțiile economice. De multe ori, discuția se concentrează pe penurie prezentată în opoziție cu abundența. Infinitul este mai presus decât abundența.

Interesant este că Thomas Malthus nu avea studii economice. Era cleric de profesie și a devenit cunoscut prin discursurile sale despre economie politică și demografie. Lucrările sale au avut un impact puternic – pozitiv și negativ – asupra altor economiști, cum ar fi John Maynard Keynes și Karl Marx.

KISS: Fă Totul Super Simplu

Economia modernă este economia penuriei. Pentru a obține profituri infinite, trebuie să înțelegem economia infinitului și a penuriei.

Devii ceea ce studiezi

În 1974, am părăsit Infanteria Marină a SUA. Ambii mei tați – tatăl bogat și tatăl sărac – erau de acord într-o privință. Amândoi credeau că trebuie să îmi continui educația, să îmi aprofundez studiile și să învăț pe tot parcursul vieții.

Tatăl bogat mi-a spus:

> *Viața omului se încheie… atunci când încetează să mai învețe.*

Tatăl sărac mi-a spus:

> *Devii ceea ce studiezi.*

De exemplu, am fost la școala de aviație pentru a deveni pilot. Am studiat cu tatăl bogat pentru a deveni capitalist și antreprenor.

Dacă aș fi vrut să devin specialist – medic sau avocat –, aș fi mers la facultatea de medicină sau de drept. Fuller numea produsele acestor specializări înguste „sclavi ai creierului“.

După cum spunea Marx în *Manifestul comunist*:

> *Burghezia a despuiat de aureola lor toate activităţile pînă atunci venerabile şi privite cu smerenie. Ea a transformat pe medic, jurist, preot, poet, om de ştiinţă în muncitorii ei salariaţi.*[22]

Deși ambii mei tați erau de acord că educația și învățarea pe tot parcursul vieții sunt importante, aveau păreri diferite despre obiectul de studiu și locul potrivit pentru învățare. Tatăl bogat

călătorea des în Honolulu pentru a participa la cursuri de afaceri și seminare. Tatăl sărac nu a părăsit niciodată sistemul universitar. După opinia lui, tot ce nu se preda într-o universitate nu era educație adevărată.

Tatăl sărac credea că tatăl bogat este nechibzuit pentru că participa la seminare. Tatăl bogat credea că tatăl sărac este nechibzuit pentru că studia în universitate.

Dar măcar erau de acord că învățarea pe tot parcursul vieții este importantă.

Problema educației moderne

Știu că voi repeta cele spuse deja într-un capitol anterior, însă, după părerea mea, este important să reanalizăm comentariile lui Gad Saad despre deficiențele educației postmoderne, bazate pe marxism, care este dominantă în școlile noastre:

> *Occidentul suferă în prezent din cauza unei pandemii devastatoare, a unei maladii colective care le distruge oamenilor capacitatea de a gândi rațional. Spre deosebire de alte pandemii, în care vina este a agenților patogeni biologici,*

actualul vinovat este un conglomerat de idei proaste, generate în campusurile universitare, care distrug edificiile rațiunii, libertății și demnității individuale.

Am avut norocul să am două figuri paterne în viața mea – doi bărbați cu puncte de vedere diferite despre tipul util de educație, despre suveranii războinici și sclavii creierului.

De exemplu, tatăl sărac voia să îmi reiau studiile, să obțin diploma de master, apoi doctoratul. Nu îi păsa ce materii studiez, atât timp cât obțineam diplomele postuniversitare: masterul și doctoratul.

În 1973, pe vremea când eram încă pilot în infanteria marină, în Hawaii, am urmat cursurile serale ale Universității din Hawaii. M-am înscris la programul de studii economice. Nu îmi era ușor să merg la cursuri, printre tinerii mei colegi, îmbrăcat în uniforma de pilot al Infanteriei Marine a SUA.

În 1973, Războiul din Vietnam nu se încheiase încă. Iar protestele antirăzboi erau în toi. În 1973, a participa la astfel de proteste era un lucru „cool“. Așa că

evitam orice contact în clasă cu ceilalți colegi.

După șase luni, am renunțat la cursuri. Nu din cauza protestelor antirăzboi, ci a plictiselii. Fusesem ucenicul tatălui bogat încă de la vârsta de 10 ani și învățămintele lui despre afaceri nu se potriveau cu lecțiile oferite de profesorii mei. Pe scurt, profesorii mei predau după manuale. Tatăl meu bogat preda după viața reală.

Începând de la vârsta de 10 ani, de aproximativ două ori pe săptămână, studiam cu tatăl bogat jucând *Monopoly*, apoi aplicam cele învățate în joc lucrând în biroul lui și sprijinindu-l în gestionarea investițiilor.

După cum spunea Maria Montessori:

> *Ce face mâna, mintea își amintește.*

Și după cum spunea Albert Einstein:

> *Singura sursă de cunoaștere este experiența.*

Cea mai bună educație

Am obținut cea mai bună educație posibilă colectând chiriile de la chiriașii tatălui meu bogat. Nu departe de sediul

firmei lui, tatăl bogat construise proprietăți de închiriat. Una dintre primele mele sarcini a fost să colectez chiria de la chiriașii restanți. În mod evident, mulți erau stânjeniți când un copil de 10 ani le bătea la ușă și le cerea banii de chirie.

Donald Trump mi-a spus odată că tatăl său l-a pus să facă același lucru când era mic. Este o lecție financiară minunată.

Să stau să le ascult poveștile jalnice, triste și nefericite – pretextele pentru care nu aveau bani, în timp ce televizorul urla pe fundal – a fost de departe cea mai bună lecție financiară pe care aș fi putut-o primi vreodată în viața reală. Să le ascult poveștile jalnice... a fost o lecție de psihologie umană de nivel universitar. Asta nu înseamnă că nu îmi părea rău pentru ei sau că nu îi compătimeam. Ba da. Nimeni nu asistă indiferent la suferința umană. Dar am învățat că mila sau compasiunea nu le poate rezolva problemele fundamentale.

Cu alte cuvinte, nu banii erau problema lor. Și mi-am dat seama că, oferindu-le bani, problemele lor nu se vor rezolva.

Acest lucru n-ar fi făcut decât să le agraveze problemele.

După cum spunea Jimi Hendrix:

> *Cunoașterea vorbește, dar înțelepciunea ascultă.*

În 2021, America a atins un nou prag al sărăciei, fiindcă milioane de oameni au fost instruiți să aștepte stimulentele guvernamentale, însoțite de mesajul: „Guvernul vă va rezolva problemele."

Socialismul în America

După părerea mea, cea mai mare amenințare pentru America de astăzi o reprezintă dezvoltarea statului social și răspândirea misecuvenismului.

Sfârșitul independenței americane a început odată cu Legea securității sociale, elaborată de președintele Franklin D. Roosevelt în 1935.

Securitatea socială va falimenta în 2034.

Sursa: Congressional Budget Office

În 1965, președintele Lyndon B. Johnson a semnat adoptarea legii Medicare.

Medicare va falimenta în 2026.

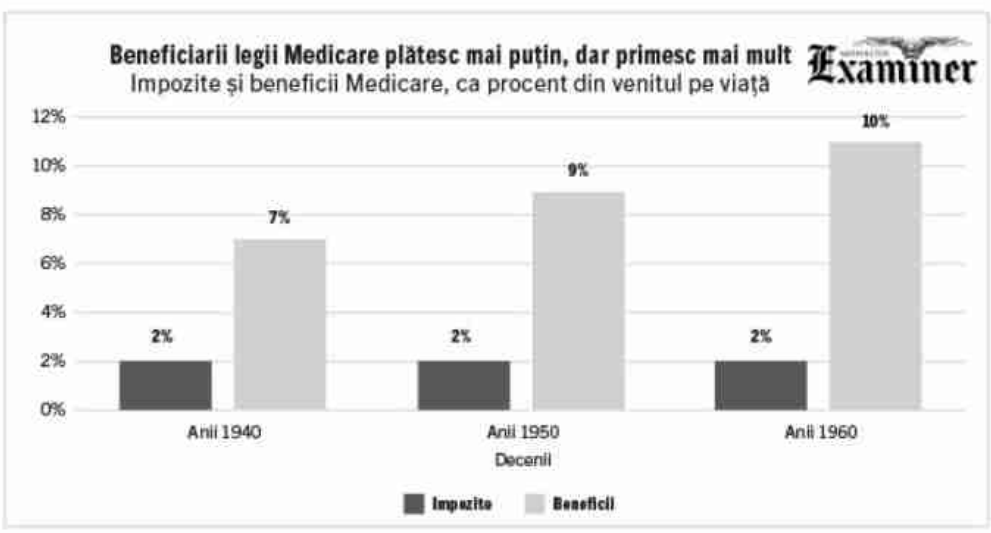

Sursa: Congressional Budget Office

Ronald Reagan a avertizat:

> *Medicina este o metodă tradițională de impunere a etatismului sau socialismului.*

Și Lenin a avertizat:

Medicina este cheia de boltă a socialismului.

Repet avertismentul lui Henry Ford:

Dacă speranța ta de independență sunt banii, nu îi vei găsi niciodată. Singura siguranță reală pe care o poate avea cineva pe această lume este rezerva sa de cunoștințe, experiență și abilități.

Majoritatea chiriașilor de la care colectam bani erau oameni buni și muncitori. Aveau slujbe. Mulți absolviseră liceul. Câțiva terminaseră și facultatea. Problema lor era că încetaseră să învețe. Bănuiesc că majoritatea mizau că bătrânețea lor va fi asigurată de Legea securității sociale și de Medicare.

În 2020 și 2021, pe măsură ce Legea securității sociale și Medicare dau faliment, numărul oamenilor fără locuință a înregistrat o creștere explozivă.

Deci, în loc să fac studii de master (și, eventual, de doctorat), tatăl bogat m-a sfătuit să învăț cum să investesc în imobiliare și să devin antreprenor. Îmi spunea adesea:

> *Scopul unei afaceri este să achiziționezi bunuri imobiliare.*

Dacă ai citit *Tată bogat, tată sărac*, îți amintești probabil că Ray Kroc, proprietarul McDonald's, spunea:

> *McDonald's nu este o afacere cu hamburgeri. McDonald's este o afacere imobiliară.*

McDonald's deține acum mai multe proprietăți decât Biserica Catolică.

Și tatăl bogat era implicat în afaceri imobiliare. Nu își cumpăra imobilele. Afacerile lui îi cumpărau imobilele.

Știam că imobiliarele sunt o cale către îmbogățire. În 1973, am văzut la televizor o reclamă care spunea: „Și tu poți cumpăra imobiliare fără bani." Fiindcă solda mea nu era foarte mare, am telefonat la numărul de pe ecran și m-am înscris la un curs gratuit. Așa am aflat că acela era o fațadă pentru un alt curs, de trei zile, care costa 385 de dolari – o avere pentru mine, care aveam o soldă lunară de 500 de dolari. Cu toate acestea, am plătit cu cardul de credit și peste câteva săptămâni m-am prezentat la curs. Cursul semăna cu cele la care participa tatăl meu bogat... considerate

de tatăl meu sărac o risipă de bani și o înșelătorie, fiindcă nu erau organizate de profesori universitari.

Mi-a plăcut la nebunie cursul de trei zile. Instructorul nostru era un investitor imobiliar adevărat. A venit cu fotografii și contracte reale pe care le încheiase „fără să aibă bani". Am descoperit că îmi place să învăț... de la profesori adevărați.

La sfârșitul cursului, instructorul ne-a spus:

Cursul abia acum începe.

Pentru o clipă, n-am înțeles ce-a vrut să spună. Credeam că tocmai se încheiase cursul. Apoi m-am gândit din nou la cuvintele lui Jimi Hendrix:

Cunoașterea vorbește, dar înțelepciunea ascultă.

Am ascultat apoi un investitor imobiliar adevărat, care ne-a dat teme adevărate, din viața adevărată. Tema lui a fost să evaluăm 100 de proprietăți în 90 de zile. După inspectarea fizică a fiecărei proprietăți, trebuia să scriem un raport de o pagină despre avantajele și dezavantajele sale, pe baza ghidurilor furnizate de el pentru evaluarea proprietăților.

Pentru noi, cei 30 de începători prezenți la curs, sarcina părea destul de simplă. Nu trebuia să cumpărăm nimic în următoarele 90 de zile, așa că mulți am răsuflat ușurați. Toți cei 30 de cursanți au promis să îndeplinească această temă simplă. La sfârșitul celor 90 de zile, cred că mai puțin de cinci s-au ținut de cuvânt. Asemenea chiriașilor tatălui bogat care întârziau cu plata, majoritatea cursanților nu evaluaseră cele 100 de proprietăți pentru că „intervenise ceva".

Eu mi-am făcut tema. Am căutat 100 de proprietăți în 90 de zile și am achiziționat un apartament cu un dormitor și o baie, lângă litoralul insulei Maui – fără să am bani.

Prețul proprietății, scoasă la executare silită, era de 18 000 de dolari, cu o reducere de 10%. Am scos cardul de credit, am achitat avansul de 1 800 de dolari și, peste câteva săptămâni, am intrat în posesia primei mele investiții imobiliare.

După achitarea creditului ipotecar și a cheltuielilor, venitul meu lunar era de 25 de dolari. În schimb, profitul era infinit, pentru că nu investisem niciun ban din veniturile proprii.

Într-adevăr, 25 de dolari nu era o sumă mare, dar era infinită. Profiturile infinite reprezintă modul în care poți dobândi puterea de a crea bani fără bani. Singurul lucru de care ai nevoie este să înveți ce este infinitul.

Tema pentru acasă devine o obișnuință

Peste câteva luni, instructorul imobiliar a venit în oraș și am luat prânzul împreună. Eram nerăbdător să îi spun ce învățasem făcându-mi temele.

La finalul prânzului, instructorul mi-a spus:

> *Transformă-mi temele într-un obicei. Eu îndeplinesc zilnic sarcina pe care am alocat-o clasei tale. Această sarcină este un obicei pentru mine. De aceea câștig atât de mulți bani.*

În prezent, sunt suficient de în vârstă încât să pot beneficia de Legea securității sociale și Medicare, dar merg săptămânal la sală și analizez noi oportunități de investiții. Au devenit un obicei pentru mine.

În timp ce vorbeam cu instructorul, m-au năpădit amintirile de la vârsta de 10 ani, când colectam chiriile și ascultam scuzele și poveștile jalnice ale chiriașilor. Acei oameni încetaseră să mai învețe, ba mai mult, își făcuseră un obicei din a-și găsi scuze, din a spune povești despre nenorocirea lor și din a se uita la televizor. Își dezvoltaseră năravuri de oameni săraci.

Mentalitatea penuriei

Deși majoritatea chiriașilor tatălui meu bogat erau educați, aveau slujbe și erau oameni cinstiți, cei mai mulți dintre ei erau molipsiți de lecțiile despre penurie.

De aceea, oamenii precum tatăl meu sărac, o persoană foarte educată de altfel, repetau mereu:

Nu-mi permit.

Tatăl meu sărac avea doctoratul în „Nu-mi permit".

Cum să reușești?

Unii oameni mă întreabă: „Cum se face că tu, Kim și Kenny ați reușit să obțineți proprietăți de 300 de milioane de dolari

după criza creditelor imobiliare subprime din 2008?“ Le răspund mereu:

> *Ne facem temele. Ne facem temele zi de zi. A devenit un obicei al nostru.*

Repet cuvintele lui Henry Ford:

> *Dacă speranța ta de independență sunt banii, nu îi vei găsi niciodată. Singura siguranță reală pe care o poate avea cineva pe această lume este rezerva sa de cunoștințe, experiență și abilități.*

Acordarea de stimulente

În 2020, guvernul a început să distribuie gratuit bani sub formă de „stimulente“ financiare Socialiştii şi marxiştii numesc aceste măsuri TMM, Teoria Monetară Modernă, și VMU, Venitul Minim Universal. Eu le numesc „comunism“.

Următoarele cuvinte i-au fost atribuite lui Marx:

> *Proprietarii de capital vor stimula membrii clasei muncitoare să cumpere din ce în ce mai multe bunuri, locuințe și tehnologii scumpe, determinându-i să ia împrumuturi din ce în ce mai*

costisitoare, până când datoria lor va deveni insuportabilă. Datoria neachitată va duce la falimentul băncilor, care vor trebui naționalizate, iar statul va fi nevoit să pășească pe drumul care va conduce în cele din urmă la comunism.

Comunismul... în doi pași simpli

Repet cuvintele Partidului Comunist Britanic și ale lui Karl Marx:

Democrația este calea spre socialism.

Primul pas este Democrația... al doilea este Socialismul. Iar al treilea pas este Comunismul.

După cum am învățat în școala militară, marxism-leninismul este ideologia pe care intelectualii occidentali o numesc „comunism". Marxism-leninismul se desfășoară în două etape.

Definiția socialismului:

Teorie politică și economică a organizării sociale, potrivit căreia mijloacele de producție, de distribuție și de schimb trebuie să fie deținute sau reglementate de stat.

Primul pas

În prima etapă, un partid de avangardă se infiltrează în democrație și începe procesul educațional. Teoria Critică Rasială și educația postmodernă sunt predate acum în școli, în afaceri și chiar în armată.

Scopul principal al partidului de avangardă este să preia puterea „în numele proletariatului", al „clasei muncitoare", al celor asupriți de burghezie, adică de „clasa superioară". Acțiunile Black Lives Matter corespund cu procesul de infiltrare.

Faptele care confirmă încheierea primei etape a marxism-leninismului sunt următoarele:

1. Cenzurarea președintelui Trump
2. Originea îndoielnică a COVID-19
3. Finanțarea Laboratorului Wuhan de către Statele Unite
4. Concedierea medicilor care au pus întrebări despre COVID-19
5. Închiderea afacerilor... și transformarea Americii într-un stat polițienesc

6. Închiderea școlilor... și instituirea învățământului de la distanță
7. Închiderea bisericilor
8. Obligativitatea purtării măștilor... la fel cum Hitler i-a obligat pe evrei să poarte stele galbene
9. Arestarea unor oameni-cheie pentru Trump, cum ar fi generalul Flynn și Roger Stone
10. Preluarea puterii de către Biden și Harris în urma unor alegeri controversate
11. Învinuirea lui Trump pentru atacul asupra Capitoliului din 6 ianuarie 2021
12. Incendierea și jefuirea marilor orașe
13. Tăierea finanțării poliției
14. Încetarea construirii zidului lui Trump de la frontiera sudică
15. Deschiderea frontierei sudice pentru toți imigranții
16. Acordarea de stimulente financiare pentru cei care nu muncesc

17. Tipărirea a trilioane de dolari calpi
18. Crearea unei bule bursiere mai mari decât cea din 2008
19. Creșterea numărului de oameni fără locuință, disperați, violenți
20. Creșterea continuă a numărului de americani dependenți de ajutoarele guvernamentale

Evenimente viitoare posibile:

1. Cea mai mare criză bursieră din istoria lumii
2. Hiperinflația
3. Cea mai mare depresiune economică din istoria lumii
4. Tulburările civile care pot declanșa o revoluție
5. Trecerea în etapa a doua a marxism-leninismului... și începutul comunismului.

Suprimarea a început. Prima etapă se apropie de final. Indiciile sunt vizibile peste tot în jur: suprimarea opoziției, cenzura, tăierea finanțării poliției, arestarea criticilor și primele semne de revoltă civilă.

Americanii trăiesc stăpâniți de teamă

În 2020, America a fost divizată și cuprinsă de o pandemie de frică. America se teme de un grup mic de huligani reprezentanți ai Culturii Anulării, ai Tineretului Hitlerist Modern. Americanii trăiesc stăpâniți de frica de americani.

Gad Saad a lansat următorul avertisment despre teroriștii intelectuali:

> *Justițiarii sociali și cei de teapa lor sunt teroriști intelectuali și, fără să ajungă să formeze vreodată majoritatea populației, pot face ravagii pentru rațiunea și viața noastră publică, limitând disponibilitatea oamenilor de a vorbi și de a gândi liber.*

Dennis Prager, fondatorul Universității Prager, a spus următoarele despre libertatea cuvântului:

> *Există două modalități de sufocare a libertății cuvântului. Restricționarea libertății de exprimare și interzicerea anumitor subiecte. Această strategie este fățișă. Un alt mod – mai perfid –*

de limitare a libertății cuvântului este prin schimbarea limbajului pe care îl folosesc oamenii.

Schimbarea limbajului nostru

Gad Saad a spus următoarele despre corectitudinea politică:

Inițiativele lingvistice corecte politic sunt greșite și nocive. Ele creează „victime" de profesie, ale misecuvenismului, care pretind să nu fie jignite cu nimic, și creează astfel o atmosferă înăbușitoare, în care oamenii pășesc ca pe coji de ouă, de teamă să nu comită vreun delict lingvistic capital.

Războiul Rece și nu prea

În anii 1960, America era în Război Rece cu Rusia. În 1962, am văzut pe fereastra bucătăriei noastre explozia unei bombe atomice.

Între 1965 și 1969, profesorul meu de economie, fost pilot pe un avion B-17 în Al Doilea Război Mondial, ne-a cerut să îi studiem pe Marx, Lenin, Stalin, Hitler și Mao. Ne-a pregătit astfel pentru următorul război.

În 1966, am plecat în Vietnam, ca aspirant pe o navă care transporta bombe. În 1973, ca pilot în infanteria marină, am zburat deasupra plajelor rivierei franco-indochineze și am văzut întruchipându-se sub ochii mei avertismentele profesorului meu de marxism-leninism.

În 2006, am publicat prima carte scrisă împreună cu Donald Trump. Cartea, intitulată *De ce vrem să fii bogat*[23], a transmis mesajul nostru despre viitor: pregătește-te de vremuri tulburi.

În 2008, piața creditelor subprime s-a prăbușit. În 2020, economia s-a închis la nivel global și au început revoltele. În 2020, am trecut cu mașina pe lângă magazinul Neiman Marcus, de lângă sediul firmei mele din Scottsdale, Arizona, și mi-am dat seama că trebuie să scriu această carte.

În 2020, am simțit că urmează a doua etapă a marxism-leninismului.

Socialismul rebotezat

Președintele Ronald Reagan a avertizat:

> *În 1927, socialistul american Norman Thomas, de șase ori*

> *candidat la președinție din partea Partidului Socialist, a spus că poporul american nu va vota niciodată pentru socialism. Dar a spus că, sub numele de liberalism, poporul american va adopta fiecare punct al programului socialist.*

După cum a spus Hrușciov:

> *Voi, americanii, sunteți foarte creduli.*

Cum putem riposta? De unde începem?

Un prim pas grozav ar fi investiția în educație. Educația despre infinit.

În 1973, am renunțat la studiile economice. Nu învățam despre infinit. În același an, m-am înscris la cursurile de investiții imobiliare fără bani. Aici am învățat despre infinit. Am învățat cum să câștig bani fără bani.

Tot în 1973, am fost trimis pentru a doua oară în fața curții marțiale. Prima dată când fusesem pus sub acuzare, eram în Vietnam. A doua oară, eram în Hawaii. Ca și Bucky Fuller, care a fost exmatriculat de două ori de la Harvard pentru că se distrase prea mult cu

femeile și alcoolul, și eu purtam aceeași vină. De două ori aceeași vină.

Mulți militari s-au întors din Vietnam cu PTSD, tulburare de stres posttraumatic. Eu, nu. Eu m-am întors din Vietnam cu o tulburare gravă de tip IABPD, I-Am-Bulletproof Disorder (Tulburarea de Tip Sunt Invincibil). După ce mă prăbușisem și pierdusem trei aeronave în Vietnam, mă simțeam invincibil. Încrederea de sine era imensă. Nu eram îngâmfat. Nu eram arogant. Eram pur și simplu extrem de încrezător... convins că sunt invincibil.

Prima înfățisare în fata curtii martiale a fost din cauza faptului că băusem și petrecusem prea mult în Hong Kong. Procurorul a renunțat la acuzații când și-a dat seama că nu sunt un infractor. Ci doar un pușți căruia i se urcase alcoolul la cap.

A doua oară am fost chemat la curtea marțială pentru că băusem alcool și dusesem femei cu elicopterul în insulele pustii din Hawaii. Țin minte de parcă ar fi fost ieri cum am garat elicopterul în hangar și am oprit motorul. Imediat, mașinile Poliției Militare m-au înconjurat, ca să nu pot fugi. Când au deschis ușa, din elicopter au căzut mai multe cutii

goale de bere; apoi eu. Nu eram în uniforma oficială ignifugă și nu purtam cizmele de pilot. Eram într-un slip violet, fără cămașă și cu șlapi de cauciuc. Când au deschis compartimentul din spate, au găsit haine de femei, ceea ce mi-a agravat situația.

A doua zi am fost plasat oficial în arest la domiciliu, ceea ce nu era deloc de rău. „Domiciliam" într-un apartament din Ilikai, un hotel de lux de pe plaja din Waikiki. Degrevat de sarcini, beneficiind practic de o vacanță plătită la piscină, m-am distrat și mai mult. În plus, m-am angajat cu jumătate de normă ca asistent manager al clubului de noapte al hotelului. În timp ce eram în arest la domiciliu, m-am bucurat de viață, de vin, de femei și de muzică, ba am câștigat și ceva bani.

La piscina hotelului, am întâlnit o tânără care m-a invitat să particip la un seminar. Nu mă interesa seminarul, dar mă interesa ea. Era un seminar EST, adică Erhard Seminars Training. Seminarul avea loc la Hilton Hawaiian Village Dome, construit de Bucky Fuller. Întrucât nu fusesem niciodată în domul lui Bucky, care era învecinat cu hotelul

Ilikai, am acceptat cu și mai mult entuziasm să particip la seminar. Nu încălcam regulile arestului la domiciliu, pentru că nu părăseam raza de opt kilometri din jurul apartamentului meu din hotelul Ilikai.

Seminarul de două săptămâni m-a uluit. Era exact ceea ce aveam nevoie. Mi-a deschis mintea către o lume care nu știam că există. Către un alt tip de educație – educația responsabilității personale.

În 1973, primul meu seminar despre educatia infinitului a fost în domeniul imobiliar. În același an, EST a fost al doilea seminar la care am participat, pe tema responsabilității personale și a importanței rostirii adevărului.

Există un motiv pentru care am început acest capitol cu citatul din Sai Baba:

> *Cunoașterea este putere, spun unii, dar nu este adevărat. Caracterul este putere.*

Sai Baba nu a participat la seminar. Am amintit numele lui pentru că seminarul mi-a deschis mintea către oamenii pe care îi uram: hipioții care ne-au scuipat la întoarcerea din Vietnam. Să petrec două

weekenduri în compania unor oameni pe care credeam că îi urăsc a fost o experiență transformatoare. Deși nu eram de acord cu ei, am început să văd lumea din perspectiva lor.

În 1968, The Beatles, una dintre trupele mele preferate, a călătorit în India ca să studieze cu Maharishi Mahesh Yogi. Maharishi îi cunoscuse pe membrii formației The Beatles în 1967. Ei au fost fascinați de tehnicile sale de meditație transcendentală, motiv pentru care, în 1968, au participat la tabăra lui de instruire spirituală din Rishikesh, India.

În 1973, mi-am dat seama că mulți dintre participanții la seminarul EST semănau cu cei de la The Beatles. Erau oameni care voiau să învețe despre educația infinitului, cunoscută sub numele de iluminare spirituală. Am intrat în mișcarea educațională „New Age“, o mișcare educațională despre puterile spiritualității infinite.

Când m-am întors la Baza Militară a Infanteriei Marine a SUA după seminarul EST și inițierea într-un tip foarte diferit de educație spirituală infinită, eram alt om. Îl sunasem mai întâi pe procuror și îl informasem că vreau să spun adevărul...

tot adevărul și nimic altceva decât adevărul. Deși eram practic în arest la domiciliu, am intrat în sala de judecată și am depus mărturie. Procurorul, un căpitan de infanterie marină, m-a întrebat dacă vreau să fiu reprezentat de un avocat. Am refuzat. Am depus jurământul și am spus instanței tot adevărul.

La finalul depoziției de două ore, eram epuizat. Nu am ascuns nimic. Am mărturisit inclusiv lucruri pe care nu le-ar fi aflat nimeni niciodată.

În filmul *A Few Good Men*, avocatul militar Daniel Kaffee (Tom Cruise) îl interoghează pe colonelul Nathan Jessup (Jack Nicholson) și îi cere: „Vreau adevărul!“ Răspunsul lui Jessup a fost: „Voi nu suportați adevărul.“

După EST, am simțit nevoia să dezvălui Infanteriei Marine a SUA adevărul. După ce am mărturisit totul, am ridicat privirea și am întrebat: „Cât timp voi sta în închisoare?“

Procurorul a încuviințat din cap și a spus: „Mulțumesc. Nu vei merge la închisoare. Ai făcut ce se cuvine. Vei fi

eliberat și trecut în rezervă cu mențiuni onorabile de îndată ce termin actele.“

Peste aproximativ două luni, am părăsit Baza Aeriană a Infanteriei Marine a SUA, fiind lăsat la vatră cu mențiuni onorabile. Procurorul se ținuse de cuvânt. Când mă apropiam de poarta principală, mi-am amintit lecția biblică de la școala duminicală, Ioan 8:32:

> *Veţi cunoaşte adevărul, iar adevărul vă va elibera.*

Când mă apropiam de poarta principală, militarul de gardă m-a salutat și eu i-am răspuns la salut, ultimul meu gest ca ofițer de infanterie marină. În 1974, la finalul unei vieți începute în 1965, în ziua în care intrasem la academia militară, mi-am dat seama că devenisem, în sfârșit, pușcaș marin. Întruchipam, în sfârșit, acele cuvinte pline de semnificație: misiune, datorie, onoare, coduri, disciplină, sacrificiu și slujbă.

De asemenea, întruchipam cuvintele lui Said Baba pe care le învățasem la EST:

> *Cunoașterea este putere, spun unii, dar nu este adevărat. Caracterul este putere.*

Până atunci, fusesem un om cu un caracter slab.

În timp ce priveam cum baza militară dispare în zare, am înțeles mai bine de ce pușcașii marini își tatuează pe corp cuvintele: *Mai bine mort decât fără onoare*. Și de ce, când se salută între ei, spun: „Semper fi", prescurtarea de la *Semper fidelis*. În ziua în care am părăsit Infanteria Marină a SUA, am devenit, în sfârșit, pușcaș marin.

***Semnificația expresiei* Semper fidelis**

Semper fidelis *înseamnă în latină pururi credincios.* Semper fidelis *este deviza oricărui pușcaș marin – un angajament etern și colectiv pentru reușita în bătălii, pentru progresul patriei noastre și pentru loialitatea neabătută față de camarazii care luptă alături de noi. Adoptată în 1883, deviza este definitorie pentru legăturile strânse create între pușcașii marini. Ea este mai presus de orice cuvânt rostit... fiindcă este un mod de viață războinic asumat.*

Cultură... și culte

Mass-media a stigmatizat cuvântul *cult*. Simpla pomenire a cuvântului ne trimite cu gândul la Waco și David Koresh, la Jim Jones și masacrul din Jonestown. La vânătoarea de vrăjitoare din Salem, la

teama de comuniști și secta Moonies. Mass-mediei îi plac cultele pentru că reprezintă un subiect important de știri. Poveștile despre culte cresc vânzările de ziare și reviste, sporesc audiențele și aprind discuțiile de pe rețelele de socializare. Publicul a fost întotdeauna fascinat de culte, în special de cele neafiliate religiilor organizate.

Uităm cu ușurință, dar *cult* și *cultură* au aceeași rădăcină. *Cult* mai înseamnă și devotament pentru studiu. Cu toate acestea, mulți oameni au ajuns să asocieze cuvântul cult cu liderii sectelor marginale și cu îndoctrinarea, mai puțin cu rădăcina cuvântului cultură și cu studiul.

Începând din 1996, The Rich Dad Company promovează studiul capitalismului. Suntem un cult capitalist, o cultură pentru capitaliști.

Pe măsură ce prima etapă a marxism-leninismului se apropie de final, va deveni The Rich Dad Company o țintă a opresiunii? Primele semne se întrezăresc deja, așa că sunt vigilent... mereu conștient de libertățile noastre.

Din nefericire, cultele au devenit încă din anii 1930 un obiect de studiu sociologic, în contextul studierii comportamentului religios. Începând din anii 1940, mișcarea creștină de combatere a cultelor s-a opus anumitor secte și mișcări religioase noi, punându-le eticheta de „culte“ din cauza credințelor lor neortodoxe.

Infanteria Marină a SUA este o cultură a războinicilor. La fel și Forțele Armate, Forțele Navale, Forțele Aeriene și Garda de Coastă. Polițiștii, pompierii și membrii echipelor de intervenție li se alătură și ei. Toți aparțin culturii războinicilor.

America este totodată o cultură a libertății. Și o cultură a capitalismului pieței libere. De aceea, oameni din întreaga lume visează să locuiască aici și mulți sunt dispuși să își rișteviața pentru a ajunge în Statele Unite.

Însă America mi se pare că devine, într-o măsură tot mai mare, o cultură a misecuvenismului. În 2020, cultura americană este atacată de cultura lăcomiei, a lenei, a ignoranței, a paranoiei și a sensibilităților „fulgilor de nea“. Membrii acestor culte cer egalitate fără să lupte ca să și-o câștige. Acesta era

idealul lui Karl Marx pentru comunism. În ziua de astăzi, cultul lui Marx este cultul „toată lumea merită un premiu“.

În 2020, cuvintele *Semper fidelis* sunt potrivite pentru oricine luptă pentru libertate, indiferent de rasă, sex, țară, religie, educație sau situație financiară.

Abraham Lincoln a avertizat:

> *De unde să ne așteptăm, așadar, să se ivească pericolul? Dacă va fi să se ivească vreodată, cred eu, se va ivi dintre noi. Nu de peste hotare. Dacă suntem sortiți pieirii, vom fi chiar noi făptuitorii și cei care vor da lovitura de grație.*

În 1984, Kim, Blair Singer și cu mine am început să predăm pentru o organizație care oferea programe de antreprenoriat bazate pe Principiile Generalizate ale lui Fuller și pe principiile financiare ale tatălui bogat. Antreprenori din întreaga Australie s-au înscris la programele noastre. Chiar și guvernul, armata și pompierii și-au trimis liderii la programele noastre de antreprenoriat transformațional și leadership. Forța programelor noastre era dată de faptul că predam prin jocuri, nu prin prelegeri.

Zece ani mai târziu, în 1994, am fost închiși. ABC, Australian Broadcasting Commission și Christian Cult Awareness Network ne-au acuzat că suntem un cult. Li s-a cerut să facă un reportaj despre organizație, „pentru a prezenta succesul muncii noastre". S-au comportat ca niște ucigași cu simbrie. Am fost acuzați că suntem un cult, fiindcă participanții noștri aveau experiențe revelatoare foarte puternice, atât pe plan personal, cât și profesional.

De fapt, ne-au făcut o favoare. Fiind antreprenori, am luat conținutul lecțiilor noastre și l-am transformat în produse.

În 1996, Kim și cu mine am dat seminarului o nouă formă, creând jocul *CASHFLOW*. Când presa și vânătorii de vrăjitoare au încercat să ne acuze din nou de ocultism, le-am spus să încerce jocul. Le-am cerut să lase publicul să decidă dacă suntem practicanți ai ocultismului, magiei voodoo sau sataniști. Presa și vânătorii de vrăjitoare nu ne-au mai deranjat niciodată.

După ce au jucat jocul, oamenii au aflat adevărul. Predăm lecții de educație financiară pentru antreprenori și pentru cei care caută libertatea financiară.

În 1997, am publicat *Tată bogat, tată sărac*. În 1997, The Rich Dad Company a renăscut din propria-i cenușă. Uneori trebuie să murim... pentru a renaște. Manifestul nostru capitalist duce mai departe Educația Infinitului, atât în privința banilor, cât și a spiritului.

Culte rasiste

Cultele din ziua de astăzi sunt rasiste. Mi se pare interesant că „rasiștii“ îi acuză pe alții de „rasism“.

Știm cu toții numele acestor culte rasiste. Și-au răspândit ura în întreaga lume prin intermediul sistemului de învățământ. Aceste culte rasiste au infestat America cu otrăvurile lor toxice. Cum îndrăznim să le permitem acestor culte rasiste să își răspândească ideologia toxică, potrivit căreia „America este o țară sistemic rasistă“?

Nelson Mandela, vârful de lance al rezistenței împotriva politicii de apartheid din Africa de Sud, a spus:

> *Când se naște, niciun om nu își urăște semenii din cauza culorii pielii, a originii sau a religiei lor. Oamenii învață să urască și, dacă așa stau lucrurile, înseamnă că pot*

totodată să învețe să iubească, pentru că iubirea se ivește mai natural în inima omului decât contrariul ei.

De ce permitem răspândirea virusului urii în școlile noastre?

După cum spunea Thomas Sowell:

De-a lungul generațiilor, negrii au avut tot felul de lideri, de la oameni cu suflet nobil până la șarlatani nerușinați.

De ce corporațiile noastre susțin și răspândesc otrava lor toxică prin politica corporativă?

Aceste culte rasiste sunt cele mai rele și mai josnice, fiindcă otrava lor este inoculată în venele rețelelor corporatiste și sociale și în mediul academic, intoxicând mințile tinerilor noștri.

După cum avertizează Gad Saad:

Justițiarii sociali și cei de teapa lor sunt teroriști intelectuali și, fără să ajungă să formeze vreodată majoritatea populației, pot face ravagii pentru rațiunea și viața noastră publică, limitând

disponibilitatea oamenilor de a vorbi și de a gândi liber.

Gad a mai lansat următoarea întrebare:

Cât de îndepărtat este personajul tău istoric negativ preferat?

Oare din acest motiv rescrie istoria cotidianul *The New York Times*, susținând că America a fost întemeiată în 1619, ca țară rasistă? Această narațiune demitizează, vezi Doamne, Revoluția Americană din 1776 și lupta pentru libertate...

Gad mai evidențiază și următorul fapt:

Analiza donațiilor electorale dintr-o gamă largă de domenii a dezvăluit că cele mai liberale profesii sunt, în ordine descrescătoare, industria divertismentului, mediul academic, serviciile informatice online și presa scrisă.

În plus:

Un studiu din 2013 al Facultății de Jurnalism a Universității Indiana a arătat că numărul jurnaliştilor americani cu simpatii democrate este de patru ori mai mare decât al celor cu afinități republicane.

EST s-a transformat în Landmark și, deși nu am participat niciodată la un Forum Landmark, am mulți prieteni care au făcut-o. Sunt recunoscător că Landmark continuă educația infinitului.

Diferența dintre infinit și abundență

Există diferențe între abundență și infinit. Un exemplu real al diferenței dintre ele este modul în care organizația lui Sai Baba a ajuns să aibă peste 2 000 de centre, în peste 100 de țări, administrate în principal de voluntari. Opera lui Sai Baba crește în spiritul infinitului. Infinitul depășește abundența.

În prezent, The Rich Dad Company are mii de cluburi CASHFLOW în întreaga lume și multe oferă programe educative gratuite, în spiritul infinitului. Cultura pușcașilor marini, spiritul *Semper fidelis*, este diseminată de cluburile CASHFLOW în întreaga lume.

Trăiesc pe acest pământ de mai bine de șapte decenii și nu am văzut niciodată o Americă mai divizată. Mi-am pierdut mulți prieteni... doar pentru că Donald Trump este prietenul meu. Mi-am pierdut mulți prieteni pentru că am îndrăznit să pun la îndoială și sub semnul întrebării

multe lucruri din lumea de azi – statu-quoul, știrile false și modul cum puterile se joacă cu banii noștri. Ne-am pierdut umorul. În ziua de azi, este riscant să râzi. Comedianții nu mai sunt amuzanți. Întrucât împărtășirea ideilor a devenit un motiv de conflict și de delimitare, mă tem pentru viitorul nostru.

Mă îmbărbătez apelând la cuvintele lui Gad Saad:

> *Cine este dispus să pună capăt unei relații din cauza unei divergențe argumentate de opinie nu este demn de prietenia ta.*

O cultură a capitaliștilor

Mai încolo, în paginile cărții, vei face cunoștință cu echipa mea. Ne vedem pe Zoom o dată pe săptămână. Suntem un cult, o cultură a prietenilor profesioniști, a capitaliștilor spirituali. Și studiem împreună.

Este esențial să păstrezi legătura cu oameni care au aceleași gânduri ca tine, mai ales în aceste vremuri de restriște. Sper că faci tot posibilul să întreții relațiile și să fii puternic în continuare. Roagă-te, meditează, postește, fă exerciții fizice, mergi la biserică, devino

membru al unui grup de studiu spiritual sau religios și întâlniți-vă sau vorbiți periodic.

Corpul tău este forța ta exterioară. Spiritul tău este puterea ta interioară.

Spiritul tău este cel care îți dă puterea de a fi antifragil. A fi antifragil înseamnă a avea puterea de a întâmpina greutățile vieții cu mai multă tărie, cu mai multă eficiență și cu un caracter mai puternic.

După cum spunea Sai Baba:

> *Cunoașterea este putere, spun unii, dar nu este adevărat. Caracterul este putere.*

Spiritul tău este adevăratul tău caracter.

Spiritul tău este biletul tău de acces în lumea infinitului.

CAPITOLUL 10

ARHITECȚII VIITORULUI

Suntem destinați să fim arhitecții, nu victimele viitorului.

– R. Buckminster Fuller

Am pierdut socoteala oamenilor care mi-au spus: „Am 10 000 de dolari. Ce pot să fac cu acești bani?“

Pe de o parte, mă bucur că se gândesc la viitorul lor financiar. Pe de altă parte, îmi vine să urlu. Din trei motive. Primul: dacă nu știi ce să faci cu banii, nu te lăuda cu asta și nu cere sfaturi neortodoxe sau variante de investiții. Al doilea: mi se pare o dovadă de teamă sau de disperare... că oameni care nici măcar nu mă cunosc (și a căror situație financiară mi-e străină) îmi cer sfatul. Și în al treilea rând, și cel mai important: dacă am învăța despre bani în școală, am avea câteva cunoștințe de bază despre finanțe, investiții, piețe și risc. Am avea un punct de plecare pentru a descoperi mai multe, pentru a învăța pe tot parcursul vieții, în drumul către libertatea financiară... pentru că întotdeauna ne putem gestiona mai inteligent banii și modul în care îi investim. [Gata... Am spus ce aveam pe suflet... și sunt pregătit să abordez tema capitolului de față...]

Dacă cineva nu știe ce să facă cu banii... există alte întrebări mai bune decât „Ce pot să fac cu banii?“. Câteva dintre ele sunt:

1 – De ce nu există educație financiară în școli?

2 – Lipsa educației financiare în școli este o simplă greșeală?

3 – De ce se adâncește prăpastia dintre bogați și săraci?

4 – De ce guvernul acordă stimulente financiare gratuite?

5 – Ce sunt banii? Și cum pot să-i fac să lucreze pentru mine?

6 – Cum pot obține profituri infinite?

7 – Cum pot să fac bani fără bani?

8 – De ce bogații plătesc mai puține impozite?

9 – Ce se întâmplă cu banii din impozitele pe care le plătesc?

10 – Cum mă pot apăra de marxism-leninism?

Pentru a răspunde la aceste întrebări, avem nevoie de educație financiară adevărată... de tipul celei care nu se predă în școli.

O foarte scurtă istorie a banilor

În anii 1950, când eram copil, singurii oameni care investeau la bursă erau pariorii înrăiți. Tatăl bogat râdea de ei. Se ferea de ei. Tatăl bogat era antreprenor. Nu îi plăcea să facă afaceri cu pariorii. Spunea despre ei că sunt niște „oameni care visează să se îmbogățească peste noapte“. Tatăl bogat nu cumpăra acțiuni. Ca antreprenor, își crea propriile active și investiții.

Tatăl meu sărac nu investea niciodată. Economisea bani și miza pe pensia de profesor și pe sistemul securității sociale după retragerea din activitate.

În anii 1950, investitorii cumpărau obligațiuni și economiseau bani. În anii 1950, aceasta era „o decizie inteligentă“. În anii 1950, obligațiunile și economiile nu erau riscante. Erau sigure, stabile și garantate. Tatăl bogat deținea obligațiuni. Economisea. Și nu se atingea de acțiuni. În anii 1950, „carnetele de economii“ ofereau dobânzi de cel puțin 5%... și „magia“ dobânzii cumulate...

În 1971, președintele Richard Nixon a renunțat la etalonul-aur pentru dolar. Nixon a încălcat promisiunea făcută de

America la Conferința de la Bretton Woods, New Hampshire, în 1944. Promisiunea Americii: dolarul american va fi „rezerva monetară“ a lumii. În 1944, în schimbul statutului de rezervă monetară, America a promis că fiecare dolar va putea fi convertit în aur și că nu va tipări bani. Statutul de rezervă monetară însemna că dolarul american era „la fel de puternic ca aurul“.

În 1971, președintele Nixon și-a încălcat promisiunea. Îți mai amintești porecla lui... Tricky Dick („Vicleanul Dick“)?

În 1971, când a început cea mai mare operațiune de tipărire de bani din istoria lumii, dolarul american s-a transformat în datorie, iar cei care economiseau au ajuns niște perdanți. În 1971, dolarul american a început să fie creat printr-un sistem de datorii și impozite. Guvernul SUA a început să își plătească facturile cu bani fără acoperire. Banii fără acoperire sunt bani guvernamentali sau bani calpi.

Banii fără acoperire sunt creați prin acumularea de datorii, iar contribuabilul plătește datoria prin impozite.

Un reper de 50 de ani

În august 2021, în timp ce terminam de scris această carte, am atins un reper important: 50 de ani de la cel mai mare jaf bancar din istorie – 15 august 1971. Ziua în care Nixon a renunțat la etalonul-aur pentru dolarul american.

Podcast: 50 de ani de la decizia lui Nixon din 1971

Îți recomand să accesezi arhiva de podcasturi Rich Dad la adresa RichDad.com și să asculți emisiunea înregistrată cu ocazia împlinirii a 50 de ani de la momentul în care Nixon a renunțat la etalonul-aur pentru dolarul american. Invitații care au ținut să marcheze acest eveniment care a schimbat lumea – cel mai mare jaf bancar din istorie – sunt Ken McElroy și Tom Wheelwright. Ei sunt oamenii „la care apelez" – Kenny pentru datorii și Tom pentru impozite.

Spărgătorii de bănci de astăzi

Diferența dintre jafurile bancare de astăzi și cele din anii 1970 este că, în prezent, spărgătorii sunt chiar bancherii. Jafurile de astăzi sunt o afacere internă. Spărgătorii de bănci de astăzi poartă costume, nu măști. Sunt oameni școliți. După cum afirmă Steven Brill în cartea *Tailspin*, spărgătorii de bănci de astăzi au fost educați în cele mai bune școli și

universități din lume. Sunt înarmați cu diplome universitare, nu cu pistoale.

În 1974, a fost adoptată ERISA, Legea privind securitatea pensiilor angajaților, și americanii au fost nevoiți să joace la bursă. Lucrătorii lipsiți de educație financiară s-au transformat în genul de pariori pe care tatăl meu bogat îi evita. Tatăl bogat a zâmbit când a auzit de ERISA, spunând că „orice propunere a guvernului – de data aceasta, securitatea pensiilor angajaților – este de rău augur, prin urmare pensiile angajaților sunt în dificultate“. Tatăl bogat a avut dreptate. ERISA s-a transformat în planul 401(k), în care sunt înscriși în prezent mulți angajați din segmentul E al cadranului. Planurile 401(k) și IRA, pentru cei care desfășoară activități independente, i-au obligat pe lucrătorii din segmentul S, lipsiți de educație financiară, să joace la bursă, în bârlogul hoților, viperelor și planificatorilor financiari. Bursa a înregistrat o creștere uluitoare. Bancherii s-au îmbogățit. Prăpastia dintre bogați și săraci s-a căscat cât Marele Canion. În 1974, marxist-leniniştii au început să își frece mâinile de bucurie.

Trecerea de la BD la CD

Planurile 401(k) și IRA sunt planuri de pensionare CD – planuri cu contribuție definită. Altfel spus, „cât contribui, atât primești înapoi“. Dacă nu ți-ai finanțat planul de pensionare CD... atunci planul și beneficiile nu există.

De exemplu, un angajat poate contribui ani buni la planul 401(k), dar dacă are loc o prăbușire masivă a pieței bursiere, poate pierde într-o singură zi tot ce a acumulat. Dacă este pensionar, nu are timp să se redreseze.

Se spune că:

> *Taurul urcă pe scări, iar Ursul iese pe fereastră.*[24]

Dacă are 65 de ani, un lucrător nu își permite luxul să „investească pe termen lung“. Dacă ai un plan 401(k) sau IRA, nu te sfătuiesc să nu mai joci la bursă. Îți recomand doar... să fii atent.

Tatăl bogat a avertizat:

> *Toți sunt fericiți când Taurul urcă scările. Dar sunt cuprinși de depresie când Ursul iese pe fereastră. De aceea se numește depresiune economică.*

Și tatăl bogat, și tatăl sărac erau copii în timpul Marii Depresiuni Economice. Depresiunea a durat din 1929 până în 1954. Indicele industrial Dow Jones a atins valoarea maximă istorică de 381 de puncte în 1929, apoi s-a prăbușit. Lumea a intrat în Marea Depresiune. Indicele Dow Jones a atins din nou pragul de 381 de puncte abia în 1954, după Al Doilea Război Mondial și moartea a milioane de oameni.

Potrivit cărții lui Jim Rickards *The Great New Depression* (*Noua mare depresiune economică*), trecem în prezent printr-o depresiune economică.

După cum a avertizat Warren Buffett:

> *Abia la reflux descoperi cine înoată dezbrăcat.*

Ernest Hemingway a scris în *Fiesta*[25]:

> *Î: Cum ai ajuns falit?*
>
> *R: În două moduri. Treptat, apoi brusc.*

Pensii pentru angajații guvernamentali

Înainte de ERISA, planurile de pensii guvernamentale și corporative erau planuri cu beneficii determinate sau BD.

Planurile BD ofereau beneficii specifice, care trebuiau achitate unui angajat la pensionare. Angajații se așteptau să primească la pensie „plata beneficiilor" promise. Majoritatea angajaților guvernamentali au planuri BD, motiv pentru care foarte mulți își doresc să lucreze pentru guvern. Problema este că, în prezent, multe planuri BD sunt falimentare.

În urmă cu câțiva ani, am scris cartea *Who Stole My Pension?* (*Cine mi-a furat pensia?*) în colaborare cu Edward Siedle, care a fost avocat al Comisiei pentru Burse și Valori Mobiliare și este cel mai mare specialist american în jaful fondurilor de pensii. Am explicat în carte cum bancherii de pe Wall Street, managerii fondurilor de pensii, companiile și guvernele au jefuit sistemic fondurile de pensii BD ale lucrătorilor. Lista fondurilor de pensii furate este lungă și include fondurile sindicatelor, ale piloților de avion, ale camionagiilor, ale polițiștilor, ale pompierilor, ale profesorilor și ale funcționarilor publici.

Î: Vrei să spui că până în 1971 era o decizie inteligentă să ai o slujbă și să economisești?

R: Da. Până în 1971, era o decizie inteligentă să economisești, fiindcă Rezerva Federală și guvernul SUA nu aveau voie să tipărească bani. Oamenii care economiseau erau câștigători și, datorită dobânzii cumulate, puteau să își „asigure bătrâneţile“ la pensie. După 1971, oamenii care economisesc au devenit niște perdanți.

Î: Vrei să spui că, până în 1974, muncitorii aveau planuri de pensii BD, așa că nu trebuiau să învețe să devină investitori?

R: Exact. În 1974, când a fost adoptată ERISA, muncitorii au fost nevoiți să investească la bursă. Lucrătorii cu planuri 401(k) și IRA – dar fără educație financiară – au devenit jucători la bursă... iar bancherii au ajuns miliardari.

Un citat, atribuit adesea lui Lenin, identifică legătura dintre băncile centrale și comunism:

Înființarea unei bănci centrale reprezintă 90% din trecerea la

comunism a unei țări.

Reamintesc că...

În 1913, a fost creată Banca Rezervei Federale.

În 1913, a fost adoptat Al 16-lea Amendament constituțional. Acest lucru a dus la formarea IRS, Internal Revenue Service (Agenția de Administrare Fiscală a Statelor Unite)... pe scurt, Fiscul.

Î: Vrei să spui că Banca Rezervei Federale și IRS sunt instituții marxiste?

R: Da... dar nu mă crede pe cuvânt, privește faptele.

După cum spunea Marx:

> *Impozitul este sursa de existenţă a birocraţiei, armatei, popimii şi curţii, într-un cuvânt a întregului aparat al puterii executive. Guvern de mână forte şi impozite mari sunt noţiuni identice.*[26]

În 1913, guvernul a dobândit puterea să tipărească bani și să-și impoziteze cetățenii.

Și când ne gândim că Revoluția Americană a început în 1773, în portul

Boston, sub denumirea Boston Tea Party, ca o revoltă fiscală.

Sunt surprins că Proiectul 1619 și campania de rescriere a istoriei noastre nu au stârnit mai multe riposte, mai multă indignare.

După cum a avertizat Marx:

> *Ascunde-le oamenilor istoria și vor fi ușor de controlat.*

Thomas Jefferson (1743–1826), unul dintre Părinții Fondatori ai națiunii și al treilea președinte al Statelor Unite, a avertizat:

> *Dacă poporul american le va permite vreodată băncilor private să controleze emisiunea monetară, atunci băncile și corporațiile care vor înflori în jurul [lor] îi vor deposeda pe oameni de proprietăți, mai întâi prin inflație, apoi prin deflație, iar copiii lor se vor trezi... fără locuințe pe continentul cucerit de părinții lor. Dreptul de emisiune monetară trebuie luat băncilor și redat cetățenilor, cărora le aparține de fapt.*

Jefferson a mai avertizat:

> *Și, la fel ca tine, cred cu tărie că instituțiile bancare sunt mai periculoase decât armatele permanente și că principiul cheltuirii unor sume care urmează să fie achitate de posteritate, sub denumirea de împrumut, nu face decât să tragă pe sfoară viitorul.*

Congresmenul Ron Paul, candidat republican la președinție și autorul cărții *End the Fed* (*Terminați odată cu Banca Federală*), are în birou o placă pe care scrie:

> *Nu fura – guvernul urăște concurența!*

El a avertizat totodată:

> *Nu este o coincidență că secolul războiului total a coincis cu secolul băncilor centrale.*

În anul 1971, când Nixon a renunțat la etalonul-aur, dolarul american s-a transformat în datorii și impozite. Dolarii americani au devenit fără acoperire, „bani calpi“.

Cuvintele următoare provin dintr-un articol al lui John Maynard Keynes și

leagă distrugerea capitalismului de manipularea monedei noastre:

> *Se pare că Lenin ar fi spus că cea mai sigură cale de distrugere a sistemului capitalist este prin devalizarea monedei sale.*

Un alt avertisment al lui Marx:

> *Pentru dezvoltarea corespunzătoare a comunismului este nevoie de un impozit pe venit împovărător sau progresiv.*

Și repet cuvintele lui:

> *Cea mai bună soluție pentru a zdrobi burghezia este să o macini între piatra de moară a impozitării și cea a inflației.*

Repet avertismentul lui Thomas Sowell:

> *Hiperinflația te poate lăsa fără economiile de-o viață, fără ca guvernul să fie nevoit să crească oficial cota de impozitare.*

Warren Buffett a avertizat:

> *Aritmetica dovedește clar că inflația este un impozit mult mai devastator decât orice alt impozit adoptat de legiuitorii noștri. Inflația*

are o capacitate fantastică de a devora capitalul.

Tot Buffett a avertizat:

Inflația pare un concept abstract, dar îi lovește puternic pe oameni zi de zi.

Perspective socialiste

Senatorul american Bernie Sanders – democrat, socialist și candidat la președinție – a spus următoarele despre egalitatea veniturilor:

Se vorbește despre lupta de clasă – adevărul este că, în ultimii 30 de ani, a existat luptă de clasă. O mână de miliardari sunt în conflict cu întreaga clasă de mijloc și cu clasa muncitoare din țara noastră. Consecința este că avem cea mai inegală distribuție a bogăției și a veniturilor dintre țările dezvoltate și cea mai mare inegalitate la nivel intern din 1928 încoace. Ce argumente s-ar putea găsi în favoarea celor mai bogați 400 de oameni din țară, care dețin o avere mai mare decât toți ceilalți 150 de milioane de americani, situați în partea inferioară a clasamentului?

Senatoarea și candidata la președinție Hillary Clinton a afirmat următoarele într-un discurs din 2004, susținut în cadrul unui eveniment de strângere de fonduri:

> *Mulți dintre voi sunteți suficient de înstăriți... pentru ca reducerile fiscale să vă fi ajutat. Credem că, pentru ca America să revină pe drumul cel bun, va trebui să renunțăm și să nu vi le mai acordăm (reducerile fiscale). Vi le vom lua în numele binelui colectiv.*

Sunt de acord cu Sanders și Clinton, dar nu și cu soluțiile lor.

În timpul campaniei prezidențiale din 2016, atât Bernie Sanders, cât și Hillary Clinton, politicieni de profesie, au candidat împotriva lui Trump, capitalist de profesie. În timpul unei dezbateri, Hillary Clinton l-a acuzat pe Donald Trump că nu plătește impozit pe venit, omițând să își depună declarațiile fiscale.

Hillary a spus în fața camerelor TV care transmit în întreaga lume:

> *Nu vrea ca poporul american să afle... că nu a plătit niciun cent în impozite federale.*

Răspunsul lui Trump:

Înseamnă că sunt deștept.

Când am auzit replica, m-am gândit: Trump este un tip deștept – și se înconjoară de oameni foarte deștepți. Codul fiscal oferă multe stimulente pentru afaceri și investitori și nu este ilegal să plătești un impozit pe venit mic sau să nu plătești nimic. Nu este nici măcar ceva dubios. Este doar un mod de valorificare din plin a stimulentelor fiscale. Stimulentele și beneficiile fiscale pot fi obținute de toți americanii care îndeplinesc cerințele. Trump nu se bucură de un tratament privilegiat și nu face lucruri pe care alți proprietari de afaceri nu le pot face.

Cotidianul *The New York Times* a dezvăluit ulterior că Trump nu a achitat niciun fel de impozit pe venit timp de 11 ani, apoi a plătit câte 750 de dolari în 2016 și 2017, în anii în care a fost președintele Statelor Unite.

Trump a ripostat, afirmând că cifrele sunt inexacte și că a plătit „o mulțime" de impozite. În lipsa unei educații financiare adevărate și a unor noțiuni fiscale de bază, majoritatea oamenilor ar

putea crede că Trump minte și că nu a plătit niciun fel de impozit pe venit timp de 11 ani. Companiile achită mai multe tipuri de impozite... în afara celui pe venit. Cu cât au mai mulți angajați, cu atât plătesc mai puține taxe. Dacă respectă prevederile guvernului și codul fiscal, companiile își pot reduce drastic obligațiile fiscale.

În 2019, Amazon a luat în calcul construirea unui al doilea sediu, în Queens, New York. Mulți au considerat planul o oportunitate economică uriașă, care ar fi creat 25 000 de locuri de muncă și ar fi avut un efect de undă benefic pentru newyorkezi. AOC – Alexandria Ocasio-Cortez – a declanșat un șir de acuzații împotriva reducerilor fiscale și a „lăcomiei corporative“, care au determinat compania Amazon să renunțe la plan.

În 1996, după ce Australian Broadcasting Corporation (ABC) și Christian Cult Awareness Network au lipit pe programul meu de educație antreprenorială eticheta de cult religios și mi-au închis afacerea, am considerat că este timpul să ripostez. Manifestul

capitalist a renăscut din acea cenușă sub numele de The Rich Dad Company.

În 1996, am lansat jocul *CASHFLOW* în Australia, Noua Zeelandă, Canada, Singapore și în mai multe orașe din Statele Unite.

În 2000, m-a sunat Oprah Winfrey. Am petrecut o oră la emisiunea *Oprah!*, în compania uneia dintre cele mai puternice femei din lume, iar restul e istorie. *Tată bogat, tată sărac* a devenit cunoscută în toată lumea, valorificând puterea infinitului spiritual.

În 2000, eu și Donald Trump am început să organizăm seminare pentru zeci de mii de oameni din America și Australia. În acel an, le-am „mulțumit“ în gând celor de la Australian Broadcast Corporation și Christian Cult Awareness Network.

În 2006, am publicat prima carte împreună cu Donald Trump, *De ce vrem să fii bogat*. Cinci ani mai târziu, în 2011, am publicat a doua noastră carte, *Atingerea regelui Midas*[27]. Am răspuns în carte la următoarea întrebare: Care este cea mai importantă sarcină a unui antreprenor? Răspunsul: Să creeze locuri de muncă stabile și de calitate.

În 2015, urma să publicăm a treia carte împreună, când Trump a anunțat la emisiunea de radio *Rich Dad*: „Voi candida la președinție.“ N-am găsit alte cuvinte decât: „Mult noroc. Ai tot sprijinul meu.“ Sau, cum spun pușcașii marini: *Semper fidelis*.

Nu știu dacă Oprah și Donald sunt prieteni. Nu i-am întrebat niciodată. Nu am vorbit despre Oprah Winfrey și Donald Trump ca să mă dau important, ci ca să consolidez învățămintele din capitolul anterior, dedicat profiturilor spirituale infinite. Afinitățile mele cu Oprah și Donald sunt de natură didactică, în vederea susținerii educației financiare și a misiunii asumate de The Rich Dad Company:

> *De a crește bunăstarea financiară a umanității.*

După cum a spus Fuller clasei noastre, în 1983:

> *Suntem destinați să fim arhitecții, nu victimele viitorului.*

Oprah și Donald Trump au ascultat acest îndemn – în calitate de antreprenori și agenți ai schimbării.

După ce am citit *GRUNCH*, piesele puzzle-ului – puzzle-ul vieții mele – au început să se îmbine. Am înțeles de ce am doi tați. Am înțeles de ce am mers la școala militară și i-am studiat pe Marx, Lenin, Stalin, Hitler și Mao. Am înțeles de ce m-am înrolat în Infanteria Marină a SUA și de ce am pilotat în spatele liniilor inamice în căutarea aurului, a banilor adevărați. Am înțeles de ce am renunțat la studiile economice și de ce nu am devenit pilot pentru o companie aeriană, cum voia tatăl meu sărac... preferând să devin antreprenor, capitalist, ca tatăl meu bogat. Am înțeles de ce am eșuat de atâtea ori, întemeind afaceri după afaceri, chinuindu-mă, fiind tras în piept de parteneri și furnizori și pierzând o mulțime de bani.

Winston Churchill a spus, se pare:

> *Succesul nu este definitiv, eșecul nu este fatal: important este să ai curajul să continui.*

În 1983, am cunoscut-o pe Kim. În 1985, Kim, Blair Singer și cu mine am vândut totul și ne-am mutat în San Diego, California, având încredere că putem împlini voia lui Dumnezeu. Nu a fost un drum ușor. Sufletele și spiritele noastre

au fost puse la grea încercare. Am întâlnit mulți oameni minunați, dar și pungași, escroci și șarlatani. Unii dintre ei au fost partenerii noștri de afaceri.

Cu timpul, ne-am dat seama că Warren Buffett avea dreptate:

> *Nu poți face afaceri bune cu oameni răi.*

Vestea bună este că, pentru fiecare afacere nereușită și pentru fiecare om rău pe care l-am cunoscut, Kim și cu mine am întâlnit tot atâția oameni minunați. Ți-i voi prezenta în curând. Cu toții împărtășim același mod de lucru, urmărind să împlinim voia lui Dumnezeu și să sprijinim misiunea The Rich Dad Company.

Unii parteneri, de exemplu Blair, ne sunt alături de 38 de ani. Mulți alții, printre care Ken McElroy, Tom Wheelwright și Mona Gambetta, colaborează cu mine și Kim de peste 25 de ani. Împreună, am construit o afacere globală puternică și am influențat milioane de vieți, împărtășindu-le învățămintele noastre. Ne-am descurcat bine, ca antreprenori și capitaliști, dar am rămas fideli misiunii

noastre. Am făcut bani; și ne-am plătit impozitele.

Spre finalul primei părți a cărții, îți voi face cunoștință cu restul partenerilor noștri de afaceri călăuziți de același spirit. Ți-i prezint pentru a te încuraja să îți formezi și tu o echipă de profesioniști și spirite înrudite.

După cum avertizează Gad Saad:

> *În acest caz, virusul nu este biologic, este mintal. Din acest motiv, am botezat aceste idei patogene sau parazitare.*

Lumea noastră este răvășită de virusuri mintale, de agenții cancerigeni ai fricii și urii care au năpădit școlile noastre. Construirea unei echipe unite și de încredere este o modalitate de a riposta.

O nouă mare depresiune economică

Potrivit lui Jim Rickards, trecem printr-o „nouă mare depresiune economică". În lumea de astăzi, nu există un atu mai mare decât o echipă de profesioniști și de spirite înrudite. De aceea, Kim și cu mine vrem să îți prezentăm membrii echipei noastre. Ei sunt cel mai mare atu al nostru. De-a lungul anilor, am devenit

tot mai selectivi în privința celor cu care ne înconjurăm... căutând oameni cu gânduri asemănătoare, care împărtășesc viziunea și valorile noastre, sunt dedicați învățării pe tot parcursul vieții și receptivi la toate punctele de vedere.

În anii următori, nu va fi suficient să te consulți cu agenți bursieri, brokeri imobiliari sau planificatori financiari. Vei avea nevoie de o echipă unită, de prieteni, de profesioniști în care poți avea încredere și pe care să te poți baza. Oameni precum cei cu care se întâlnea tatăl meu bogat sâmbătă dimineața, cu mulți ani în urmă.

De asemenea, în capitolul următor, vei afla cum capitaliștii pot câștiga milioane de dolari fără să plătească niciun fel de impozit... în mod absolut legal.

Cultura anulării

Cultura anulării este o cultură a victimelor. Adepții ei iubesc victimele. Venerează victimele. Dacă nu le transformă în sfinți, atunci le consideră martiri. Martirilor le place să sufere. Te rog, nu fi martir. Sau victimă. Devino, în schimb, arhitectul viitorului tău.

Viitorul tău depinde de tine și de membrii echipei tale spirituale. Ei vor fi puntea ta spre infinit.

CAPITOLUL 11

UN MILION DE CĂI SPRE PARADIS

Există 1 milion de căi spre paradisul financiar... Și câteva miliarde de căi spre iadul financiar.

– Tatăl bogat

Una dintre cele mai profunde afirmații ale lui Bucky Fuller este următoarea:

Avem 4 miliarde de miliardari la bordul navei spațiale Pământ, care habar nu au de norocul lor.

În 1981, planeta Pământ avea aproximativ 4 miliarde de locuitori. În prezent, are aproximativ 7,9 miliarde.

În 1981, când am ascultat discursul lui Bucky, ideea celor 4 miliarde de miliardari îmi era străină. Eram în pragul falimentului. Afacerea mea se prăbușea. Cum să existe 4 miliarde de miliardari?

Astăzi, sunt capabil să văd lumea prin ochii lui Fuller.

Bucky Fuller și-a dedicat viața analizei unei singure întrebări: Cum poate schimba lumea un om obișnuit? S-a autointitulat „Cobaiul B“ („B“... de la Bucky). A făcut „un experiment, pentru a descoperi ce poate face concret în numele întregii omeniri un anonim fără bani“.

În 1927, după ce s-a gândit să se sinucidă, a încetat să mai lucreze pentru bani. În 1927, s-a așezat la masa din bucătărie și s-a hotărât să își urmeze „intuiția“. A devenit astfel unul dintre marile genii – futuriste – ale lumii. Și s-a întrebat neîncetat: „Care este voia lui Dumnezeu?“

Noul mod de a gândi și de a privi lucrurile a avut un efect puternic asupra lui Fuller, schimbându-i viața. Lucrând la masa din bucătărie, Fuller nu s-a limitat la un singur domeniu. S-a lăsat călăuzit de intuiție. A lucrat ca un „savant proiectant în anticipație comprehensivă“, pentru a rezolva problemele globale din domeniul locuințelor, adăposturilor, transportului, educației, energiei, distrugerilor ecologice și sărăciei. De-a lungul vieții, Fuller a obținut 28 de

brevete de invenție, a scris tot atâtea cărți și a primit 47 de premii.

Libertatea de a eșua

În loc să folosească termenul „eșec“, Fuller prefera să ne spună:

> *Am descoperit pur și simplu ceea ce nu funcționează.*

Tot Fuller a spus:

> *Ființele omenești au fost create cu un picior stâng și un picior drept pentru a greși mai întâi la stânga, apoi la dreapta și iar la stânga, apoi iar la dreapta.*
>
> *Dumnezeu nu ne-a creat cu un picior corect și un picior greșit.*

Fuller i-a inspirat pe mulți „să facă voia lui Dumnezeu“.

În 1996, savanții care au descoperit „buckminsterfullerena“, cunoscută și sub numele de „Buckyball“, au fost răsplătiți cu Premiul Nobel pentru Chimie. Ei au ales această denumire în onoarea lui Fuller.

„Buckyball“ este un tip extrem de neobișnuit de moleculă de carbon, care

are o suprafață poliedrică, precum un dom geodezic. Aceste molecule sunt studiate pentru potențialul lor practic în industria supraconductorilor, a lubrifianților, a diamantelor sintetice, a propulsoarelor pentru rachete, a vaccinurilor împotriva SIDA și în multe alte domenii.

Învățăminte despre lipsuri

După cum am scris anterior, Fuller a fost deranjat că educația se întemeiază pe lipsuri. El a citat lucrările unor economiști și filozofi ai secolului al XIX-lea, precum Malthus, care au promovat ideea că „economia se ocupă cu alocarea resurselor limitate".

După părerea lui Fuller, resursele nu sunt puține. Ci ignoranța umană este prea mare.

El a avertizat:

> *Nu poți contesta o ipoteză pe care nu știi că ai enunțat-o.*

Î: Voia să spună că ne lăsăm conduși în viață de... ipoteze pe care nu știm că le-am enunțat?

R: Da. De exemplu, nu cu mult timp în urmă, oamenii credeau

că „pământul este plat“. Stăteau pe malul mării, priveau în zare și presupuneau că vor cădea cu corăbiile lor de pe marginea lumii și vor fi înghițiți de monștri marini.

A fost nevoie de un explorator precum Cristofor Columb ca să conteste această ipoteză. A plecat cu corabia spre marginea pământului... și a descoperit America, cea mai bogată țară din istorie.

Trebuie să ne punem câteva întrebări cruciale: Care sunt ipotezele din viața mea? Și ce ipoteze am preluat de la părinții și profesorii mei? Mă întreb adesea: *În ce ipoteze cred... fără să le fi enunțat vreodată?*

Am descoperit că mulți oameni ajung în „impas“ din cauza unor ipoteze pe care nu știu că le-au făcut. De exemplu, eu, unul, am considerat că este imposibil să existe 4 miliarde de miliardari. După ce am descoperit această ipoteză, am început să văd lumea prin ochii lui Fuller, prin ochii unui geniu.

Într-un discurs susținut la NASA în 1966, Fuller a spus:

> *Nu există genii, ci doar copii care sunt mai puțin distruși decât alții.*

Am început să văd viitorul în felul acesta și am decis că am șansa să devin arhitectul... nu victima viitorului meu.

Una dintre primele ipoteze pe care le-am contestat a fost: Cum pot exista 4 miliarde de miliardari? După ce am renunțat la convingerea că, în lume, trebuie să existe oameni bogați și oameni săraci, am început să întrezăresc viitorul.

Fuller nu era de acord cu Malthus. Și în special cu ipoteza acestuia că există prea mulți oameni pe Pământ și că planeta are prea puține resurse pentru a-i întreține pe toți. Fuller a fost deranjat de această „ipoteză" bazată pe credința și mentalitatea „lipsurilor". L-a deranjat ipoteza că lumea se împarte în mine și tine... în câștigători și învinși – că nu există niciodată loc pentru amândoi – și că războiul este inevitabil. Războiul a fost, într-adevăr, inevitabil, întrucât conducătorii și-au dorit să controleze „resursele limitate".

Și Fuller, și Marx au fost utopiști. Dar aveau păreri diferite despre modul de realizare a utopiei. Marx a promis o societate fără clase sociale și justă din punct de vedere etic, dar, în realitate, drumul său către utopie a determinat uciderea a milioane de oameni.

Marx a promis:

> *Comunişti sprijină pretutindeni orice mişcare revoluţionară împotriva orânduirii sociale şi politice existente... Ei declară făţiş că ţelurile lor pot fi atinse numai prin doborârea violentă a întregii orânduiri sociale de până acum.*

Și:

> *În acest sens comunişti pot rezuma teoria lor în formula: desfiinţarea proprietăţii private.*

Utopia lui Fuller

Una dintre cărțile celebre ale lui Fuller este *Utopia or Oblivion* (*Utopia sau Neantul*). Cartea este un proiect de viitor provocator, o colecție de eseuri bazate pe discursurile susținute de autor în anii 1960 în locuri din întreaga lume. Ipoteza lui Fuller este că – pentru prima dată în

istorie – omenirea are ocazia să creeze o lume în care nevoile tuturor să fie îndeplinite în proporție de 100%. Este o idee fundamentală a lui Fuller, definitorie pentru mesajul său imperios. Dacă nu contestăm educația și ipotezele despre lipsuri, oamenii vor prefera „anihilarea", chiar dacă utopia este posibilă.

Trebuie să ne întrebăm pentru început:

> *Ce ipoteze am făcut... fără să ne dăm seama?*

Apărută în 1969, cartea include una dintre primele discuții publicate despre Fuller's World Game, un joc educațional revoluționar, care are un obiectiv măreț pentru jucători: să simuleze o lume „funcțională" pentru 100% din omenire, nici mai mult, nici mai puțin. Jucătorii trebuie să ignore formele tradiționale de organizare a lumii, cum ar fi națiunile, țările și alte diviziuni politico-economice.

În 1984, Blair, Kim și cu mine am construit Fuller's World Game. La scară mare. Am creat o hartă a lumii cât un teren de baschet obișnuit. Pe hartă încăpeau 100 de jucători, fiecare dintre ei reprezentând 1% din populația lumii. Un număr de 10 000 de jetoane roșii de

bingo reprezentau focoasele nucleare din arsenalul mondial.

Utopia sau anihilarea

Dacă cei 100 de participanți înțelegeau lecția, utopia se împlinea. Dacă cei 100 de participanți nu înțelegeau lecția, urma... anihilarea. Cele 10 000 de jetoane roșii de bingo acopereau harta.

Lecția lui Fuller pentru acest joc era următoarea:

> *Nu vom mai fi în stare mult timp să conducem nava noastră Pământ dacă nu o vedem ca pe un întreg și nu ne preocupăm de soarta noastră comună. Sau toți, sau niciunul.*

Eu, Kim și Blair am străbătut California într-o Toyota minusculă – cu uriașa hartă de joc rulată și legată deasupra capotei –, ceea ce a fost o experiență unică. Nicio echipă nu a „câștigat“ jocul. Utopia nu a fost realizată niciodată.

Să lași să cadă pe jos 10 000 de jetoane roșii de bingo era un lucru cutremurător. Să le aduni la finalul jocului era un lucru îngrijorător... și extrem de tulburător. Toți ne doream pacea... dar, cu toate acestea,

toți ne „bombardam nuclear“. Amintirea exploziei atomice pe care o văzusem în copilărie încă mă bântuia. Oare întrezărisem viitorul umanității în 1962?

Fuller voia ca participanții să învețe că ingeniozitatea umană și resursele existente pot rezolva problemele globale. El credea că putem accesa ingeniozitatea umană, cu condiția să comitem un „egocid“. „Egoismul este inutil și... irațional. [...] Războiul este desuet“, susținea el.

În 1984, după ce l-am jucat pentru ultima dată, Kim, Blair și cu mine ne-am dat seama că sosise momentul să renunțăm la joc. Trebuia să găsim o altă modalitate de a transmite avertismentul lui Fuller.

După cum spunea chiar el:

> *Nu vei schimba niciodată lucrurile luptând cu realitatea existentă. Ca să schimbi ceva, trebuie să construiești un model nou, care să scoată din uz modelul actual.*

Am folosit acest sfat înțelept din 1984 pentru a crea, în 1996, jocul *CASHFLOW*.

Identificarea inamicului

Am avut o mătușă care locuia în New York. Era soția unchiului tatălui meu. Mătușa Lydia a fost prim-balerină la Paris, în timpul celui de Al Doilea Război Mondial. După război, s-a căsătorit cu unchiul tatei, care era artist grafician, și s-a mutat în Upper East Side din New York. Mi-a plăcut întotdeauna să merg cu trenul din Kings Point în Long Island și să mă trag de șireturi cu oamenii bogați și frumoși din cartierul Upper East Side al orașului.

Din când în când, mătușa discuta cu mine și cu colegii mei de clasă despre incapacitatea Americii de a-l învinge pe Stalin. Ne povestea cum toată lumea știuse că Stalin va cuceri Berlinul. Mi-a spus odată că toți știau că există foarte puține diferențe între Hitler și Stalin – și că rușii erau adevărații noștri inamici, cucerirea Berlinului de către Stalin făcând-o să-și dea seama că nu vom putea opri niciodată răspândirea comunismului în Occident.

Nu am uitat nici astăzi afirmațiile ei, potrivit cărora toată lumea din acea vreme știa că atât generalul Dwight D. Eisenhower, cât și președintele Franklin

D. Roosevelt se temeau de Stalin. În loc să îl oprească, au permis continuarea avansului comunismului.

Cel mai mare general al Americii

Aceeași mătușă a spus că, după părerea multora, George Patton a fost cel mai mare general al Americii. Ea credea că, dacă Eisenhower l-ar fi lăsat pe generalul Patton să conducă bătălia împotriva lui Stalin, lupta cu comunismul nu ar mai fi fost o realitate în America din zilele noastre. Mătușa mea credea că, dacă Patton l-ar fi scos din joc pe Stalin, milioane de oameni ar fi fost încă în viață. Ea considera că Hitler și Stalin erau de aceeași teapă, la fel de nemiloși, de cruzi... și de înfiorători pentru FDR și Eisenhower.

Ani la rând, mătușa mea a luptat pentru rezistența franceză în timpul zilei, iar în cursul nopții era prim-balerină în Paris. Mi-a spus că petrecea ore întregi bând cu generalii ruși, adunând informații pentru efortul nostru de război. Într-o noapte, după ce a băut vodcă cu rușii, s-a urcat pe bicicletă și a mers la operă. Pe drum a căzut și și-a rupt glezna. În loc să anuleze spectacolul, și-a fixat glezna

fracturată cu bandă adezivă și a dansat pentru ultima oară. A fost o femeie foarte curajoasă. Mie și prietenilor mei ne plăcea să bem vodcă cu ea în apartamentul ei din New York și să obținem informații directe despre război.

Discutam apoi punctele de vedere ale mătușii mele cu profesorul meu de economie de la academia militară, pilotul de avioane B-17, care fusese doborât de două ori în Europa. Părerile lui erau similare. Și el credea că Eisenhower și FDR se împrieteniseră prea mult cu Stalin. Stalin avea milioane de soldați în spate. America nu voia să poarte un război prelungit în Europa și să lupte în același timp în Pacific.

„Fiind progresiști", mi-a spus profesorul meu, FDR și Eisenhower au încercat „să se împrietenească cu el". Sperau că Stalin se va alătura luptei pentru democrație. Profesorul meu a confirmat spusele mătușii mele, conform căreia toată lumea știa că Eisenhower plănuia să candideze la președinție cu mult timp înainte de încheierea celui de Al Doilea Război Mondial. Stalin s-a apropiat de vest într-un moment în care campania

electorală a lui Eisenhower începuse deja.

Rolul istoriei

Generalul George Patton a spus:

> *Ca să fii un soldat de succes, trebuie să cunoști istoria.*

FDR a fost cel care, în 1933, a scos aurul în afara legii. A devalizat moneda națională, interzicându-le americanilor să dețină bani adevărați, adică banii lui Dumnezeu.

Legea protecției sociale a fost adoptată pe 14 august 1935. Ea a fost elaborată în primul mandat al lui Franklin D. Roosevelt de către Comitetul Prezidențial pentru Securitate Economică. America a deschis astfel porțile pentru prima etapă a marxism-leninismului.

O promisiune făcută lumii

În 1944, înainte de încheierea celui de Al Doilea Război Mondial, a avut loc Conferința de la Bretton Woods. Denumirea sa oficială este Conferința Monetară și Financiară a Națiunilor Unite. La evenimentul organizat la

hotelul Mount Washington din Bretton Woods, New Hampshire, au participat 730 de delegați, trimiși de toate cele 44 de țări aliate. Scopul conferinței a fost reglementarea ordinii monetare și financiare la nivel internațional după încheierea celui de Al Doilea Război Mondial.

La orele de istorie de la academia militară, mi s-a părut dubios că era ilegal ca americanii să dețină aur, în condițiile în care Statele Unite promiteau să garanteze cu aur fiecare dolar.

În 15 august 1971, președintele Nixon a încălcat promisiunea făcută lumii și a eliminat etalonul-aur pentru dolarul american. Din acel moment, dolarul a devenit calp, fără acoperire.

Fiscul

În 1942, FDR a cerut Congresului să plafoneze venitul pe care un american îl putea revendica și păstra. Până la sfârșitul războiului, Congresul a ridicat cota de impozitare la proporția record de 94% pentru orice venit care depășea 200 000 de dolari.

FDR a pus în practică *Manifestul comunist* al lui Marx:

> *Pentru dezvoltarea corespunzătoare a comunismului este nevoie de un impozit pe venit împovărător sau progresiv.*

Manifestul comunist al lui Marx promovează trei idei mari și late:

1. Desființarea proprietății private.
2. Impozit progresiv pe venit.
3. Desființarea drepturilor de moștenire.

Mi se pare destul de limpede că „desființarea drepturilor de moștenire“ și „desființarea proprietății private“ urmăresc același obiectiv. După moartea ta, toată munca ta va fi luată și înapoiată statului. Vei fi impozitat din ziua în care începi să lucrezi și până în ziua în care încetezi să lucrezi.

Marx a avertizat:

> *Impozitul este sursa de existenţă a birocraţiei, armatei, popimii şi curţii, într-un cuvânt a întregului aparat al puterii executive. Guvern de mână forte şi impozite mari sunt noţiuni identice.*

Cel mai respectat general

Profesorul meu, fostul pilot de B-17, a spus: „Generalul pe care eu și oamenii mei îl respectam cel mai mult era generalul Patton.“ El a mai spus: „Îl respectam pentru că era un general care lupta de pe front, nu din spatele liniilor.“

Deși George Patton a fost, probabil, cel mai mare general american, presa l-a atacat fără scrupule.

Patton a fost unul dintre puținii generali care au vizitat periodic soldații răniți în spitalele de campanie. Pe 10 august 1943, în timpul unei astfel de vizite, Patton a pălmuit un soldat internat în spital din cauza epuizării, acuzându-l de lașitate.

A fost o zi de sărbătoare pentru jurnaliști, care nu l-au slăbit niciodată. Indiferent câte bătălii câștigase Patton, de atunci înainte s-au concentrat pe palma dată unui soldat prea speriat să mai lupte.

Presa s-a purtat la fel cu americanii care au luptat în Vietnam.

După discuțiile cu mătușa și profesorul meu de economie, am început să înțeleg

de ce comunismul iese învingător.

Se pare că Patton l-a avertizat pe Winston Churchill:

> *Cu toate acestea, America comite acum actul inadmisibil de a se supune Rusiei în defavoarea Marii Britanii – omorând, de fapt, Anglia.*

În 1973, când am zburat pe deasupra castelelor franceze incendiate și, mai târziu, când am fost scuipat de puștii Flower Power, mi-am amintit de conversațiile cu mătușa și profesorul meu de economie. Ambii luptaseră împotriva comunismului în Europa. Amândoi știau că răspândirea comunismului nu se va opri la Berlin.

De ce nu a funcționat Bucky's World Game

După ce am adunat de nenumărate ori cele 10 000 de jetoane roșii de bingo, Kim, Blair și cu mine ne-am dat seama că amenințarea cu anihilarea nucleară a lui Stalin nu funcționa. În continuare, oamenii preferau anihilarea în detrimentul utopiei. Am revenit la contestarea ipotezelor pe care nu știam că le-am emis.

Kim, Blair și cu mine ne-am dat seama de ce nu funcționa Bucky's World Game.

Răspunsul ne-a fost oferit de cuvintele generalului Patton: „Frica omoară mai mulți oameni decât moartea."

Am înțeles că îngrozirea unor oameni deja îngroziți, înfricoșarea unor oameni deja înfricoșați nu era o soluție. Demascarea planurilor lui Stalin nu funcționa pentru americani. Ipoteza noastră fusese că frica îi va inspira pe jucători să acționeze diferit. Din păcate însă, în timpul Războiului Rece, oamenii trăiau deja în frică. Se ascundeau deja sub birourile lor.

Am înțeles că era mai bine să urmăm lecția de leadership a lui Patton, inspirându-i pe oameni:

> *Să trăiască pentru o cauză, nu să moară pentru ea.*

Diverse ipoteze

În 1996, ne-am contestat propria ipoteză. În loc să predăm cu ajutorul fricii, așa cum făcuserăm cu cele 10 000 de jetoane roșii de bingo, eu și Kim am creat jocul *CASHFLOW*. În 1996, am lansat Manifestul capitalist al Rich Dad.

În 1996, după ce am fost pus la pământ de loviturile Australian Broadcast Commission și Cult Awareness Network, am avut o revelație... și astfel s-a născut jocul *CASHFLOW*, un joc de educație financiară. Am înțeles că oamenii vor să învețe să fie bogați. Nu vor să învețe să trăiască cu frica de tirani precum Marx, Lenin, Stalin, Hitler, Mao și Hrușciov. *CASHFLOW* este un instrument capitalist care le oferă oamenilor obișnuiți puterea de a riposta.

Jocul *CASHFLOW* și Manifestul nostru capitalist respectă principiul de leadership al lui Patton.

Lecția nr. 1 a generalului Patton

> *Nu-ți lăsa niciodată inamicul să aleagă locul bătăliei.*

Când am lansat jocul *CASHFLOW*, un prieten mi-a spus: „Voi duce acest joc la Harvard ca să îl evaluez."

Cei de la Harvard au desființat jocul. L-au ridiculizat. Un evaluator universitar a spus: „La Harvard nu se joacă jocuri."

După cum se pare că ar fi spus Einstein:

> *Școala m-a dezamăgit și eu am dezamăgit școala. Profesorii se*

comportau ca niște Feldwebel (sergenți). Voiam să învăț lucrurile care mă interesau, dar ei voiau să învăț pentru examene. Cel mai mult uram sistemul lor concurențial. Din cauza lui, nu dădeau doi bani pe mine și mi-au sugerat de câteva ori să renunț.

Bucky Fuller a trebuit să renunțe de două ori la Harvard. Deși nu a terminat niciodată această universitate, cei de la Harvard îl numără pe Fuller în rândul celor mai cunoscuți absolvenți.

Când sunt întrebat „De unde ai învățat cum să te îmbogățești?“, răspunsul meu este: „Tatăl meu bogat m-a învățat jucând *Monopoly* cu mine când eram mic, iar astăzi, ca adult, joc *Monopoly* în viața reală“.

Repet lecția Mariei Montessori despre învățare:

Ce face mâna, mintea își amintește.

Din acest motiv, Manifestul capitalist al Rich Dad este:

Cum putem combate comunismul predat în școlile noastre?

Predând capitalismul în sânul familiilor noastre.

Repet cuvintele lui Thomas Sowell:

Din câte se pare, aproape oricine ne-ar putea educa mai bine copiii decât așa-zișii profesori din învățământul public. Copiii care sunt educați acasă de părinții lor obțin rezultate mai bune la teste decât copiii educați în școlile publice.

Același Sowell a spus:

Provocarea este să creăm cât mai multe trape de evadare din școlile publice eșuate, nu numai pentru a-i ajuta pe elevi să scape, ci și pentru a forța instituțiile să se reorganizeze înainte să piardă și mai mulți elevi și locuri de muncă.

Lecția nr. 2 a generalului Patton

Dacă le spui oamenilor unde să meargă, dar nu și cum să facă asta... rezultatele te vor uimi.

În 2000, când am fost la emisiunea *Oprah!*, o tânără din public a ridicat mâna și m-a întrebat: „Ce să fac cu banii mei?“

Oprah s-a întors spre mine și mi-a spus: „Lasă-mă să răspund eu.“

Oprah i-a spus tinerei: „Nu întreba pe nimeni ce să faci cu banii tăi. Treaba ta este să studiezi și să iei de capul tău decizii.“

M-am îndrăgostit de Oprah în acel moment. Fotografia de pe pagina următoare dovedește că suntem spirite înrudite, că respectul nostru pentru educație a creat o legătură puternică între noi.

După cum am menționat mai devreme, nu mai țin minte de câte ori – în ultimii 25 de ani – mi s-a cerut să răspund următoarelor întrebări:

Am 10 000 de dolari. În ce să-i investesc?
Cum scap de datorii?
Crezi că investițiile imobiliare sunt profitabile?
Ce acțiuni îmi recomanzi?
Cum să mă îmbogățesc?

În urmă cu câteva luni, la seminarul Rebel Capitalist organizat de George Gammon în Miami, mi-am ieșit din sărite. Eram într-un lift plin, când o tânără m-a întrebat: „Recomanzi investițiile imobiliare?“ Răspunsul meu a fost scurt și la obiect: „Nu întreba pe nimeni ce să faci cu banii tăi. Învață despre bani.“ Mă transformasem în Oprah.

Cum se comportă un elev de nota 10

Cu timpul, am înțeles că oamenii care întreabă ce să facă cu banii se comportă ca niște elevi de nota 10 – care cred că memorarea „răspunsurilor corecte“ reprezintă secretul succesului. Nici nu concep să gândească cu capul lor.

Mulți sunt incapabili să gândească singuri. Nu știu să găsească singuri răspunsurile. Sunt îngroziți să nu greșească. Așteaptă să li se spună ce să facă.

În lumea reală, elevii de 10 așteaptă să li se spună ce să facă. Sunt niște angajați – niște „sclavi ai creierului“ – minunați, care așteaptă să li se spună ce să facă. Dacă greșesc, sunt concediați.

Condiționarea clasică – învățarea inconștientă prin asociere – a fost descoperită de Ivan Pavlov (1849–1936), care a studiat condiționarea câinilor și oamenilor.

Elevii de 10 își iau o slujbă, plătesc impozite, economisesc bani, își cumpără o locuință, scapă de datorii și investesc la bursă pe termen lung. Pavlov a demonstrat că, dacă suna din clopoțel de fiecare dată când hrănea un câine, patrupedul învăța să asocieze sunetul cu oferirea hranei. Asemenea câinilor lui Pavlov, elevii de 10 așteaptă ca cineva să le anunțe cina și încep să saliveze la comandă.

John Broadus Watson (1878–1958) a fost un psiholog american care a popularizat teoria științifică a behaviorismului, denumită și condiționare clasică, bazată pe studiile și observațiile lui Pavlov.

În urma cercetărilor sale și ale lui Pavlov, Watson a reușit să explice toate aspectele psihologiei umane.

Potrivit lui Watson, de la vorbire la reacțiile emoționale, totul respectă tiparul stimulului și răspunsului. Watson

a negat complet existența minții sau a conștiinței. El credea că diferențele individuale de comportament se datorează exclusiv experiențelor diferite de învățare. Propunerea lui a devenit celebră:

> *Dați-mi o duzină de bebeluși sănătoși, bine proporționați, care să crească în lumea creată la indicațiile mele și vă garantez că îl pot alege pe oricare dintre ei, la întâmplare, și educa să devină orice tip de specialist vreți – doctor, avocat, artist, negustor și, da, chiar și cerșetor sau hoț – indiferent de talentele, slăbiciunile, înclinațiile, abilitățile, vocațiile și rasa strămoșilor săi.*

De remarcat cuvântul „specialiști“, alias sclavi ai creierului.

După cum spunea Einstein:

> *Imaginația este mai importantă decât cunoașterea.*

Repet Lecția nr. 2 a generalului Patton: „Dacă le spui oamenilor unde să meargă, *dar nu și cum să facă asta*... rezultatele te vor uimi.“

Tatăl bogat spunea adesea că „există 1 milion de căi spre paradisul financiar... și câteva miliarde de căi spre iadul financiar“.

Eu și Kim am ales cărarea mai puțin umblată:

Nu avem slujbe.
Nu economisim.
Nu trăim fără datorii.
Nu avem planuri 401(k).
Nu suntem asistați social.

Bazându-ne pe educația financiară, pe planul nostru de acțiune, învățând din greșeli și fiind absolut siguri că vrem să găsim o scăpare din Cursa de Șoareci, Kim și cu mine ne-am câștigat libertatea financiară în zece ani. Kim avea 37 de ani, eu 47.

Unul dintre principiile lui Fuller este:

Răsplata pentru o treabă bine făcută este o treabă și mai grea.

Toate greșelile comise de Kim și de mine pe drumul către libertatea financiară ne-au pregătit pentru o sarcină și mai grea, și mai importantă, pe care Dumnezeu a vrut să o îndeplinim.

Am călătorit în întreaga lume, am ținut discursuri și am organizat programe de instruire, iar oamenii ne-au întrebat mereu cum am reușit. Cum ne-am câștigat libertatea financiară în zece ani, pornind de la zero. Am știut că trebuie să facem un pas înainte, că ne așteaptă o sarcină și mai grea.

După cum spunea Fuller:

> *Observându-mi viața de până în prezent, mi-am dat seama că, cu cât numărul celor pentru care lucrez este mai mare, cu atât sunt mai eficient. Prin urmare, este evident că, dacă lucrez neîncetat și exclusiv pentru întreaga umanitate, voi atinge eficiența maximă.*

În 1996, Kim și cu mine eram liberi pe plan financiar și am fi putut să ne relaxăm și să ne „pensionăm", dar am preferat să urmăm sfaturile lui Fuller, repetând neîncetat în gând:

> *Răsplata pentru o treabă bine făcută este o treabă și mai grea.*

Lucrarea noastră a fost alimentată de credința în principiul lui Bucky, conform căruia cu cât slujești mai mulți oameni, cu atât ești mai eficient.

Malcolm Gladwell este jurnalist și orator canadian de origine britanică și unul dintre autorii mei preferați. Scrierile și prezentările sale mă determină întotdeauna să gândesc. Câteva dintre cărțile mele preferate sunt: *The Tipping Point. Cum lucruri mici pot provoca schimbări de proporţii*[28], *Blink. Decizii bune în două secunde*[29], *Excepționalii. Povestea succesului*[30] și *David și Goliat*[31].

Gladwell are multe de spus despre puterea culturii. În cartea sa *Excepționalii*, a scris următoarele:

> *Cine suntem și locul din care provenim sunt inseparabile.*

Î: Cu alte cuvinte, dacă provenim dintr-o cultură săracă... ne identificăm cu acea cultură?

R: Da. De aceea oamenilor săraci le vine foarte greu să învețe în școală să fie bogați. Școala este o cultură, un cult al fricii și al lipsurilor. Din acest motiv, „siguranța locului de muncă“ este foarte importantă.

Î: De aceea ai început să cauți alți profesori când aveai doar 10

ani?

R: Da. Nu mi-am dat seama atunci, dar știam că membrii familiei mele, care erau profesori, vor rămâne întotdeauna niște angajați, care aparțin sindicatului profesorilor. Familia noastră era reprezentanta unei culturi a educației academice, a siguranței locului de muncă și a socialismului guvernamental. Educația financiară lipsea din cultura familiei noastre.

Nu mi-am dat seama la 10 ani că sunt în căutarea unei culturi a capitalismului și a unei vieți de antreprenor, de investitor, de om care creează locuri de muncă și active proprii. Știam doar că îmi doresc altceva decât cultura în care crescusem.

Acesta este, cred, motivul pentru care eu și Donald Trump vorbim despre influența taților noștri, pe care îi considerăm cei mai buni profesori ai noștri. Ambii tați au fost bogați. Ei ne-au învățat să ne croim singuri drumul spre raiul financiar.

Gladwell a spus:

Fiecare dintre noi provine dintr-o cultură cu un amestec distinct de atuuri și slăbiciuni, de tendințe și predispoziții, foarte greu de acceptat.

De aceea a spus:

Cine suntem și locul din care provenim sunt inseparabile.

Î: Asta au vrut să spună Pavlov și Watson prin condiționare clasică?

R: Da. Am vrut să recreăm prin jocul *CASHFLOW* cultura capitalistă a tatălui meu bogat, nu cultura siguranței locului de muncă, a tatălui meu sărac.

Î: De aceea Patton a spus: *Nu-ți lăsa niciodată inamicul să aleagă locul bătăliei*?

R: Da. Și de aceea Manifestul capitalist al Rich Dad este: *Soluția de combatere a comunismului predat în școlile noastre... este predarea capitalismului în sânul familiilor noastre.*

Lecția nr. 3 a generalului Patton

Cine se teme de eșec... va eșua.

Cea mai mare problemă a învățământului este că școala este o cultură a fricii. Intelectualii prosperă în cultura fricii. Acesta este, cred, motivul pentru care atât de mulți antreprenori – Walt Disney, Henry Ford, Thomas Edison, Steve Jobs și Bill Gates – au abandonat școala.

Educația modernă

Educația postmodernă creează contextul filozofic educațional din școlile de astăzi... promovând o educație bazată pe opinii și emoții, în detrimentul realităților științifice, al adevărurilor și principiilor. Această problemă ar trebui să ne preocupe pe toți, fiindcă, deși avem dreptul la propriile alegeri, nu avem dreptul să ne alegem propriul adevăr.

După cum spune Gad Saad:

> *Orice sistem construit pe o concepție falsă a naturii umane este sortit eșecului. Construirea unei societăți al cărei principal obiectiv este protejarea stimei fragile de sine în fața pericolelor*

> *competiției va avea ca rezultat o societate a slăbiciunii, a misecuvenismului și a apatiei. Viața este în mod inevitabil competitivă; societatea este în mod inevitabil ierarhică. Nu facem nimănui niciun favor dacă urmărim împlinirea unei viziuni utopice a societății, în care nimeni nu este jignit.*

Cultul victimelor

Educația postmodernă este o cultură a victimelor. În contradicție cu îndemnul lui Bucky Fuller de a fi „arhitecții, nu victimele viitorului".

După cum avertizează Gad Saad în *The Parasitic Mind*:

> *Inițiativele lingvistice corecte politic sunt greșite și nocive. Ele creează „victime" de profesie, ale misecuvenismului, care pretind să nu fie jignite cu nimic, și creează astfel o atmosferă înăbușitoare, în care oamenii pășesc ca pe coji de ouă, de teamă să nu comită vreun delict lingvistic capital.*

Victimă sau răufăcător

Jordan Peterson, profesor de psihologie la Universitatea din Toronto, s-a săturat de ceea ce el numește cultura de campus, care s-a împânzit de „justițiari sociali și activiști politici radicali de stânga“. El a luat în vizor legislația canadiană privind drepturile omului, care interzice discriminarea pe baza exprimării identitare sau de gen.

Dr. Peterson a fost nemulțumit cu precădere de faptul că personalul universității și unii studenți transsexuali i-au cerut să folosească *ze* si *zir* în locul pronumelor *el* și *ea*. Prin opoziția sa, Peterson a stârnit un incendiu politic și cultural, care nu dă niciun semn de domolire.

După cum a avertizat Lenin:

> *Putem și trebuie să scriem într-o limbă care să sădească ura, repulsia și disprețul maselor față de cei care nu sunt de acord cu noi.*

După părerea mea, Jordan Peterson este un erou, poate chiar de talia generalului Patton. Educația modernă este o cultură a fricii și a opiniilor... nu o cultură a

învățării. Postmodernismul ne împiedică să învățăm din istorie... rescriind-o.

O cultură a învățării

M-am întrebat de multe ori cum ar fi arătat școlile noastre dacă Bucky Fuller ar fi administrat sistemul educațional. După cum spunea chiar el:

> *Dacă aș conduce o școală, le-aș da notă de trecere tuturor celor care îmi dau răspunsurile corecte, pentru că sunt papagali buni. Și le-aș da note maxime celor care comit cele mai multe greșeli, vorbesc despre ele și îmi explică ce au învățat de pe urma lor.*

Mă inspiră libertățile noastre... și spiritul libertății care i-a determinat pe întemeietorii patriei noastre să apere „viața, libertatea și dreptul la fericire". Toți semnatarii Declarației de Independență au știut că își riscă libertatea și fericirea... adoptând un document care a definit o nouă națiune și democrație – nu o monarhie –, ce avea să devină mai târziu Statele Unite ale Americii.

În 2020, lumea este pe punctul să rămână fără cea mai liberă țară din istoria sa.

Președintele Ronald Reagan (1911–2004) a avertizat:

> *Libertatea este un lucru fragil și posibila ei dispariție nu este niciodată la mai mult de o generație distanță. Ea nu se moștenește; fiecare generație trebuie să lupte și să o apere neîncetat, pentru că un popor o dobândește o singură dată. În istoria lumii, cei care au cunoscut și și-au pierdut apoi libertatea n-au mai recâștigat-o niciodată.*

Lupta pentru libertăți

Cum luptăm pentru libertățile noastre? Luptăm educându-ne și investind în noi înșine și în viitorul nostru.

Luptăm pentru libertate în sânul familiilor noastre învățând despre capitalism, predând capitalismul și practicând capitalismul în viața reală.

Cadranul banilor este a doua carte din seria Rich Dad. Ea a introdus următorul simbol și concept:

E vine de la *employee* (angajat)

S vine de la specialist sau proprietar de afaceri mici

B vine de la business sau brand

I vine de la *insider* (om care știe toate dedesubturile) sau investitor

Segmentele B și I ale cadranului

B vine de la Big Business (afaceri mari) – companii cu cel puțin 500 de angajați – și de la brand (marcă). De exemplu, Warren Buffett preferă să investească în mărci prestigioase, cum ar fi Gillette sau Coca-Cola. Nu investește în start-upuri, care se încadrează în segmentul S.

I vine de la investitor, care investește din interior. Majoritatea celor din segmentele E și S investesc din exterior, de regulă în acțiuni, obligațiuni și fonduri mutuale sau tranzacționate la bursă.

Segmentele din stânga ale cadranului, E și S, oferă mult mai puțină libertate. În

majoritatea cazurilor, siguranța este mai mare, dar libertatea este mai restrânsă. Libertățile noastre sunt răpite din partea E și S a cadranului.

De exemplu, mulți oameni sunt amenințați cu concedierea dacă nu se vaccinează împotriva COVID. După părerea mea, această măsură este o mostră de fascism.

Hitler i-a îndemnat pe germani să ucidă evreii după ce i-a forțat pe aceștia să poarte stele galbene în piept. Primul pas sunt micile atrocități... și abia apoi crimele în masă.

Noul meu permis de conducere de Arizona are o stea galbenă în colțul din dreapta sus. Din câte îmi dau seama, este singura schimbare de pe el.

În 2021, Biden a cerut vaccinarea în masă a populației. El este convins că nevaccinații provoacă răspândirea virusului COVID și înmulțirea deceselor.

Repet avertismentul lui Gad Saad:

> *După părerea mea, de 40, 50 de ani încoace, ne luptăm cu o altă pandemie decât cea de COVID. Doar că virusul nu este biologic, este mintal. Din acest motiv, am*

botezat aceste idei patogene sau parazitare. De unde provin ele? Despre originea virusului COVID nu putem vorbi, pentru că acest lucru ar fi, bineînțeles, rasist. Dar ideile patogene de unde provin? Toate se nasc în ecosistemul universitar. Cu alte cuvinte, după cum le reamintesc mereu oamenilor, avem nevoie de intelectuali și profesori pentru a zămisli o parte dintre cele mai prostești idei cu putință.

Î: Vrei să spui că îndemnul de „a merge la școală și a studia din greu pentru a obține o slujbă bună“ este un virus mintal, un agent patogen care ne răpește libertățile?

R: Da.

Î: Vrei să spui că libertățile se găsesc în segmentele B și I ale cadranului?

R: Da. Dacă ești în partea B sau I a cadranului, nu ai nevoie de siguranța locului de muncă, de salariu periodic, de impozite mari și nu te sperie prăbușirea pieței. Oamenii din partea B sau

I a cadranului nu se tem că vor fi concediați pentru că nu s-au vaccinat. Poți ajunge în raiul financiar și în segmentele E și S, dar cu prețul libertăților tale. Cei din partea E sau S trebuie să continue să lucreze ca să câștige bani. Cei din partea B sau I nu au nevoie de bani.

Eliberarea de ipoteze

De multe ori, nu suntem conștienți de unele ipoteze pe care le enunțăm fără să ne dăm seama. Iată câteva exemple:

Trebuie să am o slujbă.

Am nevoie de un salariu.

Investiția este riscantă.

Nu sunt suficient de inteligent.

Sunt incapabil să fac cutare lucru.

Eliberarea de cultură

Marx era obsedat de bani. Era robul propriei sale culturi. Nu știa să facă bani și cerșea periodic anumite sume. A eșuat și în căsnicie, fiind incapabil să își întrețină soția și copilul, menținându-se

pe linia de plutire din bani cerșiți și împrumutați de la rude și prieteni. Fiind un intelectual, se simțea „îndreptățit". Acest element face parte din cultura marxistă a misecuvenismului de astăzi. Aceasta este educația de astăzi.

În 2020, miliarde de oameni sunt adepții Culturii Marxiste a Misecuvenismului. După cum afirmă Malcolm Gladwell:

> *Cine suntem și locul din care provenim sunt inseparabile.*

Unul dintre motivele pentru care mulți sportivi profesioniști și câștigători la loterie ajung la sapă de lemn după cinci ani, deși au avut milioane de dolari în cont, este că banii și cultura personală sunt inseparabile.

În ce mă privește, tranziția mea de la segmentele E și S la segmentele B și I ale cadranului a presupus renunțarea la cultura academică a tatălui meu sărac. În prezent, respect ambele culturi – și cea a tatălui meu sărac, și cea a tatălui meu bogat.

Pentru a face această schimbare, a trebuit să trec de la cultura profesorală a tatălui meu sărac la cultura tatălui meu bogat, lucrând ca ucenic în afacerea lui.

După cum am spus, colectarea chiriilor pentru tatăl bogat a fost o lecție grozavă despre puterea culturii.

După cum spunea Maria Montessori:

> *Dezvoltarea este posibilă prin activitate, nu prin înțelegere intelectuală.*

Scopul cluburilor CASHFLOW este să sprijine tranziția de la cultura tatălui sărac la cultura tatălui bogat.

Eliberarea de istorie

Nu accepta să fii victima istoriei. La orele de istorie din școală, se pune accent pe memorarea datelor și a evenimentelor. Elevii regurgitează apoi datele și evenimentele respective și, ca prin magie, sunt considerați „elevi inteligenți". Deși nu au învățat nimic.

Steve Jobs a spus:

> *Nu poți pune cap la cap lucrurile privind înainte; poți pune cap la cap lucrurile privind înapoi. Prin urmare, trebuie să ai încredere că lucrurile vor fi puse cap la cap cândva, în viitor.*

Studiind istoria – documentele istorice autentice, nu fictive – și punând lucrurile cap la cap, vei putea întrezări viitorul.

Studiind istoria, am înțeles adevăratele intenții ale președinților Franklin D. Roosevelt și Richard Nixon. În 1933, FDR le-a interzis americanilor să dețină aur. În 1944, Statele Unite au promis că vor garanta cu aur fiecare dolar american. În 1971, președintele Nixon a încălcat această promisiune.

Și a început să tipărească bani calpi.

În 1972, am zburat în spatele liniilor inamice, căutând aur. Am întrezărit viitorul banilor calpi.

În 1999, a fost abrogată Legea Glass–Steagall. Ea făcea parte din Legea bancară din 1933. Legea din 1933 separa băncile de investiții de micile bănci comerciale. În 1996, abrogarea Legii Glass–Steagall a transformat Statele Unite într-un uriaș cazinou, punând în pericol micile bănci comerciale.

În 2008, piața creditelor imobiliare subprime s-a prăbușit. Marii bancheri au câștigat miliarde. Micile bănci comerciale au pierdut totul.

În 2008, deficitul SUA era de 1,4 trilioane de dolari. În 2020, deficitul SUA a ajuns la 5 trilioane de dolari. Asta înseamnă că Statele Unite au importat cu 5 trilioane de dolari mai mult decât au exportat.

Cât înseamnă 1 trilion?

Ca să termini 1 trilion de dolari, ar trebui să cheltuiești 1 dolar pe minut, timp de 34 000 de ani. Banca Rezervei Federale „tipărește" 1 trilion de dolari în mai puțin de un minut.

Împlinirea a 50 de ani de la decizia lui Nixon din 1971 de renuntare la etalonul-aur este un eveniment important, al cărui impact îl resimțim și astăzi, pentru că, pe 15 august 1971, dolarul american a devenit o creație a datoriilor și impozitelor. Pe 15 august 1971, oamenii care economiseau au devenit niște perdanți. Potrivit estimărilor din 2021, Statele Unite vor tipări încă 4 trilioane de dolari pentru a împiedica prăbușirea economiei.

În 1972, am început să economisesc aur, argint, iar de curând, bitcoin și ethereum. Dacă am nevoie de bani, apelez la datorii. Asta pentru că în 1971 dolarul american a devenit datorie... și cu cât

folosesc mai multe datorii pe post de bani, cu atât plătesc mai puține impozite.

Într-o scrisoare către investitori din 29 iulie 2020, Dan Morehead, directorul executiv al companiei Pantera Capital, a afirmat:

> *În luna iunie, Statele Unite au tipărit mai mulți bani decât în primele două secole de la întemeierea țării. Deficitul bugetar de luna trecută – 864 de miliarde de dolari – a depășit datoria totală contractată din 1776 până la sfârșitul anului 1979.*

După cum spunea Einstein:

> *Doar două lucruri sunt infinite, universul și prostia omenească... dar de primul nu sunt sigur.*

Banca Rezervei Federale are aproximativ 700 de angajați cu doctorat. Cum este posibil ca niște oameni atât de învățați să fie așa incompetenți? Nu au studiat istoria? Poate ar trebui să-și găsească o slujbă adevărată. Ba mai mult, să înceapă o afacere.

Potrivit noilor estimări ale Rezervei Federale, este nevoie de 150 de trilioane de dolari pentru ștergerea datoriilor.

Jocul se cheamă „Scapă basma curată“. Și sub pretextul „protejării mediului“, unii pledează pentru socialism.

Americanul de origine indiană Dinesh D'Souza, autorul mai multor cărți și documentare, a spus următoarele:

> *Intelectualii se consideră foarte deștepți. Cred cu tărie că sunt cei mai importanți oameni din societate. Se uită la antreprenorii care dețin, să zicem, zece restaurante McDonald's sau o firmă de deratizare, și îi consideră inferiori. Unui profesor de limbi romanice de la Princeton, care câștigă 150 000 de dolari pe an, i se pare scandalos că proprietarul unei firme de deratizare câștigă 500 000 de dolari pe an. După părerea profesorului universitar, situația este incorectă. Așa începe socialismul.*

Părerea mea despre aceste subiecte – și despre ștergerea datoriilor – este că noile cheltuieli guvernamentale (plătite de contribuabili), în valoare de 150 de trilioane de dolari, potrivit ultimelor estimări ale Rezervei Federale, ascund,

sub pretextul protejării mediului, împlinirea utopiei socialiste.

Emoțiile și opiniile ocupă un rol central în educația postmodernă. Istoria, nu.

În 1983, după ce am citit *GRUNCH of Giants*, am început să îmi contest propriile ipoteze. Ipoteze pe care nici măcar nu știam că le făcusem.

Atunci când l-am auzit pe Fuller spunând că „există 4 miliarde de miliardari", m-am gândit imediat: „E imposibil".

Am crezut că Fuller înnebunise. Cum să fie toți oamenii miliardari? După ce mi-am contestat propriile ipoteze, am urmat sfatul lui Fuller și m-am întrebat: „Care este voia lui Dumnezeu?"

Fuller a spus:

> *Nu uita niciodată că ești unic. Nu uita niciodată că, dacă nu ar fi nevoie de tine pe pământ, și de toată unicitatea ta, nu te-ai afla astăzi aici. Nu uita niciodată că, indiferent cât de copleșitoare ți se vor părea obstacolele și problemele vieții, un singur om poate schimba lumea. De fapt, toate schimbările care contează*

sunt opera unui singur om. Fii tu acela.

Antropologa americană Margaret Mead (1901–1978) a spus:

Să nu te îndoiești niciodată că un grup mic de cetățeni bine intenționați și hotărâți pot schimba lumea; de fapt, doar așa este posibilă schimbarea.

Următoarele cuvinte îi sunt atribuite lui Edmund Burke:

Pentru ca răul să triumfe, este suficient ca oamenii buni să nu facă nimic.

În 1983, când Fuller a întrebat „Care este voia lui Dumnezeu?“, am decis să contest toate ipotezele pe care le-am emis. Și am început să le predau oamenilor învățămintele tatălui meu bogat: Cum să devii milionar – poate chiar miliardar – fără să ai nevoie de bani.

Primul cuvânt pe care l-am învățat în academia militară, în 1965, a fost *misiune*.

În 1984, Kim, Blair și cu mine ne-am unit forțele și ne-am propus să ne îndeplinim

misiunea. Am plecat din Hawaii în California și așa a început Manifestul capitalist.

CAPITOLUL 12

FAPTE, NU VORBE

Ce pot face eu? Sunt doar un om obișnuit.

– R. Buckminster Fuller

Într-o zi toridă de august a anului 1965, după ce s-au terminat prăjiturile și punchul, părinții și rudele au părăsit baza academiei militare și a început Săptămâna Iadului.

Imediat, cei aproximativ 20 de tineri de 18 ani care formau clasa noastră au fost aliniați pe secțiuni și un cadet mai mare cu un an a început să țipe și să urle la noi.

După ce ne-am lăsat bagajele în dormitoare, am fost duși la frizerie și rași pe cap. Am primit apoi uniforma pentru luna următoare. Am început să mă gândesc că poate făcusem o greșeală.

Săptămâna Iadului a fost într-adevăr infernală. Nu mai știam dacă venim sau plecăm. Dormeam pe sponci. Alergam întruna. Ni se zbiera constant „în față“

dacă nu „băgam repede la cap“. Stingerea să dădea la 10, deșteptarea la 5.

Sâmbătă seara a fost primul nostru răgaz. Am urcat pe un deal cu vedere la Long Island Sound și, privind în zare spre New York, printre luminile conacelor de pe țărm, am izbucnit în plâns. Eram nefericit. Era cât pe ce să cer să fiu ELC, exclus la cerere, adică „să renunț“. Dintre cei 20 de elevi începători, trei au plecat după prima săptămână.

Privind luminile din Long Island Sound, m-am gândit în sinea mea: „N-am nevoie de porcăriile astea.“ Încă nu începuseră cursurile la Universitatea din Hawaii. Mă puteam întoarce acasă fără să pierd niciun curs. În plus, se apropia iarna și valurile din North Shore se anunțau numai bune pentru surf. Eram pregătit să renunț.

Singurul motiv pentru care am rămas a fost că știam că scopul Săptămânii Iadului era să identifice lașii și să îi elimine pe cei slabi. Le-am refuzat plăcerea de a mă număra printre cei care se dau bătuți ușor.

În acea sâmbătă seară, am făcut cunoștință cu lașul din mine. Nu a fost o întâlnire plăcută.

Am stat în întuneric și am ascultat vocea lașului – fricosului și pămpălăului – din mine, care îmi enumera toate motivele pentru care trebuia să renunț. Nu a fost plăcut.

Un beneficiu al Săptămânii Iadului a fost că a scos la lumină puterea noastră spirituală... puterea de a rezista și de a lupta împotriva lașului din noi. Deviza Kings Point este *Acta Non Verba* – Fapte, nu vorbe. În timpul Săptămânii Iadului, deviza ne-a însuflețit... în același timp în care a făcut tot posibilul să ne determine să ne dăm bătuți.

Am stat în întuneric și am ascultat vocea lașului din mine, iar deviza, lecția cuvintelor *Acta Non Verba* – Fapte, nu vorbe –, m-a apărat.

După cum a avertizat Thomas Sowell:

> *În țara noastră, cea mai mare divizare nu este între democrați și republicani, între femei și bărbați, ci între cei care vorbesc și cei care fac.*

Tot el a spus:

> *Nu realitățile sunt punctul forte al liberalilor. Ci retorica.*

În cele din urmă, după aproximativ o oră, pămpălăul din mine încă îmi oferea argumente să renunț. Unele erau destul de întemeiate (credeam eu), cum ar fi că în Hawaii erau mai multe femei frumoase decât la Kings Point. Încet-încet, m-am concentrat asupra corpului meu și m-am lăsat călăuzit de el, întorcându-mă, pas cu pas, în camera mea, pentru încă o săptămână... și încă patru ani... de infern.

Bear Bryant (1913–1983), de la Universitatea din Alabama, a fost unul dintre cei mai mari antrenori de fotbal american din istorie. El a spus:

> *Antrenamentele mele sunt foarte dificile, pentru că dacă un jucător se dă bătut, prefer să facă asta în timpul antrenamentului, nu al jocului.*

Antreprenorul american Russell Simmons este scriitor și producător muzical și de film. Este unul dintre fondatorii casei de discuri hip-hop Def Jam Recordings și creatorul liniilor

vestimentare Phat Farm, Argyleculture și Tantris. El a spus:

> *Nu există eșecuri, doar oameni care se dau bătuți.*

Americanul David Goggins, fost soldat în trupele navale de elită, este ultramaratonist, ciclist pe distanțe extreme, autor și speaker motivațional. Una dintre cărțile sale celebre este *Nu mă poți răni*[32].

David spune:

> *Războinicul nu este un om care poartă arme. Cel mai cumplit război se dă chiar între urechile tale. În mintea ta. În mintea noastră, a tuturor, se dă un război și trebuie să ne călim mintea pentru a lupta și câștiga confruntarea.*

Universitatea Fulg de Nea

În 2020, școlile noastre produceau în masă „fulgi de nea“, pentru că toată lumea merită un premiu. În loc să dezvolte forța interioară a elevilor și studenților, programa școlară se concentrează asupra Teoriei Critice Rasiale. În loc să le consolideze puterea

mintală, școlile creează „spații sigure“ și „zone sigure“ pentru protejarea elevilor „marginalizați“ de ideile care le pot „declanșa“ sensibilități emoționale.

În 2020, întregul sistem universitar a devenit un „spațiu sigur“ și instituțiile de învățământ superior în care ideile sunt contestate și dezbătute au dispărut. Și mai grav... libertatea cuvântului a fost suprimată.

Profesorul războinic

Dr. Jordan Peterson a ajuns o celebritate internațională, un profesor războinic. Jordan se luptă cu intelectualii și birocrații care cer schimbarea limbajului, controlul gândirii și desființarea libertății cuvântului – în numele transformării școlilor în „spații sigure“, în care toată lumea (inclusiv ratații) primește un premiu.

Jordan Peterson a spus următoarele lucruri cutremurătoare:

> *Când ai ceva de spus, tăcerea este o minciună.*
>
> *Dacă nu spui ceea ce gândești, îți ucizi sinele nenăscut.*

În zilele noastre, cultura elitelor academice liberale transformă victimele în eroi, ratații în critici și învinșii în conducători.

Jordan Peterson ne avertizează în această privință:

> *Dacă oamenii puternici ți se par periculoși, stai să vezi de ce sunt în stare oamenii slabi...*

Abraham Lincoln a avertizat:

> *De unde să ne așteptăm, așadar, să se ivească pericolul? Dacă va fi să se ivească vreodată, cred eu, se va ivi dintre noi. Nu de peste hotare. Dacă suntem sortiți pieirii, vom fi chiar noi făptuitorii și cei care vor da lovitura de grație.*

Î: Vrei să spui că instituțiile de învățământ superior distrug America din interior?

R: În 1989, a căzut Zidul Berlinului. Toată lumea a sărbătorit, crezând că asistă la victoria capitalismului și moartea comunismului. Dar acum știm că, din păcate, comunismul nu a murit. Comunismul a împânzit școlile

> noastre ca un cancer, devorând America din interior. Sau cum spun pușcașii marini: „Au intrat în perimetru."

Motivul pentru care am dedicat atât de mult spațiu generalului Patton, lui Stalin, generalului Eisenhower, lui Churchill și președintelui Franklin D. Roosevelt este că, după părerea mea, Patton avea dreptate. Patton a înțeles imaginea de ansamblu. America și Anglia ar fi trebuit să îl înfrunte pe Stalin înainte ca acesta să cucerească Berlinul. America ar fi trebuit să îl împingă pe Stalin înapoi până la Stalingrad. Stalin, Hitler și Mao nu cunoșteau mila. Dacă Patton ar fi condus atacul, am fi evitat moartea a sute de milioane de oameni.

Un general războinic

Pe portavion, am fost coleg de cameră cu Jack Bergman. Amândoi am fost locotenenți în Vietnam. Jack a ajuns general cu 3 stele, o ispravă aproape imposibilă pentru un pilot. Stelele sunt rezervate de regulă pușcașilor marini care luptă la sol. Am intrat în infanteria marină cu gradul de locotenent și am părăsit-o cu același grad.

În prezent, Jack este în continuare un lider. De data aceasta, în calitatea sa de congresmen de Michigan.

Îl poți urmări pe Jack Bergman…la Rich Dad Radio Show…*accesând* RichDad.com

După Vietnam, Jack s-a implicat în toate conflictele. A luptat din prima linie, cum spun piloții. Mi-a spus cu încredere că „mulți generali sunt «iepurași de buncăr»“. Ei luptă din spatele frontului, ascunși în fundul buncărului. Eisenhower și FDR au condus din spatele frontului. Patton a condus din prima linie.

Lideri din prima linie

Președintele Trump a fost cât pe ce să își îndeplinească promisiunea din campania electorală și să termine construcția zidului de la granița sudică a Statelor Unite. În timpul mandatului său, s-au făcut progrese constante.

Pe 30 martie 2020, când pandemia de COVID-19 și-a arătat colții, Trump a ordonat declanșarea operațiunii Warp Speed și a promis că vom produce un vaccin în mai puțin de un an. În mod normal, procesul de creare a unui vaccin durează între 10 și 15 ani.

Pe 14 iulie 2020, Moderna a anunțat rezultatele primelor studii clinice ale vaccinului. Pe 16 august 2020, a fost rândul Pfizer să anunțe rezultatele testelor sale clinice. Dacă Joe Biden ar fi fost președinte în 2020, cine știe dacă am fi avut astăzi un vaccin. El este considerat de mulți un lider slab și nu este în niciun caz un conducător din prima linie.

Asta fac liderii din prima linie: duc lucrurile la bun sfârșit. Ei sunt exemple vii, întruchipări ale devizei *Fapte, nu vorbe*. Ei vorbesc prin acțiunile, nu prin cuvintele lor.

Trump duce lucrurile la bun sfârșit pentru că este antreprenor și capitalist. Presa îl urăște, la fel ca pe generalul Patton.

Președintele Biden și vicepreședinta Kamala Harris au oprit construcția zidului de la granița sudică. Au deschis granițele și au lăsat pe oricine să intre. La fel cum au lăsat să intre și virusul COVID-19. Au oferit transport și cazare gratuită la hotel în întreaga țară pentru imigranții netestați și nevaccinați.

Până în prezent, Kamala a fost o singură dată la granița de sud a SUA. Atât Biden, cât și Harris sunt niște „iepurași de buncăr", ascunși la Casa Albă. Presa îi adoră pe amândoi.

După cum a avertizat Stalin:

> *Presa trebuie să se dezvolte de la zi la zi – este cea mai ascuțită și mai redutabilă armă a partidului nostru.*

Îți amintești poate că președintele Trump a făcut turul Americii și a vorbit cu mii de fani entuziaști în timpul campaniei electorale pentru realegerea sa în funcție. Trump conduce din prima linie. „Buncăr" Biden și-a condus campania electorală din pivniță. A făcut campanie din spatele frontului, dovedindu-se un „iepuraș de pivniță".

După cum a avertizat Jordan Peterson:

> *Dacă oamenii puternici ți se par periculoși, stai să vezi de ce sunt în stare oamenii slabi...*

Marx a fost un om slab. A fost un om furios și iresponsabil financiar. Un musafir a descris stilul de viață al familiei lui Marx, când acesta locuia în Londra, cu soția sa și cei șapte copii ai

lor, într-un apartament cu trei camere. Copiii lui Marx au răbdat de foame din cauza sărăciei, ba mai mult, au crescut în mizerie, într-o „cocină“, cum a numit-o prietenul său. Patru dintre copiii lui Marx au murit la vârste fragede.

Marx i-a acuzat pe bogați pentru problemele lui. Nu a avut curajul să se privească în oglindă și să înfrunte ratatul din el. Nu a avut forța interioară să înfrângă ratatul din el. A preferat în schimb să îi învinuiască pe bogați și să lase ratatul din el să iasă învingător. În zilele noastre, Marx este eroul victimelor, liderul rataților.

Educația postmodernă

În timpul unui interviu de pe YouTube, un alt profesor războinic, Gad Saad, a fost întrebat: Care este un exemplu de idee parazitară?

Gad Saad a răspuns:

> *Strămoșul tuturor ideilor patogene este postmodernismul.*
> *[Postmodernismul] susține în esență următoarele: nu există adevăruri universale, nu există adevăruri obiective, suntem complet înrobiți de prejudecățile și*

subiectivitatea noastră, de relativism.

Lenin este sursa mai multor avertismente despre limbaj și libertatea cuvântului:

Este, bineînțeles, mult mai ușor să strigi, să insulți și să urli decât să comunici și să explici.

Putem și trebuie să scriem într-o limbă care să sădească ura, repulsia și disprețul maselor față de cei care nu sunt de acord cu noi.

Libertatea cuvântului este o prejudecată burgheză.

Oamenii fără trecut sunt mai ușor de înduplecat.

Dacă le este încredințată profesorilor, cauza libertății poporului este pierdută.

După cum a scris Hitler în *Mein Kampf*:

Receptivitatea maselor este foarte limitată, inteligența lor este redusă, dar capacitatea lor de a uita este uriașă. Prin urmare, propaganda eficientă trebuie să se reducă la foarte puține idei și să turuie lozincile până când ultimul membru al publicului va înțelege

ce vrei tu să înțeleagă prin lozinca ta.

Iată câteva lozinci foarte răspândite în 2021:

1 – „Viețile negrilor contează.“

2 – „America este o țară sistematic rasistă.“

3 – „Poartă mască.“

4 – „Vaccinează-te.“

5 – „America a fost întemeiată în 1619.“

Platon a avertizat:

Filozoful iubește adevărul, nu lumea schimbătoare a senzațiilor, care este obiectul opiniei, ci realitatea neschimbătoare, care este obiectul cunoașterii.

Profesorul Gad Saad a mai spus în interviul său de pe YouTube:

Postmoderniștii intră cu avioanele lor pline cu rahat în edificiile rațiunii și distrug lent toate realizările.

Iată două definiții ale edificiului: 1 – clădire, de obicei impunătoare, și 2 – sistem complex de convingeri.

Numărul profesorilor războinici care ripostează este în creștere. Doi dintre ei sunt Victor Davis Hanson și Dennis Prager.

Victor Davis Hanson, profesor la Stanford, avertizează:

> *Occidentalizarea, secondată de globalizare, a creat o elită bogată și privilegiată, care gravitează acum în jurul universităților, birocrațiilor și organizațiilor mondiale, locuri în care bogăția nu este creată, ci analizată, criticată și cheltuită cu larghețe.*

Conservatorul republican american Dennis Prager este scriitor și moderator de talk-show-uri radio. La început, și-a dedicat activitatea politică evreilor care nu puteau să emigreze din Uniunea Sovietică. Este fondatorul Universității Prager.

Dennis Prager avertizează:

> *Dacă vom continua să ținem prelegeri despre toleranță și intoleranță, nu despre bine și rău, vom ajunge să tolerăm răul.*

Tot el a spus:

Compasiunea fără înțelepciune este periculoasă. Ea îi face pe oameni să îi susțină pe „oropsiți" chiar dacă aceștia sunt malefici.

Hillsdale College este o instituție de învățământ superior privată, de orientare conservatoare, specializată în științele umaniste, cu sediul în Hillsdale, Michigan. Fondată în 1844 de aboliționiștii Free Will Baptists, Hillsdale are o programă axată pe studii umanistice, de sorginte vest-europeană, bazată pe moștenirea culturală greco-romană și iudeo-creștină. Hillsdale le cere tuturor studenților, indiferent de specializare, să urmeze programa de bază, care include cursuri despre marile cărți ale lumii, Constituția SUA, biologie, chimie și fizică.

Un nou model de educație publică

Hillsdale este un nou model de educație publică american. Personalul și profesorii de la Hillsdale s-au alăturat numărului tot mai mare de intelectuali care luptă împotriva educației rasiste, postmoderne. Hillsdale oferă cursuri gratuite online, fără credite, predate de profesorii colegiului după modelul

educației oferite în campus studenților lor.

Misiunea Hillsdale este să le ofere studenților o educație care vizează cunoașterea celor mai măreațe lucruri, o perspectivă asupra naturii lui Dumnezeu și a omului, să le formeze caracterul și să apere guvernul constituțional.

Dascălii instituției se alătură lui Thomas Sowell, Jordan Peterson, Gad Saad, Albert Einstein, Bucky Fuller, Platon și multor altor profesori războinici care s-au remarcat în lupta împotriva învățăturilor marxiste postmoderne. În prezent, numărul profesorilor războinici este în creștere.

David Goggins este singurul membru al Forțelor Navale SUA care a absolvit antrenamentul SEAL (inclusiv două Săptămâni ale Iadului), Școala de Rangeri a Armatei SUA (pe care a terminat-o cu Medalia de Onoare) și Școala de Control Aerian Tactic a Aviației SUA. Este un „om al faptelor, al distanțelor lungi și al cuvintelor puține".

Goggins este războinicul războinicilor. El a spus:

> *Războinicul nu este un om care poartă arme. Cel mai cumplit război se dă chiar între urechile tale. În mintea ta. În mintea noastră, a tuturor, se dă un război și trebuie să ne călim mintea pentru a lupta și a câștiga confruntarea.*

După cum a avertizat Lenin:

> *Propaganda noastră trebuie să includă propaganda ateistă; literatura științifică adecvată, pe care guvernul feudal autocrat a interzis-o și a persecutat-o până acum, trebuie să alcătuiască unul dintre domeniile activității noastre de partid.*

Educația postmodernă se bazează pe socialismul științific... pe opinii, nu pe știință.

Futuristul Fuller a prezis:

> *Individul urmează să studieze în primul rând de acasă.*

Nu știu dacă Fuller era familiarizat cu educația postmodernă. Dacă ar fi fost, sunt convins că ar fi ripostat. Fuller a reușit să anticipeze viitorul deoarece

credea în Principiile Universale, Principiile de Funcționare ale lui Dumnezeu sau Principiile Generalizate.

Principiile Generalizate sunt valabile în toate cazurile, fără excepție.

Potrivit estimării lui Fuller, există aproximativ 250 de Principii Generalizate. Și toate sunt importante, fiindcă sunt interdependente. Înainte să moară, în 1983, Fuller a descoperit aproximativ 50 din cele 250 de Principii. Una dintre descoperirile sale este: *Unitatea este pluralăși este formată din cel puțin două elemente.*

Î: Unitatea este plurală... nu singulară?

R: Corect. Fuller și-a dat seama prin observație că universul este cel puțin dual, nu singular. De exemplu, Dumnezeu a creat oamenii cu doi ochi, două picioare, două brațe. În universul fizic, există *sus* și *jos*.

Î: Sus nu poate exista fără jos?

R: Corect. Ai înțeles bine. La fel, *înăuntru* nu poate exista fără... *în afară*. Același lucru este

valabil pentru *fericit* și *trist*, *tânăr* și *bătrân*, *bărbat* și *femeie*.

Î: Asta înseamnă că, atunci când cineva are *dreptate*, altcineva *greșește*?

R: Exact.

Principiile de Funcționare ale lui Dumnezeu, Principiile Generalizate ne călăuzesc să devenim – după cum spunea Bucky Fuller – „arhitecții... nu victimele viitorului". Datorită Principiilor Generalizate, Fuller a fost considerat futurist, fiind supranumit de John Denver „Bunicul Viitorului".

Fuller a murit în 1983 și câteva dintre predicțiile sale s-au adeverit. Fuller a anticipat apariția unei noi tehnologii înainte de 1990. În 1983 a spus următoarele:

> *O nouă tehnologie va deveni disponibilă pe planeta Pământ înainte de sfârșitul acestui deceniu. Această tehnologie va schimba lumea.*

Internetul în forma sa actuală a fost creat în 1989... anul prăbușirii Zidului Berlinului.

Fuller a prezis și apariția bitcoin. El a spus:

> *Computerele electronizează practic jocurile de distribuție a bogăției, care realizează transformarea bunurilor în servicii prin structuri mai canalizate și mai bine proiectate. Nu avem încă de-a face cu Fratele cel Mare, din moment ce nu există o autoritate centrală de planificare care să-i atragă pe cei interesați să joace – doar o mulțime de „jocuri" prin dial-in cu costuri și recompense. Acestea sunt detaliile.*

Fuller a prezis educația gratuită predată de profesori adevărați. El a spus:

> *De la distanță, planeta pare plină de profesori titulari, care lucrează din greu, având mai multe realizări metafizice decât înainte.*

În prezent, YouTube și rețelele de socializare învață gratuit mai mulți oameni decât toți profesorii universitari la un loc.

Asta fac Hillsdale College, Prager, Rich Dad's CASHFLOW Clubs, profesorii de la Rich Dad Advisors, George Gammon,

Mark Moss, Max Keiser, Peter Schiff, Real Estate Guys, Richard Duncan, Patrick Bet-David de la Valuetainment, Jim Rickards, Chris Martenson, Adam Taggart, Daniela Cambone de la Stansberry Research, Dr. David Lim de la Kitco News, Raoul Pal de la Real Vision, Brian Rose de la London Real, Jay Martin de la Cambridge House, Gerald Celente și mulți alții. Îi ascult cu religiozitate, fără să scot niciun ban din buzunar. Aceștia sunt bărbații și femeile cu care vom porni la război... Parabellum.

În opinia mea, toți acești profesori „pun în practică ceea ce predau". Ei întruchipează „faptele, nu vorbele". După cum a anticipat Fuller, ei sunt „profesori titulari care lucrează din greu, având mai multe realizări metafizice decât înainte".

A preda metafizic înseamnă a preda cu dragoste. Majoritatea profesorilor universitari predau pentru bani. Există foarte multe resurse educaționale gratuite, în vreme ce modelele de învățământ tradiționale îi lasă pe studenți cu credite de studii împovărătoare, cel mai rău tip de datorii.

Pe de altă parte, pe YouTube există și mulți escroci și profesori falși.

Vorba lungă, sărăcia omului

După cum a avertizat Thomas Sowell:

> *O greșeală des întâlnită la oamenii cinstiți este incapacitatea lor de a înțelege cât de necinstiți sunt alți oameni și cât de periculos este să ai încredere în ei.*

Principiu Generalizat:

Unitatea este plurală și este formată din cel puțin două elemente.

Orice monedă are trei laturi

Într-o lume nebună, în care toată lumea vrea să aibă dreptate, este o nebunie să te certi. Am descoperit că cel mai bine este să stai pe muchia unei monede și să decizi care parte este cea mai potrivită pentru tine. Fiecare monedă are trei laturi: cap, pajură și muchie.

Într-un capitol anterior, am scris despre rădăcina comună a cuvintelor *cult* și *cultură*. O cultură poate fi și un grup dedicat studiului. De exemplu, evreii sunt o cultură religioasă, la fel musulmanii, mormonii, catolicii, protestanții și budiștii.

Doar pentru că aparținem unor culturi diferite, nu înseamnă că trebuie să ne ucidem între noi. Potrivit unui Principiu Generalizat, „unitatea este plurală și este formată din cel puțin două elemente“, ceea ce înseamnă că va exista întotdeauna o altă cultură religioasă. Nu va exista niciodată o singură religie. Ideea unei singure religii încalcă Principiile de Funcționare ale lui Dumnezeu. Ideea că poate exista doar un singur lucru este o nebunie… o idee fascistă. Potrivit definiției, *fascistul* este un om extrem de autoritar și de intolerant cu ceilalti.

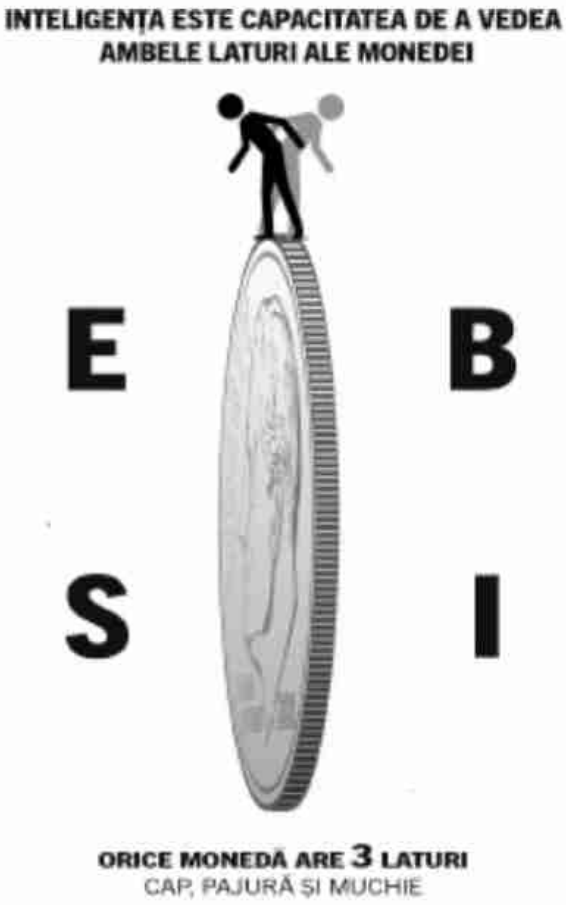

După cum avertizează Gad Saad:

Cine este dispus să pună capăt unei relații din cauza unei

divergențe argumentate de opinie nu este demn de prietenia ta.

Tot el a spus:

Orice om preferă să vorbească cu cei care îi împărtășesc opiniile. Este o caracteristică nepieritoare a naturii umane. Dar gândirea oamenilor se înalță când discută cu respect din perspective opuse.

Cum se dezvoltă inteligența

De aceea este important să stăm pe muchia monedei. Muchia reprezintă inteligența, iar inteligența ta se dezvoltă atunci când ești capabil să asculți alte puncte de vedere.

Principalul motiv pentru care Kim și cu mine am creat jocul *CASHFLOW* a fost să le oferim oamenilor puterea de a-și întemeia propriul cult – cultura capitalismului.

Așadar, după cum a întrebat Bucky, ce poate face un om obișnuit? Un om obișnuit – adică, după părerea mea, oricare dintre noi – poate înființa un club CASHFLOW în locuința lui și interacționa cu profesorii Rich Dad prin YouTube. După cum a prezis Fuller:

De la distanță, planeta pare plină de profesori titulari, care lucrează din greu, având mai multe realizări metafizice decât înainte.

Prin puterea devizei *Fapte, nu vorbe*, vei deveni un om care face, nu unul care vorbește, se vaită... sau se victimizează. Prin magia YouTube și a tehnologiei, profesorii adevărați ai Rich Dad vor ghida grupul tău de studiu. Cluburile CASHFLOW funcționează în orașe din întreaga lume.

Ce studiază membrii cluburilor? Joacă jocul *CASHFLOW* și învață să își câștige libertatea financiară, integrându-se în segmentele B și I ale Cashflow Quadrant.

Î: Dar dacă vreau să mă îmbogățesc în segmentele E și S ale cadranului?

R: Este alegerea ta, desigur. Dar este o cale mai dificilă, întrucât foaia de parcurs – mergi la școală, ia-ți o slujbă, muncește din greu, plătește impozite, economisește, cumpără-ți o locuință, scapă de datorii și investește pe termen lung la

bursă – devine de la an la an tot mai desuetă.

Lecția este următoarea: orice monedă are trei laturi. Acesta este un Principiu Generalizat. Orice monedă va avea întotdeauna altă fațetă. Stai pe muchie și alege latura care ți se potrivește. Dacă vei alege segmentele E și S, vei ajunge de partea specialiștilor, a „sclavilor creierului".

Ca să repet cuvintele lui Fuller:

> *Specializarea este, de fapt, doar o formă sofisticată de sclavie, prin care „expertul" este păcălit să își accepte condiția de sclav, în schimbul sentimentului că se află pentru tot restul vieții într-o poziție privilegiată din punct de vedere social și cultural, așadar, extrem de sigură.*

Libertate sau siguranță?

Cei din segmentele E și S ale cadranului au cea mai mică libertate. Ei au renunțat la libertate în favoarea siguranței. Poți să migrezi în partea dreaptă, a segmentelor B și I – partea suveranilor războinici –, și să lupți pentru libertățile tale. Una dintre ele este libertatea de a nu plăti impozite.

În 1974, am ales segmentele B și I... în care activa tatăl meu bogat. A fost un drum mai dificil. Aș fi putut face alte alegeri, cum ar fi să mă angajez pilot la o companie aeriană sau să revin în funcția de ofițer pe petrolierele Standard Oil, o funcție bine plătită.

Din păcate însă, văzusem prea multe în Vietnam. Știam că lecțiile despre marxism ale profesorului meu sunt reale. Zburând pe deasupra castelelor franceze incendiate, întrezărisem viitorul Americii.

În 1974, am stat pe muchia monedei și am ales partea B și I, partea tatălui meu bogat. Nu le recomand tuturor această alegere, dar mă bucur că am ales partea B și I, a libertății personale maxime.

În 1983, după moartea lui Fuller și după ce am citit *GRUNCH of Giants*, am știut ce trebuie să fac. După cum am spus, mi-am dat seama atunci care este voia lui Dumnezeu.

În 1984, am cunoscut-o pe Kim. În 1984, mi-am amintit lecția din Săptămâna Iadului: *Fapte, nu vorbe*.

În acel an, Kim, Blair și cu mine am vândut totul și ne-am mutat din Hawaii în California.

Cluburile CASHFLOW nu sunt cluburi de tipul „îmbogățește-te peste noapte“. Nu sunt cluburi de tipul „Hai să facem o afacere“. Nimeni nu are voie să strângă bani sau să își prezinte ultima investiție. De asemenea, nu sunt cluburi de tipul „Hai să ne întâlnim“. Scopul cluburilor CASHFLOW este identic cu cel al școlilor militare... să creeze lideri.

Cluburile CASHFLOW sunt culte și locuri capitaliste, în care se întrunesc oameni cu o gândire asemănătoare, cu o cultură, studii, valori și priorități comune – locuri de studiu, locuri pentru învățat și locuri în care îți poți extinde infinitul.

Cluburile CASHFLOW sunt concepute ca locuri de întâlnire pentru oamenii care vor să studieze, să interacționeze, să crească și să devină lideri ai capitalismului, întărindu-se pe plan mintal, emoțional, fizic și spiritual.

Scopul cluburilor CASHFLOW este să pregătească participanții pentru un joc cu bani reali. Când se joacă în viața reală... cu bani reali, jocul banilor este dificil.

Ce urmează?

Vei face cunoștință cu echipa mea de profesori adevărați, adevăratele atuuri ale unui antreprenor și capitalist.

CAPITOLUL 13

CUM SĂ PREDAI CAPITALISMUL ÎN SÂNUL FAMILIEI

Planurile trebuie să fie simple și flexibile. Ele trebuie realizate de oamenii care le pun în practică.

– Generalul George Patton

În 1981, în timpul conferinței de cinci zile, Fuller a spus un lucru care m-a tulburat. Mai bine zis, m-a șocat. Parafrazez din memorie:

> *Vorbesc despre viitor utilizând cuvinte pe care majoritatea oamenilor nu le folosesc și nu le înțeleg... pentru că dacă „ei" ar ști ce spun, m-ar ucide.*

M-am întrebat cine ar fi vrut să ucidă un bătrânel simpatic de 86 de ani. Nu făcea altceva decât să folosească cuvinte ciudate și să vorbească despre viitor.

Apoi mi-am amintit de cântecul lui Dion din 1968, „Abraham, Martin and John",

pe care l-am amintit într-un capitol anterior.

Iată câteva dintre versurile sale:

> *L-a văzut cineva pe vechiul meu prieten Abraham?*
> *Știți cumva unde s-a dus?*
> *I-a eliberat pe mulți,*
> *Dar oamenii buni mor tineri, se pare*
> *Am întors capul și au dispărut.*[33]

Cântecul pune apoi aceleași întrebări despre John Kennedy, Martin Luther King și Bobby Kennedy, oameni măreți care au murit asasinați.

Cele mai importante întrebări ale cântecului sunt:

> *Nu ți-au plăcut valorile pentru care au luptat?*
> *Nu crezi că ne-au dorit binele?*[34]

Cine sunt ucigașii marilor noștri lideri?

În 1981, am ascultat discursul lui Fuller și m-am întrebat ce știa. Ce putea ști, încât viața lui să fie în pericol? De ce ar fi vrut cineva să îl asasineze? După toate aparențele, era un om foarte bun, supranumit adesea „geniul prietenos al planetei“.

A spus apoi:

> *Generația voastră se va lupta cu oamenii care vor astăzi să mă omoare.*

Repet, parafrazez mesajul lui. Nu a folosit aceste cuvinte, dar acesta este mesajul pe care l-a transmis.

După cum am spus, în 1983, în anul în care a murit Fuller, a fost publicată cartea sa *GRUNCH of Giants*. Mi s-a părut interesant că GRUNCH reprezintă acronimul de la **G**ross **U**niversal **C**ash **H**eist (Furtul Universal de Bani). Este o carte subtire si m-am întrebat dacă cuprinde vreun lucru pe care nu l-aș putea înțelege sau accepta.

Repet, Fuller a folosit cuvinte și povești care se învârteau în jurul unui subiect, fără să le spună vreo clipă pe nume sau să se refere la ele în mod specific. La fel ca majoritatea discursurilor și scrierilor sale, *GRUNCH* este o „imagine de ansamblu".

GRUNCH mi s-a părut interesantă pentru că este o carte foarte diferită de mesajul obișnuit al lui Fuller. De regulă, el scria și vorbea despre matematică, știință, univers și idei metafizice cutezătoare.

GRUNCH vorbește despre imaginea de ansamblu a banilor, puterii și lăcomiei. Un subiect cu care eram familiarizat... dar, cu toate acestea, m-a făcut să mă întreb dacă nu cumva cartea are și un mesaj ascuns.

Avertismentul tatălui bogat

În 1972, la scurt timp după ce am ajuns în Vietnam, tatăl bogat mi-a trimis o scrisoare. Am primit-o prin poștă, în ritmul de melc cu care se comunica în acea vreme.

Tatăl bogat m-a avertizat:

> *Președintele Nixon a renunțat la etalonul-aur pentru dolar. Ai grijă – lumea se va schimba.*

Nu am înțeles ce vrea să spună, dar aveam încredere în el și i-am ascultat avertismentul.

Peste câteva săptămâni, eu și copilotul meu am zburat în spatele liniilor inamice, în căutarea unei mine de aur. Speram să cumpărăm aur cu preț redus, direct de la o mină de aur. Motivul pentru care ne aflam în spatele liniilor inamice era faptul că America pierdea războiul. Nord-vietnamezii invadau sudul. Mina de aur

pe care o căutam căzuse în mâinile inamicului. Desigur, fiind pușcași marini, acest lucru nu ne-a oprit.

Am povestit și am scris de nenumărate ori despre întâlnirea cu vietnameza micuță care era reprezentanta de vânzări a minei de aur. De fiecare dată când încercam să negociem un preț mai bun, ea zâmbea și spunea: „Spot."

Deși eram amândoi absolvenți de facultate, nici eu, nici copilotul meu nu știam ce înseamnă cuvântul *spot*. Peste câteva clipe, șeful nostru de echipaj a început să țipe ca din gură de șarpe, negocierile s-au întrerupt, iar eu și copilotul meu am străbătut în fugă satul micuț, așteptându-ne să dăm nas în nas cu inamicul lângă aeronava noastră.

Șeful echipajului nostru țipa pentru că elicopterul se scufunda. Aterizase într-o fostă orezărie. După cum am spus, pușcașii marini nu sunt recunoscuți pentru genialitatea lor.

În drum spre portavion, plin de noroi, m-am întrebat ce înseamnă cuvântul *spot*. Cu cât mă gândeam mai mult la acest lucru, cu atât zâmbetul vietnamezei mă tulbura mai tare. Oare ne spunea cât de

proști suntem? Posibil. Oare ne spunea: „Cum poți să nu știi ce se întâmplă de fapt?“ Oare se întreba de ce ne riscăm viața în spatele liniilor inamice, negociind un preț mai bun pentru aur?

În 1983, după ce am citit *GRUNCH of Giants*, am întrezărit viitorul și am deslușit avertismentul lui Fuller. Am început să îi înțeleg pe Fuller și pe micuța vietnameză.

Prețul spot

Cuvântul spot înseamnă preț mondial, în cazul de față prețul aurului. Aurul sunt bani adevărați, pentru că aurul sunt banii lui Dumnezeu. Aurul sunt banii lui Dumnezeu, pentru că El l-a creat, nu oamenii.

Începând din 1972, am călătorit prin lume – America de Sud, Africa, Mongolia, Canada și în întreaga Americă – și am văzut mai multe găuri în pământ. Aceste gropi au fost săpate de oamenii din vechime, care știau intuitiv unde să sape după aur sau argint. Anticii nu trebuiau să meargă la facultate sau să li se spună: „Sapă aici după aur“. Știau intuitiv că aurul și argintul sunt banii lui Dumnezeu.

În 1989, am mers în Peru ca să cumpăr o mină de aur. Îmi amintesc că am ajuns în Munții Anzi din America de Sud, la o înălțime de 5 000 de metri, ametit și cu halucinații din cauza oxigenului rarefiat, privind găurile din pământ.

În timp ce stăteam acolo, abia respirând, m-am întors cu gândul la profesorul meu preferat din clasa a cincea, domnul Ely, care ne-a învățat despre incași, una dintre cele mai avansate culturi din istorie. Îmi amintesc că domnul Ely ne-a spus povestea exploratorului spaniol Francisco Pizarro, din anii 1500. Pizarro a fost mai mult decât un explorator. În prezent, este cunoscut ca un mare conchistador, care i-a cucerit pe incași și l-a executat pe liderul acestora, Atahualpa, apoi le-a furat tot aurul și s-a întors în Spania.

În 2021, înțeleg mai bine de ce Fuller a spus:

> *Generația voastră se va lupta cu oamenii... care vor astăzi să mă omoare.*

În 2021, tot mai mulți oameni înțeleg efectele GRUNCH.

În 2021, tot mai mulți oameni înțeleg că averea le este furată prin intermediul banilor lor.

În 2021, înțeleg mai bine de ce pandemia de COVID-19 a apărut din China, în mod misterios, la câteva săptămâni după prăbușirea pieței repo, pe 17 septembrie 2019.

Și mă gândesc la socialism și la cuvintele lui Marx din *Manifestul comunist*:

> *Astfel, în 1847 socialismul era o mişcare a stării de mijloc, comunismul – o mişcare a clasei muncitoare. Socialismul, cel puţin pe continent, era admis în saloane, comunismul tocmai dimpotrivă.*

M-am întrebat dacă avertismentul lui Fuller din 1981 s-a adeverit în 2021, anul în care s-au împlinit 50 de ani de când Richard Nixon și-a încălcat promisiunea către lume din 1971... promisiunea că dolarul american va fi garantat în aur.

Astăzi, avertismentul lui Fuller pare și mai urgent, și mai iminent. Iată câteva dintre îngrijorările mele:

- Împlinirea a 50 de ani de când președintele Nixon a eliminat etalonul-aur pentru dolar și a început cea mai tulbure perioadă economică din istorie
- Numărul foarte mic de falimente. Multe companii sunt ținute în viață ca niște zombi cu ajutorul banilor calpi
- Problema datoriei este rezolvată acumulând și mai multe datorii
- Sunt cheltuite trilioane de dolari fără niciun fel de randament
- Wall Street aplaudă sloganul nebunesc „Nu te lupta cu Rezerva Federală!“
- Problema celor o sută și ceva de trilioane de dolari revendicate
- Furia împotriva bogaților care își sporesc averile

Cred că Fuller avea dreptate. Problemele pe care le-a prevăzut în *GRUNCH* vor anihila generația Baby Boom... generația care s-a bucurat, în mare parte, de o viață ușoară. Barosul GRUNCH va cădea în curând.

Având în vedere aceste avertismente, să ne gândim la următoarele întrebări:

> Când va cădea barosul GRUNCH, se va finaliza prima etapă a marxism-leninismului... și vor începe revoltele?
>
> Avertismentul lui Fuller coincide cu împlinirea a 50 de ani de la închiderea ferestrei aurului de către Nixon... și începutul sfârșitului capitalismului pieței libere?
>
> Revoltele și tulburările sociale la care asistăm vor pava drumul către a doua etapă a marxism-leninismului... și vor inaugura comunismul?
>
> De asta a spus Fuller că generația noastră se va lupta cu problemele pe care el le-a anticipat... încă din 1981?
>
> Acesta este oare subiectul despre care Fuller se temea să vorbească? Viitorul întrezărit de el?

Nu știu să răspund la aceste întrebări. Nimeni nu știe cu certitudine. După cum am spus, prăbușirea pieței repo pe 17 septembrie 2019 și pandemia de COVID-

19 declanșată brusc în China mi s-au părut suspecte.

Î: Te-ai gândit oare că asistăm la GRUNCH, Gross Universal Cash Heist... la un mare jaf bancar?

R: Da. Dar nu am dovezi. Am doar experiența personală a luptei împotriva comuniștilor din Vietnam, a momentului în care am fost scuipat în California și a anilor de studiu, întâlniri, coincidențe, suspiciuni și întrebări fără răspuns. Am un prieten care a fost pus sub acuzare de două ori și și-a văzut prietenii arestați, am acum o stea galbenă pe permisul meu de conducere... și amintirea avertismentului lui Fuller pentru generația mea.

După cum am spus la început, am mai mult de pierdut decât de câștigat scriind această carte.

Cuvintele atribuite (greșit, spun unii) lui Edmund Burke mă bântuie și mă motivează:

> *Pentru ca răul să triumfe, este suficient ca oamenii buni să nu facă nimic.*

Iată cum arată GRUNCH în prezent, potrivit interpretării mele:

SISTEMUL BANCAR DIN UMBRĂ

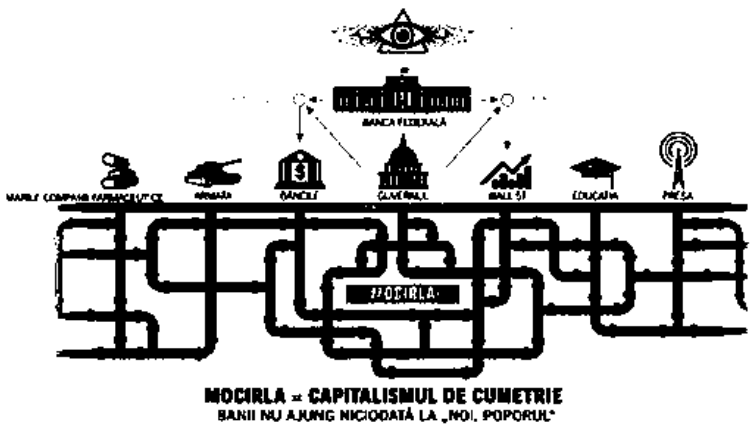

Î: Vrei să spui că GRUNCH conduce lumea din umbră?

R: Da. De aceea, acele țevi și instalații – subterane – sunt numite sistemul bancar din umbră.

Î: Vrei să spui că GRUNCH a omorât oameni?

R: Nu știu răspunsul la această întrebare. Și chiar dacă ar fi adevărat, nu am nicio dovadă. Să recunoaștem totuși că, de-a lungul timpului, multe morți au fost misterioase.

După cum știi, lumea este plină de teorii conspiraționiste. Sunt adevărate? Nu știu.

Bănuiesc că Fuller știa prea multe și de aceea își cântărea bine cuvintele. Știa că noi, oamenii, suntem trași pe sfoară prin intermediul banilor noștri, al băncilor noastre, al Wall Street-ului, al guvernului și al sistemului bancar din umbră. Fuller și tatăl meu bogat aveau multe păreri comune.

Î: De aceea, lecția nr. 1 a Rich Dad este „Bogații nu lucrează pentru bani“?

R: Da. Dacă îți amintești din capitolele anterioare, Fuller a vorbit despre suveranii războinici care creează un sistem educațional pentru a produce „sclavi ai creierului“. În 1903, John D. Rockefeller a înființat Consiliul General pentru Educație, care a fost recunoscut printr-o lege a Congresului. Nu s-au schimbat multe. În 2021, încă nu există educație financiară reală în școli. Nu trebuie să fii mare specialist ca să îți dai seama de ce: suveranii nu vor ca sclavii creierului să devină la rândul lor suverani.

După cum a spus Fuller:

> *Lucrurile de făcut sunt cele care trebuie făcute, care consideri că trebuie făcute, pe care nimeni altcineva nu este în stare să le facă.*

Toți ne luptăm cu anumiți „suverani războinici“. Nu ducem lipsă de ei... nici lipsă de lucruri care trebuie făcute. Eu am ales să mă lupt cu GRUNCH.

Inamicul pe care mi l-am ales este sistemul educațional. Acesta este motivul pentru care eu și Kim am lansat Manifestul capitalist în 1996, odată cu jocul *CASHFLOW*.

> Î: Și cei care luptă împotriva suveranilor sunt uciși?
>
> R: În cazuri extreme, da. În moduri diferite. Mă gândesc la prietenul meu Donald Trump. I s-au pus în cârcă tot felul de caracterizări. Trump va rămâne în istorie ca singurul președinte american care a fost supus de două ori procedurii de demitere.

Și Trump, și Patton au fost, după părerea mea, mari lideri. Cu toate acestea, Patton va rămâne în memoria multora

pentru că a pălmuit un soldat într-un spital, iar Trump pentru că a fost pus sub acuzare de două ori și ar fi încurajat atacarea Capitoliului.

După cum a avertizat Gad Saad:

> *Analiza donațiilor electorale dintr-o gamă largă de domenii a dezvăluit că cele mai liberale profesii sunt, în ordine descrescătoare, industria divertismentului, mediul academic, serviciile informatice online și presa scrisă.*
>
> *Un studiu din 2013 al Facultății de Jurnalism a Universității Indiana a arătat că numărul jurnaliştilor americani cu simpatii democrate este de patru ori mai mare decât al celor cu afinități republicane.*

Î: De aceea recomanzi predarea capitalismului în sânul familiei?

R: Da. Mass-media socialistă te va spiona în continuare, folosindu-se de proprietatea ta privată, adică de dispozitivele tale electronice, cum ar fi Alexa și Siri.

În Al Doilea Război Mondial, America avea CIA, Rusia avea KGB-ul, iar Germania avea

Gestapo-ul. Aceste organizații își spionau propriii cetățeni. În ziua de azi, tu și cu mine ne cumpărăm singuri spionii și îi băgăm în locuințele noastre.

După cum a avertizat George Orwell în *1984*:

Fratele cel Mare stă cu ochii pe tine.

Î: Recomanzi în continuare predarea capitalismului în familie, în pofida Fratelui cel Mare?

R: De ce nu? Nu ești oare mai inteligent decât Fratele cel Mare din Silicon Valley? În plus, nu este nimic rău dacă predai capitalismul... cu siguranță, nu în propria-ți locuință. A preda capitalismul acasă este mult mai sigur decât a preda capitalismul în școală.

The Rich Dad Company predă capitalismul în văzul tuturor încă din 1996.

Scopul antreprenorilor capitaliști este să ușureze viața oamenilor. De exemplu, computerul a ușurat viața a miliarde de

oameni. Același lucru se poate spune și despre automobile, avioane și restaurantele McDonald's. McDonald's vinde zilnic aproape 6,48 milioane de burgeri, fără să punem la socoteală băuturile și cartofii prăjiți, oferind prețuri accesibile și ușurând viața a milioane de oameni (70 de milioane, în 2021). Jingle-ul McDonald's și primul slogan adevărat, lansat la începutul anilor 1970, a fost „Meriți o pauză astăzi".

Problema socialismului, marxismului și comunismului este că îngreunează și scumpesc viața oamenilor, pentru că socialiștii nu produc. Ei consumă și, din acest motiv, majoritatea magazinelor alimentare din țările socialiste sunt goale.

Gândește-te la educație. În prezent, în schimbul educației universitare, milioane de studenți se îngroapă în datorii. Pe de altă parte, mulți capitaliști predau gratuit. După cum a prezis Fuller, milioane de profesori adevărați predau gratuit prin intermediul platformelor de socializare, al podcasturilor și al site-ului YouTube.

Fuller a prezis cu mult timp înainte apariția bitcoin și tot el a anticipat că

marii profesori vor preda gratuit.

Școlile și profesorii tradiționali se perimează de la zi la zi. De ce? Pentru că educația lor este plictisitoare... pentru că școlile îngreunează și scumpesc viața oamenilor și nu predau abilități practice și subiecte cu adevărat utile în existența de zi cu zi.

Educația financiară este practică, utilă... și esențială. Însă, cu rare excepții, această materie nu se predă în școli. Majoritatea profesorilor sunt la fel ca Marx. Marx a fost sărac pentru că nu știa să facă bani sau cum să-i gestioneze. Nu și-a putut întreține soția și copiii. De aceea spun că fantoma lui Marx bântuie universitățile noastre.

Dacă ai fost vreodată într-o țară socialistă, ai remarcat probabil haosul birocratic guvernamental, faptul că nu există mâncare pe rafturile magazinelor și că oamenii sunt săraci. A lua de la bogați și a da săracilor creează și mai mulți săraci.

Scopul unui antreprenor capitalist este să își crească standardele personale și să își facă viața mai ușoară și mai

accesibilă. Capitalistul care face acest lucru devine din ce în ce mai bogat.

În cartea *The Price of Tomorrow* (*Prețul zilei de mâine*), Jeff Booth revizuiește și perfecționează viziunea de viitor a lui Bucky Fuller. Dacă ești antreprenor și capitalist, cartea lui Jeff este o lectură obligatorie. El explică de ce adevărații capitaliști scad prețurile și costurile și ușurează viața oamenilor. Socialiștii îngreunează și scumpesc viața oamenilor. Socialiștii sunt cauza prăpastiei tot mai mari care se cască între bogați și restul lumii.

Diferențele dintre socialism și capitalism sunt extreme. În școli se predă socialismul. Socialiștii cresc taxele, datoriile, extind programele de asistență socială și îi acuză pe bogați de lăcomie.

Este greu să înveți să fii capitalist într-o cultură socialistă și a misecuvenismului. Socialismul îngreunează viața. Capitaliștii o îmbunătățesc.

Manifestul capitalist al Rich Dad:

Predă capitalismul în familie într-un mod distractiv, accesibil și impresionant.

După ce termină școlile socialiste și își caută un loc de muncă, oamenii se tem să nu greșească, tânjesc după o slujbă sigură și așteaptă să li se spună ce să facă cu banii lor. Aceasta este o parte a monedei.

Reversul este filozofia Rich Dad și cultura capitalistă a învățării. Această cultură te inspiră să înveți pe tot parcursul vieții... dedicându-ți totodată existența semenilor și planetei noastre.

Rich Dad realizează acest lucru creând instrumente capitaliste pentru o învățare inspirată pe tot parcursul vieții, multigenerațională. Nu credem în învățarea prin memorarea răspunsurilor, doar pentru a trece un examen. Aceasta nu este învățare. Promovăm învățarea prin experiență și folosirea practică a învățămintelor, pentru a-ți îmbunătăți și prelungi viața.

Marii antreprenori, precum Thomas Edison, Henry Ford, Jeff Bezos, Steve Jobs, Elon Musk, au devenit extrem de bogați după ce au înțeles nevoile viitorului și au descoperit modalități de îmbunătățire a vieții. Nu s-au culcat pe-o ureche așteptând „stimulente“ guvernamentale.

INSTRUMENTUL CAPITALIST NR. 1: Jocul *CASHFLOW*

Versiunea beta a jocului *CASHFLOW* a fost testată în același an în care a fost lansat: 1996.

Jocul are două instrumente cruciale pentru învățare: tabla de joc și declarația financiară.

Ambele **instrumente capitaliste** sunt ilustrate în cele ce urmează:

Profesie | Jucător

Obiectiv: Scapă din Cursa de șoareci și intră pe Pista rapidă acumulând un **Venit pasiv mai mare** decât **Totalul cheltuielilor**

SITUAȚIA VENITURILOR

❶ VENITURI | **Auditor** (Auditorul din dreapta)

Descriere	Flux de bani
Salariu:	
Dobânzi/Dividende:	
Proprietăți imobiliare/Afaceri:	

Salariu: $

+ Venit pasiv: $ (Flux de bani din Dobânzi + Dividende + Proprietăți imobiliare + Afaceri)

= Venit total: $ (Salariu + Venit pasiv)

❷ CHELTUIELI

Impozite:	
Ipotecă:	
Credite de studii:	
Credit auto:	
Card de credit:	
Alte cheltuieli:	
Cheltuielile copiilor:	
Împrumuturi:	

Numărul de copii: (Nimănui pentru 0 copii)
Cheltuieli pentru fiecare copil: $

- Total cheltuieli: $
= Fluxul de bani lunar (ZIUA DE PLATĂ): $
(Total venituri - Total cheltuieli)

BILANȚ

❶ ACTIVE			❷ PASIVE	
Economii:			Credite de studii:	
Acțiuni/Fonduri/ Certificate de depozit:	Număr de acțiuni:	Cost/Acțiune:	Credit auto:	
			Card de credit:	
			Împrumuturi:	
Proprietăți imobiliare/ Afaceri:	Plăți:	Costuri:	Proprietăți imobiliare/Afaceri:	Ipotecă/Obligații

© 2022 CASHFLOW Technologies, Inc. All rights reserved. RICH DAD®, CASHFLOW®, and "Now You Can Join Us In The Rat Race" are registered trademarks of CASHFLOW Technologies, Inc.

Jocurile sunt instrumente de învățare foarte eficiente

Există multe lucruri pe care le vei învăța din jocul *CASHFLOW*.

Tabla de joc are două piste: Cursa de șoareci și Pista rapidă. Cursa de șoareci este pista pe care majoritatea școlilor își antrenează elevii pentru viață. Cursa de șoareci este locul în care cei din segmentele E și S câștigă banii. Și originea expresiilor „prins în cursa de șoareci“ și „a trăi de la un salariu la altul ca un șoarece“.

Pista rapidă este locul investitorilor acreditați. Investitorii acreditați sunt persoane fizice sau afaceri care îndeplinesc anumite cerințe în privința venitului, experienței profesionale și a altor standarde. Ei au atins un anumit grad de îmbogățire și sunt educați financiar. Pista rapidă este pentru capitaliști – și locul unde investesc cei din segmentele B și I. Majoritatea investițiilor de pe Pista rapidă sunt inaccesibile pentru cei din segmentele E și S, care, în mare măsură, nu îndeplinesc criteriile de investitori acreditați. Este nevoie de educație financiară adevărată pentru a deveni un investitor acreditat adevărat.

Obiectivul jocului CASHFLOW este să scapi din Cursa de șoareci și să câștigi jocul pe Pista rapidă.

Motivul pentru care jocurile sunt mai eficiente pentru învățare decât profesorii de școală este că jocurile implică toate cele patru inteligențe. De exemplu, nimeni nu poate învăța să joace golf din cărți sau dintr-o prelegere. Pentru a avea succes în viață, indiferent de domeniu, trebuie să îți folosești toate cele patru inteligențe.

Problema școlilor este că profesorii profită de teama elevilor de eșec, de frica de a nu părea proști și de a nu fi ostracizați pentru că sunt diferiți.

Este greu să fii antreprenor dacă ți-e frică de eșec și te temi să fii diferit.

Căi neuronale

Jocurile îți reprogramează căile neuronale. De exemplu, să presupunem că te speli pe dinți cu mâna dreaptă. Dacă dintr-un motiv oarecare va trebui să înveți să te speli pe dinți cu mâna stângă, procesul relativ simplu al perierii

dinților va presupune reeducarea tuturor celor patru inteligențe... ceea ce nu este simplu.

Asta face jocul *CASHFLOW*. Reeducă tiparele căilor neuronale. Vestea bună este că procesul este asemănător cu mersul pe bicicletă. Odată ce înveți, nu mai uiți niciodată.

Schimbări culturale

Cea mai bună veste despre jocul *CASHFLOW* este, după părerea mea, potențialul său, puterea sa de a schimba culturile... si mentalitătile.

După cum scrie Malcolm Gladwell în cartea sa *Excepționalii*:

> *Cine suntem și locul din care provenim sunt inseparabile.*

Dacă își testează și valorifică toate cele patru inteligențe, șansele unui om dintr-o cultură săracă sau din clasa de mijloc de a pătrunde în cultura celor bogați cresc. Iar cea mai bună soluție pentru a reuși acest lucru este inspirându-i, motivându-i și învățându-i pe oameni – nu oferindu-le răspunsuri de-a gata, nu spunându-le ce să facă sau în ce să investească.

Adevărații profesori inspiră dezvoltarea unor niveluri noi, mai înalte, de învățare.

Declarația financiară

Bancherul meu nu mi-a cerut niciodată fișa matricolă. Bancherul meu nu m-a întrebat niciodată ce note am avut. Bancherul meu nu m-a întrebat niciodată ce școală am urmat sau dacă am diplomă universitară.

Singurul document pe care mi l-a cerut vreodată a fost declarația mea financiară. Or, tocmai aceasta este esența problemei. Majoritatea oamenilor nu au o declarație financiară. Și nici nu știu cum se completează... sau măcar dacă bancherul lor vrea să o vadă.

În ilustrația de mai jos, este reprodusă declarația financiară din jocul *CASHFLOW*.

Instrument capitalist

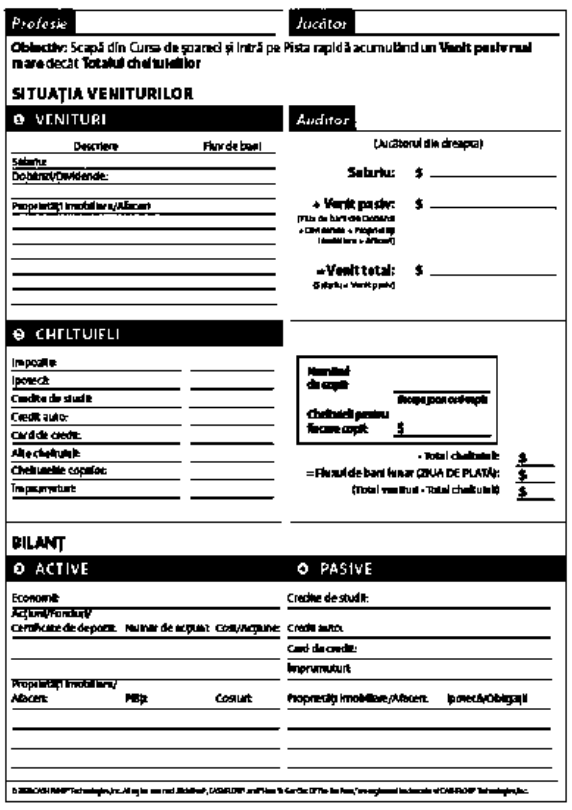

Motivul pentru care am împrumutat 300 de milioane de dolari după prăbușirea creditelor ipotecare subprime, în 2008, a fost că bancherului i-a plăcut „foaia noastră matricolă“, declarația noastră financiară.

Oamenii care nu au o declarație financiară solidă ar trebui să împrumute bani cu chibzuință.

Merită să joci jocul sau să te înscrii în clubul CASHFLOW pentru a exersa investițiile – cu bani de jucărie – și a face cât mai multe greșeli cu putință. Îți vei folosi toate cele patru inteligențe, îți vei antrena căile neuronale și vei învăța să crești continuu fluxul de bani din declarația financiară. Cu cât vei face mai multe greșeli în jocul *CASHFLOW*, cu atât vei deveni mai inteligent... cu ajutorul

banilor de jucărie. Jocul te va pregăti pentru investițiile cu banii adevărați, sporindu-ți cunoștințele, încrederea și experiența. Jocul *CASHFLOW* este infinit, pentru că poți face un număr infinit de greșeli – fără să pierzi niciun dolar adevărat.

Cred că următoarele cuvinte, atribuite lui Albert Einstein, se potrivesc perfect cu puterea jocului și cu modul în care putem învăța încercând ceva nou și învățând din greșelile de pe parcurs:

> *Un om care nu a greșit nu a încercat niciodată nimic nou.*

Se pare că Winston Churchill a afirmat ceva asemănător:

> *Toți oamenii greșesc, însă doar oamenii înțelepți învață din greșelile lor.*

Iar Fuller a spus:

> *Greșelile devin păcate doar dacă nu sunt recunoscute.*

Contabilitatea poate fi plictisitoare

Știu acest lucru din experiența personală. Cel mai anost curs pe care l-am urmat vreodată a fost cel de contabilitate, ceea ce nu este bine,

întrucât contabilitatea este un subiect foarte important. Din nefericire pentru mine, profesorul era plictisitor și ne pedepsea dacă greșeam.

De ce am urmat un curs de contabilitate? Pentru că tatăl bogat mi-a spus că un antreprenor trebuie să urmeze trei cursuri de bază: contabilitate, dreptul afacerilor și vânzări. El mi-a mai spus că nu trebuie să merg la Harvard ca să învăț aceste discipline fundamentale.

Ce fac antreprenorii adevărați?

Kim și cu mine am conceput jocul *CASHFLOW* cu scopul ca oamenii să se distreze învățând lucruri noi și să își asume riscuri, să facă greșeli și să învețe din ele cu entuziasm. Învățăm dacă recunoaștem, ne asumăm și învățăm din greșelile noastre, reducând astfel probabilitatea apariției lor în viitor.

Așa procedează antreprenorii adevărați. În școală ești pedepsit pentru greșeli și considerat adesea „prost“.

Adevăratul scop al jocului *CASHFLOW* este să le ofere oamenilor o modalitate de a nu se minți singuri.

Este un instrument și o cale de analiză a ta și a finanțelor tale – precum și a cunoștințelor despre bani pe care le deții sau trebuie să le dobândești. Este totodată un mod de schimbare a mentalității... a concepției tale despre bani. Trebuie să poți să îi arăți bancherului tău declarația financiară, foaia ta matricolă din viața reală, și să îi dovedești cât de inteligent știi să îți gestionezi banii, pentru ca el să îți ofere sumele de care ai nevoie... și să te îmbogățești.

Acesta este motivul pentru care eu, Kim și Ken am împrumutat 300 de milioane de dolari după criza din 2008. I-am arătat bancherului foaia noastră matricolă... situația noastră financiară, care i-a dezvăluit tot ce trebuie să știe despre solvabilitatea, experiența și puterea noastră ca debitori.

INSTRUMENTUL CAPITALIST NR. 2: *Tată bogat, tată sărac*

În 1996, după ce am creat jocul *CASHFLOW*, eu și Kim ne-am confruntat cu un nou obstacol: cum să îl vindem. Așa se face că am scris *Tată bogat, tată sărac*. Majoritatea oamenilor nu știu că

Tată bogat, tată sărac a fost gândită inițial ca o broșură comercială... care s-a transformat treptat într-o carte.

În 1997, am publicat *Tată bogat, tată sărac* pe speze proprii, pentru că, din câte se pare, lecțiile despre bani ale tatălui meu bogat le erau străine editorilor din New York, care semănau mai degrabă cu tatăl meu sărac.

Alfabetizarea financiară

Tată bogat, tată sărac este o carte despre alfabetizarea financiară și IQ-ul financiar. Educația financiară este capacitatea de a citi, studia și înțelege termenii și cifrele financiare.

De exemplu, pornind de la principiile de bază ale cărții *Tată bogat, tată sărac*, să analizăm termenii active și pasive. Tatăl

bogat folosea alte definiții pentru aceste cuvinte, pe care nu le vei găsi într-un dicționar obișnuit.

Definiția activelor:

> *Ceva care îți bagă bani în buzunar, indiferent dacă lucrezi sau nu.*

Definiția pasivelor:

> *Ceva ce îți ia bani din buzunar.*

După părerea mea, cea mai mare greșeală pe care o fac oamenii este să considere că locuința, automobilul sau studiile lor universitare sunt active. De cele mai multe ori, sunt pasive.

O imagine face cât o mie de cuvinte

După cum am promis, voi respecta principiul KISS.

Voi reda totul – declarația financiară – Super Simplu: Extra Simplu:

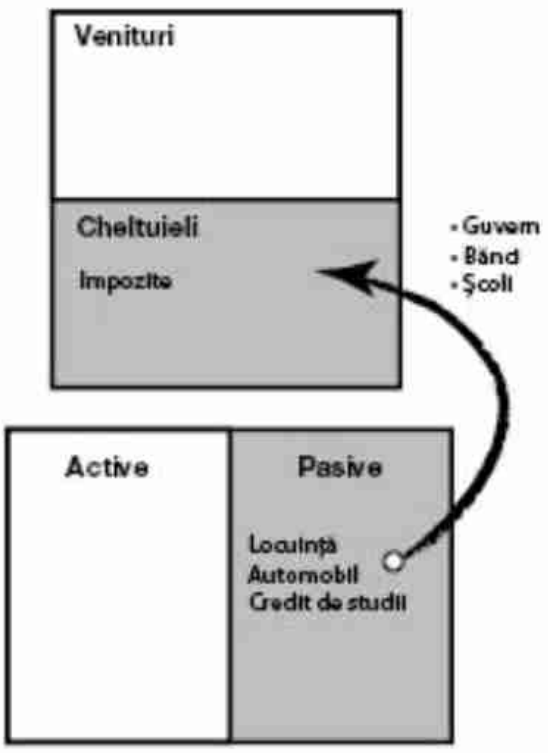

Î: Vrei să spui că mulți oameni care par bogați sunt, de fapt, în pragul falimentului?

R: Da. Muncesc din greu, câștigă mai mult, își cumpără o casă mai mare sau o mașină nouă. Au mai mulți bani și par să o ducă bine, dar devin mai săraci.

Unii susțin că următoarele cuvinte îi aparțin lui Marx... dar indiferent cine le-a rostit, avertismentul mi se pare limpede:

> *Proprietarii de capital vor stimula clasa muncitoare să cumpere din ce în ce mai multe bunuri, locuințe și tehnologii scumpe, determinându-i să ia împrumuturi din ce în ce mai costisitoare, până când datoria lor va deveni insuportabilă. Datoria neachitată va duce la falimentul băncilor, care*

vor trebui naționalizate, iar statul va fi nevoit să pășească pe drumul care va conduce în cele din urmă la comunism.

Î: Aceasta este lecția pe care ai deprins-o din *GRUNCH of Giants*?

R: Da. Aceasta este una dintre lecții. Fuller a spus simplu:

Conducătorii noștri joacă jocuri cu bani.

Î: Ce a vrut să spună Fuller prin „joacă jocuri cu bani“?

R: Jocul de a-i îmbogăți pe bogați, în detrimentul clasei muncitoare, din segmentele E și S.

Î: Oamenii care lucrează pentru bani?

R: Da.

Î: De aceea lecția nr. 1 a Rich Dad este „Bogații nu lucrează pentru bani“?

R: Da. În 1971, după ce Nixon a renunțat la etalonul-aur, dolarul

american a devenit o funcție a datoriilor și impozitelor.

În 2021, săracii și reprezentanții clasei mijlocii se îngroapă în datorii, muncesc din greu pentru bani și plătesc procentual mai multe impozite.

Î: Și cei din segmentele B și I ale cadranului câștigă mai mulți bani și plătesc mai puține impozite?

R: Da. Totul în mod legal, respectând codul fiscal, care stimulează proprietarii de afaceri și investitorii.

Î: Acesta este motivul pentru care educația financiară nu se predă în școli?

R: Parțial, da... Tu ce crezi?

Active reale

În imaginea de mai jos sunt reprezentate active reale.

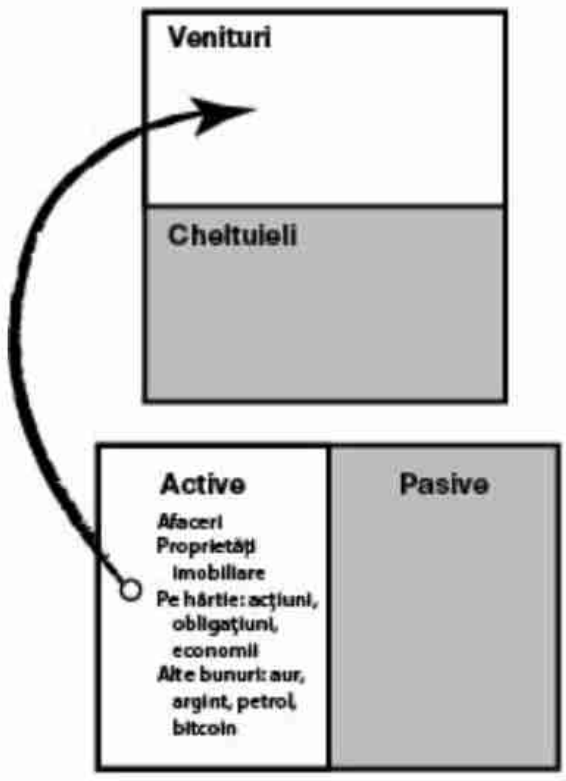

Milioane de oameni cheltuiesc bani pe case mari, mașini frumoase, vacanțe de lux și școli private pentru copiii lor... considerându-le active, când, de fapt, cumpără pasive pe care le consideră active. Cumpără lucruri care le golesc buzunarul. Și în tot acest timp se cred bogați.

Scriitorul Ernest Hemingway (1899–1961), laureat al Premiului Nobel pentru Literatură, a avertizat în cartea sa din 1926, *Fiesta*, despre pericolul confuziei între active și pasive și consecințele îngrozitoare ale destrămării iluziilor. Întrebat *cum a ajuns falit*, unul dintre personaje răspunde: *În două moduri... Treptat, apoi brusc*.

Sunt convins că ai auzit următoarea expresie:

> *Uneori trec decenii întregi fără să se întâmple nimic și apoi, în câteva săptămâni, se întâmplă lucruri demne de decenii.*

Jim Rickards, autorul cărților*Currency Wars*, *Aftermath* și *The New Great Depression*, a avertizat:

> *Avalanșa așteaptă căderea ultimului fulg de zăpadă.*

Am descoperit că ideal este să studiezi capitalismul acasă, în spiritul unui cult al capitaliștilor... oameni cărora le place să studieze și să împărtășească această cultură comună. Așa făcea tatăl meu bogat cu consilierii săi sâmbăta dimineața și așa procedăm și noi la Rich Dad... în fiecare joi, prin Zoom.

IQ-ul financiar

Ce este, așadar, IQ-ul financiar? Vorbim des despre el și e bine să îl definim clar. În termenii cei mai simpli, IQ-ul financiar evaluează dimensiunea problemei financiare pe care o poți rezolva. Cu puțin timp înainte de pandemia de COVID-19, s-a discutat pe larg despre faptul că aproape jumătate dintre familiile americane pot face rost cu greu

de 400 de dolari pentru a acoperi o cheltuială neprevăzută. În acest caz, IQ-ul lor financiar este de 400 de dolari.

INSTRUMENTUL CAPITALIST NR. 3: *CASHFLOW Quadrant*

Mulți dintre cei care au citit *Cadranul banilor*, continuarea cărții *Tată bogat, tată sărac* din seria Rich Dad, mi-au spus că le-a schimbat viața. În imaginea următoare este reprezentat Cashflow Quadrant.

Repet explicația oferită anterior și în seria de cărți Rich Dad:

E vine de la *employee* (angajat)

S vine de la specialist sau proprietar de afaceri mici

B vine de la business sau brand

I vine de la *insider* (om care știe toate dedesubturile) sau investitor (E și S investesc din exterior)

Tatăl meu sărac voia să devin angajat, să intru în segmentul E.

Mama voia să devin doctor, să intru în segmentul S.

Majoritatea antreprenorilor sunt proprietari de afaceri mici, din segmentul S.

Cei ca Elon Musk intră în segmentul B al cadranului. Iar cei ca Warren Buffett aparțin segmentului I. După cum am afirmat mai devreme, Buffett nu investește în afaceri din cadranul S sau în „start-upuri". Buffett investește în mărci prestigioase, cum ar fi Apple, Visa, Kraft Heinz și Coca-Cola.

Î: Îmi amintesc că ai spus că libertatea se găsește în partea B și I a cadranului...

R: Da. Privește starea impozitării:

Î: Deci oamenii care lucrează pentru bani, din segmentele E și S, plătesc mai multe impozite?

R: Da. Din acest motiv, Margaret Thatcher spunea:

De regulă, guvernele socialiste creează un haos financiar. Ele rămân întotdeauna fără banii altora.

Și guvernele cresc continuu taxele...

Sunt întrebat adesea ce m-a determinat să schimb segmentele cadranului, să trec din partea stângă – E și S – în partea dreaptă. Îmi amintesc că tatăl meu sărac cerea mereu „taxarea bogătașilor". Când i-am povestit acest lucru, tatăl meu bogat a clătinat din cap și a spus: *Asta dovedește cât de puține știe tatăl tău despre bani și impozite. Cineva ar trebui să-l educe arătându-i realitatea.*

Realitatea este că guvernele nu taxează niciodată bogătașii. Guvernele au nevoie de capitaliști bogați pentru că ei fac ceea ce ele nu pot face. Și le oferă în schimb stimulente fiscale. Guvernele îi impozitează doar pe oamenii care lucrează pentru bani.

Ca să parafrazez avertismentul lui Marx din *Manifestul comunist*:

Pentru dezvoltarea corespunzătoare a comunismului

este nevoie de un impozit pe venit împovărător sau progresiv.

Școlile sunt marxiste. Marxiștii cred în impozite. Deci nu ar trebui să ne mire că umplu segmentele E – angajați – și S cu oameni care mențin un flux constant al veniturilor fiscale și alimentează cuferele guvernamentale.

INSTRUMENTUL CAPITALIST NR. 4: Triunghiul B-I

Am explicat în Introducerea cărții de ce am ales să urmez o școală militară, și nu o facultate tradițională. Triunghiul B-I ilustrează diferențele dintre școala militară și școala tradițională.

Triunghiul exterior – Misiune, Echipă și Leadership – reprezintă esența unei școli militare. Scopul școlilor militare este să dezvolte lideri. În timpul Săptămânii Iadului, ne-am concentrat

exclusiv asupra triunghiului exterior: misiune, echipă și leadership.

Triunghiul interior reprezintă „sclavii creierului“, esența educației tradiționale, „de specialitate“.

Unul dintre motivele pentru care merită să deschizi un club CASHFLOW în casa ta este dezvoltarea abilităților triunghiului exterior. Școlile tradiționale se pricep să producă specialiști, capabili să îndeplinească rolurile din interiorul Triunghiului B-I, dar nu pun accentul pe leadership, construirea echipei sau misiune.

Am văzut cum cei care deschid și predau în Cluburi CASHFLOW cresc și devin lideri puternici. Își îmbogățesc perspectivele despre bani, despre modul în care învață oamenii și despre resursele necesare pentru a scăpa din Cursa de șoareci. Mulți dintre ei au reușit să folosească practic toate cele învățate.

Liderii cluburilor CASHFLOW, îndrumați de Rich Dad prin YouTube, definesc criteriile culturale și acordă o importanță ridicată mentalității și învățării din greșeli. Ei încurajează și susțin noii lideri care se formează în cadrul cluburilor.

Marii lideri creează mari culturi. Să luăm, de exemplu, sportul. Unele țări, precum Jamaica, și-au dezvoltat o cultură a sprinterilor. Kenya are o cultură a alergătorilor de fond. Unii spun că la mijloc sunt factori genetici, dar lumea este plină de indivizi cu aptitudini genetice uimitoare. Odată ce o cultură se impune, spiritul ei se răspândește și tinerii sunt inspirați să facă parte din ea.

Pe măsură ce devine un profesor mai capabil și mai abil, liderul clubului CASHFLOW dezvoltă o cultură puternică, ce modelează evoluția, forța și expansiunea clubului. Atenție: cluburile CASHFLOW au reguli foarte clare. Dacă membrii clubului descoperă că liderii lor au încălcat regulile, îi încurajăm să ia legătura cu The Rich Dad Company.

Expansiunea cluburilor CASHFLOW a fost posibilă pentru că respectă unul dintre Principiile Generalizate ale lui Fuller:

> *Cu cât slujesc mai mulți oameni... cu atât sunt mai eficient.*

Unul dintre motivele pentru care The Rich Dad Company se descurcă atât de bine cu o echipă de bază atât de mică

este că respectă esența Principiului Divin de Funcționare a Universului.

Repet cuvintele gurului indian Sai Baba:

> *Cunoașterea este putere, spun unii, dar nu este adevărat. Caracterul este putere.*

Respectând acest principiu și concentrându-se pe „slujirea cât mai multor oameni", compania noastră a făcut cu aproape 50% mai multe afaceri în timpul pandemiei, comparativ cu anul precedent. Mulți oameni ne-au mărturisit că au găsit ceva pozitiv în faptul că au fost nevoiți să se „adăpostească" cu familia în timpul pandemiei și au putut astfel să citească, să studieze și să se joace împreună. Iar spiritul culturii Rich Dad a continuat să se răspândească în întreaga lume prin Zoom, chiar dacă nimeni nu a călătorit.

Secretul succesului nostru

Dacă suntem lideri, asta nu înseamnă că eu și Kim suntem la conducere. Nu suntem singurii lideri. The Rich Dad Company este o echipă de lideri. Cu mult timp în urmă, am învățat să lucrez doar cu oameni care sunt mai deștepți decât

mine. Nimeni nu conduce de sus în jos. Organizația Rich Dad este condusă din interior spre exterior.

După cum spunea generalul George Patton:

> *Planurile trebuie să fie simple și flexibile. Ele trebuie realizate de oamenii care le pun în practică.*

Avem apoi Consilierii... și fiecare dintre ei este un lider. Rich Dad a creat cu timpul o echipă grozavă în interior și o echipă grozavă în exterior.

Suveranii războinici

The Rich Dad Company funcționează ca un Triunghi B-I, întocmai ca în ilustrație. Aceasta este lecția care se predă în școala militară. Suntem învățați să fim suverani războinici. Suntem învățați să conducem din interior, dar și din exterior. De aceea, în ciuda pandemiei de COVID-19, am devenit mai puternici, mai eficienți și ne-am descurcat financiar mai bine decât în anul precedent.

Investițiile nu sunt riscante

Există riscuri în toate. De exemplu, când un bebeluș învață să meargă, riscul este

foarte ridicat. Însă, după ce izbutește acest lucru, copilul își dorește în mod natural să alerge, să meargă pe bicicletă, să conducă mașina, să zboare cu avionul. Noi și noi riscuri...

Deși riscuri vor exista întotdeauna, procesul de învățare pentru gestionarea și atenuarea lor nu trebuie să fie riscant. Riscul poate fi controlat. Iar controlul este opusul riscului.

Când eram la școala de pilotaj, am făcut cursuri la sol, am învățat să sărim cu parașuta, ne-am întâlnit cu instructorul nostru, ne-am urcat în avion și am învățat să zburăm. Ca prin magie, după zece ore, pilotam singur. Trei ani mai târziu, pilotam în Vietnam.

Aceasta este puterea educației adevărate. Aceasta este puterea apartenenței la un cult – la o cultură a învățării – care, în exemplul de față, este cultura piloților militari.

Același lucru este valabil și pentru bani, investiții, afaceri, antreprenoriat... toate dedicate învățării, într-o cultură a capitalismului.

În fiecare joi, un element central al culturii Rich Dad este să ne întâlnim

toată echipa pe Zoom, timp de o oră, și să studiem împreună. Suntem un cult în cel mai pozitiv sens al cuvântului – o cultură care prețuiește educația și studiul.

Riscant este să stai cu colegii în jurul dozatorului de apă și să formezi un cult al criticilor și al văicărelilor... al victimizării.

O formulă câștigătoare

Un aspect-cheie al modului în care funcționează echipa noastră este faptul că rămânem receptivi la punctele de vedere ale altora. Apreciem că, pe calea către libertatea financiară, există încă oameni care acționează din segmentul E... și dețin (sau finanțează) planuri 401(k) sau investesc pe piețe. Ca antreprenor situat în partea B și I a cadranului, îmi creez singur activele.

Așa procedează antreprenorii adevărați. Își creează singuri active. Antreprenorii din segmentul S al cadranului lucrează pentru bani. Antreprenorii din partea B și I își creează singuri activele.

Să fiu bine înțeles: nu te sfătuiesc să nu investești acțiuni, obligațiuni, fonduri

mutuale sau ETF-uri. Ar fi bine să cumperi aceste active de hârtie, mai ales dacă nu vrei să fii un învățăcel pe partea B și I a cadranului.

Datoriile sunt bani

Îmi plac datoriile. Am datorii de aproape 1 miliard de dolari. Câștig mai mulți bani și plătesc mai puține impozite pentru că folosesc datoriile ca bani. Te rog să reții că nu dezvălui aceste informații ca să mă laud – ci ca să îți dau un exemplu real de cum pot fi utilizate datoriile. Odată ce vei investi în educația ta financiară și vei învăța și înțelege cum să valorifici responsabil datoriile, vei acumula bogăție. Amintește-ți că, pe 15 august 1971, dolarul american a devenit o funcție a datoriilor și a impozitelor.

Reversul monedei

Dave Ramsey și Suze Orman promovează viața fără datorii. Și, pentru majoritatea oamenilor, acesta este un sfat bun. Oamenii ar trebui să trăiască fără datorii, mai ales dacă nu vor să fie învățăcei în partea B și I a cadranului. În ambele segmente ale sale...

Formula mea câștigătoare

În cele ce urmează, voi prezenta schema simplă a folosirii datoriilor pentru a deveni din ce în ce mai bogat și a plăti tot mai puține impozite.

Dacă îți amintești, am urmat primul meu curs de investiții imobiliare în 1974. Ca temă pentru acasă, a trebuit să inspectez 100 de proprietăți în 90 de zile și să le fac o scurtă evaluare, de maximum o pagină. Lecția pe care am învățat-o de la micuța negustoare vietnameză de aur și exercițiul 90 de zile/100 de proprietăți m-au ajutat să devin multimilionarul de astăzi.

Asta fac azi. Aceasta este una dintre formulele mele câștigătoare. Și unul dintre motivele pentru care nu investesc la bursă, nu am un plan 401(k) și nu îmi anulez cardurile de credit.

După cum spunea tatăl bogat:

> *Există un milion de căi spre paradisul financiar.*

Următorii trei pași formează una dintre căile mele. Există multe altele. Vestea bună este că nu trebuie să mergi la Harvard ca să descoperi formula

câștigătoare sau calea spre raiul financiar.

PASUL 1

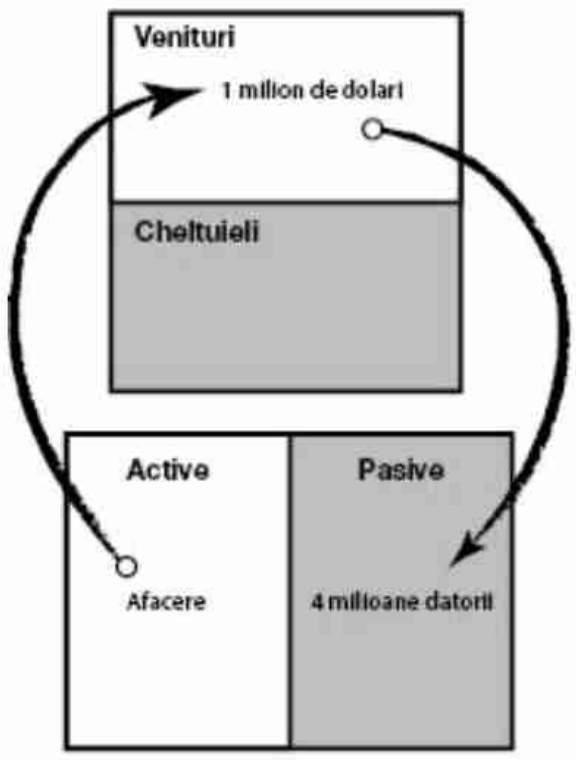

Afacerea mea generează, după scăderea cheltuielilor, venituri de 1 milion de dolari. Împrumut 4 milioane de dolari.

PASUL 2

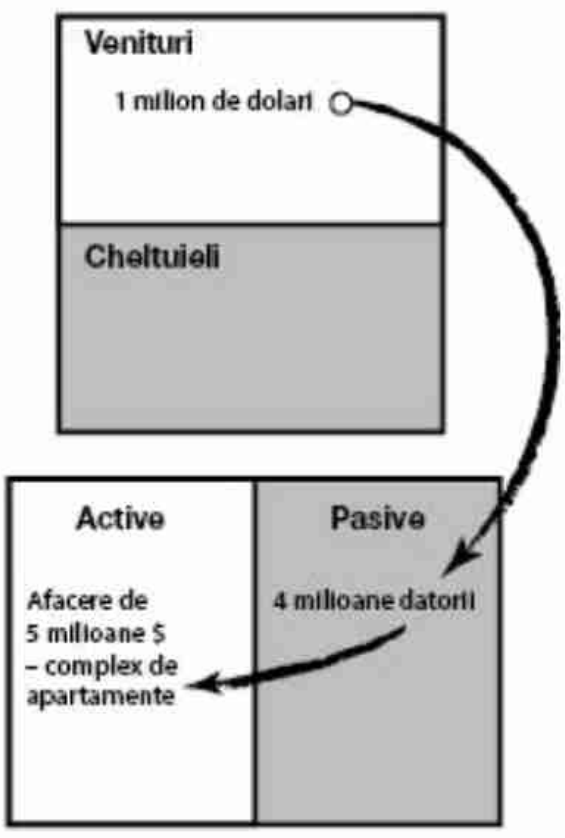

Cu veniturile de 1 milion de dolari și datoriile de 4 milioane de dolari, cumpăr un complex de apartamente de 5 milioane de dolari.

PASUL 3

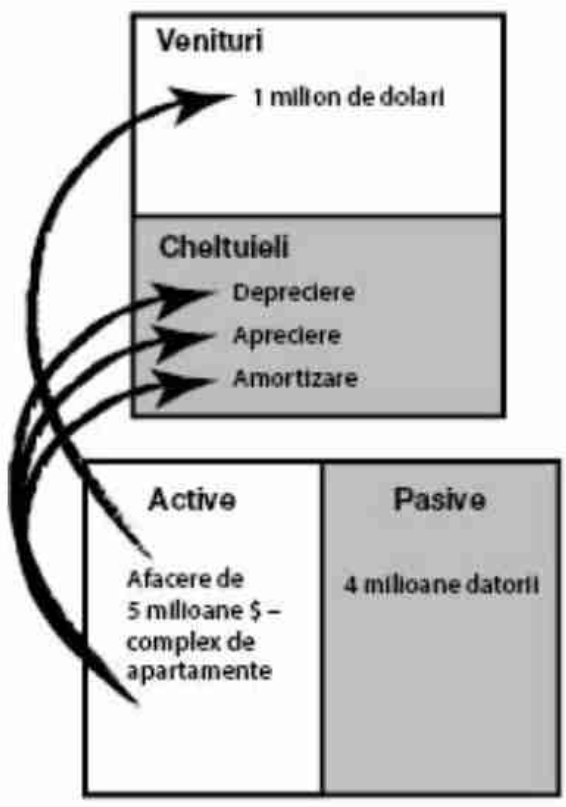

Complexul de apartamente de 5 milioane de dolari generează fluxuri de bani în coloana cu venituri. Legile fiscale îmi permit să plătesc un impozit foarte mic sau chiar zero prin intermediul deprecierii sumei de 5 milioane de dolari. În plus, există aprecierea – creșterea valorii pentru cele 5 milioane de dolari – și amortizarea – achitarea datoriei de 4 milioane de dolari de către chiriași, nu de către mine.

Deprecierea, aprecierea și amortizarea sunt forme de venituri neimpozitate.

Dacă vrei să afli mai multe detalii despre strategia acestei formule câștigătoare, te sfătuiesc să citești următoarele cărți din seria Rich Dad Advisor:

Tom Wheelwright, *Tax-Free Wealth* (*Avuție neimpozitată*)

Ken McElroy, *ABCs of Real Estate Investing* (*ABC-ul investițiilor imobiliare*)

ABCs of Property Management (*ABC-ul administrării proprietăților*)

ABCs of Buying Rental Property (*ABC-ul achiziției de proprietăți pentru închiriere*)

ABCs of Advanced Real Estate Investing (*ABC-ul investițiilor imobiliare avansate*)

ABCs of Raising Capital (*ABC-ul atragerii de capital*)

INSTRUMENTUL CAPITALIST NR. 5: Echipa de lideri

Rugbyul este sportul meu preferat. Rugbyul este un sport practicat de o echipă de lideri.

Fotbalul american este un sport corporativ. Există un fundaș

(quarterback) – directorul executiv –, care anunță schema celorlalți jucători și aceștia fac ce le spune el. După încheierea fazei, directorul executiv – fundașul – convoacă o întâlnire, o grămadă, și le spune coechipierilor din segmentele E și S ce să facă în continuare.

Ambele modele funcționează. Prefer modelul de afaceri de tip rugby și îmi place să lucrez – și să mă joc – cu o echipă de lideri.

Fotbalul european și baschetul sunt ca rugbyul. Golful este un sport care aparține în totalitate segmentului S al cadranului, locul medicilor și avocaților.

Cele mai bune active ale noastre

În următoarea secțiune, Partea a II-a, vei face cunoștință cu echipa de consilieri a Rich Dad, liderii noștri din Triunghiul B-I exterior. Toți sunt lideri ai afacerilor lor.

Nu doar banii ne unesc, ci și misiunea companiei Rich Dad: „Creșterea bunăstării financiare a umanității".

Mulți dintre consilieri lucrează cu The Rich Dad Company de peste 20 de ani.

Blair Singer îmi este alături din 1980, de 41 de ani.

Ți-i prezint pentru a-i folosi pe post de călăuze... și de exemple de lideri adevărați, care să te inspire să îți construiești propria echipă. Echipa ta va fi unul dintre cele mai importante active ale tale și un instrument capitalist puternic.

PARTEA A II-A

Echipele și Triunghiul B-I

Tatăl bogat spunea:
„Afacerile și investițiile sunt sporturi de echipă.“

INTRODUCERE LA PARTEA A II-A

EDUCAȚIA: AM FOST PREVENIȚI

Educația a jucat întotdeauna un rol în preluarea puterii și în promovarea planurilor grupărilor, organizațiilor și ideologiilor. *Forbes* a numit Asociația Națională a Educației, NEA, Asociația Națională a Escrocheriei.

Marx a avertizat:

> *Din momentul în care se pot descurca fără îngrijirea mamelor lor, educația tuturor copiilor se va face în instituții de stat.*

Lenin a avertizat:

> *Dacă este încredințată profesorilor, cauza libertății poporului este pierdută.*

Hitler a avertizat:

> *Lăsați-mă să controlez manualele și voi controla statul.*

Thomas Sowell a avertizat:

> *Înainte să avem atâția absolvenți de colegii și de facultăți... simțul realității era mult mai răspândit.*

Iată o scurtă sesiune de întrebări și răspunsuri care ar trebui să ne pună pe toți pe gânduri...

Î: Cum ne învață școlile să fim săraci?

R: 1 – Scolile ne învață: Zero educație financiară.

R: 2 – Școlile ne învață: Dacă greșești, ești prost.

R: 3 –Școlile ne învață: Dacă ceri ajutorul, trișezi.

Î: Cum contracarăm comunismul care se predă în școli?

R: 1 – Predând: Lecții de educație financiară adevărată acasă.

R: 2 – Predând: Dacă greșești, devii mai deștept.

R: 3 – Predând: Dacă cooperezi, nu trișezi.

Î: Care este cel mai de preț bun al unui antreprenor?

R: Echipa sa… trupa sa de frați, surori și îngeri.

Libertatea financiară adevărată

Eu și Kim am creat jocul *CASHFLOW* în 1996, *după* ce ne-am câștigat libertatea financiară. Kim avea 37 de ani, eu 47. Am creat jocul după ce am descoperit că este aproape imposibil să explicăm exclusiv prin cuvinte cum am obținut libertatea financiară. Repet, acestea sunt instrumentele noastre capitaliste.

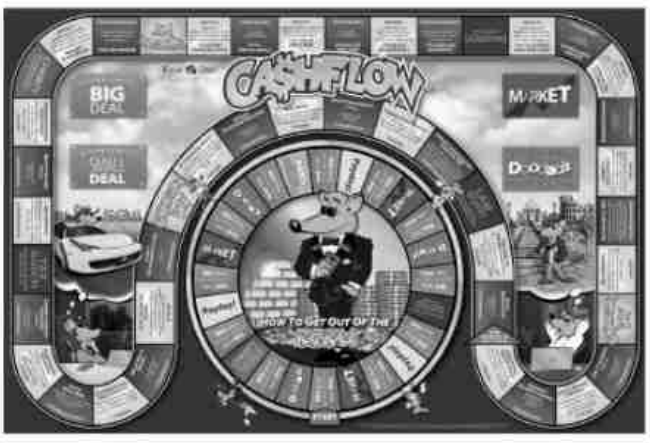

Cu ajutorul jocului *Monopoly*, tatăl bogat ne-a învățat pe mine și pe fiul său cum să devenim antreprenori și investitori.

Lumea mă întreabă adesea care sunt, în fond, diferențele dintre *Monopoly* și *CASHFLOW*. Nu sunt puține.

Iată două dintre cele mai importante:

Diferența nr. 1: În jocul *CASHFLOW*, adevărata tablă de joc este declarația financiară. În jocul *Monopoly*, ea lipsește.

Diferența nr. 2: În jocul *CASHFLOW*, există două piste – Cursa de șoareci și Pista rapidă. Lecția principală este să înveți să scapi din Cursa de șoareci și să intri pe Pista rapidă.

Captiv în Cursa de șoareci

Și în lumea reală există o Cursă de șoareci. Și o Pistă rapidă. Pe scurt, cei din segmentele E și S ale cadranului se află în Cursa de șoareci – captivi, după cum ar spune unii –, trăind de la un salariu la altul. Când fluxul de bani lunar al unui jucător depășește cheltuielile sale... iese din Cursa de șoareci și dobândește libertatea financiară. Cei din partea B și I descoperă libertatea și își împlinesc visurile pe Pista rapidă.

Și în jocul *CASHFLOW*, și în viața reală, modalitatea de a scăpa din Cursa de șoareci este să „demonstrezi“ că te pricepi la bani. „Dovada“ este momentul

în care venitul tău pasiv depășește cheltuielile. Și aici intervine declarația financiară.

Declarația financiară dovedește că o persoană știe să își gestioneze banii și să îi pună să lucreze din greu pentru ea... în loc să lucreze ea din greu pentru bani.

Aceasta a fost lecția tatălui bogat pentru mine și pentru fiul său. Faptul că „declarația financiară este asemenea unei fișe matricole la terminarea școlii". Ne-a spus din experiența sa: „Bancherul meu nu mi-a cerut niciodată fișa matricolă. El îmi cere declaratia financiară."

Din păcate, în ziua de astăzi, majoritatea elevilor și studenților termină școala fără să învețe ce este o declarație financiară. Sau de ce este importantă pentru viitorul lor financiar.

Acest lucru este valabil chiar și pentru absolvenții de școli doctorale. Să luăm exemplul Băncii Rezervei Federale. Are peste 700 de angajați cu doctorat. Și uite ce haos au creat elitele intelectuale în economia americană și mondială. În 2021, lumea este în pragul unei depresiuni globale, o depresiune

economică provocată de elitele intelectuale, de oamenii cu studii înalte, dar fără experiență practică, care ocupă funcțiile de decizie.

Imaginea de pe pagina următoare ilustrează marea diferență dintre tatăl meu bogat și tatăl meu sărac:

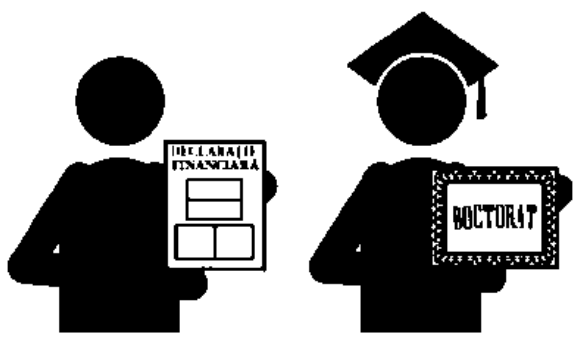

Prăpastia dintre bogați și săraci

În viața reală, adevărata problemă este că, în lipsa educației financiare autentice din școlile noastre, 99% dintre absolvenții de liceu, școli de meserii și facultate nu știu la finalul studiilor ce este o situație financiară concretă.

Sunt foarte îngrijorat de discrepanța dintre bogați și săraci. Ea se conturează amenințător, pe fondul chinurilor financiare ale clasei de mijloc provocate de inflație sau de amenințarea inflației. Tulburările sociale apar atunci când mobilitatea ascendentă a unei persoane este împiedicată și nivelul său de trai scade. Când văd numărul tot mai mare

de oameni fără locuințe, îmi amintesc de avertismentul lui Marx:

> *Revoluțiile sunt locomotivele istoriei.*

Susțin de mult timp că lipsa unei educații financiare reale este unul dintre numeroasele motive ale adâncirii prăpastiei între bogați și săraci. După părerea mea, o problemă și mai mare este faptul că majoritatea profesorilor se aseamănă cu tatăl meu sărac și cu Marx. Majoritatea profesorilor sunt oameni buni, dar în lipsa unei educații financiare adevărate, nu pot pregăti realmente elevii pentru lumea concretă. În plus, majoritatea profesorilor și intelectualilor nu sunt capitaliști. Majoritatea profesorilor universitari au o concepție socialistă despre finanțe. Ei cred că este bine să le oferim oamenilor pește, nu să îi învățăm să pescuiască.

În opinia mea, viitorul le aparține celor care se împotrivesc sistemului de educație tradițională și găsesc modalități de a-și îmbunătăți IQ-ul financiar, pregătindu-se pentru orice le rezervă viitorul. Un bun început este să înveți cum se completează o declarație financiară. În cel mai rău caz, declarația

te va ajuta să îți faci o idee unde te afli pe plan financiar. Este un instrument grozav și vei obține un tablou sincer, poate chiar brutal de sincer, al finanțelor tale.

Dacă vei alege să treci în partea B și I a cadranului, bancherul tău îți va cere declarația financiară. Declarația va dovedi că ești capitalist, iar un capitalist știe cum să facă banii și oamenii să lucreze pentru el. Un capitalist știe să câștige bani și să exploateze legile și stimulentele fiscale pentru a plăti foarte puține impozite.

Întotdeauna mi s-a părut interesant că socialiștii – precum Marx, care era întreținut de Engels – sunt furioși pe capitalism, vehiculul care creează locuri de muncă pentru cei din segmentul E al cadranului. Majoritatea socialiștilor lucrează pentru capitaliști... capitaliștii care au creat slujbele care le îngăduie să își câștige existența, să își hrănească familiile și să aibă un acoperiș deasupra capului. Cu toate acestea, sub imboldul furiei împotriva capitalismului, Marx a spus:

> *Proletari din toate țările, uniți-vă. Nu aveți de pierdut decât lanțurile.*

O declarație financiară solidă este biletul tău de îmbarcare către o lume a banilor și a oportunităților, o lume pe care foarte puțini oameni o întrezăresc. Din cauza lipsei educației financiare adevărate, majoritatea oamenilor nu sunt nici măcar conștienți de existența Pistei rapide. Fără o situație financiară solidă, majoritatea oamenilor nu sunt calificați sau nu au voie să investească pe Pista rapidă.

Sunt întrebat adesea de ce nu investesc la bursă, de vreme ce majoritatea oamenilor din Cursa de șoareci asta fac. Unii au un plan de pensii 401(k) la care contribuie în ziua de salariu sau trăiesc fiorul acțiunii când primesc un „pont fierbinte“, asemenea pariorilor din cazinouri. Ștacheta este joasă... și practic oricine poate deține acțiuni. Eu, unul, nu investesc în acțiuni pentru că investesc pe Pista rapidă, unde pot folosi datoria ca bani și pot plăti mai puține impozite. Acesta este adevăratul capitalism.

Iată „ce fac“, potrivit declarației mele financiare:

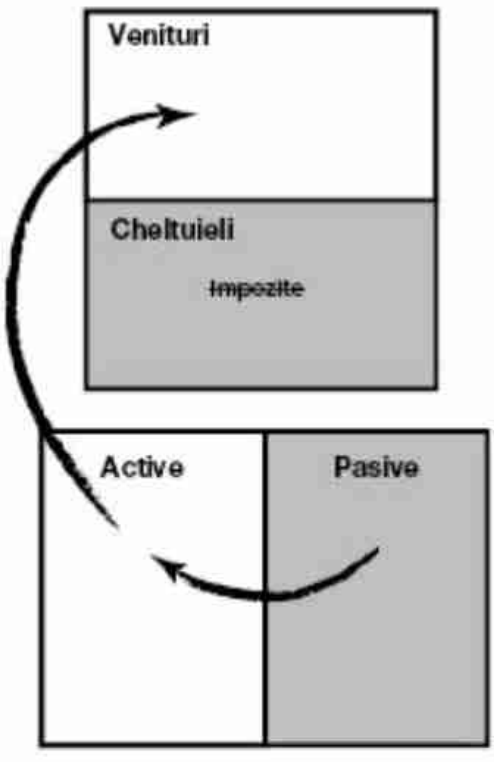

Marx a avertizat:

> *Pentru dezvoltarea corespunzătoare a comunismului este nevoie de un impozit pe venit împovărător sau progresiv.*

Pentru a afla mai multe despre modul în care capitaliștii câștigă bani și de ce, datorită stimulentelor guvernamentale, nu plătesc în mod legal aproape niciun impozit, îți recomand cartea consilierului Rich Dad, Tom Wheelwright, *Tax-Free Wealth* (*Avuție neimpozitată*). Însă, deși este important să înveți cum funcționează o declarație financiară, dacă îți obții tot venitul ca angajat, în segmentul E al cadranului, Tom Wheelwright nu te poate ajuta.

Eliberarea de impozite se regăsește în părțile B și I ale Cashflow Quadrant. Când vei avea o declarație financiară, vei înțelege mai bine Principiul Generalizat al lui Bucky Fuller: *Unitatea este pluralăși este formată din cel puțin două elemente*.

Notițele din următoarea diagramă simplă ajută la explicarea diferențelor:

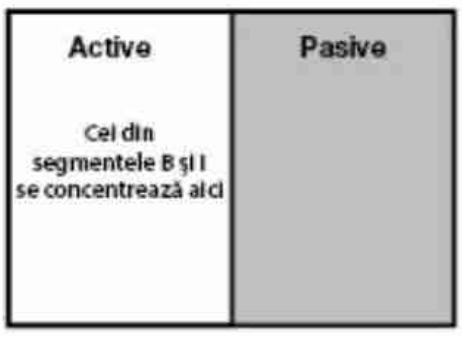

Susțin de mult că majoritatea școlilor predau concepțiile filozofice ale lui Marx pentru că educația le deschide ochii către segmentele E și S ale cadranului, dar îi face să fie orbi față de părțile B și I.

Dacă accepți că toate monedele au trei laturi, vei înțelege cu ușurință de ce este firesc să fii receptiv la mai multe puncte de vedere.

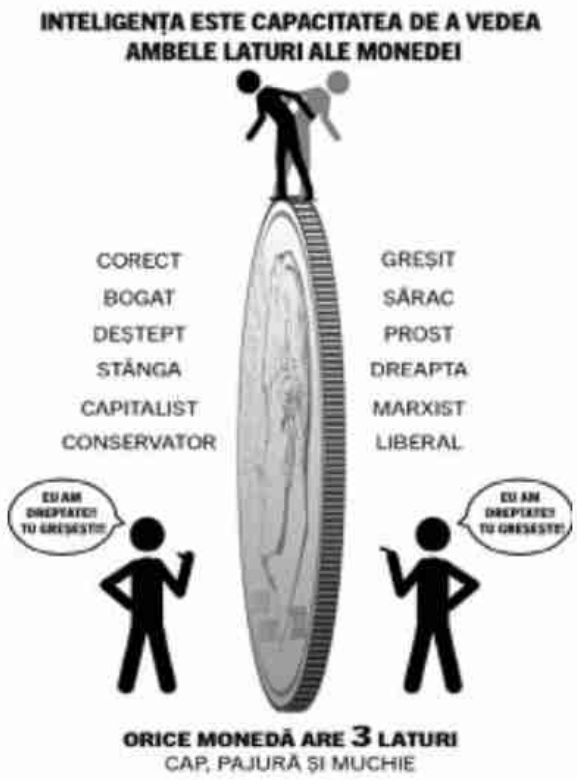

Inteligență versus ignoranță

Voi alege inteligența de fiecare dată… chiar dacă asta înseamnă să ascult unele lucruri cu care nu sunt de acord sau să respect alte puncte de vedere. Declarația financiară – a-ți cunoaște situația financiară – îți dă puterea de a sta pe muchie și a vedea ambele laturi ale monedei. Nevoia de a avea „dreptate“ sau de a demonstra altcuiva că „greșește“ este energie irosită. Mă străduiesc mereu să mă întreb: De ce gândesc așa acești oameni… și ce pot învăța din asta?

În lumea de astăzi, dominată de emoții aprinse și indignare, am descoperit că ideal este să nu mă preocupe cine are dreptate și cine greșește, să fiu deasupra politicii, a rasismului, a identității de gen

și a mentalității de victimă. Stând pe muchie, pot vedea ambele fețe ale monedei. Opiniile și perspectivele tuturor merită respect, fie că suntem sau nu de acord cu ei.

Libertatea se găsește pe muchia monedei, înălțându-te deasupra luptelor și retoricii emoționale. Libertatea îți oferă puterea de a alege care este cea mai bună latură pentru tine.

Nu uita: educația postmodernă se bazează pe opinii și emoții. Situația financiară se bazează pe realități concrete.

Aleg să fiu capitalist. Dacă vrei să fii comunist, este alegerea ta. Asta înseamnă libertatea. Și posibilitatea de a vedea ambele fețe – și de a le înțelege pe amândouă – îți oferă putere. Este o dovadă de inteligență, nu de ignoranță.

De pe muchia monedei, poți hotărî dacă vrei să fii capitalist sau comunist. Vei vedea și vei analiza avantajele și dezavantajele ambelor laturi. Aceasta este libertatea. De pe muchia monedei, înțelegând ambele fețe, vei descoperi o libertate personală mai mare. Nu va

trebui să te joci de-a *Eu am dreptate* și *Tu greșești*.

De aceea tatăl bogat ne sfătuia adesea pe mine și pe fiul său: „Alegeți-vă profesorii și educația cu înțelepciune."

În plus, nu trebuie să te certi, să dezbați... sau să joci jocul „Eu am dreptate și tu greșești". Pentru că puterea constă în a avea o minte deschisă. După cum spunea adesea tatăl bogat: *Dacă te certi cu un idiot, sunteți amândoi idioți*.

De ce tatăl sărac a fost sărac

Tatăl meu sărac nu a văzut niciodată a treia față a monedei. În lipsa declarației financiare, majoritatea oamenilor pur și simplu nu înțeleg de ce există o discrepanță tot mai mare între bogați și săraci. Majoritatea socialiștilor și comuniștilor dau vina pe capitaliști pentru această discrepanță. Majoritatea socialiștilor dau vina pe capitaliști pentru problemele pe care le-au cauzat socialiștii din elita intelectuală liberală.

Fără o educație financiară adevărată, fără o declarație financiară, oamenii se joacă de-a „opresorul și de-a victima", jocul lui Karl Marx. În loc să se educe,

marxiştii visează la o societate utopică, în care toţi sunt egali.

Pentru mine și Kim, declarația financiară a fost „ușa secretă“ spre partea B și I a Cashflow Quadrant. După ce ne-am văzut scăpați din Cursa de șoareci, ne-am dat seama că trebuie să ne îmbunătățim jocul pentru Pista rapidă.

Dacă analizezi o declarație financiară, vezi ușile secrete.

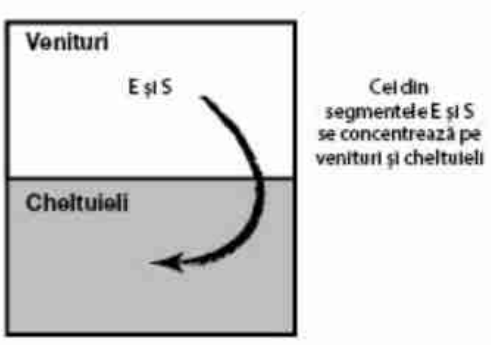

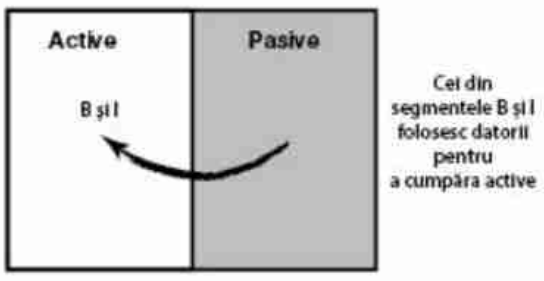

Î: Jocul *CASHFLOW* îi ajută pe jucători să se concentreze la active și pasive, nu la venituri și cheltuieli?

R: M-a fascinat întotdeauna următoarea observație a lui Marx:

Modul în care oamenii își câștigă existența determină perspectiva lor socială.

Cashflow Quadrant ilustrează variantele de venit ale oamenilor – „modul în care își câștigă existența“. Este important de subliniat că oricine poate avea venituri din oricare sau chiar din toate segmentele cadranului. Dacă obții venituri din salarii, în calitate de E, nu înseamnă că nu poți deține și o mică afacere în segmentul S... și acțiuni în segmentul I, care să îți aducă dividende trimestriale.

Iar dacă îți schimbi tipul de venit, trecând de la E și S la veniturile din active, în partea B și I, perspectiva ta socială va suferi, foarte probabil, o transformare.

Eu, unul, nu am tânjit niciodată după siguranța locului de muncă din segmentele E și S, de care se bucura tatăl meu sărac. Mi-am dorit întotdeauna să am parte de libertatea financiară a tatălui meu bogat, din segmentele B și I. Libertatea financiară presupune o capacitate de autocontrol și asumarea responsabilității pentru situația ta financiară.

Când vei schimba segmentele cadranelor, s-ar putea să fii tentat să te gândești la specializare... și la nevoia de a-ți dezvolta o gândire mai generalizată

în anumite domenii. După cum avertiza Fuller:

> *Specializarea este, de fapt, doar o formă sofisticată de sclavie, prin care „expertul" este păcălit să își accepte condiția de sclav, în schimbul sentimentului că se află pentru tot restul vieții într-o poziție privilegiată din punct de vedere social și cultural, așadar, extrem de sigură.*

Cei din părțile E și S sunt specialiști. Cei din părțile B și I sunt generaliști. Fața și reversul aceleiași monede.

Drumul tău către libertatea financiară începe cu educația. Așa că voi recapitula în cele ce urmează câteva aspecte:

1 – lipsa educației financiare în școlile noastre creează generații de E, de oameni care văd doar o parte a monedei vieții și trebuie să caute educația necesară dacă vor să urmeze calea libertății financiare.

2 – cea mai gravă greșeală a educației este că profesorii își pedepsesc elevii pentru greșeli, iar oamenii au fost păcăliți să creadă că greșelile te fac prost. De fapt, sunt oportunități de învățare și nu trebuie să te ascunzi sau să te rușinezi de ele. Așa învățăm. Iată secretul: descoperă lecția eșecului sau a greșelii... și învață-o.

Manifestul capitalist îi învață pe elevi și pe studenți cum să greșească și să învețe din greșelile lor. Iar scopul jocului *CASHFLOW* este să înveți greșind cu bani de jucărie. Mai mult decât atât: oamenii care greșesc și învață din greșeli devin mai inteligenți.

Cum să învețe un bebeluș să meargă dacă nu încearcă să facă câțiva pași, să cadă, să se ridice și să insiste până când poate alerga. Dacă nu le este frică de greșeli, copiii vor urma apoi același proces când vor învăța să meargă pe bicicletă, să conducă mașina, să zboare cu avionul – și să se îmbogățească.

După cum ne învață Maria Montessori:

> *Dezvoltarea este posibilă prin activitate, nu prin înțelegere intelectuală.*

Cele patru inteligențe

Cea mai gravă greșeală a educației se produce în sfera inteligenței emoționale. Majoritatea profesorilor au un IQ ridicat, dar termină școala cu un coeficient emoțional (EQ) scăzut. Majoritatea profesorilor sunt îngroziți de greșeli.

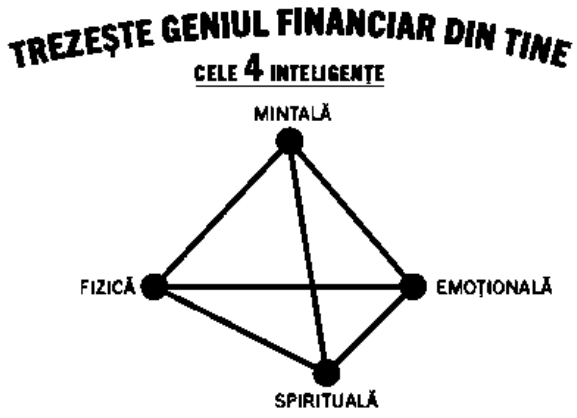

Dacă trăim cu frica de a nu greși, este irelevant dacă suntem genii intelectuale. Dacă suntem subdezvoltați emoțional și/sau fizic, nu ne asumăm riscuri. Prin urmare, nu reușim să ne dezvoltăm geniul folosind toate cele patru inteligențe. După cum ne-a învățat Nelson Mandela:

> *Nu mă judecați după succesul meu, judecați-mă după toate dățile în care am căzut și m-am ridicat din nou.*

Jocul *CASHFLOW* îți permite să greșești – și să înveți – folosind bani de jucărie. Jocul elimină factorul de risc – dar păstrează lecțiile intacte. De aceea tatăl

bogat a folosit jocul *Monopoly* pentru a ne învăța pe mine și pe fiul său să fim antreprenori și investitori în partea B și I a Cashflow Quadrant. Principalul motiv pentru care câștig mai mulți bani și plătesc mai puține impozite decât majoritatea profesorilor este că am făcut mai multe greșeli, cu bani de jucărie, decât ei. Majoritatea oamenilor sunt săraci pentru că le este frică să nu greșească cu bani adevărați.

3 – viața și afacerile sunt sporturi de echipă, dar profesorii își pedepsesc elevii dacă cooperează. În școală, cooperarea este considerată fraudă.

Manifestul nostru capitalist predă învățarea prin cooperare și practicarea afacerilor și investițiilor în cadrul unei echipe formate din oameni cu idei comune. Consilierii Rich Dad sunt disponibili gratuit pe YouTube.

Calmul dinaintea furtunii...

Cele mai liniștite clipe de pe portavion erau chiar cele de dinaintea luptei. În fiecare seară înaintea unei bătălii, mă așezam la prova portavionului și meditam. Voiam să mă împac cu mine însumi înainte de sosirea dimineții.

După micul-dejun de la 5 dimineața, echipajul aerian participa la ședința de instructaj. Așteptam pe scaune în încăperea pregătită dinainte până când căpitanul navei spunea:

Piloți, îmbarcarea pe aeronavele voastre!

Îmi amintesc cu însuflețire sentimentul trăit când străbăteam puntea alături de echipajul meu: copilotul, șeful de echipaj și doi tineri mitraliori. Eram mai presus de orice frică. Eram împăcat. Eram o trupă de frați care pornea în luptă.

O lecție de bază a acestei cărți este diferența dintre educația oferită de academiile militare și cea din universitățile Fulg de Nea. La Kings Point, am fost învățați încă din prima zi să funcționăm ca o echipă unită prin misiune – să conducem, să urmăm și să funcționăm ca o trupă unitară de frați. Eroismul individual avea o reputație proastă. A fi lider însemna totul.

La Universitatea Fulg de Nea este valabil opusul situației. Aici competiția de tip care-pe-care înseamnă totul. Cooperarea este considerată fraudă. Dacă îți ajuți un coleg în nevoie, îți pui în pericol succesul

academic și șansa de a obține cel mai bine plătit loc de muncă.

După finalizarea etapei de pregătire a zborului, echipajul de cinci oameni urca la bord. Piloții turau motoarele, mitraliorii își verificau de mai multe ori armele și rachetele, iar șeful de echipaj le dădea celor doi piloți un semnal, ridicând degetul mare. Piloții transmiteau același semnal către ofițerul responsabil de decolare. Acesta ne călăuzea pe puntea de zbor prin semne largi cu brațele, pășind înaintea aeronavei. Când aeronava se ridica, ofițerul responsabil de decolare ne saluta, iar noi porneam spre bătălia care ne aștepta.

În timpul zborului, se lăsa liniștea. Nimeni nu aclama. Rangurile, diplomele, mediile școlare sau rasismul dispăreau. Eram o trupă de frați. Deși mulți frați nu s-au întors, niciun echipaj de zbor nu a dat vreodată înapoi. Din clipa în care ne ridicam de la sol, pornind în bătălie, Dumnezeu era copilotul nostru.

Cea mai importantă parte a Triunghiului B-I

Tatăl bogat ne-a pregătit pe mine și pe fiul său încă de la vârsta de 10 ani să

devenim antreprenori și investitori pe partea B și I a Cashflow Quadrant.

O echipă sub presiune

În 1965, după ce am ajuns în academia de marină, mi-am dat seama că lecțiile tatălui bogat bazate pe Triunghiul B-I erau o formă de educatie militară.

Unul dintre motivele pentru care foarte mulți oameni care au lucrat în armată și în echipele de intervenție – poliție, pompieri, echipele de intervenție medicală și serviciul de ambulanță – ajung antreprenori de succes este că educația militară și cea primită de echipele de intervenție antrenează toate cele patru inteligențe: elementele din exteriorul Triunghiului B-I.

În bătălii, cel mai înălțător sentiment mi-l creau brancardierii militari, care săreau din aeronave neînarmați pentru a recupera un camarad rănit, apoi îl țineau

în viață în aeronavă în timp ce ne întorceam la spitalul de pe portavion. Eram o trupă de frați, călăuziți de îngeri.

Militarii, polițiștii, pompierii și membrii echipelor de intervenție au un IQ mintal, emoțional, fizic și spiritual foarte ridicat. Cum altfel ar putea să pună capăt un polițist unui caz de violență domestică într-un cartier unde poliția este disprețuită sau o asistentă medicală să oprească hemoragia provocată de un cuțit sau un pompier să intre într-o clădire în flăcări? În lumea reală a capitalismului antreprenorial, IQ-ul emoțional, IQ-ul fizic și cel spiritual sunt mai importante decât IQ-ul mintal, media școlară sau facultatea de elită pe care a absolvit-o cineva.

Cea mai gravă problemă

Este transformarea democrației în fascism.

Hitler a avertizat:

> *Ce noroc pe capul guvernelor că oamenii pe care îi conduc... nu gândesc.*

Cea mai gravă problemă este că majoritatea profesorilor noștri,

birocraților corporativi și politici – așa-numiții „funcționari publici“ – au un IQ mintal ridicat, dar le lipsesc IQ-ul emoțional, cel fizic și mai ales cel spiritual.

Același Hitler a avertizat:

Pacifismul este lașitate deghizată.

În ziua de azi, majoritatea profesorilor și liderilor corporativi și politici sunt lipsiți de curaj. Curajul este spiritual și emoțional; vine din inima și din convingerile noastre.

În 2021, am văzut că, de frică, mulți lideri de corporații sunt înclinați să susțină Black Lives Matter. Mulți și-au concediat angajații care au refuzat să se vaccineze. Aceasta nu este libertate. Este fascism.

Noi luptăm pentru libertate cu fapte. Combatem știrile false cu fapte. Și luptăm împotriva fascismului cu fapte. Iată câteva fapte despre Black Lives Matter și narațiunea falsă care, în ultimii șapte ani, a ajutat organizația să strângă 10 miliarde de dolari (nu milioane) din donații. Unu: numărul exact de oameni de culoare neînarmați care au fost uciși de poliție este 14.

Cu 14 mai mult decât ar fi fost normal, bineînțeles, dar privind lucrurile în context, este o cifră mică. Doi: în raport cu fiecare dintre victime, alți 270 de negri au fost uciși de semenii lor de aceeași culoare. În total, 3 780 de morți... dintre care doar 14 din cauza poliției. „Aceasta este realitatea", a spus Robert Woodson la un forum despre mișcarea Black Lives Matter și drepturile civile, găzduit de Hillsdale College. El a adăugat: „Percepțiile au un impact mult mai puternic decât faptele."

Se impune astfel o întrebare: de ce este perpetuată această „narațiune fabulatorie" și de ce celelalte 3 766 de morți – și faptul că victimele au fost ucise de alți oameni de culoare – nu devin subiect de știri? O mostră de lipsă de imparțialitate a presei... de cea mai înaltă calitate. Și o dovadă îngrozitoare că diviziunea și ura sunt alimentate de știri selective, emoții, distorsiuni și narațiuni fictive. Până la urmă, de ce există această „narațiune fabulatorie"? Mulți ar spune – asemenea colonelului Jessup, interpretat de Jack Nicholson, în *A Few Good Men* – că „nu suportăm adevărul".

Educație… gratuită

Te sfătuiesc să urmărești pe YouTube videoclipul prezentat de Hillsdale College, în care vorbitorii rectifică lucrurile – bazat pe fapte – despre BLM, drepturile civile și narațiunile false.

Îl poți accesa la adresa RichDad.com/capitalist-manifesto.

În august 2021, eram în Honolulu. Tocmai avusesem COVID și dezvoltasem probabil anticorpi. Pentru că am refuzat să mă vaccinez, mi s-a spus:

> *Oamenii care refuză să se vaccineze îi ucid pe alții.*

După cum a avertizat Hitler:

> *Cu cât minciuna este mai sfruntată, cu atât oamenii vor fi mai înclinați să o creadă.*

Respect și curaj

Deși nu am fost întotdeauna de acord cu el, tatăl meu sărac mi-a câștigat respectul când a renunțat la slujba bine plătită, la salariul constant și la pensie, ca să candideze împotriva șefului său, guvernatorul corupt al statului Hawaii, evident reprezentant al Partidului Democrat. A avut curajul să înfrunte corupția și și-a asumat un mare risc

personal. După ce a pierdut alegerile, candidând din partea republicanilor împotriva guvernatorului democrat în funcție, a fost atât de ostracizat și de marginalizat, încât el și mama mea s-au gândit să plece din Hawaii. Dar mama a murit la scurt timp, iar tata a fost dărâmat.

Într-un interviu din 2021 pentru Rich Dad Radio, congresmenul constituționalist și candidatul la președinție Ron Paul le-a reamintit ascultătorilor noștri că, fără forța Celor Zece Porunci – străvechile sfaturi înțelepte din Vechiul Testament –, Constituția SUA este neputincioasă.

După interviul cu Ron, am cercetat din nou Cele Zece Porunci. Redau mai jos esența lor:

1. *Să nu ai alți dumnezei.*
2. *Să nu îți faci chip cioplit.*
3. *Să nu iei în deșert numele Domnului.*
4. *Respectă ziua de odihnă.*
5. *Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta.*
6. *Să nu ucizi.*

7. *Să nu preacurvești.*
8. *Să nu furi.*
9. *Să nu minți.*
10. *Să nu poftești la nimic din ce este al aproapelui tău.*

Liderii noștri politici ar trebui să repete Cele Zece Porunci când pun mâna pe Biblie și jură în fața lui Dumnezeu că vor respecta cu tărie legalitatea, etica și morala... când promit să apere Constituția Statelor Unite.

Falsul Fauci

Potrivit lui Ron Paul, Constituția SUA este neputincioasă cu liderii lipsiți de coloană morală și spirituală. Congresmenul Ron Paul, care este medic de profesie, a criticat codul legal, moral și etic al doctorului Anthony Fauci. Pe scurt, deși este medic, lui Fauci îi lipsesc coloana vertebrală și puterea morală.

Scriu despre înțelepciunea religioasă antică pentru că educația modernă – cu alte cuvinte, educația postmodernă – este întemeiată pe învățăturile lui Marx, care era rasist și antireligios. Educația

postmodernă sfâșie inima și sufletul lumii.

Educația postmodernă se bazează pe opinii și emoții. Nu pe realități.

De aceea declarația financiară despre care am scris în urmă cu doar câteva pagini este atât de importantă. Declarația financiară se bazează pe realități concrete.

Statele Dezbinate ale Americii

Educația postmodernă este solul fertil ideal pentru Teoria Critică Rasială, cultura anulării și mișcarea Woke, precum și pentru dezbinarea care poate fi stârnită de problemele diversității, incluziunii, justiției sociale și ale pronumelor de gen.

Educația postmodernă nu este preocupată de diversitate sau incluziune. Scopul ei este să dezbine și să cucerească. Nu este interesată de Statele Unite ale Americii, ci de Statele Dezbinate ale Americii.

Profesorul Gad Saad, autorul cărții *The Parasitic Mind*, avertizează:

> *Inițiativele lingvistice corecte politic sunt greșite și nocive. Ele*

creează „victime“ de profesie, ale misecuvenismului, care pretind să nu fie jignite cu nimic, și creează astfel o atmosferă înăbușitoare, în care oamenii pășesc ca pe coji de ouă, de teamă să nu comită vreun delict lingvistic capital.

Dacă aruncăm o nouă privire tetraedrului celor Patru Inteligențe, vom observa cu ușurință că „puterea“ lor – în acest caz, integritatea structurală a întregului tetraedru – se bazează pe conexiunile dintre ele.

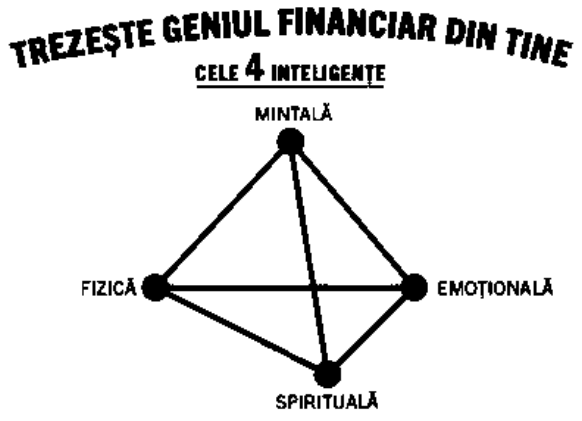

Î: Vrei să spui că educația postmodernă se bazează pe întreținerea neliniștii emoționale a oamenilor?

R: Da.

Î: Iar acești oameni au un coeficient emoțional, EQ, mai mic?

R: Exact. EQ-ul este considerat adesea cea mai puternică dintre inteligențele noastre. Când sunt tulburați emoțional, IQ-ul mintal al oamenilor scade și nu mai pot procesa logic datele și realitățile. Când EQ-ul cuiva scade, IQ-ul său fizic este la rândul său afectat și acea persoană face sau spune lucruri pe care le regretă mai târziu. După experiența mea, când emoția crește... inteligența scade.

Î: Deci Teoria Critică Rasială, cultura anulării, mișcarea Woke... și toate lucrurile despre care scrii... prosperă în mediul educațional postmodern cu un EQ scăzut?

R: Da. Iar NEA, Asociația Națională a Educației, sindicatul național al profesorilor, este stâlpul educației postmoderne.

Citez dintr-un editorial publicat în numărul din 5 iulie 2021 al cotidianului *The New York Post:*

> *Politicienii de stânga vor Teoria Critică Rasială în fiecare district*

școlar al țării.
Cel mai mare sindicat național al profesorilor a aprobat un plan de promovare a Teoriei Critice Rasiale în toate cele 50 de state și 14 000 de districte școlare locale.
În weekend, a avut loc Adunarea Anuală a Reprezentanților Asociației Naționale a Educației (NEA), la care delegații din întreaga țară au votat prioritățile și au distribuit fondurile pentru următorul an școlar, ideologia Teoriei Critice Rasiale – o formă marxistă de rasism – ocupând rolul central.
Sindicatul, care reprezintă 3 milioane de angajați din sectorul școlar public, a aprobat finanțarea a trei aspecte: „creșterea gradului de implementare" a „Teoriei Critice Rasiale" în învățământul preuniversitar, promovarea Teoriei Critice Rasiale în districtele școlare locale și combaterea adversarilor Teoriei Critice Rasiale, inclusiv a organizațiilor de părinți și a centrelor de cercetare conservatoare.

> *Este un regres semnificativ. În ultima lună, experții și activiștii liberali au insistat că Teoria Critică Rasială nu este predată în învățământul preuniversitar. Aceasta a fost întotdeauna o afirmație de rea-credință – Teoria Critică Rasială a pătruns în școlile publice de mai bine de un deceniu –, dar aprobarea oficială a NEA a bătut ultimul cui în sicriu.*

Potrivit unei emisiuni a postului Fox News din 4 iulie 2021:

> *Asociația Națională a Educației, care se mândrește cu 2,3 milioane de membri, a adoptat recent o rezoluție în care susține că este „rezonabil și adecvat" să includă TCR în programa școlară – și s-a angajat să formeze „o echipă" care să îi ajute pe profesori „să combată retorica anti-TCR".*

Și iată ce scrie site-ul NEA: *Pentru a intensifica eforturile, NEA va publica „un studiu aprofundat, deja existent, care critică supremația albilor, discriminarea populației de culoare și indigenă, rasismul, patriarhatul... capitalismul... și alte forme de putere și opresiune".*

„Ne împotrivim tentativelor de interzicere a Teoriei Critice Rasiale și/sau a Proiectului 1619“, a afirmat NEA.

Iată definițiile termenilor: TCR susține că rasismul nu se limitează la prejudecățile individuale, ci este prezent în mod sistemic în societate și în politicile și instituțiile guvernamentale, inclusiv în sistemul juridic. Proiectul 1619 se referă la efortul de a stabili data ajungerii primilor sclavi africani în America și a determina contribuțiile lor în această țară.

Senatorul Ted Cruz a spus lucrurilor pe nume, într-o postare pe Twitter: „Teoria Critică Rasială este o ideologie marxistă, potrivit căreia lumea nu este dominată de lupta de clasă – ca în marxismul clasic –, ci de lupta dintre rase. Este o teorie bigotă și nu ar trebui susținută de guvernul federal.“

Î: Dar părinții nu luptă împotriva TCR, a pronumelor de gen și obligativității vaccinării?

R: Ba da. Am văzut protestatari cu pancarte pe care, sub acronimul TCR, scria:

Teoria Creării de Rasism.

Î: Cum putem riposta?

R: Ridicându-ne deasupra tuturor lucrurilor. Stând pe muchie și analizând fața și reversul monedei înainte să ne alegem tabăra. Cred că ilustrația următoare este utilă în această privință.

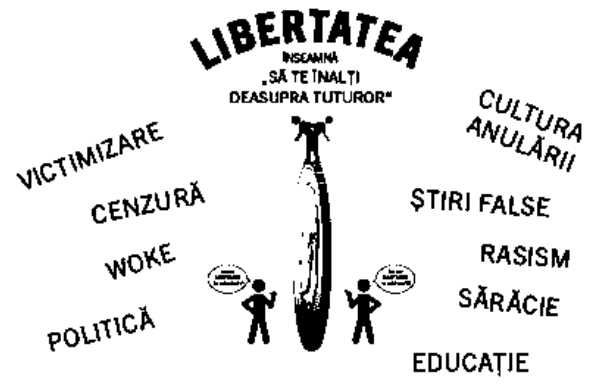

Știu că mă repet, dar... educația postmodernă nu este preocupată de realități. Educația postmodernă se bazează pe opinii și emoții. Educația postmodernă dezbină America. Nu mai suntem Statele Unite ale Americii. Repet o altă idee înrudită: când emoția crește, inteligența scade.

Și, încă o dată... avertismentul profesorului Gad Saad:

> *De asemenea, justițiarii sociali și cei de teapa lor sunt teroriști intelectuali și, fără să ajungă să formeze vreodată majoritatea populației, pot face ravagii pentru*

rațiunea și viața noastră publică, limitând disponibilitatea oamenilor de a vorbi și de a gândi liber.

Lenin a susținut la rândul său dezbinarea:

Putem și trebuie să scriem într-o limbă care să sădească ura, repulsia și disprețul maselor față de cei care nu sunt de acord cu noi.

Î: Cum ne putem apăra de educația postmodernă?

R: Repet ce am scris mai devreme:

În fiecare seară înaintea unei bătălii, mă așezam la prova portavionului și meditam. Voiam să mă împac cu mine însumi înainte de sosirea dimineții.
După micul-dejun de la 5 dimineața, echipajul aerian participa la ședința de instructaj. Așteptam pe scaune în încăperea pregătită dinainte până când căpitanul navei spunea:
„Piloți, îmbarcarea pe aeronavele voastre!“

Îmi amintesc cu însuflețire sentimentul trăit când străbăteam puntea alături de echipajul meu: copilotul, șeful de echipaj și doi tineri mitraliori. Eram mai presus de orice frică. Eram împăcat. Eram o trupă de frați care pornea în luptă.

Lupta pentru libertate

Noi – eu, Kim și The Rich Dad Company, alături de Consilierii noștri de încredere – continuăm să purtăm, credem noi, lupta cea bună... promovând educația, în special educația financiară. Deviza noastră este Parabellum: Dacă vrei pace, pregătește-te de război.

Vom apăra libertatea... și pe cei care luptă pentru libertățile noastre. Există mai multe tipuri de libertăți... și toate sunt atacate în zilele noastre.

În capitolul următor, îți voi face cunoștință cu echipa de consilieri Rich Dad... frați, surori și îngeri. Vei afla cine sunt și de ce sunt atât de importanți pentru viitorul nostru și al tău.

Ne numim Echipa Infinită, fiindcă, dacă ai alături o echipă puternică și unită,

orice este posibil.

Nu a fost ușor să ne găsim echipa. Kim și cu mine am avut multe de învățat despre oameni și coechipieri. Am descoperit că toți „oamenii buni“ au o latură bună și o latură întunecată. Ne-am confruntat cu viclenia, minciunile și lăcomia unora și am avut parte de procese în instanță. Am aflat rapid că mulți oameni sunt atrași mai degrabă de banii pe care i-ar putea câștiga colaborând sau lucrând pentru Rich Dad... decât de misiunea noastră. În ce ne privește, încă din prima zi, misiunea a fost mai presus decât banii. Și această prioritate ne-a slujit bine.

Pe parcurs, am folosit lecții învățate de la Bucky Fuller și tatăl meu bogat...

Lecția de parteneriat nr. 1: „Nu poți face afaceri bune cu parteneri nepotriviți.“

Lecția de parteneriat nr. 2: „În fiecare parteneriat prost există și parteneri buni.“

Toți membrii echipei The Rich Dad Company și Echipa noastră Infinită de consilieri, cu care urmează să faci cunoștință, provin din parteneriate proaste și din relații de afaceri oribile.

Vestea bună este că, în pofida afacerilor și parteneriatelor proaste, ne-am ales cu niște parteneri, instructori și consilieri profesioniști minunați. În prezent, Rich Dad este o trupă unită de frați, surori și îngeri care și-au însușit misiunea noastră:

Să creștem bunăstarea umanității.

După cum am spus, suntem o trupă de frați, surori și îngeri. Dacă susții misiunea noastră, te invităm să te înscrii într-un club CASHFLOW. Singura noastră cerință este să cooperezi respectând Codul de Onoare, regulile, liderii și profesorii clubului nostru. Misiunea este mai presus decât banii. Ca și partenerii buni, banii sunt un produs secundar al misiunii spirituale.

Este timpul să îți prezint copiloții noștri, consilierii noștri.

CAPITOLUL 14

CEL MAI DE PREȚ BUN AL UNUI ANTREPRENOR

FĂ CUNOȘTINȚĂ CU ECHIPA LUI ROBERT ȘI A LUI KIM

Diferența dintre tatăl meu bogat și tatăl meu sărac era cuvântul echipă. Diferența

dintre averea tatălui bogat și averea tatălui sărac era echipa. Diferența dintre școala militară și educația fulgilor de nea este echipa.

SOS, SOS, SOS

Într-o zi, în Vietnam, eu și echipajul meu am decolat în zorii zilei în așa-numita „formulă de hipodrom“, ajungând la 450 de metri altitudine la o distanță de aproximativ un kilometru și jumătate de escadrila de șapte portavioane. Această formulă de zbor este o formulă de temporizare. Am așteptat decolarea celorlalte aeronave din grup, înainte să lansăm un atac asupra țărmului.

La un moment dat, am zărit cu coada ochiului pâlpâirea indicatorului N-G. Indicatorul N-G măsoară viteza aerului care străbate turbinele motoarelor cu reacție ale aeronavei. La școala de piloți suntem învățați: „Când indicatorul N-G pâlpâie, fundul de frică să-ți țâțâie.“

Motorul s-a oprit într-o clipă, alarmele au început să urle, iar luminile din bord s-au aprins ca Times Square în noaptea de Revelion. Aeronava a început să se prăbușească.

Suprasolicitare emoțională

În situații de criză, cel mai important lucru este să îți stăpânești emoțiile. Când aeronava se oprește din zbor și începe să se prăbușească, principala dorință mintală, emoțională și fizică este „să tragi în sus“ de manșă, să încerci să urci. Doar că trăgând de „băț“ ca să ridici aeronava, îți grăbești sfârșitul.

Î: De aceea mulți piloți se prăbușesc când li se oprește motorul?

R: Da. Ei „trag în sus“ de manșă, în loc să o „împingă înainte“.

Î: Este înfricoșător să împingi înainte?

R: Este de-a dreptul înspăimântător. Una dintre cele mai importante lecții din școala de pilotaj este să „împingi înainte“ când totul îți spune să „tragi în sus“. Este nevoie de disciplină pentru a face ceea ce știi că trebuie să faci. Mai multe vieți depind de tine.

Această capacitate se numește EQ, inteligență emoțională. EQ controlează și inteligența financiară.

Să privești moartea în ochi

Am împins imediat elicopterul Huey înainte, intrând în picaj. Piloții numesc această manevră „a privi moartea în ochi". Piloții care intră în panică și „trag în sus" de manșă – reacționând la emoțiile lor – mor.

În același timp, am transmis prin stație: „SOS, SOS, SOS! Pilot Echo Whisky 96. Defecțiune la motor. Ne prăbușim la trei kilometri de portavion."

Fără să li se spună ce să facă, cei doi mitraliori și șeful echipajului au început să arunce peste bord rachetele, mitralierele și muniția. Fără să scoată un cuvânt. Fără panică. Fără acuze. Fără țipete și urlete. Toată lumea știa ce să facă.

Mai făcusem acest lucru de cel puțin o mie de ori. La fiecare zbor de antrenament, începând cu școala de pilotaj din Pensacola, Florida, piloții exersează neîncetat prăbușirea.

În învățământul pentru fulgi de nea, IQ-ul este cel mai important. În școala militară, EQ-ul este mai presus decât IQ-ul. Curajoșii bărbați și cutezătoarele femei din armata noastră, din echipele

de intervenție și din poliție trebuie să își gestioneze toate inteligențele. Ca și pușcașii marini, își antrenează această capacitate. Majoritatea intelectualilor sunt incapabili să își gestioneze frica, fiindcă se concentrează pe inteligență, pe IQ.

Începutul sfârșitului

Ultimele 30 de secunde ni le-am petrecut într-o tăcere mormântală, privind apropierea oceanului. Înainte să izbim apa, totul era SQ... Inteligență Spirituală. Restul era tăcere.

Întocmai ca la nenumăratele antrenamente, chiar înaintea impactului cu apa, am ridicat încet botul elicopterului, reducând viteza în raport cu aerul, planând și oprind aeronava la aproximativ 30 de metri deasupra valurilor.

Când aeronava și-a pierdut viteza în raport cu aerul, am ridicat botul la nivel zero, apoi l-am rotit înainte, echilibrând elicopterul, și am tras maneta „colectivă" care controlează palele. Aeronava s-a așezat ușor pe valuri. Nu am gândit. Nu am implicat IQ-ul. A fost 100% FQ, memorie musculară, IQ fizic, dezvoltat în

cursul anilor de repetare a acestui scenariu. O „autorotație“ antrenată în mod repetat, corect și cu religiozitate... iar și iar și iar.

Ziua în care mi-a cedat motorul m-a prins complet pregătit. Mi-am valorificat EQ, Inteligența Emoțională, FQ, Inteligența Fizică, SQ, Inteligența Spirituală, și doar în mică măsură IQ, Inteligență Mintală, pe care o folosesc intelectualii.

Într-o clipită, elicopterul s-a înclinat violent spre dreapta, elicea a străpuns carlinga, iar motorul cu reacție a explodat când apa mării a lovit palele turbinei încinse. Elicopterul Huey s-a rostogolit spre dreapta, apa a inundat cabina și aeronava a început să se scufunde mai repede ca o ghiulea de plumb. Școala se terminase. Începuse lupta reală pentru supraviețuire.

Am scăpat din aeronava care se scufunda, dar am fost cuprinși de panică amintindu-ne de un alt echipaj prăbușit cu câteva luni mai devreme. Rechinii ajunseseră la ei... înaintea salvatorilor.

Misiunea de luptă a continuat. Era mai importantă decât salvarea noastră și a

fost dusă la îndeplinire fără noi. După aproximativ patru ore, o barcă de salvare a marinei ne-a preluat pe toți cinci. Cinci pușcași marini fericiți că scăpaseră cu viață. Toți ne îndepliniserăm obligațiile individuale în echipă. Antrenamentul în echipă ne-a salvat viața.

Am importat în afaceri lecțiile din școala militară și din infanteria marină.

Poți vedea cele opt elemente, cele opt Integrități ale unei Afaceri, în Triunghiul B-I al tatălui meu bogat:

Triunghiul exterior reprezintă ceea ce am învățat în școala militară și de la tatăl meu bogat despre misiune, echipă și leadership. În triunghiul interior, sunt specialiștii. În școlile militare se predă leadershipul, cum să fii generalist... cum să lucrezi în echipă. Academia Kings Point are onoarea să se numere printre școlile de elită în predarea leadershipului. Infanteria Marină a SUA

este renumită pentru că îi învață pe tineri să fie lideri, indiferent de rangul lor militar. Dacă un lider coboară în ierarhie, un alt pușcaș marin preia calitatea de lider. Așa suntem instruiți să gândim și să funcționăm. Din acest motiv, în infanteria marină se spune că „toți pușcașii marini poartă armă". Deși în rândul pușcașilor marini există și specialiști, de exemplu avocați sau bucătari, toți sunt instruiți să fie lideri și să tragă cu arma.

Misiune versus bani

Primul cuvânt pe care l-am învățat în infanteria marină și cel mai important cuvânt din academia militară este *misiune*. Când am urmat studiile economice, cel mai important cuvânt era bani. Majoritatea studenților puneau aceeași întrebare: „Câți bani pot câștiga?" În scurt timp, am renunțat la studiile economice. Le lipsea ceva... SQ, Inteligența Spirituală.

Unul dintre motivele pentru care un antreprenor din segmentul S al cadranului eșuează este că îndeplinește toate cele opt funcții ale Triunghiului B-I. Majoritatea antreprenorilor din

segmentul S sunt foarte inteligenți și „specialiști“ școliți – de exemplu, medici sau stomatologi –, dar le lipsesc abilitățile de conducere. Nu știu să conducă alți specialiști.

A fi ocupat cu afacerile nu înseamnă să conduci o afacere

Un alt motiv pentru care 95% din start-upuri eșuează sau nu reușesc să se dezvolte este faptul că antreprenorul este responsabil pentru toate componentele care alcătuiesc Triunghiul B-I. Majoritatea antreprenorilor din segmentul S sunt ocupați cu afacerile, nu conduc o afacere în segmentul B.

Deviza unui antreprenor din segmentul S al cadranului este următoarea:

> *Dacă vrei să faci bine o treabă... fă-o singur.*

Gândirea unui antreprenor din părțile B și I ale cadranului este următoarea:

> *Nu lucrez decât cu oameni mai pricepuți și mai inteligenți decât mine.*

Și:

> *Lucrez în echipă.*

Î: La Rich Dad, toți cei din Triunghiul B-I sunt mai pricepuți și mai inteligenți decât tine?

R: Da. Dacă nu ar fi mai deștepți sau nu ar putea face ceva mult mai bine decât mine... de ce i-aș fi angajat?

Î: Membrii echipei tale de pe elicopter au fost mai pricepuți și mai inteligenți decât tine?

R: Categoric. Toți aveam slujbe diferite în civilie, dar în infanteria marină, respectul este mai presus decât rangul sau diplomele universitare. Am fost pilot pentru doi generali de infanterie marină în Vietnam. Se purtau cu toți – indiferent de grad, de la soldați la alți generali – cu un respect extraordinar.

Forța echipei Rich Dad

KIM KIYOSAKI

Kim este lidera, directoarea The Rich Dad Company. Kim salută pe toată lumea cu zâmbetul pe buze și îi tratează pe toți cu respect. Dacă nu ai ști cine este, nu ai bănui niciodată că este „șefa cea mare“, proprietara unei afaceri globale de milioane de dolari.

Kim întreține frenezia triunghiul interior și coordonează triunghiul exterior, echipa de consilieri care sprijină The Rich Dad Company.

Am cunoscut-o pe Kim în 1984. Am fost martor la transformarea ei de-a lungul timpului într-o femeie puternică, realizată și respectată, o antreprenoare și investitoare internațională. De aici și titlul cărților ei, *Rich Woman* (*Femeie bogată*) și *It's Rising Time!* (*A sosit timpul să te ridici!*).

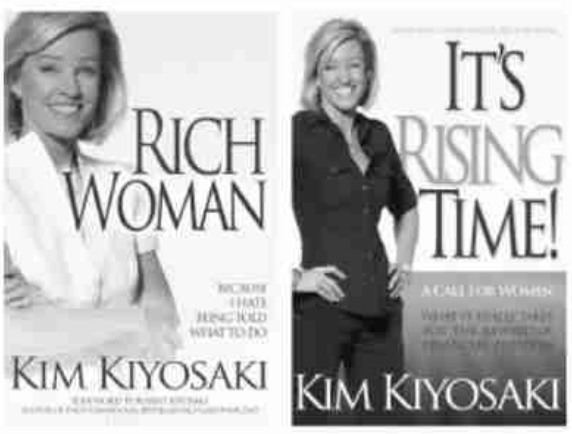

Îți garantez că nu s-a căsătorit cu mine din interes, pentru că, atunci când ne-am

cunoscut, nu aveam bani. Deși eram falit, m-a luat de mână și, în 1985, a făcut cu mine un salt în necunoscut. Am trăit o vreme sub cerul liber, într-o Toyota maro, parcată pe o plajă publică din San Diego, California.

Fără Kim, nu aș fi omul care sunt acum... și nu aș fi ajuns... aici.

MONA GAMBETTA

Sportul meu preferat este rugbyul. Îmi place rugbyul pentru că nu ține cont de dimensiunile fizice. De exemplu, la baschet este bine să fii înalt. Ca jocheu, este ideal să fii scund și ușor. La fotbal, trebuie să fii slab, rapid, agil și bine coordonat fizic.

În rugby, indiferent de mărimea, înălțimea sau greutatea ta, există un post pentru tine. Singura cerință obligatorie este dragostea pentru joc. În rugby, cel mai important jucător este „mijlocașul la grămadă". Mijlocașul la grămadă este comparabil cu fundașul (quarterback) echipelor de fotbal american.

Mona este mijlocașul meu la grămadă. Mona coordonează „interiorul" The Rich

Dad Company în relație cu lumea exterioară. De exemplu, când scriu o carte, Mona ia teancul meu de notițe mâzgălite cu pixul, de cuvinte scrise greșit, o adunătură (de cele mai multe ori) de idei, mesaje și capitole, și le transformă într-o carte.

Respectându-și statutul de mijlocaș la grămadă, Mona trimite apoi manuscrisul finalizat editurilor din întreaga lume, care cumpără drepturile și traduc cartea în peste 58 de limbi. Mona este responsabilă cu publicarea, distribuția, contractele și publicitatea cărților și jocurilor noastre. Este neprețuită. Fără ea, toate cărțile din seriile Rich Dad și Rich Dad Advisor – și mai ales această carte, *Manifestul capitalist* – nu ar fi apărut. Ea îmi spune că exagerez cu laudele, dar cu cât lucrez mai mult cu ea, cu atât sunt mai convins de temeinicia lor.

În cadrul Triunghiului B-I, munca ei se integrează în fiecare domeniu: Produs, fără doar și poate, dar și Comunicare, Sisteme, Legalitate și Flux de bani. Colaborează cu zeci de parteneri din întreaga lume pentru a răspândi mesajul Rich Dad și a sprijini rețeaua noastră globală. În prezent, la 25 de ani de când a fost publicată, *Tată bogat, tată sărac* ocupă constant primul loc la capitolul Finanțe personale pe Amazon și se clasează în topul celor mai vândute 20 de cărți din toate timpurile de pe acest site. Cărțile noastre pot fi găsite în alte zeci de mii de librării din întreaga lume, de la marile lanțuri și depozite până la îndrăgitele *Indies*, adică librăriile independente.

Mona s-a alăturat The Rich Dad Company în anul 2000.

GARRETT SUTTON, avocat

Garrett îți va spune: „Săracii și cei din clasa de mijloc vor să dețină totul în numele lor. Bogații nu vor nimic în numele lor. Bogații vor totul în numele unei corporații... pe care o controlează."

Garrett Sutton este avocatul corporativ al Rich Dad, specializat în protecția

activelor. El spune: „«S»-ul din segmentul S al cadranului înseamnă «Singurul proprietar».“ Garrett mai spune că „SINGUR“ (SOLE) înseamnă: Someday You'll Lose Everything (Cândva vei pierde totul). El sprijină strategia legală și de protecție a activelor conform căreia antreprenorii din segmentul B nu vor nimic în numele lor. Garrett avertizează:

> *Pe măsură ce diferențele dintre bogați, reprezentanții clasei de mijloc și săraci vor crește, procesele se vor înmulți. Pe măsură ce starea economiei se va înrăutăți, tot mai mulți oameni vor decide că cel mai bun mod de a se îmbogăți este „să îi dea în judecată pe bogătași“.*

Vestea bună este că, atunci când Garrett transformă o afacere într-o entitate corporativă, ea îl protejează pe antreprenor de impozitele guvernamentale. Când un cetățean obișnuit pierde bani, pierderile sunt personale. Când o corporație pierde bani, pierderile sunt pierderi fiscale.

Garrett este consilierul nostru corporativ. Dacă avem nevoie, să zicem, de un avocat specializat în drepturi de

proprietate intelectuală sau mărci comerciale, îl sunăm pe Garrett și el ne recomandă sau validează pe cineva.

Tatăl bogat a avertizat:

> *Ce s-ar întâmpla dacă unii șoferi ar conduce pe partea dreaptă și ceilalți pe partea stângă a drumului? Dacă șoferii nu ar respecta legile, traficul s-ar bloca și ar începe un concurs de ciocniri.*

Constituția și legile sunt coloana vertebrală a Statelor Unite ale Americii. Dacă Constituția și legile noastre sunt încălcate, națiunea paralizează.

De aceea, The Rich Dad Company, consilierii noștri și companiile cu care ne asociem fac tot posibilul să respecte legile. „Când avem îndoieli, verificăm."

Dacă o persoană, o companie sau un club CASHFLOW încalcă legile, The Rich Dad Company întrerupe orice legătură de afaceri. Este mai ușor să faci bani cu oameni cinstiți și morali, care respectă legile.

Garrett este „câinele nostru de pază". De aceea este un membru esențial al echipei Rich Dad.

Una dintre cărțile lui Garrett este *Start Your Own Corporation* (*Înființează-ți propria corporație*).

De ce să lucrezi pentru afacerea altcuiva când poți să deții și să conduci propria corporație?

Alte cărți din seria Rich Dad Advisor scrise de Garrett sunt:

Run Your Own Corporation (*Cum să îți conduci propria corporație*)
Loopholes of Real Estate (Subterfugii în domeniul imobiliar)
Writing Winning Business Plans (*Cum să scrii un plan de afaceri*)
How to Buy and Sell a Business Business (*Cum să cumperi și să vinzi o afacere*)
ABCs of Getting Out of Debt (*ABC-ul lichidării datoriilor*)
Veil Not Fail (*Ocolește, nu eșua*)

Garrett este consilier Rich Dad din anul 2000.

TOM WHEELWRIGHT, expert contabil

Tatăl bogat ne repeta mie și fiului său că America a fost întemeiată ca o „țară fără impozite“. De atunci, libertatea ne este răpită prin intermediul taxelor. Tatăl bogat ne reamintea că America s-a născut în urma revoltei fiscale intitulate Boston Tea Party, în 1773. Cartea lui Tom din seria Rich Dad Advisor se intitulează *Tax-Free Wealth* (*Avuție neimpozitată*). Tom este consilierul nostru fiscal.

Tatăl bogat ne-a încurajat pe mine și pe fiul său să devenim capitaliști pentru a fi patrioți, capitaliști și a reduce la minimum, în mod legal, impozitele pe care le plătim.

Tom avertizează:

> *Există două moduri de a plăti mai puțin taxe: modul legal și modul ilegal.*

Dacă vrei să plătești în mod legal mai puține taxe, îți recomand cartea lui Tom, *Tax-Free Wealth*.

Este mult mai ieftin să citești și să studiezi cartea lui Tom decât să fii nevoit să îți angajezi un avocat care să te apere în instanță.

Tom folosește Cashflow Quadrant când vorbește despre impozite:

Potrivit spuselor lui Tom: *Cele mai mari fraude fiscale se fac în părțile E și S ale cadranului.*

Legile fiscale au fost scrise în detrimentul segmentelor E și S... și în favoarea segmentelor B și I. B și I nu trebuie să trișeze. Legile fiscale le permit să evite legal plata impozitelor.

Cei din segmentele B și I au capacitatea de a face ceea ce vor guvernele. Tom explică de ce scutirile fiscale nu sunt „subterfugii fiscale“ – ci stimulente fiscale guvernamentale. De exemplu, guvernele le oferă antreprenorilor din segmentul B scutiri fiscale fiindcă

aceștia creează mii și mii de locuri de muncă.

Impozitele sunt cea mai mare cheltuială din viața unui om. Cartea lui Tom te poate ajuta să economisești mai mulți bani decât orice altă carte. Vei putea câștiga mult mai mult și achita mai puține taxe. Cartea lui Tom este mai eficientă decât mersul la școală ca să devii medic sau avocat, fiindcă, în acest caz, te vei alege cu credite de studii și vei plăti mai multe taxe.

Cel mai bine, dă-i cartea lui Tom contabilului tău. Dacă nu va fi de acord cu el, caută-ți alt contabil.

Cum ne călăuzește Tom? În lumea antreprenoriatului real, există două tipuri de cifre.

Prognoze (proiecții)
Cifre concrete (fapte)

Tom ne călăuzește pe mine și pe Kim învățându-ne cum să prognozăm veniturile viitoare. Ne îndrumă cum să ne concentrăm pe tipurile de venit pe care vrem să le obținem în viitor.

Există trei tipuri de venit: obișnuit, tip portofoliu și pasiv. Cei din segmentele E și S lucrează pentru venituri obișnuite,

care sunt impozitate la nivel maxim. Cei din segmentele B și I lucrează pentru portofoliu și venituri pasive. Eu și Kim vrem să deținem mai multe „venituri tip portofoliu“ și „venituri pasive“, provenite din investițiile noastre. Aceste două tipuri de venituri sunt create de oamenii, activele, impozitele și banii... care lucrează din greu pentru noi.

Capitaliștii vor să știe doar faptele concrete. Din acest motiv, bancherul le cere declarația financiară, nu fișa matricolă. Din același motiv, contabilii se uită doar pe cifre.

Capitaliștii din părțile B și I ale cadranului nu vor să știe altceva decât cum să își transforme prognozele în fapte concrete și să plătească legal mai puține taxe. De aceea Tom Wheelwright este un membru crucial al echipei Rich Dad.

Cartea lui Tom din seria Rich Dad Advisor este:

Tax-Free Wealth

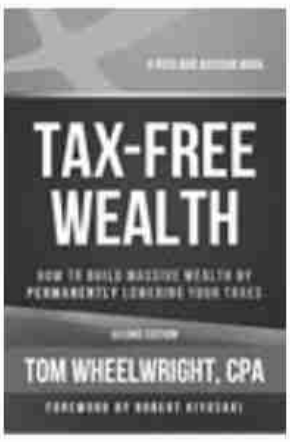

Tom este consilier Rich Dad din anul 2000.

KEN McELROY

Ken este consilierul nostru pentru datorii și afaceri imobiliare:

> *Casa ta nu intră în categoria activelor... dar blocurile de apartamente, da. În plus, casa ta nu oferă multe reduceri fiscale, pe când apartamentele mele oferă scutiri masive de taxe.*

Situația procentuală a Cashflow Quadrant arată așa cu precădere datorită proprietăților imobiliare și datoriilor. Cei din segmentele E și S care investesc la bursă vor plăti întotdeauna cele mai mari impozite.

PROCENTUL DE IMPOZITE
PLĂTITE DE FIECARE SEGMENT AL CADRANULUI

Î: Este posibil ca cei din segmentele E și S ale cadranului să nu plătească niciun impozit?

R: Da. Categoric. Dar vor trebui să vadă lumea din părțile B și I ale cadranului.

Î: De aceea tatăl tău bogat te-a sfătuit să faci cursuri de investiții imobiliare după revenirea ta din Vietnam?

R: Da. Iar dacă aș fi urmat sfatul tatălui meu sărac și aș fi lucrat pentru o companie aeriană sau aș fi obținut diploma de master, aș fi riscat să fiu sclavul impozitelor, captiv pe viață în părțile E și S ale cadranului.

Primul exemplar din *Tată bogat, tată sărac* nu a fost vândut într-o librărie, ci într-o spălătorie auto din Austin, Texas. Prima carte a fost cumpărată de dr. Tom

Burns, care, la acea vreme, construia o afacere Amway de vânzare prin rețele. Deși elita intelectuală a lumii editoriale a respins cărțile mele, publicul le-a îndrăgit.

În 2020, dr. Tom Burns, chirurg ortoped și medicul echipei olimpice de schi a Statelor Unite, distribuitor Amway și investitor imobiliar, a publicat cartea *Why Doctors Don't Get Rich* (*De ce doctorii nu se îmbogățesc*).

Dr. Burns s-a îmbogățit respectând, în mare, același model de investiții imobiliare propus de Ken McElroy.

Î: Este la îndemâna oricui să facă ce fac Ken McElroy și dr. Tom Burns?

R: Este posibil, dar improbabil. Nu este chiar la îndemâna oricui. Poate părea bizar dacă ținem cont de creșterea numărului de oameni fără locuințe și de finanțările cu dobândă scăzută. Cumpărarea și finanțarea proprietății reprezintă partea ușoară a investițiilor imobiliare. Partea grea este să faci ceea ce fac Ken și Tom *după* ce își asigură o investiție imobiliară.

Dacă vrei cu adevărat să devii investitor imobiliar profesionist și să profiți de stimulentele fiscale oferite de guvern, îți sugerez să începi cu cărțile lui Ken. Ca și cartea lui Tom Wheelwright, *Tax-Free Wealth*, cărțile lui Ken se concentrează pe partea B-I a Cashflow Quadrant.

Majoritatea celor din partea E și S își pot cumpăra o locuință. Din păcate, locuința intră în categoria pasivelor. Amintește-ți definiția activelor și pasivelor. Pasivele îți scot bani din buzunar; activele îți bagă bani în buzunar. Înțelegerea acestei diferențe și a limbajului banilor înseamnă alfabetizarea financiară.

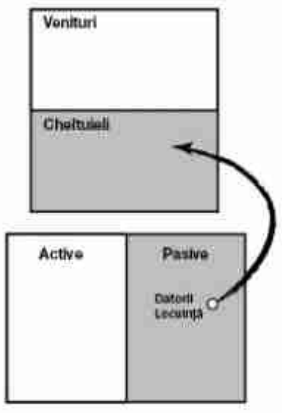

Foarte puțini din părțile E și S pot cumpăra, finanța și gestiona complexuri de apartamente și clădiri comerciale. Amintește-ți strategia din jocul *Monopoly*. Înainte să treacă la hotelurile roșii, jucătorii trebuie să dețină case verzi.

Ken face afaceri cu hoteluri roșii.

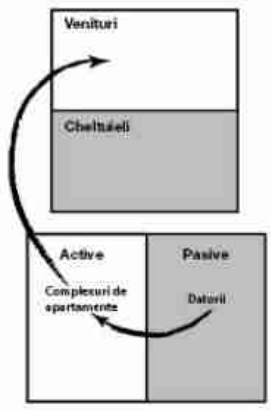

De mai bine de 20 de ani, Ken, Tom, Garrett și cu mine călătorim prin lume, explicând investițiile imobiliare din segmentele B și I ale cadranului. Învățăm oamenii cum să investească în hoteluri roșii, nu în cele patru case verzi, de care se cramponează majoritatea investitorilor.

Încep majoritatea seminarelor întrebându-l pe Ken câte datorii și-a asumat în ultimele luni. De cele mai multe ori, îmi dă următorul tip de răspuns: „Luna trecută, am împrumutat 300 de milioane de dolari.“

Publicul icnește în general. Trei sute de milioane de dolari este o cifră ireală, de neconceput pentru cei cu mentalitatea specifică părților E și S ale cadranului. Din acest motiv, ei se cramponează să investească în cele patru case verzi.

În seminarele noastre live, Tom Wheelwright explică de ce datoriile atât

de mari sunt esențiale pentru capitaliști, pentru cei din părțile B și I. Ele îi ajută să câștige milioane de dolari, plătind legal impozite foarte mici sau chiar deloc. Legile fiscale sunt scrise pentru B și I, pentru investitori și capitaliști care beneficiază de stimulentele fiscale pentru a face treaba guvernului.

Ken a început investițiile imobiliare lucrând mai întâi ca administrator de proprietate. A reușit să își plătească facultatea administrând complexuri mari de apartamente – „hotelurile roșii" din jocul *Monopoly*. Ken și-a dat seama repede că administra proprietăți pentru bogătași.

Micii investitori imobiliari sunt lipsiți de experiența administrării proprietăților și nu au abilitățile și echipele de afaceri necesare pentru a gestiona hoteluri roșii. Ken are peste 400 de angajați. Nu s-ar descurca nicidecum singur.

Înainte să investești în hoteluri roșii și mai ales dacă vrei să eviți impozitele, te sfătuiesc să citești cărțile lui Ken McElroy, Tom Wheelwright, Garrett Sutton și dr. Tom Burns. Guvernului nu-i plac fraudele fiscale. Atenție: cei din părțile E și S sunt predispuși să

păcălească Fiscul. Cei din părțile B și I nu sunt nevoiți să trișeze, pentru că legile fiscale sunt scrise pentru ei.

Cărțile lui Ken din seria Rich Dad Advisor sunt:

ABCs of Real Estate Investing (*ABC-ul investițiilor imobiliare*)
ABCs of Property Management (*ABC-ul administrării proprietăților*)
ABCs of Buying Rental Property (*ABC-ul achiziției de proprietăți pentru închiriere*)
ABCs of Raising Capital (*ABC-ul atragerii de capital*)
ABC's of Advanced Real Estate Investing (*ABC-ul investițiilor imobiliare avansate*)

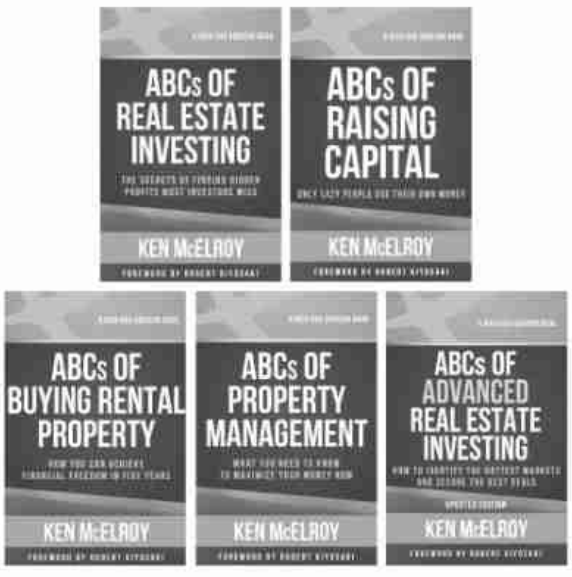

Ken este consilier Rich Dad din anul 2000.

ANDY TANNER

Andy este consilier Rich Dad pentru active pe hârtie și spiritul nostru pereche prin dragostea lui pentru predare.

Andy spune adesea:

> *Câștig bani când bursa crește. Câștig și mai mulți bani când bursa se prăbușește.*

Există două tipuri de investitori:

1. Investitori fundamentali.
2. Investitori tehnici.

Investitorii fundamentali iau în calcul declarațiile financiare. Ei investesc pe baza faptelor. Investitorii tehnici iau în calcul tendințele, suișurile și coborâșurile unui pachet de acțiuni sau afaceri. Ei analizează graficele, nu cifrele.

Mă tem că prăbușirea pieței de valori este iminentă. Ea va fi cauzată de directorii de companii care își folosesc datoria corporativă pentru a umfla

prețurile acțiunilor lor. Dacă și când se va prăbuși castelul din cărți de joc, milioane de reprezentanți ai generației Baby Boom se vor trezi în mare încurcătură, acum, la bătrânețe.

Te sfătuiesc să citești ambele cărți scrise de Andy. Vei înțelege de ce planurile de pensii, inclusiv 401(k), care depind de creșterea pieței de valori, au probleme. După ce vei înțelege de ce planurile de pensii bazate pe active de hârtie sunt în pericol, îți recomand a doua carte a lui Andy, *Stock Market Cash Flow* (*Fluxul de bani al pieței de valori*). După ce vei studia această carte, îți va fi indiferent dacă bursa crește sau scade. Exersând, greșind și învățând, vei putea deveni exact ca Andy Tanner, o persoană care câștigă bani indiferent dacă piețele cresc sau se prăbușesc. De fapt, vei face mai mulți bani din prăbușirea pieței.

Dacă vor citi cărțile lui Andy, reprezentanții generației Baby Boom vor avea și alte strategii la dispoziție decât să se mute cu copiii lor.

Cartea lui Andy din seria Rich Dad Advisor este:

> *Stock Market Cash Flow* (*Fluxul de bani al pieței de valori*)

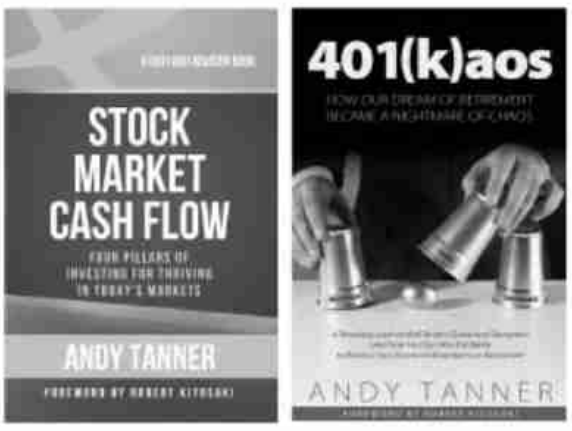

A mai scris: *401(k)aos*

Această carte este extrem de importantă pentru cei care mizează pe siguranța financiară pe termen lung promisă de planurile 401(k).

Andy este colaborator și consilier Rich Dad din 2008.

JOHN MacGREGOR

Deși este mult mai tânăr decât mine, John mi-a fost vecin și prieten încă din Hawaii. Am jucat amândoi în aceeași echipă de rugby, Hawaii Harlequins, dar în generații diferite.

John și cu mine avem aceleași temeri financiare. Milioane de reprezentanți ai generației Baby Boom, care au fost bogați în timpul anilor de muncă, vor avea de suferit la pensie. Din acest motiv, l-am rugat pe John să se alăture echipei de consilieri ai Rich Dad și să scrie o carte în care să descrie temerile

sale, experiențele clienților cândva bogați care au ajuns la sapă de lemn și soluțiile propuse de el.

John a dat nenumărate sfaturi înțelepte echipelor noastre:

> *Cei din generația Baby Boom au dus-o ușor. Între anii 1960 și 1990 era simplu să te îmbogățești. De atunci, prețurile locuințelor și bursa au crescut. Vremurile s-au schimbat. După 2000, dacă se va produce o prăbușire majoră a pieței de valori, mulți baby boomeri vor trăi la pensie în sărăcie.*

Toți oamenii, fie bogați, fie săraci, au nevoie de un planificator financiar. John instruiește planificatorii financiari. Și se pricepe de minune – este unul dintre cei mai pregătiți și mai experimentați profesori în domeniu.

Educația financiară oferită de Rich Dad se adresează, în general, celor care doresc să fie antreprenori în părțile B și I ale Cashflow Quadrant. John este persoana ideală pentru cei care se află în părțile E și S. De aceea l-am rugat să scrie o carte și să se alăture echipei noastre de consilieri.

Eu și John avem multe cunoștințe comune din Hawaii. De fapt, John a urmat aceeași școală ca și Barack Obama, Punahou, în Honolulu. Știm cu toții ce s-a întâmplat cu Obamacare. Serviciile medicale s-au scumpit tocmai pentru cei care își permit cel mai puțin.

Repet, Ken McElroy, Tom Wheelwright și Garrett Sutton oferă consiliere pentru antreprenorii din părțile B și I ale cadranului, pe când cei din părțile E și S au nevoie în echipa lor de un planificator financiar precum John MacGregor.

Cartea lui John este:

The Top Ten Reasons the Rich Go Broke (*10 motive pentru care bogătașii ajung la sapă de lemn*)

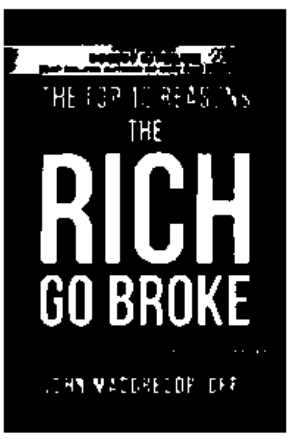

John lucrează cu noi din 2012.

JOSH ȘI LISA LANNON

Josh și Lisa sunt antreprenori sociali și consilieri Rich Dad în domeniul capitalismului social. Ei și-au construit afacerea pe următorul principiu: capitaliștii sociali pot face mult bine pentru umanitate abordând probleme sociale și, în același timp, prosperând financiar.

Josh și Lisa spun adesea povestea lui Josh – anii săi de dependență, de alcoolism, când administra cluburi de noapte în Las Vegas, și apoi recunoașterea și învingerea adicțiilor –, care i-a determinat să devină capitaliști sociali.

În prezent, Josh și Lisa au o clinică de consiliere și reabilitare a persoanelor dependente, intitulată Warriors Heart, pe care au fondat-o împreună cu Tom Spooner, în 2015. Ea se adresează exclusiv militarilor activi, veteranilor și echipelor de intervenție: polițiști, pompieri și personal de intervenție medicală. Acești războinici înțeleg cuvântul misiune. În inima lor de războinici, simțul misiunii și inteligența spirituală ridicată le oferă puterea de a

înfrunta, a lupta și a învinge dependențele.

Josh și Lisa m-au învățat o lecție importantă:

> *Toată lumea are dependențele sale. Dependențele ne distrug viața. Problema cea mai gravă este că majoritatea oamenilor neagă că au o dependență. Negarea permite dependenței să le distrugă viețile... definitiv.*

Potrivit datelor furnizate de politicieni, unele organizații de veterani și jurnaliști credibili, în fiecare zi se sinucid 22 de veterani. Cotidianul liberal *The Washington Post* susține că media zilnică a sinuciderilor este mai mică de 1. Care este adevărul? Adevărul este că, deși nu se sinucid, mulți veterani de război sunt distruși de dependența lor de droguri și alcool.

Josh și Lisa sunt autorii cărții din seria Rich Dad Advisor *The Social Capitalist, Passion and Profits – an Entrepreneurial Journey* (*Capitalistul social, pasiunea și profitul – un periplu antreprenorial*).

Josh și Lisa și-au construit afacerea în părțile B și I ale Cashflow Quadrant,

utilizând multe dintre sfaturile consilierilor Rich Dad la care apelăm și eu și Kim. Josh și Lisa și-au construit afacerea și achiziționează proprietăți imobiliare respectând recomandările lui Tom Wheelwright, Ken McElroy și Garrett Sutton.

Josh și Lisa folosesc formula McDonald's. Dacă ai citit *Tată bogat, tată sărac*, îți amintești că, atunci când Ray Kroc, fondatorul McDonald's, i-a întrebat pe studenții facultății de economie a Universității din Texas: „Ce tip de afaceri face McDonald's?", aceștia au răspuns: „Toată lumea știe că McDonald's face afaceri cu hamburgeri." Ray Kroc a râs și a răspuns: „McDonald's face afaceri imobiliare." În prezent, McDonald's deține mai multe proprietăți imobiliare decât Biserica Catolică.

Afacerea lor este socialistă și, totodată, capitalistă. Este combinația inteligentă din punct de vedere financiar între două filozofii economice opuse. Folosind clinica de dezintoxicare pentru a-și împlini scopul și pasiunea, ei acumulează bogăție din afaceri imobiliare uimitoare.

Dacă vrei să afli cum să fii prosper financiar și să faci fapte bune pentru umanitate, citește, te rog, cartea lor, inspiră-te din povestea lor și alătură-te familiei tot mai mari de oameni care îi susțin.

Fără Josh și Lisa, nu aș fi avut curajul și sinceritatea să îmi înfrunt și să îmi înving dependențele.

Cartea scrisă de Josh și Lisa pentru seria Rich Dad Advisor este:

The Social Capitalist (*Capitalistul social*)

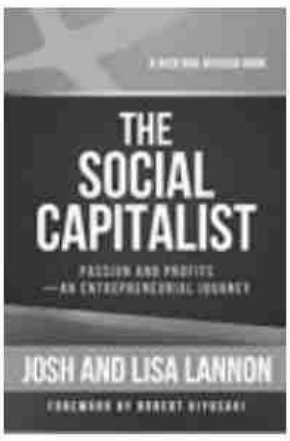

Ei au studiat conceptele Rich Dad începând din 2001 și au devenit consilieri Rich Dad în 2012.

DR. RADHA GOPALAN ȘI DR. NICOLE SREDNICKI

Am fost avertizați... în acest caz de Vladimir Lenin:

Medicina este cheia de boltă a socialismului.

Affordable Care Act (ACA) (Legea îngrijirii medicale accesibile), cunoscută oficial sub numele de Patient Protection and Affordable Care Act (Legea protecției pacienților și a îngrijirii medicale accesibile) și denumită colocvial Obamacare, este o lege cu statut federal, promulgată de președintele Barack Obama în 23 martie 2010. Unul dintre scopurile legii este să asigure asistență medicală la prețuri accesibile pentru un număr mai mare de oameni și să extindă programul Medicaid.

L-am cunoscut pe dr. Radha Gopalan, cardiolog și specialist în transplanturile de inimă, în 2007, când îmi căutam cu disperare un medic. Aveam probleme cardiace. Știam că ceva nu este în regulă, dar niciun cardiolog nu avea timp să îmi explice de ce am probleme.

Cei doi cardiologi care mă consultaseră înainte voiau pur și simplu să mă opereze, fără nicio explicație. Un cardiolog renumit din Phoenix mi-a spus că trebuie să mă operez pe cord deschis

chiar în acea noapte – altfel mor. Am intuit că este un profitor și am plecat imediat.

Din fericire, un amic chiropractician i-a telefonat unui prieten, care era cardiolog în Londra, și i-a cerut să îi recomande cel mai bun cardiolog din lume. Chiropracticianul i-a spus prietenului său: „Robert este dispus să călătorească oriunde."

Cardiologul din Londra a spus: „N-o să-ți vină să crezi. Cel mai bun specialist mondial în transplanturi de inimă tocmai s-a mutat în Phoenix." Fiindcă nu am murit în acea noapte, cum preconizase stimabilul cardiolog din Phoenix, mi-am făcut o programare și m-am întâlnit cu dr. Gopalan două săptămâni mai târziu. A fost începutul unei strânse prietenii între medic și pacient – pentru că am primit educația medicală de care aveam nevoie.

M-am înțeles imediat cu dr. Gopalan, întrucât cunoaște atât medicina orientală, cât și pe cea occidentală. S-a născut în Sri Lanka, unde s-a specializat în acupunctură. A plecat în Occident ca să devină medic, iar în prezent este un

cardiolog foarte respectat, specializat în transplanturi de inimă și alte organe.

Ca să mă pregătească pentru operația pe cord, dr. Gopalan mi-a cerut să practic yoga, meditația și să urmez tratamente regulate de acupunctură. În timpul ședințelor de acupunctură, și-a făcut timp să îmi explice concepțiile orientale și occidentale despre bolile de inimă.

După operație și inițierea în medicina orientală și occidentală, sănătatea mea a devenit din ce în ce mai bună.

Cu acest prilej, l-am încurajat pe dr. Gopalan să scrie cartea *Second Opinion* (*A doua opinie*). Cartea este un ghid pentru cei care caută răspunsuri la problemele de sănătate din perspectivă orientală și occidentală.

Dr. Nicole Srednicki este extrem de pasionată de sănătate. Afacerea ei se numește Ultra Healthy Human. Interesul ei se îndreaptă spre tehnologia medicală antiîmbătrânire de ultimă generație.

În 2020, m-am infectat cu virusul COVID-19. Tot răul spre bine. Am beneficiat de atenția a doi medici. Am fost tratat cu hidroxiclorochină, perfuzii cu vitamine, doze generoase de vitamina C... și soare.

Nu m-am vaccinat. Trec și acum orice test. Se pare că încă mai am anticorpi.

Din fericire, COVID-19 a fost semnalul meu de trezire. Ambii medici mă bătuseră la cap ani la rând că cel mai bun medicament, cel mai bun vaccin, este o sănătate bună.

În august 2020, mi-am propus să respect programul Ultra Health Human și mi-am pus sănătatea în mâinile lui Radha și ale lui Nicole.

Primul pas a fost un proces de detoxifiere internă de 21 de zile. Primele zece zile au fost dificile. Voiam să renunț în fiecare zi. După cum ne învață Josh și Lisa, toți avem dependențe. A mea este mâncarea. Mănânc când sunt plictisit sau stresat.

Organele noastre sunt ca filtrele mașinilor, mi-a explicat Nicole. Mașinile au filtre de ulei, de gaz și hidraulice. Diferența este că mecanicii auto schimbă filtrele mașinilor. Oamenii își intoxică organele ani întregi și toxicitatea se acumulează în organism. Acest lucru afectează atât vindecarea, cât și sănătatea, crescând predispoziția

oamenilor la boli, precum cancerul, și virusuri, precum COVID-19.

Când i-am întrebat pe Radha și Nicole „De ce 21 de zile?“, mi-au răspuns că acesta este intervalul necesar pentru a schimba neuroplasticitatea creierului uman. Cu alte cuvinte, pentru a învinge dependența, cum ar spune Josh și Lisa.

De când am început programul lui Radha și al lui Nicole, sunt într-o formă fizică mai bună, acum, la 74 de ani, decât la 24 de ani, când eram pușcaș marin. În plus, meditez, fac yoga și pilates de două ori pe săptămână, sub îndrumarea unui instructor, în alte două zile mă antrenez cu un fost antrenor din Liga Națională de Fotbal American și urmez apoi cursuri de spinning. Merg la sală cinci zile pe săptămână. Și declar cu mâna pe inimă: 21 de zile de purificare mi-au transformat neuroplasticitatea.

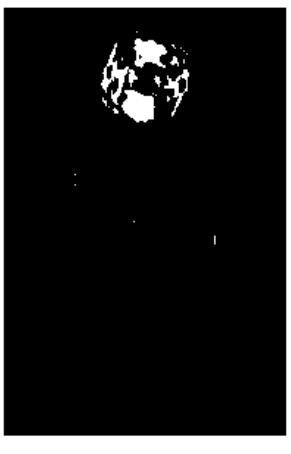

Mulțumesc COVID-19 pentru șutul în fund și le mulțumesc celor doi medici

pentru dragostea, înțelepciunea și sfaturile lor.

Radha este autorul cărții *Second Opinion* (*A doua opinie*).

Radha colaborează cu noi din 2008, iar Nicole din 2013.

BLAIR SINGER

L-am lăsat pe Blair la final, pentru că a fost primul meu prieten din acest grup de prieteni. L-am cunoscut înaintea lui Kim. Era anul 1981, la scurt timp după o săptămână petrecută de mine în compania lui Bucky Fuller. De atunci suntem prieteni – am studiat, am învățat și am greșit împreună.

Iată întrebarea-cheie a acestei cărți... și libertatea din partea dreaptă a Cashflow Quadrant:

> *Cum poate trece un antreprenor din părțile E și S în părțile B și I?*

Aceasta este tehnologia super specială a lui Blair Singer. Blair este expert în ghidarea antreprenorilor de la S la B. (Îl tachinez adesea, spunându-i că inițialele lui sunt S și B...)

Blair este o super vedetă în domeniul comunicării din Triunghiul B-I.

De ce este comunicarea atât de importantă? Iată o întrebare excelentă. Comunicarea este situată chiar deasupra fluxului de bani. Dacă ea este solidă, fluxul de bani va fi la fel. Dacă abilitățile de comunicare ale unui antreprenor sunt slabe, acest lucru se va reflecta în fluxul de bani.

Blair Singer este considerat la nivel internațional unul dintre cei mai buni instructori de vânzări și leadership din lume. Cartea sa, *Sales Dogs* (*Câini de vânzări*), este o lectură obligatorie pentru orice antreprenor aspirant. *Sales Dogs* este un instrument de învățare esențial pentru companiile de vânzare prin rețele și vânzări directe.

Cea mai importantă tehnologie a lui Blair este PERT – Project Evaluation Review Technique (Tehnica de verificare a evaluării proiectelor). PERT a fost creată de Marina SUA în anii 1950, pentru a

dezvolta primul sistem de rachete Polaris, lansate de pe submarine. Este un instrument care îi poate ajuta pe cei din părțile E și S să devină B și I.

Blair predă PERT de mulți ani. Cu ajutorul PERT, Blair m-a învățat să mă transform din S, dintr-un mic antreprenor, în B, adică într-un mare antreprenor.

În 2020, The Rich Dad Company l-a invitat pe Blair să ne învețe cum să facem trecerea companiei de la S la B. În imaginea de pe pagina următoare este redată diagrama PERT dezvoltată de compania noastră sub îndrumarea lui Blair.

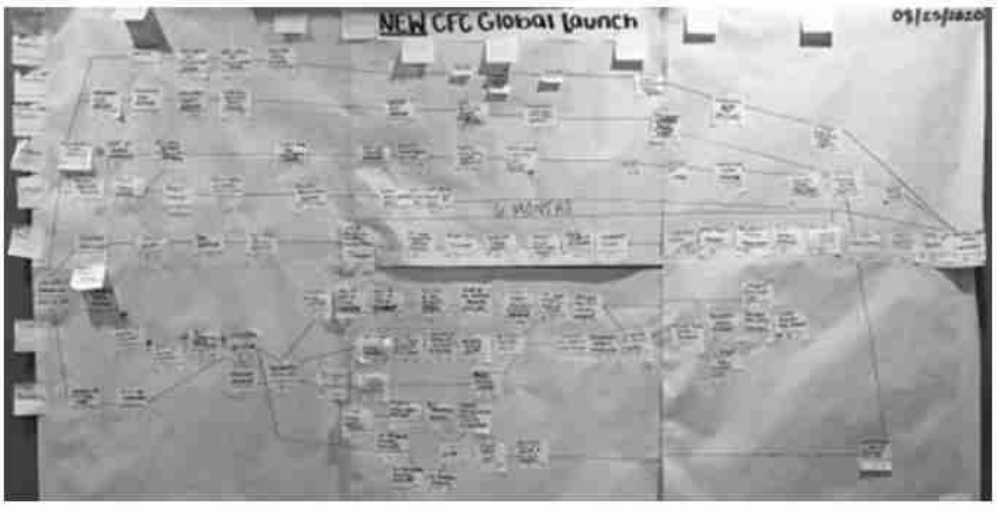

Deși economia mondială a fost blocată în acel an, 2021 a fost cel mai important și mai bun an din istoria de 25 de ani a Rich Dad, mulțumită parțial prietenului meu Blair Singer.

În prezent, Blair lucrează la transformarea PERT într-un produs comercial, pentru ca tot mai mulți E și S să reușească să devină B și I. Libertatea se găsește în părțile B și I ale Cashflow Quadrant.

Cărțile lui Blair din seria Rich Dad Advisor sunt:

Sales Dogs (*Câini de vânzări*)
Team Code of Honor (*Codul de onoare al echipei*)
Summit Leadership (*Leadership de vârf*)

Tot el este autorul cărții *Little Voice Mastery* (*Stăpânirea vocii interioare*).

Blair este prietenul nostru și consilier Rich Dad din 1982.

Câteva cuvinte de încheiere despre echipă

Educația postmodernă se bazează pe opinii și emoții, pentru a diviza patria și cetățenii noștri.

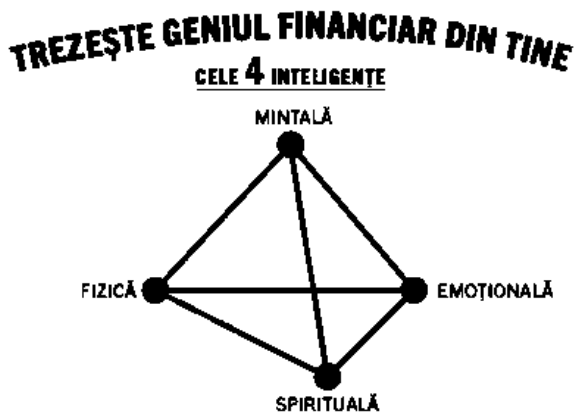

Cea mai bună metodă de contracarare a ideologiei marxiste este, după părerea mea, să rămâi calm și puternic și să îți folosești toate cele patru inteligențe. Pentru a rămâne calm, ai nevoie de o echipă de încredere. După cum spun pușcașii marini, „Semper fi"... oameni pururi credincioși.

Așa se antrenează pușcașii marini. Suntem instruiți să luptăm în echipă, ca o trupă de frați, surori și îngeri. Pușcașii marini descoperă astfel SQ, inteligența spirituală, curajul spiritual necesar în confruntările cu inamicii fanatici.

Așa am procedat eu și echipajul meu când ne-am prăbușit în ocean, privind „moartea în ochi".

Din acest motiv, The Rich Dad Company și echipa noastră de consilieri au prosperat în timpul pandemiei de COVID. Ca orice afacere și familie, am avut parte de greutăți. Dar le-am depășit împreună, am găsit răspunsuri împreună și modalități de execuție a planului, indiferent care au fost protocoalele sau cerințele. De aceea există echipele: să ne ajute să fim cât mai buni, să ne sprijine în momentele grele și să lucrăm bazându-ne pe fapte, nu pe opinii.

Voi încheia cu un sfat bătrânesc, care, după părerea mea, este valabil și astăzi...

Trăim într-o lume în care atacurile au ajuns la ordinea zilei... atacuri împotriva instituțiilor noastre, a convingerilor noastre, a libertăților noastre. Suntem atacați pentru ceea ce facem – și pentru ceea ce nu facem. Pentru modul în care gândim... pentru modul în care acționăm... pentru modul în care vorbim. Sau nu vorbim. În mod ironic, suntem atacați pentru ceea ce iubim.

Când îmi dau seama că discut în contradictoriu cu cineva sau că sunt atacat, fac tot posibilul să rămân calm. Trag aer în piept. Mă liniștesc. Încerc să nu reacționez emoțional. Prefer să fiu

respectuos, chiar dacă este ultimul lucru pe care vreau să-l fac sau chiar dacă persoana respectivă nu merită respectul meu. Mă străduiesc să nu mă cert și sper să reușești și tu, încercând să privești lucrurile din perspectiva celuilalt, să vezi reversul monedei. Cine știe? Fiind receptivi, s-ar putea să învățăm lucruri noi...

Tatăl bogat spunea adesea: „Dacă te certi cu un idiot, sunteți amândoi idioți.“ De multe ori, am fost chiar eu „idiotul“. Devin idiot când țin să am dreptate. Când îmi dau seama că sunt idiot, fac tot posibilul să îmi recapăt modestia. Prin modestie, îmi pot câștiga respectul semenilor, pot deveni mai deștept... mai înțelept... ba chiar ajung să îmi cer scuze. Scuzele nu sunt scumpe... ne costă doar un pic de orgoliu. Aceasta este adevărata educație. Aceasta este adevărata învățare. Învățarea începe cu modestia.

Înțelepciunea începe atunci când conștientizăm că nu știm toate răspunsurile... că nu știm totul. Niciunul dintre noi nu este Dumnezeu... și nu posedăm o înțelepciune infinită. Înțelepciunea începe atunci când ne dăm

seama că putem deveni învățăceii... și copiii lui Dumnezeu.

PARTEA A III-A

Libertate versus putere

INTRODUCERE LA PARTEA A III-A

Gândește-te la cuvintele lui Abraham Lincoln despre libertate: „America nu va fi distrusă niciodată din exterior. Dacă libertățile noastre vor fi știrbite sau desființate vreodată, va fi pentru că ne vom distruge singuri.“

Î: Care este diferența între libertate și putere?

R: Nu prea mare.

Definiția *puterii*:

Capacitatea de a face sau de a acționa.

Definiția *libertății*:

Dreptul de a acționa, de a vorbi sau de a gândi fără constrângere.

Simplu spus, oamenii cu o libertate mai mare au mai multă putere.

Pe 2 octombrie 2021, am plecat din locuința mea din Phoenix spre casa mea din Hawaii. Din clipa în care șoferul m-a

lăsat pe aeroportul din Phoenix și până am ajuns în Hawaii, am fost bombardat de avertismente:

> *Mandat federal: Toată lumea trebuie să poarte mască și să păstreze distanța de doi metri.*

Statul Hawaii a adoptat și alte ordine obligatorii marxiste, cum ar fi:

- Disputarea meciurilor de fotbal cu tribunele goale.
- Interzicerea accesului în restaurante fără cardul de vaccinare împotriva COVID-19.
- Limitarea petrecerilor private la un număr de zece persoane.

Conform dicționarului, *mandat* înseamnă:

> *Ordin sau dispoziție oficială de a face ceva.*

Conform definiției mele, *mandat* înseamnă:

> *Pierderea libertății. Pierderea puterii.*

Cea mai gravă problemă a statului Hawaii este puternica influență a culturii

japoneze. Japonezii sunt al doilea grup etnic ca mărime din Hawaii și sunt programați genetic să nu gândească... doar să se încline și să se supună. Este convingerea mea. Fiindcă, deși strămoșii mei au ajuns în America în urmă cu patru generații, încă simt în suflet moștenirea și cultura japoneză.

Într-o excursie în Japonia, am fost inclus într-un grup de turiști americani, care erau conduși de un ghid turistic înarmat cu un fluier și un steguleț alb. Ghidul fluiera, ridica stegulețul alb și ne cerea să îl urmăm. Am refuzat și am părăsit turul, pentru a explora pe cont propriu. Repet, sunt japonez american dintr-o familie sosită în SUA acum patru generații. În calitatea mea de capitalist american, mă lupt zilnic cu moștenirea mea genetică și etnică.

Miracolul japonez

După Al Doilea Război Mondial, Japonia a renăscut din cenușa bombelor atomice și a devenit o megaputere mondială. Învierea Japoniei după un război devastator a fost posibilă datorită culturii poporului japonez și disponibilității cetățenilor săi de a fi

conduși și controlați. Datorită disponibilității de a accepta... și a nu contesta statu-quoul sau oamenii care dețin puterea.

În anii 1970, Miracolul japonez a invadat din nou Statele Unite – de data aceasta cu dolari, nu cu bombe – cumpărând totul, de la zgârie-nori în New York până la terenuri de golf în Pebble Beach, California... și Waikiki Beach, Hawaii.

În anii 1990, Miracolul japonez a intrat în vrie, distrus de data aceasta de puterea nimicitoare a dolarului american. Japonezii au vândut enorm de multe electronice Sony și mașini Toyota în America. Din păcate, sistemul lor bancar nu a putut face față afluxului de miliarde de dolari din SUA.

The Dollar Crisis (*Criza dolarului*) este o carte grozavă, scrisă de macroeconomistul și prietenul meu Richard Duncan, care explică cum miliardele de dolari americani au distrus Japonia. Richard detaliază cum dolarul american a distrus așa-numitul Miracol japonez și continuă să distrugă atât Statele Unite, cât și economia mondială.

În prezent, Japonia are cea mai proastă economie din lume, cu cea mai mare rată de economisire pe cap de locuitor, cea mai bătrână populație și cel mai slab raport între datorii și PIB la nivel mondial.

Asta se întâmplă când ai cetățeni extrem de inteligenți, foarte educați, sârguincioși, o monocultură formată din oameni învățați să se supună, să facă ce li se spune... în loc să gândească cu capul lor.

Asta se întâmplă când oamenii buni, foarte educați, muncitori și productivi nu au o educație financiară reală.

Japonia este celebră pentru automobilele și aparatura electronică de foarte bună calitate, dar cu ce invenții se poate lăuda de la walkmanul Sony încoace? Japonia este o cultură care reproduce și îmbunătățește anumite produse deja grozave și le comercializează la prețuri excelente, dar nu inovează. Nu creează.

Japonezii sunt un popor și o rasă minunată. Sunt recunoscător sângelui japonez care îmi curge prin vine, tradiției și moștenirii culturale dobândite. Cu

toate acestea, cultura japoneză câștigă călcând pe urmele altora. Japonezii zâmbesc, se înclină, se supun... și pășesc pe urmele altora.

Hawaii acceptă mandatele marxiste draconice, fiindcă, după părerea unora, culturii japoneze îi plac mandatele... mai mult, se pare, decât libertățile.

Știu că s-ar putea ca unii să mă considere rasist, dar multe alte popoare, de rase diferite, știu foarte bine despre ce vorbesc, fiindcă o gândesc la rândul lor. Avantajul meu este că sunt 100% japonez și, prin urmare, pot spune ce gândesc alte rase... dar nu îndrăznesc să o spună.

Sunt mândru de moștenirea mea japoneză. Sunt mândru de tradiția samurailor din familia mea. Sunt samurai și de aceea m-am înrolat în Infanteria Marină a SUA. Afirm acest lucru pentru că prea mulți dintre noi, de toate rasele, respectăm obligațiile impuse politic și plătim cu libertăților noastre... fără să spunem nimic.

După cum a avertizat Lenin:

> *Fascismul este descompunerea capitalismului.*

Unul dintre tweeturile mele a fost șters recent, fiindcă l-am numit pe doctorul Anthony Fauci „Fascistul Fauci“.

Fasciștii adoră mandatele obligatorii. De asemenea, fasciștii adoră să ne răpească libertățile.

Ce este curajul?

Rădăcina etimologică a cuvântului *curaj* este substantivul francez *coeur*, care înseamnă inimă. Scriu despre curaj pentru că oamenii au nevoie de încurajare. Oamenii de astăzi trebuie să își descopere curajul, curajul care bate în inimile lor.

Partea a III-a a cărții vorbește despre modul în care libertățile noastre sunt răpite prin mandate guvernamentale fasciste, iar de ani întregi, dacă nu cumva de decenii, oamenii nu spun nimic.

Oamenii sunt instruiți să urmeze omulețul cu fluierul și steguleț alb, să se supună – și să își țină gura.

Ayn Rand a avertizat:

> *Ne apropiem cu pași repezi de starea finală a inversiunii: de stadiul în care guvernul este liber*

să facă ce vrea, iar cetățenii pot acționa doar dacă cer permisiunea, un stadiu caracteristic celor mai întunecate perioade din istoria omenirii, un stadiu al conducerii prin forță brută.

Un pușcaș marin în celulă

Pe 30 august 2021, locotenent-colonelul de infanterie marină Ryan Morgan Stuart Scheller, eliberat din funcție pentru un videoclip în care criticase conducerea militară din Afganistan, a declarat într-un nou videoclip că nu va da înapoi.

În timp ce scriu aceste rânduri, la începutul lunii octombrie 2021, locotenent-colonelul Scheller este închis într-o celulă pentru că a îndrăznit să vorbească.

Noi mandate obligatorii

Pe 9 septembrie 2021, președintele Biden a emis un ordin executiv (OE) prin care le-a impus obligativitatea vaccinării împotriva COVID-19 tuturor angajaților din departamentele guvernamentale federale. Din prima clipă a emiterii OE, Consiliul Național al Poliției de Frontieră (National Border Patrol Council – NBPC)

le-a cerut celor șapte avocați să amâne celelalte probleme și să studieze și să dezvolte o strategie de contestare a OE. După mai multe zile în care au examinat toate legile și jurisprudența relevantă, avocații au stabilit că OE este legală și că nu există nicio cale viabilă de atac.

În mod ironic, polițiștii de frontieră sunt concediați dacă nu sunt vaccinați, însă mii de străini fără documente – și, foarte probabil, nevaccinați – pot intra în țara noastră zi de zi.

Personalul medical din prima linie

Am văzut cu toții articolele și știrile tulburătoare publicate după deciziile din 2021 legate de COVID...

> NEW YORK, 27 sept. (Reuters) – Spitalele din New York au început luni să concedieze sau să suspende lucrătorii medicali care au sfidat ordinul statului de a se vaccina împotriva COVID-19, iar din cauza deficitului de personal astfel creat, unele spitale au fost nevoite să amâne intervențiile chirurgicale programate sau să își limiteze serviciile.

Pe 4 octombrie 2021, spitalele din New York au raportat o rată de vaccinare a personalului de 100%. Dar au omis să menționeze că au concediat 1 400 de lucrători care au refuzat să se vaccineze.

Repet avertismentul lui Ayn Rand:

> *Ne apropiem cu pași repezi de starea finală a inversiunii: de stadiul în care guvernul este liber să facă ce vrea, iar cetățenii pot acționa doar dacă cer permisiunea, un stadiu caracteristic celor mai întunecate perioade din istoria omenirii, un stadiu al conducerii prin forță brută.*

Se pare că totul se reduce la conflictul dintre putere și libertate.

În Partea a III-a, vom analiza ce putem face pentru a nu ne pierde puterea și libertățile... în fața puterilor care ne mână cu fluierele și steguleţele lor albe ca pe niște vite... în fața mandatelor obligatorii, decretelor și ordinelor lor executive. Adoptate în numele bunei guvernări. Vom vedea totodată de ce semănăm, în multe privințe, cu poporul japonez, care se teme să riposteze sau să conteste statu-quoul sau planurile elitelor. În

fiecare zi, mă gândesc cum realitatea de astăzi – *purtarea măștii este o obligativitate federală* – ne afectează atât libertățile, cât și puterea.

CAPITOLUL 15

AMERICA SE TREZEȘTE

După cum am afirmat mai devreme, limbajul nu este doar un mijloc de comunicare. Iar definirea clară a cuvintelor pe care le folosim pentru comunicare este esențială.

Potrivit Wikipedia și altor surse, definiția *woke* este:

> *Woke (WOHK) este un termen politic originar din Statele Unite, care se referă la conștientizarea problemelor privind justiția socială și justiția rasială. Termenul provine din jargonul afro-american – „stay woke" („rămâi treaz") – și se referă la conștientizarea continuă a problemelor mai sus-menționate.*

Potrivit definiției dicționarului Merriam-Webster, *woke* înseamnă: a fi familiarizat, vigilent, activ și conștient de anumite fapte și probleme importante (în

special legate de justiția rasială și socială).

Potrivit unui dicționar de termeni urbani, *woke* înseamnă „a fi conștient de adevărul din spatele lucrurilor, pe care autoritățile vor să ți-l ascundă“. Cu timpul, s-a conturat o altă definiție, care semnalează o schimbare de sens: „a fi foarte pretențios cu privire la cât de mult îți pasă de o problemă socială“.

Străin într-o țară străină

În ianuarie 1973, m-am întors din Vietnam. M-am simtit străin într-o țară străină. Tocmai părăsisem unul dintre cele mai cumplite medii create de mâna omului: războiul din Vietnam. Vietnamul a fost un teren de testare pentru tehnologii inovative și un tip de război diferit: războiul hipertehnologizat împotriva războiului de gherilă. Statele Unite, pe de o parte, China și Rusia, de cealaltă parte.

M-am întors acasă, în Hawaii, ținutul palmierilor, al fetelor care dansează hula și al cocktailurilor Mai Tai. Nimeni nu părea interesat de experiențele mele. Războiul din Vietnam era departe și majoritatea oamenilor nu se gândeau la

el. M-am întrebat la ce bun tot sacrificiul...

Îmi pierdusem prieteni apropiați... prieteni care nu s-au mai întors niciodată acasă. Doi prieteni – unul pușcaș marin, celălalt pilot în Forțele Navale – pilotaseră avioane A-6 Intruder. Amândoi au fost declarați dispăruți în misiune. Avioanele și cadavrele lor nu au mai fost găsite niciodată. Un coleg de clasă, pilot pe un avion F-4 Phantom în Forțele Aeriene, căzuse prizonier și era „cazat“ la „Hanoi Hilton“. A fost eliberat după încheierea războiului.

Alți trei colegi de clasă au fost recrutați, au luptat în război, s-au întors vii, dar au rămas cu „tulburări“ din cauza situațiilor prin care trecuseră.

Un coleg de liceu, Louie, un om blând, a fost recrutat obligatoriu, nu ca voluntar. Potrivit rapoartelor, a fost împușcat în spate. Se pare că, în momentul în care a început lupta, Louie s-a întors și a fugit, iar locotenentul său l-a împușcat ca să le fie învățătură de minte celorlalți soldați. Louie nu ar fi trebuit să meargă niciodată la război. Ar fi trebuit să lucreze într-un pet shop.

Majoritatea colegilor mei de clasă au evitat Războiul din Vietnam cu ajutorul scutirilor pentru studenți. Au făcut facultate sau și-au continuat studiile superioare.

Ce vreau să spun este că, la întoarcerea mea acasă dintr-un mediu absolut înfiorător, nu îi păsa nimănui de război. Nu vorbea nimeni despre el. Nu mi-a spus nimeni „Bun-venit acasă!“. Sau „Mulțumesc pentru că ți-ai făcut datoria față de patrie“. Nici n-am avut astfel de pretenții. Dar aș fi vrut să văd mai multă recunoștință față de americanii care își riscau viața pentru țară și pentru apărarea libertăților noastre.

În 1973, după patru ani de academie militară, în care i-am studiat pe Marx, Hitler, Stalin, Lenin și Mao, după ce am luptat împotriva comunismului în Vietnam, după ce am cumpărat aur, iar Nixon a eliminat etalonul-aur pentru dolar și după ce am fost scuipat de protestatarii hippy pașnici la întoarcerea în țară, m-am „trezit“.

După cum a avertizat Hrușciov în 1959:

> *Voi, americanii, sunteți foarte creduli.*

America merge la culcare

În 1974, am ieșit pentru ultima oară pe poarta principală a bazei de Infanterie Marină, am dat ultimul salut militar și am intrat în lumea afacerilor. Imediat am început să observ întruchiparea în jur a *Manifestului comunist* al lui Marx și a avertismentului lui Hrușciov.

Am lucrat în centrul orașului Honolulu, pentru Xerox Corporation, și am simțit că oamenii erau învățați să fie marxiști... dar nu conștientizau acest lucru.

Mi-am dat seama că majoritatea oamenilor habar nu au ce se întâmplă... sau, de altfel, ce îi așteaptă. Mi-am amintit de profesorul meu din academia militară, care ne-a pus să discutăm avertismentul lui Lenin:

> *Uneori trec decenii întregi fără să se întâmple nimic și apoi, în câteva săptămâni, se întâmplă lucruri demne de decenii.*

Marx avea un plan pe termen lung:

1 – Democrație

2 – Socialism

3 – Comunism

Marx a avertizat:

Democrația este calea spre socialism.

După instaurarea socialismului, comuniștii omoară socialiștii.

Î: De aceea bilanțul morților este de ordinul milioanelor?

R: Da. Vilfredo Pareto (1848–1923) a fost un inginer, sociolog, economist și capitalist libertarian italian, celebru pentru Regula 80/20 enunțată de el. El a avertizat: *Dacă le convine, oamenii pot crede într-o teorie despre care nu știu decât cum se cheamă.*

Î: Vrei să spui că majoritatea oamenilor nu cunosc diferențele dintre democrație, socialism și comunism?

R: Exact. Același Pareto a avertizat: *Dacă devii mielușel, se va găsi un lup să te mănânce.*

Î: De aceea socialiștii sunt uciși de comuniști?

R: Da. Este o lecție istorică. Lenin, Stalin, Hitler și Mao au fost criminali în masă și le-au

ordonat oamenilor lor să ucidă. Toți au fost inițial socialiști.

Mici atrocități

Am scris mai devreme despre „micile atrocități“ ale lui Hitler, cum ar fi obligarea evreilor să poarte stele galbene în piept. În momentul de față, după cum am spus, am o stea galbenă pe permisul de conducere și toată lumea este obligată să poarte mască și să se vaccineze.

Nu uita: termenul nazist vine de la Partidul National Socialist al Muncitorilor Germani. URSS este prescurtarea de la Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste. Denumirea oficială a Chinei este RPC, Republica Populară Chineză.

America se trezește

În aprilie 1975, intrasem deja în „Cursa de șoareci“ din Honolulu, învățând cum să vând și să urc în ierarhia corporativă. Am rămas conectat la război prin intermediul camarazilor mei care se aflau încă în Vietnam. Un prieten, locotenent de infanterie marină, un așa-zis „grunt“, infanterist marin, a fost împușcat în cap în timpul celui de al

doilea stagiu, dar, din fericire, s-a recuperat. Pe 30 aprilie 1975, Războiul din Vietnam s-a încheiat în sfârșit și un tanc nord-vietnamez a dărâmat porțile Ambasadei SUA din Saigon.

Am văzut imaginile în timp ce lucram în centrul orașului Honolulu și mi s-a frânt sufletul.

Eram într-un bar, la o bere, și un coleg de la Xerox a clătinat din cap, nevenindu-i să creadă: „Cum se poate întâmpla una ca asta? Credeam că urmează să câștigăm războiul.“

După cum a avertizat Hrușciov:

> *Voi, americanii, sunteți foarte creduli.*

În 1975, fotografiile de pe pagina anterioară, și altele asemănătoare, au apărut peste tot la știri. Vedem în imagini cum un elicopter este împins peste bordul portavionului, pentru a face loc sosirii altor elicoptere. Elicopterele erau

conduse de piloți ai armatei sud-vietnameze, care fugeau de teamă să nu fie uciși sau torturați de comuniștii nord-vietnamezi.

După cum se spune, o imagine valorează cât o mie de cuvinte. Elicopterul din fotografia din dreapta nu este un elicopter militar. Este un elicopter Air America (alias CIA). În mod evident, aeronava CIA nu putea transporta tot personalul militar panicat care dorea să scape cu viață. Pilotul Air America împinge oamenii înapoi și așteaptă VIP-urile... diplomații americani, adică „spionii".

În 2021, avem dezastrul din Afganistan, cu evacuarea haotică în masă, care a pus în pericol viețile multor americani și a lăsat în mâinile inamicilor echipamente militare de miliarde de dolari, achiziționate din banii contribuabililor. Lumea a fost martora erodării încrederii aliaților noștri și a celorlalte țări... în Statele Unite.

Slujbe pentru „cei fugiți cu barca"

După ce America i-a abandonat, mii de vietnamezi au „fugit cu barca". Între 1978 și 1983, micuța mea companie,

care vindea portofele de nailon pentru surferi, a creat aproximativ 35 de slujbe pentru ei. Au fost, de departe, cei mai buni angajați pe care i-am avut vreodată. Erau recunoscători pentru libertatea lor și pentru că aveau un loc de muncă.

În 2021, milioane de proprietari de afaceri mici nu găsesc lucrători, fiindcă guvernul nostru plătește oamenii să nu muncească. Dacă nici acesta nu este marxism, atunci nu știu cum se cheamă. Mulți oameni știu că urmează să fie adoptată TMM, Teoria Monetară Marxistă (scuze, am vrut să zic Modernă...) sau VMU, Venitul Minim Universal.

O altă mică atrocitate?

După cum se pare că ar fi avertizat Marx:

> *Ultimul capitalist pe care îl vom spânzura va fi cel care ne-a vândut frânghia.*

După cum a spus Jordan Peterson:

> *Marx nu iubea oamenii săraci. Marx ura oamenii bogați.*

Centenar fericit!

Anul 2021 a marcat 100 de ani de la înființarea Partidului Comunist Chinez.

Pe 14 august 1945, Japonia a capitulat. Japonezii au plecat din Coreea și, pe 15 august 1948, s-a format Republica Coreea de Sud. Republica Populară Democrată Coreeană s-a format după mai puțin de o lună. Al Doilea Război Mondial s-a încheiat și a început Războiul Rece.

Iar *Manifestul comunist* al lui Marx a împânzit lumea.

Teoria domino a comunismului

Pe 7 aprilie 1954, președintele Eisenhower a avertizat că, dacă Vietnamul va cădea în mâinile comuniștilor, restul Asiei de Sud-Est va călca în scurt timp pe urmele sale.

Dwight D. Eisenhower, general cu 5 stele și al 34-lea președinte al Statelor Unite, a avertizat:

> *Avem, în sfârșit, motive mai ample să credem că am putea asista la așa-numitul principiu al dominoului. Avem o înșiruire de piese de domino, iar dacă prima va cădea, ultima se va prăbuși, fără doar și poate, foarte repede. S-ar putea să asistăm așadar la începutul unui proces de*

dezintegrare cu consecințe dintre cele mai grave.

Marx a avertizat:

Comuniştii sprijină pretutindeni orice mişcare revoluţionară împotriva orânduirii sociale şi politice existente... Ei declară făţiş că ţelurile lor pot fi atinse numai prin doborârea violentă a întregii orânduiri sociale de până acum.

În 1962, eu și familia mea am fost martori de la fereastra bucătăriei noastre la detonarea unei bombe atomice. Cerul s-a umplut parcă de sânge.

În august 1965, am plecat din Hawaii și m-am înscris la Academia de Marină Comercială a SUA, unde i-am studiat pe Marx, Lenin, Hitler, Stalin și Mao. În 1966, am plecat în Vietnam la bordul unui bombardier din Al Doilea Război Mondial, care transporta muniție pentru conflictul din Vietnam.

În ianuarie 1972, am fost pilot de elicopter pe un portavion staționat în Marea Chinei de Sud. În 1975, am văzut la televizor cum elicopterele au fost împinse peste bord în Marea Chinei de Sud.

Istoria se repetă

În august 2021, mi se sfâșie inima și mi se întoarce stomacul pe dos când văd că istoria se repetă în Afganistan. Mă doare sufletul pentru miile de bărbați și femei care și-au pierdut viața sau au rămas invalizi. Mă doare sufletul pentru familiile lor. Mă doare sufletul pentru milioanele de afgani care au sprijinit SUA. Mulți afgani loiali au fost uciși sau vor fi uciși, torturați și închiși în lagăre de reeducare.

Afganistanul este o altă victorie a comunismului.

Povestea unei trădări

În 2021, America i-a trădat din nou pe cei care au avut încredere în noi. Milioane de afgani, în special din Alianța de Nord, au luptat cu îndrăzneală pentru America. Alianța Nordului, denumită oficial Frontul Național Islamic Unit pentru Salvarea Afganistanului, a luptat zeci de ani împotriva talibanilor.

În 2021, America a abandonat Alianța Nordului. Și americanii încă se mai întreabă: De ce pierde America în fața comunismului? După Vietnam și, acum, după Afganistan... cine să mai aibă încredere în America?

După ieșirea Americii din război, mă tem că vom asista la răspândirea accelerată a comunismului.

Ce urmează?

Mă tem că Taiwan, Coreea de Sud, Mexic, El Salvador, Peru, Argentina, Africa de Sud, Zimbabwe, Ucraina, Polonia, Bulgaria și Estonia sunt următoarele pe listă.

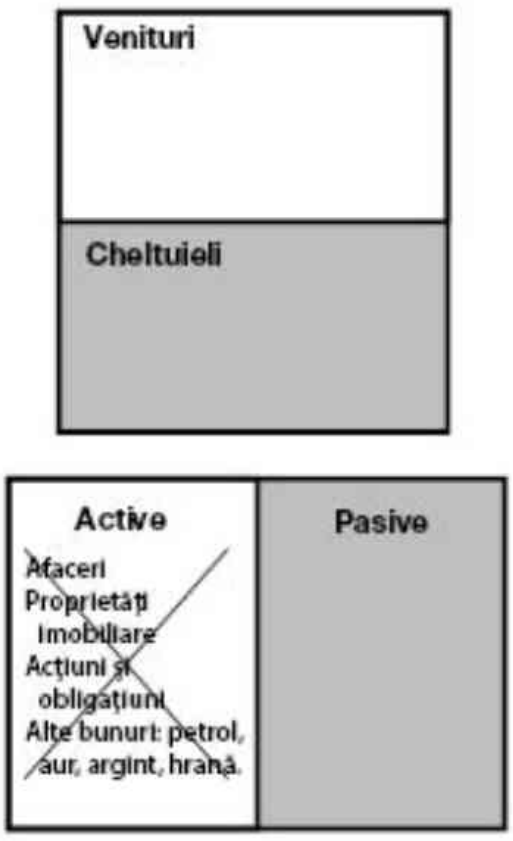

Iată ce credea Marx despre libertate:

> *Nu vă lăsaţi impresionaţi de cuvîntul abstract libertate. Libertatea cui? Nu-i vorba de libertatea unui ins faţă de altul. Este vorba doar de libertatea pe care o are capitalul de a stoarce vlaga muncitorului.*[35]

Concepția lui Marx:

> *În acest sens comuniştii pot rezuma teoria lor în formula: desfiinţarea proprietăţii private.*

Când l-am întrebat ce presupune „desființarea proprietății private“, tatăl meu bogat mi-a desenat această schemă simplă.

Marx a avertizat:

Ca și celorlalți oameni, proprietarilor le place să culeagă ce n-au semănat.

Tatăl meu bogat a fost bogat pentru că a fost proprietar. Tatăl meu sărac nu a avut bunuri. A fost funcționar guvernamental și a mizat pe asigurarea de sănătate și pensia asigurate de stat.

Î: Asta urmărea Marx? Să mențină dependența oamenilor? De aceea nu există educație financiară în școlile noastre?

R: Sarcina mea este să pun întrebări... întrebări care să te pună pe gânduri – și să te facă să îți pui și mai multe întrebări. Acestea sunt doar câteva dintre întrebările pe care ar trebui să ți le pui.

În 1975, după ce am asistat la cucerirea Vietnamului, le-am spus prietenilor mei apropiați că prevăd insinuarea comunismului în viețile noastre. Majoritatea nu mi-au ascultat avertismentul. Ba unii m-au acuzat de mccarthyism.

Denumirea de mccarthyism provine de la Joseph R. McCarthy, un senator de

Wisconsin destul de puțin cunoscut până în februarie 1950, când a pretins că deține o listă de 205 comuniști cu carnet de partid care erau angajați în Departamentul de Stat al SUA. Din acel moment, senatorul McCarthy a devenit un cruciat neobosit împotriva comunismului, într-o perioadă, începutul anilor 1950, denumită și „panica roșie". Ca președinte al Subcomisiei de Investigații Permanente a Senatului, senatorul McCarthy a organizat audieri despre mișcările subversive comuniste din America și a investigat presupusa infiltrare comunistă în armată. Exilul său politic ulterior a coincis cu conversia numelui său într-un substantiv: mccarthyism.

Senatorul McCarthy a fost cenzurat de Senatul SUA pe 2 decembrie 1954 și pe 2 mai 1957 a murit.

În 1974, am fost sfătuit să îmi păstrez opiniile politice pentru mine. Dar refuz să fiu cenzurat. Continui să îmi exercit libertatea de exprimare.

Următoarele cuvinte atribuite lui Edmund Burke au tras un semnal de alarmă:

> *Pentru ca răul să triumfe... este suficient ca oamenii buni să nu*

facă nimic.

În 2021, America a început să se „trezească“ și a constatat că unii oameni nu fac nimic.

Profesorul Jordan Peterson a avertizat:

> *Dacă oamenii puternici ți se par periculoși, stai să vezi de ce sunt în stare oamenii slabi.*

În prezent, milioane de femei și bărbați slabi – așa-zisa „gloată“ sau „cultură mișelească a anulării“ – lansează atacuri ascunzându-se în spatele ecranului computerului. Lașii au căpătat putere datorită rețelelor de socializare. Ei își exercită libertatea de exprimare... dar îți refuză și ție același drept.

Aceștia sunt oamenii slabi despre care vorbește Jordan Peterson.

Cancerul educațional

În 2021, America a început să se „trezească“ și a constatat răspândirea cancerului în educație.

În 2020, am ascultat un interviu cu profesorul Gad Saad, care a discutat despre:

1 – Black Lives Matter

2 – Teoria Critică Rasială
3 – Antifa
4 – Educația postmodernă

Toate patru își recunosc deschis originile marxiste.

Acestea nu sunt cuvintele exacte ale profesorului Saad, ci parafrazările mele. În principiu, a spus următoarele:

> *Marxismul este cancer... un cancer care a intrat în metastază în America și în întreaga lume.*

Metastaza este răspândirea unui focar patologic în alte părți ale unui corp, ale unei culturi sau instituții.

În 2020, profesorul Gad Saad a avertizat:

> *Dar ideile patogene de unde provin? Toate iau naștere în ecosistemul universitar.*

Tot Gad Saad avertizează:

> *Analiza donațiilor electorale dintr-o gamă largă de domenii a dezvăluit că cele mai liberale profesii sunt, în ordine descrescătoare, industria divertismentului, mediul academic, serviciile informatice online și presa scrisă.*

După cum a avertizat Lenin:

> *Dacă este încredințată profesorilor, cauza libertății poporului este pierdută.*

„Ideile patogene“ sau „ideile parazitare“ sunt cancerele intrate în metastază despre care vorbește profesorul Gad Saad.

Eu le numesc socialism, marxism și idei patogene comuniste. Aceste cancere se răspândesc de la profesori spre copii.

Marx a avertizat:

> *Din momentul în care se pot descurca fără îngrijirea mamelor lor, educația tuturor copiilor se va face în instituții de stat.*

Lenin a avertizat:

> *Dați-ne un copil pentru opt ani și vă garantez că va fi bolșevic pe viață.*

Ce este un bolșevic? Iată definiția: un bolșevic este un membru al facțiunii majoritare a Partidului Social Democrat al Muncii din Rusia, a cărui denumire a fost schimbată în Partidul Comunist după preluarea puterii în urma Revoluției Bolșevice din 1917.

Cancerul educațional afectează religia

Marx a spus următoarele despre creștinism:

> *Conceptul democratic de om este fals, pentru că este creștin. Potrivit conceptului democratic... fiecare om este o ființă suverană. Aceasta este iluzia, visul și postulatul creștinismului.*

El a avertizat:

> *Știm că măsurile violente împotriva religiei sunt o prostie; dar aceasta este o părere: pe măsură ce socialismul va evolua, religia va dispărea. Dispariția ei trebuie efectuată prin dezvoltarea socială, în care educația are rolul său.*

Pastorul lui Barack Obama

Gândește-te la următorul fragment... din *The Moguldom Nation*, 29 iulie 2019:

> *Jeremiah Wright este fostul reverend al Bisericii Unitariene a lui Hristos din Chicago, pe care a condus-o începând în 1971. A transformat o parohie cu doar 250 de membri în cea mai mare*

biserică unitariană din țară. Wright este recunoscut pentru că a încorporat teologia emancipării negrilor în predicile sale, iar acest lucru i-a atras, printre alții, pe Barack Obama sau Oprah Winfrey. Titlul memoriilor lui Obama din 2006, The Audacity of Hope *(*Îndrăzneala de a spera*), a fost inspirat de una dintre predicile lui Wright. Această predică a inspirat, de asemenea, temele principalului discurs susținut de Obama la Convenția Națională Democrată din 2004.*

Într-una dintre predicile sale filmate, reverendul Wright a spus următoarele:

> *Să vă mai spun un singur lucru... Nu vreau ca „Dumnezeu să binecuvânteze America"; Dumnezeu să blesteme America! Este scris în Biblie, ca pedeapsă pentru oamenii nevinovați uciși. Dumnezeu să blesteme America pentru că și-a tratat cetățenii ca pe niște neoameni. Dumnezeu să blesteme America dacă va continua să se poarte ca Dumnezeu și să se creadă*

supremă! [Sublinierea îmi aparține.]

Vladimir Lenin a avertizat:

> *Putem și trebuie să scriem într-o limbă care să sădească ura, repulsia și disprețul maselor față de cei care nu sunt de acord cu noi.*

Iar Thomas Sowell a spus:

> *De-a lungul generațiilor, negrii au avut tot felul de lideri, de la oameni cu suflet nobil până la șarlatani nerușinați.*

În mod evident, Obama și Oprah au fost nevoiți să pună capăt prieteniei cu reverendul Wright, chiar dacă acesta oficiase căsătoria între Michelle și Barack și le botezase fiicele. Deși s-a pensionat, Wright a rămas în lumina reflectoarelor. În 2010, el l-a acuzat pe Obama că „s-a descotorosit" de el și a adăugat că este „toxic" pentru Casa Albă.

În 2021, multe biserici sprijină public Black Lives Matter. Marx a avertizat:

> *Principiile sociale ale creștinismului predică lașitatea,*

> *disprețul de sine, înjosirea, supunerea, umilința, pe scurt toate însușirile canaliilor.*[36]

Canaliile sunt oamenii de rând, masele. Cuvântul este de origine franceză, derivat din termenul italian *canaglia*, care înseamnă „haită de câini“.

Cancerul educațional transformă specia umană… în „rasism“

Am crescut în Hawaii, o cultură multirasială, și am fost învățat că viața oricui contează. Hawaii era un creuzet pentru culturi și etnii diferite, un tărâm bogat în plante și oceane populate cu creaturi de toate formele și dimensiunile, iar mediul în care am crescut prețuia toate formele de viață. Toate viețile contau.

În 2020, în loc să dovedească respect pentru întreaga specie umană, observ că Black Lives Matter transformă oamenii în rasiști. De aceea mi se pare interesant că mulți susținători și lideri ai Black Lives Matter și ai mișcării de promovare a Teoriei Critice Rasiale se declară adepții lui Marx. Majoritatea ar fi, cred, de acord că Marx a fost rasist.

În 1965, în academia militară, am fost coleg de dormitor cu Thomas W. Jackson III, un afro-american din Washington, DC. În Hawaii, nu am avut colegi de culoare pentru că în Hilo exista o singură familie de negri, iar copiii lor erau mai mici decât mine. Faptul că am împărțit același dormitor cu Tom Jackson a fost o lecție revelatoare despre boala spirituală a prejudecăților rasiale.

Ironia sorții a făcut ca Tom să se despartă de iubita lui la scurt timp după ce a început studiile la Kings Point. Tom m-a lăsat să citesc scrisoarea primită de la ea și care începea cu formula „Dragă Tom“. S-a despărțit de el pentru că Tom nu se înscrisese la Universitatea Howard, universitatea privată pentru populația de culoare la care studia ea. Potrivit spuselor ei: „Tom nu era suficient de negru.“

Am avut lungi discuții cu Tom pe teme rasiale.

Ești rasist?

În cultura Woke de astăzi, dacă spui că nu ești rasist... ești rasist. Dacă nu spui nimic... ești rasist. Dacă ești alb și nu

spui nimic... ești rasist și adept al supremației albilor.

Mie mi s-au pus în cârcă amândouă acuzațiile, ceea ce mi se pare interesant. Și trist, în multe privințe. Mai ales că oamenii care mă etichetează nu mă cunosc și, în unele cazuri, urmăresc anumite interese ascunse, care sunt susținute de această narațiune. Mă întreb deseori: Cum am ajuns aici?

Thomas Sowell a avertizat:

> *Termenul „rasism" este precum ketchupul. Merge cu orice – iar dacă ceri dovezi, ești „rasist".*

Candace Owens a avertizat:

> *Joacă cartea neagră cu măiestrie și poți câștiga premii și poți face milioane – susținând totodată că, nu știu cum, oamenii care ți-au sprijinit ascensiunea te urăsc.*

În august 2021, Larry Elder, crainic radio, autor, politician conservator, avocat și candidat afro-american la postul de guvernator al Californiei, a fost acuzat de *Los Angeles Times* că este „chipul alb al supremației negre".

Larry Elder a afirmat:

> *Formula succesului pentru clasa de mijloc este simplă. Termină liceul, nu face copii înainte să împlinești 20 de ani; și căsătorește-te înainte să ai copii.*

Cine este rasist?

După părerea mea, în lumea de astăzi, ești rasist dacă acuzi pe altcineva de rasism.

Thomas Sowell a avertizat:

> *Rasismul nu a murit, dar este menținut artificial în viață – de politicieni, de rasiști și de oamenii care trăiesc un sentiment de superioritate când îi acuză pe alții de „rasism".*

Cancerul educațional afectează libertatea cuvântului

Marx nu a avut multe de spus despre „libertatea cuvântului". S-a concentrat pe lupta de clasă și răsturnarea societății. Lenin, pe de altă parte, a avut multe de spus despre acest subiect.

Lenin a avertizat:

> *Libertatea cuvântului este o prejudecată burgheză.*

Burghezia este un alt termen pentru clasa de mijloc capitalistă.

În loc să le permită oamenilor să își exprime punctul de vedere, Lenin a dat următorul sfat:

> *Este, bineînțeles, mult mai ușor să strigi, să insulți și să urli decât să comunici și să explici.*

Iar profesorul Gad Saad a avertizat:

> *Inițiativele lingvistice corecte politic sunt greșite și nocive. Ele creează „victime" de profesie, ale misecuvenismului, care pretind să nu fie jignite cu nimic, și creează astfel o atmosferă înăbușitoare, în care oamenii pășesc ca pe coji de ouă, de teamă să nu comită vreun delict lingvistic capital.*

Profesorul Jordan Peterson a avertizat:

> *Intoleranța față de opiniile celorlalți (oricât de ignorante sau de incoerente ar fi) nu este doar greșită; într-o lume în care binele și răul nu există, este mai grav decât atât: este un indiciu că ești stânjenitor de nesofisticat, poate chiar periculos.*

A preda rasismul nu este o dovadă de „libertate a cuvântului“. A preda rasismul, sub masca TCR, Teoria Critică Rasială, înseamnă a preda ura, iar TCR promovează diviziunea, nu diversitatea. TCR urmărește o agendă marxistă, care dezbină Statele Unite ale Americii.

Este timpul ca America „să se trezească“ și să vadă ce predau profesorii. Este timpul să vedem ce fac NEA, Asociația Națională a Educației, și AFT (American Federation of Teachers/ Federația Americană a Profesorilor), cele mai bogate și mai puternice sindicate din țară.

Pentru că Marx a avertizat:

> *În lipsa luptei de clasă, sindicatele își pot justifica cu greu existența.*

America nu este sistemic rasistă. America este sistemic capitalistă, o republică democratică, dedicată libertății de exprimare, liberei inițiative, vieții, libertății și încercării – nu garantării – de împlinire a visului american. America nu este o utopie marxistă, o țară în care toată lumea să merite un premiu.

După cum spunea Vilfredo Pareto:

> *Ipoteza că oamenii sunt egali în mod obiectiv este atât de absurdă, încât nici măcar nu merită combătută.*

Dacă toți oamenii ar fi creați egali, aș vrea să arăt ca Brad Pitt, să joc golf ca Tiger Woods și să cânt ca Sting de la The Police. Este timpul ca America să „se trezească" și să vadă ce predau profesorii în școlile noastre.

Cancerul educațional afectează presa

Iosif Stalin a avertizat:

> *Presa trebuie să se dezvolte de la zi la zi – este cea mai ascuțită și mai redutabilă armă a partidului nostru.*

Proiectul 1619

În august 2019, *The New York Times* a publicat o ediție specială de 100 de pagini a suplimentului *Sunday Magazine*, în care a promovat „Proiectul 1619". „Proiectul" prezintă și interpretează istoria americană exclusiv prin prisma conflictului rasial. Suplimentul a fost publicat cu prilejul împlinirii a 400 de ani

de la sosirea primilor 20 de sclavi africani în Point Comfort, Virginia, o colonie britanică din America de Nord. Sclavii au fost vânduți chiar a doua zi pe mâncare.

Potrivit *The New York Times*, „Proiectul“ își propune să schimbe istoria. Scopul cotidianului este să „rescrie“ istoria Americii. Conform jurnaliștilor săi, 1619 este adevărata dată a întemeierii țării.

Potrivit Proiectul 1619, consecințele sclaviei și contribuțiile americanilor de culoare au jucat un rol esențial în întemeierea Americii. De aceea statuile lui Cristofor Columb sunt profanate.

The New York Times vrea să schimbe istoria scriind o „nouă narațiune“.

Același Marx a avertizat:

> *O națiune fără istorie este mai ușor de manipulat.*

„Proiectul“ conține atât de multe minciuni, neadevăruri emoționale și opinii nefondate, încât site-ul World Socialists, WSWS.org, avertizează:

> *În ciuda pretenției că stabilește „adevărata“ dată a întemeierii Statelor Unite, Proiectul 1619 este*

> *o falsificare a istoriei motivată politic. Scopul său este să creeze o narațiune care să legitimeze efortul Partidului Democrat de a construi o coaliție electorală bazată pe prioritizarea „identităților" personale – de gen, de orientare sexuală, etnică și, mai ales, rasială.*

Cancerul educațional afectează Al Doilea Amendament constituțional

De fiecare dată când aud strigătul de luptă, „Tăiați finanțarea poliției!", întreb dacă vreunul dintre protestatari s-a gândit o clipă la consecințele acestui îndemn.

Lenin a avertizat:

> *Un om înarmat poate controla o sută de oameni fără arme.*

La fel și Mao:

> *Toată puterea politică provine din țeava unei arme. Partidul comunist trebuie să controleze toate armele, astfel nicio armă nu va putea fi folosită pentru a controla partidul.*

Lenin a mai afirmat:

> *Acționați energic. Faceți percheziții în masă. Executați-i pe cei care ascund arme.*

Înarmarea talibanilor

În vreme ce liberalii din America vor să taie bugetul poliției și să le refuze americanilor dreptul de a purta arme, garantat de Al Doilea Amendament constituțional, retragerea rușinoasă a administrației Biden din Afganistan a predat mai mult de jumătate de milion de arme în mâinile talibanilor. Aceasta nu este o declarație politică, ci o realitate bine documentată.

Știm cu toții că aceste arme vor fi reintroduse ilegal în Statele Unite și în alte țări din lume, omorând milioane de oameni nevinovați. Lenin a avertizat:

> *O condiție fundamentală pentru victoria socialismului sunt înarmarea muncitorilor (comuniști) și dezarmarea burgheziei (clasa de mijloc).*

Cancerul educațional afectează Hollywoodul

Ronald Reagan, actorul, a fost un anticomunist convins. Mulți nu știu, dar

el a fost un reputat anticomunist cu mulți ani înainte să devină președintele Statelor Unite. Reagan și-a început cruciada anticomunistă ca președinte al Screen Actors Guild of America (Sindicatul Actorilor de Cinema din America).

Mi se pare interesant că Lenin a atras atenția asupra cinemaului:

> *Dintre toate artele, cinemaul este cel mai important pentru noi.*

Screen Actors Guild of America era un teren fertil pentru Marx și propaganda sa. Cu cât Reagan vorbea mai des împotriva comuniștilor de la Hollywood, cu atât numărul rolurilor primite scădea. În cele din urmă, a fost nevoit să lucreze pentru televiziune.

Mediul politic din industria divertismentului l-a inspirat pe Ronald Reagan să candideze pentru postul de guvernator al Californiei și, ulterior, de președinte al Statelor Unite.

Unul dintre cele mai impresionante „roluri“ ale lui Reagan a fost cel de președinte al Statelor Unite. În 2 iunie 1987, președintele Reagan a ținut un discurs lângă Poarta Brandenburg din

Berlin, lansând o provocare internațională pentru Mihail Gorbaciov, secretarul Partidului Comunist.

Reagan a avertizat:

> *În spatele meu se ridică un zid care înconjoară sectoarele libere ale acestui oraș, parte dintr-un vast sistem de bariere care separă întregul continent european. [...] În fața Porții Brandenburg, fiecare om este german, separat de semenii săi. Fiecare om este berlinez, nevoit să privească o cicatrice. [...] Atâta vreme cât Poarta va fi închisă, atâta vreme cât cicatricea zidului nu va fi ștearsă, nu doar problema germană va rămâne deschisă, ci și problema libertății întregii omeniri. [...]*
> *Domnule secretar Gorbaciov, dacă vreți pace, dacă vreți prosperitate pentru Uniunea Sovietică și Europa de Est, dacă vreți liberalizare, veniți la această poartă!*
> *Domnule Gorbaciov, deschideți poarta! Domnule Gorbaciov, dărâmați zidul!*

Doi ani mai târziu, în 1989, Zidul Berlinului a căzut. În prezent, în mod

deloc surprinzător, unii oameni susțin că Hollywoodul este condus în continuare de comuniști.

Mulți liberali lucrează pentru organizații guvernamentale, ONG-uri (organizații nonguvernamentale), organizații caritabile, comitete de acțiune politică și alte tipuri de organisme nonprofit care promit să facă bine și să te facă să te simți bine.

Majoritatea celor care se ocupă cu acțiuni caritabile fac o treabă bună, doar că, la fel ca Marx, majoritatea nu se pricep să câștige bani. Așadar, cine sunt mai generoși, liberalii sau conservatorii?

Thomas Sowell a descoperit următoarele:

> *Oamenii care se consideră conservatori donează bani către organizațiile de caritate mai des decât cei care se consideră liberali. Ei donează mai mulți bani și un procent mai mare din veniturile lor.*

Din păcate, mulți oameni foarte bogați donează bani pentru cauze liberale radicale. De exemplu, banii și influența megamiliardarului George Soros se fac simțite în multe organizații care sprijină

inițiative precum tăierea finanțării poliției.

Potrivit rapoartelor trimise Comisiei Electorale Federale și *The Washington Free Beacon*, miliardarul George Soros susține periodic candidații democrați pentru Congres și pentru funcția de procuror general, donând 1 milion de dolari organizației politice PAC Color of Change, care susține tăierea bugetului poliției. Conform propriei descrieri, PAC este cea mai mare organizație online de justițiari rasiali din țară. Soros finanțează în întreaga lume organizații care cer tăierea finanțării poliției, în pofida creșterii vertiginoase a numărului de infracțiuni violente. Apoi, îl avem pe Jeff Bezos, care deține cotidianul *The Washington Post*...

Cancerul educațional afectează economia

Comuniștii dau vina pe capitaliști pentru prăpastia dintre bogați și săraci. Comuniștii dau vina pe capitaliști pentru inegalitatea veniturilor. Comuniștii dau vina pe capitaliști pentru oamenii fără adăpost.

Acestea sunt minciunile socialiștilor, marxiștilor și comuniștilor. Socialiștii, marxiștii și comuniștii reprezintă cauza inegalității veniturilor, a prăpastiei dintre bogați și săraci. Pentru ca *Manifestul comunist* al lui Marx să reușească, tulburările economice și sociale sunt esențiale.

Socialiștii, marxiștii și comuniștii sunt cei care provoacă de fapt sărăcia lumii.

Voi face totul super simplu – KISS: Capitaliștii creează prosperitate. Comuniștii creează sărăcie.

Î: De ce vor marxistii să existe sărăcie?

R: Din două motive, din câte îmi dau seama:

Motivul nr. 1: Marx era un intelectual sărac, enervat de elitele academice. Avea nevoie de cineva pe care să dea vina pentru sărăcia lui.

După cum recunoștea chiar el, Marx a fost un ratat. Pe 8 ianuarie 1863, a scris următoarele:

Dracu' ştie ce-i asta, dar în cercul nostru nu se întâmplă decât

nenorociri. Nici eu nu ştiu unde mi-e capul. Încercările mele de a face rost de bani în Franţa şi Germania au dat greş. Or, era, firește, de aşteptat ca 15 lire sterline să nu-mi ajungă pentru a face faţă lavinei mai mult de câteva săptămâni. În afară de faptul că nu mi se dă nimic pe credit, excepţie făcând măcelarul şi brutarul, dar şi cu asta se va termina la sfârşitul acestei săptămâni, sunt somat să plătesc taxele şcolare, chiria şi tot restul. Creditorii care au încasat câteva lire sterline în contul datoriei le-au băgat repede în buzunar şi apoi s-au năpustit cu şi mai multă furie asupra mea. În plus, copiii n-au nici haine, nici încălţăminte şi nu pot ieşi pe afară. Într-un cuvânt, diavolul s-a dezlănţuit.[37]

Î: De aceea Marx a urât capitalismul și capitaliștii? Pentru că era un ratat pe plan financiar?

R: Te îndemn să recitești cuvintele lui Marx și să-ți răspunzi singur.

Vei avea astfel propria-ți opinie argumentată.

Motivul nr. 2: Marx voia ca oamenii să fie săraci și furioși, asemenea lui, ca să poată declanșa astfel o revoluție.

Marx a avertizat:

Lupta de clasă duce în mod obligatoriu către dictatura proletariatului.

Proletariat înseamnă, conform definiției:

Muncitorii sau reprezentanții clasei muncitoare. Categoria inferioară a cetățenilor din Roma antică.

Î: Marx a propus cumva un guvern condus de oameni săraci?

R: Da, de oameni săraci, de intelectuali, ca și el.

Cine provoacă sărăcia?

De ce susțin că socialiștii, marxiștii și comuniștii sunt cauza inegalității veniturilor, a prăpastiei dintre bogați și săraci? Răspunsul este simplu: Jocul se cheamă „ștergerea datoriilor“. Am vorbit mai devreme despre Creatura din insula Jekyll, adică despre Rezerva Federală.

Am afirmat că bancherii pot „scăpa basma curată“ dacă au probleme. În schimb, clasa săracă și de mijloc trebuie să își declare „falimentul“.

După cum a avertizat Bucky Fuller:

> *Conducătorii noștri joacă jocuri cu bani.*

Regulile jocului banilor diferă de la cei bogați la cei săraci și membrii clasei de mijloc. Întrebarea este cine a creat Creatura de pe insula Jekyll?

Jim Rickards a scris următoarele:

> *În 2008, a fost nevoie de intervenția tuturor băncilor centrale pentru a salva Wall Street-ul. Dar cine va salva marile bănci la următoarea criză? Fiecare salvare este mai costisitoare decât precedenta.*
>
> *Am ajuns în punctul în care am depășit capacitatea băncilor centrale de a „salva situația“.*

Lenin a avertizat:

> *Înființarea unei bănci centrale reprezintă 90% din trecerea la comunism a unei țări.*

În 1913 a fost înființată Banca Rezervei Federale a Statelor Unite, pe scurt Fed. Fed este o bancă centrală. Fed este a treia bancă centrală a Americii.

Reține că Fed nu este nici americană, nici bancă. Este o „bancă centrală“. Fed face parte dintr-un cartel bancar internațional.

Comunismul începe prin „controlul centralizat“ al economiei. De aceea, Fed este esențială pentru *Manifestul comunist* al lui Marx.

Declarația de Independență

Thomas Jefferson (1743–1826) a fost al treilea președinte al Statelor Unite. A fost totodată unul dintre semnatarii Declarației de Independență, ba mai mult, este considerat principalul ei promotor.

Thomas Jefferson a avertizat:

> *Dacă poporul american le va permite vreodată băncilor private să controleze emisiunea monetară, atunci băncile și corporațiile care vor înflori în jurul [lor] îi vor deposeda pe oameni de proprietăți, mai întâi prin inflație,*

apoi prin deflație, iar copiii lor se vor trezi... fără locuințe pe continentul cucerit de părinții lor. Dreptul de emisiune monetară trebuie luat băncilor și redat cetățenilor, cărora le aparține de fapt.

***Cred cu tărie** că instituțiile bancare sunt mai periculoase decât armatele permanente și că principiul cheltuirii unor sume care urmează să fie achitate de posteritate, sub denumirea de împrumut, nu face decât să tragă pe sfoară viitorul.* [Evidențierea îmi aparține.]

Congresmenul Ron Paul, candidat republican la președinția Statelor Unite, este de aceeași părere. În cartea *End the Fed*, Paul avertizează:

> *În primul rând, nu este o instituție autorizată de Constituție, nu este legală. În al doilea rând, este o instituție imorală, fiindcă este un organism secret conferit cu privilegiul de a crea bani din nimic; dacă am face noi doi una ca asta, am fi considerați falsificatori, în schimb ei au legalizat falsul. Motivele economice sunt*

> *năucitoare: Rezerva Federală este creatura care ne devalizează.*

După cum spunea George Washington:

> *Banii de hârtie au avut în statul dumneavoastră același efect pe care îl vor avea întotdeauna, au distrus comerțul, au asuprit oamenii cinstiți și au deschis ușa fraudelor și nedreptăților de orice soi.*

În cartea sa *Fed Up: An Insider's Take on Why Federal Reserve is Bad for America* (*Fedșteptarea. Perspectiva unei inițiate: De ce Rezerva Federală este nocivă pentru America*), Danielle DiMartino Booth avertizează:

> *Rezerva Federală are o reputație relativ bună datorită faptului că s-a preocupat mereu să liniștească opinia publică în presă și a mituit majoritatea potențialilor critici.*

O altă carte importantă este cea scrisă de Nomi Prins și intitulată *Collusion: How Central Bankers Rigged the World* (*Coluziune: Cum băncile centrale au tras pe sfoară lumea*) (2018).

Iată ce scrie Nomi:

Am părăsit Wall Street-ul și am decis că este timpul să dezvălui mai multe despre ce se întâmplă acolo, fiindcă lucrurile s-au schimbat. Au devenit mult mai sinistre și mult mai periculoase!

O cunosc personal pe Nomi. Are mai multă minte, curaj și tenacitate decât majoritatea bărbaților cu care am făcut afaceri pe Wall Street. Este un om al faptelor, nu al cuvintelor. A renunțat la slujba de pe Wall Street și a călătorit prin lume, investigând și intervievând mulți bancheri centrali. Descoperirile ei confirmă afirmațiile din cartea lui Bucky Fuller din 1983, *GRUNCH of Giants*. Cartea ei, *Collusion*, este deopotrivă revoltătoare și alarmantă.

Î: De aceea au fost create Banca Rezervei Federale și Fiscul în 1913?

R: Da. Banii falși nu pot exista fără impozite false. Banii falși sunt motivul pentru care piața de valori a atins maxime istorice după izbucnirea pandemiei de COVID-19. Directorii de companii folosesc banii falși

pentru a menține prețul ridicat al acțiunilor.

Î: De aceea tu și Ted Seidel, fost avocat al SEC, ați scris *Who Stole My Pension?* (*Cine mi-a furat pensia?*) în anul 2000?

R: Da. Cartea dezvăluie ce fac în culise liderii de sindicate, funcționarii guvernamentali și angajații de pe Wall Street. Dacă tu sau cineva drag ție are un plan de pensie, *Who Stole My Pension?* este o carte care îți va deschide ochii. Pregătește-te din timp.

Camarazii mei din infanteria marină care au lucrat apoi ca piloți pentru United Airlines au pierdut toate economiile din fondul de pensii al sindicatului United. Fiindcă sunt prea bătrâni ca să mai piloteze, mulți trec prin mari greutăți financiare.

Thomas Sowell ne-a avertizat:

> *O greșeală des întâlnită la oamenii cinstiți este incapacitatea lor de a înțelege cât de necinstiți sunt alți oameni și cât de periculos este să ai încredere în ei.*

Și Jim Rickards ne-a prevenit:

> *S-ar putea să fie prea târziu și să nu mai putem salva dolarul, dar putem în schimb să ne salvăm averea. Trăim într-un sistem monetar surogat, care a intrat în stadiul final.*
>
> Î: Va plăti statul pensiile în caz de faliment?
>
> R: Îți recomand să te informezi, să studiezi problema și să descoperi singur răspunsul. Dacă aș avea pensie, eu, unul, aș fi îngrijorat. Mă îngrijorează întotdeauna lucrurile pe care nu le pot controla.

Pensiile fac parte din GRUNCH, sistemul bancar din umbră, și din „Mocirla" pe care președintele Trump începuse să o dreneze.

Așa s-a născut America

În 1913, prin adoptarea celui de Al 16-lea Amendament constituțional, a fost creat IRS, Internal Revenue Service, Fiscul. Merită remarcat faptul că adevărata dată de întemeiere a Americii nu a fost 1619. America a fost întemeiată în 1773, când

americanii, îmbrăcați în indieni, au organizat o petrecere și au aruncat în apele portului Boston lăzile cu ceai englezesc. Boston Tea Party a fost o revoltă fiscală. Așa s-a născut America.

Marx a avertizat:

> *Pentru dezvoltarea corespunzătoare a comunismului este nevoie de un impozit pe venit împovărător sau progresiv.*

Lenin a avertizat:

> *Impozitul este sursa de existenţă a birocraţiei, armatei, popimii şi curţii, într-un cuvânt a întregului aparat al puterii executive. Guvern de mână forte şi impozite mari sunt noţiuni identice.*

Distrugerea dolarului

Banii, puterea și libertatea... sunt interdependente. De fiecare dată când mă gândesc la puterea dolarului american, îmi amintesc avertismentul lui Lenin:

> *Cea mai sigură cale de distrugere a sistemului capitalist este prin devalizarea monedei sale.*

În 1971, președintele Richard Nixon a renunțat la etalonul-aur pentru dolarul american. Inflația a luat-o razna. În 1971, după cum a avertizat Lenin, dolarul a fost devalizat.

Tot Lenin a spus:

> *Cea mai bună soluție pentru a zdrobi burghezia este să o macini între piatra de moară a impozitării și cea a inflației.*

Din clipa în care dolarul nu a mai avut acoperire în aur, marxiștii au putut împlini avertismentul profetic al lui Lenin. Au avut mână liberă să provoace inflație tipărind bani.

> Î: De aceea ai zburat în spatele liniilor inamice, în 1972, ca să cumperi aur?
>
> R: Da. Și din același motiv am început să investesc în bitcoin în 2020.

În 1972, micuța vietnameză m-a învățat că „aurul și argintul sunt banii lui Dumnezeu“. Banii creați de Dumnezeu. Bitcoin sunt „banii oamenilor“.

Aurul, argintul și bitcoinul nu sunt controlate de o bancă centrală... de Fed.

Nu îți sugerez să investești în aur, argint și bitcoin. Este decizia ta. Îți spun doar cum procedez eu.

După cum am scris în *Tată bogat, tată sărac* și în alte cărți din seria Rich Dad: „Economiile sunt perdante.“ După 1972, nu am economisit niciun dolar american. Astăzi, dacă am nevoie de bani, apelez la datorii, plătesc legal cât mai puține impozite și economisesc aur, argint și bitcoin.

Jim Rickards avertizează:

> *De la crearea sa în 1913, cea mai importantă obligativitate a Rezervei Federale a fost menținerea puterii de cumpărare a dolarului; cu toate acestea, după 1913, dolarul și-a pierdut mai mult de 95% din valoare. Cu alte cuvinte, astăzi ai nevoie de 20 de dolari ca să cumperi ceea ce puteai cumpăra în 1913 cu 1 dolar.*

Î: De aceea, după prăbușirea din 17 septembrie 2019 a pieței repo – care nu a ajuns subiect de știri – și pandemia de COVID-19, simțurile tale au intrat în alertă de cod roșu?

R: Da. Au urmat apoi prăbușirile pieței, închiderea micilor afaceri, revoltele rasiale, introducerea TCR în școli, demiterea lui Donald Trump, falsificarea alegerilor, incendierea orașelor, tăierea finanțării poliției, închiderea școlilor din cauza COVID-19, obligativitatea purtării măștilor și a vaccinării, știrile false, tipărirea a trilioane de bani calpi de către Fed și Trezorerie, falsificarea tranzacțiilor bursiere, devalizarea fondurilor de pensii ale baby boomerilor, căderea Afganistanului... și lista poate continua.

Mi se pare că avertismentul lui Lenin se adeverește:

> *Uneori trec decenii întregi fără să se întâmple nimic și apoi, în câteva săptămâni, se întâmplă lucruri demne de decenii.*

Am intrat în alertă de cod roșu pentru că s-au reunit avertismentele senatorului Joseph McCarthy, ale congresmenului Ron Paul și ale președinților Eisenhower și Reagan. Am fost avertizați...

Și Thomas Sowell ne-a avertizat:

> *O greșeală des întâlnită la oamenii cinstiți este incapacitatea lor de a înțelege cât de necinstiți sunt alți oameni și cât de periculos este să ai încredere în ei.*

Despăgubiri... și ascensiunea lui Hitler la putere

În 2020, organizația Black Lives Matter face tam-tam și cere despăgubiri: plata salariilor neprimite de negri în epoca sclaviei. În mod ironic, despăgubirile vor fi achitate unor oameni care nu au fost niciodată sclavi de către oameni care nu au deținut niciodată sclavi.

Înainte ca America să accepte să plătească despăgubiri, ar fi indicat să învățăm lecțiile istoriei.

Hitler a ajuns la putere după Primul Război Mondial și semnarea, în 1919, a Tratatului de la Versailles. Tratatul de la Versailles a impus poporului german să achite „despăgubiri“ țărilor învingătoare.

Din păcate, Germania era devastată și nu putea produce și exporta, așa că nu avea de unde să plătească reparații de război. Pentru a respecta tratatul, guvernul

german, Republica de la Weimar, a început să tipărească trilioane de Reichsmark.

Măsura a creat hiperinflație, foamete, conflicte civile și ascensiunea lui Adolf Hitler... care fusese soldat în Primul Război Mondial.

Din cauza despăgubirilor de război, a tipăririi de bani și a eșecului economiei germane, Hitler a fost ales în 1933 cancelar al Germaniei... iar continuarea o știm cu toții.

În 1933, Hitler a avertizat:

> *De fapt, Germania poate finanța politica despăgubirilor de război doar prin exporturi. Industria de export a statelor creditoare suferă în aceeași măsură ca și Germania, care, din cauza despăgubirilor, a ajuns să fie privită ca un fel de companie internațională de export. Prin urmare, avantajele economice create de plata despăgubirilor s-ar putea să nu compenseze niciodată prejudiciul cauzat economiilor individuale de acestea.*

Pe 1 septembrie 1939, Germania a invadat Polonia și a declanșat Al Doilea

Război Mondial.

Hitler era rasist. Hitler ura evreii și voia să îi șteargă de pe fața pământului. Potrivit unor estimări aproximative, aproape 11 milioane de oameni au murit în timpul domniei terorii lui Hitler, inclusiv 6 milioane de evrei.

Î: După 2021, vom avea inflație sau deflație?

R: Vom avea și una, și alta, cel mai probabil. Dacă ascensiunea lui Hitler ne învață ceva, atunci vom avea hiperinflație, urmată de depresiune și de prăbușirea economiei.

Jim Rickards folosește definiția lui John Maynard Keynes pentru depresiunea economică:

> *Conform definiției lui John Maynard Keynes, depresiunea economică este o „stare cronică a activității subnormale, întinsă pe o perioadă considerabilă, fără nicio tendință marcantă de redresare sau de colaps total".*

Tot Jim avertizează:

> *La împlinirea vremurilor, închiderea în 2020 a economiei Statelor Unite*

va fi considerată cea mai mare gafă politică din istorie. Averea și veniturile pierdute vor fi de ordinul trilioanelor de dolari.

În cartea sa, *The New Great Depression*, Jim avertizează că pandemia de COVID-19 „va genera cel mai mare colaps economic din istoria SUA".

Î: Are Jim Rickards dreptate?

R: Nu sunt convins că aceasta este cea mai importantă întrebare. Jim, care a gestionat războaie valutare pentru Departamentul Apărării și CIA, știe mai multe decât majoritatea oamenilor despre jocurile de război cu bani. Cea mai bună întrebare pe care ar trebui să ți-o pui este:

Dacă Jim are dreptate și urmează cel mai mare colaps economic din istorie, întrebarea care te poate ajuta să te „TREZEȘTI" este: „Ce să fac?"

În 1972, după ce micuța vietnameză „m-a trezit", am început să economisesc aur și argint, nu dolari, iar astăzi economisesc bitcoin.

Te întreb din nou: Tu ce vei face?

Istoria se repetă? Hitler a ajuns la putere în 1933, după ce guvernul german de la Weimar a tipărit bani în neștire, pretinzând că plătește despăgubirile din Primul Război Mondial.

În prezent, Rezerva Federală, Trezoreria și Wall Street tipăresc bani în neștire, pretinzând că economia SUA este puternică.

Jim Rickards avertizează:

> *Aurul este cea mai neînțeleasă clasă de active din lume. Confuzia se naște fiindcă aurul este tranzacționat ca o marfă, dar aurul nu este o marfă, aurul înseamnă bani.*
> *Băncile centrale și ministerele de finanțe nu dețin rezerve de cupru, aluminiu sau oțel, ci de aur. Singura explicație pentru care banca centrală deține un tezaur de aur este evidentă – aurul înseamnă bani.*

Jim economisește „lucruri durabile“. Investește în aur, imobiliare și artă muzeală.

Ernest Hemingway a avertizat:

Primul panaceu pentru o țară prost administrată este inflația monedei; al doilea este războiul. Ambele produc o prosperitate trecătoare; ambele produc o catastrofă permanentă. Și ambele sunt refugiul oportuniștilor politici și economici.

Repet avertismentul lui Thomas Jefferson:

Dacă poporul american le va permite vreodată băncilor private să controleze emisiunea monetară, atunci băncile și corporațiile care vor înflori în jurul [lor] îi vor deposeda pe oameni de proprietăți, mai întâi prin inflație, apoi prin deflație, iar copiii lor se vor trezi... fără locuințe pe continentul cucerit de părinții lor.

Și avertismentul lui Lenin:

Înființarea unei bănci centrale reprezintă 90% din trecerea la comunism a unei țări.
Cea mai sigură cale de distrugere a sistemului capitalist este prin devalizarea monedei sale.

> *Cea mai bună soluție pentru a zdrobi burghezia este să o macini între piatra de moară a impozitării și cea a inflației.*

În 2019... COVID-19 a intrat în viețile noastre.

Lenin a avertizat:

> *Medicina este cheia de boltă a socialismului.*

Epidemia de COVID-19 s-a declanșat în octombrie 2019, după prăbușirea pe 17 septembrie a pieței repo.

Economia a fost închisă, oamenii au fost carantinați, li s-a interzis să muncească, să meargă la biserică sau la școală și s-a instaurat cenzura, iar agitatorii au început să incendieze și să jefuiască.

Marx a avertizat:

> *Modifică baza economică și vei schimba oamenii.*

Deși a făcut o campanie electorală energică și neobosită, iar Biden s-a ascuns în pivniță, Trump a pierdut alegerile.

Stalin a avertizat:

> *Votanții nu hotărăsc nimic. Cei care numără voturile hotărăsc totul!*

Zidul lui Trump

De ce președintele Biden și vicepreședinta Kamala Harris au oprit în 2020 construirea Zidului lui Trump și au permis invazia a milioane de oameni în America?

În august 2021, 340 000 de imigranți ilegali au trecut granița de sud a Americii.

Mă gândesc la avertismentul lui Thomas Sowell:

> *Cu cât numărul celor care depind de subvențiile guvernamentale este mai mare, cu atât stânga politică își va asigura mai multe voturi în favoarea expansiunii continue a statului social.*

Războiul se învârte întotdeauna în jurul banilor.

Jim Rickards scrie în cartea *Currency Wars* despre un război purtat cu bani:

> *Tipărirea de dolari pe plan intern înseamnă creșterea inflației în China, a prețurilor la alimente în*

Egipt și crearea de bule bursiere în Brazilia. Tipărirea de dolari înseamnă devalorizarea datoriei SUA, astfel încât creditorii străini să primească înapoi dolari mai ieftini.

Devalorizarea înseamnă creșterea ratei șomajului în țările în curs de dezvoltare, pe măsură ce exporturile acestora se scumpesc pentru americani. Inflația rezultată generează, la rândul său, creșterea prețului materiilor prime necesare țărilor în curs de dezvoltare, cum ar fi cuprul, porumbul, petrolul și grâul. Țările străine au început să lupte împotriva inflației cauzate de SUA prin subvenții, tarife și controlul capitalului; războiul valutar se extinde cu rapiditate.

După cum am învățat în infanteria marină, în război se folosesc diferite tipuri de arme. Dolarul american este o armă. COVID-19 este, probabil, o altă armă. COVID-19 a apărut cam în aceeași perioadă în care locuitorii Hong Kongului s-au revoltat împotriva Partidului Comunist Chinez. Suspect moment, nu? Oare ținta este distrugerea pe scară largă a economiei SUA?

CAPITOLUL 16
ÎNALȚĂ-TE DEASUPRA TUTUROR

Cum ne putem apăra împotriva pierderii libertăților? Deși este mai ușor de spus decât de făcut, fiecare dintre noi trebuie să își asume responsabilitatea pentru lucrurile pe care le poate controla. Putem controla informațiile care ajung în mintea noastră și modul în care le procesăm. Putem alege profesori de încredere – surse care modelează multiple vieți –, profesori care să ne susțină libertățile, nu să le nimicească.

Libertatea înseamnă... să te înalți deasupra tuturor

Ne putem controla emoțiile și ne putem păzi să nu cădem victime retoricii și opiniilor menite să alimenteze furia și dezbinarea. Ne putem ridica deasupra conflictelor... și privi faptele. De pe muchie, putem vedea și înțelege ambele fețe ale monedei.

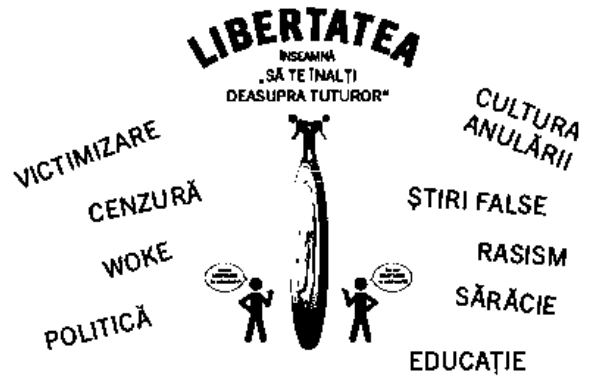

În august 2021, stăteam într-o cafenea pitorească din Botswana, Africa, unde luam micul-dejun.

Eram înconjurat de o mulțime de oameni: africani, albi, asiatici, adolescenți, de vârstă mijlocie, bătrâni, bogați și săraci. Toți aveau telefoane mobile. Chiar și un cerșetor de pe stradă avea telefon mobil.

Și eu aveam telefonul mobil în mână. Îi trimiteam un mesaj lui Marin Katusa, în Vancouver, British Columbia, Canada. Urma să încheiem un „Green New Deal", care ar fi făcut-o foarte fericită pe socialista Alexandria Ocasio-Cortez. Marin Katusa este autorul cărții *The Rise of America* (*Ascensiunea Americii*), pentru care am scris Prefața. Eu și Marin eram pe punctul de a încheia afacerea Carbon Credits, pe care urma să o dezvăluim public în câteva luni.

Î: Vrei să spui că socialiștii, precum Alexandria Ocasio-

Cortez, te îmbogățesc pe tine, care ești capitalist?

R: Da. Ce ironie, nu-i așa? Socialiștii precum AOC sunt acuzatori și victime de meserie. Ea nu știe cum să salveze mediul sau cum să facă bani. De aceea este socialistă. Este o „escroacă politică", ai cărei bani provin din donații... oferite de liberalii socialiști bogați care urăsc capitaliștii.

Vestea bună este că „Green New Deal" îi va îmbogăți foarte mult pe capitaliști.

Ecologiști falși

„Mișcarea ecologistă" este Calul Troian al marxismului. Marxiştii pătrund în şcolile noastre ascunzându-se în Calul Troian al „programei educaționale".

În *Eneida*, Vergiliu povestește că, după zece ani de asediu zadarnic al orașului Troia, grecii, conduși de Ulise, au construit un cal uriaș de lemn și au ascuns înăuntrul lui cei mai buni luptători. Ceilalți greci au simulat retragerea corăbiilor, iar troienii au băgat calul în oraș, considerându-l un trofeu de

luptă. În timpul nopții, războinicii greci au ieșit din cal și au deschis porțile cetății pentru restul camarazilor lor, care, la adăpostul întunericului, se întorseseră cu corăbiile. Grecii au pătruns în orașul Troia și l-au distrus, punând astfel capăt războiului.

Marxiştii pătrund în şcolile noastre în acelaşi fel. Sub pretextul „salvării mediului“, marxiştii îşi sădesc ideile în capul elevilor și studenţilor. „Black Lives Matter“ și „Teoria Critică Rasială“ pătrund în același mod în mințile școlarilor.

Î: Vrei să spui că ideologia marxistă intră în școlile noastre ca niște cai troieni?

R: Fără doar și poate, merită să ne gândim la acest subiect. După cum a avertizat Thomas Sowell:

Educația este neglijată în multe dintre școlile noastre de astăzi, ba mai mult, este înlocuită în mare măsură cu îndoctrinarea ideologică.

Emoții versus fapte

Ideile marxiste pătrund în sistemele educaționale sub forma unor daruri pentru profesori – pentru profesorii care sunt impregnați deja de doctrina educației postmoderne. Educația postmodernă, marxismul, socialismul, comunismul și fascismul se bazează pe emoții și opinii, nu pe fapte.

Capitalismul are nevoie de fapte. Bancherii îmi cer declarația financiară pentru că vor să cunoască faptele. Cifrele sunt lămuritoare. Declarația financiară este ca o fișă matricolă. Ea îi dezvăluie bancherului cât de inteligent știu să gestionez banii.

Banii sunt un subiect care stârnește foarte multe emoții și majoritatea oamenilor nu pot gestiona faptele. Adevărul se măsoară în fapte. Să zicem, de exemplu, că:

1 – Ai un cont de economii de 3 000 de dolari, care îți oferă o dobândă de 1,5% și o descoperire pe card de credit de 15 000 de dolari cu o dobândă de 18%.

2 – Ai un credit de studii de 95 000 de dolari și câștigi 35 000 de dolari pe an.

3 – Câștigi 50 000 de dolari pe an, dar cheltuiești 55 000 de dolari.
4 – Închei un credit auto de 75 000 de dolari, apoi te temi de fiecare scumpire a carburantului.

Acestea sunt fapte. Sunt adevăruri.

Educația postmodernă le atribuie capitaliștilor vina pentru problemele financiare personale ale fiecăruia. De aceea mă îndoiesc că educația postmodernă va include vreodată lecții financiare adevărate. Ca să parafrazez replica personajului lui Jack Nicholson, colonelul Jessup, din *A Few Good Men*: „Ei nu suportă adevărul."

Când aveam vreo 14 ani, tatăl bogat ne-a pus pe mine și pe fiul lui să strângem banii de chirie de la locatari. Cred că am mai spus o dată următoarea poveste...

Am aflat repede de ce majoritatea erau săraci. Toți cei care nu își plăteau chiria invocau câte o scuză.

Când tatăl bogat ne-a întrebat ce am învățat, i-am răspuns în glumă:

Mi-am luat doctoratul în scuze.

Mi-am dat seama totodată că multe dintre scuze le auzisem și la părinții mei.

Repet din nou avertismentul lui Nicholson, oferit ca răspuns la solicitarea avocatului de a afla adevărul: „Voi nu suportați adevărul.“

De aceea declarațiile financiare sunt „instrumente capitaliste“ esențiale pentru antreprenorii din segmentele B și I.

Dacă vrei să îți schimbi viața, să te îmbogățești și să înveți din greșeli, trebuie să suporți „adevărul“ și „faptele“. De multe ori, a suporta adevărul înseamnă a te privi în oglindă. Declarația ta financiară este oglinda ta. Momentul tău de sinceritate. Este bilanțul tău din lumea reală, din clipa în care termini școala.

Î: De aceea ai creat jocul *CASHFLOW*? Ai spus că declarația financiară este esența jocului.

R: Așa este. Și de aceea „auditorul“ este o componentă importantă a jocului și a situației financiare. În lumea capitalistă reală, auditorii sunt esențiali pentru cunoașterea și „acceptarea“ adevărului.

Auditorul trebuie să cunoască faptele.

Profesie | **Jucător**

Obiectiv: Scapă din Cursa de şoareci şi intră pe Pista rapidă acumulând un **Venit pasiv mai mare** decât **Totalul cheltuielilor**

SITUAŢIA VENITURILOR

❶ VENITURI | **Auditor** (Jucătorul din dreapta)

Descriere	Flux de bani
Salariu:	
Dobânzi/Dividende:	
Proprietăţi imobiliare/Afaceri	

Salariu: $

+ Venit pasiv: $
(Flux de bani din Dobânzi + Dividende + Proprietăţi imobiliare + Afaceri)

= Venit total: $
(Salariu + Venit pasiv)

❷ CHELTUIELI

Impozite:	
Ipotecă:	
Credite de studii:	
Credit auto:	
Card de credit:	
Alte cheltuieli:	
Cheltuielile copiilor:	
Împrumuturi:	

Numărul de copii: (Începe jocul cu 0 copii)

Cheltuieli pentru fiecare copil: $

- Total cheltuieli: $

= Fluxul de bani lunar (ZIUA DE PLATĂ): $
(Total venituri - Total cheltuieli) $

BILANŢ

❸ ACTIVE

Economii:		
Acţiuni/Fonduri/ Certificate de depozit:	Număr de acţiuni:	Cost/Acţiune:
Proprietăţi imobiliare/ Afaceri:	Plăţi:	Costuri:

❹ PASIVE

Credite de studii:	
Credit auto:	
Card de credit:	
Împrumuturi:	
Proprietăţi imobiliare/Afaceri:	Ipotecă/Obligaţii

© 2020 CASHFLOW® Technologies, Inc. All rights reserved. Rich Dad®, CASHFLOW®, and "How To Get Out Of The Rat Race," are registered trademarks of CASHFLOW® Technologies, Inc.

Î: Cei din segmentele E și S nu au nevoie de declarații financiare?

R: Nu. Ei au nevoie doar de extrase bancare și declarații fiscale.

Î: De aceea nu se predau în școli lecții de educație financiară adevărată?

R: Cred că știi deja părerea mea despre subiect. Profesorii pot preda lecții de educație

financiară pentru E și S, dar nu și pentru B și I. Ei îi pot învăța pe oameni cum să obțină o diplomă de bacalaureat sau de licență, cum să facă rost de o slujbă, cum să își țină contabilitatea lunară, cum să economisească bani, cum să trăiască fără datorii și să investească într-un program guvernamental de pensii, sponsorizat de Wall Street, precum planurile 401(k). Dar cam asta este tot.

Mă îndoiesc că profesorii din părțile E și S ale cadranului pot oferi lecții reale de educație financiară pentru cei care vor să devină antreprenori în părțile B și I. Mă îndoiesc că majoritatea profesorilor, chiar și profesorii universitari, dețin declarații financiare auditate trimestrial, o cerință obligatorie pentru capitaliștii adevărați.

Mulți profesori trăiesc de la un salariu la altul, din opinii și emoții financiare... nu din fapte. În plus, în discuțiile despre

inegalitate, „egalitatea rezultatelor“ este confundată adesea cu „egalitatea de șanse“.

Majoritatea profesorilor au un IQ financiar scăzut, adică au o capacitate mică de a rezolva probleme financiare.

Majoritatea profesorilor sunt analfabeți financiar, adică nu vorbesc limbajul banilor.

Majoritatea profesorilor discută despre problemele de mediu dând o turnură socialistă faptelor, lăsându-se influențați de Teoria Critică Rasială, pronumele de gen și concepția filozofică potrivit căreia „toată lumea merită un premiu“. Câștigătorii sunt considerați opresori.

Iată câteva întrebări asupra cărora merită să reflectăm:

Care este părerea ta? Ce crezi? Cât de sofisticați financiar sunt majoritatea profesorilor? Câți profesori pe care îi cunoști trăiesc din salariu, ca și părinții elevilor lor?

Părinții devin teroriști

Pe 11 octombrie 2021, Merrick Garland, procurorul general al Statelor Unite, a deschis o anchetă împotriva consiliilor școlare din întreaga țară despre presupuse amenințări cu violența. Garland a ordonat FBI și parchetelor să investigheze participarea părinților la proteste, demonstrații și dezbateri aprinse în consiliile școlare.

Î: Vrei să spui că FBI-ul îi anchetează pe părinți ca posibili teroriști?

R: Au fost numiți „teroriști interni". FBI-ul nu înțelege că adevărații teroriști sunt profesorii și programa școlară marxistă.

Î: De ce a făcut procurorul general una ca asta?

R: Am studiat faptele și am descoperit că fiica lui Merrick Garland este căsătorită cu fondatorul unui grup educațional care promovează Teoria Critică Rasială.

Iată alte câteva fapte:

- Rebecca Garland s-a căsătorit în 2018 cu Xan Tanner, unul dintre fondatorii Panorama Education.
- Compania lui Xan Tanner le oferă școlilor o serie de instrumente de colectare și prelucrare a datelor, inclusiv sondaje care evaluează starea de bine emoțională și mintală a elevilor.
- Din câte se pare, copii de 12 ani sunt întrebați într-un studiu despre orientarea lor sexuală.
- Panorama Education are contracte cu școli din New York, San Francisco și Dallas.
- Potrivit criticilor companiei, sondajele sale promovează Teoria Critică Rasială.

Mai mult decât atât, în 2016, Merrick Garland a fost nominalizat de președintele Barack Obama pentru Curtea Supremă a Statelor Unite.

Î: Președintele Obama susține Teoria Critică Rasială?

R: Nu știu. Tu ce crezi?

Î: Deci cine sunt adevărații teroriști? Profesorii? Părinții?

Garland? Obama?

R: Te sfătuiesc să analizezi faptele, să descoperi altele noi și să îți formezi singur o opinie.

Sunt ecologist

Acesta este adevărul. Trebuie să protejăm și să salvăm mediul. Iubesc oceanul. Am crescut făcând surf și am urmat o academie maritimă. Bucky Fuller a copilărit și el lângă ocean și a absolvit Academia Navală a SUA. De aceea a spus:

Oamenii mării sunt altfel decât oamenii uscatului.

Î: Ce a vrut să spună prin asta?

R: Bărbații și femeile mării trebuie să înțeleagă, să trăiască în armonie și să respecte puterea oceanului, a mediului, a universului și a lui Dumnezeu. Omul se poate crede Dumnezeu pe uscat... dar pe ocean, nu.

De asemenea, cred că pot fi considerat un adept al programului „tree hugger“ (îmbrățișează un copac). Adevărul este că plantez copaci oriunde merg. Oceanele și copacii noștri sunt plămânii

și sistemul de purificare al planetei noastre.

În schimb, *nu* sunt marxist, socialist sau comunist. Poți fi și ecologist, și capitalist în același timp.

Î: Ce te face ecologist?

R: Pentru început, faptele: investesc în proiecte de mediu. Finanțez lucrurile la care țin.

Î: Alexandria Ocasio-Cortez investește în proiecte de mediu?

R: Nu știu. Tu ce crezi? Care sunt faptele? Care este părerea ta? Eu, unul, mă îndoiesc că AOC investește în proiecte de mediu.

Bănuiesc că se folosește de „Green New Deal“ pentru a atrage donații din partea socialiștilor liberali.

În 2021, de fiecare dată când a fost la ananghie, președintele Biden a îngăimat câte ceva despre salvarea mediului. El este cel mai nociv tip de ecologist: un fals ecologist.

Vești bune

Capitaliștii câștigă bani rezolvând probleme. Am investit în „start-upul“ Carbon Credits, pentru că afacerea va rezolva probleme importante de mediu și va crea locuri de muncă bine plătite. Ca ecologist și capitalist, cred că voi câștiga mulți bani investind cu Marin Katusa în start-upul său Carbon Credits. Asta este libertatea.

Am investit cu Marin pentru că planul său de afaceri presupune crearea Carbon Rangers.

Î: Ce sunt Carbon Rangers?

R: Carbon Rangers sunt tineri instruiți în utilizarea tehnologiei de ultimă oră, pentru a rezolva problemele mediului înconjurător, cum ar fi problema pădurilor. Sarcina unui Carbon Ranger este să adune informații concrete despre starea copacilor, a solului, a apei, a aerului, a insectelor și a animalelor, adică a mediului. Carbon Rangers vor dobândi experiență tehnică și își vor construi o carieră pe viață, fără

să aibă nevoie de diplome universitare.

Respect deviza Kings Point – *Acta Non Verba*... Fapte, nu vorbe – și investesc în lucrurile la care țin.

O altă zicală este: „Acțiunile spun mai multe... decât cuvintele."

Bancheri falși

Î: De aceea ai investit în bitcoin? Ca o formă de protest împotriva marxismului Rezervei Federale?

R: După părerea mea, președintele Rezervei Federale este ca Vrăjitorul din Oz. Rezerva Federală este o glumă. Președintele ei este un om mărunt: asemenea Vrăjitorului din Oz, care stătea ascuns în spatele unei perdele și folosea un microfon ca să pară „mare și puternic", el se ascunde în spatele doctoratului său. În 2008, în loc să remedieze greșelile create, Rezerva Federală i-a scăpat basma curată pe cei mai bogați oameni din lume și pe bancheri.

Rezerva Federală – adică Vrăjitorul din Oz – tipărește „bani falși“. Tipărirea de bani calpi, denumită și Relaxare Cantitativă, înseamnă a produce bani din nimic. „Banii falși“ îi îmbogățesc pe bogați... și îi sărăcesc pe cei din clasa de mijloc și pe oamenii săraci. După 1980, Rezerva Federală a crescut inflația și a scăzut rata dobânzilor. Creșterea inflației și scăderea ratei dobânzilor au distrus salariile muncitorilor și economiile populației.

În 1983, Fuller a publicat cartea *GRUNCH of Giants*.

După 1980, Rezerva Federală a antrenat sistemul bancar și Wall Street-ul ca pe câinii lui Pavlov, învățându-i să susțină afirmații și politici precum „Opțiunea de vânzare a lui Greenspan“, „Nu te lupta cu Rezerva Federală“ și „Cumpără acțiunile în cădere“.

Până în 2020, decalajul dintre bogați și restul lumii a devenit un DEI, un dispozitiv exploziv improvizat, un butoi cu pulbere pe cale să se aprindă la primul chibrit.

Ne îndreptăm spre prăbușirea pieței? Spre o nouă depresiune economică?

Crahul s-a produs deja. Și suntem în depresiune din 2008.

Crahul

Pe 17 septembrie 2019, ziua în care a avut loc prăbușirea sistemului bancar din umbră de pe piața repo, Rezerva Federală a început să distribuie miliarde de dolari calpi, adică bani fără acoperire. În loc să rezolve problema, Rezerva Federală a transformat o situație proastă într-o catastrofă financiară în viitor.

Uriașul crah financiar a avut loc pe „piața creditelor", nu pe „piața bursieră". De aceea mi se pare suspectă coincidența între momentul acestei prăbușiri și apariția COVID-19. Nu am dovezi. Nu sunt medic. Este doar părerea mea.

Repet avertismentul lui Lenin:

> *Medicina este cheia de boltă a socialismului.*

Din păcate, preconizez apariția unui crah și mai mare. El se va produce inițial pe piața creditelor și va determina prăbușirea bursei, a pieței imobiliare și a economiei mondiale.

În cea mai recentă carte a sa, *The Great New Depression*, Jim Rickards definește

cuvântul „depresiune“ și explică de ce lumea a intrat în 2009 într-o „nouă mare depresiune“. Rezerva Federală a salvat pielea bancherilor incompetenți și competenți deopotrivă. A acordat trilioane de dolari băncilor neperformante și bancherilor corupți la dobânzi extrem de mici.

Rezerva Federală ar fi trebuit să lase băncile neperformante să falimenteze. Dar s-a comportat ca o învățătoare care le dă premii tuturor elevilor.

Salvarea bancherilor bogați și incompetenți slăbește economia. Salvarea bancherilor bogați îngreunează viața oamenilor cinstiți și sârguincioși.

Tipărirea de bani creează inflație pe piețele financiare, provocând explozia bulelor de pe piețele bursiere, de obligațiuni și imobiliare. În prezent, milioane de oameni muncitori nu își permit o locuință. Mulți oameni fără adăpost au slujbe, dar nu își pot cumpăra o casă.

Salvând bancherii incompetenți, Rezerva Federală lărgește prăpastia tot mai mare dintre bogați și săraci. Această prăpastie

creează instabilitate economică și tulburări sociale.

Repet avertismentul lui Marx:

> *Revoluțiile sunt locomotivele istoriei.*

Este bine să ne amintim că Banca Rezervei Federale nu este federală. Este la fel de „federală“ ca și Federal Express. Este o afacere privată. Este deținută de un cartel global de oameni extrem de bogați. Spiritul ei nu este american. În adâncul inimii sale, Banca Rezervei Federale este marxistă.

Amintește-ți avertismentul lui Lenin:

> *Înființarea unei bănci centrale reprezintă 90% din trecerea la comunism a unei țări.*

Și al lui Thomas Jefferson:

> *Dacă poporul american le va permite vreodată băncilor private să controleze emisiunea monetară, atunci băncile și corporațiile care vor înflori în jurul [lor] îi vor deposeda pe oameni de proprietăți, mai întâi prin inflație, apoi prin deflație, iar copiii lor se vor trezi... fără locuințe pe continentul cucerit de părinții lor.*

Dreptul de emisiune monetară trebuie luat băncilor și redat cetățenilor, cărora le aparține de fapt.

Iată o altă realitate: Rezerva Federală este, în prezent, a treia bancă centrală a Americii. A fost creată în 1913, în același an cu Fiscul, Internal Revenue Service. Ce coincidență interesantă... dacă asta este tot.

Î: De ce Rezerva Federală și Fiscul au fost create în același an?

R: Pentru ca Rezerva Federală să poată tipări bani calpi, guvernul trebuie să colecteze impozite. Dolarul este mult mai puternic decât bitcoinul fiindcă, printre altele, toate impozitele americane trebuie achitate în dolari.

Î: Deci toate sunt legate: Rezerva Federală, guvernul, banii și impozitele?

R: Da. Dolarul american nu ar exista fără impozite. Amintește-ți avertismentul lui Marx:

> *Pentru dezvoltarea corespunzătoare a comunismului este nevoie de un impozit pe venit împovărător sau progresiv.*

O Americă fără impozite

America a fost întemeiată în urma unei revolte fiscale, Boston Tea Party, în 1773. America a fost întemeiată ca o națiune „fără impozite“. Nu a fost întemeiată ca o „națiune de sclavi“, așa cum ar vrea să ne facă să credem Proiectul 1619.

Iată alte două realități:

Prima: în 1944, după Conferința de la Bretton Woods, dolarul american a devenit moneda de rezervă a lumii. În 1944, Statele Unite au promis că vor garanta fiecare dolar cu aur. În 1944, dolarul american a devenit, literalmente, „la fel de valoros ca aurul“.

A doua: în 1971, președintele Nixon a renunțat la etalonul-aur pentru dolar.

Lenin a prezis viitorul:

> *Cea mai sigură cale de distrugere a sistemului capitalist este prin devalizarea monedei sale.*

Se spune că Mao ar fi făcut următoarea profeție în 1971, după ce Nixon a renunțat la etalonul-aur: „Întrezăresc acum sfârșitul Americii.“

Rezerva Federală, banii și impozitele noastre reprezintă esența visului lui Karl Marx, ca guvernul central să controleze capitalismul.

Taxați bogătașii

Alexandria Ocasio-Cortez și-a folosit rochia pe post de declarație politică la Gala Met 2021. Care a fost mesajul ei?... Și este ea capitalistă sau comunistă?

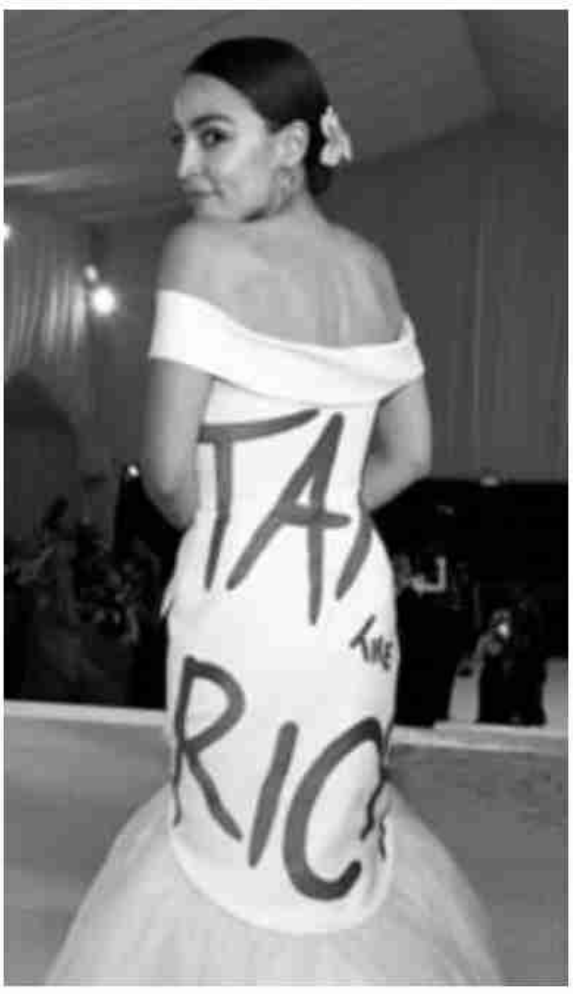

Sfatul meu: cercetează faptele. Privește fotografia. Recitește avertismentul lui Marx despre impozitul progresiv pe

venit. Amintește-ți că Rezerva Federală și Fiscul au fost create în același an. Gândește-te la avertismentul lui Lenin despre „devalizarea monedei“. Apoi răspunde-ți singur dacă AOC este capitalistă sau comunistă.

Pentru ca lucrurile să fie și mai suspecte, AOC a purtat această rochie la New York Met Gala, un eveniment la care biletul de intrare costă 30 000 de dolari, iar rezervarea unei mese, 275 000 de dolari. Și-a plătit AOC singură biletul? A achitat ea masa? Sau a mers acolo ca să pescuiască și mai multe donații de la tovarășii ei marxişti?

Vreau să fiu cât mai liber și independent față de Rezerva Federală, Trezoreria SUA și Wall Street. Țin la libertatea mea financiară. Folosesc datorii pentru a cumpăra active și nu economisesc bani – economisesc aur, argint și bitcoin. Datoria este scutită de impozite, fiindcă atunci când împrumuți bani, „tipărești bani“.

Câteva avertismente

Datoria este periculoasă. După ce m-am întors din Vietnam, tatăl bogat m-a sfătuit să urmez cursuri de afaceri

imobiliare ca să învăț cum să folosesc datoria pentru a crea randamente infinite. Datorită randamentelor infinite, nu ai nevoie de bani ca să faci bani și poți plăti foarte puține impozite sau chiar deloc.

Înainte să folosești datoria ca bani, îți recomand călduros să citești cărțile lui Ken McElroy despre investiții imobiliare, cartea lui Tom Wheelwright despre averea neimpozitată și cărțile lui Garrett Sutton despre folosirea corporației pentru a accelera scăderile fiscale și câștigurile companiei și a-ți proteja activele de prădători.

Dacă ai o educație financiară limitată, te sfătuiesc să fii extrem de precaut când îți asumi datorii. Acestea fiind spuse, fă-ți timp și informează-te cum să folosești datoria pentru a-ți reduce impozitele. Scutirile fiscale sunt stimulente oferite antreprenorilor care fac ce dorește guvernul. Fiind antreprenor în segmentul B al cadranului, plătesc mai puține taxe pentru că creez locuri de muncă.

Uciderea slujbelor

Când președintele Biden a ucis proiectul Keystone Pipeline, a desființat mii de locuri de muncă bine plătite și, în plus, a crescut prețul petrolului, a generat inflație, a îngreunat viața clasei muncitoare, a crescut dependența Statelor Unite de petrolul din import și a slăbit țara pe plan militar. Pe lângă greșelile administrative și de leadership, a abandonat arme de miliarde de dolari în mâinile dușmanilor Statelor Unite și ai Israelului.

Cum ne putem câștiga libertatea? Ridicându-ne deasupra lucrurilor și utilizând Principiul Generalizat al lui Bucky Fuller: „Unitatea este plurală... și este formată din cel puțin două elemente."

Imaginea următoare ilustrează acest principiu generalizat...

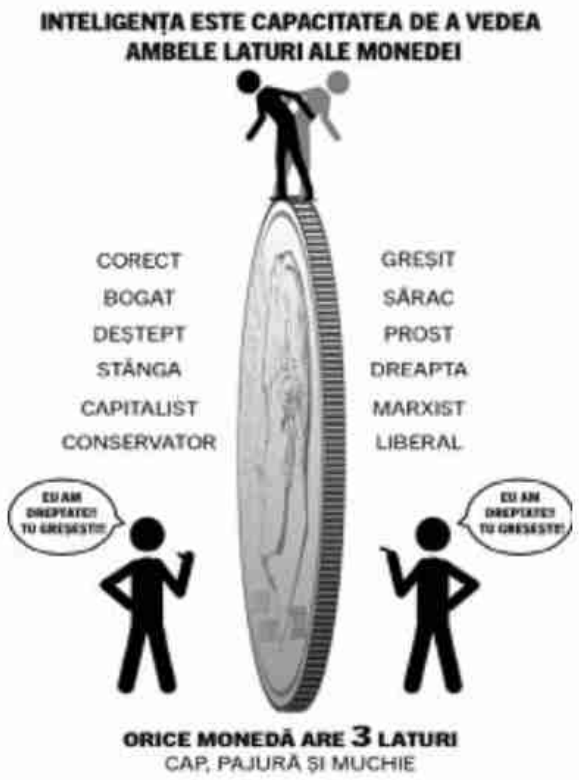

De ce trebuie să ținem cont pentru a ne înălța deasupra tuturor? De lucrurile care ne pot transforma în victime... sau în arhitecții viitorului nostru.

Toți suntem egali

Elitele liberale marxiste vor să ne facă să credem că toți capitaliștii sunt opresori. Dar nu este așa. Elitele intelectuale liberale vor să ne facă să credem că inegalitatea este creată de capitaliști. De fapt, ele sunt cauza dezbinării, ele creează inegalitate. Capitaliștii creează egalitate.

Cum creează capitaliștii egalitate? Există numeroase exemple în acest sens. Unul este Henry Ford. Ford a fost unul dintre cei mai mari capitaliști ai Americii. Misiunea lui personală a fost „Democratizarea automobilului“.

El și-a propus să faciliteze accesul maselor la automobile. Ceilalți constructori de mașini produceau doar pentru oamenii bogați. Henry Ford a schimbat lucrurile. Datorită lui, automobilele au devenit accesibile pentru majoritatea populației. Ford a respectat un alt Principiu Generalizat al lui Bucky Fuller: „Cu cât slujesc mai mulți oameni... cu atât sunt mai eficient.“

După părerea mea, a sluji cât mai mulți oameni cu putință – legal, cinstit, moral și etic – este cel mai bun mod de îmbogățire.

Este realizabilă egalitatea? Cred că da. Elitele intelectuale liberale vor să ne dezbine. De aceea se concentrează pe inegalitate. Se vaită, se plâng, jelesc și dau vina pe capitaliști pentru toate inegalitățile din lume. În loc să ne unească, elitele socialiste intelectuale ne despart. Existența Statelor Dezbinate ale Americii slujește planurilor lor.

Marii egalizatori

Indiferent de culoarea pielii, sângele tuturor este roșu. Toți avem 24 de ore într-o zi, toți avem nevoie de hrană, aer, apă și locuință. Toți avem probleme, toți avem emoții, toți avem suișuri și coborâșuri... obiective și visuri.

În 1873, inventatorul și capitalistul Samuel Colt a inventat revolverul Colt 45. A primit denumirea comercială de „Pacificatorul". Și de „Egalizatorul". A fost botezat astfel pentru că le oferea tuturor bărbaților și femeilor șanse relativ „egale" într-o confruntare fizică. Mărimea, puterea, sexul sau vârsta unei persoane nu mai contau. Un om scund și slab înarmat cu un Colt 45 îi putea face față unui om mult mai mare și mai puternic.

Antreprenorul Steve Jobs, care a renunțat la facultate, a creat un alt egalizator: iPhone-ul Apple.

Rai sau iad?

Am scris pe larg despre Rezerva Federală pentru că am fost avertizați. Fără o educație financiară adevărată, mi se pare că miliarde de oameni se

îndreaptă spre iadul financiar. George Washington ne-a avertizat. Thomas Jefferson și Marx ne-au avertizat. Congresmenul Ron Paul ne-a avertizat. Profesorul meu de la Kings Point ne-a avertizat.

După ce m-am înrolat în infanteria marină și am fost pilot în Vietnam, am văzut cu ochii mei... întruchiparea *Manifestului comunist* al lui Karl Marx.

A trebuit să zbor în spatele liniilor inamice în 1972, în căutare de aur, ca să fac cunoștință cu cel mai bun profesor cu putință. Micuța vietnameză care vindea aur a transformat în realitate... lecțiile primite în academia militară de la profesorul meu.

Ea a validat avertismentul lui Lenin:

> *Cea mai sigură cale de distrugere a sistemului capitalist este prin devalizarea monedei sale.*

A validat avertismentele... profesorului meu de la Kings Point. Cele predate de el în 1965 se adevereau.

Școli versus studii

În 1983, am citit *GRUNCH of Giants* a lui Fuller și, pentru prima dată în viață, am

fost elev.

O altă carte a lui Fuller, *Education Automation: Freeing the Scholar to Return to His Studies* (*Automatizarea educației: eliberarea școlarului pentru a se întoarce la studii*), se referă la scoaterea elevului din școală și direcționarea sa către studiul lucrurilor care îl interesează și pentru care are aptitudini native. După cum am spus, în acel moment piesele puzzle-ului vieții mele – trecutul, prezentul și viitorul – s-au îmbinat de la sine.

După ce am citit *GRUNCH*, am înțeles de ce, la vârsta de 9 ani, făceam monede de 5, 10 și 25 de cenți topind plumbul din tuburile de pastă de dinți. Am înțeles de ce, la vârsta de 9 ani, îmi întrebam neîncetat profesorul: „Când vom învăța despre bani?“ După ce m-a informat că în școală nu se predau lecții despre bani, mi-am căutat alt profesor. Acel profesor a fost tatăl meu bogat. Cu ajutorul jocului *Monopoly*, tatăl bogat ne-a învățat pe mine și pe fiul său despre bani. Dragostea pentru jocuri și puterea lor ca instrumente de învățare mi-au aprins interesul pentru educație, care a dus la crearea jocului *CASHFLOW*.

Deși nu mi-am dat seama atunci, am învățat că guvernele și băncile se joacă de-a câștigătorii și învinșii cu bani falși.

Și, ce este cel mai important, am învățat să uit de școală... și să îmi văd mai degrabă de studiu.

CAPITOLUL 17

FII CHIAR TU REZERVA FEDERALĂ

Nu sunt câtuși de puțin singurul care susține acest strigăt de luptă:

Nu te lupta cu Rezerva Federală –
Fii chiar tu Rezerva Federală.

Rezerva Federală este o făcătură

Experții financiari spun: „Nu te lupta cu Rezerva Federală."

Eu spun: „Rezerva Federală este o făcătură." La fel și președintele ei.

În loc de „Nu te lupta cu Rezerva Federală", prefer să spun „Fii chiar tu Rezerva Federală".

Spun: „Președintele Rezervei Federale este Vrăjitorul din Oz." Ca și Vrăjitorul din Oz, Rezerva Federală nu are nicio putere.

În 2020, am scris un articol pe acest subiect pentru revista *Jetset*.

O imagine valorează cât o mie de cuvinte, iar ilustrația de pe pagina următoare simplifică un subiect extrem de complex – Rezerva Federală, sistemul monetar și sistemul bancar din umbră... adevăratul sistem bancar. Ilustrația respectă principiul KISS... fă totul extrem de simplu.

Î: Vrei să spui că sistemul bancar din umbră are o putere mai mare decât Rezerva Federală?

R: Da. Pentru că sistemul bancar din umbră este mult mai mare și nu trebuie să respecte regulile Rezervei Federale.

Î: De aceea prăbușirea pieței repo și a pieței repo reversibile este atât de importantă?

R: Da. Nu uita: în 2008, Rezerva Federală a început RC,

Relaxarea Cantitativă. De fiecare dată când aud aceste cuvinte, experții financiari cred că Rezerva Federală „tipărește bani“. În realitate, Rezerva Federală nu face acest lucru. Ci produce „rezerve bancare“, care nu sunt bani. Noi doi nu putem cheltui „rezervele bancare“.

Î: De aceea spui că președintele Rezervei Federale este Vrăjitorul din Oz?

R: Da. Când președintele Rezervei Federale anunță o nouă RC, lumea să gândește că Rezerva Federală tipărește bani. Și că acest lucru va genera inflație.

Î: Și? Va genera inflație?

R: Nu neapărat. Dar „vrăjitorul“ vrea să crezi asta. Procesul se numește gestionarea așteptărilor. Pe bursă, se numește furnizare de semnale orientative.

Î: Oamenii se așteaptă la inflație?

R: Da. Adevărul este că, în 2021, în vreme ce milioane de oameni

au înghițit gălușca de a nu lupta împotriva Rezervei Federale și se așteaptă la inflație, sistemul bancar din umbră a intrat în „deflație“.

Î: De aceea afirmi că președintele Rezervei Federale nu are nicio putere?

R: Da. Sistemul bancar din umbră este uriaș. Are mai multă putere decât Rezerva Federală pentru că este mult mai mare decât ea? În 2021, toată lumea se așteaptă la „inflație“ fiindcă Rezerva Federală „pompează lunar miliarde de dolari în economie“.

În 1913, au avut loc două evenimente majore:

1 – A fost creată Rezerva Federală.
2 – A fost creat Fiscul.

Impozitele trebuie să fie achitate către Fisc în dolari americani. Rezerva Federală emite către bănci „rezerve bancare“. Banii sunt creați atunci când oamenii împrumută bani de la bănci. Acesta este sistemul monetar controlat

de Rezerva Federală. Fiscul colectează impozitele plătite în dolari americani.

Î: Cum poți fi chiar tu Rezerva Federală?

R: Fii chiar tu Rezerva Federală „creându-ți propriile active". Rezerva Federală și Fiscul au nevoie de B și I, de marii antreprenori care își „creează singuri activele". Sistemul monetar are nevoie de mulți bani. Cei din segmentele E și S nu împrumută suficienți bani – prin carduri de credit, credite de studii, imobiliare, auto și de consum – pentru ca economia să se mențină pe linia de plutire.

Când un antreprenor B-I creează „active puternice", așa cum face Ken McElroy prin achiziția unui bloc cu 400 de apartamente, băncile îi împrumută bucuroase milioane de dolari. Așa se creează banii. La rândul său, Fiscul le oferă bucuros stimulente fiscale antreprenorilor B și I. Așa se face că, de multe ori, cei din

segmentul I nu plătesc deloc impozite.

Poți fi chiar tu Rezerva Federală creând active și împrumutând bani.

Atât de simplu?

Când împrumută 30 de milioane de dolari, să zicem, și folosește complexul de apartamente ca garanție, plătind foarte puține taxe pentru banii pe care îi câștigă sau îi împrumută... Ken McElroy este el însuși Rezerva Federală.

Rezervele bancare, emise de Rezerva Federală, susțin garanția lui Ken, complexul său de apartamente. Banii pe care Ken îi împrumută intră în economie sub formă de dolari americani.

Urmează exemplul lui și fii chiar tu Rezerva Federală.

CAPITOLUL 18

ÎNȚELEPCIUNEA ANTICĂ ȘI ÎNȚELEPCIUNEA POSTMODERNĂ

Scopul acestei cărți, *Manifestul capitalist*, este să combată educația marxistă postmodernă predată în școlile noastre.

Opinii și emoții versus fapte

Ideile patogene postmoderne prind rădăcini în educație. Educația postmodernă a înlocuit aproape în totalitate educația STEM – Știință, Tehnologie, Inginerie și Matematică.

Educația postmodernă să bazează pe opinii și emoții – nu pe fapte și dovezi.

După cum spunea filozoful grec Platon:

> *Opinia este cea mai josnică formă de cunoaștere umană. Nu presupune nici responsabilitate, nici înțelegere.*

Thomas Sowell a avertizat:

> *Nu realitățile sunt punctul forte al liberalilor. Ci retorica.*
>
> Î: Cum combați educația marxistă postmodernă predată în școlile noastre?
>
> R: Predând fapte... nu opinii derivate din emoții.

Voi repeta avertismentul lui Platon și te rog să fii foarte atent la cuvintele folosite de el:

> *Opinia este cea mai josnică formă de cunoaștere umană. Nu*

presupune nici responsabilitate, nici înțelegere.
Opinia... cea mai josnică formă... cunoaștere umană...

Educația postmodernă, marxistă se bazează așadar pe cea mai josnică formă de cunoaștere umană.

Alte două cuvinte importante: *responsabilitate* și *înțelegere*. „Opinia... nu presupune responsabilitate sau înțelegere."

Aceste două cuvinte reprezintă temelia Manifestului nostru capitalist, care a fost lansat în 1996, odată cu crearea unui instrument, a unui artefact, dedicat dobândirii de cunoștințe și înțelegere și, totodată, asumării răspunderii personale în privința finanțelor personale și a banilor. Este vorba despre jocul *CASHFLOW*.

Eu și Kim am creat jocul *CASHFLOW* pentru a preda lecții de responsabilitate financiară și de înțelegere a modului în care funcționează banii. Iar acest proces se bazează pe fapte... nu pe opinii.

Tatăl bogat ne-a zis mie și fiului său următoarele cuvinte:

> *Bancherul meu nu mi-a cerut niciodată fișa matricolă. Bancherului meu îi este indiferent la ce școală merg și ce note am. Bancherul meu vrea să-mi vadă declarația financiară, pentru că, în lumea reală, aceasta este adevărata fișă matricolă.*

Bancherii au nevoie de fapte... nu de opinii.

Când a fost întrebat ce l-a determinat să abandoneze principiile marxiste, Thomas Sowell nu a ezitat nicio clipă și a răspuns cu un singur cuvânt: „Faptele".

Cea mai înaltă formă de cunoaștere

Citatul complet din Platon include cuvintele „presupune un scop profund mai înalt decât sinele".

> *Cea mai înaltă formă de cunoaștere este empatia, fiindcă presupune să renunți la orgolii și să te pui în pielea altuia. Presupune un scop profund mai înalt decât sinele.*

Și aici intervine misiunea noastră... „de a spori bunăstarea financiară a umanității".

Foarte pe scurt spus, Manifestul capitalist al Rich Dad poziționează educația postmodernă în contrast cu înțelepciunea antică. Poziția tatălui meu bogat referitoare la fapte și puterea declarației financiare este în contrast cu mediul academic și dorința oamenilor de astăzi de a înlocui faptele cu opiniile.

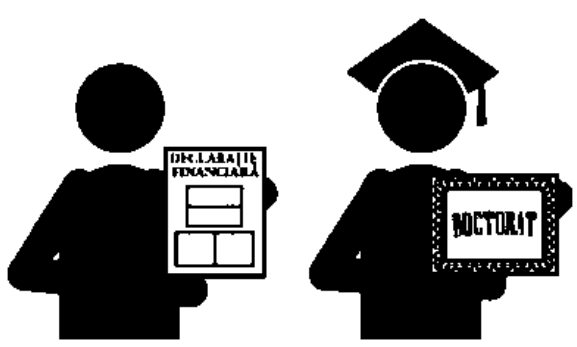

În anii 1930, marxiștii au părăsit Şcoala de la Frankfurt, Germania. Profesorii Școlii de la Frankfurt sunt discipolii lui Marx. În anii 1930, învățăturile lui Karl Marx au declanșat metastaza în Facultatea de Pedagogie a Universității Columbia.

După cum a avertizat Lenin:

> *Dați-mi copiii voștri pentru patru ani și, într-o generație, voi construi un stat socialist.*

De la Universitatea Columbia, „rădăcinile“ marxismului s-au răspândit și au declanșat metastaza în sistemul de învățământ public, în cel religios, bancar,

guvernamental, pe Wall Street, în mass-media, la Hollywood, în Silicon Valley și, cel mai recent, în armată.

În cartea sa din 2019, *Madness of Crowds* (*Nebunia maselor*), Douglas Murray estimează că 18% dintre profesorii universitari de astăzi sunt marxişti declaraţi.

Cartea lui Murray analizează cele mai controversate probleme ale secolului al XXI-lea: orientarea sexuală, feminismul, transsexualitatea, tehnologia și rasa. El demască noile războaie culturale declanșate la locurile de muncă, în universități, în școli și în familiile noastre în numele justiției sociale, al politicii identitare și al intersecționalității. Trăim într-o epocă postmodernă, în care marile narațiuni religioase și politice au fost distorsionate de sentimentul de victimizare și de corectitudinea politică.

Un scurt rezumat KISS: educația postmodernă îi învață pe elevi și studenți cum să fie niște fulgi de nea.

Alexandru cel Mare a avertizat:

> *Nu mă tem de o armată de lei conduși de o oaie; mă tem de o armată de oi conduse de un leu.*

Repet cuvintele lui Jordan Peterson:

> *Dacă oamenii puternici ți se par periculoși, stai să vezi de ce sunt în stare oamenii slabi.*

Și avertismentul Mariei Montessori:

> *O educație capabilă să salveze omenirea este o adevărată provocare: ea presupune dezvoltarea spirituală a omului, sporirea valorii sale ca individ și pregătirea tinerilor pentru înțelegerea vremurilor în care trăiesc.*

Lenin a promis:

> *Dacă este încredințată profesorilor, cauza libertății poporului este pierdută.*

Este greu de crezut că a trecut aproape un sfert de secol de când am lansat jocul *CASHFLOW* și am asistat la formarea cluburilor CASHFLOW în întreaga lume. Kim și cu mine am creat jocul pentru ca el – nu noi – să ofere lecții de câștigare a libertății financiare. Am văzut cu ochii noștri puterea oamenilor care îi învață pe alții... folosind jocul pe post de ghid. Profesorii sunt lideri și am văzut elevii transformându-se

în lideri în cluburile CASHFLOW din întreaga lume.

Î: Vrei să spui că te poți îmbogăți dacă ai acces la o educație financiară adevărată, la un telefon mobil și la cei mai buni profesori din lume?

R: Da.

Î: Vrei să spui că poți deveni un capitalist bogat chiar dacă trăiești în cel mai sărac oraș din America sau într-o zonă izolată din lume?

R: Da.

Î: Vrei să spui că stă în puterea noastră să ne ridicăm deasupra nebuniei lumii și să obținem libertatea financiară?

R: Da. Nu trebuie să intri în polemici legate de cine are dreptate și cine greșește. Nu trebuie să porți sau să nu porți mască, să te vaccinezi sau să îți pierzi locul de muncă. Nu trebuie să muncești mai mult... doar ca să plătești mai multe taxe. Aceasta nu este libertate.

Adevărata libertate

A te ridica deasupra zgomotului – a ordinelor obligatorii, a dogmei, a acuzațiilor și a mâniei – este adevărata libertate. Merită să înveți... și să lupți pentru libertate. Și, mai presus de toate, merită să trăiești pentru libertate. Pentru a te bucura de adevărata libertate, trebuie să ai parte de o educație financiară adevărată.

Repet sfatul antic de la începutul capitolului:

> *Cea mai înaltă formă de cunoaștere este empatia, fiindcă presupune să renunți la orgolii și să te pui în pielea altuia. Presupune un scop profund mai înalt decât sinele.*

Cluburile CASHFLOW nu pun accentul pe competiția între jucători. Nu contează cine câștigă cei mai mulți bani. Cluburile urmăresc ca jucătorii să învețe din greșeli, să îi ajute pe colegii lor să învețe, să se distreze, să fie răbdători, buni și înțelegători. Cluburile sunt o modalitate extraordinară de a dezvolta empatia față de semenii noștri... învățând împreună. Beneficiind de acest mediu de învățare,

jucătorii pot „renunța la orgolii“ și se pot bucura de faptul că toți sunt învățăcei, nu experți sau specialiști care ar trebui să cunoască toate răspunsurile.

Platon mai are un sfat legat de empatie, care este deosebit de relevant în zilele noastre: „Fii bun. Orice om pe care îl întâlnești duce o grea bătălie.“

În 2021, există mii de cluburi CASHFLOW în toată lumea, care îndeplinesc Manifestul capitalist:

> *Pentru a combate comunismul predat în școlile noastre... trebuie să predăm capitalismul în sânul familiei noastre.*

Străvechea înțelepciune a lui Platon

Cluburile CASHFLOW pun în practică înțelepciunea străveche a lui Platon, evitând opiniile, folosind realitatea cifrelor, predând cu empatie și cerându-le tuturor jucătorilor să lase orgoliile deoparte și să se pună în pielea celuilalt.

Dacă cineva învață mai greu jocul *CASHFLOW*, asta nu înseamnă că este prost sau că va rămâne sărac pe viață. Jocul este conceput să fie jucat din nou și din nou, fiindcă repetiția este mama

învățăturii. Tiger Woods nu ar fi devenit un mare jucător de golf dacă ar fi renunțat după prima ratare sau după ce a trimis mingea în apă. Talentul nu este suficient. Eșecul conduce la succes. Doar oamenii care nu eșuează sunt ratați.

Limbajul banilor

A juca jocul *CASHFLOW* este ca și cum ai învăța un limbaj nou. Practicând jocul și vizionând videoclipurile, jucătorii învață limbajul banilor și al capitalismului. Dobândesc lecții practice despre modul de funcționare a banilor în viața de zi cu zi. Procesul se numește alfabetizare financiară.

După cum bine știi, ai nevoie de timp ca să înveți o limbă nouă. De exemplu, doar pentru că sunt de origine japoneză, asta nu înseamnă că pot învăța limba japoneză mai ușor decât un alt vorbitor de engleză, spaniolă sau chineză. Ca și în cazul învățării unei limbi noi, alfabetizarea financiară cere timp și perseverență.

De ce educația postmodernă dezamăgește elevii și studenții?

Pe lângă faptul că se bazează pe opinii, nu pe fapte, educația postmodernă mai are alte două mari probleme, după părerea mea:

> 1 – Elevii și studenții sunt pedepsiți pentru greșelile lor... și aceștia ajung să creadă că, dacă greșesc, sunt proști.
>
> 2 – Educația postmodernă îi învață pe elevi și studenți să fie sclavi ai creierului, „specialiști“, care trebuie să cunoască toate răspunsurile. „Sclavii creierului“ nu își ajută colegii, fiindcă acest lucru este considerat „fraudă“, și nu cer ajutorul nimănui ca să nu fie considerați „proști“.

După cum a avertizat Fuller:

> *Specializarea este, de fapt, doar o formă sofisticată de sclavie, prin care „expertul“ este păcălit să își accepte condiția de sclav, în schimbul sentimentului că se află pentru tot restul vieții într-o poziție privilegiată din punct de vedere*

social și cultural, așadar, extrem de sigură.

Același Bucky Fuller a avertizat:

Majoritatea oamenilor se nasc genii, dar se degenializează rapid.

Tot el a spus că una dintre cele mai importante lecții ale vieții este:

Curajul de a îmbrățișa adevărul, apoi curajul de a ne recunoaște sincer toate greșelile. Greșelile devin păcate doar dacă nu sunt recunoscute.

Dacă îi dăm unui om un pește, îl hrănim pentru o zi și îl menținem dependent de controlul guvernului și al programelor sale. Dacă îi învățăm pe oameni – bărbați, femei și copii – să „pescuiască", să își dezvolte abilitățile necesare pentru a deveni autonomi, le dăm puterea de a prelua controlul. Educația este temelia The Rich Dad Company... Folosind jocul *CASHFLOW*, oamenii se pot învăța între ei. Pot învăța împreună și unul de la celălalt și se pot distra între timp, uitând că este vorba despre „educație" și despre aptitudini cotidiene necesare pentru întreaga viață.

Străvechiul sfat al lui Platon și cuvintele înțelepte ale lui Fuller sunt valabile pentru diverse aspecte ale vieților noastre: „Opinia este cea mai josnică formă de cunoaștere umană. Nu presupune nici responsabilitate, nici înțelegere."

Cine este responsabil pentru viitorul educației – nu numai pentru cine predă, ci și pentru ceea ce se predă? Sau avem de gând să lăsăm „opiniile" postmoderne să prindă rădăcini și să se răspândească?

Din câte se pare, toți suntem angrenați în bătălii... tot felul de bătălii, purtate în tot felul de moduri. Multe bătălii se poartă pentru libertățile noastre – iar una dintre cele mai prețioase libertăți este libertatea financiară.

PARTEA A IV-A

Viitorul banilor și viitorul comunismului

INTRODUCERE LA PARTEA A IV-A

FRATELE CEL MARE STĂ CU OCHII PE TINE

„Ai fost avertizat“ este una dintre temele cărții, care îmbină trecutul, prezentul și viitorul.

După cum avertiza Abraham Lincoln într-un discurs din 1838:

> *America nu va fi distrusă niciodată din exterior. Dacă libertățile noastre vor fi știrbite sau desființate vreodată, va fi pentru că ne vom distruge singuri.*

Știu că ideea că Fratele cel Mare este cu ochii pe noi nu este o noutate.

Știu că această carte, *Manifestul capitalist*, va fi atacată, discreditată și invalidată.

De aceea Jordan Peterson avertizează:

> *Dacă oamenii puternici ți se par periculoși, stai să vezi de ce sunt în stare oamenii slabi.*

În contextul platformelor de socializare de azi, milioane de femei și bărbați slabi se ascund în umbră atacându-și semenii de pe telefoanele mobile, înjunghiindu-i pe la spate pe cei puternici pentru că își apără convingerile și atacându-i prin intermediul gloatelor alcătuite din lași ca și ei. Ne ucid libertatea de exprimare și ne cenzurează răspândind pandemia de frică.

În lumea reală, femeile și bărbații puternici preferă dialogul față în față, dezbat și discută... respectând dreptul celorlalți de a avea convingeri și opinii proprii, chiar și atunci când nu sunt de acord cu ei. Pentru asta, este nevoie de curaj. Cultura anulării, BLM, Antifa și alții acționează din lașitate.

Stinge focul cu foc

Pentru a preîntâmpina atacurile lansate de socialiștii culturii anulării și de justițiarii sociali, am pregătit o serie de videoclipuri și desene animate educaționale pe YouTube, menite să combată și să neutralizeze frica și ura răspândite de oamenii slabi... videoclipuri cu oameni adevărați, care au luptat curajos împotriva comunismului.

Aceste videoclipuri educaționale sfâșietoare conțin relatări despre ce s-a întâmplat în țările în care puterea a fost preluată de comuniști și oamenii au rămas fără libertate și avere.

În alte videoclipuri educaționale, ofițerii de armată descriu ce înseamnă să mergi la război împotriva marxiștilor și comuniștilor.

Relatările lor sunt probabil cea mai bună lecție autentică despre modul în care comuniștii cuceresc lumea liberă, democrația și capitalismul.

Suntem atacați. Frica ne răpește libertățile: frica de a vorbi, cenzura, corectitudinea politică și pronumele de gen.

Mă aștept ca, după lansarea *Manifestului capitalist*, atacul oamenilor slabi să se întețească.

Amintește-ți așadar avertismentul lui George Orwell:

> *Fratele cel Mare stă cu ochii pe tine.*

Am creat videoclipurile pentru a-ți oferi puterea de a riposta cu povești curajoase și educative... nu cu amenințări, agresivitate sau gloanțe.

După cum te încurajează Oprah Winfrey:

> *Putere fără luptă nu se poate.*

Toți cei de mai jos au luptat împotriva comunismului și ne-au împărtășit poveștile lor de viață:

1. Yeonmi Park
2. Debbie D'Souza
3. Philip Haslam
4. Generalul Jack Bergman
5. Barry Mitchell
6. Patrick Bet-David
7. Dan Cambell

8. Generalul de brigadă Robert Spalding

The Rich Dad Company

Pentru a afla mai multe despre The Rich Dad Company,
accesează **Rich Dad.com**

Începe cu: **The Rich Dad Brand Story**

CAPITOLUL 19

ZIUA DE POIMÂINE

Viitorul depinde de ceea ce faci astăzi.

– Mahatma Gandhi

Deci, în 2020 și 2021, a câștigat Marx?

Fiecare are părerea lui și, după mine, răspunsul este da. În 2020, Marx a câștigat. Marx a câștigat când prietenul meu Donald Trump, cu care am scris două cărți, a pierdut alegerile.

Știu că par ranchiunos, dar ascultă-mă puțin. Dacă îl antipatizezi pe Donald Trump, te înțeleg. Politica este un joc murdar, urât și corupt. Am renunțat la politică în anii 1970, când tatăl meu sărac a candidat pentru funcția de guvernator adjunct al statului Hawaii din

partea republicanilor. Fac tot posibilul să nu mă implic în politică.

Sunt prieten cu Donald Trump și cu copiii săi de ani întregi. Îi cunosc personal.

Nu este vorba despre politică. Ești liber să îmi urăști prietenul. Nu am scris cartea de față ca să te fac să îți schimbi părerea despre Donald Trump. Puțin îmi pasă dacă ești republican, democrat, conservator sau liberal. Această carte nu se preocupă de religie sau gen. Credințele religioase și preferințele tale sexuale nu sunt problema nimănui.

Această carte este preocupată de ceva mult mai important decât politica, religia, sexul sau rasa. Este preocupată de libertățile noastre. De avertismentele de ani întregi că ne sunt răpite libertățile.

De exemplu, cum este posibil ca eu, tu și președintele Statelor Unite să fim cenzurați pe platformele de socializare? Ce s-a întâmplat cu libertatea noastră de exprimare? Cine le-a dat dreptul celor din Silicon Valley să ne cenzureze și să ne încalce libertatea cuvântului? Cu siguranță, nu eu.

În multe privințe, trebuia să ne așteptăm la una ca asta. După cum am spus: am

fost avertizați. Pe de altă parte, îmi dau seama că nu aveam de unde să învățăm acest lucru – să ne pregătim și să ne apărăm – atâta vreme cât principala organizație care ne fură libertățile este sistemul nostru educațional.

Din acest motiv, asumându-mi un mare risc, am început această carte discutând despre NEA, Asociația Națională a Educației, un sindicat alcătuit din oameni cu studii superioare precum tatăl meu sărac.

Generația mea, Baby Boom, a avut eroii săi: John Kennedy, Martin Luther King și Bobby Kennedy. Toți au fost uciși și am văzut asasinatele și urmările lor la televizor. Au fost aceste crime un avertisment pentru noi? Au fost o încercare de a ne cenzura? Au vrut să ne transmită: „Stai în banca ta“ și „Supune-te... altfel vei vedea tu“? Sunt aceste „avertismente“ oribile din anii 1960 comparabile cu amenințările de tipul „Vaccinează-te, poartă mască, altfel vei fi concediat“ din 2020 și 2021?

În 2021, profesorul universitar Jordan Peterson ne-a avertizat:

> *Dacă oamenii puternici ți se par periculoși, stai să vezi de ce sunt în*

stare oamenii slabi.

Sentimentele provocate de cântecul *Abraham, Martin, and John* și de avertismentul lui Jordan Peterson m-au determinat să îmi creez un Dom de Fier. Domul meu de Fier este seria de videoclipuri de pe YouTube despre care am discutat în cartea de față. Videoclipurile au fost create pentru a ne oferi mie și companiei mele o anumită protecție împotriva oamenilor slabi, a culturii Woke Cancel, după lansarea cărții.

După cum a avertizat Mahatma Gandhi:

> *Viitorul depinde de ceea ce faci astăzi.*

Cărți despre viitor

Țin să fiu bine înțeles: nu îi acuz pe intelectuali și pe liberali pentru că sunt marxişti, socialişti, fasciști și comuniști. Majoritatea nu au avut privilegiul meu de a studia cărțile lui Marx, Hitler și Mao.

În plus, majoritatea oamenilor nu își dau seama că *Manifestul comunist* al lui Marx este o carte despre viitor.

Există multe alte cărți care ne-au prevenit în privința viitorului. Iată câteva

dintre ele:

Bucky Fuller, *Critical Path* (*Traiectorie critică*)
Ayn Rand, *Revolta lui Atlas*
George Orwell, *1984*
Jeff Booth, *The Price of Tomorrow* (*Prețul zilei de mâine*)
Strauss și Howe, *The Fourth Turning* (*A patra răspântie*)

Viziunea lui Marx despre viitor

Manifestul comunist vorbește despre prima și a doua etapă a evoluției societății după dispariția capitalismului în urma unei revoluții.

După părerea mea, prima etapă marxistă s-a încheiat în 2020. Sfârșitul ei a fost marcat de înfrângerea președintelui Trump în alegeri.

După cum a avertizat Stalin:

> *Nu contează cine cu cine votează. Contează cine numără voturile.*

După cum a avertizat Marx:

> *Democrația este calea spre socialism.*

În 2020, America a devenit o țară socialistă.

Cum putem ști asta? În 2020, America a devenit o țară a „misecuvenismului“... un stat social, plin de programe sociale și subvenții precum Medicare, Medicaid ș.a.m.d. Puțini îndrăznesc să vorbească despre responsabilitatea personală.

Din păcate, în 2020, milioane de reprezentanți ai generației Baby Boom au ajuns să semene cu tatăl meu sărac, supraviețuirea lor depinzând în totalitate de guvern. Acesta este socialismul.

Am căutat și alte semne ale încheierii primei etape. Prima etapă a fost finalizată în momentul în care educatia postmodernă a preluat controlul asupra sistemului nostru de învățământ. Educația postmodernă se bazează pe opinii și emoții. Capitaliștii trebuie să acționeze pe baza faptelor.

Iată un fragment din *Manifestul comunist*, publicat în 1848, pe care l-am studiat și l-am dezbătut pe îndelete în academia militară. În 1965 și 1996, am discutat cum va „arăta“ comunismul. Și cum se va produce trecerea de la capitalism la socialism și apoi la comunism. Discuțiile noastre s-au concentrat pe viitor. „Viitorul“ a sosit. A doua etapă marxistă... a început.

Iată cuvintele din *Manifestul comunist*:

> *Astfel, în 1847 socialismul era o mişcare a stării de mijloc, comunismul – o mişcare a clasei muncitoare. Socialismul, cel puţin pe continent, era admis în saloane, comunismul tocmai dimpotrivă.*

Repetarea avertismentului

Marx a avertizat:

> *Educația este liberă. Libertatea educației se va desfășura în condițiile stabilite de lege și sub controlul suprem al statului.*

Tot Marx a avertizat:

> *Din momentul în care se pot descurca fără îngrijirea mamelor lor, educația tuturor copiilor se va face în instituții de stat.*

Lenin a avertizat:

> *Dați-ne un copil pentru opt ani și vă garantez că va fi bolșevic pe viață.*

Hitler a avertizat:

> *Lăsați-mă să controlez manualele și voi controla statul.*

Iată de ce am început această carte cu NEA, Asociația Națională a Educației.

Profesorii universitari Jordan Peterson, Thomas Sowell, Victor Davis Hanson, Gad Saad și Dennis Prager au avertizat că educația postmodernă îi îndoctrinează pe elevi și studenți prin intermediul Teoriei Critice Rasiale, învățându-i că sunt „victime“ și că „oamenii albi“ sunt „asupritori“.

Fuller, care a fost și el profesor universitar, ne-a avertizat:

> *Suntem destinați să fim arhitecții, nu victimele viitorului.*

Postmodernismul îi învață pe elevi și studenți să fie victime, pămpălăi ai Universității Fulg de Nea.

În 2020, s-a încheiat prima etapă. Supraviețuirea financiară a americanilor depinde acum de guvern. Învățământul postmodern a intrat sub controlul suprem al statului.

Nu doar că America este socialistă, dar ne-am pierdut drepturile garantate de Primul Amendament constituțional. În 2020, presa socialistă a impus cenzura. Președintele a fost cenzurat de presa socialistă. Organizația Mondială a Sănătății (OMS) a descoperit tot felul de tulpini mutante de COVID și, în scurt

timp, s-ar putea să fie vaccinată toată populația și să fim obligați să purtăm la noi pașaportul de vaccinare.

Ce înseamnă mandatele obligatorii?

Mandatele înseamnă pierderea libertăților. Obligativitatea purtării măștii, a vaccinării, a închiderii afacerilor, restricționarea călătoriilor... amintesc de ordinul prin care Hitler i-a obligat pe evrei să poarte steaua galbenă în piept.

Ne-au fost răpite libertățile. Și NEA este complice la acest fapt, fiindcă încurajează profesorii să îndoctrineze elevii să devină fulgi de nea, victime și rasiști.

Înainte de a ajunge în prima etapă a comunismului, Marx considera că omenirea a parcurs patru niveluri de dezvoltare socioeconomică. Acestea sunt:

1. Stadiul tribal

Societatea vânători-culegători, fără structuri de clasă. Sarcina bărbaților era să vâneze. Sarcina femeilor era să facă și să crească copiii. Structura lor socioeconomică era tribală.

Aproape toți, cu excepția șefului, erau egali.

În prezent, mulți indigeni americani și oameni din întreaga lume continuă să fie organizați în triburi.

2. Comunismul primitiv

Orașe-stat, comune, formate prin unirea mai multor triburi. Așa s-a format Roma antică. În zilele noastre, Italia formează o țară.

În zilele noastre, Roma și Vaticanul sunt orașe-stat puternice.

3. Statele feudale

Orașele-stat s-au transformat cu timpul în state feudale, cu castele și orașe împrejmuite de ziduri. Moșiile feudale erau conduse de regi, regine, preoți și suverani războinici... care domneau peste iobagi și sclavi. Cultivarea pământului a creat primii proprietari. Meșterii au devenit antreprenori, proprietari de mici

afaceri, cum ar fi măcelării, brutării sau lumânării. Țăranii lucrau pământul. O parte din producție era predată aristocrației și bisericii. Aceasta era o taxă. Anglia și Japonia sunt continuatoarele moșiilor feudale. În multe părți ale lumii există încă palate și castele.

În Anglia și Japonia, șeful statului este și în prezent regele, respectiv împăratul.

4. Capitalismul

Odată cu dezvoltarea comerțului, membrii societății feudale au început să acumuleze capital, dar și datorii. Datorită unor invenții precum oțelul și praful de pușcă, au apărut industriașii, care au declanșat ulterior Revoluția Engleză din 1640 și Revoluția Franceză din 1789. Acestea au condus la apariția societăților capitaliste, structurate în jurul mărfurilor, producției și profitului.

Capitalismul modern a început odată cu sfârșitul epocii agrare și

începutul epocii industriale.

Potrivit istoricilor, în epoca industrială, animalele și uneltele manuale au fost înlocuite cu utilaje motorizate, precum războaiele de țesut mecanice, mașinile cu abur și motoarele cu ardere internă.

În prezent, America și chiar China sunt țări capitaliste.

O carte despre viitor

După cum am spus, *Manifestul capitalist* este o carte despre viitor.

Capitalismul îl scotea din sărite pe Marx. După părerea lui, reprezentanții proletariatului, ai clasei muncitoare, fuseseră păcăliți să creadă că sunt liberi, fiindcă erau plătiți pentru munca lor... deși nu dețineau nimic. Capitalul era controlat de un procent mic al populației. Clasa muncitoare, lucrătorii și angajații nu aveau acces la capital. Pe măsură ce diferența dintre bogați și săraci a crescut, importanța regilor și reginelor a scăzut, iar capitaliștii au devenit noile surse de bogăție și putere... înfuriindu-l și mai tare pe Marx.

Marx considera că muncitorii nu erau stăpâni pe viețile lor. După părerea lui, unele forțe externe îi determinau să „obțină o slujbă“, dar altcineva deținea mijloacele de producție. În această privință, Marx era un intelectual.

Pentru Marx, un alt motiv de furie era faptul că fabricile, fermele și afacerile erau proprietăți private și se transmiteau prin moștenire copiilor proprietarilor, nu proletarilor, lucrătorilor și angajaților, adică sclavilor cu simbrie.

De aceea apar în *Manifestul comunist* următoarele cuvinte: „În acest sens comuniştii pot rezuma teoria lor în formula: desfiinţarea proprietăţii private.“

În 1848, sub imboldul furiei, Marx a scris *Manifestul comunist*. A întrezărit evoluția viitorului în două etape.

Prima etapă s-a încheiat.

În 2021, educația americană se află sub controlul statului.

În 2021, tot mai mulți americani depind de ajutorul financiar al statului.

În 2021, presa socialistă a pus botniță Primului Amendament constituțional.

În 2021, America este o țară socialistă.

Și etapa a doua este pe punctul de a începe...

Pregătiți pentru revoluție

Ce se va întâmpla în viitor, în a doua etapă? La ce ne putem aștepta după 2022?

America este pregătită pentru revoluție.

În acest capitol, voi vorbi despre trei probleme viitoare:

1. Înmulțirea violențelor.
2. Înmulțirea omuciderilor.
3. Preluarea controlului economiei de către criptomoneda emisă de stat.

După cum a prezis Ayn Rand în *Revolta lui Atlas*, capitaliștii se vor ascunde. În zilele noastre, mulți capitaliști au mai multe cetățenii, mai multe reședințe și conturi bancare în străinătate.

Escaladarea violențelor

Potrivit lui Marx, în prima etapă, socialismul va înlocui democrația. Așa cum a anticipat Ayn Rand, după ce socialiștii vor prelua controlul, economia se va destrăma. Oamenii nu vor mai

lucra, trenurile vor înceta să mai circule, iar rafturile magazinelor se vor goli.

În etapa a doua, comunismul va înlocui socialismul. De-a lungul istoriei, comuniștii i-au ucis pe socialiști.

Marx a avertizat:

> *Statul socialist controlează economia și mijloacele de producție și suprimă contrarevoluția burgheză și orice formă de opoziție.*

Am văzut cu toții cum părinții sunt considerați teroriști.

În 2021, FBI a declarat că „părinții cu gura mare“ sunt „terorişti interni“. Părinții sunt arestați sub acuzația de terorism pentru că au contestat predarea Teoriei Critice Rasiale în școli.

Așa a început...

Pe 22 iunie 2021, potrivit unui raport public:

> *Marți, fiindcă protestau împotriva Teoriei Critice Rasiale (TCR) și a politicii transgender la o ședință a consiliului școlar din Virginia, unii părinți au fost arestați.*

După cum arată imaginile publicate pe Twitter, ședința din Loudoun County, Virginia, s-a încheiat brusc când mulțimea a început să protesteze zgomotos și întrunirea a fost declarată ilegală.
După ce unii părinți au refuzat să plece, au fost efectuate două arestări pentru încălcarea proprietății private.
De asemenea, părinții au început să cânte imnul național când, din cauza rumorii mulțimii adunate în sală, consiliul a pus capăt brusc comentariilor primite din public.

Înmulțirea omuciderilor

Dacă istoria se repetă, după ce comuniștii vor începe să ucidă socialiștii, crimele se vor înmulți. „Numărul victimelor" va crește odată cu debutul etapei a doua. Un singur exemplu: orașul Chicago. Statisticile sunt cumplite, iar rapoartele din 2021 indică un număr record, de peste 800 de omucideri.

Am învățat de la profesorul nostru din academia militară că, de-a lungul istoriei, debutul tranziției de la socialism la capitalism a fost marcat de momentul în

care comuniștii au început să ucidă socialiștii, elitele intelectuale... profesorii.

De ce ar fi uciși intelectualii, profesorii și elitele academice?

Pentru că sunt pacifiști. Sunt oameni ai păcii. Sunt adepți ai sloganului „Faceți dragoste, nu război". De aceea educația postmodernă se bazează pe emoții și opinii. Mulți elevi și studenți de astăzi au opinii ferme și emoții foarte intense... sunt niște fulgi de nea. Elitele intelectuale pot fi adunate cu ușurință și executate, pentru că nu ripostează.

Mulți intelectuali se opun deținerii de arme de foc... și îmi amintesc de avertismentul lui Lenin:

> *Un om înarmat poate controla o sută de oameni fără arme.*

Am fost martori la campanii pentru controlul armelor și am văzut consecințele mișcărilor care cer tăierea finanțării poliției. Pandemia de frică se răspândește... și face masele mai ușor de controlat.

Un proces extrem de mediatizat

Pe 19 noiembrie 2021, cotidianul *The New York Post* a publicat următoarele:

> *Vineri, Kyle Rittenhouse a fost achitat de toate acuzațiile care i-au fost aduse în cazul violențelor de anul trecut din Kenosha, Wisconsin, când doi bărbați au fost împușcați mortal și al treilea a fost rănit. La auzul verdictului de nevinovat citit în instanță, inculpatul de 18 ani a izbucnit în lacrimi și s-a prăbușit pe scaun.*

Elitele intelectuale s-au dat de ceasul morții ca să îl condamne pe Kyle pentru „rasism“ și „crimă cu premeditare“, în ciuda faptului că bărbații pe care i-a împușcat erau albi. L-au acuzat că trecuse granița statului de reședință înarmat, ceea ce nu este ilegal. Kyle Rittenhouse nu este un fulg de nea. A ripostat și s-a apărat.

Întreaga lume a văzut cum elitele intelectuale și liberale sunt dispuse să transforme o sală de judecată într-o „scenă de teatru politic“. Totul face parte din etapa a doua a lui Marx.

Arma fricii

În 2021, președintele Biden s-a folosit de obligativitatea vaccinării pentru a-i forța

pe oameni să se supună. Numai că Biden nu este un dictator. Nu este înspăimântător. După părerea multora, el și guvernul lui sunt o glumă... o succesiune de bâlbe și gafe. Ba mai mult, în opinia mea, Biden se potrivește cu descrierea făcută de Strauss și Howe liderilor slabi. De aceea publicul îl ironizează scandând: „Let's go, Brandon!"[38]

„Let's go, Brandon" a devenit un slogan pentru electoratul republican... un mod de comunicare cifrat pentru cei dezamăgiți de Joe Biden.

Toți dictatorii din istorie au folosit arma fricii pentru a-i determina pe oameni să le respecte voința. Joe Biden nu este înfricoșător. Este caraghios. După cum spun unii, democrației ar trebui să moară de rușinea lui.

Iată lista dictatorilor care au folosit arma fricii pentru a ucide:

1. Iosif Stalin: 40–60 de milioane de victime
2. Mao Zedong: 45–60 de milioane de victime

3. Adolf Hitler: 17 milioane de victime, dintre care 6 milioane de evrei
4. Regele Leopold al Belgiei: 15 milioane de congolezi
5. Vladimir Lenin: 7–12 milioane de victime
6. Chiang Kai-shek: 10 milioane de victime
7. Hirohito: 6 milioane de victime
8. Hideki Tojo: 5 milioane de victime
9. Ismail Pașa: 1,8 milioane de victime
10. Kim Il Sung: 1,6 milioane de victime

Diferite tipuri de război

Pușcașii marini sunt învățați că există trei tipuri de război, în afara celui purtat cu arme și gloanțe. Iată ABC-ul războaielor:

1. Atomic
2. Biologic
3. Chimic

La începutul cărții, am afirmat că mi s-a părut suspect faptul că prăbușirea pieței repo pe 17 septembrie 2019... a coincis cu declanșarea epidemiei de COVID în luna octombrie a aceluiași an. Presupun că prăbușirea sistemului bancar din umbră pe piața repo și apariția COVID-19 fac parte din războiul biologic.

Pot să dovedesc acest lucru? Nu. Nu pot. Dar cred că a doua etapă a lui Marx, tranziția de la socialism la comunism, a început. În 2020, această etapă se manifestă printr-un alt tip de război, biologic, și printr-un alt tip de crime – prin „decesele" financiare, care distrug milioane de afaceri mici și concediază lucrătorii care nu se vaccinează. Cred că a doua etapă a lui Marx, criza financiară, este abia la început.

The Real Anthony Fauci (*Adevăratul Anthony Fauci*) este o carte scrisă de Robert Kennedy Jr. și publicată în decembrie 2021. Cartea este un avertisment. Ea detaliază modul în care dr. Fauci, Bill Gates, marile companii farmaceutice și prietenii lor au folosit controlul asupra instituțiilor de presă, revistelor științifice, agențiilor guvernamentale, agențiilor globale de

informații, oamenilor de știință influenți și medicilor pentru a-i reduce la tăcere și a-i cenzura fără milă pe toți cei care au avut altă părere despre COVID-19.

În *The Real Anthony Fauci*, Kennedy detaliază cu îndrăzneală modul în care Fauci și Gates:

> *Au încălcat în repetate rânduri legile federale, pentru ca marile companii farmaceutice partenere să folosească copiii săraci și de culoare pe post de cobai în experimente fatale cu HIV și tratamente cu chimioterapie pentru cancer.*

Fauci, Gates și marile companii farmaceutice spun că aceasta este *cercetare*. Pușcașii marini ar spune că este un *război biologic*.

Active false

În 2021, guvernul Biden și Banca Rezervei Federale au tipărit trilioane de dolari calpi pentru a preveni prăbușirea sistemului bancar american. (Țin să menționez că nu îl acuz pe Biden pentru dezastrul care va urma. El se prefigurează de ani buni, din 1971, când

Nixon a renunțat la etalonul-aur pentru dolar.) După 1971, trilioanele de dolari calpi și cvadrilioanele de active false au creat adevărata problemă.

După cum am spus, totul mi se pare dubios. Ca urmare a inflației activelor, acțiunilor, obligațiunilor și imobiliarelor false, milioane de americani se cred bogați și fericiți. Din păcate, din cauza inflației, milioane de americani nu își mai permit o locuință, chiar dacă au un loc de muncă.

Istoria ne învață că inflația din 2021 și 2022 va conduce în viitor la hiperinflație. Hiperinflația va provoca, probabil, un colaps economic, așa-numita „Mare Resetare", o criză a banilor fără acoperire, care se va încheia cu Noua Mare Depresiune, prezisă de Jim Rickards.

Când se vor întâmpla aceste lucruri? Nu știu. Nimeni nu știe când va cădea ultimul fulg de zăpadă – cum spune Jim – care va declanșa cea mai mare avalanșă financiară din istoria lumii. Dar cred că va cădea în curând.

De aceea avem toate motivele să ținem seama de avertismentul lui Mahatma

Gandhi:

> *Viitorul depinde de ceea ce faci astăzi.*

Și să fim atenți la un alt Principiu Generalizat al lui Bucky Fuller:

> *Emergența din urgență.*

CAPITOLUL 20
EMERGENȚA DIN URGENȚĂ

Imaginația este mai importantă decât cunoașterea.

– Albert Einstein

Fuller a explicat clasei noastre că *emergență* (*emerge*) și *urgență* (*emergency*) au aceeași rădăcină lexicală.

Voia să spună că un nou viitor va emerge din urgență? Cred că da. Suntem astăzi în acest punct.

Care va fi cauza urgenței, după părerea mea? Convergența următorilor trei factori:

1. Demografia

Reprezentanții generației Baby Boom care vor rămâne fără banii

din fondurile de pensii și milenialii îngropați în credite de studii.

2. Datoria

Datoria globală nu mai poate fi rambursată niciodată. Băncile centrale din întreaga lume nu știu altceva decât să tipărească bani, creând astfel și mai multe datorii. O vor face la nesfârșit, până când castelul din cărți de joc se va prăbuși.

3. Tehnologia distructivă

Ca urmare a demografiei și datoriilor, cvadrilioanelor de dolari calpi, marile puteri din Silicon Valley – companii precum Amazon, Facebook și Twitter – au devenit mai bogate decât multe țări din lume.

Istoria ne învață că noile tehnologii care vor apărea vor nimici aceste companii, așa cum Netflix a desființat magazinele de închiriat filme... Zoom schimbă modul în care companiile folosesc clădirile de birouri și

călătoriile de afaceri, iar Amazon și comercianții online (prin comparație cu magazinele și centrele comerciale fizice) schimbă modul în care percepem (și facem) afaceri.

Una dintre cele mai bune cărți despre viitorul tehnologiei distructive îi aparține lui Jeff Booth, *The Price of Tomorrow*.

Sunt întrebat adesea ce mă sperie cel mai tare.

Din nou, după cum ne învață istoria, cauza primă a revoluțiilor nu este nefericirea sau inegalitatea veniturilor. Ci foametea.

De aceea trebuie să stăm cu ochii pe China, cea mai mare superputere din 2020... din simplul motiv că are peste 1 miliard de guri de hrănit.

Potrivit estimărilor, în următorul secol, populația Pământului va depăși 10 miliarde. Din acest motiv, Fuller ne-a avertizat în 1981 că pandemiile, foametea, poluarea mediului, banii, dificultățile energetice și războiul vor fi

adevăratele probleme ale generației mele, generația Baby Boom.

În cartea sa, *Critical Path*, Fuller ne-a prevenit că suprapopularea și foametea pot fi rezolvate prin creșterea nivelului de viață al tuturor locuitorilor planetei. El a demonstrat cu grafice, fapte și statistici că, atunci când nivelul de trai crește, natalitatea scade.

Î: Deci oamenii care se luptă pentru supraviețuire au mai mulți copii?

R: Da. Oamenii din țările sărace au mai mulți copii, fiindcă mortalitatea infantilă este ridicată. Și părinții vor să aibă cine să aibă grijă de ei când vor îmbătrâni. În țările sărace, copiii și familia sunt o formă de „protecție socială".

Ajungem astfel la argumentul final pentru care eu și Kim am început, în 1996, să pregătim Manifestul capitalist. Misiunea The Rich Dad Company este:

Să creștem bunăstarea omenirii.

Î: Crescând bunăstarea oamenilor, crezi că vei rezolva multe dintre problemele cu care se

confruntă umanitatea în ziua de astăzi?

R: Cred de mult că rezolvarea multor probleme ale omenirii de astăzi începe cu educația financiară adevărată, cu lecțiile despre bani care nu se predau în școli. Educația financiară adevărată începe odată cu înțelegerea modului în care banii sunt creați, manipulați și deturnați.

Nu uita că 2020 a fost doar începutul celei de a doua etape marxiste. Încă ne putem schimba viitorul și salva libertățile.

În 1981, Fuller a cerut clasei noastre să își pună următoarea întrebare... la care încercase de multe ori să găsească un răspuns:

Ce pot face eu? Sunt doar un om obișnuit.

În 1996, eu și Kim am început Manifestul capitalist, lansând jocul *CASHFLOW*.

Preluarea controlului economiei de către criptomoneda emisă de stat

Educația financiară adevărată presupune a înțelege mai întâi ce sunt banii și cum va arăta viitorul lor.

În 1913 a fost creată banca centrală: Banca Rezervei Federale. În 1913, după adoptarea celui de Al 16-lea Amendament constituțional, a fost înființat IRS, Fiscul. În 1913, dolarul american a devenit un produs al datoriilor și al impozitelor.

După cum a avertizat Lenin:

> *Cea mai bună soluție pentru a zdrobi burghezia este să o macini între piatra de moară a impozitării și cea a inflației.*

În 1913, avertismentul lui Lenin s-a adeverit.

Mayer Amschel Rothschild (1744–1812) a avertizat:

> *Lăsați-mă să emit și să controlez banii unei țări și îmi va indiferent cine scrie legile.*

Salvarea bitcoin

Pe 8 mai 2021, un articol din *The Economist* a spus despre „govcoin“ că este „moneda digitală care va transforma lumea finanțelor“:

> *Cea mai neremarcabilă perturbare de la granița dintre tehnologie și finanțe s-ar putea dovedi și cea mai revoluționară: monedele digitale emise de guvern, care le permit oamenilor să își depună fondurile direct la o bancă centrală, fără intermedierea creditorilor tradiționali.*
>
> *Aceste „govcoin“ sunt o nouă întruchipare a banilor.*
>
> *Antreprenorii au construit o lume experimentală, a „finanțelor descentralizate“, în care bitcoinul este cel mai cunoscut element. Această lume conține o sumedenie de tokenuri, baze de date și investiții, care interacționează în diverse grade cu finanțele tradiționale. Între timp, „platformele“ financiare au peste 3 miliarde de clienți care utilizează portofele electronice și aplicații de plată.*

Î: Trei miliarde de oameni? Aproape jumătate din populația lumii?

R: Da. Criptomonedele au mai mulți utilizatori decât dolarul american. Ceea ce mă face să mă gândesc la un alt Principiu Generalizat al lui Fuller:

Cu cât slujesc mai mulți oameni, cu atât sunt mai eficient.

Î: Asta înseamnă că băncile tradiționale, precum Bank of America, JP Morgan și Wells Fargo, vor deveni caduce?

R: Foarte posibil. Băncile comerciale sunt scumpe. Potrivit articolului din *The Economist*:

În consecință, govcoin ar putea reduce cheltuielile operative din industria financiară globală, care depășesc 350 de dolari pe an pentru fiecare locuitor al Pământului. În acest fel, 1,7 miliarde de oameni care nu au conturi bancare ar putea avea acces la finanțare.

În 2021, când am constatat creșterea numărului de americani fără locuințe, mi-am amintit de avertismentul lui Thomas Jefferson:

> *Dacă poporul american le va permite vreodată băncilor private să controleze emisiunea monetară, atunci băncile și corporațiile care vor înflori în jurul [lor] îi vor deposeda pe oameni de proprietăți, mai întâi prin inflație, apoi prin deflație, iar copiii lor se vor trezi... fără locuințe pe continentul cucerit de părinții lor. Dreptul de emisiune monetară trebuie luat băncilor și redat cetățenilor, cărora le aparține de fapt.*

Î: Băncile centrale, precum Rezerva Federală sau Banca Angliei, se tem de criptomonede, de exemplu de bitcoin?

R: Voi răspunde cu un nou citat din *The Economist*:

Una dintre motivațiile guvernelor și băncilor centrale este teama de a nu pierde controlul.

Monedele digitale emise de guverne sau de băncile centrale sunt următorul pas înainte, doar că există riscul să fie centralizate de stat, în loc să circule în rețea sau să intre în monopolul privat. Ideea de bază este simplă. În loc să deții un cont la o bancă, poți face acest lucru direct la o bancă centrală, printr-o interfață asemănătoare cu cea a aplicațiilor Alipay sau Venmo.

Î: Cum pot criptomonedele guvernamentale să falimenteze băncile comerciale?

R: Am explicat mai devreme, în capitolul „Fii chiar tu Rezerva Federală“, că băncile comerciale au nevoie de capitaliști pentru a împrumuta bani. Împrumuturile creează banii.

Î: Deci Rezerva Federală nu tipărește bani?

R: Corect. Rezerva Federală nu tipărește bani. Rezerva Federală tipărește „rezerve bancare“. Rezerva Federală transferă apoi „rezervele bancare“ către

băncile comerciale prin intermediul sistemului bancar din umbră, al pieței repo și al pieței repo reversibile.

Este nevoie de capitaliști cu declarații financiare solide care să împrumute milioane sau miliarde de dolari pentru ca dolarii americani, banii fără acoperire, să ia naștere.

Î: Dacă Rezerva Federală va înlocui băncile comerciale cu fedcoin, crezi că acestea vor găsi cu greu de unde să împrumute bani?

R: Da. După cum știi, băncile nu își doresc economiile tale, pentru că acestea sunt pasive bancare. Băncile plătesc dobânzi pentru economiile tale. Ele au nevoie de debitori – de oameni care să împrumute bani. Debitorii plătesc dobânzi băncilor. Dacă oamenii încetează să mai economisească, băncile nu mai au de unde să ofere împrumuturi debitorilor.

Î: Dacă Rezerva Federală va emite criptomonede guvernamentale – fedcoin sau govcoin –, această măsură va fi pur comunistă?

R: Teoretic, da. Pe scurt, comunismul este o formă de organizare socioeconomică bazată pe deținerea în proprietate comună a mijloacelor de producție și a băncilor. Teoretic, fedcoin va transforma Statele Unite într-o economie comunistă, centralizată.

Î: Dacă Rezerva Federală va emite fedcoin, acest lucru se va face în parteneriat cu statul?

R: Da.

Î: Ce poate face un om obișnuit?

R: Aaa... Iată adevărata întrebare... nu-i așa?

În imaginație, totul este posibil

Care va fi rezultatul acestei stări de urgență globale? Și cum putem folosi cele învățate pentru a fi arhitecții viitorului nostru?

După cum spunea Einstein:

> *Imaginația este mai importantă decât cunoașterea.*

Forța bitcoin este dată de rețea. Întocmai ca în cazul lanțului de restaurante McDonald's. În vânzarea prin rețele, rețeaua este elementul care determină și alimentează creșterea afacerii.

Îmi imaginez că rețelele cibernetice pentru antreprenori sunt secretul viitorului. Motivul principal pentru care mi-am dorit să construiesc rețeaua de consilieri despre care am vorbit în această carte este că rețeaua Rich Dad este un exemplu, un prototip al viitoarei rețele cibernetice de antreprenori. În cazul nostru, Blair Singer, Ken McElroy, Tom Wheelwright, Josh și Lisa Lannon, dr. Nichole Shrednicki și Radha Gophalan, Andy Tanner și John MacGregor sunt Rețeaua Rich Dad, uniți de misiunea companiei:

> *Să creștem bunăstarea financiară a omenirii.*

Echipa noastră este întruchiparea devizei „Fapte, nu vorbe", venită în sprijinul Trinei Maduro, o prietenă apropiată și lideră

comunitară, cu care am colaborat în ultimii 17 ani. The Rich Dad Company și grupul nostru de consilieri lucrează la dezvoltarea unui sistem educațional care să ofere lecții de capitalism în cartierele sărace.

Î: Vrei să spui că „vorba lungă, sărăcia omului“ și că „acțiunea bate inacțiunea“? De aceea „faptele, nu vorbele“ sunt importante pentru misiunea rețelelor cibernetice?

R: Exact. Deviza Academiei de Marină Comercială a SUA este *Acta non verba*, Fapte, nu vorbe. Misiunea și deviza unei academii militare sunt mai importante decât programa școlară și notele.

Majoritatea universităților postmoderne pentru fulgi de nea sunt preocupate de îndoctrinare, nu de educație.

Așa că voi repeta avertismentul lui Thomas Sowell:

> *Educația este neglijată în multe dintre școlile noastre de astăzi, ba mai mult, este înlocuită în mare măsură cu îndoctrinarea ideologică.*

Jordan Peterson a spus despre profesorii postmoderni:

> *Ei nu-i iubesc pe săraci. Ci doar îi urăsc pe bogați.*

Și pretind mereu că „au intenții bune".

După părerea mea, mulți „oameni de bine" din grupurile intelectuale liberale nu fac decât „să critice", fără să acționeze. În opinia mea, problema criticilor liberali postmoderni este că îi agresează cibernetic pe oamenii curajoși și dau apă la moară celor „oprimați", îndemnându-i „să distrugă, să înșface și să jefuiască" și să dărâme statuile eroilor adevărați.

Tatăl bogat spunea adesea: „Nimeni nu i-a făcut vreodată statuie unui critic."

Produsele Rich Dad – jocurile, cărțile și videoclipurile educaționale ale consilierilor noștri –, combinate cu experiența de vânzare prin rețele și comunitatea Trinei, au puterea de a

transforma viețile multor oameni și de a-i scoate din sărăcie.

După cum spunea economistul Adam Smith:

> *Adevărata tragedie a săracilor este sărăcia aspirațiilor lor.*

Î: Vrei să spui că arhitecții viitorului vor fi rețelele de antreprenori care vor rezolva problemele pe care guvernele noastre socialiste nu le pot rezolva?

R: Da. Mai mult decât atât, viitorul depinde de folosirea imaginației. Prevăd formarea unor rețele de antreprenori care își vor dezvolta propriile criptomonede.

Î: Te gândești la o criptomonedă Rich Dad?

R: De ce nu? Avem rețeaua globală necesară. Dacă urmăm sfatul lui Einstein și ne lăsăm conduși de imaginație în viitor, de ce nu ne-am însoți în acest drum de finanțele descentralizate? Imaginația este infinită... Ne putem crea

singuri viitorul, refuzând să fim victimele sistemului. De ce să rămânem blocați, dependenți și asupriți de Rezerva Federală Marxistă, de o bancă centralizată, de investițiile în activele Wall Street și de Trezoreria totalitară a SUA?

Î: În 2021, Rusia și India au semnat un pact prin care s-au angajat să evite SUA și dolarul american și să facă comerț în monedele lor, nu-i așa?

R: Da. Rețelele cibernetice antreprenoriale ar putea proceda la fel.

Steve Jobs a lăsat următoarele cuvinte pentru generațiile viitoare:

Cei mai mari oameni se autogestionează – nu trebuie să fie gestionați. Odată ce știu ce au de făcut, vor găsi singuri o soluție. Au nevoie doar de o viziune comună. Asta înseamnă leadershipul: a avea o viziune; a fi capabil să formulezi un lucru astfel încât oamenii din jur să îl înțeleagă; și a obține consensul asupra viziunii comune.

Alte sfaturi înțelepte de la Steve Jobs, antreprenorul desăvârșit:

> *Sarcina mea nu este să fiu grijuliu față de oameni. Sarcina mea este să îi ajut să devină mai buni.*

Și:

> *În afaceri, lucrurile mărețe nu sunt niciodată opera unui singur om; ci a unei echipe.*

Și:

> *Adună zece oameni inteligenți într-o cameră și unul sau doi vor fi creativi, doi se vor pricepe de minune la rezolvarea problemelor și restul vor fi critici. Ferește-i pe oamenii creativi de critici.*

Î: Am o mulțime de întrebări. Cu ce să încep? De aceea educația postmodernă distruge capitalismul și ne răpește libertățile? Educația postmodernă îi învață pe elevi și studenți să fie rasiști și critici? Educația postmodernă predă dezbinarea, nu unitatea? Educația postmodernă predă ura, nu iubirea și respectul? Educația postmodernă predă

sărăcia, nu prosperitatea? Educația postmodernă cere „drepturi“ – fără să recunoască responsabilitățile care însoțesc aceste drepturi?

R: Ai citit această carte. Te las să descoperi singur răspunsurile. Lumea s-a schimbat în 2020. Viitorul nu va semăna cu trecutul. Gândește-te la următoarea întrebare, mult mai importantă: Vei fi arhitectul sau victima viitorului tău?

După cum a avertizat Mahatma Gandhi:

Viitorul depinde de ceea ce faci astăzi.

Așa cum am povestit mai devreme, în 1972 am zburat în spatele liniilor inamice în căutare de aur. Încercând să cumpăr aur cu preț redus, am primit o „lecție“ despre bani de la o vietnameză înțeleaptă. Am înțeles mai bine ce îmi spusese tatăl meu bogat. Mi-am dat seama de ce lipsește educația financiară din școli. Și am hotărât să scap din strânsoarea Rezervei Federale. Am refuzat să mai fiu manipulat ca o marionetă și să fug după bani.

În 1972, am început să economisesc aur, nu dolari. În 1974, după ce am urmat primele cursuri imobiliare, am început să folosesc datoriile ca bani și să colaborez cu strategi fiscali, pentru a folosi orice stimulent guvernamental disponibil și a-mi scădea impozitele.

Î: Vrei să spui că în 1974 ai decis să devii capitalist?

R: Exact. În prezent, sunt antreprenor. Nu am nevoie de un loc de muncă. În loc să economisesc bani omenești, economisesc aur și argint... banii lui Dumnezeu. Aurul și argintul nu prezintă niciun risc în contrapartidă, pentru că Dumnezeu este contrapartida.

În cazul bitcoin și ethereum, contrapartida este reprezentată de tehnologia blockchain și de rețeaua de oameni. De aceea am botezat bitcoinul și alte criptomonede „banii oamenilor“, inaccesibili pentru Rezerva Federală.

CAPITOLUL 21
PREGĂTIREA VIITORULUI

În 1983, am început să mă pregătesc pentru viitor.

În 1984, Kim, Blair Singer și cu mine am plecat din Hawaii pentru a deveni antreprenori în domeniul educației, în afara sistemului școlar. Am urmat previziunile și sfaturile lui Fuller despre viitorul educației.

În prezent, economisesc aur, argint, bitcoin și ethereum. Dacă am nevoie de dolari falși, împrumut bani.

Chiar și Fuller a recunoscut importanța aurului:

> *Computerele vor retrograda tot aurul la funcțiile sale practice, de conductor și reflector electromagnetic suprem – supremația sa între metale manifestându-se, de asemenea, prin raportul dintre greutate și volum și funcția îndeplinită.*

Aurul este un metal prețios. Aurul înseamnă bani adevărați, banii lui Dumnezeu.

După ce am studiat cu Fuller în 1981 și am citit *GRUNCH of Giants* în 1983, aflând despre marele jaf global, am bănuit că predicția lui despre criptomonede, făcută cu decenii în urmă, se va adeveri.

După cum a anticipat Fuller:

> *Computerele electronizează practic jocurile de distribuție a bogăției, care realizează transformarea bunurilor în servicii prin structuri mai canalizate și mai bine proiectate. Nu avem încă de-a face cu Fratele cel Mare, din moment ce nu există o autoritate centrală de planificare care să-i atragă pe cei interesați să joace – doar o mulțime de „jocuri" prin dial-in cu costuri și recompense. Acestea sunt detaliile.*

Fuller a murit pe 1 iulie 1983. Primul client bitcoin open-source a fost găzduit de Source Forge, pe 9 ianuarie 2009.

Fuller a prevăzut aceste lucruri. Celor care l-au cunoscut li se pare firesc că John Denver i-a dedicat un cântec și l-a supranumit Bunicul Viitorului.

Fuller a prezis sfârșitul tiraniei educației:

> *Sunt de părere, așadar, că vă așteaptă un viitor în care educația va fi cea mai mare industrie mondială.*

Fuller a prezis apariția YouTube:

> *De la distanță, planeta pare plină de profesori titulari, care lucrează din greu, având mai multe realizări metafizice decât înainte.*

În februarie 2005, site-ul YouTube, dedicat partajării de fișiere video, a fost creat de trei foști angajați ai companiei PayPal. A fost cumpărat de Google în 2006.

În prezent, platformele de tip YouTube învață mai mulți oameni decât toate școlile din lume la un loc... și majoritatea lecțiilor sunt gratuite.

> Î: Care este cel mai grav lucru care se poate întâmpla dacă Rezerva Federală emite fedcoin?
>
> R: America va face încă un pas spre comunism.
>
> Î: Câte evenimente trebuie să aibă loc pentru ca etapa a doua a lui Marx să se încheie? Câți pași

sunt necesari pentru ca America să devină o țară comunistă?

R: Foarte posibil, va fi nevoie de doi pași:

1. Toată lumea va trebui să aibă un pașaport COVID.

2. Fedcoin va înlocui dolarul.

Î: Serios? De ce?

R: Pentru ca Fratele cel Mare să poată sta cu ochii pe tine. Pentru ca Fratele cel Mare să îți poată controla viața.

În 1972, micuța vietnameză mi-a dat o lecție importantă. Dacă nu vrei ca Fratele cel Mare să stea cu ochii pe banii tăi, economisește aur, argint, bitcoin și alte criptomonede, care nu sunt controlate de Fratele cel Mare, Rezerva Federală, Trezoreria SUA și sistemul bancar comercial.

Înainte ca etapa a doua să capete avânt, ieși din sistemul monetar al Fratelui cel Mare. Repet încă o dată observațiile înțelepte despre viitor ale lui Gandhi:

> *Viitorul depinde de ceea ce faci astăzi.*

Astăzi... avertismentele împotriva Fratelui cel Mare sunt cât se poate de reale...

Astăzi, adevărul și realitatea lumii actuale sunt șocante, cutremurătoare... ireale:

- cetățenii și guvernul sprijină campaniile care cer tăierea finanțării poliţiei
- jafurile și devastările sunt tot mai mari și mai îndrăznețe
- accesul în tot mai multe locuri se face pe baza pașaportului de vaccinare împotriva COVID-19
- în întreaga lume, există restricții de călătorie
- carantinele, ordinele obligatorii, închiderea afacerilor... pun și mai multă presiune pe o economie deja împovărată

- fraudarea alegerilor și corupția electorală sunt în continuare subiecte de dezbatere aprig contestate…
- în decembrie 2021, potrivit *The Wall Street Journal,* mai multe orașe, inclusiv New York, au inițiat o legislație conform căreia „oricine poate vota", propunând acordarea dreptului de vot chiar și celor fără cetățenie. [La momentul publicării articolului, această inițiativă a fost contestată legal…]
- un senator american în funcție participă la o ceremonie de premiere găzduită de o organizație politică afiliată Partidului Comunist. Iată mesajul moderatorului evenimentului, Ben McManus: „Vă invităm să vă înscrieți în Partidul Comunist, în această epocă memorabilă în care luptăm pentru eradicarea rasismului sistemic, reutilarea economiei de război, impozitarea bogătașilor, abordarea schimbărilor climatice, garantarea dreptului la vot și crearea unui

> sistem socialist, care să pună oamenii, pacea și planeta deasupra profiturilor.“

- govcoin este „emis“ și explorat...

...pe calea către comunism, pavând drumul totalitarismului – forma supremă de comunism.

Etapa a doua a început în 2020, după ce Donald Trump a ratat realegerea în funcția de președinte. Subliniez încă o dată că nu este vorba despre republicani sau democrați, despre Donald Trump sau Joe Biden. Această carte este preocupată de libertățile noastre... de libertățile aflate sub atac, pe măsură ce planurile comuniste se strecoară în viețile noastre, extinderea programelor sociale încurajează dependența... și Constituția noastră este deturnată.

Nu uita: am fost avertizați

Mesajul lui Nikita Hrușciov datează din... 1959...

> *Voi, americanii, sunteți foarte creduli. Nu, nu veți accepta comunismul imediat, dar vom continua să vă servim socialismul în porții mici până când, într-o bună*

zi, vă veți da seama că sunteți comuniști. Nu e nevoie să luptăm cu voi. Vă vom slăbi economia încet-încet, până când veți cădea ca niște fructe răscoapte în mâinile noastre.

Repet încă o dată cuvintele înțelepte despre viitor ale lui Fuller:

Suntem destinați să fim arhitecții, nu victimele viitorului.

În 1970, după ce și-a dat demisia din funcția de inspector general școlar și a candidat fără succes pentru funcția de guvernator adjunct al statului Hawaii, tatăl meu sărac nu a pierdut doar alegerile. Mama mea a murit la scurt timp după aceea și mi-am dat seama că stresul, dezamăgirea și corupția din politică i-au afectat inima deja slăbită. Tata nu și-a mai găsit de lucru în Hawaii, fiindcă guvernatorul l-a trecut pe lista neagră. Rămas fără slujbă, tata a descoperit că doctoratul nu îl putea apăra de sărăcie.

Așa se face că, în 1974, în timp ce mă pregăteam să plec din infanteria marină, i-am cerut tatălui meu bogat un sfat părintesc.

În încheiere, îți transmit cuvintele lui... cuvinte care m-au înscris pe drumul capitalismului.

Tată bogat mi-a spus:

> *Nu fi o victimă ca tatăl tău. Nu alege siguranța în viață. Alege libertatea. Și învață să fii capitalist ca și mine.*

Așa am făcut.

În 1996, eu și Kim am creat jocul *CASHFLOW* pentru ca voi – oameni din întreaga lume care doresc să devină arhitecții viitorului lor – să învățați să fiți capitaliști. Este instrumentul nostru capitalist... pe care l-am împărtășit lumii întregi.

PĂRINȚII PATRIEI... ȘI AI LIBERTĂȚILOR NOASTRE

George Washington nu este supranumit Regele Americii, ci este cunoscut ca Părintele Națiunii.

Washington, care a fost soldat, om de stat, unul dintre întemeietorii Statelor Unite și primul președinte al țării, a rostit următorul avertisment, în urmă cu mai bine de două secole: „Dacă ne este răpită libertatea de exprimare, riscăm să fim duși, muți și docili, ca oile la tăiere."

Din câte se pare, nu am ascultat sfatul părintelui nostru și ne-am trezit fără libertățile noastre, în special fără libertatea de exprimare. În locul ei... corectitudinea politică, pronumele de gen, rescrierea istoriei, profanarea statuilor, monitorizarea și cenzurarea rețelelor de socializare, potopul de discursuri rasiste furioase... și comunismul care se predă în școlile noastre.

Este o minunată lume nouă... *minunată* fiind aici cuvântul-cheie. În timp ce scriam această carte, mi-am pus următoarea întrebare, pe care v-o adresez acum și vouă: Avem curajul să ne apărăm libertățile și drepturile – și să ne asumăm responsabilitățile inerente acestor drepturi?

Închei cu cuvintele lui Mahatma Gandhi:

> *Viitorul depinde de ceea ce faci astăzi.*

Mulțumesc că ai citit cartea.

Lansată oficial de Ziua Infanteriei
Marine a Statelor Unite
10 noiembrie 2021, Brays Island,
Carolina de Sud

DESPRE AUTOR
ROBERT KIYOSAKI

Cunoscut pentru *Tată bogat, tată sărac* – cartea numărul 1 din lume în domeniul finanțelor personale –, Robert Kiyosaki a contestat și a schimbat concepția despre bani a zeci de milioane de oameni din întreaga lume. Este antreprenor, educator și investitor și crede că lumea are nevoie de mai mulți antreprenori care să creeze locuri de muncă.

Având opinii despre bani și investiții care contrazic adesea gândirea convențională, Robert și-a dobândit reputația internațională prin discursul său sincer, ireverențios și curajos, fiind un susținător înfocat și vehement al educației financiare.

Robert și Kim Kiyosaki sunt autori de cărți, fondatori ai companiei Rich Dad, axată pe educația financiară, și creatorii jocurilor *CASHFLOW*.

Robert este considerat un vizionar, înzestrat cu darul de a simplifica concepte complexe – despre bani, investiții, finanțe și economie. El și-a

descris călătoria către dobândirea libertății financiare într-un mod pe placul oamenilor de toate vârstele și nivelurile de educație. Principiile și mesajele sale de bază – cum ar fi „Locuința ta nu intră în categoria activelor“ și „Investește pentru fluxul de bani“ și „Cei care economisesc sunt perdanți“ – au declanșat o avalanșă de critici și ironii... doar că, în ultimul deceniu, s-au adeverit pe scena economică mondială în moduri tulburătoare şi, totodată, profetice.

După părerea sa, sfatul „bătrânesc“ – fă facultate, găsește-ți o slujbă bună, economisește bani, scapă de datorii, investește pe termen lung și diversifică investițiile – a devenit desuet în rapida epocă informațională din ziua de astăzi. Conceptele și mesajele Rich Dad contestă statu-quoul, iar învățăturile sale îi încurajează pe oameni să preia inițiativa, să se educe financiar și să joace un rol activ în domeniul investițiilor.

Robert a scris 30 de cărți, a fost invitat de instituții media din întreaga lume – de la FOX News, CNN, BBC, Real Vision, Yahoo! Finance, Al Jazeera, GBTV și PBS la *Larry King Live*, *Oprah*, *People's Daily*,

Sydney Morning Herald, *The Doctors*, *The Straits Times*, *Bloomberg*, *NPR*, *USA TODAY* și de alte câteva sute –, iar cărțile sale ocupă de peste două decenii primele locuri în clasamentul vânzărilor. Robert continuă să învețe și să inspire publicul din întreaga lume.

Cele mai recente cărți ale lui Robert – *Who Stole My Pension?* (în colaborare cu Edward Siedle, fost avocat al SEC și denunțător al fraudării fondurilor de pensii) și *FAKE: Bani, profesori și active contrafăcute*[39] – ne reamintesc într-o manieră tulburătoare de importanța și puterea educației financiare adevărate.

În 2021, a început numărătoarea inversă până la împlinirea a 25 de ani de la lansarea, în 1997, a cărții *Tată bogat, tată sărac*. Mesajele acestei cărți, considerate în întreaga lume o lectură clasică în domeniul finanțelor personale, au trecut testul timpului și continuă să rezoneze cu publicul de toate vârstele, oriunde s-ar afla.

Robert a scris alte două cărți în colaborare cu Donald Trump, înainte ca acesta să candideze cu succes la Casa Albă și să fie ales președintele Statelor Unite.

Pentru a afla mai multe, accesează RichDad.com.

SERIA DE VIDEOCLIPURI CAPITALIST MANIFESTO

ÎMPOTRIVA CULTURII MARXISTE A ANULĂRII...

În Statele Unite se dă un război împotriva capitalismului. Din păcate, majoritatea oamenilor nu cunosc diferența dintre socialism, comunism și capitalism. Oamenii needucați sunt momiți cu promisiunea educației gratuite, a asistenței medicale gratuite și a impozitării bogătașilor – dar nu înțeleg cu ce preț.

Seria Capitalist Manifesto prezintă poveștile adevărate ale unor oameni care au simțit pe pielea lor regimurile socialiste sau comuniste.

Vei auzi poveștile adevărate ale lui...

Philip Haslam... și de ce a scris Robert *Manifestul capitalist* (Episodul 01)

Philip Haslam este consilier economic, scriitor și orator. El afirmă în cartea sa, *When Money Destroys Nations* (*Când banii distrug națiunile*), că prăbușirea dolarului din Zimbabwe în 2009, după ani întregi în care s-au tipărit bani în neștire,

este un exemplu înfricoșător pentru soarta țărilor care recurg la tipărirea de bani pentru plata datoriilor naționale, salvarea băncilor și a oligarhilor și îmbogățirea elitelor politice.

Debbie D'Souza (Episodul 02)
Născută în Caracas, Venezuela, Debbie D'Souza povestește din propria sa experiență ce se poate întâmpla într-o țară în care liderii politici profită de pe urma oamenilor foarte săraci. Debbie numește acest proces demonizare socioeconomică și consideră că Partidul Democrat din SUA este adeptul acestor măsuri, menite să mențină sărăcia populației.

Patrick Bet-David (Episodul 03)
În timpul Revoluției Iraniene din 1978, familia lui Patrick Bet-David a fost nevoită să fugă din țară pentru a-și salva viața și a locuit o vreme într-o tabără de refugiați din Erlangen, Germania. După ce s-a mutat în California, Patrick s-a înrolat în armata SUA, a fost inițiat în antreprenoriat și și-a propus să își construiască propriul imperiu de afaceri. În acest episod, Patrick descrie cum familia sa s-a străduit să împlinească visul american.

Nely Galan (Episodul 04)
Nely Galan a fost martoră directă la greutățile cu care s-au confruntat părinții ei după ce au pierdut munca de-o viață și au părăsit Cuba comunistă. Ea descrie cât de greu i-a fost să îndeplinească sarcinile de traducătoare, psihoterapeută și susținătoare financiară a părinților ei. În acest episod, ea povestește chinurile trăite în regimul comunist și urmările lor asupra familiei sale.

Barry Mitchell (Episodul 05)
Zimbabwe, cunoscută anterior sub denumirea de Rhodesia, era considerată cândva grânarul Africii. Barry Mitchell, care a copilărit la ferma familiei sale din Zimbabwe, descrie decăderea acestei țări, altădată înfloritoare, sub impactul hiperinflației. În acest episod, Barry povestește cum guvernul i-a confiscat ferma tatălui său și i-a redistribuit averea.

Yeonmi Park (Episodul 06)
Yeonmi Park este o refugiată și activistă pentru drepturile omului care a evadat din Coreea de Nord în 2007. Ea a trecut mai întâi prin China, s-a stabilit în Coreea de Sud în 2009 și, în 2014, s-a mutat în Statele Unite. Yeonmi compară traiul sub

dictatură cu capitalismul pieței libere din Statele Unite.

Dan Campbell (Episodul 07)

Dan Campbell s-a născut în California, dar, când avea doar 2 ani, familia lui s-a mutat în America de Sud. A trăit în Columbia, Costa Rica, Argentina, Venezuela și Ecuador. În acest episod, Dan descrie „efectul dezastruos al socialismului" și „modul în care afectează fiecare părticică din viața unui om, dar mai ales libertatea sa".

Generalul de brigadă Robert Spalding (Episodul 08)

Generalul Spalding a fost principalul artizan al mult lăudatei Strategii de Securitate Națională a Guvernului Trump. Potrivit propriei sale descrieri, generalul Spalding este „expert în securitate națională și un antreprenor patriot, care identifică amenințările la adresa securității, economiei și modului nostru de viață. Îmi asum angajamentul de a readuce locurile de muncă în țară, restabilind producția americană și securizând resursele critice... de date".

Congresmenul Jack Bergman (Episodul 09)

Congresmenul Bergman a slujit 40 de ani în Infanteria Marină a SUA, fiind pilot de elicopter în Vietnam și, cel mai recent, comandant al Forțelor Infanteriei Marine de Nord / Forțelor Infanteriei Marine în Rezervă. S-a pensionat în 2009 cu gradul de general-locotenent. În acest episod, el și Robert Kiyosaki povestesc ce înseamnă să lupți pentru libertate și dezvăluie de ce eșecul leadershipului deschide porțile spre comunism.

Pentru a afla mai multe despre *Manifestul capitalist*, **accesează RichDad.com/capitalist-manifesto**

Pentru a afla mai multe despre **seria de videoclipuri și podcasturi Capitalist Manifesto**, accesează **RichDad.com/capitalist-manifesto**

NOTE

1 Robert Kiyosaki, *Tată bogat, tată sărac*, traducere de Irina-Margareta Nistor, ediția a V-a, revizuită, Curtea Veche Publishing, București, 2019. (*N. red.*)

2 Karl Marx, Friedrich Engels, *Manifestul Partidului Comunist*, ediția a IX-a, Editura Politică, București, 1969, p. 72. În toată cartea, acolo unde nu este specificat altfel, citatele sunt redate în traducere liberă. (*N. trad.*)

3 „Trezit/treziți", participiul verbului *to wake*, „a (se) trezi", „a (se) deștepta". (*N. trad.*)

4 În original, *snowflakes*, termen depreciativ folosit la adresa celor lipsiți de spirit practic și de simțul realității. (*N. trad.*)

5 Karl Marx, Friedrich Engels, *op. cit.*, p. 53. (*N. trad.*)

6 Ancheta a fost finalizată între timp. Nu au fost descoperite fraude majore, menite să influențeze rezultatul alegerilor. Conform fox10phoenix.com/news/arizona-ag-no-evidence-widespread-voter-fraud-found-2020-election-mayes-brnovich. (*N. trad.*)

7 Patriot Act, lege emisă de George W. Bush în octombrie 2001, ca urmare a evenimentelor de la 11 septembrie 2001, pentru a întări atribuțiile instituțiilor menite să

combată terorismul și crima organizată. (*N. trad.*)

8 Traducere de Ioana Ieronim, sursa: atelier.liternet.ro. (*N. trad.*)

9 În *Biblia*, traducere de Dumitru Cornilescu, ediția din 1924, revizuită în 2016, accesibilă pe site-ul resursecrestine.ro. (*N. trad.*)

10 Traducere de Petru Dimofte, sursa: citatepedia.ro. (*N. trad.*)

11 Karl Marx și Friedrich Engels, *Opere*, vol. 32, Editura Politică, București, 1972, p. 521. (*N. trad.*)

12 În coautorat cu Nicolas Werth, Jean-Louis Panné și Jean-Louis Margolin, Humanitas, București, 1998. (*N. red.*)

13 În original, *Didn't you love the things that they stood for?/ Didn't they try to find some good for you and me?/ And we'll be free…* (*N. red.*)

14 În original, *All across the nation/ Such a strange vibration/ People in motion/ There's a whole generation/ With a new explanation*. (*N. red.*)

15 Ayn Rand, *Revolta lui Atlas*, traducere de Vlad Pojoga, Cartier, Chișinău, 2014, p. 417. (*N. trad.*)

16 Convertiți la luteranism. (*N. trad.*)

17 În original, *Oh, and while the King was looking down/ The jester stole his thorny*

crown/ The courtroom was adjourned/ No verdict was returned. (*N. red.*)

18 În original, *The quartet practiced in the park/ And we sang dirges in the dark/ The day the music died*. (*N. red.*)

19 Platon, *Theaitetos*, în *Opere complete*, vol. 6, traducere de Marian Ciucă, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1989, p. 211. (*N. trad.*)

20 Traducere de Daniel-Mihai Duncă, ediția a III-a, Curtea Veche Publishing, București, 2018. (*N. red.*)

21 Karl Marx, *Contribuții la critica filosofiei hegeliene a dreptului*, în Karl Marx, Friedrich Engels, *Opere*, vol. 1, Editura de Stat pentru Literatură Politică, București, 1957, p. 276. (*N. trad.*)

22 Karl Marx, *Burghezi și proletari*, în Karl Marx și Friedrich Engels, *Opere*, vol. 1, *op. cit.*, p. 469. (*N. red.*)

23 Traducere de Constantin Dumitru-Palcus, Curtea Veche Publishing, București, 2008. (*N. red.*)

24 Termenii *taur* și *urs* sunt folosiți pentru a descrie două tipuri de piețe financiare aflate la extreme: piața taurilor se caracterizează prin optimismul investitorilor și creșterea vertiginoasă a prețului activelor, în timp ce piața ursilor se caracterizează prin pesimismul investitorilor și evoluția lentă,

stagnarea sau chiar deprecierea prețului activelor. (*N. trad.*)

25 Traducere în română de Radu Pavel Gheo, Polirom, Iași, 2015, p. 158. (*N. trad.*)

26 Karl Marx, Friedrich Engels, *Opere alese în două volume*, ediţia a 3-a, vol. 1, 1966, Editura Politică, București, p. 292. (*N. trad.*)

27 Traducere de Marius Chitoșcă, Curtea Veche Publishing, București, 2012. (*N. red.*)

28 Traducere de Sabina Dorneanu, Publica, București, 2008. (*N. red.*)

29 Traducere de Irina Henegar, Publica, București, 2011. (*N. red.*)

30 Traducere de Cătălin Georgescu, Publica, București, 2009. (*N. red.*)

31 Traducere de Dan Crăciun, Publica, București, 2013. (*N. red.*)

32 Traducere de Sabrina Florescu, Litera, București, 2023. (*N. red.*)

33 În original, *Anybody here seen my old friend Abraham?/ Can you tell me where he's gone?/ He freed a lot of people,/ But it seems the good they die young/ You know I just looked around and he's gone*. (*N. red.*)

34 În original, *Didn't you love the things that they stood for?/ Didn't they try to find some good for you and me?* (*N. red.*)

35 Karl Marx, *Discurs asupra liber-schimbismului*, în Karl Marx, Friedrich Engels,

Opere, vol. 4, Editura Politică, București, 1958, p. 459. (*N. trad.*)

36 Karl Marx, *Comunismul ziarului „Rheinischer Beobachter“*, în Karl Marx, Friedrich Engels, *Opere*, vol. IV, Editura Politică, București, 1958, p. 198. În acest volum: „pe scurt, toate însușirile drojdiei societății“. (*N. trad.*)

37 Karl Marx, Scrisoare către Engels din 8 ianuarie 1863, în Karl Marx, Friedrich Engels, *Opere*, vol. 30, Editura Politică, București, 1969, p. 275. (*N. trad.*)

38 Frază folosită ca substitut pentru „Fuck Joe Biden“ după ce, la o cursă de mașini, reportera unei televiziuni a crezut că publicul scandează „Let's go, Brandon“ pentru a-l susține pe pilotul Brandon Brown. (*N. trad.*)

39 Traducere de Radu Șorop, Curtea Veche Publishing, București, 2020. (*N. red.*)

Cu ***Tată bogat, tată sărac*** vei reuși să:

- arunci în aer mitul care spune că trebuie să câștigi mult ca să te îmbogăţești
- pui la îndoială credinţa potrivit căreia dacă ai o casă, ești înstărit
- le demonstrezi părinţilor că nu se pot baza pe sistemul de învăţământ tradiţional dacă vor să îi înveţe pe copiii lor despre bani
- definești o dată pentru totdeauna bunurile ca resurse
- înveţi ce și mai ales cum să le spui copiilor despre bani, astfel încât să le asiguri succesul financiar

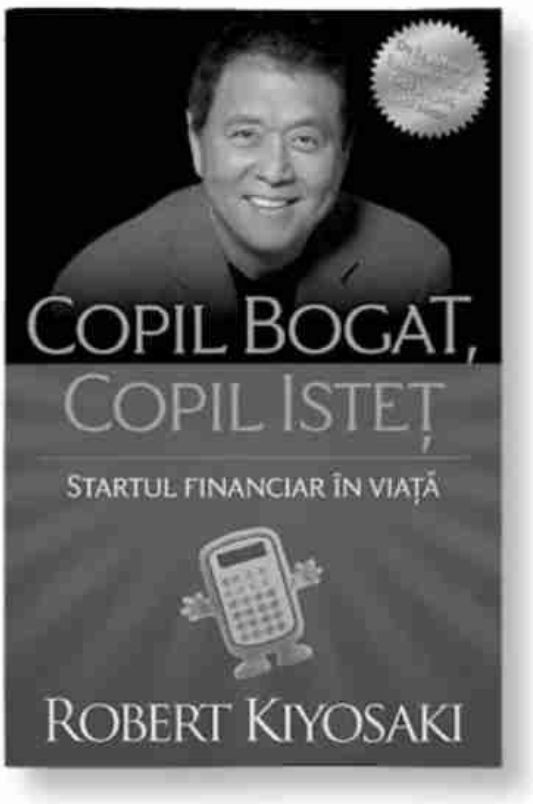

Astăzi, educația financiară este mai importantă ca niciodată.

În trecut, o diplomă de absolvire era garanția pentru un serviciu bun, care era la rândul lui asociat cu siguranța financiară la bătrânețe. În prezent, trebuie să ne îmbunătățim continuu abilitățile pentru a îndeplini cerințele de pe piața muncii. Și chiar dacă am muncit 35, 40, sau 45 de ani, nu primim neapărat o pensie care să ne permită să ducem o viață mai bună. Iar pentru că lucrurile vor deveni și mai nesigure în viitor, este important să îi învățăm pe copii, ba chiar și pe adolescenți, cum să folosească banii în mod conștient.

Autorul îți arată cum pot învăța cei mici principiile de bază ale filozofiei cărții ***Tată bogat, tată sărac*** și cum să intervii exact acolo unde sistemul educațional

eșuează: în educația financiară.

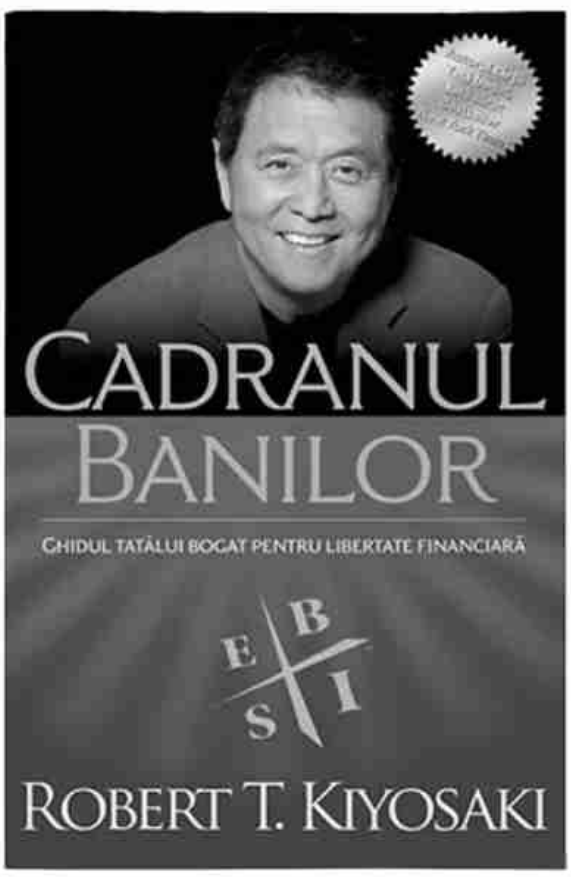

Cadranul banilor se adresează persoanelor pregătite:

- să renunţe la siguranţa unei slujbe și să-și caute propriul drum spre libertatea financiară
- să facă schimbări importante pe plan profesional și financiar
- să facă trecerea de la Era Industrială la Era Informaţională

Cadranul banilor răspunde, printre altele, la următoarele întrebări:

Care este diferenţa dintre un angajat și un patron?

De ce unii investitori obţin câștiguri uriașe cu riscuri puţine,
în vreme ce alţii abia reușesc să supravieţuiască?

De ce majoritatea angajaţilor se mută de

la o slujbă la alta,
în timp ce alţii își dau demisia și se apucă
să clădească
adevărate imperii de afaceri?

ROBERT KIYOSAKI
AUTORUL BESTSELLERULUI INTERNAȚIONAL TATĂ BOGAT, TATĂ SĂRAC
FAKE
BANI, PROFESORI ȘI ACTIVE CONTRAFĂCUTE
CUM MINCIUNILE TE FAC ȘI MAI SĂRAC

Bani contrafăcuți. În 1971, președintele Richard Nixon a anulat etalonul-aur. În 1971, dolarul american a devenit monedă fiduciară, adică banul guvernului. Tatăl bogat numea banii guvernului „bani contrafăcuți", meniți să îi facă pe bogați și mai bogați. Problema este că aceștia îi fac pe cei săraci și pe cei din clasa de mijloc și mai săraci.

Profesori contrafăcuți. Ce te-a învățat școala despre bani? Ce știau părinții tăi despre bani? Ce știe consilierul tău financiar despre bani? Dar liderii noștri? De ce majoritatea oamenilor trăiesc de la un salariu la altul? De ce fac profesorii grevă?

Active contrafăcute. În 2008, economia

globală s-a prăbușit odată cu activele contrafăcute și creditele ipotecare subprime. Oare băncile care au vândut active contrafăcute în 2008 le mai vând și astăzi, alături de planuri de pensionare? De ce sunt așa multe pensii subfinanțate?

Pornind de la lectura revelatoare a cărții *Grunch of Giants*, scrisă de mentorul său R. Buckminster Fuller, Robert Kiyosaki îți dezvăluie strategiile financiare ale giganților care conduc lumea și îți arată cum să nu le cazi victimă.